

॥ अथ श्रीमद्भागवते एकादशः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ जयतिजगतिजन्माद्यस्यविश्वस्यधर्मादमलनिगममुखावेचमाहात्म्यधाम ॥ दृष्टिगतनयकेशोरयेरस्वरूपंयदुपातिरपियास्पृष्टद्वयापरस्वधाम १ वेदव्यासमहंवेदव्यासे
कवेदिनम् ॥ वेदव्यासजनारातिवेदव्यासमुनीनापि २ रत्नानामंभुषिःपात्रंतेजसामुष्णदीधितिः ३ एवमेकादशस्कंधोवेदांतार्थकसंनिधिः ४ दशमस्कंधरथ्यायागत्वांतांर्थमित्युनः ॥ गाहएकादशस्कं
धतीर्थविष्णुपदीभिव ४ ॥ इहानाव्यसनराशिभारावभुग्नशिरसाकलिमलवकुंठितमनसादुःखपरिहारसुखावाप्तीचाकांक्षमाणानांतदुपायमजानतापुसाभुपकारायकरुणाकरणबादरायणेनकृतभागवतपु
राणकल्पतरुनेकस्कंधपुष्पराशेर्यकरंदभूतएकादशस्कंधआरभ्यते ॥ तत्रएकादशस्कंधमुत्थापयितुंवृत्तमनुवदति कृत्वेति जविष्ठमितिपाठवृत्तममित्यर्थः भारविशेषणम् यविष्ठमितिनीचमित्यर्थः कलिविशे
षणम् स्वगोत्रकलहस्वर्नदितत्वात् अवतारयन्अवतारयितुकामः ताच्छीलिकार्थेशतृप्त्ययःभुवोभारानिरहरदितिशेषेणान्वयः कथमित्यत उक्तम् दैत्यववकृत्वेति अनेननस्वप्रयोजनार्थकिंतुपारार्थइति
ज्ञातव्यम् १ एतदेवविवृणोति योकोपिताइति ईशःक्षितिभारानिरहरदित्यन्वयः इदंनिर्हरणमपिस्वैश्वर्यद्योतकमिदज्ञापनापेशेतिपदम् यसपत्नैःकृतैर्दुर्वादादिभिःसुबहुकोपिताःपांडुनुतास्तान्निमित्तं
कृत्वाइतरेतरतःसमेतान्परांशून्हत्वा २ भूभारानिर्हरणप्रकारंवक्ति भूभारेति किमचित्तपदनाह मन्यइति अवेनभारोगतोपिअगतोननुइतिमन्यतेत्रहेतुर्थादिति नन्विदमप्यन्यतःप्रा

श्रीशुकउवाच ॥ कृत्वादैत्यवधंकृष्णःसुरामोयदुभिर्वृतः ॥ भुवोवतारयन्भारंयविष्ठजनयन्कलिम् १ योकोपिताःसुबहुपांडुसुताःसपत्नैर्दुर्घूतहेलनकचग्रह
णादिभिस्ताम् ॥ कृत्वानिमित्तमितरेतरतःसमेतान्हत्वापरान्निरहरत्क्षितिभारमीशः २ भूभारराजपृतनायदुभिर्निरस्यगुप्तैःस्वबाहुभिराचितयदप्रमेयः ॥
मन्येऽवनेर्ननुगतोप्यगतोपिभारोयद्यादवंकुलमहोअविषह्यमास्ते ३ नैवान्यतःपरिभवोस्यभवेत्कथंचिन्मत्संश्रयस्यविभवोन्नहनस्यनित्यम् ॥ अंतःक
लिंयदुकुलस्यविधायवेणुसंधस्यवह्निमिवशांतिमुपैमिधाम ४ एवंव्यवसितोराजन्सत्यसंकल्पईश्वरः ॥ शापव्याजेनविप्राणांसंजन्हेस्वकुलंविभुः ५
स्वमूर्त्यालोकलावण्यनिर्मुक्त्यालोचनंनृणाम् ॥ गीर्भिस्तांस्मरतांचित्तंपदैस्तामीक्षतांक्रियाः ६ आच्छिद्यकीर्तिसुश्लोकांवितन्वन्नजसानुकौ ॥ तमोन
यातरिष्यंतीत्यगात्स्वंपदमीश्वरः ७ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मण्यानांवदान्यानांनित्यंवृद्धोपसेविनाम् ॥ विप्रशापःकथमभूद्दृष्णीनांकृष्णचेतसाम् ८ यन्निमि
तोयदोक्षापोयादृशोद्विजसत्तम ॥ कथमेकात्मनाभेदएतत्सर्ववदस्वमे ९

परिभवंकिनस्यादनाह नैवेति विभवेनोन्नहनंसगृह्णीष्यतत्तथातस्यतस्मादयमुपायइत्याह अंतःकलिमिति वेणुसंधस्यांतःकलिमिथःसंधर्षणलक्षणःतस्माज्जातंवह्निं शांतिमंगलंधाम शांतीम
शममंगलेइतिपादवः यद्या अंतःकलिंशांतिंयदुकुलस्यनाशहेतुम् ४ चिताफलमाह एवमिति ५ पुनर्हरिणाकिमकारात्यत्राह स्वमूर्त्येति ईश्वरःस्वपदमगादित्यन्वयः किंकृत्वेति लोकलाव
ण्येषुसमुदितेषुपावहमानबुद्धिःतस्यानिर्मुक्तिर्यथासातथातयास्वमूर्त्यानृणालोचनंआच्छिद्यआकृष्यगीर्भिःसहनांमूर्तिस्मरतांनृणांचित्तमाच्छिद्य पदैःपादव्यासेःतांपश्यतांजनानाक्रियाःकर्माण्याच्छि
द्ययद्वापादसौर्दधादिगुणनिमग्नानांअन्यक्रियासुमनोनचलतीतितामीक्षतांपदैराच्छिद्य ६ कौभूमौसुश्लोकःस्तुतिर्यस्याःसासुश्लोकातांकीर्तिमंजसातत्त्वेनावितन्वन् विस्तारयन् किंप्रयोजनमनाह तम
ति अनयाकीर्त्यातमस्तरिष्यंतीतिकृत्वा ७ श्रुतविषयापोराजापदुनाअसंभावितोपातिमिभावेनपृच्छति ब्रह्मण्यानांमर्यादिना शापासंभवेब्रह्मण्यादिप्रयोहेतवः ८ यदोःकुलम्ययमिमित्तःकि
मिमित्तःपाददशःकादशःएकात्मनाएकमनस्कानाम् भेदोमिथोवैरलक्षणः ९

शुकः प्रश्नं प्रवदन् पुनरुक्तं करोति विभ्रदित्यादिना सकलसुंदरगुणानां सन्निवेशं निधानस्यानं शमयद्दृष्ट्वा स्थापयद्देहिस्थित्वेत्यर्थः १० प्रश्नं परिहरति कर्माणीति पुण्यनिवहानि पुण्यकारणानि यद्देवदत्तसैनस्तस्य गेहे उग्रसेनाधिकृतद्वारवत्यानिवसना कालात्मना लभेन निष्ठुः प्रेरिताः पिडारकं त्रेधा प्राप्ता इत्यन्वयः ११ १२ उपसंगृह्य सांबमिति शेषः १३ अतर्वर्त्तनी गमिणी अस्ति ते क्षणानीलेन आ १४ १५ मल्लव्याः वंचिताः सद्यो र्ये सहसा हेतुबन्धे युक्ते पिपासं प्रतपति पादः हेमं दाः निर्भाग्याः १६ तस्मिन्नुदरे १७ किं दुष्कृतम् १८ १९ २० २१ तरलैस्तरनैः वेलायां तीरे लम्बामिसंस्पर्शानि एरकावीर्यसूचीमुखवृणविशेषाः २२ शल्येषु शल्याल्पशरं लुब्धको व्याधः २३ सर्वेषामर्थः पुरुषार्थो यस्मात्स तथा सर्वैरर्ध्वत इति वा ॥ २४ ॥ इति श्रीभागव

॥ वादरायणि रूवाच ॥ विभ्रद्वपुः सकलसुंदरसन्निवेशं कर्माचरन् भुवि सुमंगलमाप्तकामः ॥ आस्थाय धामरममाण उदारकीर्तिः संहर्तुं मेच्छत कुलं स्थितकृत्यशेषः ॥ कर्माणि पुण्यनिवहानि सुमंगलनिगायजगत्कलिमलापहराणि कृत्वा ॥ कालात्मनानिवसताय दुदवे गेहोपिडारकं समगमन् मुनयो निष्ठुः ११ विश्वामित्रो सितः कण्वो दुर्वासा भृगुर्गंगिराः ॥ कश्यपो वामदेवो त्रिवृत्सिधो नारदादयः १२ क्रीडंतस्तानुपब्रज्य कुमाराय दुनंदनाः ॥ उपसंगृह्य प्रच्छुरविनीता विनीतवत् १३ तेवेष्यित्वा स्त्रीवेषैः सांबं जांबवती सुतम् ॥ एषा पृच्छति वो विप्रान्तर्बन्धसिते क्षणा १४ प्रष्टुं विलज्जती युष्मान् प्रवृत्ताऽमोघदर्शनाः ॥ प्रसोष्यंती पुत्रकामार्किस्वित्संजनयिष्यति १५ एवं प्रलब्धामुनयस्तानूचुः सहस्रानृप ॥ जनयिष्यति वो मंदा मुसलं कुलनाशनम् १६ तच्छ्रुत्वा तेति संव्रस्ता विमुच्य सहसोदरम् ॥ सांबस्य ददृशुस्तस्मिन् मुसलं सख्यस्मयम् १७ किंकृतं भंदभाग्यैर्न किंवदिष्यंति नो जनाः ॥ इति विह्वलिता गेहाना दायमुसलं ययुः १८ तच्चोपनीय सदसि परिस्नानमुसश्रियः ॥ राज्ञा वेदयांचक्रुः सर्वयादव सन्निधौ १९ श्रुत्वाऽमोघं विप्रशपदं दृष्ट्वा च मुसलं नृप ॥ विस्मिता भयसंव्रस्ता बभूवुर्द्वारकौकसः २० तत्रूर्णयित्वा मुसलं यदुराजः स आहुकः ॥ समुद्रसालिले प्रास्य लोहं चास्यावशेषितम् २१ कश्चिन्मत्स्यो ग्रसी लोहं चूर्णानितरलैस्ततः ॥ ऊह्यमानानि वेलायां लम्बान्यासं किलैरकाः २२ मत्स्यो गृहीतो मत्स्यघ्नैर्जालेनान्यैः सहार्णवे ॥ तस्योदरगतं लोहं शल्येषु लुब्धकोऽकरोत् २३ भगवान्ज्ञातसर्वार्थ ईश्वरोपितदन्धया ॥ कर्तुं नैच्छद्विप्रशपंकालरूप्यन्वमोदत ॥ २४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ गोविंद भुजगुसायां द्वारकायां कुरुद्वह ॥ अवात्सीन्नारदोऽभीक्ष्णं कृष्णोपासनलालसः १ को नुराजनिर्द्रियवा न्मुकुंदचरणां बुजम् ॥ न भजेत्सर्वतो मृत्युरुपास्य ममरोत्तमैः २

ते महापुराणे एकादशस्कंधे श्रीमद्भट्टतीर्थभूषणपादशिष्यविजयध्वजतीर्थकृतौ प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ अतः कतिपयैरध्यायैर्विमुदेवनारदसंवादेच्छलेन हरेस्तत्तदवशिष्टाऽनंतदधिकारिलक्षणं च तथापि लक्षयति तत्र यादृच्छिकस्य नारदस्यातः पुरवासिना वमुदेवेन सह संगमः कथं संजाघटीति शंकां परिहर्तुं माह गोविंदेति वनवासिनो नारदस्य जनसंकुलपुरनिवासहेतुः कृष्णेति १. श्रीभट्टादिविषयः किमतः सुतोषिहरिभ्रवणादिभद्राविशयो जायते किंपुनः सम्पक्विज्ञाततत्त्वस्य नारदस्येति भावेनाह कोन्विति सर्वतो मृत्युः मरणपर्यसतया १

अस्तूकंयकृतकिमत्राह तमेकदेति ३ त्तुत्यासंतोषोद्रेकात् आतेव्याथकथनेदुःखुल्लासाभेवतरिष्याशयेननारदंस्तौति भगवन्नित्यादिना स्वस्त्येइति शिरापेत्यादिप्रयोगवत् यात्रासंचारणं पित्रोयात्राशिभूना उत्तमश्लोकःहरिःसएववर्त्मयस्यसतथा यद्वा उत्तमोहरिस्तस्यश्लोकइवश्लोकोपेतितथाग्रहांतस्तेषांवर्त्मयस्यसतथामहन्मार्गानुवर्तिन्यथोःतस्य ४ ननुसर्वभूतसुहृत्त्वेसात्विक त्वंप्रयोजकंतदेवानामप्यस्त्यतःकिंविशेषतःस्तूपतइतितत्राह भूतानामिति भूतानिनिविधानिसात्विकराजसतामसमिश्राणीति तत्रदेवानांचरितंसात्विकभूतानांसुखायैवआत्मभजनेबुद्धिमुत्पाद्य सुखलक्षणफलदानं सामसानांदुःखायतद्विपर्ययनुद्धिमुत्पाद्यदुःखलक्षणफलदानं राजसानांसुखदुःखलक्षणमिश्रफलापमिश्रकर्मबुद्धिमुत्पाद्यसुखादिमिश्रफलदान इदं चशब्दश्रुतिं द्वितीयशब्दः समुच्चयार्थः भवादृशानांचरितंनतथेत्याह सुखायेति एवशब्देनदुःखंयावतंपति अच्युवात्यनामित्यनेनव्यापारंतरनिवारयति हिशब्देनतेषांतदस्तीतिसूचयति देवानामात्मभजनेबुद्धिमुत्पाद्यानुत्पाद्यसुखादिफलदातृत्वमस्तीत्युक्तंतत्स्पष्टयति भजंतीति येषुरुषाःयथायेनप्रकारेणदेवान्भजंतितेदेवाअपितथाकृतकर्मानुसारेणतान्पुरुषान्भजतिफलदानेनसन्नद्धाभवांति नचदेवेषुवैषम्यादिकथाशंकनीयमित्येतन्निदर्शनदर्शयति छायेति कर्मसचिवाः छायावत्पुरुषकृतकर्माधीनाछायायथापुरुषानुकृतातथेत्यर्थः भवादृशानतथेत्याह साधवइति आत्मनोभजनेबुद्धिमुत्पाद्यफलदाःसुराः।

तमेकदातुदेवर्षिर्वसुदेवोगृहागतम् ॥ अर्चितं सुखमासीनमभिवंद्येदमब्रवीत् ३ वसुदेव उवाच ॥ भगवन्भवतोयात्रास्वस्त्येसर्वदेहिनाम् ॥ कृपणानां यथापित्रोस्तमश्लोकवर्त्मनः ४ भूतानां देवचरितंदुःखायचसुखाय च ॥ सुखायैवाहिसाधूनांत्वादृशामच्युतात्मनाम् ५ भजंति येषथादेवान्देवाजपित थैवतान् ॥ छायेवकर्मसचिवाःसाधवोदीनवस्तलाः ६ ब्रह्मंस्तथापिपृच्छामोधर्माभागवतांस्तव ॥ यान्श्रुत्वाश्रद्धयामर्त्योमुच्यतेसर्वतोभयात् ७ अ हंकिलधुरानंतप्रजार्थेभुविमुक्तिदम् ॥ अपूजयंनमोक्षायमोहितोदेवमायया ८ यथाविचित्रव्यसनाद्भवेम्मिन्विश्वतोभयात् ॥ मुंचेमह्यंजसैवाद्वातथानः शाधिसुव्रत ९ श्रीशुक उवाच ॥ राजन्नेवंकृतप्रश्रवसुदेवेनधीमता ॥ प्रीतस्तमाहदेवर्षिर्हरिःसंस्मारितोगुणैः १०

उत्तमार्जजवानांचनिरुष्टानांविपर्ययः । शुभाशुभफलानांतु कर्मणाविबुधाःसदा । प्रवर्तकायथायोग्यमृषयःकरुणांसदा । सुखमिच्छतिभूतानांमायोदुःखात्सहानृणां । तथापितेभ्यःप्रवरादेवाएवहरेः प्रियाःइत्येतदस्मिन्नर्थेयमाणम् ६ ननुसाधुभ्योदेवानामुत्तमत्वेमीष्टार्थमश्रुतान्मतिस्पाद्यथावत्प्रश्रवणद्वारवत्कृत्वसामर्थ्यादितितत्राह ब्रह्मन्निति यद्यपिदेवाःप्रशस्तानिश्चितार्थास्तथापिमानुषत्वेनास्मदृष्ट्यगोचरत्वाद्युपाकंतनिश्चितायैज्ञानसामर्थ्यात्तत्संनिधानपात्रत्वाच्च वयंतुतत्त्वांधर्मान्पृच्छामइत्यन्वयः ननुकिमत्रार्हिसालक्षणोधर्मउत्तमयाचाराचन्यतमइत्यत्राह भागवतानिति अवश्य वक्तव्यत्वेतल्लक्षणमाह यानिति अनेनयद्वयंश्रवणमपिसर्वमथमोचकंकिमुततदनुष्ठानमितिदर्शितम् ७ भवताभगवद्विषयधर्माचरणंक्रुंकिमधुनातद्विषयप्रश्रवितितत्राह अहमिति ८ नचपुत्रस्यजीवितपुत्र सुखदर्शनाल्लोकावाप्तिःश्रूयतेअतःकथंप्रजार्थेइतिनिंदाध्वनिरितितत्राह यथेति अस्मिन्भवेजन्मनिविचित्रव्यसनात्तानाङ्केषात्विश्वतोभयाच्चयथांजसाक्षिप्रमुचेमहि तथापुनरुद्धाप्रत्यक्षशाधीत्यन्वयः अद्धाप्रत्यक्षसत्ययोरितिपादवः अनेनवसुदेवस्यपुत्रीभूतश्रीकृष्णमुखंतुदृशनादशेषव्यसनाकुलसंसारान्मुक्तेर्निश्चितत्वेपिशेषप्रश्रवणलोकाहितयापेतिज्ञातव्यम् ९ वसुदेवेनपृष्ठोनारदःकिंचित्तगुणोभूदिविराजोहार्दिकेचपरिहरति राजन्निति हरेर्गुणैःसंस्मारितोहरिरितिशेषः १०

१ देवाः शुभाशुभकर्म कारयित्वा सुखदुःखफलं ददति सावस्तु सुखमेव तथापि साधूना देवापेक्षयाश्रेष्ठ्यं न इत्यर्थः ।

बुद्धिविकासायप्रद्वारंस्तौति सम्यगिति विश्वस्याभीष्टस्यभावनमुत्पादनयेभ्यस्तेतथातान् ११ एतदेवविवृणोति श्रुतहीत देवशब्दस्यविश्वंतांभाविपिपृथक्ग्रहणमनिवर्त्यदोषपारिहारसामर्थ्यसूचना
यकृतं एतदेवापिशब्देनासूचयत् ब्रह्महत्यासहस्रस्यपापंशाम्पेत्येकचक्रं नपुनस्त्वदवज्ञानेकल्पकोटिशतैरपि इममर्थं हिशब्देनसूचयति १२ ममाप्यनेनपुण्यबुद्धिरभूदित्याशयेनाह त्वयेति नित्यं
स्मृतोपीक्षानींविशेषतःस्मारितोगुणकथनप्रश्नेन १३ धीमन्त्वेनवसुदेवस्यनारदोक्तौचित्येपिस्वकपोलकल्पितत्वेननश्रद्धेयमितिप्रदाशंकापनोदायतत्प्रशपारिहारत्वेनजनकार्षभसंवादमितिहासंवाक्ये
अमेति १४ निश्चयजननायान्वयशुद्धिकथयन्नि प्रियव्रतइत्यादिमा १५ अवतारप्रयोजनमाह भोसेति १६ यन्नाम्नाभारतमिति यस्यनाम्नाएतद्वर्षभारतमितिस्त्रियातंतंअद्भुतपुण्यसाधनानिमित्तत्वेन
१७ तत्पदवींतिस्पर्शःपदवीं अयनंलोकमित्यर्थः १८ तेषामध्येनवास्वभूमडलस्यमवद्वीपपतयःअभवन्तेषामध्येएकाशीतिसख्याताद्विजातयोबभूवुः किर्माणइत्यत्राह कर्मोति कर्मतन्त्रप्रणेतारः
कर्मकांडप्रणेतारः १९ तेषामध्येनवसंख्यातामुनयोभवन्तत्रापिविशेषमाह ऊर्ध्वमथिनइति ऊर्ध्वमथारेतएवामस्तीतिऊर्ध्वमथिनःऊर्ध्वरेतसः संन्यासव्रतधारिणइत्यर्थः स्पष्टमाह श्रमणाइति श्रमणा

नारदउवाच ॥ सम्यगेतद्व्यवसितंभवतासात्वतर्षभ ॥ यत्पृच्छसेभागवतान्धर्मास्त्वंविश्वभावनान् ११ श्रुतोनुपठितोध्यातजाहृतोवानुमोदितः ॥
सद्यःपुनातिसद्वर्मादेवविश्वदुहोपिहि १२ त्वयापरमकल्याणःपुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ स्मारितोभगवानद्यदेवनोरायणोमम १३ अत्राप्युदाहरंतीममि
तिहासंपुरातनम् ॥ आर्षभाणांचसंवादंविदेहस्यमहात्मनः १४ प्रियव्रतोनोमसुतोमनोःस्वायंभुवस्ययः ॥ तस्याग्नीध्रस्ततोनाभिर्ऋभषस्तसुतःस्मृ
तः १५ तमाहुर्वासुदेवांशमोक्षधर्माविवक्षया ॥ अवतीर्णसुतशतंतस्यासीद्वृक्षपाश्र्गम् १६ तेषांवैभरतःश्रेष्ठोनारायणपरायणः ॥ विख्यातंवर्षमेतद्य
न्नाम्नाभारतमद्भुतम् १७ समुक्तभोगांत्यक्त्वेमानिर्गतस्तपसाहरिम् ॥ उपासीनस्तत्पदवींलेभेवैजन्मभिसिन्धिभिः १८ तेषांनवनवद्वीपपतयोस्यसमंत
तः ॥ कर्मतन्त्रप्रणेतारएकाशीतिर्द्विजातयः १९ नवाभवन्महाभागामुनयोऽर्ध्वमथिनः ॥ श्रमणावातरशनाजात्मविद्याविशारदाः २० कविर्हरिरंतरि
क्षःप्रबुद्धःपिप्पलायनः ॥ आविर्होत्रोथदुमिलश्चमसःकरमाजनः २१ तएतेभगवद्रूपंविश्वंसदसदात्मकम् ॥ आत्मनोव्यतिरेकेणपश्यंतोव्यचरन्महीम् २२

मिश्रवः तत्रापिविशेषमाह वातरशनाइतिवातएवरशनाकटिस्त्रयेषातितथादिगंबराःपरमहंसाइत्यर्थः आत्मविद्यायविदांताशास्त्रेविशारदाःपटवः २० एतन्नामानिरुक्तिज्ञानादयमर्थःसिद्धइति तन्नामा
न्याह कविरित्यादिना हुतंमिलंमथोमेलेनवेदार्थानामेकीकरणेनसतथा चाम्पतिवेदार्थविचित्रमावेदार्थिपायिनःतेषुसारभ्रमसःसुगतावितिधातोःडप्रत्ययः करेभांतंजनयतिप्रकाशयतीतिकर
भाजनंभस्तामलकवत्प्रतिभातवेदार्थइत्यर्थः २१ आत्मविद्यावैशारद्यंचात्मभेदज्ञानेनेतिभावेनाह तएतइति येमुनिस्त्वेनोक्तास्तएतेमहीव्यचरन्मिथ्यन्यःकिविशिष्टाः विश्वपूर्णसदसदात्मकंकार्यका
रणव्यापिभगवद्रूपंआत्मनाजीवाद्वाच्यतिरेकेणवैलक्षण्येनपश्यंतइति यद्वा सदसदात्मकंकार्यकारणात्मकंभगवद्रूपंभगवतोभूतिप्रतिमास्थानीयविश्वंपंचमात्मनोहरेर्यतिरेकेणपश्यंतइति यद्वा वि
श्वसंतःप्रविश्यवर्तमानंसदसदात्मकंबाह्यश्चजगद्व्याप्यवर्तमानभगवद्रूपंब्रह्मसत्त्वात्मनोतपामीणोहंरव्यतिरेकेणाभेदेनपश्यंतः अतर्बहिश्चदत्तसर्वव्याप्यनारायणःस्थितइति श्रुत्यर्थरसप्रभुभवंतइत्यर्थ
विश्वस्वरूपमात्मनोऽभेददर्शनंसदसदात्मकमितिविशेषणेनविरुद्धमनंगीकाराजहदजहद्वृक्षणाप्यप्रामाणि कीत्युपेक्षणीयंतममिति २२

यही संस्वरणं चारकाणामप्यस्ति किं विशेषमहात्म्यमेषामत्राह अग्याहतेति मुक्ताः जीवन्मुक्ताः मुनिचारणादीनां भुवनानिलोकाश्चेति सुरसिद्धादीनां लोकाश्चरंतीति किं रुच्यं शान्तेति आह कामाभिति बन्ध
ताप्रतिषेधकामतोपि संस्वरणं दुःशकस्यादित्यत उक्तं अग्याहतेति २३ किमनेन प्रकृतं इति तत्राह त एकदेति अंजनामन्यहरेः पुत्राः आजनाभाः २४ इदमुपगमननद्वेषजनकं निमित्ताभावात् किंतु संप्री
तिजनकं तच्छृङ्गणदर्शनादित्याह तानिति उपतस्थिरं सांजलिपुष्पादित्यापासं वत २५ तत्र विदेहेन इतरेभ्यः किं विशेषेण सेवितमत्राह विदेह इति अभिप्रेत्य सम्यग्ज्ञात्वा २६ ब्रह्मपुत्रोपमानुसक्तकादि
तुल्यान्तां स्तुवन्पप्रच्छ अभीष्टमिति शेषः २७ स्तुतिप्रकारः कथ्यते मन्य इत्यादिना २८ २९ किमभीष्टमप्राप्तीदत्राह अत इति यतो वैकुण्ठप्रियदर्शनं दुर्लभमतः करतलप्राप्तत्वात् भवतोपेनानिः
श्रेयो नः स्यात्तद्वर्तितं किं क्षेमं मम लसाधनमिति मोक्षसाधनं पृच्छाम इत्यर्थः कार्येण कारणमुपलभ्यत इति न्यायोपपत्तेः न केवलं प्रश्रितवचनाभ्यां तत्पारिहारलक्षणं प्रयोजनं लभ्यते अपि तु तयोश्चिरकाला

अग्याहतेष्टगतयः सुरसिद्धसाध्यगंधर्वयक्षनराकिन्नरनागलोकान् ॥ मुक्ताश्चरंति मुनिचारणभूतनाथविद्याधरद्विजगवां भुवनानिकामम् २३ त एकदानिमैः सत्र
मुपजग्मुर्यदृच्छया ॥ वितायमानमृषिभिर्नांजनाभामहात्मनः २४ तानृद्व्याससूर्यसंकाशान् महाभागवतानृप ॥ यजमानोऽप्योविप्राः सर्वेष्वपि तस्थिरे
२५ विदेहस्तानभिप्रेत्य नारायणपरायणान् ॥ प्रीतः संपूजयांचक्र आसनस्थां यथार्हतः २६ तान् रोचमानान् स्वरुचा ब्रह्मपुत्रोपमानव ॥ पप्रच्छ परम
प्रीतः प्रश्रया वनतो नृपः २७ विदेह उवाच ॥ मन्ये भगवतः साक्षात्पार्षदान्वो मधुद्विपः ॥ विष्णोर्भूतानिलोकानां पावनाय चरंति हि २८ दुर्लभो मानुषो
देहो देहिनां क्षणमंगुरः ॥ तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम् २९ अत आत्यंतिकं क्षेमं पृच्छामो भवतो नृपाः ॥ संसारे स्मिन् रक्षणार्थोपि सत्संगः शेषधिर्दृ
णाम् ३० धर्माच्च भागवता ब्रूतयदि नः श्रुतयेक्षमम् ॥ यैः प्रसन्नप्रपन्ना यदास्यत्यात्मानमप्यजः ३१ ॥ नारद उवाच ॥ एवं ते निमिनां पृष्टाव सुदेव महत
माः ॥ प्रतिपूज्या ब्रुवन् प्रीत्या स सदस्यत्विजं नृपम् ३२ कविरुवाच ॥ मन्ये कुतश्चिद्भयमच्युतस्य पादांबुजोपासनमत्र नित्यम् ॥ उद्विग्नबुद्धेरसदात्मभा
वाद्भिश्चात्मना यत्र निवर्तते भीः ३३ ये वै भगवता प्रोक्ता उपाया ह्यात्मलब्धये ॥ अंजः पुंसामविदुषां विद्विभागवता नृहितान् ३४ यानां स्थायनरो राजन्
न प्रमाद्येत कर्हिचित् ॥ धावन्नुन्मील्यवानेत्रेन स्सल्लेन पतोदिह ३५

पेक्षितत्वेन प्रष्टव्यं कृपया श्रुता वत्कालं स्थित्यपेक्षितत्वेन लब्धेन तत्संगेन सुखनिधिलक्षणं प्रयोजनं चेत्प्राप्येत्यतः सत्संगस्तौति संसार इति शेषाधिः सुखनिधिः १० प्रधानसाधनसाधनाप्यपि वक्तव्यानीत्या
ह धर्मानिति श्रुतये श्रवणाय क्षमं योग्यं कल्याणी श्रुतदक्षसंज्ञायाम्या युक्ता हि ता क्षमा इति यादवः ३१ ३२ अबुवाचि बहवचनान् यद्वपमुत्पन्नं तदल्पबुद्धेरकस्य बहुभिर्विचक्षणैर्युगपदुच्यमानवचना
र्थावधारणं दुःशकमिति निवारयति कविरिति अत्र संसारे अस्त्यभंगलेदेहादावहमित्याद्यात्मभावानुद्विग्नबुद्धेः पुरुषस्य नित्यमच्युतस्य हेतोपादेयां शरहितस्य हरेः श्रीपादपद्मोपासनमनुत्तमं शिद्ध्य
नकुतश्चिद्भयं समात्तत्तथा तदहं मन्य इति मम राज्ञां तदित्यर्थः विशिनष्टि विश्वात्मनोति यत्र यास्मिन्नुपासने कृते विश्वात्मना सर्वोत्तमानां संसारमतीतिं निवर्तते तदेवानुष्ठेयं पुरुषेणेति ३३ हरेरिति श्रवणमेव मुख्यो
भागवतो धर्म इति मम सिद्धाय तदगत्वेनोच्यमाना योगा अपि भागवतधर्मा इत्याह येवा इति आत्मलब्धये परमात्मज्ञानाय भागवतानुधर्मानिति शेषः ३४ न प्रमाद्येत अनवधानवाक्प्रवृत्तिः प्रमादो
नवधानश्चेत्यभिधानात् आत्मानात्मविवेकज्ञानवान् न्यासादित्यर्थः कथमिवेत्यस्मिन्नर्थे लोपोपमासाह धावन्ति यथानेत्रेऽन्मील्य पावन्निहंशं ररावति स्थलेन स्सल्लेन पतत्तथा भागवतधर्मथाधिकृतः ३५

भगवत्कथितापोयविधिः कौटशतितत्राह कायेनेति । स्वभावयोग्यतामनुसृतोनुगतः मनसा संकल्पाद्यधिकरणेन बुद्धानिश्चयज्ञानाधिकरणेन आत्मनामत्यामनलक्षणज्ञानाधिकरणेन अहंहरिमर्त्यया
भीत्यादिलक्षणेनाहंकारेणवा कायादिनापदर्वनादिकं करोति सर्वक्रियासु स्वस्या स्वातंत्र्यज्ञानेन तत्सर्वपरस्मै नारायणायास्वितिसमर्पयेत् सोयमात्मप्रसादजनकत्वेन तज्ज्ञानोपायइति भावः ३६ विष
भेदाधिकतर्कमुद्गाव्यविपर्ययेवसानमाह भयमिति अस्मृतिरज्ञानविपर्ययोऽन्यथाज्ञानं एते ईशादपेतस्य ईशानुग्रहरहितस्य प्रकृतिवद्धस्य पुसोयस्य हरेर्माययेच्छयास्तः ताभ्यां अज्ञानान्यथाज्ञानाभ्या द्विती
याभिनिवेशतः द्वितीयेवेहगेहादौ अहंमेत्यभिनिवेशनादुरभिमानः स्यात्तस्माद्वयंसंसारलक्षणं स्यादित्यस्मात् अतो गुरौ परमात्मदेवतायां चात्मानोयस्य स तथा तस्मात्तज्ज्ञानवान्यथा यो गुरुरप्यपुरुष
यो भोक्तृपुष्पो बुधस्तं हारिमा भजेत् सर्वसमर्पणपूर्वकमुपासीत इत्यर्थः ३७ एतदेव सोदाहरणं विवृणोति अविद्यमान इति धियाध्यातुर्विषयानित्यशेषः ध्यायतो विषयानस्येति स्मृतेः । पुंस ईशाधीनत्वेन
स्वस्याविद्यमानोपि द्वयोदेहगेहादिः स्वकीयत्वेनावभाति हि यस्मात् कथमिव यथा स्वप्नयुतमनोरथः स्वप्ने जाग्रच्चेन निधिमुत्स्वापकोशमापाद्य प्रकृतिवर्गमाबध्परिज्यंकरिष्यामीति मनोरथः सत्त्वेन प्रतीयते
तथा देहावाधीशधीनि स्वाधीनबाबुद्धिः संसारः तस्माच्चाहशंसंसारनिवृत्तये तत्कर्म तदेहादिकर्म विषयो यस्य तत्तथा तत्संकल्पाविकल्पवृत्तियुक्तमनः श्रीनारायणे निदध्यात् ततो हरिप्रसादादभयंसंसारनिवृत्तिल
क्षणो यो ह्यभ्यादित्यन्वयः । सर्वसमर्पणलक्षणोपासनाभावे ब्रह्मज्ञानं न स्यात्तदभावे संसारनिवृत्तिर्न स्यात् अतस्तदर्थं सर्वसमर्पणलक्षणमुपासनं कर्तव्यमिति भावः । आत्मना देहगेहादिद्वयशब्देन भण्यते ।

कायेन वाचामनसे द्विर्यैवा बुद्ध्यात्मना वानुसृतः स्वभावम् ॥ करोति यद्यत्संकल्पं परस्मै नारायणायेति समर्पयेत् ३६ अयं द्वितीयाभिनिवेशतः स्यादीशाद
पेतस्य विपर्ययोऽस्मृतिः ॥ यन्मायया तो बुध आभजेत्तं भक्त्यैकये शं गुरुदेवतात्मा ३७ अविद्यमानोऽप्यवभाति हि द्वयोऽध्यातुर्विषया स्वप्नमनोरथौ यथा ॥ तत्कर्म
संकल्पविकल्पकं मनो बुधो निदध्यादभयंततः स्यात् ३८ शृण्वन्मुमुद्राणि रथांगपाणेर्जन्मानिकर्माणि च यानिलोके ॥ गीतानि नामानि तदर्थकानि गाय
न्विलज्जो विचरेदसंगः ३९ एवं व्रतश्च प्रियनामकीर्त्या जाता नुरागोद्भूतचित्त उच्चैः ॥ हसत्यथोरोदिति रौति गायत्युन्मादवन्वृत्यति लोकबाह्यः ४०

अविद्यमानं जीवस्य प्रतिभाति तदीयवत् । जाग्रद्वसुयथा स्वप्नः प्रतिभाति मनोरथः विद्यमानवदेवैव देहादीशवशे स्थितं । विभाति स्ववशत्वेन सैषा संसृतिरुच्यते । तस्मात्तद्विषयं त्यक्त्वा मनोविषणौ निवेश्यै
दित्येव नामासिद्धमेतदर्थं जातं नन्वत्र देहादेरसत्त्वाभिप्रायेण स्वप्नादिहृष्टाः किं न स्यादिति चेन्न उदाहृतस्मृतिविरोधात् । तस्मात्स्वातंत्र्यस्यैवानिवेधः क्रियत इति । द्वयशब्देन भेदमनुवृत्तविषयः क्रियत
इत्यर्थोऽप्युक्तप्रमाणविरुद्ध इत्युक्तमनाकुलमिति ३८ अयमपि भागवतो धर्म इत्याह शृण्वन्निति एवमात्मज्ञानोत्पादनसमर्थं भगवदुपासनां गभूतसर्वसमर्पणारूप्यभागवतधर्ममनुष्ठितो देहाद्यभिमानविधुरस्य
भगवदेकस्वातंत्र्यज्ञानिनो निरंतरं हरीं नो निपुंजमानस्वइयं प्रवृत्तिरित्यतो वाह शृण्वन्निति । तदर्थकानि जन्मकर्मविषयाणि ३९ एवं श्रवणाद्याचरतोपरोक्षज्ञानजननी भक्तिः स्यादित्याह एवं व्रत
इति । प्रियस्य हरेर्नामकीर्त्या जाता नुरागः संवर्धितभक्त्युद्रेकः अनेन भक्त्युद्रेको नुमंतव्य इति भावेनाह हसतीति लोकबाह्य इत्यनेन भक्तबाहुविध्यदर्शयति कश्चिच्छ्लोकबाह्यो लोकविलक्षणः कश्चिच्छ्लोक
बद्धा लिंगप्रदर्शकः कश्चिच्छ्लोकवत् बाह्यवदुभयलक्षणोपेतश्च । तदुक्तं केचिदुन्मादवद्वक्ता बाह्यलिंगप्रदर्शकः । केचिदांतरभक्ताः स्युः केचिच्चैवोभयात्मकाः । मुखप्रसादादहृष्टाश्च भक्तिर्ज्ञेयानचान्यतः । हसना
दिलक्षणमुन्मादादावतिव्याप्तमित्यत उक्तं मुखप्रसादादिति । नन्वयमर्थो मुखेन नोक्त इत्यत उक्तमथो इति । अयोशब्दोऽप्यर्थः हसनोदरतिव्याप्तत्वात् मुखप्रसादाद्यपेक्षितमित्यर्थः । विकल्पार्थो वासचलो
कबाह्य इत्यनेन स्पष्टीकृत इति ४०

इदानीमिवविधोपासकस्यहरेरुपासनार्थमधिष्ठानविशेषमाह संवायुमित्यादिना स्वादीनांयानियानिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तानितानि सर्वाणिहरेरधीनत्वेनतदेकनिष्ठगुणावेदकानिउपासकानांचतत्तद्यो
ग्यदावशात्तत्तदधिष्ठानबाहुल्यंचोपयुज्यते हरेरुपासस्थानत्वाद्येषुतदुपासनाधिष्ठानमितिभावेनाह हरेरिति यत्किंचभूतमुत्पन्नतत्सर्वहरेःशरीरविषयभोगायतनत्वादावासस्थानं यःप्रतिव्यति
ष्ठन्पृथिव्यादित्यादि श्रुतेः प्रकर्षेणमनस्तत्तत्कुप्यात्किंतदभेदेननेत्याह अनन्यमिति अन्यःस्वामीनिविद्यतयस्यसोऽनन्यःतंत्रह्यपरिणामत्वेनसर्वस्यतच्छरीरत्वात्तदभेदेनोपासनोच्यतेचेतिचेच
सर्वहरेर्वशात्वेनशरीरतस्यभण्यतइत्याविरोधात् ४१ एवंसाध्यधिष्ठानेषुसंनिहितस्यहरेस्ततोभिन्नत्वेननतस्वामित्वेनचोपासनाभक्त्यादिपुष्टिकरोतिनान्यथेतिसोदाहरणमाह भक्तिरिति स्वा
दिपुष्टित्वंहरिप्रपन्नमानस्योपासी नस्यतयापरेपरमात्मविभक्तिःस्वेस्वस्मिन्ननुभावोस्वातंत्र्यज्ञानंअन्यत्रसंसारेविरक्तिरित्येषात्रिक-त्रिकत्वसंरुपांमप्राप्तकालःस्यादितिशेषः यथाबुभुक्षोरश्रतःपुंसोनुद्या
संप्रतिक्वलंबुदपायःपुष्टिरुदरपूर्तिर्लक्षणात्पुष्टिरलंबुद्विश्वेत्येतच्चरस्यात् ४२ पूर्वोक्तार्थमनूद्यतत्फलमाह इतीति प्रत्याभजतोन्वनंतरंभगवत्प्रबोधः भगवदपरोक्षज्ञानमनंतरंपूर्वत्मादिकांसंसारवि
रक्तिरनंतराधिकारभक्तिरित्येतानि साधनानि भागवतस्यमवंतीतिवस्माच्चतोन्तरंसाक्षात्तुर्पावस्यालक्षणांपरामुत्तमांशातिस्वयोग्यांमुक्तिमुपैतीत्यन्वयः अत्रपूर्वाधिक्यविवक्षयाप्रबोधादीनांहितुमद्भाक्

संवायुमग्निं सलिलं महीं च ज्योतीं पितृत्वानि दिशोऽहमादीन् ॥ सरित्समुद्रांश्च हरेः शरीरं यत्किंच भूतं प्रणमेद नन्यम् ४१ भक्तिः परेस्त्वेन भवो विरक्तिरन्यत्र चैष
त्रिक एककालः ॥ प्रपद्यमानस्य यथा श्रतः स्युस्तुष्टिः पुष्टिः शुद्धपायोनुवासम् ४२ इत्यच्युतां प्रिं भजतो नुवृत्त्या भक्तिर्विरक्तिर्भगवत्प्रबोधः ॥ भवति वै भागवतस्य
राजन्ततः परां शांतिमुपैति साक्षात् ४३ राजोवाच ॥ अथ भागवतं ब्रूयद्दर्मो यादृशो दृष्टमाह ॥ यथा चरति यद्वृत्ते यैर्लिङ्गैर्भगवत्प्रियः ४४ हरिरुवाच ॥
सर्वभूतेषु यः पश्येद्भगवद्भावमात्मनः ॥ भूतानि भगवत्यात्मन्नेष भागवतोत्तमः ४५ ईश्वरे तदधीनेषु बालिशेषु द्विषत्सु च ॥ प्रेममैत्रीरूपेणैषा यः करोति
समध्यमः ४६ अर्चायामेव हरये पूजां यः श्रद्धयेहते ॥ न तद्भक्तेषु चान्येषु स भक्तः प्राकृतः स्मृतः ४७ गृहीत्वा पांद्रियैरर्थान्योनो ह्येष्टिन हृष्यति ॥
विष्णोर्माया मिमां पश्यत्स वै भागवतोत्तमः ४८

अनन्यविरुद्धमिति ज्ञातव्यम् ४३ भगवत्संबंधी भागवतइति सामान्यतो ज्ञातभागवतोपविशेषविवक्षया लोकोपकाराय पृच्छति अथेति अथप्राप्तावसरः पृच्छामीति शेषः किं तत्राह भागवतमिति
भागवतमुत्तममध्यमाधमसंज्ञं यद्वर्गः किं धर्मः यादृशः कीदृशः यथाकथं ४४ तत्रप्रथमप्रश्नपरिहरति सर्वभूतेष्विति सर्वभूतेषु स्थितस्यात्मनः पूर्णस्य हरेः भगवान्सर्वगुणपूर्णः तस्य भावो भगवद्भावः सर्व
गुणपूर्णोऽस्मात्स्वभावात् भगवति भूतानि च पश्येत् पश्यति सर्वभूतेष्व्वात्मनः स्वस्वभगवद्भाववद्भक्त्यपश्यन् भागवतोत्तम इत्यर्थस्य पूर्णत्वादात्मशब्दोक्तः कश्चित्सर्वनरोत्तम इति वाक्यविरुद्धत्वादानादर्थव्यप्य
४५ मध्यमभागवतमाह ईश्वरइति ईश्वरे प्रेम तदधीनेषु सत्सु मेर्त्रां बालिशेषु अज्ञेषु कुर्वा द्विषत्सु उपेक्षां च शब्दात्सर्वस्य जगत्सत्तद्भक्त्यन्तर्जानाति ४६ अधमभागवतमाह अर्चायामिति एव शब्दे
नार्चायां अग्रस्थितविष्णुज्ञानं तत्पूजां च च्यवर्तयति तद्भक्तेषु न केवलं पूजानेहते अपितु तारम्यं न जानाति अन्येषूपेक्षकेषु शत्रुषु द्वेषप्रकारं न जानाति विष्णुज्ञानं चाकिंचिदुच्चत्वेन प्राकृतः प्रकृतिनिर्मितं
स्वर्गादिकंप्राप्य ततोऽलोके गच्छति मध्यमभक्तस्यापि स्वर्गएव निरपो नैव ४७ यथा चरति त्येतं प्रश्नपरिहरति गृहीत्वेति इमां लोकं यात्रा विष्णोर्मायां इच्छाधीनां पश्यति त्रिद्वयैरर्थान् शुब्दादीन् विषयान् गृहीत्वा
पिशो गम्यतां विरेकेणाधिकं न ह्येष्टिन हृष्यति । अपमेव यद्वर्ग इत्यस्य परिहारः तदसत्पुण्यापायोग्यं हर्षद्वेषौ सदसत्तां वृद्धि-ह्रासकरो धर्मः । सर्वहरेर्वशात्वेन शरीरतस्य भण्यते । अनन्याधिपतित्वाच्च तदनन्वमुदीर्यते

नवाप्यभेदो जगता विष्णोः पूर्णगुणस्य त्विति । एतद्वदेः शरीरं पार्थिवभूतं प्रणमेद नम्यमित्यत्र प्रमाणं । पूर्णत्वादात्मशब्दोक्तः कश्चित्सर्वनरोत्तमः । सोऽपि नारायणो नान्यः स च सर्वेषु सांस्थितः । तद्वशा इति सर्वे श्रीब्रह्मेश्वरः साराः । स एव तु स्वभक्तेषु स्थितवान् ग्रहकारकः । अन्तेष्वज्ञानयन्ता च द्विषत्सु द्वेषकारकः । तत्प्रेरितास्तदन्तेषु भिषद्वेषादिकारिणः । अतस्तत्प्रेरणादेव प्रेमा ध्याममजिज्ञोरे । इति पश्यति यो तु द्वायासतु भागवतोत्तमः । सर्वाधिकं पृथग्विष्णुं क्षीरसागरवासिनं । ज्ञात्वा तत्र प्रेमयुक्तस्तद्भक्तेषु च मैत्रयुक् । कृपावांश्च तदज्ञेयुतद्देवीणां मुपेक्षकः । तद्वशात्त्वं न जानाति सर्वस्वजगतोपितु । तमाहुर्मध्यमं भक्तमर्चायामेव संस्थितं । विष्णुं ज्ञात्वा तदन्यत्र नैव जानाति यः पुमान् । तारत्त्व्यं च तद्भक्तेर्न जानाति कथंचन । अवजानंश्च तद्भक्तानां तमनोभक्तिर्दयित । उपेक्षकोपि वा तेषु न स्मरेदथवापितान् । मानुषेषु यथा कश्चित्किंचिदुच्यः प्रदृश्यते । एवमेवोच्चता विष्णोरुत्तरां पश्यति चान्यतः । ते तु भक्ताध्यामोक्ताः स्वर्गादिफलभोगिनः । ते विघ्निता अधोपातितद्भक्तानां मुपेक्षकाः । कुर्युर्विष्णावपि द्वेषदेवादेवावमानिनः । पूजिता विष्णुभक्तिचनान् ब्रह्मेष्टास्तत्तुः सुराः । उपेक्षकेषु देवानां भक्तिनाशं स्वपहंरिः । करोति तेन विश्वेष्टाः संसरंति पुनः पुनः । अधोवापातिविद्वेषात्पूज्यादेवास्ततः सदा । यस्तान् द्वेष्टि स तं द्वेष्टि यस्तानुसूचानुत्तम । ऐकात्म्यमागतविद्विदेवैस्त्वद्भक्तिपूरितः । उपेक्षकस्तु देवानां पदैव निरयोपगः । तदा तु किमुक्तव्यमुपेक्षायां जनार्दने । विष्णोरुपेक्षकं सर्वे विद्विषंत्यधिकं सुराः । पतत्यवश्यं तमसि हरिण तैश्च पातितः । भुंक्ते स्वर्गफलं नित्यं निरयं नैव गच्छति । विष्णोस्तु मध्यमभक्तोजायते मानुषेषु च । अस्मरन् देवता यस्तु भजते पुरुषोत्तम । योग्यः संस्मरते देवान योग्यो द्वेष्टि केशवं । यस्तु ततो भागवतः स मुक्तिपरमां व्रजेत् । विष्णुना सर्वदेवैश्च मोदते सह नित्यदा इति । समारूपानबलात्सिद्धोऽप्यसर्वभूतेष्विति पाद्युक्तार्थ इति । विष्णुमाया विष्ण्विच्छाधीना । विष्णोरिच्छानुसार्ये तज्ज्ञात्वा योग्यान्नाद्यधिकं हृष्यति द्वेष्टि वा यस्तु स वै भागवतोत्तमः । इत्येतद्ब्रूहीत्वा पांदि यैस्त्वा नित्यर्थे मानं । सतां वृद्धिकरो धर्मस्त्वसतां ह्रासकारणः । अयं तु निश्चितो धर्मो ह्यधर्मोऽन्यो विनिश्चितः । हर्षः सत्सु तथा सत्सु धर्मो धर्मविपर्ययः । तेषां वृद्धौ तथा हानौ सर्वज्ञेयमशेषतः । एतदर्थं च धर्माभावात्

देहेन्द्रियप्राणमनो धियां बोजन्माप्ययधुद्रयतर्षकृच्छ्रैः ॥ संसारधर्मैरविमुह्यमानः स्मृत्या हरेर्भागवतप्रधानः ४९ यः कामकर्मबीजानि पश्यत्येषां च संभ्रवम् ॥ वासुदेवैकानिलयः स वै भागवतोत्तमः ५०

दावैदिकादिषा । मूलधर्मविरुद्धा तु सान्नाह्यकार्यं च नेत्येतदपि दृष्ट्वा पीत्यत्र मानम् ४८ कैलैर्गैरित्येतं प्रश्नपरिहराति देहेन्द्रियप्राणधियामिति संसारधर्मैः संसारस्वभावैः देहादीनां जन्मादिकृच्छ्रैरविमुह्यमानस्तत्तद्वस्तु तत्तत्स्वयं यथावज्ज्ञानन्योवर्तते सभागवतप्रधान इत्यन्वयः तत्र हेतुमाह स्मृत्येति देहादीनां प्रचेतनत्वेन जन्मादिकृच्छ्रानुभवोऽनुपपन्न इत्यतस्तत्पर्यायोऽन्योऽप्युक्तोक्तव्यः सकल्प्यांशका देहेन्द्रियप्राणधियानिधैवत्वमिमानिनः । तत्रोत्तमादिवतास्ताः सर्वदोषविवर्जिताः । शुभैः सर्वैः सुसंपन्ना विरिंचादुत्तरोत्तरं । मध्यमा गुणदोषेता अग्रमा असुरामताः । ते सर्वे दोषसंपुक्ता आचिदादुत्तरोत्तरं । तेभ्यो न्योमा तुषी जीवस्ताभ्यां देवा सुरावपि । जीवाभिमानिनश्चैव त्रिविधाः संप्रकीर्तिताः । जीवमान्युत्तमो ब्रह्मा मध्यमः स्वयमेव तु । अधमः कलिरुद्विष्टतन्मध्यमनीचयोः । मृतिजन्मशुधादुःखमभ्युत्पत्तिरमेव तु । नोत्तमस्य तु जीवस्य देहादेश्च कथंचन । जन्मादिकृतदुःखं तु देहान्यसुरस्य ह । सुन्यायप्ययजं दुःखमसुरेन्द्रियमानिनः । भुवि मित्तु यदुःखं प्राणमान्यसुरस्य तत् । भयतर्षादिजं दुःखं मनोमान्यसुरस्य च । केवलं चांतं दुःखं बुद्धिमान्यसुरस्य तत् । नीचोऽस्मीति तु यदुःखं महमान्यसुरस्य तत् । अतीतादेः स्मृतेर्दुःखं चित्तमान्यसुरस्य च । जीवमान्यसुरस्य स्यात्सर्वतस्तु दापतः । एवमेव सुखदेवेषु मध्यमेषु च । असुराणां मध्यमेषु च सुखसुखपीप्यते । देवानां नैव केनापि दुःखं मीतिस्तु धर्मतः । अधर्मोऽपि मीतये स्यादसुराणां तमोगतेः । देवानां पुण्यपापाभ्यां सुखभेदोत्तरोत्तरं । तेषां दुःखादिकां किंचिदसुरावेशतो भवेत् । प्राणस्य नासुरावे को हरिणा च समो हि सः । संपूर्णान् ब्रह्मविष्णोः प्राणः पूर्णगुणो मत्तः । असुराणां सुखाद्यदेवादेश्चोदीरिताः । स्वतस्तु निर्गुणाः सर्वे सर्वदोषात्मका मताः । विविच्यैवं जगत्सर्वस्वात्मानं च पृथक् स्थितं । सर्वस्य पृथक् सत्त्वं विष्णुं सर्वोत्तमोत्तमं । जानंति प्रेमागवतास्त उक्ता उक्तमोचमा इत्यनेन परिहृतेति ज्ञातव्यम् ४९ कामकर्मबीजान्पविषा प्रकृत्यादीनि एषां कामादीनाम् ५०

जन्मकर्मभ्यां ब्राह्मणादिजन्मना गुरुकुलवासादिकर्मणा ब्राह्मणादिवर्णैः ब्रह्मचर्याद्याभ्यैः ब्राह्मणत्वादिजातिभिश्च संज्ञितं सकेतितेयः कामकर्मबीजैरुत्पन्नस्तस्मिन् देहे यस्य स्थाहंभावो ब्राह्मणो ह्येति यादिलक्षणौ नास्ति स भागवतोत्तम इति ५१ इदमप्येकं लक्षणमित्याह नयत्येति यस्य भागवतस्य चित्ते प्राकृतं तत्करणे विद्यमाने संसारे स्वात्मनि केवलात्मभावे स्वरूपावस्थाने मोक्षे वा यः स्वोजीवित् परंपरमात्रेति जीवपरयोरभिदा अभेदो नास्ति अभेदज्ञानं नास्तीत्यर्थः यश्च सर्वभूतसमः ब्रह्मादिमानुषां तानि भूतानि पथावत् तारतम्येन पश्यति स भागवतोत्तमः न कापि जीवं विष्णुत्वे संसृतौ मोक्ष एव वा यः पश्यति सुरादींश्च यथोत्कर्षं पश्यति स सर्वभूतसम इति गुणसर्वोत्तमं स्मरन् । इत्यतः । नैवंत्वयानुभूतं व्यष्टौ जीवोभयेतिह । सर्वभूतगुणैर्युक्तं देवं त्वं ज्ञातुमर्हसीत्यतश्च नैवंत्वयानुभूतं व्यंजीवात्माहमिति क्वचित् । सर्वगुणैः सुसंपन्नं देवं मां ज्ञातुमर्हसि इत्यतश्च प्रमाणाद्यस्य स्वकीयपरकीयबुद्धिभेदेन । सति त्वर्थो नोपपन्नः किंतु कइति शांते भगवन्निष्ठापुक्तः ५२ विकृतस्पृष्टमूर्तिर्येषां ते तथा तैः त्रिभुवनविभवहेतुभिः कारणभूतैरजेशसुरादिभिर्ब्रह्मरूपपूर्वदेवादिभिर्भृग्यादन्वेषणीयात् भगवत्पदारविदात् योल्लसन्निमिषार्थमपि न चलति स वैष्णवाग्र्यः स्मरन्मृत इत्यन्वयः ५३ उरुविक्रमः पदद्वयासविशेषः ययोस्तौ उरुविक्रमौ तावन्नित्योः शास्त्राभंगुल्यस्तासां न स्वमणयः न स्था एव मणयः तेषां चंद्रिकया ज्योत्स्नयानिरस्ततापे उपसीदतां स विमानानां हृदयेऽनुपसीदता हृदि प्रभवति सः तापः कथं पुनः प्रभवतीत्यन्वयः ५४ स्खल

नयस्य जन्मकर्मभ्यां न वर्णाश्रमजातिभिः ॥ संज्ञिते स्मिन्नहंभावो देहे वै स हरेः प्रियः ५१ नयस्य स्वः पर इति चित्ते स्वात्मनि वाभिदा ॥ सर्वभूतसमः शांतः सर्वभागवतोत्तमः ५२ त्रिभुवनविभवहेतुभिर्विकृतस्पृष्टमूर्तिभिरजेशसुरादिभिर्विभृग्यात् ॥ न चलति भगवत्पदारविंदा लवनिमिषार्थमपि न संस्पृणवाग्र्यः ५३ भगवत उरुविक्रमां प्रिशास्त्रानस्वमणिचंद्रिकयानिरस्ततापे ॥ हृदिकथमुपसीदतां पुनः स प्रभवति चंद्रइवोदितेऽर्कतापः ५४ विसृजति हृदयं नयस्य साक्षाद्वरिवशाभिहितोऽप्यौघनाशः ॥ प्रणयरशनया धृतां प्रपन्नः स भवति भागवतप्रधान उक्तः ५५ ॥ इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे वसुदेव नारदसंवादे जायंते योपाख्याने विदेहप्रश्ने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ राजोवाच ॥ परस्य विष्णोरीशस्य मायिनामपि मोहिनीम् ॥ मायां वेदितुमिच्छामो भगवंतो ब्रुवतु नः १ मानुष्ये जुषन् युष्मद्वचो हरि कथां शृणु ॥ संसारतापनिष्ठो मर्त्यस्ततापमेव जम् २ अंतरिक्ष उवाच ॥ एभिर्भूतानि भूतात्मा महाभूतैर्महाभुज ॥ ससर्जोऽवाचान्यादौ स्वयमात्मप्रसिद्धये ३

नाविना अवशेनामिहितः कथितः प्रणयरशनया भक्तिलक्षणपाशेन धृतां प्रपन्नः ब्रह्मादपन्नः पादशोषच्छ्रुत इत्यनयोः प्रश्नयोः परिहारौ धृतोर्ध्वपुं हृत्वादिकं संततगुणनामसंकीर्तनत्वं चेतियेकं स्वचक्रांकितवाहमूल इत्यादिषु प्रसिद्धत्वादनुकांशित ५५ ॥ इति श्रीभागवते महा० विज० टीकायां एकादशस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ परस्य पूर्णस्य मायिनां ज्ञानिनामोहिनीं मायां छष्ट्यादिषु प्रवर्तमानां इच्छां किञ्चन कृतिवैभवं १ तत्र तत्र भागवते मायाविषयप्रश्नपरिहारावनेकशः कृता विषयान्नाद्वेयमिदं नेति भावेनाह नानुवप्ये इति हरेः कथां मृतं संप्रति स्तथा तद्भेषजं संसारतापशान्तिकरौषधम् २ परिहारमवेक्ष्य प्रश्नः संगच्छ इत्यतः परिहारोपि मायाद्वैविध्यविषय एवेति भावेनोपादांतरं चयति एभिरेत्यादिना अत्रायं भावः आदौ स्वयपरमात्मा स्वेच्छोद्बोधितया प्रकृत्या महदहकारादिकमणचतुर्विंशतित्वा निष्ठप्रापुनस्तैरसमैः स्तुतः वा न्यनुमविश्यसंयोज्यतदुपादानत्वेन ब्रह्मांडमुत्पाद्यां तस्तेः सहस्रविंशत्य ब्रह्मादिपृथिव्यंतानां त्वानां रूपांतराणि सृष्ट्वैतैर्महाभूतैः पंचभिरुच्चावचानि शरीराणि ससर्जनि विधान् जीवांश्चिविधैः शरीरैः संयोजयामास किं प्रयोजनमुद्दिश्येत्यत उक्तम् आत्मप्रसिद्ध इति आत्मनो हरेः प्रसिद्धिः ख्यातिः प्रतीतिः ज्ञानमिति यावत्तदर्थं परमात्मतत्त्वज्ञानायेत्यर्थः ३

१ शत्रुपुत्रानुत्वेन मित्रेण मित्रत्वेन उदासीनेषु उदासीनत्वेन ज्ञानं सत्त्वं एतद्विपरिणतं असत्त्वं । २ अत्र भूतानामित्यन्याहार्यम् भूतानां परमात्मतावसानार्थमित्यर्थः ।

जीवकल्पया ब्रह्मैवयोगायतने शरीरे स्थित्वा कर्मफलं भुंक्त इत्यद्वैतमतं प्रत्याह एवं तृप्तेति सपरमात्मोक्तिविधया स्थविष्ठैः पुनः मृष्ट्वा स्थूलभावं प्राप्तैः पंचधा तु भिमहाभूतैः भूतानि शरीराणि मृष्ट्वा तत्तददृष्टा नुसारेण जीवेन सह तान्यनुप्रविश्यात्मानं स्वं एकधामनो निधयन्तु रूपेण दशधा दर्शयित्वा निधामक रूपेण विभजन् विभक्तं कुर्वन् गुणान् विषयसारा नानंदानं वज्रुषत इत्यन्वयः । विभजन्वित्यनेन जीवात्पनाप्रवप शक्तित्वेन स्वात्मानो भिन्नत्वमवशात्तेन कर्मफलभोक्तृत्वं स्वस्वपूणे शक्तित्वेन स्वातंत्र्यं च घनयति ४ नन्विन्द्रियाणां मनुष्येषु विषयेष्वपि प्रवृत्तेः न तस्य स्यादुभयो गोपि प्रसज्येत अतः कथं गुणानेव जुषत इत्यत्राह गुणैरिति योगुणानेव जुषत इति मस्तुतः सपरमात्मात्मना प्रचोतितैर्विषयाभिमुखत्वेन प्रेरितैर्गुणैरिन्द्रियैर्गुणान् भुंजानो वर्तत इत्यन्वयः लब्ध्वा चिदान्तांशुममेव भुंक्तं कदापि नाशुभमिति ध्वनयति नाशुभं संहारिः पिबेदिति स्पृतेः । एकास्मिन्नेव योगायतने स्थितयोरनयोरेकस्य हरेर्गुणैकभोक्तृत्वे को हेतुरित्यत्राह प्रभुरिति समर्थो विपत्तौ प्रभुरिति वचनात् सामर्थ्यमाधिपत्यं च निमित्तमित्यर्थः स्वतंत्रास्वतंत्रयोः अभिमतभेदानं गीकारे बाधकमाह मन्यमान इति इदमित्यव्ययं । आत्मा वा इदमिति श्रुतेः सर्वाधिकत्वेन वर्तमानं तं परमात्मानं इदं मृष्टदेहयोगेनोत्पन्नं इदं जीवाख्यं वस्तिवति मन्यमानो जीव इह संसारे सज्जते भूतः पञ्चवमसि सज्जत इत्यन्वयः ५ एवेव विवृणोति कर्माणोति सनिमित्तानि पूर्वकर्मप्रयत्नसंस्काराख्य बीजसहितानि कर्मभिर्वापारैः कर्मैर्द्रियैर्वा कुर्वन् सुखेतरं दुःखं प्रतिभ्रमतीत्यन्वयः ।

एवं सृष्ट्वा सभूतानि स्थविष्ठैः पंचधा तु भिः ॥ एकधा दशधात्मानं विभजन् जुषते गुणान् ४ गुणैर्गुणान् सभुंजान आत्मप्रद्योतितैः प्रभुः ॥ मन्यमान इदं सृष्ट्वात्मानं भिहसज्जते ५ कर्माणिकर्मभिः कुर्वन् सनिमित्तानि देहं हृत् ॥ तत्तत्कर्मफलं गृह्णन् भ्रमतीह सुखेतरम् ६ इत्थं कर्मगतीं गच्छन् बह्वभद्रावहः पुमान् ॥ आभूतसंस्तुवात्सर्गप्रलयावश्रुतेऽवशः ७ धातूपप्लवजासन्नेव्यक्तं द्रव्यं गुणात्मकम् ॥ अनादिनिधनः कालो ह्यव्यक्ताय विकर्षति ८ शतवर्षमनावृष्टिर्भविष्यत्युल्लवणाश्रुवि ॥ तत्कालोपचितोष्णार्को लोकां स्त्रीं प्रतपिष्यति ९ पातालतलमारभ्य संकर्षणमुखानलः ॥ दहन् धूर्ध्वशिखो विष्वग् वर्धते वायुनेरितः १० सांवर्तको मेघगणो वर्षति स्म शतं समाः ॥ धाराभिर्हस्तिहस्ताभिर्लीयते सलिले निराह ११

शरीरे दोषदानेन गुणभोक्तारमीश्वरं शरीरस्थतया जीवं मन्यमानः पतत्यथः तत्सृष्टादिसदा जीवादेहादेर्जनिमत्त्वत नित्यानंदैकदेहोसौ विष्णुस्तत्त्वैकतानयोरित्यनेन प्रमितोपेयमर्थः ६ जीवपर्या रमेदार्शिनः पुंसः कदानुतमः प्रवेश इत्यतः प्रलयपर्यंतमेव देहयोगविशेषगुणभोगौ जन्ममृत्युततः परंतप-प्रवेश इत्याशयेनाह इत्थमिति कर्मगतीः कर्मनिमित्तयोनि लक्षणफलानि बहून् यमद्राणि पापान्यावहत्यात्मन्याघत इति बह्वभद्रावहः । आभूतसंस्तुवात् जगत्प्रलयपर्यंतं सगर्गलभ्यौ जन्ममरणे योगिवत्स्वच्छंदतया स्यात्तमित्यत उक्तं अवश इति । आभूतसंस्तुवाज्जन्मजीवेश्वरं विजानतः । ततः पतत्यधो यस्मादुत्थानं नैव तु कचिदिति वचनात् । अवशः पश्चादधेतमसि पततीत्यर्थः ७ एवमीश्वरमायानि पतादव्यक्तान् दृष्टिमासतो भिधाय प्रलयसंक्षिप्याह धातूपप्लव इति । धातूनां पृथिव्यादि पंचभूतानां उपप्लवे प्रलये द्रव्यगुणात्मकं पंचभूतशब्दादिगुणमयं व्यक्तं ब्रह्मादं अनादिनिधनः कालो विष्णुः अव्यक्ताय मूर्ध्नि कृत्ये विकर्षति प्रकृत्यवशं कर्तुमिच्छतीत्यर्थः । कालाख्यः कलनाद्विष्णुर्व्यक्तमव्यक्तं नययति वचनात् विष्णुरेव कालशब्देनोक्तः विकर्षतीत्यनेन कालशब्दोपनिर्दिष्टः ८ संक्षिप्प्योक्तं प्रलयमादितो वक्ति शतवर्षमिति । नत्कालेन तेन प्रलयकालेन उपचितः संवर्धितः उष्णो गुणो यस्य स तथा स चासावर्कश्च सता कालोपचितोष्णार्कः ९ १० विराट् ब्रह्माण्डम् ११

१ शरीरे दोषदानेनेत्युक्त्वा गुणैर्गुणान् सभुंजान इत्यत्र गुणपदमेव व्यावर्तकमित्युक्तं भवति । शरीरस्थनयेत्यादिना मन्यमान इदं सृष्ट्वात्मानं भिहमन्यते इति विवृणम् । तत्सृष्टादिसदा जीवा इत्यादिना जीवे श्वराभेदस्य बाधितत्वमुपादितं वेदितव्यम् । दी० । १ जीवस्थे शब्दं विजानतः ।

सलिलेविलीने ब्रह्मांडमुत्पत्त्यवैराजो ब्रह्मांडांतर्वर्ती पुरुषो ब्रह्मा अव्यक्तपरमात्मानं विशते अव्यक्तशब्दार्थस्पष्टीकुर्वन्तां विशीनाष्टे सूक्ष्ममिति यद्वा निरर्थनोनलः सूक्ष्मव्याप्तमिमिवेति १२ तं
 शेषविस्तराभ्यां तु कथयंति मनीषिणः बहुवारस्मृतेस्तस्य फलबाहुल्यकारणादिति वाक्यार्थं सफलं कुर्वन्तु कार्यप्रपचयति वारिणेति तेन ज्योतिपाद्दृतरसं पीतरसतमसातमोगुणानुस्यूतेन वायुना अवकाशेन
 आकाशेन १३ १४ कालात्मना संहरमूर्तिना हरिणा हृतशब्दाख्यगुणं आत्मानि परमात्मनि । पुनरपि विस्तारयति इन्द्रियाणीति । अत्रेदतात्पर्येन भस्माहकारमाविशति । तैजसानां द्विषाणि
 मनो बुद्धिश्चैकारिकैः इन्द्रियाणि मानिभिर्देवैः सह वैकारिकं तैजसात्मकं अहंकारं प्रविशति । एवं त्रिविधो हंकारः स्वगुणैः स्वकार्यैः सहात्मनि महत्तत्त्वे लीयते । तन्महत्तत्त्वमात्मनि व्याप्ते परमात्मनि प्रविष्टं
 भवति । वैराजः पुरुषः पृथिव्यादीनि स्वकृतकार्याणि व्युत्क्रमेण स्वस्वकारणेषु स्वादिषु विलाप्य स्वयंच तत्कारणगतत्वेन तत्तत्कार्यमवर्तकः तत्तत्कारणगतरूपेणैकीभूय मूलरूपी सत्त्वाकाशवदति सूक्ष्मव्य
 क्तमविशतीति १५ १६ उपसंहरति एषेति । भगवतः एषा माया प्रकृष्टेच्छा तस्याधीना प्रकृतिश्चास्माभिर्वर्णिता निमित्तोपादानत्वविवक्षपेति शेषः कीदृशी त्रिवर्णा नृपाणां गुणानां वर्णवैराज्यमाहरेमं

ततो विराजमुत्पत्त्य वैराजः पुरुषो नृप ॥ अव्यक्तं विशते सूक्ष्मं निरर्थन इवानलः १२ वारिणा हृतं गंधाभूः सलिलत्वाय कल्पते ॥ सलिलं तद्भृतरसं ज्योति
 श्वायोपकल्पते १३ हृतरूपं तु तमसा वायौ ज्योतिः प्रलीयते ॥ हृतरूपं शोकाशेन वायुर्न भसिलीयते १४ कालात्मना हृतं गुणं न भस्मात्मनि लीयते ॥
 इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः सह वैकारिकैर्नृप १५ प्रविशंति ह्यहंकारं स्वगुणैरहमात्मानि १६ एषा माया भगवतः सर्गस्थित्यंतकारिणी ॥ त्रिवर्णा वर्णिताऽ
 स्माभिः किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ यथैतामैश्वरीमायां दुस्तरामकृतात्मभिः ॥ तरंत्यंजः नृथूलधियो मर्हद्दुःसुच्यताम् १८
 प्रबुद्ध उवाच ॥ कर्माण्यारभमाणानां दुःखहृत्यै सुखाय च ॥ पश्येत्पाकविपर्यासं मिथुनीचारिणां नृणाम् १९ नित्यातिदेन वित्तेन दुर्लभेनात्ममुत्थुना ॥ गृहा
 यत्यासपशुभिः का प्रीतिः साधितैश्चलैः २० एवं लोकं परं विद्यान्न श्रं कर्मनिर्मितम् ॥ अतुल्यातिशयं ध्वंसाद्यथामंडलवर्तिनाम् २१ तस्माद्गुरुप्रपद्येतजि
 ज्ञासुः श्रेय उल्लभम् ॥ शाब्दे परे च निष्णातं ब्रह्मण्युपशमाश्रयम् २२

स्यादृष्टादौ सातथासत्त्वादि त्रिगुणानां वर्णोत्पेः स्वरूपत्वेन संबोधयेत्स्याः सातथामकृतिः तदुक्तं त्रिवर्णां विरणादुक्ता त्रिगुणानां हरेर्मेति गुणात्मकत्वात् प्रकृतिस्त्रिवर्णं ति प्रकीर्त्यते तत्र त्रिगुणं ति स्तार्या तारका
 तुहरेर्मेति उभयं विष्णुमायोक्तं ज्ञातव्यमुभयं तथेति बहूनां प्रस्तुतशब्देभ्यश्चकिंपराभूयत इति संदेहो विहारः कथमिति चेन्न बहूनां सहानिर्देश एक्याभिधयेव तु तथैवाभिधयतेषां पराभूयैकमुच्यते
 इति तदुपपत्तेः १७ श्रुतमाया विमवो राजा माया शब्दवाच्यबंधकशक्तिजयोपायपृच्छति यथेति ईश्वरस्थेयमैश्वरीतामायां वधकशक्तिमजस्तरसातरंत्येन जीवंतं सारया मीत्यनुग्रहोन्मुखं किं
 यंति अन्यस्य नितरां लंघनमेव कुर्वतीत्यर्थः १८ मायासंतरणेच्छोऽप्रथमसाधनं विरक्तिरिति ज्ञापयन् प्रबुद्धः प्रश्नं परिहर्तुं युक्तमते कर्माणीति पाकविपर्यासोनाम कर्मफलवैषीत्यं दुःखानि वृ
 त्तिमुखानवाधितमिथुनीचारिणां ह्यीदं १९ विद्यादिसमृद्ध्या सुखोक्तिः स्यादित्यत्राह नित्येति २० अनित्यफलत्वात् स्वर्गादयो हेया इत्याह एवमिति अतुल्यातिशयैर्देवैर्ध्वंसाद्यथामंडलव
 र्तिनां पुद्गरंगेव तमानानां यथा प्रवृत्तः २१ इहा सुप्रविरक्तेन पुरुषेणां कार्यमत्राह तस्मादिति २२

१. बहूनामनेकेषां पदार्थानां एक्याऽभिधया एकेन शब्देन सह युगपद्विदेशेपि तथैवाभिधया तेषामनेकेषां मध्ये एक पराभूय उच्यते इति योज्यम् ॥

गुरुकुलेकिमनुष्ठेयमग्राह तन्नेति । गुरुश्चात्माचवैवस्यस्यसतथा आत्माविष्णुः मिथुनीचारिणाभित्यनेनामिथुनानामेव श्रेयोमोक्षोनामिथुनानामित्याक्षेपः । देवाः सजायामुच्यंतेमानुषाऽऽत्मकाः । वि
जयाएवयोगेशास्तेपायायैवयोग्यता । तथातथैवबुध्यंतेनान्यथादुक्तं चनेतिवचनेनपरिहृतइति हरिगुरुमसादसाधनमाह अमाययेति २३ भागवतान्धर्मानाह सवैतद्विनि शिर्क्षेदित्यनुवर्तते
साधवश्चकविद्यालतबहुविधाः पुंसंगः कर्तव्यः इतिविधीयतइतिअस्यानेकविधाइत्युत्तर तर्हि कतिविधाइत्यस्यत्रिविधाइति तत्रापिविशेषोबहुलः स एषग्रंथांतरेविस्तृतः । संतस्तुत्रिविधाः प्रोक्ताउत्तयामध्यमा
धमाः । उत्तमादेवतास्तत्रक्रम्यायामध्यमामताः । अधमामानुषोत्कृष्टास्तेचापित्रिविधामताः । तत्राधमेपुष्टेपातुसंगोविघ्नाधैवमेव । तेषामुत्तमसंगः स्थतपांसंगपरित्यजेत् । आदौतुनेषामपिचंसं
गउत्तमसंगतेः । साधनत्वानुत्पाज्योयदित्यक्तुंनशक्यते । तदातेपितथानेयायथाविघ्नो नवेमवेत् । तदुच्चसंगते कापितदादोषोनजायते । प्रयोजनायतेपांतुसंगः सर्वात्मनेष्यते । सर्वथाचैवदेवेषुसंगो
निगेषुच । भाव्योहितंविनानैवपुरुषार्थः कचिद्वेत् । विशेषतःस्वोत्तमेपुविनासंगंनमुच्यते । स्वनीचेपुतुदेवेषुविनामगनयते । तस्मात्सत्सूतमेवेषुसंगः कार्पोविशेषतः । अनाद्यनंतकालेषुनचहाप्यः
कथंचन । सतांतदुचमेशेशेक्षुविष्णौपरात्परइति । किंच ज्ञानोत्पत्तावंतरंगंसत्सवैवयामंतरेणविवक्षितार्थज्ञानासिद्धिर्नस्यात् अतोदुर्वलेनापिसाकार्या तदुक्तं बहूपेक्षोहिजिज्ञासुरतोदेहादिवृत्तये । किं
चित्सत्सपिसंगीस्यादशक्येततितवते । कृतकृत्यस्त्यजेत्संगसदागुरुमुरादिषु । संगीस्याबाहितसंगविनातुसुखभागमेव । तस्मादनाद्यनंतैवभाकिर्गुरुमुरादिषु । अन्यत्रकृत्यावेक्षास्यादितिसंगवि

तत्रभागवतान्धर्मानिशिक्षेद्वर्गात्मदेवतः ॥ अमाययानुवृत्त्याचतुष्येदात्मात्मदोहरिः २३ सर्वतोमनसोसंगमादौसंगंचसाधुषु ॥ दयामैत्रीप्रश्रयंचभूते
ष्वद्वाययोचितम् २४ शौचंतपस्तितांशमौनंस्वाध्यायमार्जवम् ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसांचसमत्वंद्वंद्वसंज्ञयोः २५ सर्वत्रात्मेश्वरान्वीक्षांक्रैवल्यमनिकेतन
म् ॥ विविकचीरवसनंसंतोषयेनकेनचित् २६ श्रद्धांभागवतेशास्त्रेऽनिदामन्यत्रचापिहि ॥ मनोवाक्कायदंडंचसत्यंशमदमावपि २७ श्रवणंकीर्तनंध्या
नंहरेरद्भुतकर्मणः ॥ जन्मकर्मगुणानांचतदर्थेसिखचेष्टितम् २८ इष्टदत्तंतपोजसंपूर्तयच्चात्मनःप्रियम् ॥ दारान्सुतान्गृहान्प्राणान्परस्मैसन्निवेदयेत् २९

निर्णयइति २४ २५ . सर्वत्रदेशकालादिन्यात्मनःस्वामिर्नैवस्वस्यान्वीक्षांमाहात्म्यानुकूलनिरिक्षणंकेवल्यमेकातित्वंमकृतिमाकृतादिमिश्राहित्यंच चीरवसनंचलकलं संतोषमलंबुद्धिम् २६ भागव
तशास्त्रेवेदादितत्रे तदुक्तं । अद्वाभागवतंतत्रेवेदेभारतपंचमे । विष्णोरव्यवधानेनवक्तृत्वात्सर्वथाभवेदिति । अन्यत्रकलाविद्यामुज्योतिःशोखेषुअनिर्दिनादाराहित्यंपतीनामपिशेषः । तदुक्तं कलावि
द्यास्वनिदाचव्यवधानेनकेसवे । प्रवेशाद्यतिभिः कार्यांश्चन्यथानिर्यंत्रजेत्इत्यादिना । अद्वधातीतिश्रद्धासर्वसाधारणचेतनधर्मोगुणः श्रद्धास्तिक्यबुद्धिः साद्विविधा अत्रोक्तमस्तीत्येकाममात्रप्रयोजनमस्ती
त्यन्या तत्रमयमायतेरपिकलासुकार्यानिद्वितीयामयोजनाभावात् उभयंचपंचरात्रादिभगवच्छास्त्रेषुकार्यं तद्विरोधेषुशास्त्रेषुसर्वैरविशेषेणसदानिदाकार्या तदभावेतमएवपरापणंअतःमुराएवतानि
दत्तंकुर्वेति सदाविज्ञाततात्पर्यापत्त्यात् तदुक्तं अद्वात्वास्तिक्यबुद्धिः स्यादिसादिप्रतिपाद्यनचापरमित्यंतेन किंच भवच्छास्त्रविरोधिशालाभ्यासेनअंशंतमोपिश्रूयते अंशंतमःप्रविशतीतिश्रुतो नकेद
लंपतेः कलाभ्यःप्रयोजनाभावः किंचाल्पस्यगृहिणोपीतीममर्थहिंशब्देनध्वनयति गृहिणोऽप्यल्पबोधस्येतिवाक्यात् २७ हरेर्जन्मादीनांश्रवणंतदर्थेश्रवणार्थेअसिखचेष्टितअसिखव्यापारः तदर्थेभाकि
ननार्थेहरेरसिखचेष्टितमितिवा २८ यदात्मनःप्रियंयदेहादिकंचतत्सर्वपरस्मैपरमात्मनेनिवेदयेत् २९

१ नारदपञ्चरात्रागमे । भारतं पञ्चमं यस्यासौभारतपञ्चमः । अव्यवधानेनमुखतःगुवात्रिणोर्वक्तृत्वात् विष्णुप्रतिपादकवादित्यर्थः ।

कृष्णात्मैवनाथोयेपातितया भानुषेषुषापिसौहृदंशिक्षेताकिमुदेवादिषुउभयत्रभगवतिभागवतेषुचमहत्सुब्रह्मादिदेवेषुचपरिचर्या नचैवावताप्यंते सायुषुनृषुस्वोत्तमोद्विश्यर्थः ३० भगवद्यशोद्विश्य परस्परानुकथनंरतिःसुखंतदाधिक्यंतुष्टिरन्यत्रनिवृत्तिश्च ३१ रत्यादीनांपरिपाकमाह स्मरंतइति । उत्पुलकामुद्रतपुलकाम् ३२ भागक्तानांप्रवृत्तिप्रकारमाह कचिदिति । परंभगवंतंमनसाशरणमेत्यनिर्वृताः ३३ उपसंहरतिइतीति तदुत्थयाभागवतधर्माभ्यासोद्वेकोत्थया ३४ ब्रह्मवित्तमाःहियस्मात्तस्माद्व्यपं ब्रह्मणोनिष्ठं ब्रह्मादिजीवराशेरुक्तकर्षवक्तुमर्हं निष्ठोत्कर्षेव्यवस्थापांनाशंत्ये व्रतयाच्यपरिस्त्रियादवः ३५ तदुत्कर्षोपिजन्मादेकारणत्वेनस्वमाध्ववस्थाप्रवर्त्तकत्वेनतदनिभूतशक्तिवत्तमनआदीन्द्रियाभिमानिदेवाज्ञात्वेन हिजननादिरहितत्वेनज्ञातुंशक्यतइत्याशयेनप्रश्नं परिहरति स्थितीत्यादिना । योस्यजगतःस्थित्यादिहेतुस्त्वस्यहेतुरन्योनोस्तीत्यहेतुःस्वमादिषुसन्निर्दोषत्वेनस्थितः । यश्चवहिःप्रलयेमुक्तौचवर्त्तमानः येनदेहेन्द्रियादीनिचरंतिवर्त्तते हृदयं मनः संजीवितामिषदधीनानि हेतरेद्रतत्त्वंपरं सर्वस्मादुत्क्रष्टवैहीत्यन्वयः ३६ इतोपिहरिःसर्वोत्क्रष्टः यतोस्यप्रसादंविनारुद्रादिदेवैर्नज्ञेयइत्याह नैनमिति विशातिरत्रज्ञानार्थः मनआदिशब्देनतदभिमानीलक्ष्यते अचेतनत्वेनज्ञानकिासंभवात् तथाचौपमर्थः मनोरुद्रादिःएनंनाराणंनविशतिनजानाति वागुतसरस्वत्यादिकमपिनविशतीत्यनुवर्त्तते चक्षुःसूर्यः आत्माब्रह्मावायुश्चान्येष्वावाचभिर्मानिनश्चनजानंतीत्यर्थः अपिश्रद्धात्तत्प्रसादेनैकदेशंजानंतीतिषोण्यं तत्रोदाहरणमाह यथेति यथास्वाःअर्चिषः प्रधानाग्नेःपुत्राःअनलंप्रधानाग्निंतदनुग्रहमंतरेणनविशंति ननुनित्यावि योमिद्वेनअनंतवेदाद्यात्मत्वाच्चश्रीक्रीतुमर्हतीतित्राह 'श्रद्धाइति निर्दोषःश्रद्धाआगमइतिनिर्दोषश्रद्धाराश्यभिमानिनोलक्ष्मीः बोधकादन्यत् अबोधकंप्रमेयरादितरल्लोकिकानंदज्ञानादिकं

एवंकृष्णात्मनाथेषुमनुष्येषुचसौहृदम् ॥ परिचर्याचोभयत्रमहत्सुषुषाधुषु ३० परस्परानुकथनंपावनंभगवद्यशः ॥ मिथोरतिर्मिथस्तुष्टिर्निवृत्तिर्मिथजात्मनः ३१ स्मस्तःस्मारयंतश्चमिथोघौघहंहरिम् ॥ अक्ताःसंजातयाभक्त्याविभ्रत्युत्पुलकांतनुम् ३२ कचिदुदंत्यच्युतचित्तयाक्वचिद्वसंतिनंदंतिवदंत्यलौकिकाः ॥ नृत्यंतिगायंत्यनुशीलयंत्यजंभवंतितूष्णींपरमेत्यनिर्वृताः ३३ इतिभागवतानुधर्मान् शिक्षन्भक्त्यातदुत्थया ॥ नारायणपरोमायामंजस्त रतिदुस्तराम् ३४ राजोवाच ॥ नारायणाभिधानस्यब्रह्मणःपरमात्मनः ॥ निष्ठामर्हथनोवक्तुंयूयंहिब्रह्मवित्तमाः ३५ पिप्पलायनउवाच ॥ स्थित्युद्भवप्रलयहेतुरहेतुरस्ययःस्वप्रजागरसुषुप्तिषुसन्बहिश्च ॥ देहेन्द्रियासुहृदयानिचरंतिथेनसंजीवितानितदवैहिपरंनरेद्र ३६ नैनंमनोविशातिवागुतचक्षुरास्माप्रार्णेन्द्रियाणिचयथानलमर्चिषःस्वाः ॥ शब्दोप्यबोधकनिषेधतयात्ममूलमर्थोक्तमाहयद्वेतेननिषेध्यसिद्धिः ३७

यत्तारयमिषेधतयाआनंदोहेरेनंदशानंदोज्ञानरूपःनेहशज्ञानरूपइत्यादिनिषेधरूपेणआत्ममूलस्वकारणं अर्थोक्तमर्थतःपरिशेषतःसिद्धत्वेनोक्तमाहअर्थशब्देनात्रपारिशेषप्रमाणमुच्यते नलक्षणवृत्तिः कथमत्राह यहतइति यत्सर्वविलक्षणानंददिकंविनानिषेध्यस्यैतन्नभवतीतिनिषेधवचनार्थस्यलौकिकानंददादेःसिद्धिर्नस्यात् प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धत्वात्सास्तिअतःपरिशेषप्रमाणसिद्ध्याप्रमितमेवेत्यर्थः प्रतीतार्थपरित्यग्याप्रतीतार्थकल्पनायांकिंप्रमाणमितीयंशंका । ब्रह्माद्याप्यंनजानंतिकरणाद्यभिमानिनः । जानंत्यनुग्रहाच्चास्पप्रधानाग्निपार्चिषः । अग्निपुत्रानमस्तस्यैवमाहश्रीश्वतत्कृष्टं । वेदकृपापरं देवैर्लक्षण्यात्ममस्तशः । आनंदोनेहशानंदइत्युक्तेलोकतःपरम् । प्रतिभातिनचाभातिपथावदर्शनंविनेत्येनपरिहर्तव्योति एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रासुजीवन्तीतिव ३७

१ मनआदीनांजडत्वेनभगवति प्रवेशाभाव उच्यते नच प्रवेशाभावोक्तेः प्रयोजनमस्ति ततोविशतिरत्र ज्ञानार्थः । तेन नविशति न जानातीत्युच्यते नचैवयुक्तम् मनआदीनांजडत्वेनात्रज्ञातुत्वप्रसङ्गेरेवाभावात् । अतस्त्वज्ञिषेधोनुपपन्न इत्याशंक्यतात्पर्यमनुसृत्याह । मनोरुद्रादिरित्यादि । २ इन्द्रियाद्याभिमानिनः

समुक्तुणाविद्याविचेज्ञातव्ये विद्याविद्यावयवस्तद्ब्रह्मोमयसहअविद्यामृत्युतीर्त्वाविद्यामृतमश्रुतेति श्रुतेस्तत्राविद्यानिरूप्यअविद्यानिरूपयति सत्त्वमिति जीवंहरेरूपमिति प्रवदन्त्यज्ञातिशेवः के
चिदादौ स्थितमेकं त्रिवृत्त्रिगुणात्मकं प्रधानमिति संमिरति प्रधानादिदमुपपन्नमिति श्रुतिः सत्त्वं रजस्तम इति केचित् सत्त्वायुर्महान् ब्रह्मा अहं रुद्र इत्येके हरेरूपमिति वदन्ति किं बहुना उरुशक्तिब्रह्मज्ञान
क्रियार्थफलरूपतया ज्ञानक्रियाशब्देन ज्ञानकर्माद्रियाप्यशब्देन शब्दादिविषयाः फलशब्देन सुखदुःखे चोच्येते एषारूपत्वेन भातीत्यपरे सदसत्कार्यकारणरूपत्वेनावभातीति ननु सत्त्वव्यञ्जाभावदिति श्रुतेः
कार्यकारणादिरूपदर्शनस्याविद्यात्वं कथमब्रह्म तयोरिति तयोः कार्यकारणयोः परं विलक्षणं भिन्नं ब्रह्मेति यद्यस्मात्तस्मात्तदात्मना दर्शनमविद्येत्यर्थः । त्रिगुणात्मकं प्रधानं च रजः सत्त्वं तमस्तथा । प्राणो
महान् ब्रह्मरूपो जीवास्तदभिमानिनः । ज्ञानात्मकानां त्रियाणितथा कर्मात्मकानि च । शब्दादर्थः सुखदुःखमिति प्रोक्तं द्विधा फलं एतत्सर्वहरेरूपमित्याहुर्ज्ञानदुर्बलाः । स एव बहुशक्तित्वाद्वाति चैषां तथा तथा । ए
वं कारणकार्त्वाख्यं सत्तमस्तदहमेव तु । केचित्प्रत्ययंति च व्यक्तं केचिदाहुरपंडिताः । एवं कारणकार्येभ्यः परमानंदरूपिणं । अज्ञानाद्ब्रह्मधामाहुरेकं सत्तमुदुर्जनाः । रूपत्वात्तद्ब्रह्मत्वाच्च तद्रूपं चैतदीयते । नतु तस्य स्व
रूपस्य बिम्बोपात्तं रूपिणः । तथा जहाज डेक्कस्यात्कुतः पूर्णाल्पमोदयोः । पूर्णाल्पज्ञानयोश्चैव पूर्णशक्त्यल्पशक्तयोः । निर्दुःखदुःखान्वितयोः स्वतन्त्रपरतंत्रयोः । अतः सर्वगुणैर्युक्तं सर्वदोषविवर्जितं । अन्यामे
देन विज्ञायतम एव प्रपद्यते । निष्कृष्टं सर्वतो विष्णुं सर्वतश्च विलक्षणं । ज्ञात्वा पूर्णगुणं याति मुक्तिं नास्त्यत्र सशय इति प्रमाणसिद्धत्वाद्दुक्त एवार्थाननुसदनुविद्धत्वात्सर्वस्य तद्रूपत्वमिति ३८ किंच कार्याद्यभिन्नत्वे

सत्त्वं रजस्तम इति त्रिवृदेकमादौ सूत्रं महानहमिति प्रवदन्ति जीवम् ॥ ज्ञानक्रियार्थफलरूपतयो रुशक्तिब्रह्मैव भाति सदसच्चतयोः परं यत् ३८ नासौ जज्ञाननम
रिष्यति नैधते सौ न क्षीयते स च न विध्यति चारिणा हि ॥ सर्वत्र शब्द न पाय्युपलब्धिमात्रं प्राणो यथेन्द्रियबलेन विकल्पितं सत् ३९ अंडेषु पेशिषु तत्पुष्पवनि
स्थितेषु प्राणेन जीव उपधावति तत्र तत्र ॥ छन्नेमतीन्द्रियगुणेहमिव प्रसुप्तं कृत्स्न आसय मृते तदनुस्मृतिर्न ४०

ब्रह्मजन्मादिमत्त्वं प्रसज्यते न च तत्तथा तस्माद्भिन्नमेवेति युक्तिमाह नासाविति कालत्रयसंबंधित्वाच्चापचारिकोयं निषेधः तथा जन्मादिमत्पदार्थस्थत्वेन तद्ब्रह्मत्वं नौपचारिकं ब्रह्मण इत्यब्रह्म सर्वत्रेति सर्वेषु
जन्मादिमत्सु पदार्थेषु शब्दकविधेन विकारित अतएवानुपायि विनाशरहितं तत्र हेतुगर्भविशेषणमुपलब्धिमाम्नामिति प्रकृत्यादिमभ्यरहितज्ञानात्मकत्वादित्यर्थः अदृष्टत्वादसत्करूपमिदमब्रह्म इन्द्रियेति स
ब्रह्म इन्द्रियेषु दृश्यमानं दर्शनादिबलेन विकल्पितं विविधं कल्पितं दर्शनशक्तिदं श्रवणशक्तिदं ज्ञानशक्तिदमिति कथमिदं यथेन्द्रियगतः प्राण इन्द्रियशक्त्या दर्शनादिशक्तिप्रदत्तेन विकल्पित इति तदुक्तं यथेन्द्रियगतः
प्राणस्तेषां शक्त्या विकल्प्यते दृष्टिदः श्रुतिदश्चेति मतिदो ज्ञानदस्तथा । इत्यादिभेदे तो वाच्य एक एव महाबलः दृष्ट्यादिशक्तिस्तस्यैव यतो नान्यस्य कस्यचित् एवं सद्रूपकं ब्रह्मतत्त्वत्वाविकल्प्यते
एकमेव महाशक्तिप्राणस्यापि बलप्रदमिति । जीवप्राणधारण इति धातोः हरेः जीवशब्दाच्च्यत्वं प्राणस्यापि शक्तिप्रदत्वं च युज्यते । अहं हि जीवसंज्ञावैमयि जीवः सनातनः । मैवंत्वयानुमतव्यं हं शो जीवो मयेति ह ।
अहं श्रेयोविधास्याभियथाधिकारमीश्वर इति प्रमागादहमानुग्रहातरस्थितयो गिवत् ब्रह्मणोपितत्त्वपदार्थस्थत्वेपितत्त्वोपलक्ष्यं संबोधनास्तीति युक्तम् ३९ नानायोगोपवर्तमानरयजीवस्य देहादिहांतरप्राप्तौ
सुखैवास्वातंत्र्यप्रसीतेरस्यैकयानुपपत्त्याप्राणस्य क्षीरनीरवत्सहायस्यानेपि परमात्माधीनत्वाच्च हरेः सर्वोत्कृष्टत्वमप्रतिहतमिति भावेनाह अदोष्यति जीवस्तत्र तत्रेतेषु अंडेषु पेश्यादिकोशेषु तेषु तज्जन्मेषु
त्युपलक्ष्यते पेशो जरापुस्तद्वत्सु पेशिषु जरापुजो ब्वित्यर्थः । पेशो जरापुरुद्विष्टं सुवर्णपेश उच्यते । मुदुपि दृष्टव्यं पेशं स्यात्कचिद्ब्रह्मणीयते इत्यभिधानं । तरुषु अद्रिजेषु अवनिस्थितेषु भूस्वेदजेषु भूस्वेदेन जातमत्कुणा

विशरीरेषु प्रवेक्षन् पूर्वदेहिं हि त्वा माणं प्रविश्य परमात्मानं प्रविष्टन माणेन परमात्मना सहोपधावति गच्छति प्रविशति । देहः देहांतरगतौ प्रविशोत्प्राणमेव तु । जीवः प्राणः परात्मानमेवं सुप्तावपि स्फुटम् । तद-
न्या देवताः सर्वाः प्राणस्यैव वशे स्थिताः । ईषच्च सुप्तव्यांति नैव मानुषजीववत् । स्वर्गस्थानां न तु स्वापः प्रायो देहेऽपि नाज्ञता । मृत्तुसुप्तिप्रबोधादेर्नियंता हरिरेकराट् । तस्मै तेनैव चावस्थानावस्थावाच्यं च स्मृ-
तिः । ततस्तु देवदेवेशः प्राणः प्राणे च रोहरीः । न हरेरी शिता त्वन्यः सहसि सर्वाधिको मत इति उक्तार्थे मानम् । मर्ताद्रियगुणेषु त्रिद्विद्याणां गुणेशब्दादिविषयवृत्तिलक्षणव्यापा रेखन्ने संवृतेषु ह्यभिवाहकार-
चमसुप्तेष्वेन्द्रियमवृत्त्युपरमेण देहाभिमानाभावलक्षणायां सुप्तौ प्राणं प्रविश्य छन्नः । प्राणेन कूटस्थे निर्विकारहृदयस्थे परमात्मन्यास परमात्मानं विशिनष्टि यमृत इति धर्मपरमात्मानं ऋते तदनुमृतिः
तस्यानुस्मृतिरेव न स्यात् । एतावन्तं कालं मुख्यमस्वाप्सामिति सुखपराग्रशौनस्यादित्यर्थः । तदा परमात्मा कूटस्थत्वेनाभिमानिदेशानां ज्ञानजनक शक्त्यभावो न दोषाय । तदन्या देवताः सर्वा इत्युक्तत्वात्
४० इदानीं सर्वोत्कृष्टत्वेन सर्वस्माद्विन्नस्य सर्वोपकारकत्वेन प्रष्टव्य परमात्मतत्त्वस्यापरोक्ष्यं कदानुस्यादिति सोदाहरणतत्साधनमाह यद्वाति यार्हं यदाप्रचननाभचरणे पणया अनुदिनं प्रवृद्धयोर्व्याभक्त्या चेत-
सः सत्त्वादिगुणकर्मजातानि मलानि विधेत्पारिहरेत्तत्त्वात्स्मिन्चेतासि शुद्धे आत्मतत्त्वं परमात्मस्वरूपं साक्षादुपलक्ष्यते अपरोक्षीक्रियते कथमिव यथासवितु प्रकाशो यल्लहरीनिर्मलं चक्षुषि दृश्यते इति ३१

यद्येवञ्जनाभचरणेषणयो रभक्त्या चेतोमलानि विधमेद्गुणकर्मजानि ॥ तस्मिन्विशुद्ध उपलभ्यत आत्मतत्त्वं साक्षाद्यथामलदृशौ सवितु प्रकाशः ४१ रा-
जोवाच ॥ कर्मयोगं वदतः पुरुषो येन संस्कृतः ॥ विधूयेहाशु कर्माणि नैष्कर्म्यं विंदते परम् ४२ एवं प्रश्नमृषीन् पूर्वमपृच्छं पितु गंतिके ॥ नातु वन्न ब्रह्मणः
पुत्रास्तत्र कारणमुच्यताम् ४३ आविर्होत्र उवाच ॥ कर्मा कर्मविकर्मेति वेदवादानौकिकः ॥ वेदस्य चेश्वरात्मत्वात्तत्र मुह्यति मूरयः ४४ परोक्षवादो
वेदोऽथं बालानामनुशासनम् ॥ कर्ममोक्षाय कर्माणि विधत्ते ह्यगदं यथा ४५

निमित्तानि योगं श्रुत्वा कर्मयोगं पृच्छति कर्मयोगमिति येन केन प्रकारेण संस्कृतः शुद्धः ४१ ब्रह्मणः पुत्राः सनकादयः कारणं परिहारवचने निमित्तम् ४३ आविर्होत्रः जानतोऽपि हि दुर्ज्ञेयः प्रश्नोपज्ञा-
निनामपि । इति वेदपितुं ब्रह्मपुत्रानोचुर्निमेषुर इति वाक्यात् ज्ञानिनामपि दुर्ज्ञेयत्वं निमित्तमित्यभिप्रेत्यतः प्रश्नपरिहारः आदौ न कृत इति सूचयन् प्रश्नपरिहरति कर्मेति इदं कर्मप्रशस्तं इदं कर्मकर्तुं मयो-
ग्यं इदं विकर्मविरुद्धं कर्मेति वेदमतो वादो विचारो न लौकिकः लोकविषयो वेदबहिर्मुखजनगोचरो न भवति किन्तु वेदविचारकुशलपुरुषविषय एवेत्यर्थः कुतस्तत्राह वेदस्येति च शब्द एवार्थः ईश्वरात्मत्वाच्चे-
श्वरविषयत्वादेव वैदिकानामपि तत्प्रसादविना मुक्त्येनोति भावेनाह तत्रेति तत्र वेदार्थविचारे ४४ ननु वेदस्येश्वरविषयत्वं कथं युज्यते स्वर्गकामोपजेतेत्यादिकर्मविषयत्वप्रतीतिरत आह परोक्षेति प-
रोक्षतो वादो वचनं यस्य स तथा अयं वेदो मुख्ययावृत्त्या साक्षाद्ब्रह्मवत्त्वमुख्यया कर्मच किमर्थमेवं कल्प्यते इत्यत्राह बालानामिति अल्पज्ञानिनामनुशासनं कुर्वन् वेदोतःकरणशुद्धये दुष्कर्ममोक्षाय
ब्रह्मार्पणबुद्ध्या तदुद्विज्य कर्माणि विधत्ते । कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समाप्त्यादिलक्षणाद्विद्यस्मात्समाप्त्यर्थमपि ब्रह्मविषयत्वमविदत्तं वेदस्य एकस्योभयविषयत्वं कुत्र दृष्टं अत्राह अगदं यथेति यथा
यदैकैवेदं व्यमप्यजनकं तदेवौघधीकृतमप्यं परिहर्तुं भवति यथेत्यर्थः षट्कैर्पर्यटकचित्तामेदाज्ज्वरवातयोः परिहाराय प्रभवति प्रकृतेऽपि यथेति ४५

१ जीवस्यापि मलानि कूटस्थपदोत्परमात्मैवाप्योग्यतया परादुश्यत इति भावः २ दी० । ईश्वरमतति प्राप्नोतीति ईश्वरात्मा तस्य भावस्तत्त्वम् । यात्राभिप्रेतत्वादिति हृदयम् ।

वेदस्यापौरुषेयत्वेनाविप्रलम्भादिदोषाभावादङ्गेनापि वेदोक्तं कृतं सुकर्मैत्याशङ्क्य भगवदङ्गत्वं विकर्मतत्त्वज्ञानकृतमेव सुकर्म इति विवक्षितं । नाधरेदिति स्वयं सर्वपूजितमिदं प्रष्टव्यं देवैर्न जानातीत्यङ्गः अतएव
जितोद्विगः विषयलपटः योनापुरुषो वेदोक्तं कर्मोचरेत्करोति सप्रत्योमृत्युमतीवदुःखमुपैति केन कारेणेनेत्यत उक्तम् विकर्मणेति वेदोक्तकर्मणो विकर्मत्वं कुत इत्यत उक्तम् अथ मेषाति एषमेसवर्धमाणां
मौचिकतमोमतः । यद्भक्त्या पुण्डरीकाक्षं स्तवैरचरेत्ततः स देविभीष्मोक्तेरनेनैव विकर्मणोऽधर्मत्वात् । यच्च नैवं वित्तमहत्पुण्यकर्म करोति तद्वास्याततः क्षीयत एवेति श्रुतिरिदं हि गवदाददाति । अनेनैव श्रार्षणमौ
षधैश्च कर्मणोन्मूलकलरोगविनाश्यनित्यमुत्सहेतुरित्युक्तं भवति ४६ तर्हि स्वर्गलोकेन भयं किंच नास्तीति श्रुतिः कथं संगच्छत इति तत्राह रोचनार्थमिति अल्पबुद्धेर्बाहिर्मुखस्य योग्यस्य उत्पिपादापि पुर्
यालुरिव तस्मिन् बुद्धश्च वत्तार्थगुहाजिह्विकान्यायमतुसदधानो मधुरमुक्तिफलं गर्भोक्त्यस्वर्गादिपुण्यमधुरसमिव प्रकाश्यतदर्थं कर्मविधानं अधीतश्रुतवेदार्थस्य सप्तमुत्पन्नजिज्ञासस्यक्षणभंगुरफलत्वात्स्व
र्गादौ वैराग्यमुत्पाद्य श्रीनारायणचरणारविंदमक्तिमुत्पाद्य तदुपासनासंभूतसांविस्संजातप्रसादसुलभापवर्गेतात्पर्यपथं वसायिनीफलश्रुतिः संगता भवतीति । अज्ञात्वा कुर्वतः कर्मस्वलनात्पापकारणं । तदेवार्प
यतो विष्णोर्नैव पापायतद्भवेत् । मनोवोषविहीनस्य ननु दोषवतः क्वचित् । सत्सुकेशवर्षेषु कर्मशोभक्तिहीनता । असद्वक्तिस्तथास्नेहो बहुमानप्रथापि वा । स्वोत्तमानां भित्त्यागादात्मा प्रियकर्षया । अधिकेष्वे

नाचरेद्यस्तु वेदोक्तं स्वयमङ्गोऽजितेद्विगः ॥ विकर्मणा ह्यधर्मेण मृत्योर्मृत्युमुपैतिसः ४६ वेदोक्तमेव कुर्वाणो निःसंगोऽर्पितमीश्वरे ॥ नैष्कर्म्या लभते सिद्धिरो
चनार्थं फलश्रुतिः ४७ यथा शुद्धदयग्रंथिनिर्जिह्विः पुरात्मनः ॥ विधिनोपचरेद्देवं तत्रोक्तेन च केशवम् ४८ लब्ध्वा चाव्यग्रमाचार्ये तेन संदर्शिता गमः ॥
महापुरुषमभ्यर्चन्मृत्योर्भिमतयात्मनः ४९ शुचिः संमुख आसीनः प्राणसंयममादिभिः ॥ पिंडं शोभ्य संन्यासकृतरक्षोऽर्चयेद्दरिम् ५० अर्चादौ हृदये वापि
यथा लब्धोपचारकैः ॥ द्रव्यक्षित्यात्मलिङ्गानि निष्पाद्य प्रोक्ष्य चासनम् ५१ पाद्यादीनुपकल्प्याथ संनिधाप्य समाहितः ॥ हृदयादिकृतग्यासो मूलमंत्रे
ण चार्चयेत् ५२ सांगोपांगं सपार्षदां तांतां मूर्तिं स्वमंत्रतः ॥ पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः स्नानवासी विभूषणैः ५३ गंधमाल्याक्षतस्रग्भिर्धूपदीपोपहारकैः ॥
सांगं संपूज्य विधिवत्स्तवैः स्तुत्वानमेद्दरिम् ५४

वनीचोचमक्तिर्व्यत्यास एव वा । स्वोत्तमस्यात्मनश्चैव समस्नेहो यवाभवत् कार्येषु बहुमानो वा स्वात्मनः समतापि वा । आधिक्ये किमुक्तव्यमात्मनः शक्तिहापनम् । शक्तस्याशक्तवत्कर्ममनोदोषा इतीरता ।
इत्यनेनोक्ततात्पर्यायैर्बोद्धव्यः ४७ इदानीं भगवद्वचनप्रकारं कथयति यथाश्रुतिं तत्रोक्तेन पंचरात्रोक्तेन ४८ तत्रोक्तसंप्रदायमजानतः कथमर्चना घटत इति तत्राह लब्ध्वेति अव्यग्रमिति
क्रियाविशेषणं बहुकालं परीक्ष्याचार्यलब्ध्वेत्यास्मिन्नर्थे वतते तेनाचार्येण संदर्शिता गमः सम्यक्दर्शितशास्त्रसंप्रदायः ४९ पिंडं शरीरं सम्यक्मंत्राक्षरन्यासेन कृतात्मरक्षः । परीक्षयैव गुरुः शिष्यं शिष्योऽपि गुरु
रूपमब्रजेत् । अन्यथानरकापैव प्राप्य शिष्यं गुरोस्तथेत्यनेनाव्यग्रत्वमुभयोरप्यपेक्षितमिति अत्रोक्तक्रियाविशेषणत्वेन प्रयुक्तमिति ५० अर्चाकारिणां बाहुविध्यादधिष्ठानविशेषमाह अर्चादाविति द्र
व्याल्लिङ्गं शिलाद्यं क्षितिलिङ्गं स्थंडिलं आत्मलिङ्गं मनोमयम् । अथवा स्थंडिलं चैव विष्णोर्लिङ्गं प्रकीर्तितमिति अस्मादप्येवाजिविद्विज्ञेति ५१ हृदयादिकृत
मंत्रन्यासः सांगोपांगं सपार्षदाचार्यमूर्तिभिः सहिताम् ५२ ५३ ५४

इतिशब्दः प्रभृतिवचनः ११ कृपिणीः प्रशस्तकृपाः १३ वृहत्स्त्रीकुरुत १४ सुराणां विद्वानां विद्वद्ग्रहणपटवः १५ १६ ये ये हेरेरे वतारास्ते ते सदैव ये वै विधमाहात्म्याबुध्य इति ज्ञाप्यते
हंसस्वरूपीति । विष्णुः कलया हंसरूपवतीर्णो जगतां शिवायात्प्रयोगोपरमात्मज्ञानमवदत् । एवं दत्तादावप्यन्वेतव्यम् । कुमारो नाम हरेरुपांतरसन् कुमारो दियोगीश्वरज्ञानोपदेष्टा । कुमारनामा तु
हरिर्वेदेन चारीवपुःस्वयं । सनत्कुमाराय परमो वाचजगदीश्वर इत्यनया स्मृत्या । विष्णोः सनत्कुराख्याच्छुश्रुवृत्तानमुत्तमम् । सनत्कुमारप्रमुखायोगेनाः परमेश्वरात् इत्यनया चोक्तार्थः सिद्ध इति ह्यास्येह य
श्रीवावतारे तेन मधुमिदाश्रुतप्राहताः १७ मात्स्येवतारे ईलाभूमिगुप्ता अप्येयमलये सत्यव्रतोनायकप्रभुः सतः ऋषयश्च गुप्ताः अभसः श्माशुद्धरतो हरेः क्रोडे वराहावतारे दिवि जोजिहिरण्याहो हतः । अमृतो
त्यक्षे भीरुसमुद्रोन्मथने मंदराग्निः तापसो नाम हरिरेभराजं ग्राह्यमुचत् १८ व्यासावतारे सस्तुतः श्रमणानिः सगानृषींश्च संसाराब्धिपतितान् संसाराब्धेरममुचत् । सुपर्णा ऋषयो व्यासं नाथमा

इति प्रमृणतां तेषां स्त्रियोत्पद्भुतदर्शनाः ॥ दर्शयामास शुश्रूषामर्चनं कुर्वतीर्विभुः १२ ते देवानुचरा दृष्ट्वा स्त्रियः श्रीरिव कृपिणीः ॥ गंधेन मुमुहुस्तासां
रूपौदार्यद्वतश्रियः १३ तानाह देवदेवेशः प्रणतान् प्रहसन्निव ॥ आसामेकतमां वृद्धं सुवर्णस्वर्गभूषणाम् १४ ओमित्यादेशमादाय नत्वा तं सुरबन्धिनः ॥
उर्वशीमप्सरः श्रेष्ठां पुरस्कृत्य दिवं ययुः १५ इंद्रायानम्य स दसि शृण्वतां त्रिदिवौकसाम् ॥ ऊचुर्नारायणबलं शक्रस्तत्रास विस्मितः १६ हंसस्वरु
प्यवददच्युत आत्मयोगं दत्तः कुमारः ऋषभो भगवान् पितानः ॥ विष्णुः शिवाय जगतां कलयावतीर्णस्तेनाहूता मधुमिदाश्रुतयो ह्यास्ये १७ गुप्ताप्येयम
नुरिलाः ऋषयश्च मात्स्ये क्रोडे हतो दिवि जज्जहत्तौ भसः क्षमाम् ॥ क्रौंमैधृतो द्रिष्टो न्मथने स्वपृष्ठे ग्राहात्पन्नमिभराजममुंचदार्तम् १८ संस्तुन्वतोऽब्धिपति
ताच्छ्रमणा नृषींश्च शक्रं च वृत्रवधतस्तमसि प्रविष्टम् ॥ देवस्त्रियो सुरगृहेऽपि हिताजनाथा जघ्ने सुंदरमभयाय सतां वृत्तिहे १९ दैवासुरे युधि सदैव पती न सुरार्थं
हत्वा तं रेपुमुवनान्य दधात्कलाभिः ॥ भूत्वाथ वामन इमामहरद्वलैः क्षमां याच्ञाच्छलेन समदाददितेः सुतेभ्यः २० निःक्षत्रियामकृतगां च त्रिःसप्तकत्वोरामस्तु
हैहयकुलाप्यय भार्गवाभिः ॥ सोऽब्धिं बन्धं दशवक्त्रमहत्सलं कांसीतापतिर्जयति लोकमलं ध्यकीर्तिः २१ भूमेर्भरावतरणाय दुष्वजन्मा जातः करिष्यति
सुरैरपि दुष्कराणि ॥ वादैर्विमोहयति यज्ञकृतोऽतदर्शनशूद्रान् कलेऽक्षितिभुजोऽन्यहनिष्यदन्ते २२ एवं विधानिकर्माणि जन्मानि च जगरपतेः ॥ भूरिणि
भूरियशसो वर्णितानि महाभुज २३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयसुदेवनारदसंवादे जायंतेयोपाख्याने विदेहप्रश्ने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ६ ॥

नाययुः सदा । ध्वांसं निवर्तयामास कमुमुग्धीबिचवादिनः । इतिवचनादव्यासावतारेऽयं कथ्येति ज्ञाप्यते नृसिंहेन रसिंहावतारे तमसि विष्टं कर्तव्यमूहमिद्रं वृत्रवधतो दोषादममुचत् । सतामभयापासुरैर्द्रं जघ्ने
असुरगृहेऽपि हिताः अनाथाः देवस्त्रियः अप्सरसश्च न्यमोचयदिति । स्मरणात्तु नृसिंहस्य शक्रो मुक्तो बृहद्गधात् । हिरण्यकहृताश्चापि तथैवाप्सरसां गणा इति वचनसिद्धेयं कथा १९ उपेंद्ररूपो हरिः देवासुरयुद्धे
सुरार्थे वैत्यपती नृहत्वा अंतरेषु मन्वन्तरेषु मुवनान्य दधात् वामनो भूत्वा याच्ञाच्छलेन वलेरिमां क्षमां अहरत् हत्वा च तमादितेः सुतेभ्यः समदादित्यन्वयः तदुक्तं उपेंद्ररूपी भगवान् प्रतिमन्वन्तरं विभुः । असुराणां हि तानि
यत्तं शब्ददेवचवामन इति २० निःक्षत्रियां क्षत्रियरहितं हैहयकुलाप्यय भार्गवार्थं उज्ज्वलितभागां वाभिः भृगुकुलोत्थवद्विः लंकामहन् हतवान् दशवक्त्रं चाहन् हतवान् लोकं जयति २१ बुद्धो यज्ञकृतो वादैर्विमोहायति
कल्कीकलेरितेशूद्रान् नृसिंहाभुजोऽन्यहनिष्यत् २२ निगमयति एवं विधानीति २३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ७ ॥

श्रुतमभवत्तल्लोकविशेषो राजा भगवद्विमुक्तानां कस्मिंस्थाने स्थितिरिति पृच्छति भगवंतमिति हे आत्मविचमाः १ हरेः पितृत्वेनात्यंतोपकर्तृत्वात्तदभजनादिद्वेषोः पातहेतुरित्यदभक्तानां तम
स्येव निष्ठेति वक्तुं भगवदवयवेभ्यो वर्णाश्रमाणामुत्पत्तिप्रकारमाह मुत्सेति शमादिगुणैः २ एषामुत्पन्नानां मध्ये आत्मप्रभवस्वोत्पादकं पितरमित्यर्थः पितुर्हरेः स्थानाद्वैकुण्ठादिलक्षणाद्विषयः ३ श्रुत्या
अथ विचारानां धर्कृतत्वेन दूरीकृतहरिकथाश्रवणकीर्तनादिसाधनानां ह्रीं शूद्रादीनां श्रेयसाधनमाह दूरेहरिकथा इति भवादशानामनुकंपाविषयत्वेन हरिकथाश्रवणादधिकारिणः स्युरिति भावः अच्यु
तस्य कीर्तनं येषामस्ति ते अच्युतकीर्तनाः ते च दूरे ४ विप्रादीनां हरिभक्त्यभावे श्रुतिविचारो न मोक्षहेतुरित्याह विप्र इति विप्रादयः श्रोतेन श्रुतिविचारयोग्येन जन्मना हेतुना हरेः पदांतिकप्रागाहरि
पदसमीपप्राप्तियोग्याः यद्यप्यथापि आम्नायेन सहवादः विवादो येषामस्तीति आम्नायवादिनः हरिभक्तिलक्षणमुत्पार्यापरिज्ञानात् मुह्यंतितत्त्वं जानंतित्यतो जन्मादिकं अप्रयोजकं किंतु हरिभक्तिरेवेत्यर्थः ५
वनुवेदोक्तकर्मणां तत्त्वज्ञानोत्पत्तेः कथं तेषां मोक्षः कर्मणा ज्ञानमात्रेणोतीति श्रुतेरित्याशङ्क्य आम्नायविवादित्वेन सम्पत्तुदित्तकर्मत्वापरिज्ञानादिदोषग्रहस्तत्त्वादित्याह कर्मणीति अकोविदत्वे हे
तुः स्तब्ध इति वनमूर्खा इति मूढत्वेन अन्यतः श्रोतुं शक्यमित्यतः पंडितमानिन इति अतो मूढाः पयामाध्व्यास्वर्गादिमधुवादिन्यागिरासद्योमधूनीगरतीवीस्थतयावाचा उत्सुकाः जिह्वारससंवतः तथा

राजोवाच ॥ भगवंतं हरिं प्रायो न भजंत्यात्मवित्तमाः ॥ तेषामशांतकामानां कानिष्ठा विजितात्मनाम् १ चमस उवाच ॥ सुखबाहूरुपादेभ्यः पुरुषस्याश्रमैः
सह ॥ चत्वारो जज्ञिरे वर्णागुणैर्विप्रादयः पृथक् २ य एषां पुरुषसाक्षादात्मप्रभवमीश्वरम् ॥ न भजंत्यवजानंति स्थानभ्रष्टाः पतंत्यधः ३ दूरे हरिकथाः केचि
दूरे चाच्युतकीर्तनाः ॥ स्त्रियः शूद्रादयश्चैव तेऽनुकंप्या भवादृशां ४ विप्रो राजन्यवैश्यौ च हरेः प्राप्ताः पदांतिकम् ॥ श्रोतेन जन्मनाथापि मुह्यंत्याम्नायवादि
नः ५ कर्मण्यकोविदाः स्तब्धा मूर्खाः पंडितमानिनः ॥ वदंति वादकान् मूढा ययामाध्व्यागिरोत्सुकाः ६ रजसाघोरसंकल्पाः कामुका अभिमन्यवः ॥ दां
भिकामानिनः पापा विहसंत्यच्युता प्रियान् ७ वदंति ते न्योन्यमुपासितश्रियो गृहेषु मैथुन्यपरेषु चाशिषः ॥ यजंत्यसृष्टान्नविधानदक्षिणावृत्त्यै परं प्रतिपशून्
तद्विदः ८ श्रिया विभूत्या भिजनेन विद्यया त्यागेन रूपेण बलेन कर्मणा ॥ जातस्मयेनांधधियः सहेराश्च रात्सतो वमन्यंत हरिप्रियान् सखाः ९ सर्वेषु शश्वत्तनु
भ्रत्स्ववस्थितं यथासमात्मानमभीष्टमीश्वरम् ॥ वेदोपगीतं च न शृण्वते बुधामनोरथानां प्रवदंति वार्तया १०

वादकान् स्वर्गादिविषयवचनविशेषान्वदंति ६ किंचात इति अत आह रजसेति तत्र जनि तेन रजसारागेण घोरानिष्ठुरः पश्चालं भनादिलक्षणसंकल्पो येषां तितथा कामुकाः विषयलो लुपाः तद्विप्रकर्तृन् अ
भिमन्यवः अभितः मनुष्यैरप्रधानोपेयमित्याह एवं विधाः पापाः अच्युतप्रियान् विहसंति पृथक् पृथक् दोषानुक्ता विहसंतीत्यन्यतः ७ एतदेव विवृणोति वदंतीति गृहेषु शिष्यान् योन्यमाशिषो वाक्यप्रबंधा
न् निजमुणोत्कर्षलक्षणान्वदंति तत्र हेतुरुपासितश्रिय इति किंचासृष्टान्नविधानदक्षिणावदचा भविष्यत्तु रुदक्षिणाः परं केवलवृत्त्यै जीव नोपायार्थं पशून् जादानीं प्रति नत्वालभंते कुतोऽतद्विदस्तत्त्वाज्ञाः
८ श्रिया शरीरकात्यायिभूत्या अणिमावैश्वर्येण श्रीविभूत्या दिना जातस्मयेन समृद्धयेन अवमन्यंते अवजानंति ९ हरिप्रिया वज्ञानमेव हर्यवज्ञानतथापीदमधिकमिति भावेनाह सर्वेष्विति ह
रेः शशिषाण्यवदसिद्धस्यावज्ञाकथंकारसंगच्छत इत्यतो वा तदवज्ञानप्रकारमाह सर्वेष्विति तत्र हेतुमाह अनुवादा इत्यवज्ञानेति श्रीसिवाया विष्णुसेवात्वात्तद्वत्तां कथमधः पातः स्यादिति यमाशंका
वेतुविष्णुमवज्ञाय श्रियमेव द्युपासते ज्येष्ठवाहं रिते तु भूत्वा याज्याः पतंत्यधः इत्यनेन परिहर्तव्या राजप्रीत्यभावे प्रकृतिवर्गप्रीत्या किं प्रयोजनमभीष्टफलानुदधात् हृदयंगमजनप्रीत्यभावे परिबृढदृष्टीति

एतदेवविशदयति येकैवल्यमिति येकैवल्यपर्ययार्थज्ञानसंप्राप्ताः येचमूढतां चातीताः पंडितं मन्यास्ते त्रिवर्गसाधनयोग्यमभिजन्मयस्य सतथा तादृशमात्मानं पातयंति तमसीति शेषः यद्वा अभेदज्ञानेनांगाति
मुक्तेदार्ढ्याभिभ्रज्जानिनास्थितिमाह यदिति केवलोहरिरिति ज्ञानरहिताः अस्यादृशो न भवति भगवान् किंतु ग्रामणी वत्प्रयोजक इति ज्ञानवतो ये ते मुक्तपुण्यफलाः आत्मानं स्वर्गान्मनुष्यलोकं प्रातिपातयंति ते तं भु
क्तास्वर्गलोकं विशालक्षीणे पुण्ये मत्पलोकं विशंतीति च १६ उभयेपित्रैर्वर्गिकाः अधः पतंतीत्युक्तं तत्र केषां कुत्र निपात इत्यतो अयो निपातं विविनक्ति ये तत्रेति तत्रोभयेषु त्रैर्वर्गिकेपु ये आत्महनः परमात्मानं
द्विषंत्येतदो विशंतीत्यन्वयः सीदंत्यवसीदंति दुःखैकभाजो भवंति अज्ञांता इत्यस्य विवरणं वासुदेवपराङ्मुखा इति अत्याचारचित्रगृहादीन् हित्वा कालात्मना भगवता ध्वस्तः ब्रह्मत्वं गमिष्याम इत्यादि मनो

येकैवल्यमसंप्राप्ताये चातीताश्चमूढताम् ॥ त्रैर्वर्गिकाभिजन्मानमात्मानं पातयंति ते १६ ये तत्रात्महोशांता अज्ञाने ज्ञानमानिनः ॥ सीदंत्यकृतकृत्या
वैकालध्वस्तमनोरथाः १७ हित्वा त्यायासरचितगृहापयसुहृच्चिह्नयः ॥ तमो विशंत्यनुच्छ्वासं वासुदेवपराङ्मुखाः १८ ॥ राजोवाच ॥ कस्मिन्काले स
भगवान् किं वर्णः कीदृशो नृभिः ॥ नाम्नावाकेन विधिना पूज्यते तदिहोच्यताम् १९ करभाजन उवाच ॥ कृतत्रेताद्वापरंच कलिरित्येषु केशवः ॥ नानावर्णा
भिधाकारो नानैव विधिनेष्यते २० क्लृते शुक्रश्चतुर्बाहुर्जटिलो वल्कलांबरः ॥ कृष्णाजिनोपवीताक्षान्विभ्रदंडकमंडलू २१ मनुष्यास्तु तदा शांतानिर्वैराः
सुहृदः समाः ॥ यजंति तपसि देवं शमेन च दमेन च २२ हंसः सुपर्णो वैकुंठो धर्मो योगेश्वरो मलः ॥ ईश्वरः पुरुषो व्यक्तः परमात्मेति गीयते २३ त्रेतायां रक्त
वर्णो सौचतुर्बाहुस्त्रिमेषलः ॥ हिरण्यकेशश्च यथात्मा शुक्रमुवाच पलक्षणः २४ तंतदामनुजादेवं सर्वदेवमयं हरिम् ॥ यजंति विद्यया त्रय्या धर्मिष्ठा ब्रह्मवा
दिनः २५ विष्णुर्गजः पृथिवीर्गर्भः सर्वदेव उरुक्रमः ॥ वृषाकपिर्जयंतश्च उरुगाय इतीर्यते २६ द्वापरे भगवान् श्यामः पीतवासानि जायुधः ॥ श्रीवत्सादि
भिरैकैश्चलक्षणैरुपलक्षितः २७ तंतथा पुरुषं मर्त्या महाराजो पलक्षणम् ॥ यजंति वेदं तत्राभ्यां परं जिज्ञासवो नृप २८ नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणाय
च ॥ प्रद्युम्नाय विरुद्धाय तुभ्यं भगवते नमः २९ नारायणाय ऋषये पुरुषाय महात्मने ॥ विश्वेश्वराय रामाय सर्वभूतात्मने नमः ३० इति द्वापर उर्वीशस्तुवं
ति जगदीश्वरम् ॥ नाना तंत्रविधानेन कलावपि यथाशृणु ३१ कृष्णवर्णं कलौ कृष्णं सांगोपांगं सपार्षदम् ॥ यज्ञैः संकीर्तनं प्रायैर्यजंति हि सुमेधसः ३२ ध्ये
यं सदा परिभवन्नममीदृदो हंती र्थास्पदं शिवविरेचि नु तं शरण्यम् ॥ भृत्यार्तिहं प्रणतपालाभवाब्धिपोतं वंदामहे पुरुषते चरणारविंदम् ३३

रथोपेषां तेषां अतुच्छासंवासा मोक्षलक्षणसुखरहितं तमः विशंति १७ १८ सुमुक्षुभिः अधोक्षज इक्षणीय इति निरणायित न राजापृच्छति कस्मिन्निति तत्सर्वम् १९ २० सामान्यत उक्तं
विशिनष्टि कृत इति कस्मिन्काल इत्यस्योत्तरं कृत इति किं वर्ण इत्यस्योत्तरं शुक्र इति कीदृश इत्यस्योत्तरं चतुर्बाहु रित्यादि नात्रेत्यस्योत्तरं हंस इत्यादि केन विधिनेत्यस्योत्तरं तपस्येत्यादि सादृश
त्याधिकारि लक्षणं एव सुतरां अपि २१ २२ २३ त्रिमेषलः त्रिगुणितमेषलः २४ सर्वदेवमयं सर्वदेवमयानम् २५ २६ २७ २८ २९ ३० कलावपि यथेच्छते तथा गृणु ३१ ३२ ३३

यच्चरपारविंदयार्थवचसापितृवचनेन अण्यथात् यच्चदयितेत्सितयापामृगं अन्वधावत्तचरणारविद्वंद्वामहेइत्यन्वयः ३४ उपसंहारति एवमिति सामान्यविधानामदं विशेषविधिस्तु स्वगुरुपदै
शमम्यइतिशास्त्रद्वयं हस्यत्वाच्चोक्तं शास्त्रांतरसिद्धत्वस्येति दोषः ननुक्तं ध्रुवंतयैवमुच्येतपांमूर्तिपदिशेदुरुः । शिष्याणां योग्यताभिज्ञाविग्रहानिस्तुतद्युगइति यस्मिन्पुगेस्वयमुत्पन्नः तत्पूर्वयुगावतीर्णहारे
णागुरुपविष्टेनअभीष्टसिद्धिर्भवति अवतीर्णहरेर्मूर्त्यातत्पूर्वयुगजेनच । नृसिंहमूर्त्यचितयापाचान्नामादेशेद्रुमरिति ३५ कृतादेःकलेःपुण्यहेतुत्वात्तत्तौति कलिमिथादिना सारभागिनःसारब्राह्मणः
३६ ३७ ३८ तथाकलौभविष्यंतिजायंतेकचित्कचिदेतथासंभूताःनारायणपरायणाःस्युः यत्रद्रुमिन्धेषुताम्रपर्ण्यादिनद्यःसंति प्रतीचीमहानदीनाम्रावेन्नवतीविराहक्षेत्रात्सद्वागिरिमिच्चापश्चिमसमु
द्रंस्वंदयाना ३९ ४० देवर्षिपितृभूतासप्तनृणांपूजकाश्चस्युः ४१ सामान्यमुक्ताविशेषमाह देवर्षीति योसाधारणयापरिचर्ययासर्वात्मनाशरण्यमुकुंदंशरणगतोभवतिसोयदेवादीनांकिंकरोऽऋणी
चनभवति स्वोत्तमान्वितेतिशेषःतेषांकिंकरःऋणीचअत्रेदंतात्पर्यं सर्वात्मनाहरिभक्ताः सर्वथाहरिभक्ता भक्ताइतित्रिविधाः तत्रदेवेशःसर्वात्मनाभक्ताःदेवाःसर्वथाभक्ताःतदितरेभक्ताइति अत्रापियेयम्

त्यक्त्वासुदुस्त्यजसुरेप्सितराज्यलक्ष्मीधर्मिष्ठआर्यवचसायदगादरण्यम् ॥ मायामृगंचदयितेप्सितमन्वधावद्वंद्वामहेपुरुषतेचरणारविद्वम् ३४ एवंयुगा
नुरूपोसौभगवान्युगवर्तिभिः ॥ मनुजैरिष्यतेराजन्श्रेयसामीश्वरोहरिः ३५ कलिसभाजयंत्यार्यागुणज्ञाःसारभागिनः ॥ यत्रसंकीर्तनेनैवसर्वःस्वार्थोभि
लभ्यते ३६ नह्यतःपरमोलाभोदेहिनांभ्राम्यतामिह ॥ यतोर्विदेतपरमांशान्तिंनश्यतिसंध्यतिः ३७ कृतादिषुप्रजाराजन्कलाविच्छंतिंसंभवम् ॥ यत्र
संकीर्तनाच्चृणांहरिर्दास्यत्यसंभवम् ३८ कलौतथाभविष्यंतिनारायणपरायणाः ॥ क्वचित्क्वचिन्महाराजद्रुमिलेषुचभूयशः ३९ ताम्रपर्णीनदीयत्रकृत
मालापयस्विनी ॥ कावेरीचमहापुण्याप्रतीचीचमहानदी ४० येषिबंतिजलंतासांमनुजामनुजेवर ॥ प्रायोभक्ताभगवतिवासुदेवेमलाशयाः ४१ देव
र्षिभूतासप्तनृणांपितृणांकिंकरोनायमृणीचराजन् ॥ सर्वात्मनायःशरणंशरण्यंगतोमुकुंदंपरिचर्ययाच ४२ स्वपादमूलंभजतःप्रियस्यत्यक्तान्यभावस्यह
रिःपरेशः ॥ विकर्मयच्चोत्पतितंकथंचिद्धुनोतिसर्वैहदिसन्निविष्टः ४३ ॥ नारदउवाच ॥ धर्मान्भागवतानित्थंश्रुत्वासमिधिलेश्वरः ॥ जायंतेयान्मुनिनृप्री
तःसोपाभ्यायोह्यपूजयत् ४४

सबधिकस्वेतेअपरेषांस्वामिनउत्तमर्णाश्च स्वावरेषांकिंकरऋणीचनस्यात् । सर्वात्मनाहरेर्भक्तादेवेशाएवकेवलम् । देवास्तुसर्वथाभक्ताभक्ताएवेतरेस्मृताः । हारिन्नत्यधिकेभ्योकिंकरश्चाप्यृणीतथा । ह
रिभक्तोनेतरेषांवासुदेवव्यपाश्रयात् । द्विधैवस्वोत्तमर्णानिदाहव्यानीतराणिच । दातव्येभ्योविमुच्येतनेतरेभ्यःकथंचन । कथंदेवाद्यनुपकृतोमनोमोक्षेपिवर्तयेत् । निवत्वाचदधीर्नहिस्वरूपंसर्वशोयतइ
तिस्मृतिश्चदृष्टीता एवविधस्यापिहरिभक्तस्यपूर्वोदद्योपनतविकर्मणाधःपातःस्यादितितत्राह स्वपादमूलमिति । त्यक्तोऽप्यःस्वतंत्रोहमितिभावोयेनसतथास्तस्य सर्वदाभगवदधीर्नोस्मीतिभावयुक्तस्ते
त्यर्थः कथंचिद्ध्रुवददृष्टत्वात्पुटुत्पतितंविकर्मतहुनाति । इतरभक्तैर्देवाउदकादिभिरितिश्रीहरिस्मरणपूर्वकपूज्याअन्यथामोक्षोनस्यात् । तदुक्त उदकैश्चनमस्कारैःस्मृतिभिर्मनसातथा । यातिभिश्चापि
संपूज्यादेवाभोक्षमियासुभिः । मध्येविष्णुमनुस्मृत्यानन्यधातुकथंचनोति तत्रापिमाधान्येनश्रीहरिव्यानंकरंतव्यतत्सन्निधानसंबंधविशेषादेवतास्मरणं प्राधान्येनहारिर्भ्येयस्तत्संबंधात्सुरादयः । व्येयाना
न्यस्त्वचिद्धथायेदरावनुपयोगिदोतिविशेषवचनात् ४३ नारदःसिद्धेभ्योभगवत्तत्त्वंविज्ञायततःराजाकिंमकरोदितिवसुदेवस्यहार्दमश्रुपरिहरति धर्मानिति ४४

४५ ४६ ४७ आत्मादेह ४८ मुकेतरंगमाधनंभक्तिरेवेतिदर्शयितुं वैरमथानासुरावेशाद्वैरभिभक्तानामभिक्त्याम्ब स्वयोग्यं फलं भवति किमुत नित्यानुरक्तबुद्धीनामितिकैमुत्पन्नायमाह वैरेणेति । शिशुपालादिषु स्थिता असंतस्तत्त्वामानस्तत्ताम्यद्वेषयोग्यं क्रूरं नरकादिभक्तगमापु तत्स्याः संतस्तस्य हरेः सामर्थ्यनिर्दोषत्वादिभक्षणं फलमापु । अनुरक्तधियः केवलभक्ताः किंपुनः भक्तियोग्यफलमापुरित्तिकिवक्तव्यं अतोभक्तिरेवमुल्लेख्यार्थः । पौंड्रकादिषु वैर्येषु मुरागाः संतिसर्वशः । बहुमानफलं विष्णोस्तेषां त्यागाद्यसद्गतिः । विद्वेषस्य फलं यत्तदादायासुरास्तमः । यांत्यतानैव विद्वेषो विष्णोर्कार्यः कथंचनेति वचनान्त्वा माणिकोपमर्थः आकृताधयः स्वबुद्धौ तदाकारवतः ४९ उक्तार्थमुपसंहरन् कृष्णे पश्यद्विविधा यस्य सर्वेश्वरबुद्धिरेव कर्तव्येत्याह मापत्यबुद्धिमिति ५० हतवेहंतु हंतवा उदतिश्च्युतिः अस्वपि स्वस्य ५१ ५२ ब्रह्मभूयाय स्वस्वयोग्यपूर्णं दत्त्वाय ५३ ॥ इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे विजयपञ्चकृतटीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ स्वाभीष्टस्वलोकप्राप्येभक्तमुल्लभ्य ब्रह्मादिप्रार्थनामुधादौ

तेषां तर्दधिरेसिद्धाः सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ राजाधर्मानुपातिष्ठन्नवापपरमांगतिम् ४५ त्वमप्येतां महाभाग धर्मान् भागवतान् श्रुतान् ॥ आस्थितः श्रद्धया युक्तो निःसंगो यास्यसे परम् ४६ युवयोः सखदं पत्योर्यशमापूरितं जगत् ॥ पुत्रतामगमद्यद्वां भगवानीश्वरो हरिः ४७ दर्शनालिंगनालापैः सशय्यासनभोजनैः ॥ आत्मावांपावितः कृष्णे पुत्रस्नेहं प्रकुर्वतोः ४८ वैरेण यं नृपतयः शिशुपालपौंड्राल्वाद्योगतिविलासविलोकनाद्यैः ॥ ध्यायंत आकृतधियः शयनासनादौ तत्ताम्यमापुरनुरक्तधियः पुनः किम् ४९ मापत्यबुद्धिमकृथाः कृष्णे सर्वात्मनीश्वरे ॥ मायामनुष्यभावेन गूढैश्चर्यैः परेव्यये ५० भूभारासुरराजन्यहंतवेगुप्तये सताम् ॥ अवतीर्णोऽस्य निर्वृत्यैयशोलोके वितन्वति ५१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वामहामागो वसुदेवोतिविस्मितः ॥ देवकीचमहाभागा जहतुर्मोहमात्मनः ५२ इतिहासमिमं पुण्यं धारयेद्यः समाहितः ॥ सविधूयेह शमलं ब्रह्मभूयाय कल्पते ५३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे वसुदेवनारदसंवादे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ बादरायणिरुवाच ॥ अथ ब्रह्मात्मजैर्देवैः प्रजेशैरावृतोभ्यगात् ॥ भवश्च भूतभव्येशो ययो भूतगणैर्द्वृतः ३ इंद्रो मरुद्भिर्भगवानादित्यावसवोऽश्विनौ ॥ ऋभवांगिरसोरुद्रा विश्वेसाध्याश्च देवताः २ गंधर्वाप्सरसो नागाः सिद्धचारणगुह्यकाः ॥ ऋषयः पितरश्चैव सविद्याधराकिन्नराः ३ द्वारकामुपसंजग्मुः सर्वे कृष्णदिदृक्षवः ॥ वपुषा येन भगवान्नरलोकमनोरमः ॥ यशो वितन्वन् लोकेषु सर्वलोकमलापहम् ४ तस्यां विभाजमानायां समृद्धायां महर्षिभिः ॥ व्यचक्षतां वितृप्ताः कृष्णमद्भुतदर्शनम् ५ स्वर्गाद्यानोद्भवैर्माल्यैश्छादयंतो यदूतमम् ॥ गीर्भिश्चित्रपदार्थाभिस्तुष्टुवर्जगदीश्वरम् ६ ॥ देवा ऊचुः ॥ नताः स्मतेनाथपदारविंदं बुद्धौ द्वियप्राणमनोवचोभिः ॥ यच्चित्येतत्तर्ह्यदिभावयुक्तैर्मुमुक्षुभिः कर्ममयोरुपाशात् ७ त्वं मायया त्रिगुणयात्मनि दुर्विभाव्यं व्यक्तं सृजस्य वसिष्ठं पतितं दुग्मथः ॥ नैतैर्भवानजितकर्मभिरन्यतेवैयः स्वेसुखेव्यवाहितेभिरतो नयः ८

कृतचित्तस्य हरेस्तदभ्यनुज्ञानं स्वकुलसंहरणोपक्रमश्च समृद्धभक्तिसमुद्रमग्नौ द्रवोपसत्तिप्रकारश्चास्मिन् भगवाणेकव्यते तत्र नथमब्रह्मादिप्रार्थनाप्रकारः प्रारभ्यते अथेत्यादिना आत्मजैरात्मनो मनसो ज्ञाते सनकादिभिः संक्षिप्तोक्तविष्णोस्तेषां भवश्चेत्यादिना १ २ ३ दिदृक्षुस्ते हेतुमाह वपुषेति सर्वलोकमलापहं यशोलोकेषु वितन्वन् भगवान्नरलोकमनोरम इत्येनं तत्सादितिशेषः या स्वयं कारिता तस्यामासीनम् ४ ५ माल्यैः पुष्पैः ६ यत्पदारविंदमेतर्ह्येदं बुद्धौ द्वियप्राणमनोवचोभिर्नामिदं वैश्चित्यते ७ ब्रह्मादिदेवैश्चित्यत्वे ततोऽप्युत्कृष्टवपुणेन भावयम् सात्किमस्य निगुणस्यास्तीत्यत्राह त्वमित्यादिना मायया त्वादिच्छयानियतया त्रिगुणप्राकृत्याऽतमानि आत्माधारत्वेन व्यक्तं ब्रह्माडम् । अचेतनस्य पुरुषसंबन्धित्वेन प्रवृत्तिदर्शनादिच्छागानेन प्रकृत्यास्तु

सष्टत्वादिगुणपूर्णत्वाच्चकालइत्याशयेनाह अस्येति अस्यजगतउदयादीनाहेतुरिति । प्रधानादिदमुत्पन्नमिति श्रुतेः प्रकृत्यादीनां जगदेतत्त्वादिदंकथमत्राह अव्यक्तेति अव्यक्तादीनां हेतुरिति । अतः कालः कालनिर्मादृत्वाच्चकालइत्याह कालमात्रइति सर्वे निमेषाजिरेविद्युतः पुरुषादधीति श्रुतेः हेरेर्विधानेरेण कालशब्दवाच्यत्वमाह त्रिणाभिरिति तिस्रश्चातुर्मास्यलक्षणानामयोपस्यसत्तथा भूमीररयः अन्कितापारवेगः सोयंकालस्त्वंत्वमितिकइतितत्राह उत्तमेति पुरुषोत्तमशब्दवाच्यः । संहारकर्तृत्वंविशिष्टमिति अस्त्रिलेति अधुनायादवाच्यस्त्रिलजगन्निरासे प्रवृत्तः यद्वा पुरुषोत्तमत्वं विवृणोति अस्येति अनेन कथं तद्विवृतमभूदित्यत उक्तं अव्यक्तेति कालस्वरूपाज्ञाने अस्यापमुत्पत्तिसमयः इति निश्चयोनस्यादत्रोक्तं कालेति कालरवरूपज्ञातातं निर्मातावा कीदृशः कालः येन तद्विशेषज्ञानीत्याह त्राह सोयमिति । हरिभ्यकालविशेषतो जानातिसोयंकाल एवंविशिष्टइत्यन्वयः कथमत्राह त्रिणाभिरिति अस्त्रिलस्य सप्तमस्तपंचस्यापचये संहारे च प्रवृत्तः अनेन सृष्ट्यादिविशेषविशिष्टं कालं जानातीत्युक्तमवति अतश्च किमवसितमत्राह उत्तमेति । एवंविधात्कालादप्युत्तमस्त्वमित्यर्थः अनेन प्रकृतिपुरुषकालमहत्त्वेभ्य उत्तमत्वात् पुरुषोत्तमइत्युक्तं भवति तदुक्तम् कालाज्जीवात्तथाव्यक्तान्महत्तश्चोत्तमो भूतः । उत्तमः पुरुषस्तस्माद्भगवान्विष्णुरुच्यतइति १५ व्यक्तमुजस्यस्यासिहेतुरितिश्लोकद्वयेन कथितं सर्जनं विवृणोति त्वत्तइति त्वत्तो ब्रह्मांडं जगदुत्पद्यतइति यदुक्तं तत्प्रधानमधिकृत्य प्रधानादिशब्दवाच्यानूमादीनाधिकरणंकृत्वावर्तते तथा हि महाप्रलये लक्ष्म्यासहरममाणाभारायणाख्यात्त्वतो वर्तार्णः पुमान् पुरुषनामामोघवीर्यो भवान् प्रधानाभिमानित्वात्तन्नाभ्यारमायां महान्तमिव स्थितं स्ववीर्यं गर्भधत्ते । पुरुषनामानं चतुर्गुणं प्रधानाख्यागायत्रीं च सृष्टवानित्येकोऽर्थः सपुमांश्चतुर्गुणो महान्तमिव गर्भमहत्त्वाभिधानं अद्वाभिधां गायत्रीं च प्रधाननाभ्यां गायत्र्यां च सृष्टवानित्यपरः त्र

अस्यासिहेतु रुद्यस्थितिसंयमानामव्यक्तजीवमहतामपिकालमात्रः ॥ सोयं त्रिणाभिराखिलापचये प्रवृत्तः कालो गभीररय उत्तमपुरुषस्त्वम् १५ त्वत्तः प्रधानमधिकृत्य पुमान् स्ववीर्यं धत्ते महान्तमिव गर्भममोघवीर्यः ॥ सोयं त्वयानुगतजात्मन आंडकोशं हेमं ससर्ज बहिरावरणैरुपेतम् १६ तत्स्थुषश्च जगत्प्रभवानधीशो यन्माययोत्थगुणविक्रिययोपनीतान् ॥ अर्थान् जुषन्नपि हृषीकपतेनालिप्तो येन्ये स्वतः परिहृतानपि बिभ्यति स्म १७

भ्यामहत्त्वाख्यश्रद्धाख्याभ्यां शेषोहंकारापरनामाजातः इत्यन्योर्थः नारायणारूपः परमः शेते लक्ष्म्यान्वितो लये । स एव पुरुषारूपं तु द्वितीयं रूपमात्मनः । कृत्वारमायां पुरुषनामानं तु चतुर्मुखम् । प्रधानाख्याचगायत्रीससर्जपुरुषात्मकः । चतुर्मुखः स पुरुषो ब्रह्मत्त्वाभिधुनः । प्रधाननाभ्यां गायत्र्यां ससर्जत्मानमेव तु । श्रद्धाभिधां च गायत्रीं ताभ्यां शेषोन्वजायत इत्यादिवाक्यात् सकृदुक्तवाक्यस्यान्वये दोषो ज्यते सोयं महत्त्वाख्यो ब्रह्मायो नारायणादभिव्यक्तः पुरुषनामा तेन त्वयानुगतः प्रविष्टः श्रद्धाख्यागायत्रीं सृष्ट्वा हंकारादितत्त्वैः सहान्मनः परमात्मनः प्रवेशादुत्पादनसमर्थं बहिर्भवभिरावरणैरुपेतं हेममांडकोशं ससर्ज इत्यन्वयः । ब्रह्मणः आंडकोशसृष्ट्यांगीकारे व्यक्तं जस्य स्य विरोधनिरासार्थं त्वयानुगतइत्युक्तम् १६ ननु तव सहकारिकारणत्वं मुख्यकारणत्वं चतुर्मुखस्यातः स्वामित्वं च तस्येति तत्राह तत्स्थुषइति । यतो यदनुप्रवेशमंतरेण एषां तत्त्वानां सज्जनशक्तिर्नास्ति तदनुप्रवेशो सास्ति च तत्तस्माद्भवास्तस्युपोजगत्तथाधिकईशः । नन्वेतदधीशत्वं कथं ज्ञायतइतितत्राह यदिति । मायया इच्छया उत्थगुणविक्रियासंबंधप्रकृतिगुणविकारोपनीतान् प्राप्ता नार्थान् विषयास्तदिंद्रियेषु स्थित्वा जुषन् अपि नालिप्तइति यत्तेनाधीश इति ज्ञायते । हृषीकण्ठं यद्विस्तृतं व्यंतिपन्नामित्स्यज्यविस्मयसंवेपितं नित्यं दर्शनादीशानि पतत्त्वदर्शनाच्च हेरिद्रिषे शत्वं मुख्यमिति ज्ञायते । ननु योगिभ्यनेकां तीर्थालिपहेतुरत्राह येन्यइति येन्ये योगिनः सनकादयः परिहृतानि तद्वितीयापंचम्यर्थे । स्वतः भवतः प्रसादात् परिहृतेभ्यो विषयेभ्यो बिभ्यति स्म । अनर्थं स्पृतेति शेषः । भीत्रार्थानां भयहेतुरित्यतः पंचमी । अनेन विषयालेपनयोगिनां पंचद्वगवदः प्रसादात् । सादिच । भगवत्स्तुस्वतो नान्यनिमित्तं नित्यं चेत्युक्तं भवति १७

विषयालेपोनामतदजितत्वं इत्याह स्मायेति । स्मायोमदहासस्तेन सदितो वलोकः तस्य च्चेन सह शरीतो भावः शृंगारचेष्टा तया हारिमनोहरं शृंगारं कृतेन सह प्रहितः प्रयुक्त सौरतः सुरतो विद्यमानो गन्तः नयौ है निशितैरनंगस्य बाणायमानैः करणैः आलिङ्गनादिभ्रूणैः साधनैर्निमग्नितुं विच्छेदपितुं जेतुं मित्यर्थः १८ यद्ययं भगवान् देवदत्तवद्विषयं लब्धत्वेन स्त्रीजितं स्तुतिं तत्कथानदी स्नानं पापनाशनं न स्यान्नच तथा निःसंगत्वेन स्त्रीजितो नैवेतितं कर्माभीकृत्यस्तु वंति विभ्रदिति । सप्तसुप्रथमेति सूत्राद्विभ्रदिति प्रथमा पष्ठमर्थः । निःशङ्काः यदनन्यसाध्यं न तस्मिन् विभ्रनस्तव अमृतकथोदवहा अमृतकथालक्षणानयः पादावनेजसरितश्चेति यत्तीर्थद्वयं तदुपस्पृशंति स्नानादियोग्यं कुर्वन्ति अत्राकिं प्रमाणमत्राह आनुश्रवमिति । श्रुतिप्रसिद्धं सम्पत्कृत्वंति सरितो न येनाखंतं हृदयमनसा पूजयाना इत्यादेः । कुतो भूदित्यत उक्तं अंश्रिजमिति । अंश्रिजं घनमतिक्रमणं शत्रूणां पराक्रमलक्षणकथेत्यर्थः । अन्यत्रुप्तसिद्धम् । अधिलघिगत्पर्याविति धातुः । कैः करणैः श्रुतिभिः श्रवणैरंगसगैश्च क्लृप्तमुद्दिश्य शमलानि मलानि हतुम् । मलविषा

स्मायावलोकलवदर्शितभावहारिभूमंडलप्रहितसौरतमंत्रशौडैः ॥ पत्न्यस्तु षोडशसहस्रमनंगबाणैर्यस्येन्द्रियं विमथितुं करणैर्न शोः १८ विभ्रतवामृतकथोदवहास्त्रिलोक्याः पादावनेजसरितः शमलानि हंतुम् ॥ आनुश्रवं श्रुतिभिरांश्रिजमंगसगैस्तीर्थद्वयं शुचिषदस्तदुपस्पृशंति १९ बादरायणिरुवाच ॥ इत्यभिष्टूय विबुधैः शतशतधृतिर्हरिम् ॥ अभ्यभाषत गोविंदं प्रणम्यां ब्रह्माश्रितः २० ब्रह्मोवाच ॥ भूमेर्भारवतारापपुराविज्ञापितः प्रभो ॥ त्वमस्माभिरशेषात्संस्तुतं तथैवोपपादितम् २१ धर्मश्च स्थापितः सत्सु सत्यसंधेषु वै त्वया ॥ कीर्तिंश्च दिक्षु विस्मिता सर्वलोकमलापहा २२ अवतीर्य यदोर्वंशे विभ्रद्रूपमनुत्तमम् ॥ कर्माण्युदारवृत्तानि हितानि जगतोऽकृथाः २३ यानि ते चरितानी शमनुष्याः साधवः कलौ ॥ शृण्वंतः कीर्तयंतश्च तारिष्यंत्यंजसा तमः २४ यदुवंशेऽवतीर्णस्य भवतः पुरुषोत्तम ॥ शरच्छतं व्यतीयाय पंचविंशतिं प्रभो २५ नाधुना ते खिलाधारदेव कार्येऽवशेषितम् ॥ कुलं च विप्रशापेन नष्टप्रायमभूदितम् २६ ततः स्वधाम परमं विशस्वयादिमन्यसे ॥ सलोकं लोकापालात्रः पादिवैकुण्ठकिंकरान् २७ श्रीशुक उवाच ॥ संस्तुतो भगवान् इति विबुधैः पद्मजादिभिः ॥ प्रतिनंदा हतान् राजन्मायामनुजईश्वरः २८ श्रीभगवानुवाच ॥ अवधारितमेतन्मे यदा त्वविबुधेश्वराः ॥ कृतं वः कार्यमस्मिन् भूमेर्भारो वतारितः २९ तदिदं यादवकुलं वीर्यशौर्यश्रियोद्धतम् ॥ लोकं जिघृक्षत यौ धर्ममेवेला मिममहर्षवः ३०

१ घयोर्न स्त्रीति यादवः शुचावमौसीदतिनिषीदति तिष्ठतीति शुचिषत्स्य चंद्राकं मंडलस्य स्यवा १९ २० २१ २२ २३ २४ पंचविंशतिं पंचविंशत्यधिकं तदुक्तं वत्सराणां शतं चैव नूतनां पंचविंशतिं अवंशीर्णस्य कृष्णस्य दामाग्रात्तदा हरिम् । स्वस्थानगमनापेक्षी ब्रह्मा तु शावसामरइति २५ अवशिष्टदेवकार्यपेक्षापिनस्थेयं इत्याह नाधुनेति यदुल्लभविशेषमपेक्षापिनस्थेयमित्याह कुलं चेति २६ यादवानां देवत्वात् स्थितौ कलेरप्रवेशात् तस्य चापेक्षितत्वात् कुलसंहारार्थं किं चित्कालस्थित्यपेक्षायां तत्कृत्वा ज्ञाते निस्वधाम प्रवेष्टव्यमित्याशयेनाह ततः स्वयमेति तदुक्तं संवत्सरद्वयं चैव पश्चात् स्थित्वा जनादेनः अभिषेदे परं स्थानं चतुर्मासाधिकं पुनरिति २७ २८ अवधारितं निश्चितम् २९ तर्हि कालत्रेपेक्षिकारणं तत्राह तदिदमिति मेमैर्व्यलोकं जिघृक्षत प्राप्नुमिच्छति ३०

१ पंचविंशतिं शरच्छतमित्यनेन पंचविंशतिवत्सराधिकं ज्ञातमित्यर्थे प्रमाणमाह वत्सराणां मिते । अत्रेच संवत्सरद्वयं चैव पश्चात् स्थित्वा जनार्दनः । अभिषेदे परं स्थानं चतुर्मासाधिकं पुनः ॥

अनुपसंहारकोषोपइति तत्राह अनेनेति । उल्लेखेन वीर्यशौर्यादिगुणैस्तीक्ष्णेनानेनयाद्वकुलेनसतोपदुकुलस्योत्पत्तत्वं गुणधर्माद्विष्यतीत्याभिप्रायेणोक्तमाचार्यैः । सतामपिकलोप्राप्तेविकारोयनसोभवेत् । तस्माच्चदूशसंज्ञेनैतेस्युःपापिनस्त्विति । पुनर्लोकविवृद्धयर्थमौत्तरेयादिकान्हरिः । आविश्यरक्षामकरोज्जगतः पुरुषोत्तमः । स्वात्मनःसहयानेनपुरुषार्थोधिकोभवेत् । इत्यनुग्रहमुद्रयाचसंज्ञेस्त्वेककुलं विभूरेति ३१ एतदन्तेतस्ययदुकुलसंहारस्यांते तवप्रीत्यैभवनंयास्यामि ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ यत्रप्रभासेदक्षशापादुत्पन्नाद्यक्षमणःकिल्बिषात्पमुक्तोभूत् ३७ उशिजोऽग्नीन् ३८ ३९ ४० अरिष्टा

यद्यसंहृत्यदृष्टानांयदूनांविपुलंकुलम् ॥ गंतास्म्यनेनलोकोयमुल्लेखेनविनंक्ष्यति ३१ इदानींनाशमारब्धःकुलस्यद्विजशापतः ॥ यास्यामिभवनंब्रह्म ज्ञेतदन्तेतवानघ ३२ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्तोलोकनाथेनस्वयंभूःप्रणिपत्यतम् ॥ सहदेवगणैर्देवस्वंधामसमपद्यत ३३ अथतस्यामहोत्पातान्द्वा स्वस्थांसमुत्थितान् ॥ विलोक्यमगवानाहयदुष्टद्वान्समागतान् ३४ श्रीभगवानुवाच ॥ एतेवैसुमहोत्पाताद्भुत्तिष्ठंतीहसर्वतः ॥ शापश्चनःकुलस्या सीद्वाह्येभ्योदुरत्ययः ३५ नवस्तव्यामिहास्माभिर्जिजीविषुभिरार्यकाः ॥ प्रभासंसुमहापुण्यंयास्यामोद्यैवमाचिरम् ३६ यत्रसत्त्वादक्षशापाद्ब्रूहीतो यक्षमणोद्भुराट् ॥ विमुक्तःकिल्बिषात्सद्योभेजेभूयःकलोदयम् ३७ वयंचतस्मिन्नाद्भुत्यतर्पयित्वापितृन्सुरान् ॥ भोजयित्वोशिजोविप्रान्नानागुणवतांधसा ३८ तेषुदानानिपात्रेषुश्रद्धयाप्यमहांतिवै ॥ वृजिनानितरिष्यामोदानैर्नैर्भिरिवार्णवम् ३९ श्रीशुकउवाच ॥ एवंभगवतादिष्टायादवाःकुरुनंदन ॥ गंतुं कृतधियस्तीर्थस्यंदनान्समयूयुजन् ४० तन्निरीक्ष्योद्भवोराजन्श्रुत्वाभगवतोदितम् ॥ दृष्ट्वा रिष्टानिघोराणिनित्यंकृष्णमनुव्रतः ४१ विविक्वउपसंगम्य जगतामीश्वरेश्वरम् ॥ प्रणम्यशिरसापादौप्रांजलिस्तमभाषत ४२ उद्धवउवाच ॥ देवदेवेशयोगेशपुण्यश्रवणकीर्तन ॥ संहृत्यैतत्कुलंनूनंलोकंसंत्यक्ष्य तेभवान् ॥ विप्रशार्पंसमर्थोपिप्रत्यहन्नयदीश्वरः ४३ नाहंतवांग्रियुगलंक्षणार्धमपिकेशव ॥ त्यक्तुंममुत्सहेनायस्वधामनयमामपि ४४ तवविक्रीडितंकृ ण्णनृणांपरमभंगलम् ॥ कर्णपीयूषमासाद्यत्यजत्यन्यस्पृहांजनः ४५ शय्यासनाटनस्थानस्नानक्रीडाशनादिषु ॥ कथंत्वांप्रियमात्मानं वयंभक्तास्त्यजेम हि ४६ त्वयोपभुक्तस्त्रगंधवासोलंकारचर्चिताः ॥ उच्छिष्टभोजिनोदासास्तवमायांजयेमहि ४७ वाताशनामहर्षयःश्रमणाउर्ध्वमंथिनः ॥ ब्रह्माख्यं धामतेयांतिशांताःसंन्यासिनोमलाः ४८ वयंत्विहमहायोगिभ्रमंतःकर्मवर्त्मसु ॥ त्वद्वातंयातरिष्यामस्तावकैर्दुस्तरंतमः ४९ स्मरंतःकीर्तयंतस्तेकृ तानिमादितानिच ॥ गत्युस्मिन्तेक्ष्णोत्केलियन्लोकविडंबनम् ५०

नि अष्टुमानि ४१ ४२ भवान्समर्थोपि विप्रशार्पणं प्रत्यहं न्यतस्मान्नूनामिदानीं लोकंसंत्यक्ष्यते ४३ ४४ ४५ शय्यासनादिपुत्रियम् ४६ तवाधीनां मायां प्रकृतिम् ४७ श्रमणाभिक्षावृत्तयः ४८ तवकौशलेनैवैतत्सहत्वं द्वार्तया ४९ गत्युस्मिन्तेक्ष्णोत्केलियन्लोकविडंबनं तानि च तच्च स्मरंतः उत्पन्नतत्त्वज्ञानोप्युद्भवोभ्रमंत इत्युस्मिन्नाव प्रतावकीति । एतस्माद्नास्त्वभावइतिप्रदर्शनाय । आत्म नोदयतां नृपुरुषत्तमा अपि संप्रशंस । कदाचिदेवस्वगुणान्स्निग्धेष्वेव हि सावयवइतिवचनादुक्तयुक्तमिति ५०

एकः श्रीहरेरेवसर्वोत्तम इति भावो यस्य स एकांतिनं मुख्यमियमिति वा एकमुख्यान्पक्षे कला इत्यभिधानम् २१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकापाषाणोद्ध्यायः ॥६॥ भगवान्यद्
यथुतसंवादव्याजेन स्वतत्त्वमुद्रवायोपदिशत्यध्यापत्रयेण तत्रादाबुद्धदोक्तं स्वाभिष्टमिति वदन् ब्रह्मादीनां स्वलोकगमनाभिलाषं देवकार्यकरणेनावतारप्रयोजनं स्वयात्रानंतरं द्वावत्याः समुद्रमज्जनं लोक
स्पृहापबुद्धित्वेनामंगलत्वं कलिप्रस्तलोकादुद्धवस्यनिर्याणमेरणं स्वास्मिन्मनःप्रविश्यमहीपयंटेन नियोगमित्यादिवाक्ते यदात् त्वादिना । मांस्वलोकगतं कर्तुमाभिकाक्षिणः १ २ स्वर्गारोहणान
तरं सप्तमे दिवसे ३ यदि यदा ४ अधर्मरुचिरिति पदच्छेदः ५ ६ सितिसंचरणे इत्थं भावविशेषमुपदिशति यदिदमिति । मन आदिसर्वेन्द्रियैर्बुद्धमाणां यदितं विशंतं दिदं नश्वरं क्षणभंगुं ॥ दि । न निवदमनिर्वा
च्यं तर्हीति तत्राह विद्वीति । विद्वीत्युभयप्रसवव्यपते । मनोमयीभाषां च मन्यनः प्रधानप्रकृतिनिर्माता विद्विमेबुद्धिप्रधानी कृत्यप्रकृत्यारचितत्वात् नानिर्वाच्यं विद्विमृद्ध इति वन्माषाप्रयाप्रतिप्रयोगोपुज्यते ।
अचेतनप्रकृतेः कापीतकत्वं अस्वचेतनायाः कथमिति इयमाशंका प्रकृतिः सा परामखंडादसलीकधारिणी । अतस्तस्यामराज्यालोकानामात्मसंज्ञितेत्पनेन परिहर्तव्या ग्रथान्यापेक्षयोपपद्यत इत्यर्थः ७

॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं विज्ञापितो राजन् भगवान् देवकीसुतः ॥ एकांतिनं प्रियं भृत्यमुद्धवं समभाषत ५३ ॥ इति श्रीभागवते महा ० एकादशस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ॥६॥
श्रीभगवानुवाच ॥ यदात्थमां महाभाग तच्चिकीर्षितमेव मे ॥ ब्रह्मामवलोकय कपालाः सर्वे मामभिकाक्षिणः १ मयानिष्पादितं ह्यत्र देवकार्यमशेषतः ॥ यदर्थ
मवतीर्णोऽहं शेषेन ब्रह्मणार्थितः २ कुलं वैशापनिर्दग्धं न क्ष्यत्यन्योन्यविग्रहात् ॥ समुद्रः सप्तमेघेनां पुरीं च प्लावयिष्यति ३ यद्वैवायं मया त्यक्तो लोको यं नष्टं
गलः ॥ भविष्यत्यचिरात्साधो कलिनापि निराकृतः ४ नवस्तव्यं त्वय्येव हे मया त्यक्ते महीतले ॥ जनोऽधर्मरुचिर्भद्रभाविष्यतिकलौ युगे ५ त्वंतु सर्वपरि
त्यज्य स्नेहं स्वजनबंधनम् ॥ मय्यवेश्य मनः सम्यक् समद्विचरस्व गाम् ६ यदिदं मनसा वाचा च क्षुभ्यां श्रवणदिभिः ॥ न श्वरं गृह्यमाणं च विद्विमायामनो
मयीम् ७ पुंसो युक्तस्य नानार्थे भ्रमः स गुणदोषकृत् ॥ कर्मा कर्मविकर्भेति गुणदोषाधियोभिदा ८ तस्माद्युक्तं द्रियजयो युकाचित्तददंजगत् ॥ आत्मनि श
स्वविततमात्मानं मय्यधीश्वरे ९

एवं भाषायां ज्ञानपूर्वकं भक्त्या मयि मनोयुं जानस्य योगिनो नर्थोपशमो नान्यस्येत्याह पुंस इति । अयुक्तस्य मयि मनोयुः गरहितस्य पुंसो मत्प्रेरितमकृतिरचितेनानाविधैर्धोभ्रमाभ्यामंतरणस्वकर्तृत्वज्ञानसंयुगणदो
षकृतस्वर्गनरककृतं अनेन तद्गोप्य सुखदुःखात्मकः अपारः संसारोलक्ष्यत इति ज्ञातव्यं तदुक्त । स्वर्गाद्याश्च गुणाः सर्वे दोषाः सर्वे तथैव चात्मानः कर्तुं ताभ्यां त्याज्यते नात्र संशयः । परमात्मानमेवैकं कर्तारं वेत्ति यः
पुमान् । स शुचचेत्समात्संसारपरमात्मानमेति चेति । भ्रमस्यानिमित्तमाह कर्मेति । सर्वहिपरमेश्वरः करोतीति ईश्वराधीनक्रियाया इदमया क्रियते इदं मयाना क्रियते इदं विपरीतं क्रियत इति कर्मा कर्मविक
र्भेति भिदा बुद्धिभ्रमगुणान्धारजस्तमोऽप्योदोषाधियो दोषबुद्धेः पुरुषस्य भवतीत्येतात्मा द्वयमस्य मूलकारणं रजस्तमोः शक्तिविज्ञापयतौ परिहृत्य विषयादाहृत्य मय्येव स्थापनेन युक्तं । राजयो युकाचित्तस्त्वम् ।
इदं जगदात्मानो निर्वाच्ये ईश स्वकार्यकारणात्मके जगति वितती वस्तुतस्तस्मिन्मात्मानं निर्वाच्य अधीश्वरमपि ईश स्वमदाधारं पश्येत्स्वयम् । तदुक्तं आत्मशब्दोदितो ब्रह्मा परमात्माभिधो ह्यहम् । सर्वब्रह्मणि
धीक्ष्णमयि ब्रह्माणमेव चेति ८ ९

बलवत्प्रतिबंधकेत्यन्तरायेरुक्तवीक्षणप्रकारोविहितः स्यादित्यत्राह ज्ञानेति शरीरिणामात्मवद्भूतः । आत्मौपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽनुनेति वचनात् । आत्मौपम्येन सर्वाणि भूतानि पश्यन्नित्यर्थः । आत्मनः परमात्मनोऽनुभवेनैव बुद्धः । आत्मानोऽयस्य सतया अनेन तदधिगम उत्तरपूर्वार्धयोरेष्ये विनाशीतद्वयपदेशादिति सूत्रार्थोऽवशिष्ट इति १० एवविधज्ञानिनः कर्मकरणप्रकारं लोकाद्वयेनाह दोषबुद्धयेति । यः शीतः क्रोधरहितज्ञानविज्ञानाभ्यां वैष्णवसिद्धांतिनिश्चलः पर्वतवत्स्थितो विश्वमात्मकं मत्सर्वस्वात्तन्पान्मदधीनं पश्यन्नत एवममाधिष्ठानत्वे न सर्वभूतसुहृत् विद्मेषां भूतानां निरुपाधिक्रीदिक्रतु एवोभयातीतः ऐहिकामुष्मिकविषयविरक्तो निषिद्धाचरणादोषः स्यादिति दोषबुद्ध्या तद्दोषानुत्पत्तये निषेधान्निषेधवचनान्न निवर्तते विहित करणात्सुखादिगुणोभयतीति गुणबुद्ध्या विहितं न करोति किंतु हियः र्भक्तः फलानुसंधानरहितः । क्रीडारक्षणं कार्यं करोति तथा । किंतु स्वतंत्रकर्तारारायण एवमपि स्थित्या विहितं न करोति यतिनिषिद्धा निवर्तयति तद्भक्तिरेवममत्तत्फलमिति निरूप्य कर्म करोति । स पुनर्न विषयेतत्संसारलक्षणा विपदं प्राप्नोतीत्यन्वयः ॥ कर्तृत्वमात्मनोऽयस्माज्ज्ञाननिष्ठो न मन्यते ॥ अतोऽर्कवन्निःसदा दोषबुद्ध्या न निंदति ॥ गुणबुद्ध्या न विहितं किं त्वीशमेरितोरन्यहम् ॥ स एव च मपि स्थित्वा निश्चिन्ने करोत्यजः ॥ न मे दोषो न च गुणः कर्तृत्वाभावात् स्फुटम् । स्वतंत्रत्वात्तत्रेव सत्ये ज्ञानेऽप्युपवेदयि । इति मत्त्वानिवर्तनं निश्चात्कुर्याद्गुणानि निश्चात्कुर्यात्तद्वैयर्थ्यः ॥ ये अज्ञास्तेष्वन्नेषु दोषोऽप्युपवेदयि

ज्ञानविज्ञानसंयुक्तजात्मभूतः शरीरिणाम् ॥ आत्मानुभवतुष्टात्मानांतरायैर्विहन्त्यसे १० दोषबुद्धयोभयातीतो निषेधान्न निवर्तते ॥ गुणबुद्ध्या च विहितं न करोति यथा र्भक्तः ११ सर्वभूतसुहृच्छांतो ज्ञानविज्ञाननिश्चलः ॥ पश्यन्मदात्मकं विश्वं न विषयेत वै पुनः १२ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यादिष्टो भगवता महाभागवतो नृप ॥ उद्धवः प्रणिपत्या हतत्त्वजिज्ञासुरच्युतम् १३ उद्धव उवाच ॥ योगेश योगविन्यासयोगात्मन्योगमंभव ॥ निःश्रेयसाय मे प्रोक्तस्त्यागः संन्यासलक्षणः १४ त्यागो यं दुष्करो भूमन्कामानां विषयात्मभिः ॥ सुतरां त्वयि सर्वात्मनः प्रकैरिति मे मतिः १५ सोऽयं माहमिति मूढमतिर्विगाढस्त्वन्मायया विरचितात्मनिसानुबंधे ॥ तत्त्वजं सानिगदितं भवता यथा हंसं साधयामि भगवन्ननुशाधिभृत्यम् १६ सत्यस्य ते स्वदृश आत्मन आत्मनोऽन्यं वक्तारमीश दिबुधेष्वपि नानुचक्षे ॥ सर्वे विमोहिना धियस्तव मायये मे ब्रह्मादयस्तनुभृतो बहिरर्थभावाः १७

भवेदित्यर्थः अनित्यामे गुणानस्युदौषानैव कथंचन । इति मत्वा शुभं कुर्यान्न निवर्तते दशुभादपि । ज्ञानी स्वकर्तृत्वमाणादीश कर्तृत्वनिश्चयात् । किंतु पूर्णगुणायैव न तु दोषापनुत्तये । न चाल्पगुणसिद्धयर्थं बलवत्कृतं विषयत्वेतत्पुण्यकार्यं मानम् । वैलक्षण्याद्वैभवं तत्तत्त्वात्तदात्मकम् । इति विश्वं पश्यन्ति ज्ञाननिष्ठा हेमिषा इत्येतज्ज्ञानादिना विश्वमेव द्रष्टव्यमित्यस्मिन्नर्थे मानम् ११ १२ योगस्य यमनियमादेरीश योगस्य ज्ञानस्य विशेषेण न्यासो वैवादिषु येन सत्तथा तस्य संबोधनं योगविन्यासेति । योगात्मन ज्ञानस्वरूप योगसंभव उपायजनक । ज्ञानं तु योगशब्दोऽप्युच्यते नैन्यत्सुखं । कविचो गउपायः स्यात्कविचित् निरोधनमिति । त्यागं दानाद्व्यावर्तयति संन्यासलक्षण इति । सर्वदुष्टसंगपरित्यागलक्षण इत्यर्थः १४ ततः किमत्राह त्याग इति कामानामप्यत्यागः सुतरां त्वय्यर्थं कैर्दुष्करः १५ त्वन्मायया सोऽहम् उद्धव नाम सानुबंधे विरचितात्मनि निर्मितदेहे ममाहमिति मूढमतिरत एव विगाढ इति तत्समाद्भवता निगदितं यथा साधयामि यथा भृशं माशाधीत्यन्वयः १६ त्वमस्त्वरूपोपदेशमन्तोऽन्यं किं न स्यादत्राह सत्यस्येति । तत्त्वस्वरूपस्य प्रकारमात्मनस्त्वन्तोऽन्येषु रूपानुचक्षेत्तत्र पश्यामि । कीदृशस्य सत्यस्य साधु ज्ञानादिगुणस्य स्वदृशः स्वयंप्रकाशमानस्य आत्मनः सर्वव्यापिनः । मनुष्येष्वपि विदेहेषु स्यादत उक्तं विबुधेष्वपि उक्तं विशिनष्टि सर्वं इति । ब्रह्मादिः कारणेषां रुद्रादीनां तैत्थोक्ताः । ते विमोहितधियः परोक्षज्ञानवन्तः । कुतस्तत्राह तनुभृत इति । शरीराभिमानित्वादत एव बहिरर्थभावाः मोक्षतदु

पयोगिभ्योन्यत्रापिकामयुक्ताः । अस्य श्लोकस्यार्थः अशरीर सदा विष्णु पूर्णानन्दस्वतः सदा । इच्छाचक्रीडपैवास्यनफलाययतो विभोः । अतो बाह्यार्थकामोपनिष्काम इति कथ्यते । ब्रह्मानिरभिमानि
त्वाच्छरीर्यप्यशरीरवान् नित्यानन्दोपयोग्यन्यकामस्योच्छितितः सदा । बहिरर्थविनिर्मुक्तस्तथापितनुधारणात् । अमूढो मूढ इति वदुच्यते च सरस्वती । रुद्राद्यास्तन्वभीमाना बहिरर्थयुजस्तथा । सर्वे
षां ब्रह्मपदवी योग्यानां पूर्वमेव तु । अभावस्त्वपरोक्षस्य मोहो ज्ञानस्य भण्यते । ब्रह्मणस्त्वंशरूपेषु भारत्याज्ञानवर्जनं । ब्रह्मगायत्रिभावेतुनां शावतरणं क्वचित् । शनजन्मसु पूर्वतु ज्ञानोदय उदीर्पने । अपरो
क्षेषु भारोक्ष्यात्पूर्णज्ञानसत्त्वैव तु । शतजन्मगतताया अपरोक्ष्योच्छिततिर्भवेत् । क्वचित् क्वचित् सरस्वत्या अशावतरणे षीति शक्तिविवेकग्रंथादवगत इति । अशरीरो वायुरभ्रं विद्युत् स्तनयित्नु शरीराणि वा एता
नीति च श्रुतिरत्र मानं । श्रुतिभिन्नानितत्वाच्चुस्तनयित्नुर्हरीः स्मृतः । अम्रं भूतामिभरणाच्छरीर्यायुर्भरतः स्मृतः । विद्युत्तु भारती प्रोक्ता एत एवाशरीरिणः । व्यत्यासेनापि नामस्यादेतेषां महतां सदा । इत्यनेन
श्रुत्युक्ता एत एवेति ज्ञायते १७ यस्माद्भवतो न्योक्ता नानास्ति तस्माद्बह नारायणं शरणं प्रपद्ये मम ज्ञानोपदेशायति शेषः भवंतं पूज्यं अनवद्यत्वं पूज्यत्वे हेतुः अनवद्यत्वे हेतुः एघनं तपारत्वं तर्हि स्वस्याज्ञानमाप्तं अत
क्तं सर्वज्ञमिति वल्लवत्प्रातिदंयकेन ज्ञानं क्वचिदल्लवं स्यादत उक्तं ईश्वरमिति । देशप्रभुवदीश्वरस्यापि स्थानच्युतिः स्यादत्राह अल्लं डेति अल्लडमपरिच्छिन्नं अविच्छिन्नं अविनाशि च धिष्यं स्थानं यस्य स तथा । न
उभयत्र संबध्यते शरणमाप्तौ हेतुमाह निर्वेदीति । कुतो निर्वेद इत्यत्राह वृजिनेति एव विशिष्टोपि नारायणो न्यः किं न स्यादत्राह नरसत्त्वमिति । एतद्विशेषणं हरेरेति कुत इतीति माशंका । विष्णोर्वापिरनतस्यात्रिभि
रैशैर्नरः स्मृतः । सैद्रे श्रुतिभिः पार्थस्तु द्वाभ्यां तु बललक्ष्मणा वित्पनेन परिहर्तव्या १८ लोकतत्त्वविचक्षणस्योद्धवस्य पुनस्तत्त्वज्ञानमश्रः किमर्थं इत्याशंक्य परोक्षलोकतत्त्वज्ञानस्य सत्त्वे ह्यमन्तरे गोत्पन्नस्य पुरुषार्थ

तस्माद्भवंतमनवद्यमनंतपारं सर्वज्ञमीश्वरमसंखड्विकुंठविष्यम् ॥ निर्वेदधीरहरहर्हृजिनाभितप्तो नारायणं नरसत्त्वं शरणं प्रपद्ये १८ श्रीभगवानुवाच ॥
प्रायेण मनुजालोके लोकतत्त्वविचक्षणाः ॥ समुद्धरंति ह्यात्मानमात्मनैवाशुभाशयात् १९ आत्मनो गुरुरात्मैव पुरुषस्य विशेषतः ॥ यत्प्रत्यक्षानुमाना
भ्यां श्रेयो सावर्नुविदते २०

साधनत्वं न स्यात् प्रत्युतानर्थहेतुत्वं च अपरोक्षज्ञानानुत्पादादित्याशयेनाह प्रायेणेति । अस्येयमक्षरयोजना प्रायेण बहुलम् लोकैये मनुजाः लोकैतत्त्वे च विचक्षणाः सत्स्नेहानिर्मुक्तपरोक्षज्ञाननिपुणास्ते आत्मनैव
प्रयत्नेनैवाशुभाशयात् ल्यब्लोपेपंचमी पापफलदुःखबहुलं तम प्राप्यात्मानं समुद्धरंति निर्मूल्यंति हि यस्मात् सत्मास्तस्नेहयुक्ता लोकतत्त्वपरोक्षज्ञानविद्यावि शारदाः आत्मनैव सात्त्विकमन सैवाभिर्भूता परोक्षज्ञा
नेनैवाशुभाशयात्पापकारणात्संसारदात्मानं समुद्धरंत्युच्यंति पञ्चमं कृपादेवेति अनेन भगवद्भक्त्युत्पन्नं ज्ञानं पुरुषार्थोपयोगीति ज्ञानसमुद्गमग्रस्यापिमम श्रेयसे भगवदपरोक्षज्ञानोत्पत्तिप्रकारोक्तव्य इति
तत्प्रश्नः सार्थक इति यत्तैर्ज्ञानमस्यात्मा इत्यभिधानादात्मशब्दोपज्ञादौ वर्तते इति सिद्धम् । पारोक्ष्येणैव तत्त्वतुल्यं कंचापि वदंति यैः । तेषिस्तस्नेहनिर्मुक्तास्तमोयातिविनिश्चयात् । आपरोक्षनच ज्ञानं तेषामु
त्पद्यते क्वचित् । इति वचनादुक्त्यर्थं भेदसिद्धयति संतोष्यम् १९ आत्मनैवैवैवकारेण श्रेयः संतौ सात्त्विकमनसः प्राधान्यमुक्तं तदेव प्रतिपादयति आत्मन इति आत्मनोजीवराशेः श्रेयः संपादने गुरुपदेष्टा
त्मैवमनस्य मनसा वा अग्रेसरं कल्पयत्यवाचा व्याहरतीति श्रुतेः अतसात्त्विकमन इति धातोः निष्पन्नेनात्मशब्देन शरीर्यैवल्लक्ष्यते तस्यैव गमनसंभवाच्चत्रापि विशेषतः पुरुषार्थलक्षणश्रेयः संपत्तौ पुरुषस्य
नुष्यशरीरप्राप्तस्य आत्मनः आत्मैव गुरुरिति संबध्यते कुतस्तदत्राह यदिति असौ पुरुषः मानुषशरीरं प्राप्नोतीति । प्रत्यक्षानुमानाभ्यां श्रेयः पुरुषार्थवद् इति पदं तद्विदमन पूर्वकंच बुधाकृष्यादिना श्री
छादिसंपन्नक्षणा श्रेयः प्राप्तिदर्शनेन यागादिसाधनसामग्र्यास्वर्गादिश्रेयः प्राप्यत इत्यनुमीयत इति २०

एतदेवविशदयति पुरुषत्वइति पुरुषत्वेमनुष्यशरीरमात्रौसत्यांशसंख्ययोगविशारदाधीराःसर्वशक्त्युपबृंहितंमायाविस्तारंयथायोगेयंविश्वरूपपर्यंतंप्रपश्यति । यद्वा आसंतापःआसंसारसंतापंविदि
यंतारयतीत्याविस्तारस्तम् । आस्तुतंतापकोपयोरितियाइवः । नित्याविर्भूतनैर्मल्यंवा २१ बह्वाष्वासुषुकापूस्तबमेष्टेतित्राह तासामिति २२ तत्रकारणमाह अत्रमामिति । अत्रपुरुषशरीरभने
योगयुक्तयोगिनः स्वतोवाहमीश्वरंमामद्वामत्यस्मीकर्तुमार्गंयतिविचार्यज्ञानुपपत्तंनैर्दुभिःसद्युक्तिभिः अनुमानतःविनिर्दोषंचावयवलक्षणवाक्यात्मकैः किममाणकैश्चतुरादिनागृह्यमाणैरूपादिभि
रात्मनःपरमात्मनोऽल्लिङ्गैर्गमकैर्ज्ञापकैर्जोवस्यदर्शनादिस्वातंत्र्यभावेनतत्कर्तव्यंनैश्चरोपपत्तीत्यनुमीयतइति २३ यथाहंसंसाधयामितयामांशाधीत्युद्भववाक्यमवधारयन्नुक्तमर्थमितिहासेनसंवेदयति
अत्रेति अत्रपुरुषशरीरेअहनिर्मायेनसुखमइत्येतस्मिन्नर्थेअवधूतयदुसंवादरूपमितिहासपुरावृत्तमुदाहरति अस्यैवविवरणंपुरातनमिति अमिततेजसःअनल्पबलस्य तेजोबलेप्रभावेनैक्योत्पिप्यदि

पुरुषत्वेचमांधीराःसांख्ययोगविशारदाः ॥ आविस्तारंप्रपश्यंतिसर्वशक्त्युपबृंहितम् २३ एकद्वित्रिचतुष्पादोबहुपादस्तथापदः ॥ बह्वचःसंतिपुरः
सृष्टास्तासामेपौरुषीप्रिया २२ अत्रमार्गयंत्यद्यायुक्ताहेतुभिरीश्वरम् ॥ गृह्यमाणैरात्मलिङ्गैःस्वबाह्यमनुमानतः २३ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरा
तनम् ॥ अवधूतस्यसंवादंयदोरमिततेजसः २४ अवधूतंद्विजकंचिच्चरंतमकुतोभयम् ॥ कविनिरीक्ष्यनिपुणंयदुःपप्रच्छधर्मवित् २५ कुतोबुद्धिर्
पंजद्वानकर्तुस्तेविशारदा ॥ यामासाद्यभवालोकंविद्वान्शरतिवालवत् २६ प्रायोधर्मार्थकामेषुवित्सायांचमानवाः ॥ हेतुनैवसमीहंतेआयुषोय
शसमश्रियः २७ त्वंतुकल्पःकविर्दक्षःसुभगोमृतभाषणः ॥ नकर्तुमीहसेकिंचिज्जडोन्मत्तापिशाचवत् २८ जनेषुद्व्यमानेषुकामलोभदवाग्निना ॥ नतप्य
सेग्निनामुक्तोभंगंअस्थइवादिपः२९ त्वंहिनःपृच्छतांब्रह्मन्नात्मन्यानंदकारणम् ॥ ब्रूहिस्पर्शविहीनस्यभवतःकेवलात्मनः ३० श्रीभगवानुवाच ॥ यदुनैवं
महाभागोब्रह्मण्येनसुमेधसा ॥ पृष्टःसमाजितःप्राहप्रश्यावनतंद्विजः ३१ ब्राह्मणजवाच ॥ संतिमेगुरवोरजनबहवोबुद्धश्रुपाश्रिताः ॥ यतोबुद्धिसुपादाय
मुक्तोदामीहतान्शृणु ३२ पृथिवीवायुराकशापोमिश्रंद्रमारविः ॥ कपोतोऽजगरःसिंधुःपतंगोमधुकुद्रजः ३३ मधुहाहरिणोमीनःपिंगलाकुरोर्भकः ॥
कुमारीशरकृत्सर्पःकर्णनाभिःसुपेशकृत् ३४ एतेमेगुरवोरजनचतुर्विंशतिराश्रिताः ॥ शिक्षावृत्तिभिरतेषामन्वशिक्षमहंततः ३५ यतोयदनुशिक्षामि
यथावानाहुषात्मज ॥ तत्तथापुरुषव्याघ्रनिबोधकथयामिते ३६

विरतसीतिच २४ २५ अकर्तुर्निषिद्धाचरणरहितस्यअज्ञानादिप्रवृत्तिशून्यस्यच २६ बालवत्संचरणेज्ञानसंपादनायकिंनस्यादित्याशंक्य सत्यंनार्थमनुष्यधर्मः किंतु तेषांधर्मादिष्वेवप्रवर्तनंआत्मत
त्त्ववित्सायांसत्यांशेलाह प्रायइति । प्रायोमानवाःपरमात्मतत्त्ववित्सायासत्यांचिह्नमार्गंदिष्वेवसमीहंतेप्रवर्तते आयुरादिप्राप्तयेचहेतुना तत्प्राप्तिसाधनसामग्र्येण २७ शक्त्यादिसाधनसामग्र्येण
भावादेवव्यवस्थानमितितत्राह त्वंत्वाते २८ २९ स्पर्शविहीनस्यविषयभोगविहीनस्यकेवलात्मनःशरीरमात्रपरिग्रहस्य ३० ३१ बुद्धश्रुपाश्रिताः बुद्ध्यासंगृहीताःयतोयेभ्यःशिक्षावृत्तिश्रुपादाय
शरीराभिमानमुक्तःतान्गुरुन् ३२ ३३ ३४ एतेषांपृथिव्यादीनांशिक्षाकरणवृत्तिभिः ३५ यतोयस्मात्पृथिव्यादेर्यद्वर्तनं शिक्षामि शिक्षेत्तत्तथानिबोधबोधातिःपरस्मैपदी ३६

शिवेऽशिक्षितां बुद्धिमाह भूतैरिति तदैवं विदंतीति तद्विदः तेषां वैद्विज्ञानां मार्गात् तद्विद्वानिति पाठे तस्य वैद्विस्पवशानुगतं ज्ञानं मार्गात् ससाधितिशेषः तितेनैतमचलत्वं अतएवाचलेति पृथिव्यानां तन्मार्गम् ३७
 भूमेऽशिक्षितं तन्मार्गं तद्विद्विदं शब्दादिति सर्वदा परेषां गुरुदेवादि सज्जनानां अर्थे आत्मनः सर्वदा सकल वेदां संप्रवृद्धिच । सज्जनार्थे नु नयेत एहिर्कावृद्धिमात्मनः इत्यादेरप्येवार्थ इति शिक्षेत नियमेनेति शो
 षः ३८ एवं विद्विज्ञानानि शिक्षमाणस्य मुनेर्वृत्तिप्रकारमाह प्राणवृत्त्येति । मुनिर्यावत्प्राणवृत्त्या शरीरायात्रायां संतुल्येत् तावत्पैव निर्वहेत् एवकारव्यावर्त्यमाह नैवेति तन्नापि ज्ञानाशकारणानामनोवि
 क्षेपनिमित्तानि च द्रव्याणि न सेवेत्प्राशयेनाह ज्ञानमिति ३९ वायोऽशिक्षिताका बुद्धिरिति तन्नाह विषयेऽपि विषयेष्वपि विषयानुभवन्प्राप्त्या योगी जीवः गुणदोषसंबन्धेन न विषज्जेत संसक्तो
 न भवेत् मानादिना नार्थेषु ४० पार्थिवेषु पृथिवीकार्थेषु प्रविष्टः तद्गुणाभ्रयः जन्मदुःखादिदेहधर्माभ्रयः गुणैर्दुःखादिभिः ४१ नभसः शिक्षितमाह अंतरिति मुनिर्विततस्य व्याप्तस्याकृतितः आत्मनः
 परमात्मनः । नभोद्वयवच्छेदमसंगतत्वं भावयेच्छित्तयेत् कुत्र कथमतत्तुं स्थिरजंगमेषु च रात्रात्मकेषु वस्तुषु अतरात्मभावेन अंतर्यामित्वेन अपुंत्वव्याप्त्या बहिर्ब्रह्मा
 वेन बृहत्त्वेन महत्त्वव्याप्त्या इदं केन सिद्धमत्राह समन्वयेनेति । उपक्रमादितात्पर्ययुक्तप्रमाणेन ब्रह्मणः आत्मभावेन स्वैक्येनेत्यन्यथा व्याख्यानम् । जीवांतर्यामिको विष्णुरात्मनामात्मनो रितः । तस्य तु ब्रह्म

भूतैराक्रम्यमाणोऽपि धीरो देववशानुगैः ॥ तद्विद्वानचलेन्मार्गादनुशिक्षनक्षितेन तन्मार्गम् ३७ शश्वत्पराथ सर्वेहंपरार्थैकांतसंभवम् ॥ साधुऽशिक्षितभूमेऽश्वज
 नुशिक्षितं तन्मार्गम् ३८ प्राणवृत्त्यैव संतुल्यन्मुनिर्नैवेद्विप्रप्रियैः ॥ ज्ञानं यथाननश्येत्तावकीर्येत वाङ्मनः ३९ विषयेष्वपि विश्रयो गीनानां धर्मेषु सर्वतः ॥
 गुणदोषान्वयेनात्मानं विषज्जेत वायुवत् ४० पार्थिवेष्विह देहेषु प्रविष्टस्तद्गुणाभ्रयः ॥ गुणैर्न युज्यते योगी गंधैर्वायुरिवात्मदृक् ४१ अंतर्बहिःस्थिरजंगमे
 शुब्रह्मात्मभावेन समन्वयेन ॥ व्याप्त्या व्यवच्छेदमसंगमात्मनो मुनिर्न भोवद्वि ततस्य भावयेत् ४२ तेजो ब्रह्ममयैर्भावैर्मेघैर्वायुनेरितैः ॥ न स्पृश्यते न भ
 स्तद्वत्कालस्यैर्गुणैः पुमान् ४३ स्वच्छः प्रकृतितः श्लिग्धो माधुर्यं स्तीर्य वचनम् ॥ मुनिः पुनात्यघान्मित्रमीक्षणस्पृशकीर्तनैः ४४ तेजस्वी तपसा दीप्तो दु
 र्धर्षो दूरभाजनः ॥ सर्वभक्षोऽपि युक्तात्मानादत्ते पापमग्निवत् ४५

रूपत्वाद्बहिर्न तस्यैव च । पश्येदाकाशवद्वायुमिसंगत्वं चानित्यशः । इति प्रमाणविरोधं तस्मात्प्राणीकर्तव्यः सार्थ इति ४२ असंगप्रकारमाह तेज इति यथानभोवायुनेरितैर्मेघैर्वायुनेरपृश्यते तद्वत्तथापु
 मान्परः पुरुषः कालस्यैर्तेजो ब्रह्ममयैर्गुणैर्विषयेन स्पृश्यते इत्यन्वयः ४३ अद्वयऽशिक्षितां बुद्धिमाह स्वच्छ इति तीर्थवद्गंगादि शुद्धजलवत् । प्रकृतितः स्वभावतः स्वच्छः । प्रकृतिः पंचभूतेषु स्वभावमूल
 कारणव्यभिधानम् । ननु जीवस्य स्वच्छगुणत्वे जीवपरयोः को विशेष इतीयमाशंका । स्वच्छत्वादयो गुणाहरेः स्वतः श्लिद्धा जीवस्येष्टव्यास्वीकर्तव्या इति परिहर्तव्या तदुक्तं । गुणान् जीवस्य चेष्टव्यानां सिद्धान् वि
 ष्णोर्गुणास्तथा । तत्तद्गुणविविचिन्वीत पृथगेव मुनीः सदेति । माधुर्यं सुखहेतुः । मधुना मसुखं विद्यान्माधुर्यं सुखहेतुना सुखे रतिर्वा संप्रोक्ता शब्दतत्त्वविचक्षणैरिति वचनात् । मुनिर्मित्रं स्वाश्रितं पुनाति ईक्षणमी
 क्षा ४४ अग्नेऽशिक्षितां बुद्धिमाह तेजस्वीति तेजस्वीप्रभाववान् अन्यत्रार्च्यमान् तपसा उपवासादिना अन्यत्र सत्तापहेतुज्वालादीभिः प्रकाशनशक्तिमान् दुर्धर्षः पराभवयितुमशक्यः । पराभवो धर्मेषु स्वादृक्ता
 नमयापि । न तत्सत्पुनराकुर्वात्सहसा शयनं न चेतिवचनात् दूरभाजनो दूराभिषेकः युक्तात्मा परमात्मनि युक्तमना । एवं विद्विज्ञानां सर्वभक्षोऽपि पापनादचे अपरोक्षज्ञानिनोऽपि सर्वद्वन्द्वं सर्वज्ञानम
 तिग्राह्यतत्त्वेषु तद्दर्शनादि त्पापद्विषये कथं अभिवत् ४५

क्वचिच्छन्नः दुश्जनसंविधौ क्वचित्स्पष्टः स्वजनसमीपे आत्मज्ञानादिलक्षणश्रेयः इच्छतां गुणमुपास्यः दातृणां मागुत्तराशुभंदहन् सर्वत्र सर्वभुक्ते मुन्यद्रयोः समाभेदम् ४६ अग्नेः शिक्षितं परमात्मज्ञानमाह स्वमाश्रयेति । स्वमायया स्वेच्छार्थी प्रकृत्या स्रष्टुं सत्सलक्षणं स्थूलसूक्ष्मरूपं जगत्प्रविष्टः तत्तत्स्वरूपः तत्तत्पदार्थानुगुणरूपईयते । कथं एवमिमांशविष्टः एधोरूपोऽग्निरिव । अन्नजीवस्पृच्छन्नत्वं परमात्मनः प्रविष्टत्वं चेति विशेषणं ज्ञातव्यम् । जीवस्पृच्छन्नतां शिक्षेत्प्रविष्टत्वं परमात्मनः । तत्तद्गुणविडंबं च वदन्नेः सर्वेष्वपि वेति वचनात् । अल्पदारी यथा लपोऽग्निरिव मल्लपशरीरगः । इत्येते परमात्मापि स्थूलः स्थूलशरीरग इति ४७ चंद्रमसः शिक्षितां बुद्धिमाह विसर्गाद्याः इति विविधाः सर्गाद्याः जननाद्याः श्मशानां ताः मरणानां ताः देहस्यैव नात्मनो जीवस्य चंद्रस्य कलानां क्षयादिकं यथा न चंद्रस्वरूपस्य ४८ कालवेगेन प्रतिक्षणमापि देहादीनां सूक्ष्मानुत्पत्तिनाशौ स्तद्विषयो दाहरणमाह कालेति कालाख्यनद्यो घवेगेन भूतानां प्राणिनां आत्मनो देहस्य नित्यावपि सदा तन्मात्रमिव वाप्ययौ उत्पत्तिनाशौ न दृश्येते सूक्ष्मत्वादिति शेषः । यथा अग्निर्निर्वाणत्वात् नानाविधविशेषः यथा पुष्करवसो जराश्चिन्म्यामेव दृष्टेति गीता तात्पर्यवचनं सद्भावप्रमाणं भूतानां चेतनानां आत्मनः परमात्मनः प्रभवाप्यया वित्यन्यथा व्याख्यानं । अवयव्यवयवा नां च गुणानां गुणिनस्तथा । शक्तिक्रियामतेऽपि क्रियायास्तद्वत्तथा । स्वरूपांशं शिनोश्चैव नित्यभेदाज्जनार्दने । जीवस्वरूपेषु तथा तथैव प्रकृतावपि । चिद्रूपायामतोनां शाश्वता गुणा अक्रिया अपि । हीना अवयवैश्चेति कथ्यं वेतेत्यभेदतः । पृथग्गुणाद्यभावाच्च नित्यत्वादुभयोरपि । विष्णोश्चित्यशक्तेश्च सर्वसंभवतिभुवं । क्रियादेरपि नित्यत्वं व्यक्त्यव्यक्तिविशेषणं । भावाभावविशेषणव्यवहारश्च तादृशः । विशेषस्पष्टि

क्वचिच्छन्नः क्वचित्स्पष्टः उपास्यः श्रेय इच्छताम् ॥ भुंक्ते सर्वत्र दातृणां दहन् प्रागुत्तराशुभम् ४६ स्वमायया स्रष्टुमिदं सत्सलक्षणं विभुः ॥ प्रविष्ट इत्येतत्तत् स्वरूपोऽग्निरिवैधसि ४७ विसर्गाद्याः श्मशानां ताभावादेहस्य नात्मनः ॥ कलानामिव चंद्रस्य कालेनालक्ष्यवर्त्मना ४८ कालनद्यो घवेगेन भूतानां प्रभवाप्य यौ ॥ नित्यावपि न दृश्येते जात्मनोऽग्रेयथार्चिषाम् ४९ गुणैर्गुणानुपादत्ते यथा कालं विमुञ्चति ॥ न तेषु सज्जते योगी गोभिर्गाइव गोपतिः ५० बुद्धिसंस्थेन भेदेन व्यक्तस्थ इव तद्रतः ॥ लक्ष्यते स्थूलमतिभिरात्मा चानुस्थितार्कवत् ५१

शिष्टस्याप्यभेदस्तद्भवेव तु । सर्ववाचित्यशक्तित्वाद्युच्यते परमेश्वरे । तच्छक्त्यैव च जीवेषु चिद्रूपप्रकृतावपि । भेदाभेदौ तदन्यत्र लुभयोरपि दर्शनात् । कार्यकारणयोश्चापि निमित्तकारणविभेदेति । प्रमाणविक्रान्त्वाज्जलस्येत्थं भीकर्तव्यं । अन्नगानां चेतनानां क्रियावत्त्वं चावैत्येव शक्तिनिपतत्वाद्युच्यत इत्यस्मिन्नर्थे । आत्मनि चैवं विचित्राश्च हि । सर्वापि ता च तद्दर्शनात् । सर्वधर्मोपपत्तेश्च । स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च । यथा सप्तऋषीन् पर एकमाहुरित्यादि प्रमाणान्तरं च । न चेशशक्तिर्माया प्रपी । विना दोषान् श्रुतमध्यावगम्यं तथा स्मृतं परमेश्वरस्य रूपं । नैवासत्यं क्वचिदस्मिन् परेशे सर्वयुक्तं पूर्णशक्तेः सदैवेति श्रुतिविरोधात् ४९ सूर्यादनुशिक्षितां बुद्धिमाह गुणैरिति योगी यथा कालं विहितकाले गुणैरिद्विधैः गुणान् शब्दादिविषयान् उपादत्तेति मुञ्चति च तेषु विषयेषु न सज्जते नातिस्को भवति । कथमिव गोपतिः सूर्यः गोभिः रश्मिभिः गा इव जलानीव ५० न केवलं असंगत्वमेव सूर्यात् शिषितमपि तु जीवपरमात्मवैलक्षण्यं चेति भावेनाह बुद्धिसंस्थेनेति तस्य जीवस्य शरीरगतः आत्मा परमात्मा स्थूलमातीभिः प्रमाणज्ञानरहितैः बुद्धिसंस्थेन भेदेन बाह्यान्तरः करणविषयांश्च ज्ञानेन व्यक्तं शरीरं तत्स्थो जीव इव सादृश्येन सुखी दुःखी तिलक्ष्यते दुःखाद्यधिकरणदेहगतत्वात्कथं अंबुस्थितार्कवत् यथा परमार्कस्वरूपानभिज्ञौ बिंदुभूतौ जले पतिर्बिंबवत् अचेतनमशिरः पादादिरहितो वर्तुलश्चेति कल्प्यते तथेति । तस्मात्तपोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वन्यं श्रद्धा न्योऽभिचाकशीति इत्यादि श्रुतितात्पर्यं वेदिभिर्निर्मलचित्तैः सूक्ष्मेक्षणैः जीवपरयोर्वैलक्षण्यं ज्ञानद्विगोभिर्भाव्यं मन्यथाऽसुरमत्प्रवेशादिति दृष्टान्तं प्येव ज्ञातव्यं विच्यति बिंदुयोरिव जीवपरयोर्भेदो व्यावहारिको न तु यथार्थ इति मतं । बुद्धिसंस्थः स्त्वात्मभेदो व्यक्तस्थो जीव इव चेतो वै नैव सह संस्था

नात्परात्मास्थूलबुद्धिभिः । जीवबलक्षयतेविष्णुर्यथैवावस्थितार्कवत् । परमार्कःपारिमाण्याद्बलत्वादेनातथा । अर्कस्वरूपानभिज्ञैःशिरःपादाविवर्जितः । अचेतनश्चकल्पेततत्तेजोमात्रदाशैभिः । सूर्य
वेहादिभिर्बहिर्तेजोमंडलमेवतु । दृश्यतेस्थूलमतिभिरेवमेवजानादनइतिप्रमाणविरुद्धत्वादुपेक्षणीयम् ५१ युक्तिसाधनेषुयथमतःआपाद्यविराकिलक्षणंसाधनाभितिकपोतशिक्षिताविरक्तिमाह नातिस्नेहइति

१८

नातिस्नेहःप्रसंगोवाकर्तव्यःकापिकेनचित् ॥ कुर्वन्विदेतसतापंकपोतइवदीनधीः ५२ कपोतःकश्चनारण्येकृतनीडोवनस्पतौ ॥ कपोस्याभार्ययामार्ध
मुवासकतिचित्समाः ५३ कपोतोस्नेहगुणितहृदयौगृह्यधर्मिणौ ॥ दृष्टिदृष्ट्यांगमेनबुद्धिबुद्ध्यावबंधतुः ५४ शय्यासनाटनस्थानवार्ताक्रीडाशना
दिषु ॥ मिथुनीमूयविस्रब्धौचैरतुर्वनराजिषु ५५ यद्यद्वाञ्छतिसाराजनतदर्थमनुकंपितः ॥ तंतंसमानयत्कामंकृच्छ्रेणाप्यजितेन्द्रियः ५६ कपोतीप्रथ
मंगमैगृह्णीतीकालजागते ॥ अंडानिसुषुवेनीडेस्वपत्युःसन्निधौसती ५७ तेषुकालेव्यजायंतरचितावयवाहरेः ॥ शक्तिभिर्दुर्विभाव्याभिःकोमलांगतनू
रुहाः ५८ प्रजाःपुपुषतुःप्रीतौदंपतीपुत्रवत्सलौ ॥ शृण्वंतौकूजितेतासांरुवतौकलभाषितैः ५९ तासांपतत्रैःसुस्पर्शैःकूजितैर्मुखचेष्टितैः ॥ प्रत्युद्रमै
रदीनानांपितरौमुदमापतुः ६० स्नेहानुबद्धहृदयावन्त्योन्त्यांविष्णुमायया ॥ विमोहितौदीनधियौशिशून्पुपुषतुःप्रजाः ६१ एकदाजग्मतुस्तासाम
शनाथैकुटुंबिनौ ॥ परितःकाननेतास्मिन्नर्थिनौचैरतुश्चिरम् ६२ दृष्ट्वातौलुब्धकःकश्चिदृच्छातोवनेचरः ॥ जगृहेजालमातयचरतःस्वाल्यातिके ६३
कपोतश्चकपोतीचप्रजापोषेसदोत्सुकौ ॥ गतौपोषणमादायस्वनीडमुपजग्मतुः ६४ कपोतीस्वात्मजान्वीक्ष्यबालकाञ्जालसंवृतान् ॥ तानभ्यधाव
त्क्रोशंतीक्रोशतोभ्रशदुःखिता ६५ सासकृत्स्नेहगुणितादीनचिताजमायया ॥ स्वयंचावध्यतशिचावद्वान्पश्यंत्पस्पृतिः ६६ कपोतश्चात्मजा
न्बद्धानास्मनोप्यधिकप्रियान् ॥ भार्याचात्मसमादीनांविह्वलापातिदुःखिता ६७ अहोमेपश्यतापायमल्पपुण्यस्यदुर्मतेः ॥ अतृप्तस्याकृतार्थस्यगृ
हाखैवमिकाहताः ६८ अनुरूपानुकूलाचयस्यमेपतिदेवता ॥ शून्येगृहेमांसंत्यज्यपुत्रैःस्वर्यातिसाधुभिः ६९ सोहंशून्यगृहेदीनोमृतदारोमृतप्रजः ॥
जिजीविषेकिमर्थेवाविधुरोदुःखजीवितः ७० तांस्तथैवावृतांश्छिन्मिर्मृत्युप्रस्तान्विचेष्टतः ॥ स्वयंचक्रुपणःशिशुपश्यन्नप्यवुधोपतत् ७१ तलब्ध्वालुब्ध
कःक्रूरःकपोतगृहमेधिनम् ॥ कपोतकान्कपोतींचसिद्ध्यर्थःप्रययौगृहम् ७२ एवंकुटुंब्यशांतात्माहंद्वारामःपतन्निवत् ॥ पुष्पण्कुटुंबंकृपणःसानुबंधो
वसीदति ७३ यःप्राप्यमानुषंलोकंमुक्तिद्वारमपावृतम् ॥ गृहेषुसगवत्सक्तस्तमारुढच्युतंविदुः ७४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेअवधू
तगीतसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

५२ ५३ स्नेहगुणितहृदयावित्येतद्वर्षयति दृष्टिमित्यादिना ५४ शय्यासनादिषुमिथुनीभूयवर्तमानाम् ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ शिचापक्षिग्राहिजालेन
६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ आरुढादृक्षात्च्युतंपतितम् ७४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

नक्तुर्गुह्योऽसौ किंचिद्विदित्यदुराजप्रभं परिहरन्नेतत्संसारमुखं यथाहुः स्वशिरस्कत्वेन नाकाक्षं न साध्वं च तथा स्वर्गसुखमित्याह सुखमिति यथैन्द्रियकसुखं पतननिश्चयात्स्वर्गे नरकैवास्ति तथा श्रोत्रादींश्च यविषयशब्दादिमुखं अस्त्येवेति यत्तस्माद्बुद्धोऽसौ स्वशिरस्कसुखं नेच्छेत्तकुत एव तत्साधने प्रवर्तते इत्यन्वयः अनेनैहिकसुखाय न प्रवर्तनीयमिति किं वक्तव्यमित्युक्तं भवति १ तर्हि देहयात्रा कथं कारं वरेत इत्यतोऽजगरादुपात्तबुद्धिमाह आसमिति दिष्टेन देवेन देवं दिष्टं भागधेयमित्यभिधानं आसस्तु कवलार्धक इति च विसृष्टं दत्तं यदृच्छयैवापतितं अतर्कितत्वेनोपपन्नं अक्रिय. यत्नरहितः अजगरो यथा प्रसेचयामुनिरिति शेषः २ ननु यदृच्छयापि प्राप्तालाभोर्किं कुर्यात्तत्राह । शयीते हि अनुपक्रमः क्रियारंभरहितः यदि यदृच्छयापि प्राप्तो नोपनमेत् तर्हि महाहिरिव बहून्यहानि शयीत तत्र निमित्तं दिष्टमुगिति नृच्छाप्रभोगत्वादित्यर्थः ३ ननु तद्वैबलस्य देहस्याप्राभावे पतनं स्यादित्याशङ्क्य सत्यं बहिर्मुखस्यैतन्नयोगारूढस्य तस्य भगवद्गुणगणामृतध्यानलक्षणपानपूर्णबलवद्देहत्वादिति भावेनाह ओज इति करचरणादीन्द्रियशक्तियानपियोगारूढः शरीरयात्रार्थं नेहेतन चेष्टेत कीदृशः शयानः सर्वप्रवृत्तिशून्यः तर्हि निद्रालुः स्यादत्राह वीतनिद्र इति निद्रानिरासव्यापारसद्ववादित्याह विभ्रदिति अत्र चरणेन ध्यानं लक्षयति ओजः सहो बलत्माना ब्रह्मणा युक्तं देहं विभ्रतं ध्यायन् अन्यत्र तादृशादृष्टानिर्मितं ईशशक्तेरचित्यत्वादित्यर्थः अतएवाकर्षकं निश्चेष्टं देहश्चरहितं वा ४ समुद्राच्छिक्षितां प्रतिमाह मुनिरिति अनंतपारः अंतपाररहितबुद्धिः अनन्तेन पारः पूर्तिस्तु मिल्लक्षणाय स्पष्टतथेति वा पारतीरांतरं मोक्षपारः पूर्तिस्तथा पुमानित्यभिधानं अन्यत्रानिश्चिततीरांतरः स्तिमितो दोनेश्चलजलः

ब्राह्मण उवाच ॥ सुखं भैद्रियकं राजन् स्वर्गे नरक एव च ॥ देहिनां यद्यथाहुः संतस्मान्नेच्छेत्तद्वदुधः १ प्रासं विसृष्टं दिष्टेन महांतं स्तोकमेव च ॥ यदृच्छयैवापतितं प्रसेदजगरोऽक्रियः २ शयीताहानिभूरीणि निराहारो नुपक्रमः ॥ यदि नोपनमेद्वासो महाहिरिव दिष्टमुक् ३ ओजः सहो बल युतं विभ्रदेहमकर्मकम् ॥ शयानो वीतनिद्रश्च नेहेतं द्वियवानपि ४ मुनिः प्रसन्नगंभीरो दुर्विगाहो दुस्तयः ॥ अनंतपारो ह्यक्षोभ्यस्तिमितो दइवार्णवः ५ समुद्रकामो हानो वानारायण परो मुनिः ॥ नोत्सर्पेत न शुष्येत सरिद्रिखि सागरः ६ दृष्ट्वा खिद्यं देवमायां तद्वा वैरजितेन्द्रियः ॥ प्रलोभितः पतत्यंधेत मस्य ग्नौ पतंगवत् ७

निर्विकल्पकर्मो वा ५ समुद्रकामः समुद्राभिप्रायः नोत्सर्पेत उत्सिक्तो न भवेत्तर्हानो वा द्रव्यैरिति शेषः न शुष्येत यथा प्रावृषिसमुद्रः समुद्रजलाभिः ग्रीष्मे शुष्कजलाभिः सरीरिभिः ६ शलभाच्छिक्षितां बुद्धिमाह हृष्टेति । देवस्य माया मोहकशक्तिः भावैः शृंगारचेष्टाभिः अत्र । महतां विनितकामः पतत्यंधेत मस्य लं । अन्यत्र निरयं याति दुःखवान्स्याद्विपर्यय इति वचनात् । अधः पाते विशेषो स्तीति ज्ञातव्यं मायाशब्दस्यैन्द्रजालार्थमन्तेरण मोहकारणत्वार्थः कथमित्येतच्चोद्यं मोहकारणभूता माया येत्याहुर्नारीषिणः । अविद्यमानं मेत्पुक्तं ज्ञापयति तत्स्वय । कुत्रचित्ज्ञानरूपं सल्लभं पंचमप्यते । मयं प्राचुर्यमुदिष्टमाया स्यात्प्रचुरेत्यपीत्यनेन परिहर्तव्यं । तस्माद्याविबुधैः क्षितातामनुसृत्यार्थोक्तव्य इति ज्ञायते ननु तर्हि मायाशब्दस्यानेकार्थवृत्तित्वात् कुत्रमुख्याय ईतीयं शंका स्वतंत्रपरा माया र्थस्वतंत्रैकाहरेर्मतिः सैव माया समुद्रादिसुख्यतस्तत्स्वरूपिका । इत्यनेन परिहर्तव्या । परमार्थनिष्ठस्य स्वतंत्रशब्दस्य गुणनिष्ठत्वं कथमित्येतत् । मतिमन्मतिभेदोपनिविष्टोः कचिदिष्टे इत्यनेन परिहृतं मायाया ईशेच्छावाचित्वेन जगत्सुस्तन्मयत्वं कथमिति इदमपि पारमार्थ्येन नास्त्येव तदन्यत्तद्वशं यतः । अनाद्यन्तकालेपि विद्यमानमपि ध्रुवं । अतो माया मयं प्राहुः सर्वतद्वशं गतः । इति अमुना परिहृतं किंच विश्वस्य पराधीनत्वादसदादिश शब्दवाच्यत्वं न त्वविद्यमानत्वात् तर्हि जगन्नास्त्येवेति कथं अस्वतंत्रत्वादित्युत्तरं प्रवाहरूपेणानित्यत्वात् तदा तत्त्वं पुंश्च श्रौतत्वाद्धिष्वस्य मिथ्यात्वं किं न स्यादिति चेन्न हरो रीच्छाधीनत्वान्माया मात्रत्वात्

१ माहू माने इति भातोर्माशब्दस्य ज्ञानरूपत्वमुच्यते । याप्रापणे इति धातोर्माशब्दस्य प्राप्त्यमित्यर्थः माया चा मीयाचेति समाभेदार्थः

हिंश्रुतेऽस्मादिति चेन्न एकस्यैव परमाथेत्वादितिसर्वप्रमाणसिद्धं स्वाधीनसदितिभोक्तंपराधीनमस्मृतं । अविद्यमानमेतस्माज्जगदाहुर्विपश्चितः । अनाद्यनंतकालेषु विद्यमानमपि ध्रुवं । अस्वातंत्र्यात्तु नास्त्येवेत्येवंवाच्यं जगत्सदा सदावृत्तेर्विद्यमानमिति दृष्ट्याद्यदि क्वचित् । तथापि नाशवर्द्धिप्रवाहाद्व्यस्यनित्यता अतो निवर्त्यमित्याहुः प्रपंचो ह्यस्ति यथापि विष्णोरिच्छाशक्त्वाच्च मायामात्रमिति स्फुटं परमार्थं वै कमेव स्वातंत्र्याद्विष्णुमत्परं यादिकल्पयतीदं यः स एव विनिवर्तयेत् विष्णुस्तस्मात्तद्गत्वा भास्तीति द्वैतमुच्यते स्वातंत्र्येण हरौ ज्ञाते पराधीनत्वनिश्रयात् इत्याहुरपदेष्टार आचार्यास्तत्त्वे दिनः यथैव राजनिज्ञाते नान्यो स्तीति स्फुटं वचः स्वातंत्र्यात्पारतंत्र्याच्च तद्व्याप्तिपुस्तस्वपि यथैकच्छत्रं वा श्वैव एकवीर इतीव वा तथैव सर्वमाधान्यादद्वितीयो हरिः स्मृतः एवं मुक्ता विज्ञानं तिसापुच्छे प्रापिता विभोः अनंतकालं इयं चो जगदेतच्चराचरं तस्यैकस्य ह्यविज्ञानात्केवलं भ्रातिरूपकं जगदुक्त्वा तभोयांति त्वीशितव्ये शशापतः इति अनेन प्रपंचोपाविच्येतेत्यादि श्रुतिरपि विवृता सत्यत्वायै पुत्राभ्येति विच्यते मरिष्यं त्येव तेभुवं पदिराज्यं करोत्येव न त्रयत्येतदसंशयमिति धृतराष्ट्रस्य वचनाच्च दिशब्दस्य विपर्ययपर्यवसानेव स्तुत्यर्थः प्रतीयते तथात्रापि पदिसब्दस्त्वस्तुत्वे अस्वातंत्र्ये च संशये अवस्तुशब्दश्चाशक्तैश्च लपशक्तौ च कील्यंत इ

योषित्सु तल्पाभरणावरादिद्रव्येषु मायारचितेषु मूढः ॥ प्रलोमितात्मा ह्युपभोगबुद्ध्यापतंगवन्नश्यति नष्टदृष्टिः ८ स्तोकं स्तोकं ग्रसेद्वासंदेहो वर्तेत यावता ॥ गृहाद्वजेत्समातिष्ठन्नृत्तिमाधुर्करीमुनिः ९ अणुभ्यश्च महद्भ्यश्च शस्त्रेभ्यः कुशलो नरः ॥ सर्वतः सारमादद्यात्पुष्पेभ्य इव षट्पदः १० सायंतनं श्वस्तनं वानसं गृह्णीत भिक्षितम् ॥ पाणिपात्रोदरामत्रोमक्षिके वनसंग्रही ॥ मक्षिका इव सं गृह्णत सह तेन विनश्यति ११ पदापि युवती भिक्षुर्न स्पृशेद्द्वारवीमपि ॥ स्पृशत्करीव बध्येत करिण्या अंगसंगतः १२ नाधिगच्छेदस्त्रियं प्राज्ञः कर्हि चिन्मृत्युमात्मनः ॥ बलाधिकैः सह न्येत गजैरन्यैर्गजो यथा १३ न देधं नो पभोग्यं चलुर्धैर्यदुःखसंचितम् ॥ भुंक्ते स्वमपितच्चाप्योमधुहेवार्थविन्मधु १४ सुदुःखोपाजितैर्वितैराशासानां गृहाशिषः ॥ मधुहेवाग्रतो भुंक्ते यतिर्बै गृहमेधिनाम् १५ ग्राम्यगीतं न शृणुयाद्यतिर्वनचरः क्वचित् ॥ शिक्षेहं हरिणा द्वाद्वा मृगयोगीतमोहितात् १६

त्यनेन पदिसब्दस्यावस्तुत्वाद्योपि ज्ञापते ७ प्रागुक्तलोकार्थेभ्यो विवृणोति योषितिस्त्विति मायारचितेषु भगवद्विच्छारचितेषु भोगसाधनेषु तल्पादिषु योषिज्जनेषु पभोगबुद्ध्या विपयभोगसाधनबुद्ध्या प्रलोमिताया विवशमनाः शल्लभवन्नश्यतीत्यन्वयः ८ मधुकरशिक्षितमतिमुपदिशति स्तोकमिति मधुकरस्य विद्यमाना वृत्तिसमातिष्ठन्नृत्तिमनुनिर्गृहान् व्रजेदित्यन्वयः ९ अत्राणुत्वमहत्त्वे सत्ययोच्यते न त्वर्थतः सारं भगवज्ज्ञानजननीं भक्तिम् १० भिक्षितं भिक्षपालव्यमन्नसायंतनं सायंतनार्थं श्वस्तनं वानसं गृह्णीत कथं तर्हि भोजनमत्राह पाणीति पाणिपात्रत्वेनोदरमात्रत्वेन वामं भुंजान इति शेषः संग्रहे को दोष इत्यत्राह मक्षिका इति तेन धनेन सह विनश्यति चोरादिनेति शेषः ११ गजादिकमुत्तममत्राह पशोति कारिण्या अंगसंगतः स्पृशत्करीव बध्येत १२ एतदेवा विवृणोति नाधिगच्छेदिति १३ मधुह्नोपिका बुद्धिराजितेति तत्राह न देयमिति लुब्धैर्यदुःखेन संचितं न देयं दानयोग्यं नोपभोग्यं स्वस्वोपयोग्यं च न तत् स्ववित्तमर्थविदोभुंक्ते कथमिव मधुह्नोपिका इति संग्रही मधुवत् १४ किमनेनात्मनो लब्धमत्राह सुखदुःखेति यद्विजितेन्द्रियग्रामः १५ हरिणा कूत्रोद्विजयलब्ध इत्याह ग्राम्येति अहं वनचरो यतिर्ग्राम्याणां गीतं वचनं न शृणुयादिति ममर्थहरिणा तक्षिके कीदृशात् मृगयोगीतमोहितेन वद्धात् १६

ग्राम्यगीतं श्रवणेकाहानिरिति तत्राह नृत्येति क्रीडनकांधः क्रीडासाधनवर्धनः १७ मत्स्याजिह्वेन्द्रियजयप्रकारं कथयति जिह्वेति अतद्विदितत्त्वज्ञः १८ रसजयोदुष्पारहारइत्युपपादयति इंद्रि-
याणीति रसनरसनं द्वयं असौरसनारस्येस्वविषये वर्धते १९ जिह्वेन्द्रियजय एवैन्द्रियजयो नान्यइत्याह तावदितिरसोरागः रसोरागे विषयीयं इति यादवः २० पिंगलाया वैराग्यमुपशिक्षितमिति वक्तुमुपक्रम-
ते पिंगलेति २१ सैकदा संकेते वित्तसमये कांतमुपनेष्यती आत्मसमीपं प्रापयेतीष्टद्वयं भूदित्यन्वयः २२ मार्गभागच्छतः पुरुषान् वीक्ष्य तान् पुरुषान् वित्तवतः शुल्कदानकांतान् मेने २३ अस्मादन्योभूरि-
हो बहुद्रव्यप्रदः स्यादिति मत्वा २४ २५ विचाशया विचासितवृष्णया चित्तायाश्छेदनं हेतिः शस्त्रम् २६ यथा गीतं तथा मसकाशाच्छृणु २७ श्रोतव्यत्वे हेतुमाह निर्वेदइति यथानाशितोसिः पाशानां छेदनहे-
तुर्विहितः तथा निर्वेदस्तृष्णालक्षणपाशानां हि यस्मात्तस्मात् अत्रापि हेतुं तत्राह नहीति २८ विततिर्विस्तारः बालिशायेन तस्मात् २९ कथं बालिशेत्यत्राह संतमिति नित्यमविनाशिनम् ३० आत्माननः

नृत्यवादित्रगीतानि जुषन् ग्राम्याण्योषिताम् ॥ आसां क्रीडनकांधः स्यादृष्यशृंगो मुनिर्यथा १७ जिह्वयाथ प्रमाथिन्या जनोरसविमोहितः ॥ मृत्युमु-
च्छत्यतद्बुद्धिर्मनस्तु बडिशैर्यथा १८ इंद्रियाणि जयंत्याशु निराहारामनीषिणः ॥ वर्जयित्वा तु रसनमसौरस्ये हि वर्धते १९ तावज्जितेन्द्रियो न स्या-
द्विजितान्येन्द्रियः पुमान् ॥ न जयेद्रसनं यावज्जितं सर्वजिते रसे २० पिंगलानामवेश्यासीद्विदेहनगरेपुरा ॥ तस्यामे शिक्षितं किंचिन्निबोधनप्रसक्तम् २१
सासैरिण्येकदा कांतं संकेत उपनेष्यती ॥ अभूत्काले गृहद्वारि बिभ्रती रूपमुत्तमम् २२ मार्गभागच्छतो वीक्ष्य पुरुषान् पुरुषर्षभ ॥ तां शुल्कदा-
न् वित्तवतः कांतान् मेने र्थकामुका २३ आगतेष्वपयातेषु सा संकेतोपजीविनी ॥ अथान्यो वित्तवान् कोपि मा मुपेक्ष्यति भूरिदः २४ एवं दुराशया ध्वस्तनिद्रा द्वा-
र्धं वलंबिनी ॥ निर्गच्छती प्रविशती निशीथं समपद्यत २५ तस्या विचाशया शृष्णद्वक्राया दीनचेनसः ॥ निर्वेदः परमोज्जोर्चितहेतिः सुखावहः २६ तथा
निर्विण्णचित्ताया गीतं शृणुयथामम २७ निर्वेद आशापाशानां पुरुषस्य यथा ह्यसिः ॥ नह्यं गाजात निर्वेदो देहबंधजिहासति २८ ॥ पिंगलोवाच ॥ अहो
मेमोहवितर्ति पश्यता विजितात्मनः ॥ याकांता दसतः कामं कामये येन बालिश २९ संतं समीपे रमणं रतिप्रदं वित्तप्रदं नित्यमिमं विहाय ॥ अकामदं दुःख-
भयादिशोकमोहप्रदं तुच्छमहं भजेऽज्ञा ३० अहो मया त्मा परितापितो वृथा सांकेत्यवृत्त्यातिविगर्हवार्तया ॥ स्त्रैणात्रां श्रार्थं तृषाऽनुशोच्यान् क्रीत्वा हि
वित्तं रतिमात्मनेच्छती ३१ यदस्थितिर्निर्मितवंशवंश्यस्थूणं त्वचारो मनसैः पि न दम् ॥ क्षरन्नवद्वारमगारमेतद्विष्मूत्रपूर्णं मदुपैतिकाऽन्या ३२ विदेहानां
पुरे ह्यस्मिन्नहमेकैव मूढधीः ॥ यान्यमिच्छत्यतः स्वस्मादात्मदात्कांतमच्युतात् ३३

अतिगर्ह्यवार्ता किंवदंती पस्याः सा तथातया संकेतस्य भावः सांकेत्यं द्रव्येतेन वृत्तिराजीविका तथा यथा हं वित्तमुद्दिश्य आत्मना देहेन अर्थतृषा विषयवृष्णया अनुशोच्यान् स्त्रैणात्रां क्रीत्वा रतिमिच्छन्त्या संतं
धेति शेषः ३१ यदर्थग्राम्यमाकांक्षते तदीदृशं हीत्याह यदिति त्वचारो मनसैरित्येकं पदं स्थूणाः स्तंभाः मदन्याकीदृशी एतदेवाख्यमगारं गृहमुपैतीत्यन्वयः वंशाः दीर्घदारुविशेषाः वंशमोहास्ति रश्मीनवे-
षाः अरंति स्त्रैर्बलिनवद्वाराणि यस्य तत्तथा अनेन न्यकातानि यत्पुस्तकं भवति ३२ इतो विदेया इति भावेनाह विदेहानामिति स्वस्मात्स्वकीयात् स्वस्वामिन इत्यर्थः अतो जगतः अतो न्यस्माद्विनादित्यर्थः
अतिष्वेषे पुष्यां वृष्ण्या विविधादवः यद्वाऽतोऽस्मात्सर्वमनोवृत्तिभिरकत्वेन प्रसिद्धात् ३३

धोयसुहृत्प्रेष्ठानामिष्टः नायतेऽर्थेऽथैव तत इति नाथः शरीरिणा मात्मानि र्ण्याता च तत्मात्मना मनसैव विक्रीयानेनाच्युतेन सह इयं पिङ्गला सामान्या वेदयान भवति किंतु विशिष्टाः सरः स्वेका अन्यथा अस्या
नैतादृशी बुद्धिरुत्पद्यते तदुक्तं भगवद्भार्यता योग्याः काश्चिदस्तरसः श्लिषः । रमावेशात्कदाचित्स्थुस्तास्वेका पिङ्गला भवेत् । तदन्या सा महादोषो भगवद्भर्ता स्मृता विरति ३४ लोकसिद्धकांतत्यागे लोकविल
क्षणकांतस्वीकारे अलंबुद्धिगोचरकामादानृत्यमाद्यंतवचंचनिमित्तमित्याह कियदिति तेन राभार्यायामेकियत्प्रियव्यभजनविभजे पुरित्यन्वयः तर्हि देवाः कांताः सतीत्यत्राह देवा इति ३५ विष्ववं
यविष्वासीनि भगवति पसन्ने किमसुखमिति भावेनाह नूनमिति नूनमिदानीम् ३६ समुद्रतभूत भगवद्भक्तिमुधा पिङ्गला पुनः शब्दादि विषयनिमित्तकेशामाभूवन्निति प्रार्थयते मैवमिति येन नि
वेदेन संसारबंधं निर्हृत्य परिहृत्य शमं भगवन्निष्कालम्यसंखिदानंदलक्षणं सर्वविलक्षणं ब्रह्ममाप्नोतीत्यन्वयः कुतो माभूवन्निति अतोवाह येनेति पुरुषोत्तुबंधं भगवद्भोक्तीनिर्हृत्य भस्मकृत्वा शमं शमलंसुखो

सुहृत्प्रेष्ठतमो नाथ आत्माचार्यशरीरिणाम् ॥ तं विक्रीयात्मनैवाहं रेमेऽनेन यथारमा ३४ कियत्प्रियं ते व्यभजनकांतामेकामदानराः ॥ आद्यंतवंतो भार्याया
देवावाकालविद्वताः ३५ नूनमे भगवाम्प्रीतो विष्णुः केनापि कर्मणा ॥ निर्वेदो यंदुराशायान्मेजातः सुखावहः ३६ मैवंस्युर्मदभाग्यायाः क्लेशानिर्वेदहे
तवः ॥ ये मानुबंधं निर्हृत्य पुरुषः शममृच्छति ३७ तेनोपकृतमादाय शिरसा ग्राम्यसंगताः ॥ त्यक्त्वा दुराशाः शरणं ब्रजामितमधीश्वरम् ३८ संतुष्टा
श्रद्धयत्येतद्यथा लाभेन जीवती ॥ विहराम्यमुनैवाह मात्मनारमणेन वै ३९ संसारकूपे पातितं विषयैर्मुषितेक्षणम् ॥ ग्रस्तं कालाहिनात्मानं को न्योस्मा ब्रातु
मीश्वरः ४० आत्मैव ह्यात्मनो गोप्तानिर्विद्येत यदा खिलात् ॥ अप्रमत्त इह पश्येद्भस्तं कालाहिना जगत् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एवं व्यवसितमतिदुरा
शाः कांततर्षजाः ॥ छित्त्वोपशममास्थाय शय्यामुपविशेऽसा ४२ आशाहि परमदुःखं नैराशं परमं सुखम् ॥ यथा संछिद्य कांतां शांसुखं सुष्वापि पिङ्गला
॥ ४३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पिङ्गला गीतेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ परिग्रहो यंदुःखाय यद्यत्प्रियतमं नृणाम् ॥ अनं
तसुखमाप्नोतीति द्विद्वान्यस्त्वं किंचनः १ सामिषं कुरंरं जघ्नुर्बलिनो ये निरामिषाः ॥ तदामिषं परित्यज्य ससुखं समविदत् २ न मे मानावमानौ स्तो न चिंतागे
ह पुत्रिणाम् ॥ आत्मक्रीड आत्मरतो विचरामीह बालवत् ३ द्वावेव चितया मुक्तौ परमानंद आहुतौ ॥ यो विमुग्धो जडो बालो योगुणभ्यः परंगतः ४

परमं नरकमृच्छतीति एतस्मादिति शेषः ३७ तत्रिष्टमाह तेनेति तेन हरिणा उपकृतमनुग्रहं तीर्त्तुं निर्वेदं शिरसादाय ग्राम्यसंगता दुराशाः त्यक्त्वा ३८ एतदत्यंतं श्रद्धयती श्रद्धा नाना ३९ अस्मादन्यः कः आत्मा
नं ब्रातुं मुषितेक्षणं नष्टज्ञानम् ४० आत्मनः स्वस्य गोप्ता आत्मा परमात्मैव यदा खिलात् निर्विद्येत तदेतज्जगत्कालाहिना ग्रस्तं पश्येत् ४१ कांततर्षजाः कांततृष्णाजाताः ४२ इममिति हासं श्रद्धापयति
आशेति ॥ ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजतटीकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ तिरश्चीनात्कुरराख्यस्य गार्तिकं वैशिष्टं ज्ञानं शक्तिमत्तमाह परिग्रह इति नृणां प्रियतमं यद्यद्विचिंत्य
परिग्रहः बन्धविचर्यां ततोनाशः स्वाय भवति १ ततः किं फलितमत्राह तदिति तत्तस्मान् यो विद्वान् सो किंचनो भवेदिदमर्थं चिच्छीकरोतीति सामिषमिति २ तज्ज्ञानफलमाह नम इति इह पुत्रवत्तां यावित्
षणादि चिंता सापि नास्ति ३ ननु वैदिकी ह शस्यं चित्तानास्तीत्यत्राह द्वाविति मुणेभ्यः सत्त्वादिभ्यः परं विलक्षणं ईश्वरं गतो ज्ञातः परमात्मगुणामृतमनुभवन्नित्यर्थः ४

कुमार्याः शिशिविज्ञानमाह कचिदिति वृष्वानान्वरणेच्छन् अर्हणमभ्यागतपूजनम् ६ शालीनकलमानुहषदि व्रीहिकुट्टपाषाणे शालयः कलमावाश्रयष्टिकावाश्रयुं स्यमीत्यमरः यथामहत्पारिमाणं
भवतितथास्त्रनंचकुरितिक्रियाविशेषणम् ६ महतीविशहोत्सवेवर्तमानातचोनेत्यर्थः अभ्यागतसमयेव्रीहिताडनदारिद्र्यसूचकमिति व्रीहितालज्जिता ७ घोषोअवघ्नत्याइत्यसंधिकार्येणा
भ्यागतैः शंसस्वनोनश्रुतइतिसूच्यते संधिश्चविवक्षावशात्क्रियतइतिवैयाकरणैरुक्तत्वाच्च निरभिनत्निरभिदत् ८ इदंकथंसांभाव्यतइत्यत्राह लोकानिति ९ एकाकित्वस्यविषयेबाधक
माह घासइति अत्रदुर्जनैः सहवासोनिषिध्यतेननुसाद्रेतस्यविहितत्वात् असज्जनैः स्तुसंवांसोनकर्तव्यः कथंचन । यावद्यावच्चबहुभिः सज्जनैः सतुयुक्तिरिति वचनात् १० इषुकाराच्छिक्षितवानुद्वे
प्रकारमाह मनइत्यादिना एकत्रपरमात्मनिब्रह्मणि ११ मनोयोजनेनकिंफलंयेनावश्यकर्तव्यस्यादत्राह यस्मिन्निति यन्मनोदुष्कर्मेणून्मुंचाति तद्बाह्यमचिन्मनोनिर्वाणनाशमुपेति कथमिव
आनिघनंज्योतिरिवेतिलुप्तोपमं । बाह्यमनोविलीनंस्थान्मुक्तौचिन्मात्रकं मनः । तेनैवानुभवेत्सर्वस्वात्माभिन्नेनमुक्तिगमिति वचनात् बाह्यमेव नश्यति नचिन्मात्रंतत्वाशोविषयानुभावोक्तिर्विरुध्यतेति

कचित्कुमारीत्वात्मानंवृष्वानानुग्रहमागतान् ॥ स्वयंतानर्हयामासक्वापियातेषुबंधुषु ५ तेषामभ्यवहारार्थंशालीनदृषदिपार्थिव ॥ अवघ्नत्याः प्रकोष्ठस्था
शकुः शंखाः स्वनंमहत् ६ सातंजुगुप्सितंमत्वामहतीव्रीहिताततः ॥ बभंजैकैकशः शंसानुद्वौपाण्योरशेषयत् ७ उभयोरप्यभूद्वोषोअवघ्नत्याः स्मशंसयोः ॥
तत्राप्येकंनिरभिनदेकस्मात्प्रभवेद्वनिः ८ अन्वशिक्षमिमंतस्याउपदेशमरिंदम ॥ लोकाननुचरन्नेतांलोकतत्त्वविवित्सया ९ वासोबहुनांकलहोअवेद्वताद्वयो
रपि ॥ एकएवचरेत्तस्मात्कुमार्याइवकंकणः १० मनएकत्रसंयुज्याज्जितश्वासोजितासनः ॥ वैराग्याभ्यासयोगेनध्रियमाणमतद्वितः ११ यस्मिन्मनो
लब्धपदंयदेतच्छनैः शनैर्भुंचितिकर्मेरेणून् ॥ सत्वेनवृद्धेनरजस्तमश्चविधूयनिर्वाणमुपैत्यनिधनम् १२ तदेवमात्मन्यवरुद्धचित्तोनवेदकिंचिद्वहिरंतरंवा ॥
यथेषुकारोदृपतिव्रजंतमिषौगतात्मानददर्शपार्श्वे १३ एकचार्यनिकेतः स्यादप्रमत्तो गुहाशयः ॥ अलक्षमाणआचारैर्मुनिरेकोलपतोषणः १४ गृहारं
भोहिदुःसायविफलश्चाधुवात्मनः ॥ सर्पः परकृतवंशेमप्रविश्यसुखमेधते १५ एकोनारायणोदेवः पूर्वसृष्टंस्वमायया ॥ संहृत्यकालकलयाकल्पांतइदमी
श्वरः १६ एकएवाद्वितीयोभूदात्माधारोऽखिलाश्रयः ॥ कालेनात्मानुभावेनसाम्यंनतासुशक्तिषु १७

१२ अचिन्मनोमाशानंतरं चिन्मनसाभ्यानप्रकारमाह तदेवमिति अनिकेतनत्वेनएकत्वेनचसंचरणंदुःखहेतुकर्मानारंभश्चसर्पाच्छिक्षितमित्याह एकचारीति अत्रएकचारित्वादिकंविधेयंननु
विशेषणं गुहायांहृत्कमलमध्येगूढार्पापरदेवतायां आश्रयोतः करणंपरसतया निरंतरंभगवदुपासनापरइत्यर्थः अल्पेनाशनादिनातोषणंतृप्तिरस्यसतया १४ अधुवात्मनः अनित्यदेहस्यजी
वस्य अत्रलुप्तोपमायाह सर्पइति । अनेननिवासापायोऽपिदर्शितइति १५ उर्णानामेरुपशिक्षितमाह एकइति । एकः केवलः निरपेक्षः नारायणोदेवः स्वमाययास्वेच्छयाकल्पातकालकलयास
हारकांशेनपूर्वसृष्टमिदंजगत्संहृत्यएकत्वसंख्याविशिष्टोभूत् १६ कालादीनांतदासत्त्वात् कथमिदमुपपद्यतेइतितत्राह अद्वितीयइति । एतादृशोऽन्योन्यास्तीत्येवोच्यतेननुसर्वात्मनासर्वनिषेधेनतथा
सतिसर्वस्यतेनैक्यंउपपन्नंस्थानचतसृक्तम् कुतोत्राह अखिलाश्रयइति नद्याधाराधेयपारेकत्वंकापिदृष्टचारम् नन्वेतद्गृह्यतेनतस्याधारांतरकल्पनंस्यादत्राह आत्माधारइति नन्वेतदुक्तोक्तिर्विरुद्धमत्राहई
श्वरइति । एतदेवविवृणोति कालेनेति । आत्मनः स्वस्यानुभवेनतत्तत्कालोचितसृष्ट्यादिभावसूचकेनकालेनतदंतर्पामिणासत्त्वादिगुणवाच्यासुशक्त्यंवाच्छक्तिषुसाध्यावस्थानांतासुसतीषुप्रधानपु

रूपेष्वेकस्मिन्स्वतन्त्रोऽप्येकः। आदिपुरुषः परावराणां कार्यकारणानां परमोऽप्यारम्भतरेणास्ते तद्गतिनामेत्यत्राहकैवल्येति । समाधिकरहित इति सत्त्वादिगुणानां शक्तिशब्दश्चैव त्वेकप्रमाणमित्येतच्चोद्यत
प्रकृतिश्च गुणाश्चैव शक्त्यन्तश्चैव त्वेकः स्मृताः । विष्णोः स्वरूपभूता तु शकनाच्छक्तिरुच्यते इत्यनेन परिहृतमिति ज्ञातव्यम् । कालप्रकृत्यादिप्रवर्तनोदासीनत्वाभिप्रायेणैकइति वा पुनरुक्तम् । कालप्रकृतिजीवा
दौलभ्येऽप्यप्रवर्तनात् । तन्निमित्तस्य कार्यस्य विष्णुरेकइतीर्यते सहिकालादिकं सर्ववर्तयत्यमित्युतिरिति वचनात् १७ १८ संहारप्रकारमुक्ता तस्मात्सृष्टिप्रकारमाह केवलेति । निरुपाधिको जडदेहरहितः
कालेन कालांतर्यामिणा आत्मनः सस्मात् अनुभावो जन्मव्यक्तिर्यस्य ततः तेन स्वमायां स्वाधीनमूर्तिसंश्लेषमनुसृष्ट्यभिमुखोऽर्कान्तपापकृत्पासूत्रभाषं ब्रह्माणं च सृजति मायायाः स्वरूपमाह ताविति । वि
श्वतोमुखं सर्वविद्युपया मुखं प्रवर्तितया सृजती । यस्मिन् प्रकृतिस्वरूपेन प्रधानेन प्रकृतौ विलीनः संसारभेतीति श्रुतिः । कालेन सृष्ट्युपाहितेन नैतावता सापेक्षत्वम् । आत्मानुभावेन स्वसामर्थ्येनेति वा १९ २०
अत्रोदाहरति । यथेति उष्णीखलां वक्रतो मुखेन संतत्य विस्तृत्य पथाय वेच्छम् २१ पेशस्कृतः शक्तितां बुद्धिमाह यत्रेति । देहीयत्र यत्र स्नेहसंक्षिप्तधियामनोधारयेत्तत्तत्स्वरूपतां तस्य तस्य सदृशरूपतां याति
अत्रेदं तात्पर्यं द्विधया धिया ध्यायति चेत् द्विधं रूपं सुखरूपं याति द्वेषधिया चिंतयति चेद् द्वेष्टरूपं दुःखरूपं यातीत्यादयो ज्ञेयम् । तदुक्तं भयादिपिहारीभक्त्या चिंतयंस्तत्स्वरूपताम् । पेशस्कारिवादायाति द्विधं न द्वे
षस्वरूपतामिति । द्विषजमीताविति धातोः सुखरूपस्यापि हरेर्द्वेषस्य दुःखरूपत्वात् तत्स्वरूपतां यातीति युक्तम् । सुखरूपस्य विद्वेषो दुःखरूपइतीर्यते । तस्मादुःखं सदायाति द्वेषवान् पुरुषोत्तम इति च । रावणा

सत्त्वादिष्वादिपुरुषः प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ परावराणां परमजास्ते कैवल्यसंज्ञितः १८ केवलानुभवानंदसंदोहो निरुपाधिकः ॥ कालेनात्मानुभावेन स्वमायां
त्रिगुणात्मिकाम् १९ संक्षोभयन्नृजत्त्यादौ तया सूत्रमरिंदम ॥ तामाहुस्त्रिगुणां व्यक्तिसृजतीं विश्वतोमुखाम् ॥ यस्मिन् प्रोतमिदं विश्वं येन संसरते पुमान्
२० यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णो संतत्य वक्रतः ॥ तथा विद्वत्पृथग् यस्तां प्रसत्येवं महेश्वरः २१ यत्र यत्र मनो देहीधारयेत्स कलंधिया ॥ स्नेहाद्वेषाद्वयाद्वापि या
तितत्तत्स्वरूपताम् २२ कीटः पेशस्करं ध्यायन्नकुड्यां तेन प्रवेशितः ॥ याति तस्मात्प्रत्येकं राजन् पूर्व रूपमसंत्यजन् २३ एवं गुरुभ्य एतेभ्य एषामेति शिक्षिताम
तिः ॥ स्वात्मोपशिक्षितां बुद्धिश्च शृणु मे वदतः प्रभो २४

दीनारां मादिद्वेषाच्चिदुःखां नंदमगवत्स्वरूपमाप्नुक्त्या सुखावाप्तिरिति श्रुतेः कागतिरिति चेदुच्यते तत्र तत्रोपादिना द्वेषादुःखावाप्तिर्जयादीनामेव तत्स्वरूपप्रवेशेन सुखावगतिः । नृसिंहद्वेषतो दुःखं तत्रो
त्प्रेणरावणः । अगाधरामविद्वेषाच्छिद्युपालस्तथैव च । ततो भक्त्या परं यातो द्वेषरूपतां चो गतिरिति । तस्मात्सर्वगुणोद्रेकिविद्वेषासर्वदोषवान् भवेदिति स्वरूपत्वं द्वेषादेः पुरुषस्य हीतिमानात् । यथोपास
नं फलानवाप्तौ श्रुतिव्यापकश्च स्यात् । तं यथा यथोपासते तदेव भवतीति तं मूर्तिदेवा उपासां च क्रिरेते बभूवुस्तस्माद्वाप्येति हि सुभो मूर्तिरित्येवमन्वसित्यभूतिरित्यसुरास्ते ह पराबभूवुरित्यादि श्रुतेः २२ अत्रोदाह
रति कीटं तस्मिन्नुभवादिशार्थेष्वप्यमुदाहरणं द्वेषात्तस्मता माभ्यवगमादुच्यते मल्लं भोजनं दास्यतीति स्नेहस्य बाहुल्येन क्रमेणाल्पस्य द्वेषस्य सर्वात्मनानिवर्तनेन स्नेहस्य प्रवर्धनेन च तस्मता वाप्तिरिति सत्यप्य
त्यल्पविद्वेषे भोजनं दास्यतीति तु । स्नेहबाहुल्यतः कीटः पेशस्कारिसमो भवेत् । द्वेषे सर्वात्मनान्न स्नेहे चैव विवर्धति । सत्त्वतात्तदैव स्यात्कीटस्यैवं हरेरपीति किंच हरेः फलदातृत्वविशेषापेक्षस्कृतस्तदभा
वादल्पद्वेषोपि हरेः प्रसादाज्जनकइत्यनार्थो सर्वसामर्थ्यलोके च तथा दर्शनात् । अत्यल्पोपि हरेर्द्वेषः स्नेहस्यानुदयं करः । सोऽयं विशेषो नान्यस्य फलदाता च के शवः । न हि पेशस्कृतः किंचित्फलदातृत्वमिष्यते स्वा
तंत्र्याद्विद्वेषाच्चैव केशो न सुखमदइति वचनात् २३ उपसंहरति एवमिति स्वदेहाच्छिक्षितमतिमाह स्वात्मेति २४

दोहोमगुप्तरिख्यैहीत्यन्वयः कुतोत्राह विरक्तिरिति सत्त्वं बन्धनसमाहारो निधीयते स्मिन्परमेष्ठरे इति सत्त्वं निधनः सततमतिशयेनेच्चैरुदकं रूपः ज्ञानसुखरूपः इति सततात्पुदकौ भगवांस्तं विभ्रतदेहः विरक्ति
विवेकहेतुत्वात्सत्त्वं निधनं स्य सत्तात्पुदकस्य हेरेरधिष्ठानत्वाच्च यथावत्त्वविचारसाधनत्वाच्च गुरुत्वमित्यर्थः । तर्हि हेयत्वं कुत इति तत्राह तथापीति पारक्यं परकीयं मानुषिन्नादेरधीनमित्यवसितो निश्चितः २५
योहीरणाकरुणयामनुप्यजन्मप्रापितेनानेन देहेन सर्वस्मात्प्रेष्ये विनासेवते तस्यायं वृक्षबीजमिव संसारपरंपरारंभकबीजमित्यनर्थहेतुरित्याह जायेत्पादिना जायादीनां प्रियचिकीर्षया कर्माणि वितन्व्यो जा
यादीनां पुष्पाति सवृक्षधर्मा वृक्षसमानो ते सुकृच्छ्राज्जायादिपोषण एवावरुद्धमनाः स्वस्वबीजमिव स्थितं स्वदेहं सृष्ट्वा वसीदति नित्यकृशवान् भवतीत्यन्वयः यथैको वृक्षो बीजेन बीजांतरपरंपरारंभणहेतुस्तथायं दे
होऽपि सृष्ट्वायादिपोषणलक्षणबीजैर्देहांतरपरंपरारंभकारणमित्यर्थः २६ अवसीदतीत्युक्तं विवृणोति जिह्वेति अमुं ससारिणं कर्मशक्तिः पाण्यादिलक्षणा पूर्वाहृष्टशक्तिर्वा २७ अनेन सर्वभोगापतनेभ्यो विशि
ष्टज्ञानैर्द्रियादिमत्तया पुरुषार्थोपयोगित्वेनास्य श्रेष्ठ्यादनेन रसादिविषयान् विजित्य पुरुषार्थापसाधनानुष्ठानं विधेयमन्यथानर्थपरंपरातदवस्थैवेत्युक्तं तत्र सर्वस्मादस्य शरीरस्य श्रेष्ठ्यं कथं अवसीयत इति तत्रा

देहागुरुर्मम विरक्तिविवेकहेतुर्विभ्रमसत्त्वं निधनं सततात्पुदकम् ॥ तत्त्वान्यनेन विमृशामियथा तथापि पारक्यमित्यवसितो विचराम्यसंगः २५ जा
यामुमजार्थपशुष्टयगृहाप्तवर्मानुपुष्पातियः प्रियचिकीर्षितया वितन्वन् ॥ सोते सुकृच्छ्रमवरुद्धमनाः स्वदेहं सृष्ट्वा स्वबीजमवसीदति वृक्षधर्मा २६ जिह्वैक
तामुमपकर्षति कर्हितर्पी शिश्रोऽन्यतस्त्वगुदरं श्रवणं कुतश्चित् ॥ घ्राणोऽन्यतश्च पलट्क्कचकर्मशक्तिर्वह्नयः सपत्न्यश्च गेहपतिर्लुनंति २७ सृष्ट्वा पुराणि विवि
धान्यजयात्मशक्त्या वृक्षावसरीसृपपशून् स्वगदंशमत्स्यान् ॥ तैस्तैरनुष्टुभदयः पुरुषं विधाय ब्रह्मावबोधविषणं मुदमापदेवः २८ लब्ध्वा सुदुर्लभमिदं बहुसं
भवांते मानुष्यमर्थदमनित्यमपीह धीरः ॥ तूर्णं यतेतनपते दनुमृत्युयावान्निःश्रेयसाय विषयः खलु सर्वतः स्यात् २९ एवं संजातवैराग्यो विज्ञानालोका
त्मनि ॥ विचरामिह मीमांसुक्तसंगोऽनहंकृतिः ३० न ह्येकस्माद्गुरोर्ज्ञानं सुस्थिरं स्यात्सुपुष्कलम् ॥ ब्रह्मैतद्वितीयवैगीयते बहुधा विभिः ३१ श्रमिग
वानुवाच ॥ इत्युक्त्वा सयदुं विप्रस्तमामंभ्यां गधीरधीः ॥ वंदितोभ्यर्चितो राज्ञाय यो प्रीतो यथागतम् ३२

ह सृष्टेति अजयाप्रकृत्या आत्मशक्त्या स्वाधीनसामर्थ्योपेतया पुराणि शरीराणि पुरुषं पुरुषशरीरं अवबोधमिषणज्ञानाश्रयम् २८ इदानीं परमपुरुषार्थापप्रयतनीयमित्यर्थतः सूचितं स्पष्टमाह लब्ध्वेति बहु
संभवति बहुजन्मावसाने अनुमृत्युपुष्टोत्पत्तिर्तत्कं शरीरयात्राप्रयत्नोपिना तुष्टे इत्याह विषयइति धीरः अनित्यमर्थदमिदं शरीरं यावन्नपते तत्तत्पूर्वमेव निःश्रेयसापयते तेत्यन्वयः २९ निश्चितार्थमाह एवमि
ति आत्मनि विज्ञानालोकाः परमात्मविषयविज्ञानलक्षणप्रदीपः प्रकाशः ३० एकस्माद्गुरोः स्वार्थे सिद्धे वाहुल्यात्किं प्रयोजनं सर्वस्मादसगत्वादिक एव तात्पर्यार्थ इत्यत्राह न हीति सुष्ठु पुष्कलपूर्णं तत्र हेतुमाह ब्रह्मे
ति बहुधा प्रतीयमानत्वादल्पबुद्धेर्निश्चयो न स्यादित्यर्थः हीत्यनेन एकस्मात्तु गुरोर्ज्ञानं जायते नैव कस्यचित् । एकस्मादेव जायेत योग्यो ब्रह्मपदसप्त । स्वयंतूपदिशे ज्ञानं वैरिचिपदयोगिनः । अनुग्रहात्ते
न चाभिज्ञानं दत्त्वा विमुक्तिदः । ज्ञानं प्राप्य बहुभ्योपि न ते मुक्तिश्चतुर्धुत्वात् । ज्ञानमप्राप्य ते पातु ज्ञानदो विष्णु रेव हीति वाक्योक्तविशेषां सिंहावलोकनन्यायेन सूचयति ३१ ३२

समेष्टाणिचित्तंयस्यसतथा ३३ इति श्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेविज० टीकायांनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ मुमुक्षुणाहरेरपरोक्षज्ञानमापाद्यमितिहासमुखेनोक्ततत्साधनानिनिरूपयत्यास्मिन्नध्याये । तत्रा
द्वौवर्णाश्रमाचाराचरणप्रकारमाह मयोदितेष्विति अकामात्माफलमभिसंधिरहितमनाःभूत्वा १ सर्वसाधनेषुवैराग्यमयममापाद्यमित्याह अन्वीक्षेतेति अंतःकरणशुद्धिहेतुनावर्णाश्रमादिविहिताचा
रेणविशुद्धात्मापुमान्गुणेषुशब्दादिषुतत्त्वज्ञानेनपुरुषार्थसाधनतानिषयज्ञानेनविषयात्मनाविषयेष्वास्तकचित्तानांदेहिनां सर्वेषां कर्मारंभाणांविपर्ययफलवैपरीत्यंअन्वीक्षेतेत्यन्वयः अन्विक्षिणानाम
यथावस्तुदर्शनं तदेवपुरुषार्थसाधननान्यत् २ शुक्तिरजतादिज्ञानवन्मुमुक्षुणाहरेपिद्विज्ञानमितिभावेनैतदुपपादयति सुप्रस्येति यथासुप्रस्यजाग्रत्वेनविषयाणामालोकोपथावाध्यायतोमनोरथाश्चनानात्म
कत्वाद्वस्तुस्थितेरन्यथात्वाद्विफलःअतएवाविद्यमानःतयान्यधीगुणैःस्वबाह्यद्विस्थगुणैः अस्वरूपैःकामक्रोधादिभिरभेदोहंकोपहंकारमपितेखादिलक्षणयोसौहृदयइतिअर्थः । वस्तुस्थितेरन्यथात्वंनाना
त्वाभेदिकीर्तितं । ज्ञानस्यैवतुमानात्मानस्यात्कामाद्यहंमतिः । कामादिपुल्वधीस्थेषुकेवलजीविसंस्थितिः । इतिनुद्धिरभेदःस्यात्सनकार्यःकथंचन । अदुष्टकामश्चिद्रूपजीवाभिन्नस्वरूपतः । दृष्टका
मेषगोधर्मस्तस्माद्वेद्यःसुदैवसे इतिप्रमाणेनहेयत्वंज्ञायतेइत्यर्थः १ अकामात्मेषुक्तंविवृणोति निवृत्तमिति फलानपेक्षणपथावस्तुज्ञानपूर्वयत्कर्मतन्निवृत्तंतदेवसेवेतुकुप्यांतनीहशंपत्कर्मतत्प्रवृ

अवधूतवचःश्रुत्वापूर्वेषांनःमपूर्वजः॥सर्वसंगविनिर्मुक्तःसमचित्तोबभूवह ३३ इति श्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेभगवदुद्धवसंवादेअवधूतगीतंनानम
वमोऽध्यायः ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मयोदितेष्ववहितःस्वधर्मेषुमदाश्रयः ॥ वर्णाश्रमकुलाचारमकामात्मासमाचरेत् १ अन्वीक्षेतविशुद्धात्मादेहिनां
विषयात्मनाम् ॥ गुणेषुतत्त्वज्ञानेनसर्वारंभविपर्ययम् २ सुप्रस्यविषयालोकोध्यायतोवामनोरथः ॥ नानात्मकत्वाद्विफलस्तथाभेदोन्यधीगुणैः ३
निवृत्तं कर्मसेवेतप्रवृत्तंमत्परस्त्यजेत् ॥ जिज्ञासायांसंप्रवृत्तोनाद्रियेत्कर्मचोदनाम् ४ यमानभीक्ष्णंसेवेतनियमान्मत्परःकचिद् ॥ मदभिज्ञंगुरुंशांत
मुपासीतमदात्मकम् ५ अमान्यमत्सरोदक्षोनिगमेद्वदसौहृदः ॥ असत्वरार्थोजिज्ञासुरनमूयुरमोषवाक् ६ जायापत्यगृहक्षेत्रस्वजनद्रविणादिषु ॥
उदासीनःसर्वेषुश्रेयस्सर्वेष्वर्थमिवात्मनः ७

सैत्यजेन्नकुप्येत् अहमेवंपरायस्यसमत्परःअनेनाकामात्मनोनुग्रह्यकर्मविधानंप्रतीतिविरुद्धमितिपरास्तं निष्कामज्ञानपूर्वचनिवृत्तमितिचोच्यते । निवृत्तंसेवमानस्तुब्रह्माभ्येतिसनातनमिति
एतद्वचनमननुसक्तमस्वकर्मविधानात्तत्परायःकथमत्राह जिज्ञासायामिति जिज्ञासायांब्रह्मविवेकचोदनांकर्मविधिब्रह्मज्ञानोत्पत्तौप्रवृत्तानांसर्वशब्दानांकर्मादिविषयत्वांगीकारोविरोधाप
त्त्याहज्ञानादरलक्षणयाभेदविधीयते ननुसर्वात्मनाअंतःकरणशुद्धिद्वाराज्ञानांगत्वेनांगीकारहृत्वादिस्ततोनाद्रियेदित्युक्तम् ४ ननु यमादचोदनापिनादरणीयाकिं नेत्याह यमानिति यमानियमाः आह
सासत्यमस्तेयमसंगोद्वीरसंचयः । आस्तिक्यंब्रह्मचर्यचमौनस्यैर्यक्षयामयं । शौचंजपस्तपोहोमःश्रद्धातिथ्यमदर्वचनं । तीर्थाटनंपरार्थंहातुष्टिराचार्यसेवनमितिवक्ष्यति कचिद्विहितकालेनिवृत्तादिवत्ज्ञानो
त्पत्तौयुक्तपासनमप्यंतर्गमितीत्याह मदभिज्ञमिति मय्येवआत्माध्यानसमर्थानुद्धिर्पस्यसवथातं मामेवनिन्येष्यायेषोमहात्मासंप्रकीर्तितइतिवचनात् ५ तस्यगुरुप्रसादजनकगुणानाह अमान्तीत्यादिना
वितर्कमप्यतीतिनिगमोनिर्गम्येष्णुवशाद्धृतास्मिन् ६ सर्वेषुज्ञायापत्यादिआत्मनःस्वस्वार्थप्रवचनयोजनंउभयोःसमंननुविशेषंपश्येत् इवोभयेचसाहस्येइतिचयावत्प्रयोजनंपश्येदितिवा ७

आगमेवेदेचास्यामितिर्वैषांतेतयातेषांलोककालवेदज्ञानाभित्यर्थः अनेनज्ञानतारतम्यंचसूचितं तस्मात्पुण्यकर्मकर्तृणां पापकर्मकर्तृणां मिश्रकर्मकर्तृणां अतएव सुखसुदुःखाभिश्च भोक्तृणां एषां नानात्वमर्थेषां नित्यत्वं च मन्यसे जानासि यदित्वं तस्मान्न भयाभेदसाधने प्रयतनीयमित्यतः अत्र भाषे शोनुपपन्न इति । देहापेक्षमनित्यत्वं जीवानां जननं तथा । स्वतस्त्वजाश्च नित्याश्च बहवः सुखरूपाणि । उक्तमाजीवसंघास्तु नीचावै नित्यदुःखिन इत्यत आनित्यत्वं जननं सुखैकभोक्तृत्वं च युज्यते इयं व्यवस्था कस्मादिति तत्राह सर्वभावानामिति यथा सर्वेषां देवासुरप्रभुष्यादिजातिभिश्चानां भावानां जीवानां संस्था व्यवस्था योग्यता औत्पत्तिकी स्वाभाविकी हि यस्मात्तस्मात्तदा कृतिभेदेन देवासुरादि शरीरभेदेन तथा जायते जीवसंगस्तस्य जीवो न च योग्यता तु सोरणि मद्यते अनेनोत्तमयोग्यतावता भेदज्ञानेधिकार इतेषामुभयैषां यथासममन्यत्रेत्युक्तमवति १४ १५ ननु दृश्यमानत्वाभित्यानामपि जन्मादिकर्मस्तु तन्माया मयमिति मांशं कीत्याह एवमपीति एवमपि नित्यत्वेऽपि अत्र जननादिलक्षणसंसारसर्वेषां देहिनां कालावयवतः रात्रिदिनाद्यवच्छिन्नेषु कालावयवेषु देहयोगतः देहसंबन्धेन जन्मादयो भावाः असकृत्संति प्रवाहतः सत्या इत्यर्थः देहापेक्षमनित्यत्वं जीवानां भित्येतदत्राप्यनुसंधेयम् १६ ननु सदनुविद्धत्वात्सत्त्वं न स्वतः स्यात्संस्कारार्थं क्रियायोग्यत्वात् स्वाभाविकमेवेति भावेनाह तत्रापिति । तत्रापि जन्मादिमतिजगत्पदिकर्मणा कर्तुः जातावेकवचनं अस्वातंत्र्यं कर्मफलसुखदुःखानां भोक्तुरस्वातंत्र्यं च उत्तमानां प्रवरानियतत्वं प्रवरजनस्योत्तमत्वं लक्ष्यते दृश्यते । भवतेति शेषः ततः किमत्राह कोन्विति । कोन्वर्थः पुरुषार्थः सुखलक्षणः विवशं नीचवशं पुरुषं भजेन्न कोपि पुरुषार्थः । कंपुरुषं पुरुषार्थः प्राप्नोतीत्यस्यापि इदमेवं व्याख्येयं

मन्यसे सर्वभावानां संस्थां त्वीत्पत्तिकी तथा ॥ तत्तदा कृतिभेदेन जायते मद्यते च धीः १५ एवमप्यत्र सर्वेषां देहिनां देहयोगतः ॥ कालावयवतः संति भावा जन्मादयो सकृत् १६ तत्रापि कर्मणां कर्तुरस्वातंत्र्यं लक्ष्यते ॥ भोक्तुश्च सुखदुःखानां कोन्वर्थो विवशं भजेत् १७ न देहिनां सुखं किंचिद्विद्यते विदुषामपि ॥ तथा च दुःखं मूढानां ह्यथा हंकारिणां परम् १८ यदि प्राप्तिविधातं च जानांति सुखदुःखयोः ॥ तेऽप्यद्वानविदुर्योगं मृत्युं न प्रभवेद्यथा १९ कोन्वर्थः सुखयत्येनं कामो वा मृत्युमंतिके ॥ आघातं नीयमानस्य वध्यस्येव पदे पदे २० श्रुतं च दृष्टवन्नक्ष्येत्स्पर्धामूयात्ययाप्यथैः ॥ बहंत रायैर्विहतं कृषिं चार्पिनिष्फलम् २१

विशिष्टपुरुषवशं पुरुषं भजेदिति । अत्र विशेषस्तु स्वाधिकानां वशत्वालुपरमं सुखमेव तु । तदन्वेषां वशेयस्तु किं सुखं तस्य प्रणयतां स्वाधिकानां वशत्वं च तेषां भक्तिमतः सुखम् तदन्वेषां तु दुःखाय तस्माद्भक्त्यधिको भवेदित्यनेनाद्यगतव्यः । अनेन मुक्तावन्यनियतत्वे संसारधर्मं तात्तदर्थेन प्रयतनीयमिति शंका निरस्ता १७ अत्र कैमुत्यमाह नंति विदुषामपि देहिनां देहाभिमानिनां पदसुखं न विद्यते तथा तदा दुःखमूढानां अहंकारिणां च सुखं नास्ति इति किं पुनः पुनः शब्दः प्रस्तुतार्थे तथा शब्द उदीर्यत इति वचनात् पुनः शब्दः तथा शब्दार्थवतंते दुःखमूढेभ्योऽहंकारिणामात्मन्यविद्यमानगुणारोपतां सुखं नास्तीति किं पुनस्तर्प्राप्तिचयोरुपपत्तिः । यावदेहाभिमानित्वं अधिकं तावद्दुःखित्वं च ज्ञातव्यमित्यतो देहाभिमानिनश्च दुःखमूढा इत्युक्तम् परमित्यनेनाभिमानित्वमेव प्रयोजनमिति १८ नन्वस्वज्ञानां दुःखादिकं तत्परिहारमात्युपायानभिज्ञानादभिष्टोमादिना तदभिज्ञानांतौ सुखमाप्तिदुःखपरिहारौ स्यातामित्येतदूनच परिहरति यदीति ये तु लोके विद्वच्चैनं प्रसिद्धाः पुरुषाः यदि सुखस्य प्राप्तिदुःखस्य विधातं परिहारं जानंतीति मयं तेऽप्यद्वान्त्वं यथार्थयोगमुपायं न विदुः कुतो न विदुस्त्राह मृत्युरिति यथा येनोपायेन मृत्युः संसारो न प्रभवेत्तन्मांशं कुर्वीतं देहं मानि त्वेव हतं दुःखं प्रस्तत्वादित्यर्थः १९ नन्वर्थकमौतयोरुपायः स्यात्तत्राह कोन्विति अंतिके सित्युपेनं पुरुषम् अत्र दृष्टमाह आघातमिति आघातं मरणस्थानं प्राप्तिनीयमानस्य वध्यस्य सोऽप्युपायसुखं नास्ति तथेति २० ननु स्वर्गकामस्य सुखहेतुत्वादन्यथा तत्कर्मानुष्ठा नं व्यर्थं स्यादतः कथं कामो वा न सुखयतीति तत्राह श्रुतं चेति कामस्य कर्मद्वारा सुखहेतुत्वेऽपि तन्नित्यं न क्षणिकत्वात् दृष्टवत् कर्मनिमित्तं मंदिरादिवा द्विश्वकर्मो यशस्सिद्धत्वं तत्प्रयोजकम् न च मुक्तिवा न्नित्यत्वं

मिति वाच्यम् ज्ञानसाध्यत्वविशेषात् स्वर्गकामेनानुष्ठीयमानमग्निष्टोमादिकं निश्चितफलं न स्यात् बह्वन्तरायविहितकृप्यादिकामवादित्याह स्पष्टेत्यादिना यथाकृपिवाणिज्यादिकं मिथः स्पर्द्धासूयादिबहुं
 तथैव विहृतं भवति स्पर्द्धादिप्रसुक्ताभिचारिकर्मणा उन्मादादिनाप्यग्निष्टोमाद्यनुष्ठानमपि कुठितम् अत्ययो विध्यतिक्रमणं अप्ययोरंतराले मरणम् २१ ननु सत्कृप्यादिरिव स्वनुष्ठितोऽग्निष्टोमादिधर्मः कर्मफलजनकः कितस्यादत्राह अंतरायैरिति तेन धर्मेण अर्थकामयोः सुखहेतुत्वाभावेपि स्वनुष्ठितस्य धर्मस्य तद्वेतुत्वं स्यादित्यतो वाह अंतरायैरिति २२ निजधर्माजितान् २३ देवीनामप्सरसाम्
 २४ सुराक्रीडेषु देवक्रीडास्थानवनेषु २५ समाप्यते क्षीयते २६ स्वतोसुराणां वैष्णवाचार्यैर्ब्रह्मत्वास्वर्गगत्वा कर्मफलं मुक्तामर्त्यलोकमागतानां गतिमाह यदिति २७ आलभ्यहि सित्वा
 २८ मनुष्यपात्रिकस्य स्थितिमाह कर्माणीति मर्त्यधर्मिणो मरणधर्मिणः पुरुषस्य तत्र देहे किमु लब्धते न किमपीत्यर्थः २९ न केवलं लोकत्रयस्यानित्यफलत्वं तत्तत्परितनानां सत्यलोकपर्य

अंतस्यैरविहतोयदि धर्मः स्वनुष्ठितः ॥ तेनापि निजितं स्थानं यथागच्छति तच्छृणु २२ इष्टैव देवतायज्ञैः स्वर्लोकं याति याज्ञिकः ॥ भुंजीत देववत्तत्र भोगान् दि
 व्यान् निजार्जितान् २३ स्वपुण्योपचितेशु भूविमानरूपगीयते ॥ गंधर्वैर्विहरन्मध्ये देवीनां हृद्यवेषधृक् २४ स्त्रीभिः कामगयनेन किंकिणिजालमालि
 का ॥ क्रीडन्न वेदात्मपातं सुराक्रीडेषु निर्वृतः २५ तावत्प्रमोदते स्वर्गं यावत्पुण्यं समाप्यते ॥ क्षीणपुण्यः पतत्यर्वागनिच्छन्कालचालितः २६ यद्यधर्मरतः
 स मादसतामजितेन्द्रियः ॥ कामात्मा कृपणो लुब्धः स्त्रैणो भूतविहिंसकः २७ पशून्विधिना लभ्यते भूतगणान्यजन् ॥ नरकानवशोजंतुर्गत्वा यात्युलब
 धतमः २८ कर्माणि दुःखोदकाणि कुर्वन् देहे न तैः पुमान् ॥ देहमाभजते तत्र किं सुखं मर्त्यधर्मिणः २९ लोकानां लोकपालानां मद्रयंकल्पजीविनाम् ॥ ब्रह्म
 णोपि भयं ततो द्विपरार्धपरायुषः ३० गुणाः सृजंतिकर्माणि कालो नृमृजते गुणान् ॥ जीवस्तु गुणसंयुक्तो भुंक्ते कर्मफलान्यसौ ३१ यावत्स्याद्गुणवै
 षम्यं तावन्नानात्वमात्मनः ॥ नानात्वमात्मनो यावत्पारतन्त्र्यं तदैव हि ३२ यावदस्यास्वतंत्रत्वं तावदीश्वरतो भयम् ॥ य एतत्समुपासीरंस्ते मुह्यंति शुचार्पि
 ताः ३३ कालात्मा गमोलोकः स्वभावो धर्म एव च ॥ इति मां बहुधा प्राहुर्गुणव्यतिकरेऽसति ३४

तानामप्येवमेवेत्याह लोकानामिति ३० एवं मनुष्यादिब्रह्मपर्यंतं लोकानां लोकपालानां च सृष्ट्यादिकर्त्रां कालाख्येन भगवता मायागुणोपादानत्वेन तत्कर्मानुगुणं प्रवर्त्यते तस्मादस्य ज्ञानमेवात्यतदु
 सनिवर्तकत्वेन नित्यं सुखदायीति भावेनोपसंहरति गुणा इति गुणाः सत्त्वाद्यः प्रकृतेः कर्मफलभोक्तृत्वमिति मतप्रत्याह जीवस्त्विति । तु शब्देनाचेतनस्य भोक्तृत्वात्पुनर्पक्षं दर्शयति सत्त्वादिगुणयुक्तः ३१
 एवं जीवपरभेदं प्रतिपाद्य तदभेदमतमनूद्य दूषयति यावदित्यारभ्य यावदीश्वरतो भयमित्यंतो ग्रंथः पूर्वपक्षीयः य एतन्मतं उपासीरंस्ते वते तैर्धर्ममसि मुह्यंति दुःखोद्रेकात् ३२ ३३ तर्हि स्वासिद्धांतः कद
 रितं त्राह काल इति गुणव्यतिकरे असति मुक्तिदशायां बहुधा कालादिभिर्नाभिर्मासि गुणसते इति प्राहुर्वेदादय इति शेषः कालः सर्वगुणोद्रेकादाप्रत्वादात्मनामकः । आगमो वगतेरस्य लोको ज्ञानस्वरूपतः ।
 स्ववशं शास्त्रमावोयं धारणाद्वम इत्यपि । उपासते स दामुक्ताः परानंदैकभागिनः । तदेतत्तत्त्वमज्ञात्वा प्राहुर्दुर्धृतपः परे । यावत्स्याद्गुणवैषम्यं तावन्नानात्वमात्मनः । भेदबुद्धिस्तु यावत्स्यात्तावदीश्वरतत्रता
 यामदीश्वरतंत्रत्वं तावत्समाद्भयं भवेत् । उपासते य एवं तु नित्यं शोकैर्पतंति । महात्मस्य नानंदे तस्मान्नैव विचिंतयेत् । तस्मान्नित्यं तु नानात्वं जीवानामशतंत्रता । स्वाधिकानां वशत्वं च मुक्तावपि सदेव्यते

एवञ्ज्ञात्वाविमुच्यते परानन्दं ज्ञाति चेति प्रमाणात्कालादिनामानिहरैरेवमुत्पत्त्यर्थान् नित्यतो गुणपूर्णस्य हरेः दुःखसमुद्रमग्नं जीवैर्न कथं दूरतोपाकृतमिति भावः । कलकामधेनाविति धातोः कमनीयानां गुणानां धेनुराधुरादितिकालः । सर्वेषां सर्वस्मादाप्तत्वात्प्रेषत्वादात्माभागच्छति अवगच्छति जानाति सर्वमित्यागमः । लुक्प्रकाशइति धातोः प्रकाशापरपर्यायज्ञानस्वरूपत्वात् लोकेः स्वाधीनोभावः सचालक्ष्य गोपस्यतः स्वभावः स्वतंत्रइत्यर्थः धारयति सर्वमिति धर्मः ३४ भगवदुक्तपासम्यक् ज्ञातजीवपरमेदोऽप्युद्धवः स्थूलमतीनामपि निस्तुषां विविच्य मेदज्ञापयितुं पृच्छति गुणेष्विति स्वतोऽनपावृतः । अवेहीषरमात्मादेहजेषु गुणेषु स्पर्शादिविषयेषु वर्तमानोऽपि गुणैर्विषयैर्न बध्यते उत बध्यते द्वितीये कथं बध्यते इति ३५ कोऽर्थ इति तत्राह कथमिति । यदि बद्धस्तर्हि केन प्रकारेण वर्तते लोके बद्धस्य प्रवृत्त्य दर्शनात् चेष्टादीलगाभावेन तज्ज्ञानं च दुरापादमिति भावेनाह कैरिति । बद्धस्यापि भोगाभावे मरणस्यादतः किमुंजीतेति । भुंजानस्य हानोपादाने हृष्टे तत्रार्थोक्तिजहाति बद्धः शयनाद्यन्यतमं करोति तत्रार्थोक्तिरिति ३६ ब्रूहि परिहारेण स्पष्टीकुरु एवं पृच्छतस्तव कोभिर्मायः इत्यत एकजीववादिमतमवलम्ब्य प्रश्नबीजमाह नित्येति कुत एतदिति चेन्न भेदोऽप्येवमोक्षो न बंधनमित्यादि परिहारात् शिष्योऽपि पूर्वपक्षस्थस्तुषेवात्ममतं नुवन् नैव दूष्यत्यसत्येन स्थिरत्वार्थं हितद्वय इति वचनादुद्धवस्य नासत्यतादोषोऽपि ॥ ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीयां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ भेदज्ञानमेव मुक्तिसाधनं तत्साधनं भक्तिस्तस्यावैराग्यं इत्येतत्सर्वमेतस्मिन्नध्याये कथयति तत्रादौ गुणेष्वित्यादिना यदुद्धवस्य चोद्यंतं परिहरति बद्धइत्यादिना बन्धोमुक्तइति ज्ञात्वा जीवस्येति शेषः

उद्धव उवाच ॥ गुणेषु वर्तमानोऽपि देहजेष्वनपावृतः ॥ गुणैर्न बध्यतेऽदेही बध्यते वा कथं विभो ३५ कथं वर्तते विहरेत्कैर्वा ज्ञायेत लक्षणैः ॥ किं भुंजीतो विस्मजेच्छयितासीतयाति वा ३६ एतदच्युतमे ब्रूहि प्रश्नं प्रश्नविदां वर ॥ नित्यमुक्तो नित्यबद्ध एक एवेति मे मतिः ॥ ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ बद्धो मुक्त इति ज्ञात्वा गुणतो मे न वस्तुतः ॥ गुणस्य मायामूलत्वात् न भेदो मोक्षो न बंधनम् १ शोकमोहोऽसुखं दुःखं देहापत्तिश्च मायया ॥ स्वप्ने यथात्मनः ख्यातिः संमृतिर्न तु वास्तवी २

विशेषार्थे जीवस्यैवेत्यर्थः सतः चित्रस्य कथं घटत इत्यत्राह गुणत इति सत्त्वादिगुणसंबंधाभिरवयवस्य एतत्संबंधः कथमत्राह भइति गुणानां जीवस्य च मयवशत्वात् न मदीन प्रवृत्तिस्वाच्चर्धघटक शक्तिमत्त्वात् न मत्पर्यः तर्हि शैवैल्लवृत्तशरीरवन्न कदाप्यस्य सुखमत्राह न वस्तुत इति वस्तुवृत्त्यानां स्तितविवर्तकेष्वेच्छाधीनत्वात् न मत्पर्यः गुणसंबंधत्वाद्ब्रह्मैव तौ किं न स्यातामत्राह गुणस्येति जातिविवक्षया एकैकं बंधनं गुणानां मायामूलत्वात् तत्त्ववर्तकत्वेन संबन्धः स्वतोऽहं निर्गुण इत्यतो बंधमोक्षौ नस्तइति भावः । ब्रह्मण एव मायामयौ बंधमोक्षौ नाविद्यया जीवस्येत्यंगीकर्तुं मुचितं प्रतीतत्वात् तत्रात्राप्रमाण कोऽध्याहारोऽमुक्तइति चोद्यं अमायत्ता किं गुणोऽहं बंधमोक्षौ न चापि मे मदीन स्य जीवस्य बंधमोक्षौ सदैव त्वीतस्पष्टप्रमाणवचनेन परिहृती भूतत्वं मनोरथकल्पनामत्र न प्रकाशयेति १ जीवस्य सारो वास्तवो न चेत्तर्हि कस्मादयमस्येत्याशंक्या ज्ञानादिति सोऽदाहरणमाह शोकमोहाविति । मायया भ्रज्जानेन यथा स्वप्ने स्वप्नोऽपि नित्यज्ञानेनात्मनः शोकमोहादिल्यातिस्तथा स्वरूपज्ञानेन शोकादिन तु स्वरूपस्य तत्त्वसुखात्मकत्वात् तस्मादर्थीक्रपाकारित्वेन संसृतिः सत्यपि न वाच्यी भूतिर्हंतृमशक्या भवतीत्यर्थः । स्वप्नोऽपि मत्पर्यवित्ज्ञानात् स्वप्ने दुःखमुपाश्रुते । निजस्वरूपा तु भवराहित्यात्तद्देवतु । जाग्रदुःखमपि मेऽहं विष्णुतत्त्वं न पश्यतः । तस्माच्च दत्तभावत्वात् सत्सद्वैतदवाख्यविवेचितवचनात् । स्वप्ने ह्यतिन संसारस्य न मित्यात्ममुच्यत इति २

अत्रमापानिकृतिः किं स्यात्तथाप्रसिद्धेरित्यतस्तत्राकरणमाह विद्याविद्येति । ममतनूतिमावत्स्थितेर्किं कार्य इत्यत्राह शरीरिणादेहिनाबंधमोक्षकरी आद्ये अनादितो विद्यमाने मेमायया प्रकृत्या निमित्ते ममेच्छावशंगते च साक्षात्स्वरूपत्वे विद्याविद्येममतनूतिमावत्सदोदिते । सदा तद्व्यतिरिक्तस्य नित्यज्ञानसुखात्मनः । मदिच्छावशगे नित्यमविद्यानिर्मिता गुणाः । सत्त्वाद्यामदधीनत्वादविद्यापानमेगुणाः । अविद्याचैव विद्याच गुणाः सत्त्वादिका अपि । देहोत्पत्तिः सुखदुःखं सर्वमेतन्मदिच्छया । अतो ह बंधमोक्षाभ्यां राहितो नित्यमेवेतु । मुक्तशब्दोदितो बंधराहित्यात्र विमोक्षत इति प्रमाणविरोधोऽप्युच्यते । मोक्षबंधकत्वं चाभिमानि देवतासामर्थ्यात्तत्राश्रयाभिमतप्राकृतसत्त्वगुणजाता विद्या । दुर्गादिकृततमोगुणजाता त्वविद्या । तदुक्तं श्रीस्तुविद्यासमुद्दिष्टा दुर्गाविद्या प्रकीर्तिता । ते त्वनादीहरेरिच्छानिपते सर्वदेवस्येति । अदेहीवध्यते चेत्कथं बध्यत इति परमात्मविषयप्रश्नः मेगुणतो बंधमोक्षाविति परिहारोऽपि तत्र जीवस्यैव ताविति भवद्विरुच्यते अत इदं कथं संगच्छत इति तदस्थशंकां परिहरन्नुपसंहरति एकस्यैव जीवपरमात्मेति द्विविधं तत्त्वं तयोरेकस्यैव जीवस्य बंधमोक्षौ सकृदित्यतो ममांशस्येति सकिंस्वरूपांश इत्यतो जीवस्येति जीवाभिन्नांश इति भिन्नांशस्यैव जीवस्य बंधमोक्षौ न मेकचित् । अभिन्नांशस्तु अस्याच्चातेजसः कालवद्विवत् । जीवाभिन्नांशकास्तत्र तेजसः प्रतिबिंबवदिति अनेन सिद्धं किमुक्तस्यादत्राह एवमिति एवमुक्तविधस्य जीवस्याविद्यापानादिबंधस्तथाविद्येतरत्तमोक्षलक्षणं श्रेयःस्त इत्यर्थः अतः परमात्मा कथं बध्यत इति प्रश्नोऽनोपपन्न इति भावः ४ एकस्मिन् भोगायतने स्थितयोर्जीवपरयोरेकस्य जीवस्यैव तौ स्त इति यदुच्यते तत्र विवेकज्ञानकथं स्यादत्राह अथेति यतो जीवस्यैव बंधमो

विद्याविद्येममतनूतिद्वयद्वयशरीरिणाम् ॥ मोक्षबंधकरी आद्ये माययामे विनिर्मिते ३ एकस्यैव ममांशस्य जीवस्यैव महामते ॥ बंधोऽस्याविद्यापानादिविद्यया च तथेतरत् ४ अथ बद्धस्य मुक्तस्य वैलक्षण्यं वदामिते ॥ विरुद्धधर्मिणोस्तातस्थितयोरेकधर्मिणि ५ सुपर्णावितौ सदृशौ सखायौ दृच्छयैतौ कृतनीडौ च वृक्षे ॥ एकस्तयोः स्वादतिपिप्पलात्रमन्योनिरपन्नोऽपि बलेन भूयान् ६

सौ अथ तस्माद्बद्धस्य जीवस्य मुक्तस्य विष्णोर्वैलक्षण्यं अस्वातंत्र्यादि स्वातंत्र्यादिलक्षणं ते तुभ्यं वदामीत्यन्वयः पुक्तनामत्वं च हरेरेव मुख्यं नित्यशुद्धमुक्तेत्यादिपदानां हारावेत्येव न्यायादित्यादिपुरुषोत्तमध्यानवचनात् सिद्धं मुक्तस्य तु न मे मोक्षो बंधाभावात् कथंचन । मुक्त इत्यपि नामैतदीप्यते सौ विदाकरः । इति वदं धरा हि त्प्राप्तुवृक्षादिदीप्तिवत् । कादाचित्कतया वाच्यं बंधाभावादमोक्षतः । जीवस्य बंधमोक्षस्तु मत्प्रसादात्कदाचनोचितत्वादयवचनाच्चोक्तार्थसिद्धिः बद्धस्य जीवस्य बद्धजीवा इमे सर्वे पूर्वबंधसमन्वयात् । नित्यमुक्तस्ततो विष्णुमुक्तनामासदोदितः । अबद्धत्वादमोक्षोऽपि दीप्यते सौ रविर्पथेति स्पष्टप्रमाणात् सति वैलक्षण्ये बद्धा बद्धवस्थावक्तुं शक्यतादेव कथं भित्यत उक्तं विरुद्धधर्मिणोरिति ५ तत्र प्रथममेकधर्मिणीत्युक्तं विवृणोति सुपर्णाविति पृथालनपूरणयोरिति घातोः सुपृथालकत्वात् पूर्णत्वाद्वरिः पालयत्वादपूर्णत्वाच्च जीवोऽपि सुपर्ण इत्युच्यते अयं च विरुद्धधर्मेऽन्तर्भूयते चिदानंदत्वेन सदृशो वृक्षसमानधर्मे देहे स्थितत्वात् सखायौ दृच्छया दृष्टे परे केच्छया अथ विरुद्धधर्मीनाह एक इति पिप्पलं कर्म फलं जीवादन्यो हरिर्निर्मो भोगराहितोऽपि बलेन भूयान् पुष्टः । अदनीनमित्तबलं नास्तीत्यर्थः आत्मानं सर्वं अन्यं जीवं च अंधो भगवद्विषयज्ञानविधुरः बद्धो भगवदधीनः । अनेन श्लोकद्वयेन द्वा सुपर्णासंयुजासखायेत्यादि श्रुतिविवृता । अत्रानश्रन्नन्योऽभिचाकशीतीत्यादौ पदशान्नायभावेन हरेरवस्थानमुच्यते । तदुःखाद्यनशनमेव न तु सुखानदनमित्यादिसर्वं अनन्तत्वं

१ विष्णोर्मुक्तशब्दवाच्यत्वे देवीमीमांसासुत्रप्रमाणत्वे मोदाहरति ॥ नित्यशुद्धेति । अन्ययादित्यस्य शक्तितात्पर्यं लक्षणसंबन्धादित्यर्थः

रेतुः सानत्तृत्वात्त्यतेसदा । विषयान्निनापि पूर्णत्वात्स्वरूपानंदभोगिनः । सुखमन्वेव हि सदा सर्वत्रापि स्थितं विभुः । स्वादोरदनवद्योत्तिजीवोऽस्वाद्यपि यत्सदा । अनारतं पारवश्यात्स्वाद्भीतिरतः श्रुतिरिति । अस्वादुस्वादुवद्योत्तिजीवो नैवं जनार्दनः । अतो नाचीतिवचनमश्रुतोपिशुभसदेति । साशनानशनत्वेन नरदेवौषधोदितौ । अक्षि विनाप्यदौर्बल्यात्तथानाच्छिहरेर्भुजइति । बहुप्रमाणसिद्धोपमार्थः तदेवात्रोक्तम् । निरक्षोपि खलभूयानितीति । स्वयं त्वत्त्वेन तथापि नादननिबंधनं तस्य बलम् कुतः यत्रासुपुर्णा अमृतस्य भागमनिमेषो विदधाभिस्वरति । इतो विचस्य भुवनस्य गोपाः समधीरः पाकमत्रा विवेश । यस्मिन् नृक्षेमध्वदः सुपर्णो निविशति सुवते चाधि विन्धे । तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्भ्रतं भोज्यं शयः पितरं न वेदत्यादिवाक्यशेषात् । नृक्षो र्स्थित्वा मध्वदः सुपर्णापि स्मिन्नश्रुति सुपर्णे अधिविन्धे सुपर्णाः निविशं ते तदाधारत्वेन सुवते च तस्यैव सुपर्णस्य स्वादुपिप्पलं अन्यस्तु स्वादुवदश्रुति न स्वादुपावत्पितरं परमात्मानं न वेदेति । सुपर्णो द्वौ शरीरस्थौ जीवश्च परमस्तथा । पारवश्यादनाज्जीवस्तत्राचीति श्रुतौ श्रुतः । स्ववं शेनादनाद्विष्णुर्नात्तित्यत्रापि संश्रुतः । स एव हि शुभस्याचाजीवो चास्येव वेदनादिति वचनादत्र जीवपरमात्मानो बोध्यते न सामान्यपक्षिणा धितिज्ञापते सर्वथा अचीतितददितेरदितित्वं स्पष्टं ब्रह्मचक्षत्रं चोभे भवत आदनः अचाचराचरग्रहणात् । अहं हि सर्वपज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव चेति त्यादेश्च अचतृत्वं स्पष्टं लिंगत्वेनोक्तत्वांल्लग्नस्योभयसंप्रतिपक्षत्वेन निर्णयहेतुत्वाद्धरेर्न सार्वभौमत्वं च त्वत्प्रत्ययते । किंतु अशुभान् च त्वेनानात्तृत्वश्रुतेः कृत्वा र्थत्वेन प्रामाण्यसंभवाच्छ्रुतिशरणानामस्माकं न कापि भित्तिरिति । जीवो मुक्तोऽपि नो जीवान् परमात्मानमेव च । वेत्ति सार्वभौमना विष्णुर्वैच्येकः पुरुषोत्तमः । तस्य प्रसादतः किंचिद्ब्रह्माद्या अपि जानते । अन्वजीवो न पेक्ष्यैको ज्ञानाति तत्तु चतुर्मुखः । समास्तेन तदप्येतुल्यं ज्ञानाः क्रमात्स्मृता इत्यनेन आत्मानमन्यं च स वेदेत्येतद्विवृतं सर्वज्ञत्वालिङ्गं ह्येकनिष्ठं तदुक्तं सान्यहवेदसर्वाणि न त्वं वेत्थ परं तपे त्यादि मुक्तेष्वतिव्याप्तमिदं लिंगमिति चेन्न । अज्ञा जीवास्तु कथ्यंते मुक्ता अप्यल्पवेदनात् । इदस्येवोच्यते नित्यं सर्वैव तत्त्वतो हरिरिति वचनात् । अनाद्यविद्यया धत्वं जीवस्य विद्योग्यता । प्रत्यक्षानुकूलः

आत्मानमन्यं च स वेद विद्वानपि प्ललादो न तु पिप्पलादः ॥ यो विद्यया धः स तु नित्यबद्धो विद्यामयो यः स तु नित्यमुक्तः ७ देहस्थोऽपि न देहस्थो विद्वान् स्वमाद्यो त्यतः ॥ अदेहस्थोऽपि देहस्थः कुमतिः स्वप्नदृश्यथा ८

स्यादंतवद्भवति ध्रुवम् । नित्यमेवान्यथा धत्वं यद्योग्यामानुषादयः । बद्धत्वं सर्वजीवानां नियमाश्रित्यमेव तु । बद्धत्वं विष्ण्वधीनत्वं बद्धत्वं तददर्शनम् । अतः कचिदनित्यत्वं धत्ताया भविष्यति । मुक्तस्यापि तु बद्धत्वं भवति यत्सहरेर्वैशः मुक्ताख्यादुःखमोक्षस्याद्बद्धाख्यादहर्षधीनतः नित्यबद्धा अपि ततो मुक्तादुःखविमोक्षतः नित्यमुक्तस्त्वेक एव हरिर्नारायणः प्रभुः । तत्तत्र त्वात्स्वतंत्रत्वं तस्यैकस्य न चापर इत्यनेन सोपपत्तिकेन यो विद्यया धः स तु नित्यबद्धो विद्यामयो यः स तु नित्यमुक्त इत्येताद्विवृतं शतं सहस्राणि चतुर्दशैव परमातिर्जीवगणस्य दैत्या आरोहणं तत्कृतमेव विद्विस्थानं तथानिःशरणं च तेषां भित्ति जीवगणस्य गतिबाहुस्य प्रवेशनिर्गमप्रतीदीनं नित्यमुक्तत्वं हरेर्लिङ्गं न हरेरन्यत्र गतमतः स एव नित्यमुक्तः ननु मुक्तैः संप्रत्येकमुक्तं तत्कथमिति चेन्न । कृष्णो मुक्तैरिच्यते वीतमोहैः मुक्तानां परमागतिरिति वचनात् तल्लेषां कदानुमुक्ता ख्येति चेन्न सर्वात्मना पंचदशकलानां त्यागानंतरं तदाख्या तदुक्तं कलाः पंचदशस्य कत्वाभे तद्वीपनिवासिनां । मुक्ताख्येति पश्चादपि स्वतत्रा इत्यतो विष्ण्वधीनास्त इति नित्यसादात्कलाभोक्षः तदधीनत्वमस्तु नान्याधीनतात्पत्तयः स्वाधिकानां वशं स्थिता इति अन्याधीनत्वादधिकेदुःखनास्तीत्यत उक्तम् न चास्मादधिकं किंचित्सुखमस्ति हरेर्वैनेति अतो नित्यमुक्तत्वं च स्वतंत्रत्वं नान्यनिष्ठमित्युपसंहरति नित्यमुक्ताः स एवैकैः स्वतंत्रः संपतः सदेति ६ ननु उभयोर्देहस्थत्वाविशेषादेकस्य मुक्तेन दुःखानंदनंदतरस्य बद्धत्वेन दुःखानंदकथमिति या शंक्य विद्वत्वा विद्वत्त्वे कारणमिति भावेनाह देहस्थोऽपीति विद्वान् नित्यनिर्दुःखानंदानुभवः सर्वज्ञः श्रीहरिर्देहस्थोऽपि देहाभिमानाभावाद्देहस्थोऽपि तत्तदुःखानंदः सनाचीति कथं स्वप्रादुर्भूतः पुरुषस्तद्वदुःखादिकं नात्तितयेति कुमतिरविद्वान् जीवो देहाभिमानित्वाद्देहादन्योऽपि देहस्थोऽप्यल्पप्रदं कृतदुःखादिकं भुंक्तेत्येति ८ ॥

पुनरेव विवृणोति इति धैर्येति गुणैरेरप्रधानैर्जीविः श्रोत्रादीन्द्रियैः गुणेष्वप्रधानेष्वर्थेषु विषयेषु ब्रह्ममाणेषु सत्सु पस्त्वविक्रियः कशोर्हं छिन्नो ह भित्प्यादिविकाररहितो विद्वान् परमात्मा सनाहं कुर्यादित्यन्वयः शरीरस्थोऽपि विद्वत्त्वाच्च विष्णुर्वद्व्यते कश्चित् । अविद्वत्त्वाच्च तत्रैव देहजीवस्तु ब्रह्मवत् । स्वग्रहगन्धिभेदी वा हरिः स्वप्रोत्थितो यथा । सदा तमे विहीनोऽपि ज्ञापनार्थमुदीर्यते इत्यनेन आत्मनो वशगैर्जीवैरात्मनो वशगेषु च । दुःखेषु ब्रह्ममाणेषु प्रमन आदिभिरेन्द्रियैः । अहं दुःखीति नेव शोच्यते इत्युक्तं पुनः । जीवगन्धेन तद्दुःखं विष्णुः पश्यति तत्तद्वद । अतो न दुःखभागिवग्गुः स्वातन्त्र्यात्पुरुषोत्तमः । पारतन्त्र्यादहं दुःखीत्येवं जीवः प्रपद्यति । तस्मात्स दुःखभागुकोपावदीशः मसीदतीति अनेन चानयोः श्लोकपोरर्धो विवृत इति जीवगन्धेन तद्दुःखं विष्णुः पश्यति तत्तद्वदित्यनेन अभिचाकशतीत्यस्यार्थः सूचित इति ९ जीवस्याहं स्मृतिर्यमिमानेष्वानर्थप्रवाहहेतुरित्याह दैवेति दैवाधीनेस्मिन् शरीरे वर्तमानोऽबुधोऽज्ञो जीवः अस्मिन् कर्मण्यहं गुणभूतोऽस्वतन्त्र इत्याधीनः इति भाव्येन भावनीयेन कर्मणा अहमेव कर्ता स्मृतिमन्यमानस्तत्र शरीरेनितरावध्यते इति अस्वतन्त्रः स्वतन्त्रोऽस्मिन् त्वेवं जीवः प्रभावयन् बध्यते हीशकोपेन राजभावेन भूत्पदवदिति वचनात्स्वातन्त्र्यकर्तृत्वाभिमानोऽत्र विवक्षित इति अत्राप्यस्वातन्त्र्यदैवाधीन इत्यनेन सूचितं १० कालोऽपि शरीरशीर्षतामरीर्यतीति शरीरस्य कालाधीनत्वं च तर्हि कथं कारं बध्यत इति तत्राह एवमिति एवं शयनादिषु स्वस्व स्वातन्त्र्याभिमानेन व्यवमानस्तत एवापारदुःखमनुभुञ्जन् विद्वान्नेषु विरक्तः तत्र तत्र हरिः स्वातन्त्र्यविद्वान् तत्र तत्र शरीरप्राप्त्यर्थं गुणान् विषयानाददन् स्वीकुर्वन् स्थानकं कर्तृत्वाभिमानिवन्न बध्यत इत्यन्वयः गुणान् पुण्यलक्षणाणां ददन् नृपार्जयन्ति वा भेदज्ञानिन एव ब्रह्मत्वं नान्मे

इन्द्रियैर्भिरिष्यार्थेषु गुणैरपि गुणेषु च ॥ गृह्यमाणेष्वहं कुर्यान्न विद्वान्यस्त्वविक्रियः ९ दैवाधीने शरीरेऽस्मिन् गुणभावेन कर्मणा ॥ वर्तमानोऽबुधस्तत्र कर्ता स्मृतिनिबद्धयते १० एवं विरक्तः शयनजासनाटनमज्जने ॥ दर्शनस्पर्शनप्राणभोजनश्रवणादिषु ११ न तथा ब्रह्मयते विद्वान् तत्र तत्राददन् गुणान् ॥ प्रकृतिस्थोऽप्यसंकोयथासं सवितानिलः १२ वैशारद्ये क्षयासंगशितयाच्छिन्नसंशयः ॥ प्रतिबुद्ध इव स्वप्नान्नात्वा द्विनिवर्तते १३ यस्य स्युर्वीतसंकल्पाः प्राणैर्द्रियमनोऽधियाम् ॥ वृत्तयः सविनिर्मुक्तो देहस्थोऽपि हितदुष्णैः १४ यस्यात्मा हिंस्यते हिंसेयैर्न किंचिद्यदृच्छया ॥ अर्चते वाक्चिन्तनतु विक्रियते बुधः १५ नस्तु वीतनानि देतु कुर्वतः साध्वसाधुवा ॥ वदतो गुणदोषाभ्यां वर्जितः समदृष्टुनिः १६

दज्ञानिन इत्यनेनोच्यते इति किं स्यादिति चेन्न नित्यबद्धोऽपि जीवोऽयं आत्मनो नित्यबद्धताय । विष्णुनानित्यमुक्तत्वं तस्य वेत्ता तमुच्यते । तदधीनत्वबधेतु विद्यमानेऽप्यहं स्वभाक् । देहस्थोऽपि न दुःखी स्यादप्यतिक्रमुक्त्येति वचनात् जीवमिन्न विष्णुज्ञानाद्विषमोक्ष इत्यस्योपपत्तेः । एतद्वचनफलमाह प्रकृतिस्थोऽपीति असंगेन वैराग्येण शितयते जितया वै शारचा वि शारदमूलया विष्णोरनुग्रहादुत्पन्नया ईक्षया अपरोक्षज्ञानेन छिन्नसंशयोऽयं सांस्तुः प्रकृतिस्यः शरीरस्थोऽपि ज्ञानी स्वप्नान्नात्वा द्विनिवर्तत इत्यन्वयः । नानात्वमिति वैमिथ्याज्ञानं कुत्रचिदुच्यते । वस्तुयाथात्म्यतोऽन्यत्वाज्ज्ञानस्योच्छो विवक्षित इति वचनात् नानात्वशब्दस्य मिथ्याज्ञानवाचित्वस्य प्रसिद्धेऽउक्तं पुनः ११ १२ १३ वाय्वाकाशयोः सर्वत्र सन्वे पितृभिर्मित्रैश्चैव पितृभ्यां यथापानासितयेति पूर्वोक्तजीवन्मुक्तयवस्थामेव शिष्ययति यस्येति यस्य मार्गोऽपि मनोऽधियां चेशादिलक्षणावृत्तयः वीतसंकल्पाः फलानुसंधानरहिताः स्युः स देहस्थोऽपि तद्गुणैर्देहधर्मैर्निर्मुक्तो नारिकेलकपालमुक्तां तस्थानारिकेलवदित्यन्वयः १४ यावच्छरीरापातं जीवन्मुक्तः कथं कारतिष्ठतीत्यत्राह यस्येति आत्मा देहः मनो वा हिंसा शलैः प्राणिभिः येन किंचित्केन विद्यहच्छयाप्राप्तेन च दनादिना तत्र तस्यायवस्थायां स बुधः न विक्रियते इति १५ एवमिदं पश्यति नस्तु वीतं कुर्वतः पुरुषान्साध्यादिगदतो वा गुणदोषाभ्यां अल्पेन तुच्छेन गुणेन दोषमात्रेण च वर्जितो न तु गुणमात्रेण वर्जित इत्यर्थः दोषश्चैव गुणश्चोभावी शतत्रौ न मेव शक्तिरित्यादिवा ययिरोयः सर्वगुणवर्जित इति अंगीकार इति भावः १६

तन्मन्त्रकथमत्राह नकुप्यादिति आत्मारामोमुनिः साधुकुर्याद्वेदश्रवणं च असाधुन कुप्यान्नवदेव व्याप्ये च शुभजीवानुद्दिश्येति शेषः अतीतानागतज्ञानत्रैलोक्योद्वरणक्षमइत्यादेः साधुन कुर्यादित्यर्थो नोप
पद्यते इति आत्मारामइत्यत्रऽऽत्मशब्देन परमात्मा एवोच्यते न चैवाद्यन्यतमः १७ तदेकनिष्ठेन भक्त्याधीतवेदादिशब्दराशिः फलवान् स्यादन्यथानिष्फल एवेत्याह शब्देति परब्रह्मणि न निष्णीया
त्रिष्ठितो नियतो न स्यादिति तस्मिन् अमः वेदाध्ययनायासो भ्रममज्ञानं तमसि पराभ्रमणां फलमस्येति भ्रमफलः स्यात् अथेनुमदोग्रं गारक्षत इव पथा तथा स्यतदा ज्ञानपरिभ्रम एवावशिष्यते न तु जीव
न फलमिति भावः यद्वा भ्रमफलः प्रयत्नफलः भ्रमः कायक्लेशः स्थितिशब्देन नियमः कचिज्जीवनमुच्यते । उच्यते तत्त्वं कचिच्चैव कचिद्विरोधितेति अत्र निष्णातः निष्णीयादिति शब्देन नियम उच्यत इति भावः
अधेन्वाचरन्निमाययेषवाचं शुश्रुवौ अफलममुष्पामिति श्रुतेः १८ एतमेवार्थं दृष्टं तवाहुल्येन द्रढयति गादुग्धेति पराधीनं परमेष्ठ्यं कुर्वत देह अतीर्थां कृत्वा विषयो परकं कृष्णगोषु स पन्नक्षीरतमा सती सा सर्ता
सा ध्वी पतिव्रता पराभ्रः परपिडादः परजातः परोधितः सोयं मनुष्यलोकः पुत्रेण जय्यः अनपत्यं परं मन्येकदपत्याच्छुचां पदात् । नार्थस्य धर्मैकांतस्य कामोलाभाय हि स्मृतः । वाचस्तु गोविंदगुणस्तत्वे फलमि
त्यादेः यस्त्वेवं विधंगवादिं करं क्षतिसदुःखदुःखी दुःखं धत्तमासि नित्यदुःखानुभवो वर्तत इत्यर्थः १९ अन्यदेवतासंगपरदाचोरक्षणफलं किं न स्यादत्राह यस्यामिति यस्य जगतः स्थित्युद्भवप्राणनिरोधलक्ष
णं कर्म दुग्धदोहातुंगारक्षेत्रक्षीरमात्रप्रयोजनः । यथा तद्बद्धरेन्यवाचारणमिष्येति विवचनादन्यविषयवाचान्तिन्यान् दलक्षणं मोक्षफलं न स्यादतो मुमुक्षुः तन्न कुर्यादतो तत्त्वजिज्ञासाऽनर्थकरीति मज्जिज्ञा
न कुर्यान्न वेदं किंचिन्न ध्यायेत्साध्वसाधुवा ॥ आत्मारामो न यावृत्त्याविचरेज्जडवन्मुनिः १७ शब्दब्रह्मणि निष्णातो न निष्णीयात्परे यदि ॥ श्रमस्तस्य भ्र
मफलो ह्येधेनुमिव रक्षतः १८ गादुग्धदोहामसती च भार्या देहं पराधीनमसत्प्रजां च ॥ वित्तं त्वतीर्थां कृतमंगवाचं हीनां च योरक्षतिदुःखदुःखी १९ यस्यां न मे
पावनमंगकर्म स्थित्युद्भवप्राणनिरोधमस्य ॥ लीलावतारे हितकर्मवास्याद्वंध्यांगिरंतां बिभृद्यान्नधीरः २० एवं जिज्ञासया पोह्य नानात्वभ्रममात्मनि ॥
उपारमेत विरजं मनो मय्यर्प्य सर्वमे २१ यद्यनीशो धारयितुं मनो ब्रह्मणि निश्चलम् ॥ मयि सर्वाणि कर्माणि निरपेक्षः समाचर २२ श्रद्धालुर्मैकधाः शृण्वन्सु
भद्रालोकपावनीः ॥ गायत्रनुस्मरन् कर्मजन्मवाभिनयन् मुहुः २३ मदर्थे धर्मकामार्थानां चरन्मदुपाश्रयः ॥ लभते निश्चलां भक्तिं मय्युद्भवसनातने २४ स
त्संगलब्धया भक्त्या मयि मां य उपपासते ॥ सर्वमेदार्शितं सद्भिर्जसां विदते पदम् २५ उद्धव उवाच ॥ साधुत्व उत्तमं श्लोकमनः कीदृग्विधं प्रभो ॥ भक्तिस्त्व
य्युपशुचीत कीदृशी सद्भि राहता २६

सैव पुरुषार्थसाधनं तद्वन्तं शुद्दिश्य न कुर्यान्न वेदोदिति विधीयते तत्त्वजिज्ञासुरिति २० उपसंहरति एवमिति वस्त्वयार्थज्ञानं नानात्वभ्रमेव तत्त्वजिज्ञासया पोह्य निरस्प उपारमेतमवृत्तिमार्गादिति शेषः ना
नानात्वभ्रमो भेदभ्रम इति सर्व जीवस्येशत्वविज्ञानं जीवानामेकता तथा । ईशस्य बहुताज्ञानमीशस्यानीक्षता तथा ॥ जगतोऽस्य ताज्ञानं नानात्वभ्रम उच्यते ॥ इत्यनेन विरुद्धता श्रद्धाश्चतुष्टयमिति २१
नन्वस्तु जीवन्मुक्तस्य समर्थस्य हरौ निरंतरं मनो निवापोपास्ति स्तदितरस्य मुमुक्षोरुपासनोपायः कथमिति तत्राह यदिति कृतानि मयि सत्प्रत्यकुर्वाणानि माद्विषयत्वेन समाचर २२ निष्कामत्वेन मायुद्दिश्य
कर्मकुर्वाणस्येत्यर्थं भावमाह श्रद्धालुरिति २३ मत्कथाश्रवणादिनां किं फलं स्यादित्यत उक्तं लभत इति निरंतरं स्मृतिफलं भाक्तिं लभते २४ सापि सत्संगलब्ध्या चेत्तदंगवपदपरोक्षज्ञानमुत्पद्यते न स्वयंगममुक्तिं
पि जययतीत्याह सत्संगेति पदं वैकुण्ठादिस्थानम् २५ सद्भि रिति प्रस्तुतसल्लक्षणज्ञोप्युद्भवो लोकोपकाराय तल्लक्षणं पृच्छते साधुत्व इति साधुत्वासाधुत्वयोर्भेदः शुद्धचशुद्धिनिमित्तत्वात्साधुत्वेन वर्तमानां
पुंसां मनः कीदृग्विधं भवति साधवः किं लक्षणं इत्यर्थः कीदृशी किं लक्षणं भाक्तिस्त्वय्युपयुज्येत त्वदुत्तमप्रसादयोगजननी सद्भि राहता संभाविता आहतौ सादरा चिंता वित्पमरः २६

एतत्सद्रूपं लक्षणम् २७ स्पष्टार्थस्य दुर्बोधत्वाद्बुद्ध्याः परिहरति नैत्याह त्वं ब्रह्मेति स्वेच्छोपात्तं स्वीकृतं पृथग्बुधः शोभनाकारं वमुदेवादिशरीरं येन सः स्वेच्छोपात्तपृथग्बुधः शुभाकारेन नोवपुरितियादवः
 नित्यानंदशरीरोऽपि वमुदेवादिदेहगः ॥ प्रदर्शयेज्जनिस्वस्य नित्यं देहादिर्वाजितः ॥ वमुदेवादिदेहेषु प्रवेष्टस्तस्य भण्यते ॥ देहोपादानमिति तु न ह्यन्यो देह इत्युच्यते ॥ अन्याभिमतदेहेषु प्राविष्टः सर्वदा हरिः ॥
 नान्यानभिमतो देहो विष्णोरास्तिकदाचन ॥ अतोऽशरीरो भगवान्पुत्रताभिमातिस्तुषा ॥ वमुदेवादिदेहानां तु सैव मिथ्यामतिर्भवेत् ॥ अन्याहं भावयुग्देह एवासाधारिरास्थितः ॥ न तदन्येषु देहेषु काचित् स्य प्रवे
 शनम् ॥ मम पुत्रस्त्वयामिति भ्रामणाय पदाहरेः ॥ वमुदेवादिदेहेषु तूपात्तिस्तु सागतिः ॥ अनुपात्तशरीरस्य तूपात्तिरिति उच्यते ॥ तदेहं पिबुदेहत्वेऽप्यवृत्तेयतो हरिरिति एतदस्मिन्नर्थे मानम् २८ भगवा
 न्सकृत्प्रवर्तकीत्याह भगवानिति सर्वदेहिनामकृतद्रोहः अनवद्य आत्मानोपस्य स तथा १९ संक्षिप्तं किंचन मश्रयोऽप्यंधनं विद्यते इत्युच्यते किंचनः सकोचे किंचन व्यर्थे बुधेति पादवः अनीहो निषेद्धाचरणवर्जितः
 वैष्णवधर्मैस्त्विहः निश्चलः अहमेव शरणं पश्य समच्छरणः मुनिः मद्गुणमननशीलः ३० अप्रमत्तो विहिताचारः प्रमादरहितः गभीरात्मा अनवगाह्यमनोगतिः आपदि धृतिमान् जिताः षट्कामादिगुणाः षड्वि
 द्भिर्विषयावापेन स तथा अमानी आत्मन्यविद्यमानगुणाभिमानरहितः मानदः ज्ञानोपदेश कल्पः विहितक्रियाकरणानि पुणः कृपालुत्वं मनोधर्मः काशणिकत्वं कापिकथमिति पृथगुक्तं कविः सर्वज्ञः

एतन्मे पुरुषाध्यक्षप्रपन्नाय च कथ्यताम् २७ त्वं ब्रह्म परमं व्योम पुरुषः प्रकृतेः परः ॥ अवतीर्णोऽसि भगवन् स्वेच्छोपात्तपृथग्बुधः २८ श्रीभगवानुवाच ॥
 कृपालुरकृतद्रोहस्तितिष्ठः सर्वदेहिनाम् ॥ सत्यसारो न वद्यात्मा समः सर्वोपकारकः २९ कामैरहतधीर्दातो मृदुः शुचिरकिंचनः ॥ अनीहो मितभुक् शान्तः
 स्थिरश्चोमच्छरणो मुनिः ३० अप्रमत्तो गभीरात्मा धृतिमान् जितपद्गुणः ॥ अमानी मानदः कल्पो मैत्रः कारुणिकः कविः ३१ आज्ञायै वगुणान् दोषान् मया दिष्टा
 नोपि स्वकान् ॥ धर्मान् संत्यज्य यः सर्वान् मां भजेत् स च सत्तमः ३२ ज्ञात्वा ज्ञात्वाथ ये वै मां यावान्यश्चास्मि यादृशः ॥ भजेत्यनन्यभावेन ते मे भक्ततामसाः ३३
 मङ्गिणमद्रक्तजनदर्शनस्पर्शनार्चनम् ॥ परिचर्यांस्तुतिप्रह्वगुणकर्मानुकीर्तनम् ३४ मत्कथाश्रवणेश्रद्धामदनुष्ठानमुद्धव ॥ सर्वलाभोपहरणं दास्ये
 नात्मनि वेदनम् ३५ मज्जन्मकर्मकथनं मम पर्वानुमोदनम् ॥ गीतताडववादित्रगोष्ठीभिर्महोत्सवः ३६

३१ सामान्यलक्षणमुक्ताविशेषलक्षणमाह आज्ञायेति च शब्द एवार्थे यो मयामदीयैरप्यादिष्टान् गुणान् दोषान् अपि आज्ञायस्य ग्नात्वेव स्वकान् स्वविहितान् धर्मान् भागवतसंज्ञान् मापि संत्यज्य स मर्प्य
 मां भजेत् स एव सत्तम इत्यन्वयः ३२ भक्तेरनेकविधत्वेऽपि उक्तं मायाः शुश्रूषितत्वेन पृष्टत्वात् प्रशंसापरिहरति ज्ञात्वेति अथ सत्तालक्षणकथनानंतरमात्मविक्रमकलक्षणमुच्यते यद्वा शास्त्रगुरुपदेशतो भ
 गवन्माहात्म्यं ज्ञात्वा यश्च विशेषतो ज्ञात्वेति विप्रसामाहात्म्यज्ञानेन पुनः पुनर्विशेषं द्योतयति तदुक्तं ज्ञात्वादिमममाहात्म्यं तत्रोक्तसु कथापुनः । विशेषाच्च विशेषेण ज्ञात्वामां शुभेधिकमिति परिमाणतो
 यावामस्मिन्स्वरूपतो योऽस्मिन् लक्षणतो यादृशोऽस्मात्तत्त्वेन येऽनन्यभावेनाप्युत्तमभक्त्या मां चैवं भजति ते भक्ततामसाः निरातिशयभक्ततामसानां ज्ञाता इत्यन्वयः अत्र तमप्रत्ययेन भक्तानां बाहुविध्यप्रकाशने
 न भक्तेरपि तथात्वं सूचयतीति ३३ इदानीं सर्वसाधारणं भक्तिलक्षणमाह मङ्गिणेति अत्र कर्तव्यपदमध्याहृत्यान्वेतव्यं विधियकारत्वात् सर्वलाभोपहरणं सर्वलाभस्य द्रव्यस्योपहरणं हरावर्षादास्येन
 सहात्मनि वेदनमात्मसमर्पणं यद्वा दास्येन सहात्मनि मनासि निवेदनं ३४ ३५ पर्वानुमोदनं उत्सवानुष्ठानं उत्सवं दृष्ट्वा हर्षो वा ३६

३० अर्चापतिमा उच्चमःकरणादौप्रयत्नः उद्यानोपवनादिकर्मभ्युद्यमोवा सधनिसंमार्जनोपलेपाभ्यांउद्यमोवा ३८ मर्हममपत् गृहशुश्रूषणंतदमायया सैकमंडलवर्तनैः एकनमुखेनमंडलेनसहितैः अ
वांतरमंडलकरणीः कर्तव्यमिति शेषः सेकमंडलवर्तनैरितिकेचित्पठंति चंदनादिजलप्रोक्षणसेकः मंडनमलंकारः वर्तनं प्रदक्षिणवर्तनं विशेषजीवनं प्रोक्तं वर्तनं गमनं वधेति च ३९ मेनिवेदितं दीपाव
लेकं नोपयुज्यात् स्वप्रयोजनापनस्वीकुर्यात् ४० हविराच्यर्पणे सुष्ठु गायमाह यद्यादिति आनंत्याय अनन्तर फलाय मोक्षायेत्यर्थः अनंतवैष्णवंकृतमिति स्मृतौ ४१ अधिकारिणां योग्यताया अने
कविधत्वेन फलविशेषाय मदर्चनाधिष्ठानं चोपदिशामीत्याह सूर्येति हेमद्र ४२ तत्तत्साधनं चार्चनार्थमाह सूर्येति गोष्ठे स्थिताया पचसादिना पूजयेदिति शेषः ४३ बंधुर्जायताऽयमिति
संस्कृत्यासत्कारेण हृदि स्नेहदयाकाशे ध्याननिष्ठपाठस्तृष्णानेन वायौ मुख्यप्रागे मुख्यधिया सर्वदेवोक्तमोवा पुरितिज्ञानेन तदुक्तं सर्वदेवोक्तमोवा पुरितिज्ञानाच्चपरं । प्रियमास्ति हरेः किंचित्थावा
यो हरेर्विद्वेदिति हरेरुक्तमवविद्वद्वायोरपीत्यर्थः । कुतः भारतीवायुलक्ष्मीनामात्मनश्च यथाकर्म आधिक्यज्ञानतो विष्णुः सर्वतः संप्रसीदतीति वचनात् वायुर्भोमीमनादोमहाजाः इत्यनेनापि हेतुः

वि० अ

१४

यात्राबलिविधानं च सर्ववार्षिकपर्वसु ॥ वैदिकीतांत्रिकी दीक्षामदीयव्रतधारणम् ३७ ममार्चास्थापने श्रद्धाममसद्गानि चोद्यमः ॥ उद्यानोपवनाक्रीड
पुरमंदिरकर्मणि ३८ संमार्जनोपलेपाभ्यां सेकमंडलवर्तनैः ॥ गृहेशुश्रूषणं मंदासवद्यदमायया ३९ अमानित्वमदं भित्त्वंकृतस्यापारिकीर्तनम् ॥
अपि दीपावलोकनेनोपयुज्यान्निवेदितम् ४० यद्यादिष्टमं लोके यच्चातिप्रियमात्मनः ॥ तत्तन्निवेदयेन्मह्यं तदानं त्यागकल्पते ४१ सूर्यो मित्राह्मणो
गाव्यै वैष्णवः खं मरुज्जलम् ॥ भूरात्मा सर्वभूतानि भद्रपूजापदानि मे ४२ सूर्ये तु विद्यया त्रय्याह विषाग्नौ यजेत माम् ॥ आतिथ्येन तु विप्राग्रये गोष्ठे गाय
वसादिना ४३ वैष्णवे बंधुसत्कृष्टा हृदि स्नेहध्याननिष्ठया ॥ वायौ मुख्यधिया तोये द्रव्यैस्तोयपुरस्कृतैः ४४ स्थंडिले मंत्रहृदयैर्भोगैरात्मानमात्मनि ॥
क्षेत्रज्ञं सर्वभूतेषु समत्वेन यजेत माम् ४५ धिष्येष्वातेषु मद्रूपं शंसच्चक्रगदांबुजैः ॥ युक्तं चतुर्भुजं शांतं ध्यायन्नर्चैत्समाहितः ४६ इष्टापूर्तेन मामेवं योजेत स
माहितः ॥ लभते मयि सद्गतिं क्लृप्तं साधुसेवया ४७ प्रायेण भक्तियोगेन सांख्येन च विनोद्वव ॥ नोपायो विद्यते स भ्यक्प्रायणं हिसतामहम् ४८ अथै
तत्परमं गुह्यं शृण्वते यदुनंदन ॥ सुगोप्यमपि वक्ष्यामि त्वं मे श्रुत्य सुहृत्सखा ४९ इति श्रीभारतमहापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे एकादशोऽध्यायः ३१

वैकल्येन वायोः सर्वदेवोक्तमत्वादुक्तवार्थः । तस्माद्वायुदेवव्यष्टिर्वापुः सप्तशिर्यं पुनः मृत्युं जयति य एवं वेदेत्यनेन च वायुज्ञानस्याप्यमृत्युं जयत्वोक्तेश्च । पंचभूतमनो बुद्धिरुद्राणां प्रतिदेहकं । बाह्यतश्चापि नेतृत्वा
द्वायुव्यष्टिः सप्तशिरः इति वचनेन वायोव्यष्टिसप्तशिरस्य कृत्वा स्वामनोयुज्यात् द्रव्यैः पुष्पैः ४४ मंत्रहृदयैर्भोगैर्भोगैः आत्मनि स्वशरीरे मनासिवात्मानमंतर्पामिण क्षेत्रज्ञं जीवांतर्पामिणं सर्वभूतेषु स
मत्वेन एकप्रकारेण विचारमंतरेण स्थितं भोगैः सगंधादिधनैः भोगोराज्ये धनेन सौख्येन इति । आत्मज्ञानेन तत्र जीवः किं न स्यात्तस्य पूजनस्य तत्रैव विहितत्वात् । क्षेत्रज्ञः पुरुषो ह्यात्मा संसारी चेतनो मत इत्याभि
धानां छेति चेन्न आत्मनि स्थो हरिः पूज्य आत्मना माशनादिकैः । तत्संबंधादात्मशब्दो जीवस्याप्युपचारत इति वचनाद्वात्मा मुख्यो हरिरेवेति ज्ञायते । तत्र विधानरूपहरेरधिष्ठानत्वेन पीठार्चनवत्तद्वर्चनोप
पत्त्यासार्थकत्वात् ४५ एतेष्वधिष्ठानेषु ध्यानप्रकारमाह धिष्येष्वाति धिष्येष्वाति धिष्येष्वाति ४६ पूजाफलमाह इष्टेति ४७ प्रायेणैव धारणं सांख्येन यथार्थज्ञानेन सतां प्रकर्षेणापनमाश्रयः ४८ उत्तरा
ध्याये वक्ष्यामि मां प्राशस्त्यं कक्षयति अथेति वक्तव्ये हेतुमाह भृत्य इति । ज्ञानेन भर्तुयोग्यः सुपूजित इत्यनो यस्य सुहृत् आपादिहितकर्तृत्वात्सत्त्वा ४९ इति श्रीभारतमहापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे एकादशोऽध्यायः ३१

१५

भगवद्गुणोत्कर्षज्ञानपूर्विकाभिकारेवपरमपुरुषार्थीतरंगमितीममर्थसमर्थयते तत्रादौगुणोत्कर्षज्ञानानुरक्तयोगादीनाविवक्षितपुरुषार्थसाधनत्वंभवतीत्याह नरोधयतीति योगोऽप्यदरोधयतिवशी
 करोति स्यादगोदानं यथाऽमयिसंगःगुणसंम्रीतिर्भक्तिपूर्विकासर्वपूर्णगुणत्वमतिर्यथाऽमामवरुंधेद्वशीकरोति तथायोगादयोनरोधयति संगस्तुगुणसंम्रीतिर्गुणवत्त्वेतिनिश्चयान् । सचेद्दरौभवेतेनमुच्य
 तेनाप्रसंशयः । अपरोक्षदशैतुर्भवेत्तस्यावदक्षमः । अन्यथाः सुखभागेवमदृशिमौलकारिणमिति वचनादुक्तवार्धननुमंत्रमात्रम् १ २ भगवानुत्कर्षप्रख्यापयति मत्संगेनेति दैत्याःशू
 दादयः बहुवोमत्संगेनमत्पदंप्राप्ताःस्वाष्टकोवृत्रःअवतितोऽवधूतोभिष्टुः यातुधानाःइत्याद्युक्तंशृगमाहिकतयादर्शयितुविभीषणइत्यादियुनर्वचनं वणिक्तुलाधारःमयोनामाज्जद्वेगोप्याहयोयश्चपाग
 साइत्यन्वयः ३ ४ ५ ६ साधनविनात्वाहुपागताश्चेत्सर्वकिनामुवंतीति तत्राह मत्संगादिति गुणसंम्रीतिरपिनवेदादिभ्यउत्पन्नेत्याह नाधीतेति ७ तर्हि केनेत्यत्राह केवलेनेति ।
 केवलेननिर्दोषेणभावेनभक्तियोगेनकेवलेनेतिविशेषणाबद्धेपयुक्ताभक्तिर्मुक्तिसाधनम् । ज्ञात्वापिहारेविद्वेपीतमोपानिनसंशयइतिवचनान् । भावेनापरोक्षज्ञानोत्पादकस्वभावेनेतिविशेषणाद्विशेषक
 पाज्ञानेपिमोक्षोनिपतः विशेषरूपस्याज्ञापिगुणवत्त्वेतिनिश्चयः । गुमसंम्रीतिमानित्यंतंष्ट्रामुक्तिमेष्यतीत्युक्तः । ज्ञानोत्पत्तेःपूर्वमपिभगवच्छ्रीलाद्यनुकारेणपरमानंदस्यादित्यतोभावेनेति । अथवासुखभा

श्रीभगवानुवाच ॥ नरोधयतिमांयोगोनसांख्यधर्मएवच ॥ नस्वाध्यायस्तपस्त्यागोनेष्टापूर्तेचदक्षिणाः १ व्रतानियज्ञाश्छंदांसितीर्थानिनियमायमाः
 यथाऽवरुंधेन्मत्संगःसर्वदुःखापहोहिमाम् २ मत्संगेनहिदैतेयायातुधानामृगाःखगाः ॥ गंधर्वाप्सरसोनागाःसिद्धाश्चारणगुह्यकाः ३ विद्याधरामनुष्ये
 बुवैश्याःशूद्राःस्त्रियोत्यजाः ॥ रजस्तमःप्रकृतयस्तस्मिस्तस्मिन्युगेनव ४ बहुवोमत्पदंप्राप्तास्त्वाष्टकावंतिकादयः ॥ वृषपर्वाबलिर्बाणोमयश्चाथविभी
 षणः ५ सुग्रीवोहनुमान्नृक्षोगजोयष्टोवणिक्पथः ॥ व्याधःकुजाव्रजेगोप्योयज्ञपत्यस्तथापरे ६ तेनाधीतश्रुतिगणानोपासितमहत्तमाः ॥ अव्रतातप्त
 तपसोमत्संगान्मासुपागताः ७ केवलेनहिभावेनगोप्योगावःखगामृगाः ॥ येन्येभूदधियोनागाःसिद्धामामीयुरंजसा ८ थंनयोगेनसांख्येनदानव्रततपो
 ध्वरेः ॥ व्याख्यास्वाध्यायसंन्यासैःप्राप्तुयाद्यत्नवानपि ९ रामेणसार्धमथुरांप्रणीतेश्चाफल्किनामप्यनुरक्तचित्ताः ॥ विगाढभावेननमेवियोगतीव्राधयो
 न्यदृष्टुःसुसायताः १०

गेवस्याद्यावदर्शनोपगमइति स्मृतेः ८ भक्तिरहितज्ञानमपिनमत्पापकंकिमुतान्यत्साधनजालमितिभावेनाह यमिति । यमांराहुवच्चत्नवानपि । हरिसंगविहीनस्तुहरेर्वर्शनवानपि । नमुच्यतेस्त्रिलोकोपितमो
 यातिविनिश्चयात् । गुणैरन्यैर्विहीनस्तुतद्वत्केवापिचक्रमात् । संगवान्सुखभागेवस्याहुणैर्भुक्तिमतिवा । स्वभक्तसंगहीनस्यव्युत्क्रमात्संगिनोपिवा । स्वसंगविग्रहद्विष्णुस्तत्सज्जेतेपुत्रचेति । अनेनभगव
 द्भक्तेस्त्वद्भक्तभक्तेरन्यव्यतिरेकीदृशितावितिव्वनितमित्यनेनश्लोकेनज्ञायते । गोपिकाद्यादिवंगत्वाहारिज्ञात्वायथातथं । परंपदंययुःपूर्वसंगादेवसुमोचिताइतिवचनाद्भक्तिजनितज्ञानेनमुक्तिप्राप्तेनकेव
 लज्ञानेनेत्यभिप्रायेणनसांख्येनेत्युक्तम् । उपलक्षणमेतत् दानादिष्वप्यनुसंधेयमेतत् । श्रोतव्यंचश्रुतंचैववक्तव्यंचार्थमेवच । निवर्त्यचहरेःपूजेत्येवंकुर्वाचक्रमात् । एवकर्तातुसंन्याससिवात्संगादिरौस्म
 तः । अन्यथानैवसंन्यासीनिष्क्रियोपिषिलायथेत्येवंलक्षणवान्संन्यासीनतुशिलावनिष्क्रियइत्यभिप्रेत्येषुमात्रभूतसंन्यासीनमामाप्नोतीति । किंच नाहंकर्तातुसर्वस्यकर्तृकोविष्णुरव्ययः । इतिवित्तातुस
 न्यासीनान्यथातुकर्यंचन । मयिसर्वाधिकर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसा । निराशीर्निर्ममोभूत्वायुद्धचस्वाविगतज्वरइतिस्लक्षणांतरवानेवसंन्यासीनरक्तपद्मशरीर्ययः ९ गोपीनांमयिभक्तिरपरोक्षज्ञानांतरं
 गानवरसिनिभित्तेतिप्रकटयितंवक्ति रामेणेति नामोपयोग्योक्तोऽन्यदृष्टुः सुसायनदृष्टुरित्यन्वयः १०

अत्र हेतुमाह यासांमिति । ताः क्षपाः ११ आत्मानं । स्वस्वरूपम् । अदः स्वर्गमिदं जगत् तत्र दृष्टान्तमाह यथेति । समाधौ मुनयो नाम रूपेयस्थानविदंति । अविद्यतोऽप्येप्रविष्टानश्च अनेन भक्त्यातिशयो
 दर्शित इति १२ तत्फलमाह मत्कामा इति मामेव कामयंत इति मत्कामाः अस्वरूपविदोऽबलाः । जारमारमणं मन्वासां गान्मां परमं ज्ञात्वा मामापुरित्यन्वयः आसां ब्रह्मज्ञानं कथं उदभूत उच्यते संसारज
 रयतीति जारः तं निर्वानं दमदत्वेन रमयतीति रमणः तं सर्वतो विलक्षण स्वभावस्यास्य विष्णोः स्वरूपं विदंतीत्यस्वरूपविद इत्येवं गुणसमीति तो मा ब्रह्मज्ञात्वेति गोपिकाद्या दिवंगत्वा हरिज्ञात्वा यथा तथा मित्येत
 दत्रापि प्रमाणत्वेनोदाहृतं व्यभिचिज्ञातव्यम् १३ यतो मुमुक्षूणा महमेव शरणमतस्त्वमीपमां शरणं ब्रजेत्युपसंहरति । तस्मादिति । प्रतिकर्मचोदिता चोदनां नानाकारमिव धिमुत्सृज्य प्रवृत्त्यादिकंच मयि समन्वयं
 सर्वदेहिनामात्मानं स्वामिनं यस्मिन्नकुतो भयमस्ति तमेकमा सर्वात्मभावेन सर्वस्वामिबुद्धिक्रियाशरणं गृह्णीत्यन्वयः १४ १५ प्रथमतो वायौ मुख्यधियेत्युक्ता विशेषतो गोपिकाप्रशसनं कृतमिति संशयबी
 कां हृदि कृत्वोद्धवश्चोदयति संशय इति भक्तेषु वायोः सर्वोत्तमत्वमुक्ता विशेषतो गोपीस्तु वतस्तवनाचं शृण्वतो ममात्मस्थो ममो गतः संशयो वायुरुत्तमो गोप्यो वेत्येवमाकारो न निवर्तते प्रत्युत येन वचनेन मेम
 नो भ्राम्यति निर्वारितैककोटिस्थितं नैत्यन्वयः १६ गोपिका अपि मामापुरं किमुवाय्वाद्या इति गोपिकाप्रशसनं कृतमिति परिहारं हृदि कृत्वा वापुः सर्वे गुणैः सर्वोत्तमः स एव हरिण्यगमश्चेति दर्शयितुं भ
 यासां क्षपाः प्रेष्ठंतमेन नीतामथैव हृदा वनगोचरेण ॥ क्षणार्धवत्ताः पुनरंगतासां हीनामया कल्पसमाबभूवुः ११ तानाविदं न्यनुसंगबद्धा धियः स्वमात्मा
 नमदस्तथेदम् ॥ यथा समाधौ मुनयोऽविद्यतोऽनेन च प्रविष्टा इव नाम रूपे १२ मत्कामारमणं जारमस्वरूपविदो बलाः ॥ ब्रह्ममां परमं प्रापुः संगच्छत सहस्र
 शः १३ तस्मात्त्वमुद्धवोत्सृज्य चोदितां प्रतिचोदनाम् ॥ प्रवृत्तंच निवृत्तंच श्रोतव्यं श्रुतमेव च १४ मामेकमेव शरणमात्मानं सर्वदेहिनाम् ॥ याहि सर्वात्म
 भावेन यस्मिन्नस्य कुतो भयम् ॥ १५ ॥ उद्धव उवाच ॥ संशयः शृण्वतो वाचंत वयोगेश्वरेश्वर ॥ न निवर्तत आत्मस्थो येन भ्राम्यति मे मनः ॥ १६ ॥ श्री
 भगवानुवाच ॥ य एष जीवो विवरप्रभूतिः प्राणेन घोषेण गुहां प्रविष्टः ॥ मनोमयं सूक्ष्मसुषैति रूपमात्रास्वरो वर्ण इति स्थविष्ठम् १७ यथानलः त्वेऽनिलबधुरु
 ष्माबलेन दारुण्यधिमध्यमानः ॥ अणुः प्रजातो ह विषासमिध्यते तथैव मे व्यकिरिं हिवाणी १८ एवंगतिः कर्मरतिर्विसर्गो प्राणो रसो हृक् स्पर्शः श्रुतिश्च ॥
 संकल्पविज्ञानमथाभिमानः सूत्रं रजः सत्त्वतमो विकारः ॥ १९ ॥ ॥ गबान्हरिण्यगमं स्पसर्वोत्तमत्वं कति य एष इति यो विवरप्रभूतिः
 विशेषेण वराणामहंकाराद्यभिमानिनां प्रसूतिरुत्पत्तिः यस्मात्स तथा उत्पादक इत्यर्थः । एष जीवः जीवप्राणधारण इति धातोः अकृष्टानं दलक्षणस्य हेरि विशेषाधिष्ठानत्वात् तन्नाम ब्रह्मा । प्राणेन
 विष्णुना घोषेण वेदात्मिकया प्रकृत्या लक्ष्म्या च सह गुहां रुद्रादीनां हृदयगुहां प्रविष्टः सन् मनोमयं रुद्रादीनां मनसि निषृतृत्वेन स्थितमत एव सूक्ष्मं परमाणुकल्प रूपमुपैति । किंच मात्रास्वरो वर्ण इति मात्रास्वरवर्ण
 त्रयात्मकं वेदाख्यं स्थविष्ठं रूपमुपैति १७ अनेन वेदादीनि विष्णुप्रकृतिब्रह्मणा अभिमन्यंति स्थाना नीत्युक्तं तत्र प्रकृतिब्रह्मणा विशेषेण वेदादिकममव्यक्तिस्थानमित्याह यथेति । अनिलो बधुरस्य
 सत्था उष्मोष्णः अनलो दारुणिसत्त्वेन मध्यमानो अणुत्वेन प्रजातो ह विषासमिध्यते तथेव वेदवाणीमेव व्यक्तिः व्यक्तिस्थानवेदवाण्येव विशेषतो मत्तत्त्वव्यजि केत्यर्थः १८ प्रकृत्या दीनां व्य
 क्तिस्थानत्वेऽपि ममोऽत्रादीनां वेदादिवद्विशेषतो व्यक्तिस्थानानीत्याह एवमिति । पदादीनि गत्यादिशब्दाद्यानि इन्द्रियैर्द्रियविषययोरुभयोर्ग्रहणार्थं वसुक्तं संकल्पो मनः । विज्ञानं बुद्धिः अभिमानोऽ
 कर्तव्यविशेषव्यंजकं तत्स्वरूपं तारम् । सूत्रं वायुः । सत्त्वसहितं तमः विकारो ब्रह्माहं एता निहेरीधिष्ठानरूपाणि भवन्तीति ज्ञातव्यानि ॥ तदभिमानिन्यो देवताश्च यस्तपसि तिष्ठन् श्रोत्रेतिष्ठन् चित्यादेः १९

विवरप्रसूतिरित्युक्तकारणत्वे गुहाप्रविष्टइत्युक्तव्यापि च विविच्य सोदाहरणमाह अयंहीति । मारमाचोत्तरेण वर्णाद्यात्मकवेदादिसर्वशब्दवाच्यो यमब्जयोनिर्ब्रह्मानिदामकत्वेन सर्वोत्तमत्वाज्जीवास्त्रिवृ
 पञ्चानन्दबलात्मकोऽन्यत्सूक्ष्मजगतामाद्यएकएवाहंकारादिप्रयिष्यंतानि स्वमृष्टनिकायाणि पनुप्रविश्य विशेषेण श्लिष्टशक्तिरपगतसामर्थ्यएवतच्चानियामकरूपैर्बहुधैवभाति तत्त्ववादिनामिति शेषः
 कथमिव द्वाध्यायाकलमादिबीजानियानि भूमिभूतजगतामिति पद्यबह्वंकुरागिभवंतीति एवं परमात्मानुगृहीतो ब्रह्माहंकारादिषु बहुधाऽप्यस्तीभवतीति । यो विवरप्रसूतिर्धौनिद्वाराप्रसूयते एष जीव इति संज्ञा लभत
 इत्यन्यथाऽप्युक्तं तेतन्मतं सुपर्णशेषरुद्रादिप्रसूतिस्तु चतुर्मुखः । सर्वजीवोचमोजीवोऽथैर्ज्ञानसुखादिभिः । विष्णुभक्त्यादिभिः सर्वैर्नियमात्सर्वकालिकं । मुक्तावपिन सद्वेदः सहिदेवैर्वाष्णुना । प्राणः
 प्रायेण जगतामीशेन रमया तथा । वेदात्मिका च सहितः सूक्ष्मः सन्मनासि स्थितः । वांदादीना तु सर्वेषां मात्रावर्णस्वरैर्युचः । स्थूलरूपी यदातिष्ठेत्तत्र श्रोत्रादिकेषु च । सर्वेषां प्रकोष्ठो कोज्ञानानन्दबलैस्त्रिवृत् ।
 नित्यशक्तिः सर्वैर्वाः सन्बहुधैवप्रतीयते । तस्मिन्नेतमिदं सर्वपटेलक्षणं तु वत् । स एव वायुरुद्दिष्टो वायुर्हि ब्रह्मतामगान् । विशेषेण हरेर्व्यक्तिस्थानान्येतानि सर्वशः । मन आदीन्यहंकारो ब्रह्मावेदात्मिकार
 मा । त्रिगुणात्मिका च सैव श्रीः सैवोक्ता संविदात्मिका । तस्या अपि नियतं कैो विष्णुः सर्वेश्वरः । यथा दारुणमूक्ष्मः सन्मथितो म्रिः ममिष्यते । तथो वेदादिषु हारिर्मथितः स प्रहस्यते । व्यक्तिस्थानान्यप्येता
 नि वेदादीनि हरेर्वैदुरित्यनेन प्रमाणवाक्येन निरस्तमिति नात्माभिस्तद्गुणाय प्रयत्यते । मनसि व्यक्तितया भित्तस्माद्भक्त्या हि मे मन इत्येतत्प्रपञ्च २० नन्वेवेतां हि चतुर्मुख एव जगदाकारेण विवर्तत इति किं
 न स्यादशह यस्मिन्निति । यस्मिन् विरचितं तूनां वितानं स्य पञ्चाद्याकारस्य संस्थावस्थितिः पटधारतया तु विरचितपञ्चाद्याकारस्य पटव्याभेदः प्रत्यक्षसिद्धस्तथा विरचाधारजगत् विरचाद्विभजं पल

अयं हि जीवास्त्रिवृदब्जयोनिरव्यक्त एको जगतां यथाद्यः ॥ विश्लिष्टशक्तिर्बहुधैवभाति बीजानियानि प्रतिपद्यद्वा २० यस्मिन्निदं प्रोतमशेषमोतं पटयथा
 तंतुवितानसंस्था ॥ य एष संसारतरुः पुराणः कर्मात्मकः पुष्पफले प्रसूते २१ द्वे अस्य बीजेशतमूलस्त्रिनालः पञ्चस्कंधः पञ्चरसप्रसूतिः ॥ दशैकशाखो हि सुपर्ण
 नीडस्त्रिवल्कलो द्विफलः संप्रविष्टः २२

क्षणमेतत् । विरिचश्च श्रीश्चैव मदाधारी माद्रेणाविति तदुक्तं यथैव च्छेदीर्विचतिर्येगवापि सुसंस्थिता । तंतुभिः क्रियमाणैव पञ्चाद्याकारसंस्थितिः । यथा जीर्णानि वस्त्राणि तत्त्वाधाराणि वा पुनः । कथावप्य
 भूतानि तद्भवेत्तत्तुर्मुखे । सोपितद्वद्रौ नित्यं संश्रिता श्रीरपि स्फुटमिति । उक्तं विशिनाष्टि य एष इति । य एष संसारतरुर्जगद्भूतः पुष्पफले स्वर्गमोक्षो प्रसूते स विरिचेओतमोतश्च इति शेषः २१ जगद्भूत
 स्य ब्रह्मबीजमित्युक्तं तद्विषुषोति द्वे अस्येति । जगद्भूतस्य बीजे द्वे ब्रह्मा चैव सरस्वती । मूलभूतानि कर्माणि मनोबुद्धिरहंकाराः । नालत्वेन समुद्दिष्टाः स्वमाद्याः स्कंधसंज्ञिताः । एकादशेन्द्रियाण्येव शाखास्तु त्रि
 गुणात्स्वचः । प्रवृत्तचिन्तितवृत्तचक्रैश्च अस्य मकीर्तिते । पुष्पमैहिकमुद्देशे रसाः शब्दादयस्तपोः । प्रवृत्ताश्च निवृत्ताश्च पाक्षिणस्तत्र संस्थिताः । वृक्षस्य पृथिवीवच्छ्रीर्विष्णुराकाशवायुवत् । तस्या अपि सदाधार एवं
 ज्ञात्वा विमुच्यते इत्यनेन व्याख्यातोऽयं श्लोकः । तथापि स्पष्टत्वात् किंचिदुच्यते अस्य जगद्भूतस्य जलवत्प्रमिव च ब्रह्मा सरस्वत्यौ द्वे बीजव्यंजकेन तु वटबीजादिवदं कुरात्येक्यनंतरं नोशाशिरस्के अतएव स्वका
 र्यतो गुणसोऽपतश्च महत्यौ शतमित्युपलक्षणं अनेकविधान्यसंख्यातानि कर्माणि भूतानि यस्य शतमूलो जगत्तरुः त्रयोनाला अहंकारबुद्धिमनोभिमानिनोरुद्वेद्रचंद्रायस्य स त्रिनालः । पञ्चाकाशादिभूतानि स्कं
 धावस्त्रसंस्कंधः । पञ्चानारसानां शब्दादीनां प्रसूतिर्यस्मात्संस्कंधरसप्रसूतिः । दश एकैर्द्विषाणि शाखा यस्य स एकादशेन्द्रियशाखः । द्विविधाः पुपर्णाः प्रवृत्तिमार्गस्थानि वृत्तिमार्गस्थाश्च पक्षिणः । पुष्प
 पाषलसंप्रपञ्चं तत्स्वेषानीडयस्मिन्सहस्रसुपर्णनीडः । त्रीणस्तत्त्वजस्तमोऽक्षणाणि त्रिवल्कलानित्वचो यस्य स त्रिवल्कलः द्वे प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणे फले यस्य स द्विफलः स विष्णोर्वाख्यमाकाशं प्रविष्टं अत्रेदं तात्प
 र्यं लक्ष्मणैरप्यनादवाद्योदवद्भजादेरीपलपकृतत्वादाश्रितदाधारत्वात्सुखदत्वाच्चवायुवदवकाशदत्वाच्चोपमवद्विष्णुः बीजभूतावपि त्रस्य ब्रह्मा चैव सरस्वती । नीरप्येते जगत्सृष्टौ वटवृक्षादिविभवत् । स्व

कार्यतोमहावीचगुणतोरूपतस्तथा । पृथिव्युदकवत्तस्माद्जीवत्वंतुबीजवत् । व्यंजकत्वाच्चाल्पत्वान्महाक्षमावद्रमास्मृता । अंडोमहाक्षमासंश्लेषस्ततःपृथ्व्युदकंतथा । जायतेनित्यशस्तस्माद्भुक्तंभुक्तं दीयते । तत्राप्युदकवद्ब्रह्मामृदुचापिसरस्वती । जलाधारापतोमृच्छसर्वाधाराव्यवस्थिता । अन्यथातुरजोभूतानीयंतवापुनासिला । अथवासर्वनाशःस्याज्जलाधाराततःस्मृता । वटादिबीजवत्तस्यपुण्या पुष्पमुदीरितं । बाह्योदवच्चाश्विचविष्णुरेवंप्रकीर्तितः इत्येतत् । ब्रीह्यादिवत्सुमूलत्वंकर्मणांजगतःस्मृतं । उदवत्पृथिवीवच्चन्नप्रणोवाचएवच । मूलभूवाच्छ्रियश्चैवमूलभूरुहमुच्यते । बाह्योदाग्रीरखंतुविष्णोर्वीजत्वमुच्यते । इत्येतच्चमोक्तार्थेप्रमाणं । तच्चज्जीवदेहादिषुस्थित्वातत्तन्मनआर्दीन्द्रियाण्यतत्तद्योग्यतानुसारेणश्रीहरिगुणोपसंहारेप्रेरयित्वाहारीभक्त्यादिसाधनसामग्रिसंपादनेनहरेःप्रीतिसमुद्रमश्रोत्रह्वासर्वाधिकारिभ्यश्चक्षुमोक्षमितिज्ञायते तदुक्तं देहेंद्रियमनश्चक्षुस्थितोभक्त्यादिसाधकः सुपर्णशेषरुद्रादेरापिब्रह्माचतुर्मुखः अतोभक्त्यादिकाःसर्वेगुणास्तस्यैवसर्वगाः । अतिरक्ताश्चसंपूर्णाःसुपर्णादिःशताधिकाः । सुपर्णादिभिरज्ञातास्तदभीमानवर्जिताः । ब्रह्मणस्तुपुनःसतितेपांकर्ताजिनार्दनः । तस्मात्सर्वाधिकोब्रह्मागुणैःसर्वैर्नसशयः । वर्णस्थोवर्णनामासौस्वरस्थःस्वरनामकः । मनस्थश्चमनोनामातन्नामाचक्षुरादिगः । तस्यसर्वाणिनामानिमुख्यतःकवयोविदुः । तत्स्थानत्वादिन्द्रियादेर्वर्णाच्चैश्चोपचारतः । एवमस्योपचारेणविष्णोःसाक्षात्सुमुख्यतइति । अनेनमात्रास्वरोवर्णइतिक्रमेणेत्यादिनावर्णस्वरादीनांविष्णोरनंतरंचतुर्मुखेमुख्यत्वमुक्तमितिज्ञातव्यं किंच कृष्णमियाभ्योगोपीभ्योभोभक्तितोद्विगुणाधिकाः । माहिष्योष्ट्रैविनायास्ताःकथिताःकृष्णवल्गुभाः । ताम्भ्यःसहस्रसमितायशोदानं दगोहिनी । इतोप्यभ्यधिकादेवीदेवकीभक्तितस्ततः । वसुदेवस्ततोजिष्णुस्ततोराभोमहाबलः । नवतोभ्यधिकःकश्चिद्भक्त्यादौपुरुषोत्तमे । विनाब्रह्माणभिशेशंसहिसर्वाधिकःस्मृतः । इत्यनेनसर्वाधिकारि

अदंतैचैकंफलमस्यमृध्राग्रामेचराएकमरण्यवासाः ॥ हंसायएवंबहुरूपमिष्टंमायामयंवदेसवेदेवदम् २३ एवंगुरुपासनयैकभक्त्याविद्याकुठारेणशि तेनधीरः ॥ विवृश्यजीवाशयमप्रमत्तःसंपद्यचात्मानमथत्यजात्त्वम् २४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

भ्योब्रह्मणोधिकभक्तिमत्त्वंगोपिकादिष्वभिक्तितारतम्यमस्तीत्युक्तं अतोराभेणसाधिमथुरांप्रणीतेश्चाफलिकेनस्यादौप्रतीयमानभक्तितारतम्याभावशंकानिरस्ता पापद्वेषादिकादोषाअवराणानसंशयः । भक्त्यादिगुणपूगस्तुपुराणामाविर्चितः । स्वातंत्र्यात्सर्वदेहेषुस्थितानामपिसर्वशः । स्पृशंतैनैवदोषैस्तेगुणदानैकमत्पराः यदुक्तेचमाःप्रजाःशोचंत्यमेवासांतद्रवतिपुण्यमैवाभुंगच्छति नहवैदेवान्पापंगच्छतीति श्रुतिस्मृतिभ्यांप्रजाजितभक्त्यादिगुणपूगस्पर्शएवमनआर्दीन्द्रियाणांअभिमानिदेवानांनतुतदार्जितपापादिस्पर्शइतिनिर्णीतत्वात्त्राशकार्येति २१ अस्यजगद्भूतस्यैकफलंभवृत्कर्तृफलंस्वर्गादिलक्षणंभ्रमेचराश्रमाःविषयलोभः कार्येणोऽदंति एकैनिवृत्तिलक्षणंभ्रमेकफलंभ्रंशंअरण्यवासाहंसाःश्रीनारायणाख्यक्षीरपायिनोज्ञानिनोभुंजतइति एतद्भूतवर्णनफलमाह यइति यःपुरुषः एवंबहुरूपंबहुविधमिष्टंभोगायतनत्वेनाभिष्टंमायामयंभगवदिच्छानिमित्तमूलप्रकृत्युपादानकर्तृकजगद्भूतस्यपुरुषोवदेवेद यतःप्रसूताजगतःप्रसूतिरित्यादिवेदार्थवेदेति २२ एतद्विद्याफलमाह एवमिति एवमुक्तप्रकारेणसहस्ररूपासनयाप्रधानभक्त्यानिशितेनविद्याकुठारेणप्राकृतातःकरणजन्यज्ञानपरशुनाजीवाशयंवाह्यातःकरणविषयच्छित्त्रानिर्मलीकृत्यप्राकृतातःकरणजन्यज्ञानमग्नससारनिरासकरंत्यज अथतज्ज्ञानत्यागानंतरंनिजज्ञानेनात्मानंपरमात्मानंसंपद्यमुक्तौपथायोग्यसुखमनुभवसिचेतिभावः । प्राकृतातःकरणजंज्ञानमग्नसतिच्छिदं । तदेवेतेनसंछेद्यंचितंप्रकृतिसंभवं । तेनैवसदसंत्यज्यनैवपूर्वकदाचन । ज्ञानंप्रकृतिजंवापिमूलनाशेविनश्यति । ततःपरस्वरूपेणज्ञानेनैवजनार्दनं । वेत्तिमुक्तस्तथात्मानंजीवानन्याश्चसर्वशः । इतिवाक्यप्राज्ञानमात्रोच्छेदोविहितः । किंतुप्राकृतस्योति २४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांद्वादशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

संसारच्छेदकरेवाज्ञातःकरणजंज्ञानं स्वधर्मोपमाविनाश्यस्वयंचनश्यतीत्युक्तं तत्प्रपञ्चयन्भक्तैरुत्पत्तिप्रकारादिकं कथयत्पान्मिद्वध्याये तत्र सत्त्वादिगुणा आत्मनोबुद्धे किं तिसंशयेभगवान्निर्धारयति स
त्वमिति बुद्धेरंतःकरणस्यविद्यमानादिति शेषः नात्मनोजीवस्य तत्र सात्त्विकादिभेदेनातःकरणं त्रिविधं ततः किं तत्राह सत्त्वेनेति सत्त्वेन सत्त्वगुणविशिष्टेनातःकरणेनान्यतमैराजसतामसौभावौहन्पान्
सत्त्वसात्त्विकमंतःकरणं सत्त्वेन तज्जनितज्ञानेन हन्पान् १ सत्त्वेनान्यतमौहन्पान्प्राप्त्येतद्विवृणोति सत्त्वादिति शुद्धान् सत्त्वात्पुंसोमद्राक्षिणोधर्मोभवेत् धर्मः किमुद्वेचयतीति तत्राह सात्त्विकेति ततो
धर्मोऽस्युतः सत्त्वोद्वेकः तस्मादुद्विक्तसात्त्विकोपात्तया बुद्ध्यामत्तयाज्ञानं ततः पुनः सत्त्वोद्वेकः तस्मात्पुनः धर्मोद्वेकः प्रवर्तते उद्विक्तभक्तिधर्मपूरितातः करणो ब्रह्मार्पणबुद्ध्या धर्ममेव करोतीत्यर्थः २ धर्मफल
माह धर्मज्ञेति सधर्मो राजस्तमश्च हन्पान् पुनः कथमस्य वृत्तिरिति तत्राह सत्त्ववृत्तिरिति सत्त्वेन भक्तिस्वभावेन वृत्तिर्वर्तनं भवति भक्तिमयो वर्तते इत्यर्थः भक्तिप्रतिपक्षकेऽधर्मे सति कथं तद्वृत्तिरिति तत्राह
आश्रयति उभये रजसितमसि च हते तन्मूलस्त्वधर्म आश्रयतीति अतो युक्तमुक्तमिति ३ भक्तिज्ञानसाधनाप्यागमादयोत्र सत्त्वादिगुणकृता इत्याह आगम इति सत्त्वादयोगुणा एव हेतवोपांतेतया अ
नेनैव च सात्त्विकादिभेदेन त्रिविधा इत्युक्तं भवति ४ तत्तद्वेदज्ञानं कथमत्राह तत्तादिति ज्ञानवृद्धा एषा मागमादीनां मध्ये यद्यत्तमाश्रयति प्रचक्षते तत्तत्सात्त्विकं यद्यन्नदं तितत्तामसं यदुपेक्षितमचक्षते तद्राजसमि
ति ज्ञानीहीति शेषः ५ किमर्थमेवं विभागवचनयोपयोग्यं स्यादत्राह सात्त्विकानीति सत्त्वं सत्त्वस्वभावस्तद्विवृद्धयोर्किं तत्तद्वेदज्ञानं तत्राह तत इति ततः सत्त्वाद्राक्षिसाधनधर्मं ततो धर्मात्तज्ज्ञानं स्यात् किंच ह

श्रीभगवानुवाच ॥ सत्त्वं रजस्तम इति गुणा बुद्धेर्न चात्मनः ॥ सत्त्वेनान्यतमौहन्पान् सत्त्वं सत्त्वेन चैवाहि १ सत्त्वाद्धर्मो भवेच्छुद्धात्पुंसो मद्राक्षिणः ॥ सा
त्त्विकोपात्तयाज्ञानं ततो धर्मः प्रवर्तते २ धर्मो रजस्तमोहन्पान् सत्त्ववृत्तिरनुत्तमा ॥ आश्रयति तन्मूलोद्विधधर्म उभये हते ३ आगमो यजनं देशः कालः कर्म च
जन्म च ॥ ध्यानं मंत्रो थसंस्कारो न वै ते गुणहेतवः ४ तत्तत्सात्त्विकमेवैषां यद्यद्वृद्धाः प्रचक्षते ॥ निंदतितामसं तत्तद्राजसं तदुपेक्षितम् ५ सात्त्विकान्येव सेवे
तपुमान् सत्त्वविवृद्धये ॥ ततो धर्मस्ततो ज्ञानं वाचः स्मृतिरपोहनम् ६ वेणुसंघर्षजो वह्निर्दग्ध्वाशाम्यतितद्वनम् ॥ एवं गुणव्यत्ययजो वेदः शाम्यतितद्यथा
७ ॥ उद्धव उवाच ॥ विंदंति मर्त्याः प्रायेण विषया न्पदमापदाम् ॥ अथापि भुंजते कृष्ण तत्कथं च खराजवत् ८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहमित्यन्यथा बु
द्धिः प्रमत्तस्य यदाहृदि ॥ उत्सर्पति रजो घोरांततो वै कारि कं मनः ९

रिविषयावाचो हरिविषया स्मृतिरपोहनं भगवद्विरुद्धत्यागः इत्येते भवन्ति ६ एवमुत्पन्नवृत्तिज्ञानस्य नाशं सदृष्टं तमाह वेण्विति तन्मूलनिर्वाणं यथा तथा कथयामः तथाहि यस्मिन्वेणवः संति तेषां वेणु
नासंघर्षाज्जातो वह्निस्तद्वनं दग्ध्वा स्वयमपि शाम्यत्येवं गुणव्यत्ययजः सत्त्वादिगुणानां व्यत्ययादप्यन्यपनाशात्पृथक् स्थिताद्विक्ता सत्त्वाज्जातो वेदो वृत्तिज्ञानं स्वकारणमंतःकरणं विनाश्य निमूलं स्वयंच वि
नश्यतीत्यन्वयः विनिषेधे पृथग्भाव इति ॥ अति स्यादधिकार्थोक्तो प्रशंसायामाति क्रमे इति यादवः ॥ वेदशब्दस्य प्रसिद्धार्थपरित्यज्याप्रसिद्धकल्पने किं न्यायमक उच्यते उपक्रमं नूतनः मुक्ताश्रयाधीयते वेदान्जल
ज्ञानविवर्जिताः ॥ स्वरूपभूतज्ञानेन पश्यंतः सर्वमंजसेति वाक्यं च विद्वान् इति यातोश्च अविनाशी वा अरेपमात्मानुच्छित्तिधर्मेति श्रुते न स्वरूपज्ञाननाश उपपन्नः स्वरूपहानिप्रसंगात् एतत्सामगायत्रा
स्ते इत्यादि श्रुतिविरोधाच्च वेदोपशमो नोपपन्न इति ७ विषयाणामापदापदत्वं जानतोपि तानेव सेवंते तत्राकिं न्यायमिति भावेन वृत्तं ते विंदंतीति न्याचखरश्च अजश्च खराजाः तद्वत् ८ अकर्तार्यात्मनि अ
हं कर्तेति कर्तृत्वाभिमानमेतितन्मूलरागोत्पिक्तमनःकारकः कामः कारणमित्युत्तराह अहमित्येति अयमन्तरार्यं यदा प्रमत्तस्य हृदि हं कर्तृत्वं न्यथा बुद्धिर्हृत्सर्पति उत्क्रयति तथा घोरां रजो उत्सर्पति उद्धोति
ततो रागोदयादुच्छसितमनो वै कारि कं विविधविकाराको भवति ९

रजसविकारस्य मनसो विविधकल्पनया युतः संकल्पइदमित्यंकारिण्यामिदमेकं कारिण्ये इत्यादिलक्षण उदेति एवं विविधसंकल्पेन दुर्भेदे रजोभनबुद्धेः गुणानां शब्दादीनां ध्यानाहुः सह कामः स्यादित्य-
 न्वयः १० कामस्य दुःसहत्वं मुपपादयति करोतीति रजोवेगविमोहितत्वेन कामवशगतः तस्माद्विजितेन्द्रियस्तस्मात्कर्माणि दुःखोदकाणि संपश्यन् अपि पुनः कर्माणि करोतीत्यन्वयः एतद्वा कामम-
 यत्त्वेन ज्ञातं त्रियोभवाति तेन च क्षुरादीन्द्रियजयाभावेन वनितादिहृत्पश्यन् रजोवेगेन वीर्यद्विकेण विमोहितः विवेकज्ञानशून्यत्वेन विह्वलितं गोदुःखफलानि कर्माणि करोति कामसौख्यापाविषयान्
 मुक्ते इति ११ ननु विषयाणां समुद्रतर्गवदावर्तमानत्वात् सत्सारादस्योत्थानं स्यात् पुरुषायुषसहस्रेणापितस्मान्मोक्षशास्त्रविधानं व्यर्थमित्याशङ्क्य अज्ञस्यैवं न तत्त्वज्ञस्येत्याह रजस्तमोभ्यामिति विद्व-
 द्छब्दविवरणं बोधद्विरिति पुनः शब्दो विप्रार्थो दोषद्विरित्यनेन संबध्यते विद्वान्पदपि यद्यपि रजस्तमोभ्यां विक्षिप्तधीः तथाप्यतन्द्रितो मूत्राह रौमनोयुंजन् पुनर्दोषद्विषयैः पुनस्तज्जते शरीर-
 यात्रार्थं विषयान् सेवमानो पितैः प्रतिबद्धो न भवतीति १२ एतदेव विवृणोति अप्रमत्त इति हि शब्दः सर्वशास्त्रप्रसिद्धत्वद्योतकः मनोविषये भ्रमाकृष्यशनैः शनैर्मय्यर्पयन् स्थापयन् युंजति ध्यायेत् योगः सं-
 हननोपाध्यायनसंगतिमुक्तिश्चित्तियादवः मामितिशेषः अनिर्विण्णः अनालस्यः अलमिति बुद्धिर्वैराग्यशून्यो वा १३ सनकादियोगोन्द्रयोगस्य भवान्नामयोगः साधीयान्नाह एतावानिति ययामनो-
 मयेव चावेश्येतादृशयोगः एतावान्वाच्य इति सनकादिभिरादिष्ट इत्युक्ता सत्यं अद्वैतप्रत्यक्षसत्ययोरिति च १४ लोकोपकाराय मेरुशृंगोपरि स्थितौषधोपदेशवत् सनकाद्यादिष्टयोगोपदेशनमित्यश्रद्धेय

रजोयुक्तस्य मनसः संकल्पः सविकल्पकः ॥ ततश्चामो गुणध्यानाहुः सह स्याद्विदुर्मतेः १० करोति कामवशगः कर्माण्यविजितेन्द्रियः ॥ दुःखोदकाणि स-
 पश्यन् रजोवेगविमोहितः ११ रजस्तमोभ्यां यदपि विद्वान्विक्षिप्तधीः पुनः ॥ अतन्द्रितो मनोयुंजन् दोषद्विर्नसज्जते १२ अप्रमत्तो हि युंजति मनोमय्यर्प-
 यन् शनैः ॥ अनिर्विण्णो यथा कालं जितश्चासौ जितासनः १३ एतावान्योगजादिष्टो मच्छिष्यैः सनकादिभिः ॥ सर्वतो मन आकृष्य मय्यद्वैशयते यथा १४
 उद्धव उवाच ॥ यदा त्वं सनकादिभ्यो येन रूपेण केशव ॥ योगमादिष्टवाने तद्रूपमिच्छामि वेदितुम् १५ श्रीभगवानुवाच ॥ पुत्राहिरण्यगर्भस्य मानसाः सन-
 कादयः ॥ प्रपच्छुः पितरं सूक्ष्मां योगस्यैकांतिं कीर्तयन् १६ सनकादय ऊचुः ॥ गुणेष्वविशते चेतो गुणाश्चेतसि च प्रभो ॥ कथमन्योन्यसंत्यागो मुमुक्षोः
 संतितीर्षतः १७ श्रीभगवानुवाच ॥ एवं पृष्टो महान् देवः स्वयं भूर्भुवः ॥ ध्यायमानः प्रश्रवज्जिनाभ्यपद्यत कर्मधीः १८

मिति भावेन पृच्छति यदेति १५ दृष्टसाधनावबोधकत्वेनापि मूलकत्वेन वेद एव प्रमाणं इति श्रद्धेयमित्याशयेन परिहर्तुं मितिहासमाह पुत्रा इति योगस्य ज्ञानस्य गतिं १६ किं ज्ञानविषयो भ्रम इति तत्राह
 गुणेष्विति पुंसंचेतो गुणेषु शब्दादिष्वविशते गुणाः शब्दादि विषयाश्चेतसि संस्काररूपेण वर्तन्ते तत्र संतितीर्षतः संसारनदी तर्तुं कामस्य मुमुक्षोर्मुक्तियोग्यस्याधिकारिणः कथमन्योन्यसंत्यागः विषये भ्यश्चेतसः
 आकर्षणं चेतसः विषयाणामाकर्षणपृथक्करणमित्यर्थः तदुच्यतामिति शेषः १७ तत्र ब्रह्मणा किमुक्तमित्यत्राह एवमिति प्रश्रवज्जिनाभ्यपद्यतः प्रश्रवज्जिः तं परिहारम् अन्यमनस्क इव स्थितत्वादित्याह कर्मधी
 रिति अस्यार्थः गुणानां चेतसश्च कर्मकारणमिति मन्वानः अन्यमनस्कत्वे किं कारणमित्यस्येदमेवोत्तरम् कर्मणि सर्वकर्तारिह रौधीर्यस्य कर्मणा हरिणैर्वपारिहारो वक्तव्य इति धीर्यस्य सतथा कर्मभगवंतमेव ध्यायती-
 ति वा तदेतदुक्तं ब्रह्मापृष्टस्तु योगीन्द्रैः सनकाद्यैर्मनोगतैः कारणविषयेष्वद्वैतकर्मैति प्रत्यपद्यत हेतुन्योपपितत्रास्तीत्येव जानन्नपि प्रभुः विशेषतो मनस्तत्र नाधाज्ज्ञाननूहरेः प्रियं स्वात्मन्यपरिहारोक्तिस्त-
 दाहासीद्धरेः प्रिया अतः सतत्प्रेमजानन्नकरोत्तद्विचारणम् तमेवाचितयदेव प्रश्रवज्जिनाभ्यपद्यतः भ्रमतीव मनः क्वापि ब्रह्मणो विष्णुमायया सर्वज्ञस्यापि यत्रात्मावलुब्धेच्छेज्जनार्दनः तज्ज्ञात्वा चित्तित-
 तस्य चित्तपत्यमुनेव नु नरवयं चित्तत्यर्थं सहितद्वावावत्सदा अन्ये त्वज्ञानसंयुक्ता मोहगौर्यायुषाक्रमं तस्य भयं दिने सूर्येक्षो भवत्सो भगवान्नर्कं नैवाज्ञानं यथा सूर्ये तमोनास्ति कदाचनेति एतस्मिन्वाक्ये १८

नन्वेवंतद्विहसन् कादीनां प्रश्नो निरर्थो बान्धवभ्रवदिति शंकाया भूदिति भावेनाह समाप्तिरिति प्रश्नस्य पारः पूरणं परिहार इति यावत् तस्मिन्निश्चयो यस्य स तथा तम् १९ २० २१ ज्ञानविशुद्धयोर्निर्वेकत्वं च त्रिपुण्यं
 स्वेनोक्तार्थे प्राभाष्यजननायको भवानिति तत्प्रश्नं विवक्षयति वस्तुन इति आत्मनो वस्तुनः परमात्मनो भवत्पक्षे च नानात्वे कत्वविवक्षितं तर्हि अनानात्वे एकत्वपक्षे को भवानिति दृष्टः प्रश्नः कथं घटे सि
 द्विषयत्वादिति शेषः हे विप्रः वः प्रश्नो यद्यनेकाग्र्यः नानात्वाश्रयः तर्ह्यपि को भवानिति वस्तुं कथं घटे अनेकस्मिन् बहुत्वमख्यया विशिष्टे वस्तुनि एकत्वं संख्या विशिष्टत्वेन वस्तुमनुपपन्नत्वात् २२ सिद्धि
 पत्यत्वं मन्त्राह पंचात्मकेष्विति देवमनुष्यपितृगर्वासुरभेदेन पंचविधेषु भूतेषु जीविषु हिरेष्वगर्भावरत्नात्तद्वच्चत्वाभावापेक्षया वस्तुतो वस्तुवृत्त्या समानेषु सत्सु ब्रह्माभिर्वदितं चरणारविंदं माधुर्यकोऽस्तादि
 ति वाचारं भो यस्य स तथा वाचारव्य इत्यर्थः वः प्रश्नो निरर्थकः निर्विषय इति २३ कुतो निरर्थक इति तत्राह मनसोति मन आदीन्द्रियैर्द्रष्टृत्वे तदहं न भवाम्येवेति यस्मात्तस्मात्त्रिष्वप्यद्वयः त्वपदित्वस्य
 साक्षाद्द्रष्टृत्वेन तु तस्मात्प्रश्नः क्रतु इति तत्राह मत्तो न्यादिति नेत्यनुपपद्यते अन्पदिति भावो निर्देयः यन्मन आदिभिर्विचार्यमानो न्यत्वे नैव ज्ञायते तदहं न भवाम्येवेति बुध्यध्वमिति तीदं अजसा तत्त्वम् अंजसा त्वारिते त
 त्वमित्यभिधानम् विचार्यनिर्णेतस्यापि पुनः संशयकारणं परिकल्प्य संशयो न कर्तव्यः अतः को भवानिति प्रश्नो नारव्यव्यः किंतु गुणेष्वविशते च तत्त्वत्वे प्रश्न आरव्यव्य इति भावः । न पुष्पाकं मायि प्रश्नो घटे
 यं कथं च । मामृतेन द्विवचोऽस्ति विरिचैः कापिकश्चन । अभिवंदितपादं विरिचैः कथं पुनः । पृच्छथान्ये समाप्य समादवरत्वे च तु मुस्तात् । देवामनुष्याः पितरोगर्वा असुरास्तथा । इति पंचात्मकं सर्वं
 ब्रह्मणस्स वरं यतः । यन्मन्यद्विचारेण दृष्टते ब्रह्मात्म्यम् । इति जानीध्वमद्वैतमत्प्रसादाद्विद्वद्भिरिति । अन्यत्स्वभावतो हृदयं मम प्रेरणायैव । तस्माद्विवक्षितार्थे तु प्रश्नो न मद्रत इति समाख्यानं बलादु
 समाचितं यदेव प्रश्नपारविनिश्चयम् ॥ तस्याहं हं सरूपेण सकाशमगमंतदा १९ दृष्टमांत उपाव्रज्य कृत्वा पादाभिर्वदनम् ॥ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा प्रचक्षुः
 को भवानिति २० इयं हं मुनिभिः पृष्टस्तत्त्वजिज्ञासुभिस्तदा ॥ यदवोचमहं तेभ्यस्तदुद्वनिबोधमे २१ वस्तुनो यद्यनानात्वमात्मनः प्रश्न ईदृशः ॥ क
 थं घटे तवो विप्रावस्तुं जानेकजाश्रयः २२ पंचात्मकेषु भूतेषु समानेषु च वस्तुतः ॥ को भवानिति वः प्रश्नो वाचारं भो निरर्थकः २३ मनसा वचसा दृष्ट्या गृह्यते
 न्यैर्स्त्रीन्द्रियैः ॥ अहमेव न ततो न्यदिति बुध्यध्वमंजसा २४ गुणेष्वविशते चे तो गुणाश्चेतसि च प्रजाः ॥ जीवस्य देह उभयं गुणाश्चेतो मदात्मनः २५ गुणेषु वा
 विशेषित्तमभीक्ष्णं गुणसेवया ॥ गुणाश्चित्तप्रभवामद्रूप उभयं त्यजेत् २६
 कृष्णार्थो नान्यः स्वकपोलकल्पित इति किंच ईदं हि विष्वं भगवानिवेत्तर इत्यतश्च हरेर्जगतो भेदः सिद्ध इति सकलशास्त्राणां मोक्षे हि तात्पर्यमाक्षेपप्रकृतिप्रकृतविवेकज्ञानाद्विष्णोः तदुक्तं प्रकृतेर्व्यतिरिक्तोयः
 पुरुषश्चेति कथ्यते तं विद्वान्परमात्मानं सासुदेवेति पविदुः प्रकृतेः प्राकृताच्चैव व्यतिरिक्तं गुणादिकं ये विदुः परमात्मानं ते पाति रमं इदं नैतदिच्छंति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्वह । बहूनां पुरुषाणां हि पथैः कायो नेरुच्य
 ते । तथा तं पुरुषं विषयाख्यास्यामि गुणाधिकमिति बहुप्रमाणेषु २४ इदानीं सनकादीनां प्रश्नारिहरति गुणेष्वित्यादिना हेमजाः ब्रह्म जत्वेन प्रकृजन्मत्वात् तथा तवो धन वः चे तो गुणेष्वविशते गुणाश्चेतसी
 ति प्रश्नस्य पारिहारः मध्येव आत्मा मनः यस्य स महात्मा तस्य जीवस्य गुणाश्चेतश्चेत्युभयं देहदग्धमभवत् दहमस्मीभाव इत्यस्योभयपदित्वे एतद्वृत्तं सिद्धयति २५ पंचधा तु वद्रुपचित्तमस्मीभावो ज्ञानाग्निने
 त्युक्तं तत्र सकेन प्रकारेणोदेतीत्यत्राह गुणेष्विति अभीक्ष्णं निरंतरं गुणानां विषयाणां सिवया चिंचे तो गुणेषु विषयेष्वविशते चेति तद्विषयं तत्त्वम् गुणाश्चित्तप्रभवाः चित्ते प्रभवोपेया ते तथा चित्ते सरकाररूपे
 ण वर्तते हरिस्मरणमातिरूप्यप्रतीयं इत्यर्थः ततः किमत्राह ब्रह्मपति तत्र विद्वान्मद्रूपे मम स्वरूपे चेतो गुणाश्चेत्युभयं त्यजेत् इदमुक्तं भवति मन आदीन्द्रियाणि मद्रं तर्थाभिणिहरी स्थितानि तदाधाराणि गतभोरे
 तानि विषयेषु वर्तते विषयाश्च विष्णुस्याविष्णवाधारा विष्णुमेरिताममभोगसाधनानीत्यर्थं त्रैगुण्यादित्याग इति । विष्णुस्याविषयाः सर्वे विष्णवे व मनो म । इति मध्यर्प्यं तत्त्वत्वं जेतुं तत्र वाधत इति वचनात्
 मुमुक्षुभिरिव मेव नित्यमनुसंधेयम् २६

नन्वस्यगुणसंगस्य स्वाभाविकत्वे पुरुषायुषानंत्येनापित्पागोनमुलभइति तत्राह जाग्रदिति जाग्रदाद्यवस्थागुणतो गुणद्वारेण बुद्धिवृत्तयः । बुद्ध्याप्रकृत्यावृत्तिवर्तनं यासां तांस्तथाप्रकृतिगुणसंबंधाज्जीवस्य जाग्रदाद्यवस्थावर्तित्वं स्वाभाविको गुणसंग इत्यर्थः । तात्पर्यमाह तासामिति । तासां जाग्रदाद्यवस्थानां साक्षित्वेन वर्तमानो जीवः स्वतस्ताभ्यो विलक्षणो विनिश्चित इत्यन्वयः २७ नन्वयमस्वाभाविकः स्वतएव निवर्तनेन तत्साधनप्रयत्नापेक्षेत्याशंकां परिहर्तुमुक्तानुवादपूर्वकं तत्साधनं कथयति यर्हीति आत्मनो जीवस्यायं संघातिबन्धः सत्त्वादिगुणप्रवृत्तितः । इति यर्हि यस्मात्तस्मात्तु यै गुणत्रयातीते मायि स्थितस्तंबंधं ज्ञात्मा तु पासनासमुद्रेकसमुद्धूतं ज्ञानविभूतमभिसादेन बंधं त्यजतीत्यर्थः । कोपे बंधत्यागो नाभयेन हेयत्वेन वर्ण्यते इति तत्राह त्यागइति । विषयादृढा बलात् कारणत्याग एव बंधत्यागो नाम नान्यदिति २८ नन्वेनेनोपायेन गुणनिमित्तबंधत्यागोऽस्तु अहंकारनिमित्तबंधत्यागस्य कउपाय इति मंदाशंका महंकारकृतबंधोपि गुणहेतुक एवेत्येक एव नामांतरेणोच्यते उपायोऽप्यप्यमेवेत्याशयेन परित्हरति अहंकारकृतमिति । अस्वरूपेऽप्यहंकारममकाराभ्यां रजोगुणोत्कथिताभ्यां कृतमिमं बंधमात्मनो जीवस्यार्थविपर्ययदुःखलक्षणमर्थविद्वान्निर्विद्यानित्यासारतां बुद्धिः कृत्वा तु यै भगवति स्थितः संसारचिंतित्यजेदित्यन्वयः २९ ननु किं तं कालं संसारानुवृत्तिराह यावदिति हरेः स्वातंत्र्यादियुक्तिभिर्जावस्या स्वातंत्र्यादियुक्तिभिरनयोर्जावपरयोरेकत्वबुद्धिः एकस्य हरेर्भिन्नत्वबुद्धिरिति नानार्थधीर्भ्रियज्ञानं यावन्न निवर्तते तावदसौ जाग्रत्पि स्वप्न निद्रालुल्लः संसारैव स्वप्ने जागरणं यथा जाग्रत्स्वबुद्धिः । भिन्नस्य त्वेकभावेन तथैकस्य च भेदतः । ज्ञानानार्थधीः प्रोक्तानां तावदर्थतद्विधोरिति वचनात् । उक्तवार्थो नान्यदिति ३० अभेदज्ञानस्य श्रुतियुक्तिसिद्धत्वाच्च स्यैव मुक्तिहेतुत्वाच्च स्य च शास्त्राच्चेतनाद्विन्नस्य जडस्य तदेकत्वकल्पनमद्वितीयस्यात्मनो भेदकल्पनम् नानार्थधीरित्यर्थकल्पनोप

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिश्च गुणतो बुद्धिवृत्तयः ॥ तासां विलक्षणो जीवः साक्षित्वेन विनिश्चितः २७ यर्हि संसृतिबंधो यमात्मनो गुणवृत्तितः ॥ मायितु यै स्थितो जह्या त्यागस्तु गुणचेतसाम् २८ अहंकारकृतं बंधमात्मनो र्थविपर्ययम् ॥ विद्वान्निर्विद्यसंसारचिंतितु यै स्थितस्त्यजेत् २९ यावन्नानार्थधीः पुंसो न निवर्तत युक्तिभिः ॥ जाग्रत्पि स्वप्नज्ञः स्वप्ने जागरणं यथा ३० असत्त्वादात्मनो न्येषां भावानां किं कृताभिदा ॥ गतयो हेतवश्चास्य मृषास्वप्नदृशो यथा ३१ योजाग रेवद्विधान् लक्षणधर्मिणो र्थान् भुंक्ते समस्तकरणो हृदि तत्सदृशान् ॥ ३३ मेथ सुप्तपसंहरते स एकः स्मृत्यन्वया त्रिगुणवृत्तिर्द्विगद्विधेशः ३२

पक्षे रक्तमानस्यात्मेतरस्य मिथ्यात्वेन सर्वस्योपपत्तिरिति तत्राह असत्त्वादिति । आत्मनो ज्ञानादिगुणपूर्णस्य हरेरन्येषां भावानां ब्रह्मादिसर्वपदार्थानामसत्त्वादश कत्वा चेत्तां सर्वशक्तिमता हीरणाभिर्भवाकि कृताकथायुक्ता केन मानेन वा कृता सिद्धा केनापि न सिद्धेत्यर्थः । तत्त्वमस्यात्मा द्वितीयः बोधत्वादित्यादिमानसद्वावादत्राह गतपइति । गम्यंत्यवगमयंत्यभीष्टमर्थं भित्तिगतयो वचनानि हेतवोऽङ्गिज्ञानाभिचास्याभिमता निपटानसाधकानि स्वप्नदृशो यथा तत्रेऽस्य जाग्रत्स्वज्ञानानियथा अविद्यमानानि न स्वाभीष्टसाधकानि स्वमतरीत्या चैव मिथ्याभिप्रायः । अभिदा किं कृतैतेषां भावानां परमेश्वरे । यतो सत्त्वमशकत्वाद्भावानां तस्य शकता । तत्तत्सत्त्वाधुभावः सत्त्वमित्युच्यते बुधैः । साधुभावश्चाशक्यस्ततो न्यासाधुताकुतः । अभेदे जगतो विष्णोर्गोवाचोपेक्षेतवः । स्वप्नजाग्रत्कल्पनवत्सर्वेते भ्रमदर्शनइति वचनात् ३१ ननु परमात्मभेदस्याप्राप्तत्वेन तद्भेदस्य भ्रमत्वं कथमापाद्यत इत्याशंक्यमात्रमात्रप्रतिषेधेति योजागरइति । यो जीवम्यदक्षिणाक्षिस्थितो विश्वाख्यो हारिर्जागरे जाग्रदवस्थायां लक्षणधर्मिणः क्षणकालवर्तित्वलक्षणधर्मवतो बहुविधान् र्थान् भुंक्ते अस्वतंत्रजीवस्य दर्शयति स्वप्रेषकं दृश्यः समस्तकरणः मन्यग्रशीर्कृतो द्रियः तैजसाख्यो विष्णुः हृदि मनसि संस्काररूपेण स्थितांस्तत्सदृशान् जाग्रदर्थैः सदृशान् पदार्थान् जीवस्य दर्शयति यश्च सुप्तसुप्त्यवस्थायाहृदि स्थितः प्राज्ञाख्यः परः उपसंहरते ते द्रियाणीति शेषः । विषये भ्यईंद्रियाण्याहृत्य जीवानंदं पश्यति तत्स्वरूपानंदं भोजयति त्वयं च विद्वानंदं भुंक्ते साविधा निरूपः एकः भेदरहितः कुत इति तत्राह स्मृत्यन्वयादिति स्मृतीत्युपलक्षणम् श्रुतिस्मृतिमानेभ्य इत्यर्थः भुंक्ते इत्यस्यानुभवंतीत्यर्थपरित्यज्य दर्शयति इत्यर्थकथनोक्तिनया

तस्मिन्निज्ञानवस्तीति यत्तस्मादित्यर्थः । ज्ञानफलं मोक्षः कर्मफलं स्वर्गः एवं मिथ्या ज्ञानफलं भंतमिति स्मरति ज्ञानीति । निर्यङ्कभावाने कामयोरिति यादवः ३५ ननु त्रिगुणसर्गकृतो विकल्प इत्यत्र त्रिगुणबद्धानां विकल्प इत्युक्तं तत्र ज्ञानिनोऽपि देहवत्त्वेन त्रिगुणत्वाद् विकल्पः संभाव्यत इत्यत्राह देहं चेति । निरंतरं भगवंतं ध्यायन् जीवस्वरूपमाभ्यपरमात्मपर्यंतानि तत्त्वानि तत्तत्स्वरूपं यथावदभ्यगम्य देहादिविलक्षणं तथा तारतम्येनापरोक्षीचकारोति यत्तस्माद्देहाभिमानरीहितोऽप्यनारुढो वावस्थितमुत्थितं वा देहं नानुपश्यति कीदृशं देहं देवादुपेतं प्राप्तं देववशाद्भगवत्प्रेरितं कर्मवशात् विपुलं च मंदिरामदांघ्र्यः मद्यपानजातमद्विस्मृतात्मज्ञानः पुरुषः परिवृतं आच्छादितं वा सोऽयथा हृदी करणद्वयत्नं न करोतीत्यतः त्रिगुणकृतदेहाभिमानाभावात् तत्कृतविकल्पो नास्तीति भावः ३६ देवादुपेतमित्येतत्स्पष्टयति देहोपीति । ननु स्वयं देहप्रापणादिमयकोदासीनश्चेत् कथं तिष्ठत इत्यतो वाह देह इति । देववशगः स्वाहृष्टप्रेकरश्रीहृर्यधीनो देहोऽपि तावत्प्रतिसमीक्षते प्रतीक्ष्यावतिष्ठते । कथं स्य जडरयकराणां वस्थानं तरेणावस्थानं कथमत्राह सासुरीति प्राणवृत्तिसहितत्वात् । कियंतं कालमत्राह कथंति । यावत्स्वार्भकं स्वोत्पादकाहृष्टलक्षणं कर्मास्तत्तत्समाप्तौ प्रतीत्येवार्थेऽसलुशब्दः तथाप्यभिमानो भवत्येवैवत्राह तमिति । अकिरूढसमाधियोग असंप्रज्ञातसमाधिस्यः । संप्रपंचं तं देहं पुनर्न भजेत् पूर्वपथात्तादृशं न करोतीत्यन्वयः । आदरो भजनं भक्तिर्बहुमानं च सेवनं । पर्यायवाचकाः सर्वे स्मृतिस्तज्जन्मकर्मचेति वचनात् ।

देहं च न श्वरमवस्थितमुत्थितं चासिद्धो न पश्यति यतोऽध्यगमत्स्वरूपम् ॥ देवादुपेतमुत देववशादपेतं वा सोऽयथा परिवृतं मंदिरामदांघ्र्यः ३६ देहोऽपि देववशगः सलु कर्मयावत्स्वार्भकं प्रतिसमीक्षते एव सासुः ॥ तं संप्रपंचमधिकिरूढसमाधियोगः स्वाप्नं पुनर्न भजते प्रतिबुद्धवत्सः ३७ मयैतदुक्तं वा विप्रागुहं यत्सांख्ययोगयोः ॥ जानीतमागतं यज्ञं गुणमद्वर्भिविक्षया ३८ अहंयोगस्य सांख्यस्य सत्यस्य तस्य तेजसः ॥ परायणं द्विजश्रेष्ठाः श्रियः कीर्तं दमस्य च ३९ मां भजंति गुणाः सर्वे निर्गुणं निरपेक्षकम् ॥ सुहृदपरमात्मानं साम्यासंगादयोगुणाः ४० इति ते छिन्नसंदेहामुनयः सनकादयः ॥ समाजयित्वा परयाभक्त्या गृणतं सस्त वैः ४१ तैरहंपूजितः सम्यक् संस्तुतः परमर्षिभिः ॥ प्रतीपायस्व कंधामपश्यतः परमेष्ठिनः ४२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ उद्धव उवाच ॥ वदंति कृष्ण श्रेयांसि बहूनि ब्रह्मवादिनः ॥ तेषां विकल्पः प्राधान्यमुताहो एकमुख्यता १

कथमिव प्रतिबुद्धवत् यथा स्वप्नादुत्थितः स्वप्नं स्वप्नं देहं न भजतेत्येति ३७ इति हासं गमयति मयैतदिति ३८ कर्मयोगस्य सांख्यस्य यथार्थज्ञानस्य सत्यस्य यथार्थभाषणस्य क्रतुस्य भूतहितोपदेक्षिवेदस्य तेजसो बलस्य ब्रह्मवर्चसस्य वा श्रियः संपदः ३९ सर्वे गुणा अपूर्णगुणरूपा अप्रधानाः ब्रह्मादिदेवा एव विधर्मां भजंति किं गुणाश्च मां भजंति कीदृशं निर्गुणं प्रकृतिगुणवर्जितं आत्मानं संपूर्णगुणरूपकं अतएव निरपेक्षकं अपूर्णगुणस्पृहिगुणापेक्षान् च सास्वास्तीति अतएव सुहृदं अनिमित्तं बंधुं अतएव मेव सेव्य इत्युक्तं प्रियं तदेतत्प्रेत इति श्रुतः । अपूर्णगुणरूपास्तु संपूर्णगुणरूपकं । भजंति परमं ब्रह्म देवास्त्रिगुणवर्जितमिति वचनात् । केऽगुणा इति तत्राह साम्यासंगादय इति ज्ञानादिगुणानां तारतम्येऽपि सर्वसामान्यादनभिधानं साम्यादीनां मदभावाद् द्विशेषोक्तिरिति ज्ञाप्यम् ४० सनकादीनां भगवदुत्पत्तिं वदंति देहवत्किलक्षणमित्यत्राह इतीति । इतीत्यनेन समाधिः ४१ पूजितः सम्यक् संस्तुतः इत्येताभ्यां च छिन्नसंशयत्वं लभ्यते ४२ ॥ इति श्रीमहाभाग ० वि० कृतटीकायां एकादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ भगवत्साक्षात्कारात् सर्वस्मादुत्तमसाधनं भक्तिरेव तद्वताचेत्यंघ्ये यो हरिरिति द्वयमस्मिन्नध्यये विद्यते । तत्रोद्धवश्च पूर्वैकं विद्यामनाप्यं कथयति वदतीति । श्रेयांसि ब्रह्मसाक्षात्तत्त्वानि तेषां साधनानां यथावापयसावेति वादिदं भवतीति विद्विक्कल्यो वासं भूय सर्वेषां प्राधान्यमुते कस्य मुख्यता अन्येषां च तदुपसर्जनं त्वंचेति ।

भवतानपेक्षितः अन्यापेक्षारहितोऽसिद्धसाधनोऽसौ भक्तियोगो मउदाहृतः तथापि ब्रह्मादिमतानां कागतिरिति शेषः । येन भक्तियोगेन २ वेदमूल्यान्वेयश्रेयासितत्रप्रतीतिसाधनं भक्तिः उन्नयोधर्मः श्रेयसा
मुत्तममिति दर्शयितुं भद्राजाननापवेदोक्तपरंपराभाह कालेनेत्यादिना । कालेन कालशक्त्या मदात्मको मद्रूपयः ३ मनवेस्वापंभुजायकीदशोऽयंतद्विदमत्यय इत्येतत्स्पष्टयति पुत्रायेति । स्वयंभुवः
पुत्रस्यात्स्वापंभुव इत्यर्थः । अत्र मनोऽपूर्वजत्वं रुद्रं कुमारां विनेति ग्राहं । रुद्रमिंद्रं कुमारां च विनेवान्याग्रजो मनुः ब्रह्मपुत्रेष्वादिष्टष्टयन्यथात्वं पुनर्जनेरिति वचनात् । आदिमृष्टौ पूर्वजायेतेधिकाः सर्वतो
मुखैः । अनाद्यनंतकालेषु मुक्तावपि यथाक्रममिति च ४ ५ रजःसत्त्वनभोभुवद्विपातः ६ याभिः प्रकृतिभिः भूतानां अतिभेदेऽपि वेदस्यैकत्वेन तदर्थोप्येकविषय एवेतितत्राह यथाप्रकृतीति । वेदवाचः
त्रिधाः सर्वविधमार्गशोधार्थमतिपादकावाचः स्वमनीषार्थं प्रमाणवृत्तिभांतीत्यर्थः ७ ततः कितत्राह एवमिति । यथाप्रकृतिवैचित्र्याद्वेदवागर्थप्रतीतिवैचित्र्यमेवं मतयोपि विचित्राः । ननु श्रु
तिमूलत्वेन श्रुतपरंपरायतत्वेन सर्वेषामपि मतानां प्रामाण्यमवगतं स्यादत्राह पारंपर्येणेति । अनेन मद्रुक्तापरंपर्यागता निकां चिदेवादीनामेव तानि प्रमाणान्यन्या निराजसादीनीत्यर्थः । विरुत्वापेक्षया

भवतोदाहृतः स्वामिन् भक्तियोगेन पेक्षितः ॥ निरस्य सर्वतः संगं येन स्वयंयाविशे मनः २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कालेन नष्टा प्रलये वाणीयं वेदसंज्ञिता ॥
मया दीर्घब्रह्मणे प्रोक्ता धर्मो यस्यामदात्मकः ३ तेन प्रोक्ता च पुत्राय मनवे पूर्वजाय सा ॥ ततोऽभृग्वदयो गृह्णन् ब्रह्म महर्षयः ४ तेभ्यः पितृभ्यस्तत्पुत्रादे
वदानवगुह्यकाः ॥ मनुष्याः सिद्धमंधर्वाः सविद्या धरचारणाः ५ किं देवाः किन्नरा नागारक्षकं पुरुषादयः ॥ बह्वचस्तेषां प्रकृतयोरजःसत्त्वतमोभुवः ६ या
भिर्भूतानि पिद्यंते भूतानां मतस्तथा ॥ यथाप्रकृतिसर्वेषां चित्रावाचः स्रवंति हि ७ एवं प्रकृतिवैचित्र्याद्विद्यंते मतयो नृणाम् ॥ पारंपर्येण केषांचित्पाखं
दमतयोऽपरे ८ मन्मायामोहितधियः पुरुषाः पुरुषर्षभ ॥ श्रेयो वदंत्यनेकांतं यथा कर्म यथा रुचि ९ धर्ममेकेशश्चान्ये कामसत्यं दमं शमम् ॥ अन्ये वदंति
चाथैवैश्वर्यं त्यागभोजने ॥ केचिद्यज्ञं तपोदानं व्रतानि नियमान्यमान् १० आद्यंतवंत एवैषां लोकाः कर्मविनिर्मिताः ॥ दुःखोदकास्तमोनिष्ठाः क्षुद्रानंदाः
शुचार्पिताः ११ मय्यर्पितात्मनः सत्येनिरपेक्षस्य सर्वतः ॥ मदात्मकं सुखं यत्तत्कुतः स्याद्विषयात्मनाम् १२ अकिंचनस्य दांतस्य शांतस्य समचे
तसः ॥ मया संतुष्ट मनसः सर्वाः सुखमयादिशः १३

केषांचित्पुच्छं वा मशैवादीनि तामसत्त्वेन पाखंडानीत्याह । पाखंडेति ८ अत्र नाना मतत्वे मुख्यकारणां किमिति तत्राह । मन्मायेति । अनेकांतं नानाविधं यथा रुचिपयेच्छम् ९ एतदेव विशदयति
धर्ममेक इति त्यागो भिमानत्यागः । भोजनं वाग्वादेः १० एतत्साधनसाध्यान् लोकां नानाह आद्यंतवंत इति । एषां कर्मनिर्मिता लोकास्तेषां माद्यतवत्त्वेऽपि पाखंडोक्तं पुत्रमस्ति किनेत्याह दुःखोदका
इति । तमोनिष्ठाः अंधकारप्रचुराः । भद्रकिर्वाजंतं श्रेयो ये मन्यंते दुराशयाः । तेषां मते तमोघोरमनंतं प्राप्यते भुवमिति वचनात् असन्मतानिष्ठानां तम एव । बृहस्पत्युक्तत्वेऽपि हरिभक्तिरहित्यात् । अस्या
नंदत्वेऽपि तत्त्वहेतुः ११ भगवद्दर्शनाध्यलो कसुखवत्तल्लोकसुखमपि निर्दुष्टं किं स्यादविशेषादत्राह मयीति । अहमात्मा प्रापको यस्य तन्मदात्मकं मय्यर्पितं आत्मानो यस्य सत्येसाधुगुणपूर्णं ममात्मा
स्वभावो यस्य तथैवा यथाहं निर्दोषस्वभावः तथेदमपीत्यनयोक्त्या विशेषो दर्शितः इतीतरानुमानस्य तर्काभावेन दौर्बल्यात् । अतुल्यमित्यर्थः १२ एवं विधस्य मदापितात्मनो न केवलमनुब्रुमुस्ति
त्वं इहापि सुखित्वं स्यादित्याह अकिंचनस्येति । अकिंचनस्येति न एकैकोपसुखित्वहेतुः किमुवसमुदिता इति भावेनोक्तं सर्वाः सुखमया इति १३

भक्तिमयानधर्मादीनां तत्साधनवद्भक्तेरपितत्साधनाया एव तत्साधनस्वमन्त्राह भक्त्येति । भक्तेः प्राधान्ये गुणादर्शनात् कथं तदुच्यते इति तत्राह भक्तिरिति । संभवाच्च ननादिरूपसंसारान् यद्वा
 सोऽप्यन्यतरयेव पुनाति न तु कालक्षेपेण २१ भक्तिनायकहीनानां धर्मादीनामप्योजकत्वमर्थादुक्तं अधुना तत्प्रकाशयति धर्मइति । हिशब्दो नायमात्मा प्रवचने न लभ्य इति श्रुतिं सूचयति
 २२ यद्यपि महातो वैष्णवसिद्धांता चलनत्वादि ब्रह्मेनास्य भक्तिरस्तीति जानते तथाऽपि बाह्यानां सुबोधाय भक्तेः प्रत्यक्षलक्षणान्याह कथमिति २३ समीचीनभक्तियुक्तः पुरुषोऽपि सर्वपुनाति किं पुनर्भक्ति
 रित्याशयेनाह वाग्गददेति । अत्र चित्तद्रव्यस्तथा चैव्यमसादोभक्तिरक्षणः आधिक्येन तु तत्रापि स्थैर्यमेशविशेषतः । दंभस्य च लभक्तेश्च यस्माद्दृष्ट्यादिकं भवत् । दंभादिपरिहारार्थं निश्चल्योपाच्छरीरधीः ।
 अत आध्यात्मिकैः क्लेशैराधिभूताधिदैवतैः । वाक्पैश्च वेदतंत्राद्यैरुपदेशैश्च तादृशैः । बलवच्छासनैर्वीर्यपियस्य भक्तिर्न चाल्यते । स एव परमो भक्तो विष्णोर्हृदयबलभइति विशेषाश्रयाह्लाः २४ भक्तिः पुनाती
 त्वुक्तं तत्र शुद्धिकारं सहस्रांतामाह यथेति । अग्निना मुसवायुसंयोगेनोज्ज्वलितेन ध्मातंदाह विशेषं ग्राह्यं मलं अष्टादशदोषलक्षणं स्वरूपं निर्दोषभास्वरक्षणं आत्मासत्स्वभावोज्ज्वलितो नाद्यविद्याकामक
 र्मैश्चलं कर्मानुशयमंतःकरणभक्तियोगेन विधूय निर्मलीकृत्य अथो मंगलमूर्तिर्मां भजत इत्यन्वयः २५ द्विनादिगुणाधिक ध्मातहेमवत्भक्तियोगोद्रेककमेण शुद्धमात्मानः भगवत्सुभक्त

भक्त्या हेमकया ग्राह्यः शुद्धयात्मा प्रियः सताम् ॥ भक्तिः पुनाति मन्निष्ठासकाममपि संभवात् २१ धर्मः सत्यदयोपेतो विद्यावातपसान्विता ॥ मद्रक्त्यपेत
 मात्मानं न सम्यक् पुनाति हि २२ कथं विनारोमहर्षद्रवताचेतसा विना ॥ विनानंदाश्रुकलयाशुध्ये द्रक्त्या विनाशयः २३ वाग्गददाद्रवते यस्य चित्तं रुद
 रभीक्ष्णं हसति काचिच्च ॥ विलज्ज उद्गायति नृत्यते च मद्रक्तियुक्तो भुवनं पुनाति २४ यथाग्निना हेममलं जहाति ध्मातं पुनः स्वं भजते च रूपम् ॥ आत्मा च क
 र्मानुशयं विधूय मद्रक्तियोगेन भजत्यथो माम् २५ यथा यथात्मा परिमृज्यते सौमत्पुण्यगाथाश्रवणाभिधानैः ॥ तथा तथा पश्यति सूक्ष्मतत्त्वं च क्षुर्यैवां जनसं
 प्रयुक्तम् २६ विषयान्ध्यायतश्चित्तं विषयेषु विषजते ॥ मामनुस्मरतश्चित्तं मय्येव प्रविलीयते २७ तस्मादसदभिधानं यथा स्वप्नमनोरथम् ॥ हित्वा मयि
 समाधत्स्व मनो मद्रावभा वितम् २८ स्त्रीसंगसंगिना संगं त्यक्त्वा दूरत आत्मवान् ॥ क्षेमैव विविक्त आसीनश्चिन्त्येन्मामतंद्रितः २९

चंपदपतीत्याह यथेति । परिमृज्यते शोध्यते तत्सूक्ष्मं सूक्ष्मतत्त्वं अत्र दृष्टांतं तत्राह चक्षुरिति २६ कर्मसचिवराहित्येन भक्तिपूर्वक ध्यानमात्रेण चित्तं कथं त्वपि निरंतरं विलग्नं भवतीत्यत्राह विष
 यानिति आत्मानुभव एवात्र मानं मानांतरमन्वीक्षणीयमिति भावेन विषयनिर्देशनमुक्तम् । चित्तं स्वरूपचैतन्यमित्यर्थः २७ मथितमाह तस्मादिति यथा स्वप्नमनोरथं स्वप्नमनोरथवद्भासदभिध्या
 नं अशुभं विषयध्यानं हित्वा । नन्वेवं तादृहं तदा सक्तिश्चित्तस्य विषयासक्तिरपि ग्राह्या किमिष्यतो वा २८ स्वप्नं कर्णपरिहरात्तादृशं तस्मादिति । अज्ञाना मापि बुद्धिचक्षुता रार्थं विषयसक्तिनिर्देशनमुक्तं न तु ग्राह्यार्थ
 स्वेनेति च तस्माद्भावो भक्तिः मयि भक्त्या भावितं तन्मयीकृतं २८ स्वरूपवाह्यातः कर्णमोग्यत्वभेदेन द्विविधा विषयाः तत्र पूर्वमुक्तं विषयणीया द्वितीयाः सासारिकाः अन्ये जनकत्वात् नुमुक्तुं नाभव
 यं हेयाः तथा हित्वा तस्मात्तिरेकेणेश्वरो हित्यादिलक्षणा केशवेन्यथा बुद्धिर्जायते । जन्ममभूतिपुरुषेण सह वर्तमानत्वात् । सुसंक्षयहेतुत्वेन रूप्यादिशब्दवाच्याः रीदृक्ष्य इति वातो तस्याः संगोपेता
 स्त्रीसंगाः तत्संगानां संगोपेतामिति स्त्रीसंगसंगिनः तेषां संगं दूरतः परिहृत्य तस्मैव कर्तव्येश्वरो मयस्वामी तर्हि करोह मित्यादिभक्त्यैति भावेन विषयास्त्यक्तव्या इत्याशयेनाह स्त्रीसंगेति अनेन स्त्रीरागिणां
 संगोपि परिहर्तव्य इत्युक्तं भवति । केशवे त्वन्यथा बुद्धिः सैव स्त्रीसंगकीर्तिते तत्पादिवाक्यमत्रमात्रं क्षेममंगलस्थले २९

नन्वन्येषु हृत्पादेषु अधःपातहेतुषु हेतुषु सत्सु किं विशेष्यस्त्रीसंगसंगिसंगो दूरतस्त्याज्य इत्युच्यत इत्यत आह नतयेति । यथास्पृशः योषित्संगाद्विषयिभिर्जुष्टत्वाद्योषिच्छब्दाद्यायाईश्वरोहामित्याद्यनेक विधान्यथा बुद्धेरधिकरणलक्षणसंगसंगथा तत्संगिसंगतः मिथ्याज्ञानिते वा लक्षणसंगसंगाल्लेशो बंधश्चायं तमोल्लभ्यमानवेत्ति न्यवः अत्र पातकविशेषास्तत्फ लानि च । परदारदृशि प्रोक्तोऽनुपातकसंज्ञिताः । उपपातकतद्गतिश्च वर्णबाह्येषु पातकम् । महापातकसंज्ञितुपि त्रादेर्दारयर्षणम् । दारदृष्टिः स्वोत्तमानां मानुषाणां स्वभावतः । सुप्रहापातकं मोक्षतद्गतिस्तु मह चमः । ऋषिदारेषु मनसो गतिरिव ततोधिकम् । देवदाराभिकामानां संगिसंगत्ततोधिकः । किमु विष्णोस्ततो योषित्संगस्य व्यत्ययस्येति । न समं पातकं कापि न हि स्वह यमिकामिनः । अवज्ञातामाधवादेस्तस्मात्तदूरतस्त्यजेत् । मानुषेषु तु दुःसित्वं क्षुद्रपापफलं स्मृतं । पापं तु वर्णबाह्यत्वं तिर्यग्योनिगतिस्तथा । सहस्रवर्षं नरकं क्षुद्रपातकजं फलम् । तयोपपातकाच्चापिनरकं युगमा श्रकं । चतुर्युगावसानंतु पातकस्य फलं स्मृतं । महापातकजन्यं च कल्पवाधिसमीरितं । सुप्रहापातकाच्चापि पावद्ब्रह्मलपो भवेत् । तत्पराणां पातकानां फलमधंतमं स्मृतं । अधोधा दुःखमनुलं विष्णुदाराभि मर्शनात् । वधादपि हि दाराणां धर्षणं कोपकारणं । तस्मादेव्यः सदा च वा अभिवाभिकामत इति । धर्मपतस्ववचनाद्विशेषः पातकानां फलानां च द्रष्टव्यः ३० ध्यायेन्मामन्तं द्वितइत्यत्रोक्तं ध्यानप्रकारं पृच्छ

नतथास्य भवेत्केशो बंधश्चान्यप्रसंगतः ॥ योषित्संगाद्यथापुंसो यथा तत्संगिसंगतः ३० ॥ उद्धव उवाच ॥ यथा त्वामरावेदाक्षयादृशं वायदात्मकम् ॥ ध्या येन्मुमुक्षुरेतन्मे ध्यानं त्वं वक्तुमर्हसि ३१ श्रीभगवानुवाच ॥ सम आसन आसीनः सम कायो यथा सुखम् ॥ हस्तावुत्संग आधाय स्वनासाग्रकृतं लक्षणः ३२ प्रा णस्य शोधयेन्मार्गं पूरकुंभकरेचकैः ॥ विपर्ययेणापिशनैरभ्यसेन्निर्जितेन्द्रियः ३३ हृदयविच्छिन्नमोकारं घंटानादं बिसोर्णवत् ॥ प्राणेनोदीर्यतत्रापुनः संवे शयेत्स्वरम् ३४ एवं प्रणवसंयुक्तं प्राणसंयममभ्यसेत् ॥ दशकृत्वस्त्रिषवणमासादवर्गाजितानिलः ३५ हृत्पुंडरीकमंतस्थमूर्ध्वनालमधोमुखम् ॥ ध्यात्वो र्ध्वमुखमुन्निद्रमष्टपत्रं सकर्णिकम् ३६ कर्णिकायान्प्रसेत्सूर्यसोमाग्नीनुत्तरोत्तरम् ॥ वह्निमध्ये स्मरेद्रूपममैतद्वचनमंगलम् ३७ समप्रशांतं सुमुखं दीर्घचा रुचतुर्भुजम् ॥ मुचारुसुंदरग्रीवं सुकपोलं युचिस्मितम् ३८ समानकर्णविन्यस्तस्फुरन्मकरकुंडलम् ॥ हेमांबरधनश्यामं श्रीवत्सं श्रीनिकेतनम् ३९ शं खचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम् ॥ नूपुरैर्विलसत्पादं कौस्तुभप्रभयायुतम् ४०

ति यथेति । यादृशं कीदृशं यदात्मकं किमात्मकम् ३१ समाहितेन मनसा ध्यानं कर्तव्यं एतदुपायं प्रथमतो वक्ति सम आसन इत्यादिना ३२ विपर्ययेण रेचकादिक्रमेण ३३ अत्र प्राणगन्धोद्विरावर्त्तनीयः हृदि निरंतरं प्राणेनोच्चार्यमाणं ओंकारं घंटानादवत्कर्णरमणीयं बिसोर्णवत्पद्मनालंतुवदविच्छिन्नं वायुद्वारमिष्यमाणं प्राणशक्त्योदीर्घं उच्चार्यतत्र स्वरहृदि स्थिते प्राणे स्वरमुदात्तलक्षणं पुनर्व्यावृत्तं यथा तथा संवेद्येत्समीचीनं च कुर्यादित्यन्वयः । ऊर्ध्वभूम्यमावर्त्तते तौ मिषादिलोमासि रित्यादयः । पुनरप्रयमेभ्यः पावृत्ताववधारण इति ३४ प्रणवेन संयुक्तं प्राणसंयमं प्राणायामं मासादवर्कमासात्पूर्वमेवानि लो जितः प्राणमसादं प्राप्त इत्यर्थः उपास्य प्राणतो नुज्ञां हृदि स्थाप्याप्यसेवकः । अनुज्ञानंतरं मासाद्वो प्राणो भाविष्यति । प्रसादभाक्त्वं संमोक्तं प्राणविष्ण्वोजेयस्त्विति । न हिसर्वविजेतारौ विजेयौ केनचित्काचिद् अपेक्षितं फलं तेन दीयते तज्जितं त्विति । यथाजितावसुमती यथामोक्षपदं जितमिति प्रभंजनप्रमाणवचनादुक्तम् ३५ कथं स्थितं त्वामिति प्रश्नं परहरति । हृत्पुंडरीक इति ३६ यादृशमिति प्रश्नं परहरति वह्निमध्ये इति ३७ यदात्मकमित्यप्यपरिहारः प्रशांतमित्यनेन सूचितः । निर्दोषपल्लवदं दस्वभावा इत्यर्थः ३८ ३९ ४०

४१ विषयभासाकृष्टत्वेन विशदित्वैर्ध्यानं कथमुपपद्यत इत्यतस्तदुपायमाह इंद्रियाणीति तस्मिन्ध्येय एवास्थितमनाः ४२ सर्वव्यापकं सर्वांगविषयं चित्तमाकृष्यैकत्रयैकस्मिन्मुखस्य वयसे सर्वव्यवहरमरयाश्र-
कावेकास्मिन्वयवेधारयेदित्यर्थः ४३ तत्रमुखादौ लब्धपदमाकृष्यव्योम्नि सर्वांगेषु धारयेदित्यर्थः । व्योमेति व्याप्तशब्दः स्याद्विशेषादोततापित इति वचनात् विशेषादोतत्त्वमवयवानामित्यर्थः । मध्येवम-
नस्य आरोहो यस्य समदारोहः पुरुषः । तच्च धारणलक्षणं ध्यानं तत्त्वास्वत एव मनसस्तत्रैव समाहितत्वादयत्नेन जगत्सर्वांगग्राहकमनश्चित्तयेत् । तदुक्तं यावत्समग्रस्मरणमचलं केशवे भवेत् । समग्रं चित्त-
येतावच्छब्दात्तु विचले सतः । प्रत्यंगधारणं कुर्यान्मनोयावत्समग्रं । प्रत्यंगान्यासतो यावत्समग्रेषु स्थिरमनः । तदा पुनः समग्रं धारयेद्येन ततो बुधः । यथा तु धारणोत्साहं विना तत्राचलं मनः । तिष्ठेत्पक्ता-
समुद्योगं शंस्य च कान्तु जाकिते । आरुढचेताः परमेश्वरगाराधे कथामनि । नैवान्यच्चित्तयेत्तस्मात्पूर्णं दाक्षतुं भुजात् ततो न्यस्मरणे तस्मान्मनश्चलति सुस्थिरम् । धारणार्थमप्यनेन तस्मात्तदुभयं त्यजेत् ।
यावत्साराङ्गचेताः स्याद्विष्णोरूपे चतुर्भुज इति ४४ उपासनाफलमाह एवमिति एवं निरंतराभ्यासरतं प्रतिदिनं प्रवृद्धप्रेम्णा मध्येव समाहितमतिस्तत्परिपाके सत्यात्मनि देहे आत्मानं ज्ञानाय भीष्टदातृत्वेन स्वा-
मिर्गमा मेव विचछेज्जीवात्पृथक्स्थितं पश्यति विनिषेधे पृथक्भाव इति पादवः सर्वात्मन्सर्वस्वामिनि ज्योतिषि ज्योतिर्मये मायि संयुतं मदाधारतया स्थितं तस्माज्जातं तस्मिन्नेवौतमिति ज्योतिर्जीव विचपश्य

श्रुमात्किरीटकटकटिमूत्रांगैर्दुर्धुतम् ॥ सर्वांगसुंदरं हृद्यं प्रसादसुमुखेक्षणम् ॥ सुकुमारमभिध्यायेत्सर्वांगेषु मनोदधत् ४१ इंद्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यो मनसा
कृष्यतन्मनाः ॥ बुद्ध्यासारथिना धीरः प्रणमेन्मयि सर्वतः ४२ तत्सर्वव्यापकं चित्तमाकृष्यैकत्रयैकधारयेत् ॥ नान्यानि चित्तयेद्भूयः सुस्मितं भावयेन्मुखम् ४३
तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्यव्योमि धारयेत् ॥ तच्च त्यक्त्वा मदरोहो न किंचिदपि चित्तयेत् ४४ एवं समाहितमतिर्मा मेवात्मानमात्मानि ॥ विचष्टेमयि स-
र्वोत्पन्नज्योतिर्ज्योतिषि संयुतम् ४५ ध्यानेनेत्थं सुतीव्रेण युंजतो योगिनो मनः ॥ संयास्य साधुनिर्वाणं द्रव्यज्ञानक्रियाभ्रमः ४६ ॥ इति श्रीभागवते महापुरा-
णे एकादशस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ जितेंद्रियस्य युक्तस्य जितश्वासस्य योगिनः ॥ मयि धारयतश्चेत्त उपतिष्ठंति सिद्धयः १
॥ उद्धव उवाच ॥ कथाधारणया कास्वित्कथं वासिदिरच्युत ॥ कति वासिदयो ब्रूहि योगिनां सिद्धिदो भवान् २

ति । तारतम्येन विचभावेन स्थितास्तत्त्वाभिमानिनो देवताहृष्टा सर्वाधारं भवन्ते पश्यतीति भावः । समाधियोगे संपूर्णे हृदि पश्यति केशवम् । जीवंतमतिर्बिंबं च तेनैव सहसंस्थितं । तदा धारं तदंतःस्थं तेनैव सह-
संस्थितम् । आनंदज्ञानशक्त्या चैकदा तदवरगुणैः । जीवन्मुक्तौ च मुक्तौ वा सततं तद्दशोऽस्थितमित्येतद्वर्तमानम् । स्वयंप्रकाशरूपत्वाज्जीवोपि ज्योतिरुच्यत इति च ४५ दर्शनफलमाह ध्यानेनेति सुती-
व्रेण निश्चितेन इत्युत्पन्नध्यानेन निदिध्यासेन दर्शनेन युंजतः सर्वस्मात्प्रेष्योपमिति ध्यायतो योगिनो ज्ञानिनो द्रव्यज्ञानक्रियाभ्रमः मदीयोयमिति देहविषये ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियविषये च भ्रमतीति भ्रमरूपं प्राकृ-
तमभ्रमं निर्वाणं नाशं आशु संयास्यति यातीत्यन्वयः ४६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ७ ॥ परं ज्ञानफलममृतमेव न कित्वाणिमादिसि-
द्धिरन्यैर्हिकीत्येतदस्मिन्मध्याधोनिरूपयति तत्रादौ नापृष्टः कस्यचिद्वादिष्यतः प्रश्नबीजमुत्पापयति जितेंद्रियस्येति १ सिद्धय इति शुभ्रगुणद्वयः कीदृश्याधारणया कासिद्धिः ताश्च कतिं-
ख्याताः संतैति पृच्छति कथं २

१ जेतुं तु संताने दिवादिः ऊर्यते व्याप्नोति इति ओवस्तस्य भावः ओतता

कतिवेतिप्रश्नपरिहरति सिद्धयति । धारणायोगपारमैः धारणाख्ययोगपारंगतैरत्रोत्पन्नज्ञानस्यापितत्तद्यो गीसिद्धयेतत्तदधिष्ठानगततत्तद्भगवद्रूपविशेषानुस्मरणधारणेत्युच्यते । तस्मात्सिद्धीनां मुख्यतो ज्ञानफलत्वेपि धारणाफलत्वमुपचारोऽन्यथानुत्पन्नज्ञानस्यापि धारणात्रेण तत्सिद्धिप्रसंग इति । असुराणां तु भगवत्कृपया याहेतव इति च तासां यष्टादशसिद्धीनां मूलभूता अष्टौ सिद्धयो मध्ये प्रथमानां मुख्यान्ये पुदेवेषूपचरिता इति मत्प्रधानाः । सर्वाधिका अणिमाद्याविष्णोर्नान्यस्य कस्यचित् । स्वाभाविका विरिचस्य मत्प्रसादात्पराधिका इति । स्वाभाव्येष्विति वचनात् ता एव अष्टैव गुणभूतानां ननु भिन्नत्वाद्या नामपि हेतवः । निःसीमाष्टगुणाभावात्सिद्धयोऽष्टादशस्मृताः । देवेभ्योऽन्यत्र देवानां सिद्धयोऽष्टैव संमता इति ३ कास्ता अष्टैव तत्राह । अणिमेत्यादिना । मूर्तेः स्वरूपस्याणिमादिसिद्धिर्द्विपैरन्यैर्द्विषैर्विषय प्राप्तिः श्रुतेषु दृष्टेषु वस्तुषु प्राकाश्यशक्तिमैरण्येवेशितृत्वम् गुणेष्वसंग एव वाशित्वम् । यस्मिन् कर्मोपस्य सत्कामस्तत्काममवाप्स्यति इति यत्प्राप्ताकाम्यम् । यादृशानंदकामः स्यात्तादृशानंदसंभवभोगान्विनैव प्राप्ताकाम्यमणिमादेः पृथग्यंत इति वचनात् ४ ५ इदानीं यष्टादशसिद्धीरुद्दिशति अनूर्मिमत्त्वमित्यादिना । अणिमामहिमालघिमामाप्तिः प्राकाशयेति तावतिशितामा काम्यमित्यष्टमहासिद्धयः अनूर्मिमत्त्वम् दूरश्रवणम् दूरदर्शनम् । मनोजवः कामरूपं परकायप्रवेशनं स्वच्छंदमृत्युर्देवानां सहक्रीडानुदर्शनम् । यथासंकरूपसंसिद्धिराज्ञाप्रतिहता गतिः । अद्वंद्वं त्रिकालज्ञत्वम् परचित्ताद्यभिज्ञता अग्निस्तंभः अर्कस्तंभः जलस्तंभो विषादिस्तंभः । अत्रादिशब्देन शस्त्रास्त्रनखदंतताडनशापादिभिरप्रतिहतियुद्धेहिता इयंतं भूयसप्रदशीसिद्धिः अपराजय इत्यष्टादशसिद्धयः अणिमाद्यष्टसिद्धिभ्यो जाताः एवमुभये संभूयर्षाद्विंशः गरिण्यासहस्रविंशः अर्थात्तर्भावेदेनाष्टसिद्धीनां यष्टादशसिद्धय इति केषांचित्पक्षः । तथाहि अनूर्मिमत्त्वस्याकाम्यांतर्गतत्वेन तेऽभेदा दूरश्रवणदूरदर्शनत्रिकालज्ञत्वपरचित्ताद्यभिज्ञता

श्रीभगवानुवाच ॥ सिद्धयोऽष्टादशप्रोक्ता धारणायोगपारमैः ॥ तासां मष्टौ मत्प्रधाना ता एव गुणहेतवः ३ अणिमामहिमामूर्तेर्लघिमामाप्तिरिन्द्रियैः ॥ प्राकाश्यं श्रुतदृष्टेषु शक्तेः प्रेरणमीशिता ४ गुणेष्वसंगो वशिता मत्कामस्तदवाप्स्यति ॥ एतामे सिद्धयः सौम्य अष्टावौत्पत्तिकामताः ५ अनूर्मिमत्त्वदेहेस्मिन् दूरश्रवणदर्शनम् ॥ मनोजवः कामरूपं परकायप्रवेशनम् ६

नां प्राकाश्यांतर्भावेन च तत्संप्राप्तकामरूपत्वस्याणिमामहिमालघिमार्तर्भावेनैका । अग्निस्तंभः अर्कस्तंभः जलस्तंभो विषादिस्तंभः शस्त्रास्त्राणां पादित्तं भानां ईशित्ववशित्वांतर्भावेपंच अपराजयोपि ईशित्वांतर्गत इति षट् मनोजवः कामरूपं परकायप्रवेशश्च स्वच्छंदमृत्युतादेवैः सहिततत्क्रीडानुदर्शनं प्राप्तिहतां प्राप्तिं तर्भावेन षट् अत्र कामरूपत्वस्याद्विवारोक्तिः रूपभेदेन विरुध्यते । गरिण्याः सैव हेतुः स्यान्महिमाहेतुधारणात् । प्रायोऽष्टसिद्धिकथनेष्वनोत्पद्युच्यत इति । प्राप्तिः प्राकाशयोश्चापि धारणे कापि संभवेत् । अतएव येन तां बुक्कागरिमाणपृथक् क्वचित् इति । मूलभूतास्तु सिद्धीनां देवानां यष्टादशसिद्धयः । सर्वासिद्धिप्रधानास्तास्तज्ज्ञायादष्टादशस्मृताः । अष्टस्वंतर्गतास्तास्तु तदपेक्षतया लयका इति । अनूर्मिमत्त्वसिद्धिस्तु प्राकाश्यांतर्गता स्मृता । दूरश्रुतिर्दूरदृष्टिश्च त्रिकालज्ञत्वमेव च । परचित्ताद्यभिज्ञानं प्राकाश्यांतर्गतानि च अणिमादित्रयांतश्च कामरूपत्वमिष्यते । अन्यकर्तृबुविषादीनां प्रतिष्ठेभो वशित्वगः । मनोजवः कामरूपं परकायप्रवेशनम् । स्वच्छंदमृत्युतादेवैः सहक्रीडेष्टसाधनम् । प्राप्तावतं गतान्याहुराज्ञाप्रतिहतिस्तथा । अग्निस्तंभो रविस्तंभ उदकस्तंभ एव च । विषस्तंभस्तथा शस्त्राणां पादित्तं भवच । ईशित्वांतर्गतान्याहुरपराजयमेव च । एतमष्टादशसिद्धिभ्यो जायंते सिद्धयः क्रमात् । अष्टादशसिद्धयः स्यान्प्राप्तिस्तु जायंते सिद्धयोऽभिज्ञताः । अनूर्मिमत्त्वदुःस्वस्याभावमात्रमुदाहृतम् । यथेष्टानंदसंप्राप्तिः प्राकाश्यामिति कीर्त्यते । दुःस्वाभावोऽपि प्राकाम्येनेतरसुखितोष्यते । प्राकाश्यांतर्गते देवादिज्ञानमेव विदो विदुः । सहस्रयोजनान्तं दूरदर्शनमिष्यते । दूरश्रवणमप्येतं स्मिन्नेव युगे स्थिते । वेदादिकां विना भोक्तान् त्रिकालज्ञातिता बुधैः । शरीरस्थं विना देहे परचित्ताद्यभिज्ञता । अन्यैर्द्विषैर्दर्शनादियथासंकरूपवेगिता । प्राप्तिरित्युच्यते सा हि स्वमनःसमवेगिता । मनोजव इति भोक्तृपञ्चाद्याकारता तथा । कामरूपत्वमुद्दिष्टं स्वदेहस्यागतः परे । परकायप्रवेशः स्यात्प्रागादवीकृतनः स्मृतः । स्वच्छंदमृत्युतादेवैः क्रीडाचंद्रादिभिर्विना । यथासंकरूपसिद्धिश्चा

पञ्चपानसुखादिषु । चक्षुर्दृश्येष्वणुत्वंतु अणिमासंप्रकीर्तिता । महिमाचापैसंप्रोक्तानिलोकांतरपूरणात् । चक्षुर्दृश्येष्विवाहृतत्वंलघिमासंप्रकीर्तिता । त्रिलोकसमभारस्तुगारिमाचापिकीर्तिता । पूर्वशक्तेः कोटिगुणशक्त्युपेक्षस्तथोक्ता । भुविस्थैः प्राणिभिः प्रोक्तकरणंचापिकीर्त्यते । आज्ञाप्रतिहतिर्वाह्वादर्वागस्त्रनिपातनम् । विनामहातपस्वींश्चशापाप्रतिहतिः स्मृता । अपराजयोमनुष्येभ्योवशित्वंचाप्यलो भवति । दाहादिसहनंचापिप्रतिष्ठंभवीयते । इतिषांद्वाविप्रोक्तगारिण्यासद्वसत्वा । विंशतिस्तुसुरेभ्योन्यदेवेष्वष्टैसिद्धयः । यतोनिःसीमकास्तेषां देवानामष्टसिद्धयः अतोष्टादशसिद्धीनांतदंतर्भावइष्यते । देवादिदेवसायुर्भविष्णूनामुत्तरोत्तरम् । सिद्धयः परिपूर्णास्तुविष्णोरेकस्मनान्यगाहति । श्रुनेषुतुयथायोगंभिन्नग्रहणमेवतु । उक्तंप्राकाश्यमन्येषां देवानामश्रुतेष्वपि । ऋषीणामिभ्रभावेनभासतेकिंचिदश्रुतम् । विषयेभ्योधिकसुखव्यक्तिः प्राकाम्यमेवतु । इतरेषां सुराणानुनिःसीमानंदभोजनम् । एवमेवतुनिःसीमादेवानामष्टसिद्धयः । उत्तरोत्तरमत्रापिपावद्विष्णुः सुपूर्णभुमिति । अग्न्यादिशक्तिसंस्तंभश्चाग्निस्त्वयइष्यतेइति । एकस्मात्सिद्धयोविष्णोः स्नानभेदात्पुण्यविधाः । एकस्थानगतायाः स्युः सुस्थिरोपासनायदीनि । नानाकोशगतवाक्यबलादुक्ताएवांतर्भावाः संख्याश्चनान्याः शुक्तीर्बाहुकविधादि । अत्रमहिताभासमंताद्भूतियस्याभाज्ञायाः सातथाभाज्ञाअप्रतिहतागतिः ६ ७ ८ मनोयोगेनयद्धारणं व्यानतेन जायमानाः सिद्धयोयोगवारगसिद्धयः संख्याविषयंमंत्रं परिहृत्यइदानींकयाधारणया इत्यपिद्विप्रैरिहति यथेति ९ तत्रतावत्प्रथमोदिष्टाणिमासिद्धिप्रापकंव्यानप्रकारमाह भूतसूक्ष्मेति । भूतसूक्ष्माणां पार्थिवदिपरमाणूनामात्मनिनियामकेपरमाणुपुस्थित्वेभ्यमितन्मात्रापरिमितत्वेन मनो धारयन् व्याप्यमाणमानमेवाप्नोति अनेनयच्चद्रूपमितंरूपंस्वयमपितत्परिमितोभवतीत्युक्तंभवति तन्मात्रावयवेसूक्ष्मेपरमाण्वभिधानके । प्रत्येकमणुरूपंतुविष्णुं व्याप्यअणुमंवेदितिवचनात् प्रकारां

स्वच्छंदमृत्युर्देवानांसहक्रीडानुदर्शनम् ॥ यथासंकल्पसंसिद्धिराज्ञाप्रतिहतागतिः ७ त्रिकालज्ञत्वमद्वंद्वं परचित्ताद्यभिज्ञता ॥ अग्न्यर्कोबुविषादीनांप्रतिस्तं भूपराजयः ८ एताद्वोदेशतः प्रोक्तयोमधारणसिद्धयः ॥ ययाधारणयायास्याद्यथावास्यान्निबोधमे ९ भूतसूक्ष्मात्मनिमथितन्मात्रंधारयन्मनः ॥ अणिमानमवाप्नोतितन्मात्रोपासकोमम १० महत्यात्ममपिपरेयथासंस्थंमनोदधत् ॥ महिमानमवाप्नोतिभूतानांचपृथक्पृथक् ११ परमाणुमयेचित्तंभूतानामपिरंजयन् ॥ कालसूक्ष्मात्मकेयोगीरुधिमानमवाप्नुयात् १२ धारयन्मय्यहंतत्त्वेमनोवैकारिकेऽसिखम् ॥ सर्वेद्विषयाणामात्मत्वंप्राप्तिमाप्नोतिमन्मनाः १३

तरेणाणुत्वमाप्तिमतिपत्तिमाह तन्मात्रेति । मयतन्मात्रोपासकः तस्याकाशादिगुणस्पर्शव्यादेर्यत्सूक्ष्ममात्रं परिमाणं तत्परिमाणस्य मम स्वहृत्परिमाणस्य कोपितत्परिमितरूपोभवतीत्यर्थः । आकाशवस्तु ह्यमतापोव्यापित्वेनैवमन्यते । तन्मात्रव्यापिनं विष्णुं वेत्तयन्सत्तथाभवेदिति वचनात् । अणुत्वंच । चक्षुर्दृश्येष्वणुत्वंतु अणिमासंप्रकीर्तिता इत्युक्तविधंच १० व्याप्तस्य हरेरेकैकावयवव्यापनं परीच्छिन्नवस्तु महत्स्वरूपमाह महतीति । महतिव्याप्ये आत्मन आत्मनि स्वाभिनिमयि यथासंस्थं यथावस्तु परिमाणं तथा स्थिते मनोदयत्पुरुषो महिमानं महत्त्वमवाप्नोति तदेव विशिष्टं भूतानामिति । अस्मात् स्थूलतामाधुवानीत्यपेक्षायां तस्मात् स्थूलतामाप्नोति । ततो न्यस्यामहत्त्वमाधुवानीत्यपेक्षायां तस्मादिति पृथक्पृथक् सूक्ष्मता साक्षात्माहत्त्वमवाप्नोतीत्यर्थः परेपरमात्मनि । सर्वनामसंज्ञाविकल्पात् नास्त्यस्य ११ लघिमासिद्धिप्रापिणोमतिपत्तिमाह परमाणुमयइति । कालसूक्ष्माणां कालपरमाणूनां आत्मके आत्मनि व्यापके तत्स्वरूपं विशिष्टं परमाणुमये भूतानां साक्षादतिशयेनाणुस्वरूपे मपि चित्तं रंजयन् अनुरक्तं कुर्वन् तदेकनिष्ठत्वेन कुर्वन् लघिमानमाप्नोति १२ प्राप्ति सिद्ध्या तावदधारणमाह धारयन्मिति । वैकारिके भूतं त्वेव्याने मयि मनो धारयन्नास्ति नैव वृत्तवर्तिवृत्ति यथा तथा धारयन् सर्वेद्विषयाणां आत्मत्वं स्वाभित्वेन स्वेच्छानियतस्वमाप्नोति ततः केमत्राह प्राप्तिमिति । अन्येद्विषयदर्शनादिलक्ष्यमाप्तिमाप्नोति । अन्येद्विषयदर्शनादियथासंकल्पवेगिता । प्राप्तिरित्युच्यते साद्विहिति च । मन्मना इत्यनेनात्रालेखनमनस्कत्वं निवारयति १३

परकायप्रवेशोपायमाह परकायमित्यस्यापमर्थः परकायं विशन्ति सद्धात्मानं स्वातन्त्र्यं तत्र परकाये भावयेद्वैर्भाविनः प्रकृष्टानंदरूपत्वात्प्रणयनकर्तृत्वाच्च प्राणः । परमात्मा वायुभूतो वायौ भूतो वाय्वंतर्गतः । पिंडं हि स्वाहतरदृष्ट्या स्वहृत्स्थानतत्पक्षायोगिनसमादाय परकाये प्रवेशेदित्यन्वयः । स्वदेहात्प्रागतः परे परकायप्रवेशः स्यादिति परकायस्थितं हारं ध्यायन् विशेत् परकाये वाय्वंतरगतः पुमान् । प्राणनामा हरिः ओक्तस्मिन्व यु.समाश्रितः ॥ वायावंतर्गतो जीवो देहादेहं मया स्यतीति च २३ स्वच्छंदमृत्युताप्रकारमाह पाष्ण्येति प्राणं हृदुरः कंठमूर्द्धस्वारोप्यषडाधारस्थितं विष्णुं ध्यायन् ब्रह्मरभ्रेण तनुमुत्सृजेन मर्त्यं ब्रह्मणि नीत्वा प्राणनामानं ब्रह्मे ब्रह्मनामिन् स्मृत्वेत्यर्थः । पुमादवर्कृतनास्मृतास्वच्छंदमृत्युतेति घटाधारास्थितं विष्णुं ध्यायन् प्राणं क्षयं विना । यदि मृत्युमभीप्सितं था प्राप्नोत्यसंशयम् । प्राणस्थप्राणनामानं ब्रह्मे ब्रह्मनामके । विष्णुं विष्णावनुस्मृत्यपि सृजे देहं मजसेति । अनेकस्य हरेर्नीतिस्तद्वत्तस्य हरेः स्मृतिः । नहि नेय कचिन्कापिकेनचित्स्ववशतः इति च २४ देवसहितक्रीडानुदर्शनसिद्धिधारणामाह विहरिष्यन्निति सुराणामाक्रीडे विहरिष्यन् विहर्तुं कामो योगी सत्वगुणं मत्स्थं विभावयेत् सुरस्त्रियो विमानेन सत्ववृत्तिमुपतिष्ठति समीपमाभुवतीत्यन्वयः देवैः क्रीडाचंद्रादिभिर्विनेति २५ यथासंकल्पसिद्धि ध्यानामाह यथेति । सत्ये संकल्पे मयि मनोयुं जानोष्याययामत्तरः पुमान् बुद्ध्या संकल्पयेत् । ययं गुणमुपसंहृत्य मामुपास्तेतथा तथा तत्काम्यमाप्नोतीत्यन्वयः । यथासंकल्पसिद्धिश्चाप्यन्नपानमुत्तादिषु इति

परकायं विशन्ति सद्धात्मानं तत्र भावयेत् ॥ पिंडं हि त्वाविशेत् प्राणो वायुभूतः षडं ब्रिवत् २३ पाष्ण्यर्पांश्च गुदं प्राणं हृदुरः कंठमूर्द्धसु ॥ आरोप्य ब्रह्मरभ्रेण ब्रह्मनीत्वा तत्सृजे तनुम् २४ विहरिष्यन् सुराक्रीडे मत्स्थं मत्वं विभावयेत् ॥ विमानेनोपतिष्ठति सत्ववृत्तिं सुरस्त्रियः २५ यथासंकल्पयेद्बुद्ध्या यथा वामत्परः पुमान् ॥ मयि सत्ये मनोयुं जंस्तथा तत्समुपाश्रुते २६ यो वै मद्रावमापन्न ईशितुर्वंशितुः पुमान् ॥ कुतश्चिन्नविहन्त्येतत्स्य चाज्ञायथामम २७ मद्रत्तया शुद्धस्त्वस्य योगिनो धारणाविदः ॥ सत्यत्रैकालिकी बुद्धिर्जन्ममृत्युपबृंहिता २८ अग्न्यादिभिर्न हन्येत मुनेर्योगमयं वपुः ॥ मद्योगश्रांतचित्तस्य याद सामुदकैर्यथा २९ मद्रिमृतीरभिध्यायन् श्रीवत्साल्वविभूषिताः ॥ ध्वजातपत्रव्यजनैः स भवेदपराजितः ३० उपासकस्य मामेवं योगधारणया पुनः ॥ सिद्धयः पूर्वकथिता उपतिष्ठत्यशेषतः ३१

२६ आज्ञाप्रतिहतिसिद्धिधारणाप्रकारं दर्शयति यदिति । यः पुमानीशितुर्वंशितुः मदिति पंचमीषष्ठ्यर्थे मम भावं भावनामीशितुत्ववशितुत्वादिगुणोपसंहारलक्षणं भांक्तिसेवामापन्नः तस्य पुंसः आज्ञा कुतश्च न हेतोर्न विहन्त्येत पशवद्वर्णयैथयामाज्ञा वैश्रसिद्धं । आज्ञाप्रतिहतिर्ब्राह्मणं दवांगल्लविधातनम् । विनामहातपस्वीश्वशापप्रतिहतिः स्मृतेत्येतच्च शब्दतो वा गृहीतं भावो मनश्च भक्तिश्च कावेदभ्यास इत्यत इति च २७ त्रिकालज्ञातसिद्धिसाधनमाह मद्रत्तयेति धारणाविदः त्रिकालांतर्यामिह रिक्तरणप्रकारज्ञस्य जन्ममृत्युपबृंहिता शुद्धिर्न हारविषयिणी बुद्धिर्ज्ञानस्यादितिशेषः वेदादिकं विना प्राक्ता त्रिकालज्ञानिवावुधैरिति त्रिकालप्रेरकं विष्णुं ध्यातुः कालत्रयज्ञतो विदः २८ अग्न्यादिस्त्वं भोपास्तिप्रकारमाह अग्न्यादिभिरिति योगमयं ध्यानमयं एतदेवाविशिनाष्टि मद्योगश्रांतचित्तस्येति अग्न्यादीनां औष्ण्यादिशक्तिस्तं भाक्त्वा दिगुणार्थवस्य मध्यान्मद्योगः । तेन श्रांतं तदेकनिष्ठचित्तं यस्य सतथा तस्य । अग्न्यादिशक्तिस्तं भग्निसंस्तं मध्य इति । यादसां वपुः । अग्न्यादिषु हारं ध्यायस्तत्प्रतिस्त्वं भको भवेदिति च २९ अपराजितसिद्ध्युपायमाह मद्रिमृतीरिति मद्रिमृतीः मम विदिवभूतीः अपराजितः मनुष्यैरितिशेषः ३० उक्तानामनुक्तानां च सिद्धीनामवरोधोऽपरोक्षीकृततत्त्वस्य तस्मिन्नीराकाशप्राणस्य ममोपासकस्योक्तविधया तत्तत्सिद्धिप्राप्तिर्योगगुणोपास्ति कुर्वत एवेत्याह उपासकस्येति उपासनया परोक्षीकृततत्त्वस्य पुनरुपासनकार्यकालं कुर्वतः कार्यसिद्धिः स्यादित्यतो योगधारणया पुनरित्युक्तं । योगधारणया सिद्ध्युपायध्यानेन ३१

निरंतर ध्यानरतस्य पुंसः सिद्धिर्निर्द्वयमात्रेण भवति न चिरध्यानापेक्षास्तीत्याशयेनाह जितेन्द्रियस्येति । दांतस्योपरतस्य जितश्चास्य प्राप्तवायुप्रसादस्य जितात्मनः प्राप्तमनोजयस्य । उपास्यवायुप्रथमं वायुसुष्ठुपरोक्षिते । अनुज्ञातस्ततस्तद्वतत्रतत्रहस्मरेत् । कृत्वा ऽपरोक्षं तंचापि कालेकाले स्मरेत्पुनः । अभीष्टकार्यसिद्धिः स्यात्तस्यानास्तपत्रसंशयः । अकामोपदिवायुचध्यात्वा हृष्टा हरितया । न किंचिस्त्राययेत्पश्चात्साक्षिप्रमुक्तिमेव्यतीति ३२ भगवद्वचनेनाणिमादिसिद्धीनां सौलभ्ये पितृदर्योपास्तिर्न प्रशस्तेत्याह अतरायानेति । एतान्सिद्धिविशेषान् उत तमयोगं मुक्तियोगं ध्यानं युंजतः कुर्वतः संपद्यमानस्य मत्प्रसादमाप्तुकामस्य कुतोरप्याह इति तत्राह कालेति । यदि योगफलं मुक्तेषु नः काममपास्यतु । तेनैव क्रमयोगेन वायुं हृष्टा हरितया । एष्टव्या मुक्तिपदवीनान्यथातु कथंचन । पूर्वहृष्टिर्हि कामार्थे पश्चात्सौख्यार्थमिष्यते । येषां तु जन्मतः सिद्धिस्तेषां दोषो न तु कश्चिदिति ३३ जन्मादिभ्यो योग एव साधनोत्तम इत्याह जन्मौषधीति । यावतीर्यावत्पयोगेन ध्यानेन एतादृशो योगो विशिष्टदेवताभिरैव सुलभ्यो न सर्वैरित्याह यैरिति । यैर्यैः कैश्चित् कैश्चिदेव जन्मादिभिर्योगातिव्रजेत् । कुत इति तत्राह सर्वासामिति । मुदो घटकारणत्वे पितृत्वा मित्वा किंतु कुलस्यैवेत्यत उक्तं पतिरिति । कुलस्यैव मित्वा व्यावृत्त्यगतीत्यतः प्रभुरिति समर्थेन मया विशिष्टा एवास्मिन् योगे धिक्ताः स्फुरितिसं कल्पितत्वाद्युक्तमित्यर्थः । जन्मादिभिः कैश्चिदेव प्राप्यते योगजं फलम् । योगेन सर्वैः प्राप्येत योगे यत्नं ततः कुराकश्चिदर्थेपि च्छन्दः प्रशार्थेपि कश्चिद्वेत् । कश्चित्पराशर्याची कश्चिदापेक्षवाचकः । इति वचनाच्चौरिति पच्छन्देन कश्चिदर्थ उच्यते ३४ न केवलं सिद्धीनामेव हेतुः किंतु योगादीनामपीति भावेनाह अहमिति ब्रह्मादिन विदां तारनामित्यर्थः ३५

जितेन्द्रियस्य दांतस्य जितश्चासात्मनो मुनेः ॥ मद्धारणाधारयतः कानुसिद्धि सुदुर्लभा ३२ अंतरायान्वदं स्येतान्युंजतो योगमुत्तमम् ॥ मया संपद्यमानस्य कालक्षपणहेतवः ३३ जन्मौषधितपोमंत्रैर्यावतीरिह सिद्धयः ॥ योगेनाप्नोति ताः सर्वा यैर्योगातिव्रजेत् ॥ सर्वासामपि सिद्धीनां हेतुः पतिरहं प्रभुः ३४ अहं योगस्य सांख्यस्य धर्मस्य ब्रह्मवादिनाम् ३५ अहमात्मा तरो बाह्यो नादृतः सर्वदेहिनाम् ॥ यथाभूतानि भूतेषु बहिरंतस्त्वहं तथा ॥ ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ उद्धव उवाच ॥ त्वं ब्रह्म परमं साक्षादनाद्यंतमपावृतम् ॥ सर्वेषामपि भावानां प्राणः स्थित्यप्ययो द्ववः १ उच्चावचेषु भूतेषु दुर्ज्ञेयमकृतात्मभिः ॥ उपासते त्वां भगवन् याथातथ्येन ब्राह्मणाः २ येषु येषु च भावेषु यथात्वां परमर्षयः ॥ उपासीनाः प्रपद्यंते संसिद्धिं तद्वदस्वमे ३ गूढश्चरसि भूतेषु भूतात्मा भूतभावनः ॥ नत्वां पश्यंति भूतानि पश्यंतं मोहितानि ते ४

कीदृशस्त्वमिति तत्राह अहमिति अहं सर्वदेहिनामात्मप्रेष्ठः स्वामी अतर्पामि रूपेणांतरः । अंतःस्थित्वा रतिकृत् अनेन प्रेष्ठत्वं विवृत् ब्रह्मरूपेण बाह्यो बहिष्ठ-बहिष्ठस्यापि ब्रह्मांडस्येवाभ्येनावृतोस्तीत्यतो नावृत इति अज्ञजने विश्रंभपितु हृष्टांतयति यथेति पंचमहाभूतानि भूतेषु जीवादिवस्तुषु अंतर्बहिष्ठव्याप्नोतीति ॥ ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विंशतीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ अधिकारिणामनेकविधत्वेन योग्यताया उपास्तेः फलस्य तथा विधत्वा च दानुकूल्येन तत्तदुपासनार्थं तत्तद्रूपोपसंहाराय प्रभूतीरुपादित्यास्मिन्नध्याये । तत्रोद्धवः स्वप्रश्नमवचनेनातर्पय जननाय प्रवक्तारं कृष्णं वेदांतवेद्यं ब्रह्म तदनुग्रहेण मया ज्ञातमिति भावेन वक्ति । त्वं ब्रह्मेत्यादिना । साक्षात्परमं ब्रह्म त्वंतं वैद्वान्येषामुत्तममिति भावेनोक्तं अनाद्यंतमिति । प्रकृतेः कथां चिदुक्तविशेषणसमर्थेपि कारित्वा दमुत्तममिति भावेनोक्तमपावृतमिति एवं विधस्य व्यावर्तकलक्षणमाह सर्वेषामिति । अपिरेवैतत्त्वमेव सर्वेषां भावानां प्राणश्चेकः स्थित्यप्ययो द्ववश्च श्रुतिस्थिति संहारकर्ता । सत्तापाअपित्वदेकाग्रित्वात्तत्त्वोक्तिः १ जन्मादिकर्तृत्वविशिष्टत्वेनोपास्योपित्वमेवेत्याह उच्चावचेषु भूतेषु । ब्राह्मणा मुनयो गार्थातथ्येन निर्दुःस्वार्थानुभवद्वयत्वेन स्थितत्वात् २ नन्वेवमुक्तानुवादास्तु तवापेक्षिताः कइति तत्राह पेक्षिति येषु येषु केषु केषु यथा कथं तदुपासनं भासते नोपसंभापज्ञानपत्तिवस्तुपदं त्रणे पुनरुद्वेष्टोदस्वेत्यात्मनेपदम् ३ बहुशृण्वतो विमत्स्वरूपज्ञानं दुःसाधनमिति भावेनाह गृह इति । तत्त्वया ४

सापि विशिष्टादक्षिणामुखे । एवं वेदाभिमानिभ्यो देवैः सर्वदेवतु । तदर्थं कृपाः पतयस्तस्वास्तस्यास्तथोत्तमाः । शब्दाईद्रस्तश्चोमास्तस्यास्तुतोरः । भारतीयाणां एवास्त्यस्ततः श्रीस्तद्वरोहरिरिति
 १२ ईद्रो रुद्रादीन्विनासर्वदेवानामुत्तमः । ऋते रुद्रादिकानिद्रः सर्वदेवाधिकस्ततः । ऋतेभीमं फाल्गुनश्चाण्डवेभ्योधिकस्ततः । तथा शुक्रः कवीगस्तुबृहस्पत्यादिकानृतो यमः संयमतामीशः शंकरादीन्विनैवतु इति
 १३ १४ १५ १६ छुमतां प्रकाशवताम् १७ धातूनां गैरिकाणाम् १८ गार्हस्थ्यं च यतित्वं च देवेष्वेकत्वमागतम् । प्राधान्योक्तिर्यतित्वस्य गार्हस्थ्यस्य कचित्कचदिति च तुयं श्रुतयोपत्याश्रमः १९ सो
 तसंनिधीनां तीर्थानां शुद्धजलानाम् रूपंतरविवक्षया त्रिपुरप्रद्व्यादि २० गहनानां गभीराणाम् २१ वसिष्ठेभ्योधिकस्तेषां मनुष्याणां पुरोधसां इत्युक्तेः मनुष्याणां पुरोधसां अधिको वसिष्ठः ब्रह्मिष्ठानां वैदिका
 नसिनान्यासिनापनीनाभग्रण्यां श्रेष्ठानां भजः ब्रह्मा २२ ब्रह्मयज्ञः स्वाध्याययज्ञः वायव्यन्यकीं बुवागामात्मानियामकः शुचीनां शुद्धिकराणां शुचिः शुचिकरः २३ योगानामात्मसरोधः मनोरोधः मंत्रोगुह्योक्तिः
 मंत्रगोपिषु गुह्योक्तिरिति यावदवः कौशलानां शुभहेतूनां आन्वीक्षिकी तत्त्वविद्या । ख्यातिवादिनां ज्ञानवादिनां मध्ये विकल्पो विशिष्टकल्पो जीवेशादिभेदवादी जीवेशादिविशेषोपपत्त्यर्थेन प्रकल्पेत् । कलिमार
 ईद्रो हंसर्वदेवानां वसूनामस्मिहव्यवाट् ॥ आदित्यानामहं विष्णूरुद्राणां नीललोहितः १३ ब्रह्मर्षीणां भृगुरहं राजर्षीणामहं मनुः ॥ देवर्षीणां नारदो हं वि
 र्धान्यस्मिधेनुषु १४ सिद्धेश्वराणां कपिलः सुपर्णो हं पतात्रिणाम् ॥ प्रजापतीनां दक्षो हं पितृणामहं मरुताम् १५ मां विद्वद्युद्धवदेत्यानां प्रह्लादमसुरेश्वरम् ॥
 सोमं नक्षत्रौषधीनां धनेशं यक्षरक्षसाम् १६ ऐरावतं गजेंद्राणां यादसां वरुणं प्रभुम् ॥ तपतां द्युमतां मूर्धं मनुष्याणां च भूपतिम् १७ उच्चैः श्रवास्तुरगाणां धातू
 नामस्मिकां च नम् ॥ यमः संयमतां चाहं सर्पाणामस्मिवासुकिः १८ नागेंद्राणामनंतो हं मृगेंद्रः शृंगिर्दंष्ट्रिणाम् ॥ आश्रमाणामहंतुर्योर्वर्णानां प्रथमो नव
 १९ तीर्थानां स्रोतसां गंगासमुद्रः सरसामहम् ॥ आयुधानां धनुरहं त्रिपुराधो नृपताम् २० गिरीणामस्म्यहं मेरुर्गहननां हिमालयः ॥ वनस्पतीनामश्व
 त्यजोषधीनामहं यवः २१ पुरोधसां वसिष्ठो ब्रह्मिष्ठानां बृहस्पतिः ॥ स्कंदो हंसर्वसेनान्यामग्रण्यां भगवानजः २२ यज्ञानां ब्रह्मयज्ञो हं व्रतानामविहंस
 नम् ॥ वायव्यकीं बुवागात्मा शुचीनामप्यहं शुचिः २३ योगानामात्मसरोधो मंत्रोऽस्मि विजिगीषताम् ॥ आन्वीक्षिकी कौशलानां विकल्पः ख्यातिवादि
 नाम् २४ स्त्रीणां तु शतरूपा हं पुंसां स्वायं भुवो मनुः ॥ नारायणो मुनीनां च कुमारो ब्रह्मचारिणाम् २५ धर्माणामस्मि संत्यागः क्षेमाणामबाहिर्मतिः ॥ गुह्या
 नां सततं मौनं मिथुनानां पुमानहम् २६ संवत्सरोऽस्म्यनिमिषा मृतूनां मधुमाधवौ ॥ मासानां मार्गशीर्षो हं नक्षत्राणां तथा भिजिद्व २७ अहं युगानां च कृतं धीराणां
 देवलोसितः ॥ द्वैपायनोऽस्मि व्यासानां कवीनां काव्य आत्मवान् २८ वासुदेवो भगवतां त्वंतु भागवतेष्वहम् ॥ किंपुरुषाणां च हनूमांश्चिद्याघ्राणां सुदर्शनः २९
 भ्यवाविष्णोराधिव्यादुत्तरोत्तरं । निपमेनैव केनापि न हेयः सर्वकल्पकः । सर्वज्ञानि विशेषेभ्यः सज्जानी सर्वयाधिकः । इति वचनात् उक्त एवार्थः । अत्रापि भेददृष्ट्या भिमानेन चेत्युक्तं विद्यात्मानि भिदा बोधयति च वक्ष्य
 ति १४ शतरूपावराक्षीणां पुंसां मध्यधिको मनुः । तयोर्भ्यधिकौ नित्यमिन्द्राणीन्द्रैः शुभैर्गुणैरिति ॥ नारायणः स्ववतारः २५ धर्माणां सुकृतानां क्षेमाणां प्राप्तरक्षाणां अबाहिर्मतिः प्रत्यगात्मज्ञानगुह्या
 नां गोप्यानां मौनं वाचं यमत्वं असप्रज्ञातसमाधिस्थत्वं वा २६ अनिमिषां कालावयवानाम् २७ धीराणां गभीराणां व्यासानां वेदविभागकुर्वणानां कवीनां वाग्मिनाम् २८ भगवतां वैश्वार्थं दिपदुणवतां
 देवानां ऐश्वर्यादिगुणैः षड्भूमिः सामग्र्यात्सर्वदेवताः । भगवच्छब्दवाच्याश्च साक्षात् भगवान् हरिः । निरपेक्षं तु सामग्र्यं तस्य सर्वोधिकं यत इति वचनात् । त्वंतु भागवतेष्वहमित्यत्र तात्पर्यार्थोऽयं सर्वभागवताधी
 शब्दबोधो भगवत्प्रियः । तस्मादभ्यधिको जिष्णुः प्रियत्वे भक्तिदोहरेः । तस्मादभ्यधिको रामः कृष्णात्त्वभ्यधिको ततः । तस्याभ्यधिको भीमो न तु तत्सहस्रं कचिदिति स्मृतिप्रामाणिकः तु स्याद्देवधारण इति च १९

पेशसामुक्तानामध्वे ३० कितवानादीव्यताम् । छलग्रहोद्युतम् ३१ सहोबलवतामोजःओजोस्मि ओजोवष्टम्बलपोरितिप्रमाणं सात्वताभागवतानांकर्माहमितिबिद्धि सात्वतांपांचरा
त्रिकाणांश्रियादिनवमूर्तीनांआदि स्वकीयमूर्तिरहं कीदृश्यस्ताः पुरापूर्वकालेप्रथमतःपूज्याइत्यर्थः । विष्णोःश्रियोब्रह्मणश्चवायोःसंकर्षणस्यच । सुपर्णस्यचसंप्रोक्ताःप्रत्येकंनवमूर्तयः । पूज्याःसात्वततं
त्रेषुतत्राचामूर्त्ययोहरेः । प्रधानास्ताद्विसर्वांमूर्तीनांहरिमूर्तयः । अभेदादेवमूर्तीनामेकमूर्तिश्चसास्मृतेतिमानम् । किंच स्वरूपतश्चगुगतोतविशेषःकथंचन । विष्णोस्तुनवमूर्तीनांपूजाचनवधेष्यतइतिवच
नादासांस्वरूपत्वंसिद्धम् । नारायणःपरंब्रह्मवासुदेवादिकास्तथा । नरांसंहवराहौचपरंज्योतिरहरेर्नव इद्विचारमालक्ष्मीहिरण्यागगनातथा । रक्ताक्ततरामूर्तिर्बभूतिश्चाश्रियोनव ब्रह्माचतुर्मुखोधाताविधा
वाग्निधरेवच । कर्ताविरिंचोभूतेशःशतानंदश्चतानव । धनंजयमृतेचैववायोश्चनवमूर्तयः । शेषोर्नंतोनरश्चैवलक्ष्मणोबलएवच । संकर्षणोनीलवासाजगद्रक्षोजलेशयः । सुपर्णोगरुडश्चैवैनतेयामहाशनः ।
नववर्षःपंचवर्षःपञ्चमाशोमृताकरः । तथैवसर्ववेदात्मासुपर्णोऽनवधास्मृतइतिवचनान्मूर्तिर्भेदोज्ञातव्यः ३२ गंधर्वाणांविश्वामुःअप्सरसांपूर्वचित्तिः अहमस्मि गंधमात्रगंधाख्यविषयः ३३ तेजिष्ठानांआ
चिंप्पसाम् ३४ प्रतिसंक्रमःसंहारः ३५ गतिःपादविषयः लक्तिर्वागिन्द्रियविषयः उत्सर्गोपातस्य द्रवादानंदस्तयोः आनंदउपस्थस्य स्पर्शस्त्वगिन्द्रियस्याहमितिशेषः आस्वादोजिह्वाकर्म श्रु
तिःकर्णयोःअचघ्राणघ्राणेंद्रियस्त्वसर्वेंद्रियाणामिन्द्रियइंद्रियशक्तिप्रदः ३६ विकारोब्रह्मांडं पुरुषोब्रह्मांडांतःस्थितः अव्यक्तंअचेतनप्रकृतिःरजआदिकमप्यहंरजआदिस्यत्वात् रजआदिनामा सत्त्व

स्त्वनानांपद्मरागोस्मिपद्मकोशस्तुपेशसाम् ॥ कुशोस्मिदर्भजातीनांगव्यमाज्यंहविःष्वहम् ३० व्यवसायिनामहंलक्ष्मीःकितवानांछलग्रहः ॥ तितिक्षा
स्मितितिक्षूणांसत्वंसत्त्वतामहम् ३१ ओजःसहोबलवतांकर्माहंविद्धिसात्वताम् ॥ सात्वतानवमूर्तीनामादिमूर्तिरहंपुरा ३२ विश्वामुःपूर्वचित्तिर्गंध
वांप्सरसामहम् ॥ भूधराणामहंस्थैर्यैगंधमात्रमहंभुवः ३३ अपारसश्चपरमस्तोजिष्ठानांविभावसुः ॥ प्रभामूर्धेदुताराणांशब्दोहंनभसःपरः ३४ ब्रह्म
ण्यानांबलिरहंवीराणामहमर्जुनः ॥ भूतानांस्थितिरूपत्तिरहंवैप्रतिसंक्रमः ३५ गत्युक्तयुत्सर्गोपादानमानंदस्पर्शलक्षणम् ॥ आस्वादश्रुत्यवघ्राणम
हंसर्वेंद्रियेंद्रियम् ३६ पृथिवीवायुराकाशआपोज्योतिरहंमहान् ॥ विकारःपुरुषोव्यक्तरजःसत्वंतमःपरः ॥ अहमेतत्प्रसंख्यानंज्ञानंतत्त्वविनिश्चयम् ३७
मयेश्वरेणजीवेनगुणेनगुणिनाविना ॥ सर्वात्मनापिसर्वेणभवाविविद्यतेकचित् ३८

दिनामविष्णोस्तुसत्त्वादिस्यस्यकेवलं जीवस्यस्यचतन्नामजीवादेरुपचारतइत्यादिवचनात् गत्यादितमःपर्यताःपदार्थाःतत्स्वरूपकिंनेत्याह परइति । परोविलक्षणोभिन्नः तन्नियंतृत्वात्तत्त्वोपदेशः य
स्यस्यस्वभावोपस्तत्त्वामाहरीःपरः । नियामकःस्वभावस्यतत्त्वच्छब्दादिनामवान् । वैशेषाख्यविभूतिश्चविभूतिश्चस्वभावजा । द्विधाविभूतिर्विज्ञेयाविष्णोस्तुपरमात्मनइतिवचनात्एतत्प्रसंख्यानंएतेषाम
व्यक्तादीनांतत्त्वानांप्रकृष्टसंख्यानंगणनंयस्मात्तत्त्वज्ञानंवाहं भगवदविषयत्वादितदमश्रद्धेयमितिनेत्याह तत्त्वेति हरेरनारोपितंस्वरूपंयिश्चयतीतितत्त्वनिश्चयम् ३७ ननुगतिर्गतिमतामित्याद्युक्तपष्ठवर्थेन
गुणकृताःपदार्थास्तेषुतवग्याप्तिर्नास्तीत्यायातं । तथाच पुरुषेणेवंग्याप्तिर्यादिश्रुतिविरोधःप्राप्तइतितत्राह मयेति । मयाविनाकचिदपिभावःपदार्थोनविद्यतइत्यन्वयःपणवत्पंगुलादिलक्षणपारिच्छि
न्नपुरुषाकारेणत्वयाविनाकथनास्तीत्युच्यतइतितत्राह सर्वेणेति सर्वसमाप्रापिततोत्तिसर्वइतिस्मृतेःसर्वव्याप्यतिष्ठना । ननुबहिरेवग्याप्तेनत्वंतरितिमंदाशकांपरिहरति सर्वात्मनेति । सर्वेषामंतश्चग्या
प्तेनवनुसर्वव्याप्तिरस्यापिग्याप्तिःकोविशेषइत्यतोवाह सर्वात्मनेति सर्वनियामक्रेन ननुज्ञानादिगुणराहित्यनियंतृत्वंकथंयुज्यतेनेर्गुणश्चेतिश्रुतेरत्राह गुणिनेति यःसर्वंइतिश्रुतिः ननुकदाचिदंदिनोपयादं
छाभावेनादंदिनंस्त्वत्वापिस्वभावोत्पत्त्याह गुणेनोति विज्ञानमार्तदंअज्ञेतिश्रुतेःनेकेवलंगुणानामेवतदभिज्ञत्वात् प्राणधारकत्वादिक्रियाणामपीक्षितवेनाह जीवेनेतिननुगुणीचेन्नगुणःसत्त्वेनगुणीतियुक्तिः

अस्य धर्मस्य कर्त्ता स्वर्गो नास्तीत्याह वक्तुं ते तदवधर्मस्य विरिंचोस्त्रिभुवनं सभायामिति स्वस्मत्तद्विना विरिंचोपिनवक्ष्यतीत्यपि पदार्थः विना प्रसादं विष्णोर्न धर्मं ब्रह्मा भिवक्ष्यति । तत्प्रसादेन व
 क्तुं ब्रह्माशङ्कति नापर इति वचनात् यत्र सभायां कलाः प्राणाद्यामूर्तिधराः अङ्गोपाङ्गाश्च वयववर्त्यः सभायां मलजतप्राणाच्छृङ्खलांस्वायुज्योतिरापः । पृथिवीद्विध्यमनोन्नमन्नाद्वीर्यतपामन्त्रः कर्मलोकेषु नाम
 कता इमाः षोडशकलाः पुरुषायणा इत्यादिभ्युतेः ५ यदा ब्रह्म सभायां पितृवदन्त्योनास्ति किमुत भूतल इति भवेनाह कत्रेति भवतात्पत्तेर्महीतले विनष्टं धर्मकः पुरुषः प्रवक्ष्यतीत्यन्वयः कर्त्तेति पाठो भवा
 न्धर्मस्य कर्त्ता भवता ६ ततः किमग्राह स्वमिति यतो न्योनास्ति अनस्तद्भक्तिलक्षणो धर्मो यस्य यथाविधीयत तथा मेवर्णयेत्यन्वयः ७ ८ धर्मः धर्मविषयः ९ नृणां वर्णो हंस इति हं
 सामिमानः कृतयुगम् पर्वाश्रयुगम् १० अत्रेकस्मिन् कृद्धेन बोभगवदुणा नापिन सप्रणवओकारस्तद्रूपस्तद्ब्रह्माख्यानरूपो वेद एक एव न ऋगादिभेदेन विभक्तः ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वतस्योपव्याख्यानभूतं भवद्
 विष्णुवित्तिसर्वमोकार एवेति श्रुतिः तस्य विषयः कइत्यत उक्तं धर्म इति सकल्यतो ह्यमिति किं विशिष्टः वृषरूपधृक् चत्वारिंशं गात्रयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्तहस्तासो अस्येत्यादि श्रुतिः एव विधेत्वा विकि
 मभायमग्राह उपासत इति हंसा इत्यस्य विवरणं मुक्तकिल्बिषा इति ११ अधुना त्रेतायुगे वेदादिप्रवर्तनप्रकारमाह त्रेतामुस इति त्रेतामुस त्रेताप्रारम्भे मम हृदयात् प्रेषादनासरस्वतीत्यस्याः प्रकृष्टो
 वृत्ताकर्ता वितानान्यो धर्मस्याच्युतते मुवि ॥ सभायामपि विरिंच्यायं प्रमूर्तिधराः कलाः ५ कर्त्ता वित्राप्रवक्त्राच भवतामधुसूदन ॥ त्यक्तमहीतले देवविनष्टं
 कथयक्ष्यति ६ स्वमतः सर्वधर्मज्ञधर्मस्वद्विकलक्षणः ॥ यथा यस्य विधीयत तथा वर्णयमेच्युत ७ ॥ बादरायणिरुवाच ॥ इत्थं तु भृत्यमुख्येन पृष्टः स भग
 वान्हरिः ॥ प्रीतः क्षेमाय मर्त्यानां धर्मानां हसनातनान् ८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ धर्म एष तव प्रश्नो नैश्रेयसकरो नृणाम् ॥ वर्णाश्रमाचारवर्तातमुद्वनिबोध
 मे ९ आदौ कृतयुगे वर्णो नृणां हंस इति स्मृतः ॥ कृतकृत्याः प्रजाजात्या तस्मात्कृतयुगं विदुः १० वेदः प्रणव एवाग्रे धर्मो हं वृषरूपधृक् ॥ उपासते तपोनिष्ठा हंसा
 मां मुक्तकिल्बिषाः ११ त्रेतामुस्मे महाभाग प्राणान्मे हृदयात्रयी ॥ विद्याप्रादुरभूतस्याहमासं त्रिवृन्मुखः १२ विप्रक्षत्रियविद्वद्ब्राह्मणस्वबहुरूपादजाः ॥
 वैराजात्पुरुषाज्जाताय जात्माचारलक्षणाः १३ गृहाश्रमोजघनतो ब्रह्मचर्यं हृदोमम ॥ वक्षस्थलाद्वनेवासोन्यासः शीर्षण्यवस्थितः १४ वर्णानामाश्रमा
 णां च जन्मभूम्यनुसारतः ॥ आसन्नप्रकृतयो नृणां नीचैर्नीचोत्तमोत्तमाः १५ शमोदमस्तपः शौचं संतोषः क्षांतिरार्जवम् ॥ मद्राक्तिश्च दया सत्यं ब्रह्म प्रकृतय
 स्त्विमाः १६ तेजो बलं धृतिः शौर्यं तेजिष्ठौ दार्यमुद्यमः ॥ स्थैर्यं ब्रह्मण्यमैश्वर्यं क्षत्रप्रकृतयस्त्विमाः १७

विरिंचः तस्मात्प्राणाद्यभिविद्यान्तस्वरूपा विशिष्टत्वेन वेदविद्याप्रादुरभूत् त्रीन्वेदान् वृणत इति त्रिवृत्तो ब्राह्मणास्त एव मुखे द्वारं यस्य स तथा अहं तस्या विद्याया आसं विप्रद्वारा त्रय्या अभिव्यक्तो ह्यमित्यर्थः
 विप्राणां तस्योपदेष्टृत्वात् १२ तत्र विप्रमुखत्वं किं विशेष्योच्यते क्षत्रादिमुखत्वं किं नस्यादित्याशङ्क्य मम सर्वावयवेष्वप्येव मुखस्य मुख्यत्वाद्गात्राधिकरणत्वात्तत्त्वज्ञापनस्वभावाधिकारत्वाच्चेति भावेनाह वि
 त्रेति त्वकस्माद्रूपविशेषाद्विभाद्युत्पत्तिराह वैराजादिति वैराजात् ब्रह्मांतर्यीमिणः ये आत्माचारलक्षणाः स्वस्वविहिताचार एव लक्षणं येषां ते तथा १३ इदानीमाश्रमोत्पत्तिस्थानमाह गृहाश्रम इति व
 नेवासः यानप्रस्थः १४ समावयवानां विशेषमावेपिमं दयति मपेक्ष्य जन्मस्थानमनुवृत्त्यवर्णादीनां स्वभावविशेषोस्तीत्याह वर्णानामिति प्रकृतयः स्वभावाः स्वभावभेदानीचादिशब्दवाच्याश्चेत्याह नीचैरि
 ति नीचप्रकृतिः गूढः नीचोत्तमो वैश्यः उत्तमः क्षत्रियः उत्तमोत्तमः विप्रः नीचनीचोत्तमतायी १५ नीचैरित्यादि विप्रादिक्रमविवरणं निवारयितुं विप्रादिस्वभावलक्षणमाह शम इत्यादिना १६ तेजः प्रभावः बल
 शक्तिः । अर्थहानौ च वेदनां विषयेणैषां पदं तयोः प्राप्नोच सर्वस्य चित्तस्य स्थापनं धृतिः १७

अर्थाधर्मेषु विश्वासोपस्तदास्तिक्यमुच्यते । न्यायार्जितं धनं धान्यमन्यद्वापत्प्रदीयते । अर्थेभ्यः श्रद्धया युक्तं दानमेतदुदाहृतं । अर्थोपचये अर्थाजने अतुष्टिरलंबुद्वयभावः १८ १९ शौचं तु द्विविधं प्रोक्तं वा
ह्यमाभ्यन्तरं तथा गृहजलाभ्यां तथा बाह्यमनः शुद्धिरथापरं इत्येतद्विपरीतमशौचं अनृतं अपयार्थभाषणं जीवब्रह्मैक्यभाषणमित्यर्थः कर्मणामनसावाचापरद्रव्येषु निःस्पृहः । अस्तेयमितिसप्रोक्तमृषिभिस्त
त्स्वदाशौभिः इत्येतदन्यत्स्तेयपरकीयब्रह्मत्वमात्मीयत्वेन वचनामित्यर्थः शुष्कविग्रहः निष्फलकलहः शुक्तिरजतानिदर्शनीकृत्यजगन्मिथ्येतिकथालक्षणः कामानिषिद्धविषयाभिलाषः लक्ष्मीपतिरहमित्या
द्यभिलाषलक्षणइत्यर्थः क्रोधस्तत्स्रोक्तावसहिष्णुता तर्षोऽनलं बुद्धिः ब्रह्मगणदूषणोक्तावित्यर्थः २० साधारणधर्ममाह अहिंसेति कर्मणामनसावाचासर्वमतेषु सर्वदा । अहंशजननं प्रोक्तमहिंसातिवहयोगि
भिः । सत्यभूतहितं प्रोक्तं यथार्थाभिभाषणं । असत्यमपितस्त्यमुत्तमानां हि यद्वचः । विष्णुवैष्णवविषये द्वयव्याप्ये लोभाभावः अन्यत्र गुणः २१ आनुपूर्व्यात् अष्टवर्षब्राह्मणमुपनयति तस्यादिश्रुत्या विहित
प्रकारेणेत्यर्थः उपनयनलक्षणं द्वितीयं जन्मप्राप्य ब्रह्मत्रयीसंज्ञं दातुं परतो विष्णुभक्तइत्यर्थः वाग्यतोमितभाषणः २२ मेखलादीन्वासआर्दींश्च दधत् २३ स्नानादिषु वाग्यतः काष्ठमोचान् ज्ञेयं उच्चारं प्रो

जास्तिक्यं दाननिष्ठाच जदं भोविप्रसेवनम् ॥ अतुष्टिरर्थोपचये वैश्यप्रकृतयस्त्विमाः १८ शुश्रूषणं द्विजगवां देवानां चाप्यमायया ॥ तत्र लब्धेन संतोषः शूद्र
प्रकृतयस्त्विमाः १९ अशौचमनृतं स्तेयं नास्तिक्यं शुष्कविग्रहः ॥ कामः क्रोधश्चतर्षस्वभावोऽनेवसायिनाम् २० अहिंसासत्यमस्तेयमकामक्रोधलो
भता ॥ भूतप्रियहितेहाचधर्मोयं सार्ववर्णिकः २१ द्वितीयं प्राप्यानुपूर्व्याजन्मोपनयनं द्विजः ॥ वसन् गुरुकुले दातो ब्रह्माधीयातवाग्यतः २२ मेखलाजि
नदं डाक्षब्रह्मसूत्रकमंदलून् ॥ जटिलोद्यौतदंतश्चवासः पीठकुशान् दधत् २३ स्नानभोजनहोमेषु जपोच्चारं च वाग्यतः ॥ न छिंद्यान्नसरोमाणिकक्षोपस्थग
तान्यपि २४ रेतो नावकिरेज्जातु ब्रह्मव्रतधरः स्वयम् ॥ अवकीर्णो विगाह्याप्सु यतासु स्त्रिपदीं जपेत् २५ अष्ट्यर्काचार्यगोविप्रगुरुवृद्धसुरात्रमेव ॥ समाहितउ
पासीतसंध्ये च यतवाग्जपेत् २६ आचार्यमां विजानीयाद्वावमन्येत कर्हिचित् ॥ नमर्त्य बुद्ध्यासूयेत सर्वदेवमयोगुरुः २७ सांयप्रातरुपानीयभैक्षंतस्मै निवे
दयेत् ॥ यच्चान्यदप्यनुज्ञात उपभुंजीत संयतः २८ शुश्रूषमाण आचार्यसदोपासीत नीचवद् ॥ यानशय्यासनस्थानेनातिदूरे कृतांजलिः २९ एव वृत्तो गुरुकु
ले वसेद्भोगविवर्जितः ॥ विद्यासमाप्यते यावद्विभूतमस्वदितम् ३० यद्यसौ छंदसां लोकमारोक्ष्यन् ब्रह्मविष्टम् ॥ गुरवे विन्यसेद्देहं स्वाध्यायार्थं बृहद्व्रतः ३१

स्तमैः पुरीषोत्सर्जने च गुरुणा चोपदिष्टोपिवेदबाह्यविवर्जितः । विधिनेकेन मार्गेण मंत्राभ्यां सोजपः स्मृतः । अधीत्य वेदमूत्रे वा पुराणे सेतिहासके । यदेव च यनंतं च तदभ्यासो जपः स्मृतः २४ नावकिरेज्जस्त
जेत् प्रसन्नगुरुणा पूर्वमुपदिष्टोभ्यनुज्ञया । धर्मार्थमात्मसिद्धयर्थमुपायग्रहणं व्रतं । प्राणायामसमायोगः प्राणायामलङ्घीरितः । ब्रह्मव्रतधरः ब्रह्मचर्यव्रतधरः । कर्मणामनसावाचासर्वव्यासुसर्वदा । सर्वत्र सै
युनत्प्राप्य ब्रह्मचर्यं प्रचक्षते । स्वप्रसूतं दर्पादिदर्शने यदृच्छयारेतो वकीर्णं स्ववगाह्ना निमज्जयतासुः प्राणायामोपेतो स्त्रिपदीं गायत्रीं जपेदित्यन्यः स्वप्रप्रेतस्सलने प्रापश्चित्तिं विधीयत इति स्मृतेः २५ अतो देवाश्च
वंतुनः इत्यादेरपि अभ्यर्कव्यतिरिक्तपुराणपि भंतव्या इत्यर्थः २६ २७ २८ २९ सत्त्वचंदनादिभोगवर्जितः एवं वृत्तइत्येकं पदं उक्तमदाचारानिरतइत्यर्थः कियंतं कालमेवं वासइति तत्राह विद्येति ३०
असौ बृहद्व्रतः ब्रह्मचारीयदि छंदसां देवानां लोकमारोक्ष्यन् आरौदुकाभो भवति स्वाध्यायार्थं स्वाध्यायैकप्रयोजने देहं गुरवे विन्यसेत् गुरुशुश्रूषां कुर्यादित्यर्थः कीदृशं ब्रह्मणा धिक्कृतं विष्टं पविष्टं पतिरभतीति ब्र
ह्मविष्टं सत्यलोकोक्तमित्यर्थः ३१

कश्चिन्नविज्ञानविज्ञेयत्वेनपुपासनमत्राह अत्राविति आत्मनि सूर्ये हृदये वा अत्रावित्यादिसप्तम्याभेदे निर्धारितेति सर्वथैक्येनोपास्तिर्न कर्तव्येति निश्चयार्थमाह अपृथग्धीरिति अयथावस्तुज्ञानं पृथग्धीः प्रत्यक्षानुभूतिस्तस्योऽपृथग्धीः अन्त्याचैव न्यायवैषम्यमिदं ज्ञानरहित इत्यर्थः दृष्टफलमाह ब्रह्मवर्चस्वीति ३२ अप्रतिपक्षस्यानुमानस्येवाविहितोपासनस्याभीष्टसाध्यासिद्धौ सामर्थ्यादित्यतः प्रतिपक्षं प्रति शिष्येति स्त्रीणांमिति क्ष्वेलनं जिह्वास्फोटः नर्थवचनं वास्मरणादिकमादिशब्दगृहीतं अगृह्यः ब्रह्मचारी अग्रतः प्रथमतः ३३ सर्वाश्रममाधारणधर्ममाह शौचमित्यादिना १४ सर्वभूतेषु मद्भावः ममव्यासिलक्षणासत्ता ३५ ब्रह्मचर्यानुष्ठानफलमाह एवमिति तत्रैतत्पसादग्धः कर्माशयः बाह्यातः करणस्य सत्तया अतएवामलः संसारमलमुक्तो भवति ३६ अथोति प्रमेयांतरारंभविषयब्रह्मचर्याश्रमानंतरावेक्ष्यन् गृहस्याश्रमं प्रवेष्टुकामः स्नायात् स्नातको भवेत् ३७ द्विजोत्तमेनानाश्रमतपानस्येयमित्याह गृहमिति ३८ गृहार्थोचितकीदृशीमुद्वेहदत्राह गृहार्थोति यांसवर्णाभ्यनुक्रमादिति पाठः ३९ द्विजन्मनां ब्राह्म

च्योभुरावात्मनि च सर्वभूतेषु मां परम् ॥ अपृथग्धीरुपासीत ब्रह्मवर्चस्य कल्मषः ३२ स्त्रीणानिरीक्षणस्पर्शसंलापक्ष्वेलनादिकम् ॥ प्राणिनो मिथुनीभूतान् गृहस्थोऽग्रतस्त्यजेत् ३३ शौचमाचमनं स्नानं संध्योपासनमार्जवम् ॥ तीर्थसेवाजपोऽपृथगभक्ष्यासंभाष्यवर्जनम् ३४ सर्वाश्रमप्रयुक्तोऽयं नियमः कृच्छ्रनंदन ॥ मद्भावः सर्वभूतेषु मनोवाक्कायसंयमः ३५ एवं ब्रह्मव्रतधरो ब्राह्मणोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ मद्भक्तस्तीव्रतपसादग्धकर्माशयो मलः ३६ अथानंतस्मावेक्ष्यान्यथा जिज्ञासितागमः ॥ गुरवे दक्षिणां दत्त्वा स्नायाद्भुवनो मोदितः ३७ गृहं वनं चोपविशेत्प्रव्रजेद्वा द्विजोत्तमः ॥ आश्रमादाश्रमं गच्छेन्नान्यथा मत्परश्चरेत् ३८ गृहार्थी सदृशीं भार्यामुद्वेहदजुगुप्सिताम् ॥ यवीयसीं तु वयसायासवर्णाह्यनुक्रमात् ३९ इज्याध्ययनदानानि सर्वेषां च द्विजन्मनाम् ॥ प्रतिग्रहोऽध्यापनं च ब्राह्मणस्यैव याजनम् ४० प्रतिग्रहं मन्यमानस्तपस्तेजो यशोऽनुदम् ॥ अन्याभ्यां चैव जीवेत शीलैर्वा दोषदृक्तयोः ४१ ब्राह्मणस्य हि देहोऽथैश्वर्यकामार्थेऽप्यते ॥ कृच्छ्राय तपसे च हरेत्यानंतं सुखाय च ४२ शिखिं छवृत्त्या परितुष्टचित्तो धर्ममहांतं विरजं जुषाणः ॥ मय्यर्पितात्मा गृह एव तिष्ठन्नातिप्रसक्तः समुपैति शांतिम् ४३ समुद्धरंति ये विप्रींसीदंतं मत्परायणम् ॥ तानुद्धरिष्येनाचेरादापदो नौरिवार्णवात् ४४ सर्वाः समुद्धरेद्राजापिते वव्यसन्नात्प्रजाः ॥ आत्मानमात्मना धीरो यथा गजपतिर्गजान् ४५ एवं विधो नरपतिर्विमानेनार्कवर्चसा ॥ विधूयेहाशुभं कृत्स्नमिद्रेण सह मोदते ४६ सीदन्विप्रो वणिग्वृत्त्यापण्यैरेवापदंतरेत् ॥ खड्गेन वापदाक्रांतो न श्ववृत्त्या कथंचन ४७ वैश्यवृत्त्या तुराजन् योजीवेन्मृगययापदि ॥ चरेद्वा विप्ररूपेण न श्ववृत्त्या कथंचन ४८

पक्षत्रियवैश्यानां इज्यायजनम् ४० प्रतिग्रहं तपस्तेजो यशोऽनुदं मन्यमानः पुरुषः अन्याभ्यां याजनाध्यापनाभ्यां जीवेत्यन्वयः तयोर्याजनाध्यापनयोर्दोषदृक् शीलैः शिखिं छवृत्त्या वा जीवेत् ४१ शिखिं छवृत्तेः क्लेशरूपत्वात् किमिति सामशस्तेति विधीयते इत्यत्राह ब्राह्मणस्येति सुद्रकामायाल्पभोगाय ४२ शिखिं छवृत्तेः सुखसाधनत्वात् सैव निषेव्येति भावेनाह शिखिं छेति शांतिमोक्षं ४३ अपदः पदहीनात् आपद इति वा ४४ ४५ ४६ आपदं ब्रह्मह सीदन्मिति दारिद्र्येण सीदन्मस्यन् वणिजां वृत्त्या कथमापत्तरणमत्राह पण्यैरिति आपदाक्रांतः खड्गेन वा पक्षधर्मैरेत्यर्थः श्ववृत्त्या नीचसेवाया ४७ वैश्यवृत्त्या मोरपक्षपादिलक्षणया ४८

कारुकाक्रियांकटादिक्रियांसंपत्तिर्नैवेत्याह कृच्छ्रादिति ४९ गृहस्थधर्ममाह वेदेत्यादिनापथोदयसंपदामितिशेषः । मद्रूपाणिमत्यातिमास्थानीयानि । प्रतिमावद्धेरूपतिर्यङ्गरसुरादयः । साक्षाद्वापि
मिम्ह्यादीन्यभिन्नान्येवसर्वदेतिवचनात् ५० शुक्लेनशुद्धेन ५१ मद्यजनतात्पर्येदमेवप्रथमसाधनमित्याह कुटुंबेति । अदृष्टस्वर्गादिकंदृष्टवद्वादिक्वचश्चरंपश्येत् ५२ कुटुंबेष्वसंगतयाप्रवर्तनो
पायमाह पुत्रेत्यादिना । पांथसंगमदितिलुपयमा । पांथानांसंगमइवपुत्रादीनांसंगमइति । एतेपुत्रादयोदेहमनुभवत्येवअरुच्यादृष्टांतरमाह स्वप्नइति । पांथसंगमः कचिद्रवतिकचिन्न नतथास्वप्नःअ
पितुनिद्रामनुगतएव ५३ मयिमनसायुक्तः ५४ आश्रमादाश्रममच्छेदित्यर्थविधिःकालपनिकइत्याह कर्मभिरिति ५५ एवमुक्तिसाधनमुक्तेदानींसंसारमाप्तिंततोन्वचवक्ति यस्त्विति । ममाहमित्यन्य

शूद्रवृत्तिर्भजैश्चशूद्रोवैकारुक्रियाम् ॥ कृच्छ्रान्मुक्तो न गृह्येति लिप्सेत कर्मणा ४९ वेदाध्यायीस्वधास्वाहाबल्यन्नाद्यैर्यथोदयम् ॥ देवर्षिपितृभूता
निमद्रूपाण्यन्वहं यजेत् ५० यदृच्छयोपपन्नेन शुक्लेनोपार्जितेन वा ॥ धनेनापीडयन् भृत्यान्मां यजेतां न्वहं विभुम् ५१ कुटुंबेषु न सज्जेत न प्रमाद्येत् कुटुंबेषु यपि ॥
विपश्चिन्नश्चरंपश्येददृष्टमपि दृष्टवत् ५२ पुत्रदारासंबंधूनांसंगमः पांथसंगमः ॥ अनुदेहं भवंत्येते स्वप्नो निद्रानुगो यथा ५३ इत्थं परिभृशान्मुक्तो गृहे
ष्वतिथिवद्भवेत् ॥ न गृहैरनुबध्येत निर्ममो निरहं कतिः ५४ कर्मभिर्गृहमेधीयैरिष्टामाभेव भक्तिमान् ॥ तिष्ठेद्वनचोपविशेत्प्रज्ञावान्वापरिग्रजेत् ५५
यस्त्वासक्तमतिर्गृहे पुत्रवितेषणातुरः ॥ स्त्रैः कृपणधीर्भूढो ममाहमिति बद्धचेत् ५६ अहो मे पितरौ वृद्धौ भार्या बालात्मजासती ॥ अनाथामामृते दीनाः
कथं जीवंति दुःसिताः ५७ एवं गृहाशयास्मिन्नुदयो मूढधीरयम् ॥ अतृप्तस्ताननुध्यायन्मृतोर्धं विशतेतमः ५८ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे
वर्णाश्रमविभागयोगो नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वर्णविश्विष्णुः पुत्रेषु भार्या न्यस्य सहैव वा ॥ वनमेव वसेच्छांतस्तृतीयं भागमायुषः १
कंदमूलफलैर्वन्यैर्मध्येर्ष्यैर्वात्तिं प्रकल्पयेत् ॥ वसीत धल्कलं वा सस्तृणपर्णाजिनानि च २ केशलोमनखश्मश्रुमलानि विभृयाद्वती ॥ न धावेदप्सु मज्जेत त्रिका
लं स्थंडिलेशयः ३ ग्रीष्मे तप्येत पंचाग्निर्वर्षास्वासारषाट्जले ॥ आकंठमग्नः शिशिर एव वृत्तस्तपश्चरेत् ४ अग्निपक्वं समश्रीयात्कालपक्वमथापि वा ॥
उलूखल्यश्मकुट्टो वा दंतोलूखल एव च ५ स्वयंसंचिनुयात्सर्वमात्मनो वृत्ति कारणम् ॥ देशकालबलाभिज्ञो नाददीतान्यदाहृतम् ६ वन्यैश्चरुपुरोडाशान्नि
र्वपेत्कालचोदितान् ॥ न तु श्रौतेन पशुनामां यजेत वनाश्रमी ७ अग्निहोत्रं च दर्शं च पूर्णमासं च पूर्ववत् ॥ चातुर्मास्यानि च मुनेराख्यातानि च नैगमैः ८

याज्ञानेन ५६ ५७ गृहाशयागृहेष्वतिवृष्णया आशादिगतिवृष्णयोरिति ५८ इति श्री० एकादशस्कंधे वि० टीकापांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ वने चोपविशेदित्युक्तवानप्रस्थस्य प्रवृत्तिप्रकारमाह वनमित्यादि
ना । वृत्तीपभागमायुषः चतुर्मासाधिकं त्रयस्त्रिंशद्द्वर्षपरिमितम् । वन्यैर्वनमयैः २ व्रतीवानप्रस्थव्रतवान् धावनं पलापनम् तेजनं वा ३ वर्षासुवर्षतौ आसारषाट्जले गवर्षमपि सह इति ४ कालपक्वं कंदली
फलादिजलूलसलीजलूललावहतनीवारदिनावर्तमानः अश्मकुट्टः अश्मना र्णितपिष्टादिवृत्तिः । दंतोलूखलस्य सतथा दंतचूर्णितमोज्य इत्यर्थः । गजदंतनिर्मितोलूखलो वा ५ संचिनुयात्संग्रहं
कुर्वात् अन्यदाहृतमन्येनानीतम् ६ कालचोदितान् अस्मिन्कालइदमिति विहितान् ७ पूर्ववत् गृहस्थाश्रमे यथा तथा वने अग्निहोत्रादिकं कुर्वादिति शेषः । नैगमैः कल्पशास्त्रैः ८

सधोमर्पज्ञानरूपं क्षणीया लोकान्माप्नुवैति ९ एवं कृच्छ्रतश्चीर्णतपोमदपरोक्षायनियोक्तव्यं अन्यथा पुंजानः सर्वदास्य इत्याह यस्तिवति । निःश्रेयसंमदपरोक्षलक्षणं पुरुषार्थसाधनं १० स्वाश्रमविहितकर्मकरणासमर्थश्चेत्किमुपादशाह यदेति ११ क्रममाहं प्रव्रजनपूर्वकं पतियर्माह यदेति । धर्मविश्रांतेषु धर्मफलेषु दुःस्वत्वाभिरयात्मसुनरकसमानरूपेषु १२ प्रव्रजने इत्थं भावमाह इष्टेति प्राणे अंतर्धर्माणि १३ देवान्सम्पृक्तसंपूज्यतेभ्यो नुज्ञामादायैव संन्यासः कार्यो न्यथातेदारादिषु सन्निधाय विभवं विद्यायाः पातयंतीत्याशयेनाह विप्रस्येति । वैदित्येन असंपूज्यन्यासिष्णुतदेवावैपातयंत्यथः । सुसंपूज्यन्यासिष्णुतदेवावैवानुज्ञानतेति वाक्यं सूचयति हि शब्देन अथवा तस्य शोवृद्धचैविघ्नंतीव पुनः पुनः । तात्पर्याद्विप्रितो देवैर्नोत्थातुं शक्नुयात्काचिदिति । मानसूचयति १४ मौनेन गदंढः अनीहयानिषिद्धाचरणस्यागेन देहदंडः अनिलायामेन चेतोदंडः १५ १६ १७ १८ १९ आत्मना परमत्माना क्रीडायस्य सतथा आत्मनोरतं सुखयस्य सतथा आत्मवान् वशीकृतमया विविक्तक्षेमक्षेत्रं शरणं यस्य सतथा यद्वा पुरुषार्थोत्तममोक्षशरणः यद्वा वेन यद्वा कृपाविमलाशयः विबुद्धबुद्धिः २० तस्योपास्तिप्रकारमाह आत्मानमिति मुनिर्धृतिरात्मानं परमात्मानमेकं प्रधानं

एवं चीर्णतपसामुनिर्धर्मनिसंततः ॥ मांतपोमयमाराध्य ऋषिलोकादुपैति माम् ९ यस्त्वेवं कृच्छ्रतश्चीर्णतपोनिःश्रेयसंमहत् ॥ कामाया ल्पीयसे युंज्याद्वालिशः कोपस्ततः १० यदासौ नियमेऽकल्पो जराया जातवेपथुः ॥ आत्मन्यग्निं समारोप्य मच्चित्तोऽग्निं समाविशेत् ११ यदा धर्मविपाकेषु लोकेषु निस्थात्मसु ॥ विरागो जायते सम्पृक्त्यस्ताग्निः प्रव्रजेत्ततः १२ इष्टायथोषदेशं मांदत्वा सर्वस्वमृत्विजे ॥ अग्नीं स्वप्राणजवेश्य निरपेक्षः परिव्रजेत् १३ विप्रस्य वै संन्यसतो देवा दारादिरूपिणः ॥ विघ्नं कुर्वंत्यं ह्यस्मानाक्रम्य समियात्परम् १४ बिभृथा चैमुनिर्वासः कौपीनाच्छादनं परम् ॥ त्यक्तं दंडपात्राभ्यामन्यात्किंचिदनापदि १५ दृष्टिपुतं न्यसेत्पादं वस्त्रपुतं पिबेजलम् ॥ सत्यपूतं वदेद्वाक्यं मनःपूतं समाचरेत् १६ मौनानीहानिलायामदंडो वाग्नेह चेतसाम् ॥ मद्येते यस्य संत्यंगवेणुभिर्न भवेद्यतिः १७ भिक्षांचतुर्षु वर्णेषु विगह्यान्वर्जयंश्चरेत् ॥ सप्तागारानसंकृमांस्तुष्ये लब्धेन तावता १८ बहिर्जलाशयंगत्वा तत्रोपस्पृश्य वाग्यतः ॥ विभज्य याचितं शेषं भुंजीत शेषमाहुतम् १९ एकश्चेन्महीमेतानिःसंगः संयते द्वियः ॥ आत्मक्रीड आत्मरत आत्मवान्समदर्शनः ॥ विविक्तक्षेमशरणो यद्वा विमलाशयः २० आत्मानं चितयेदं कर्मभेदेन मयामुनिः २१ अन्वीक्षेतात्मनो बंधं मोक्षं च ज्ञाननिष्ठया ॥ बंधं हि द्विषविक्षेपो मोक्षं एषांच संयमः २२

सर्वोच्यं चितयेत् किंच मया भवेदेन उपलक्षणमेतत् यत्स्याद्यवताराभिन्नत्वेन स्वगतभेदराहित्येन मया लक्ष्म्या सहैति वा अत्राकिं मानमत्राप्युत्तरं पपेति पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमप्युच्यते इति श्रुतिप्रमाणेन क्षेत्रज्ञः पुरुषो ह्येतत् किं वासिद्धमात्मानं सर्वं भवेदेन चितयेत् किंतु एकमन्यं चितयेत् एकमुख्यान्पकेव लाइति अन्यमीशमस्यमहिमानमिति वीतशोक इति मया हेतुना यद्वा आत्मा वा इदमेक एवाग्रभासीति श्रुत्या मया सिद्धमात्मानं एकं मुख्यं चितयेत् भवेदेन जीवैक्यं चितयेदित्यर्थः सत्यं भिदासत्यां भेदेति श्रुत्या रूपमया सिद्धत्वात् लक्ष्मीप्रमाणयोर्मस्याभिपेक्षेचापिकीर्त्यते इत्याभिधानम् २१ मय बहुपास्तविदमंतरं यमिष्याह अन्वीक्षेतेति ज्ञाननिष्ठयात्मनः स्वस्य बंधं मोक्षं चात्मनो हरेः सकाशादन्वीक्षेत नन्वयं हरिरस्य बंधं मोक्षौ कथमापादयतीति तत्राह बंधं हि द्विषा विषयेषु विक्षेपः प्रसारणं च बंधः स्यादेवार्थं द्विषाणां संयमो निग्रहो विषयेभ्यः आहृत्य मयि स्थापनलक्षणो मोक्ष इति २२

प्रत्यक्षं तस्मादित्यादि विधेयमित्याह तस्मादेति कर्मोद्दिष्टाणामैक्येन मनसा सह षड्ज्ञानेन्द्रियाणि आत्मानि भाविमिहन्तुस्त्वं लब्ध्वा तुच्छकामेभ्यो विरक्तो भूत्वा विषये निरपेक्षत्वेनात्मानि सुखं लब्ध्वेति वा २३ पुण्यद्वन्द्वदेशादिभिः प्रत्येकं संव्यप्यते २४ पदस्थानं अभीक्ष्णमित्यनेन पुरादिषु विकल्प इति ज्ञायते वानप्रस्थाश्रमस्थेषु नित्यं भैक्षचरणस्यार्कशिप्रफलमित्यत आह सांस्थितीति शिलां धसा शिलाविहिता येन शुद्धं सर्वं अंतःकरणं यस्य स तथा असंमोहो मिथ्याज्ञानरहितः आशुसांस्थ्यतिप्ररोक्षज्ञानं प्राप्नोति २५ संसिद्धस्य दर्शनप्रकारं विधत्ते नेति एतज्जगद्वस्तुतया परब्रह्मत्वेन अत्र हेतुः विनश्वरं च त्रयमानमिति एवं पश्यता वैराग्यानुसंधानं कर्तव्यमित्याह असक्तोति इहायुत्रासक्तचित्तं स्यात् ततः किमत्राह विरमेदिति चिकीर्षितात्कर्तुमिष्टात्कर्मादेशे विरमेत्कृतकृत्यो भवेदित्यन्वयः २६ एतदेव स्पष्टयति यदेतदिति मनोवाक्प्राणैः समृतं संपन्नं आत्मनि हारौ स्थितं ऋचो अक्षरे परे यव्योमभित्यादि श्रुतेः यदेतत्प्रत्यक्षं जगत्सर्वमापेतितर्केणाचेतनप्रकृतिः कृतत्वेन अनुष्ठिता नुगुणमायातीत्यायः फलं । तन्मानेति माशब्दो निषेधार्थः । तथा च मायेति निष्फलमुच्यते । मायमिति वक्तव्ये मायेति स्त्रीलिङ्गत्वेन वचनमत्यंतास्वातन्त्र्यप्रकटनायेत्यतोऽप्यज्ञानेन प्रयोजनाभावाच्चै तत्सुखाय स्यादित्येतास्वतंत्रत्वात्स्वोविष्णुसंवादराहित्येन मुक्तिफलप्रदत्वात् तत्स्थः तदेकशरणो भूत्वा तज्जगत्समरेद्विष्णुभवनं प्रयोजकं तस्मै दित्यन्वयः यद्विष्णुः स्वतंत्रो न स्यात्तच्चैतज्जगत्तन्निषेधतन स्यात्तच्चैतन्निषेधस्य स्यान्न चैवं तस्मात्स एव तथैवेत्यादितर्केण विभंश्चिच्छादयत्यत्रादित्यादितर्केण मायामयत्वं प्रपंचस्योच्यत इत्येतत्पूर्वोच्यं चरग्रंथविरोधात् विभंस्त्यमित्यादि श्रुतिप्रामाण्याद

तस्मान्नियम्य षड्वर्गमद्वावेन चरेन्मुनिः ॥ विरक्तः शुद्धकामेभ्यो लब्ध्वा त्मनि सुखं महत् २३ पुरग्रामव्रजान् सार्थान् भिक्षार्थं प्रविशंश्चरेत् ॥ पुण्यदेशसंरिच्छे लवनाश्रमवर्ती महीम् २४ वानप्रस्थाश्रमपदेष्वभीक्ष्णं भैक्ष्यमाचरेत् ॥ संस्थित्याश्वसंमोहः शुद्धसत्त्वः शिलां धसा २५ नैतद्वस्तुतया पश्येदृश्यमानं विनश्वरम् ॥ असक्तचित्तो विरमेदिहामुत्र चिकीर्षितात् २६ यदेतदात्मनि जगन्मनोवाक्प्राणसंभृतम् ॥ सर्वमापेतितर्केण स्वस्थस्त्यक्तवानतस्मरेत् २७ ज्ञाननिष्ठो विरक्तो वामद्वक्तो वानपेक्षकः ॥ सल्लिगानाश्रमान्मुक्त्वा चरेदविधिगोचरः २८ बुधो बालकवत्क्रीडित्कुशलो जडवच्चरेत् ॥ वेददुर्मतवद्विद्वान् गोचर्यान् नैगमश्चरेत् २९ वेदवादास्तो न स्यान्प्रासांसीन हेतुकी ॥ शुष्कवादा विवादेन कंचित्पक्षेन संश्रयेत् ३०

स्य द्वाकार्थे त्रिगुणाप्रकृतिर्भाषातज्जत्वाद्भिस्त्वमीदृशं । अनाद्यनंतकालेषु मायेत्याहुर्विपश्चितः । अचेतनत्वाच्चैतन्यमयोजकतया स्मरेत् । चेतनत्वं स्वतंत्रत्वं सचैकोविष्णुरेव तु । आयस्तु फलमादिष्टं प्रोक्तमापेत्य निष्फलं । फलाल्पत्वाच्च मायैवाप्तप्रोक्ता त्रिगुणात्मिका । महाफलप्रदत्वाच्च विष्णुराय इतीरित इति प्रमाणसद्भावाच्चेत्युपेक्षणीयम् २७ ज्ञानपरिपाकप्राप्तस्य यत्तद्वृत्तिप्रकारं विधत्ते ज्ञाननिष्ठ इति ज्ञानस्य निष्ठोत्कर्षो यस्य स तथा वाशब्दौ समुच्चयार्थौ न विकल्पार्थौ अन्योन्यनियमार्थौ वानपेक्षकः शिष्यसंग्रहाद्यनिच्छुः सल्लिगान्दंष्ट्रादिलक्षणसहितान् मुक्त्वा विधेर्गोचरः अयं यतिर्यत्र तीत्यादिरूपव्यवहारा गोचरश्चोद्विक्ते अरण्ये वर्तते एव इत्यर्थः यद्वा वेदोक्तविधिचक्रितत्वेन संध्योपासनादिनकारोक्तिं कुजुल्लोतो वत्स्वत एव करोति २८ तंप्रकारं वि बुध इति गोचर्या गोवचर्पा अज्ञवचरणमित्यर्थः नैगमः वेदोक्तविधिनावर्तमानः इत्यनेनाविधिगोचर इत्यत्र विध्यतिक्रमो नार्थ इति निर्णाय २९ नैगम इत्युक्तं विज्ञापयति वेदेति वेदेन सह वादो विवादः विप्रतिपत्तिस्तत्र त्वो न स्यात् कृतर्केण वेदस्य जीवब्रह्मणोरेकत्वात् कथनपरो न स्यादित्यर्थः वेदेन सह वादो यो वेदवादितीरितः । तर्केण वेदस्यान्यार्थकल्पनं तद्विदो विदुः । तत्र कुर्यात्कदाचित्तत्कुर्वन् वेदहामवेदितिवचनादुक्त एवार्थः वेदविचारविधुर इत्यर्थेनैव किंच पासंसीपाद्युपतादिदर्शनाभिमानी च न स्यात् हेतुकी अक्षपादादिदर्शनाभिमानी च न स्यात् शुष्कवादा विवादेन प्रसंगतः प्राप्तिरर्थवादकलहेन योगसारूप्यकाणां प्राप्ता वै हेतुवादिनः । पशोः शाक्तजुद्धाद्याः पासंसा इति कीर्तिताः इति वचनाच्च ३०

नेद्विजेतजुर्जनाष्टोद्विग्नः स्यात् ३१ ३२ वैराकारेकेकिमित्तमत्राह एकइति परः सर्वोत्तमः आत्मापरमात्माएकएवभूतेषुचराचरसंज्ञेषुआत्मनिस्वास्मिन्वावस्थितोहियस्मात्तस्मादधिष्ठानत्वद्वैरनकु
 पात्तद्विग्नस्येत्यर्थः एकोदेवः सर्वभूतेषुगुह्यइतिश्रुतेः अत्रदृष्टान्तमाह संयद्वदिति यद्वद्यथाआकाशउदयात्रेयुधदादिषुएकएवस्थितस्तथेत्यत्र विशेषस्तु घटादिषुमहाकाशोनिर्दिशेषश्चसंततः ।
 घटावप्यवस्थास्तुतथैवान्योघटागुणः । घटनाशेयनाशःसन्मध्यमाकाशइत्युच्यते । एकदेशाभिमानित्वादित्याकाशावयवः स्मृताः । महाकाशोविग्नगजोविग्नस्तत्रतुमव्यमा । भुद्रविग्नस्तदितरेष्ववयवानात्रि
 वास्तुषु । महास्रवत्परस्तरात्माजीवामध्यखवत्स्मृताः । घटानुगस्रवत्प्रोक्ता अमुरानित्यदुःखिनः । महाकाशवशाः सर्वआकाशाइतेस्मृताः । परमात्मनश्चेतद्वज्जजीवाः सर्वोपेतिस्थिताः । एवंविष्ण्वात्मक
 विद्वत्समस्तपश्येतिः सदेत्यस्मान्मानादवर्गतव्यः केवलनाकाशवत्भूतानांपरमात्मनश्चव्याप्यव्यापकमर्दधोपिनुतस्माद्विशेषोप्यस्तीत्याह भूतानीति । एकः परमात्माएवात्माव्यापकश्चादातायेषांतानी
 मान्येकात्मकानि कर्मव्ययः स्वार्थविशिष्टाष्ट भूतानामेकएवात्मायैकोभूतेषुसंततः । एकोभूतानिवादचेतस्मादेकात्मकानित्वितिवचनान् ३३ अशनसिद्ध थिसिद्धयोरपमद्रक्षिहासोनकर्तव्यइतिभावेना
 ह अलब्ध्वेति देवस्यममर्तत्रितंअधीनम् ३४ ननुतर्हिप्रयत्नोपितदर्थनकर्तव्यइतितत्राह आहारार्थमिति ननु नाहारंचितयेत्माज्ञइतिनिषेधः कथमत्राह युक्तिमिति यावत्प्राणधारणार्थमपिचितनं
 विद्वित्वाद्युक्तम् नवाआलीविष्णामिमानस्तादचितिश्रुतेः अशनालामेदेहस्यप्राणवियोगस्तनेदेहस्यपंचत्वंवागादीनास्वस्वकारणसंपत्तिस्तत्रपुरुषार्थोपयोगेतावत्त्वविमर्शोर्नसंभाव्यतःस्तःपुरुषा

नेद्विजेतजनाद्विगेजनंचोद्वेजयेन्नतु ॥ अतिवादांस्तितिक्षेतनावमन्येतकंचन ३१ देहभुदिश्यपशुवैरंकुर्यान्नकेनचित् ३२ एकएवपरोह्यात्माभूतेष्वा
 त्मन्यवस्थितः ॥ संयद्वदुदयात्रेषुभूतान्येकात्मकानिच ३३ अलब्ध्वानविषीदेतकालेकालेऽशनंकचित् ॥ लब्ध्वानहृष्येद्वृतिमानुभयंदेवतंत्रितम्
 ३४ आहारार्थं समीहेतयुक्तं तत्प्राणधारणम् ॥ तत्त्वं विमृश्यते तेन तद्विज्ञाय विमुच्यते ३५ यदृच्छयोपपन्नान्नमद्याच्छ्रेष्ठमुतापरम् ॥ तथावासस्तथाश
 र्याप्राप्तं प्राप्तं भजेन्मुनिः ३६ शौचमाचमनं स्नानं ननु चोदनयाचरेत् ॥ अन्यथांश्चिनियमान् ज्ञानी यथाहं लील्येश्वरः ३७ न हितस्य विकल्पाख्याक्रियामद्वीक्ष
 याहता ॥ आदेहांतं कचिरस्यातिस्ततः संपद्यते मया ३८ दुःखोदकैर्षुकामेषुजातानिर्वदआत्मवान् ॥ अजिज्ञासितमद्वर्माणुं मुनिमुपाव्रजेत् ३९ तावत्प
 रिचरेद्वक्तः श्रद्धावाननसूयकः ॥ यावद्ब्रह्मविजानीयान्माभेवगुरुमादतः ४०

धोनुदयोतोदेहपात्रार्थमशनंचितनभावश्यकमित्याशयेनाह तत्त्वमिति तेनदेहेनतत्त्वंविमृश्यते तत्त्वं ३५ फलितमाह यदृच्छयेति ३६ शौचादिकर्मणिस्वभावतएवकुर्वन्नुविधिकित
 त्वेकैयाराशयेनाह शौचमिति ज्ञानीपतिः स्वभावतोयमपरोनविधेश्चकितश्चरेत् । अल्पफलद्विचकितेस्वभावेफलमुत्तममिति वचनात् ३७ अत्रहेतुमाह नहीति तस्यज्ञानिनोविकल्पाख्याश्रौतस्मार्तविर
 द्धकल्पनाख्याक्रियान हियस्मादतोज्ञानीविधिविहायस्वतएवश्रौतादिक्रियांकुर्यादित्यन्वयः ज्ञानिनोपियावदेहंनिषिद्धेपिमनोगमनात्कथंनस्तीत्यत्राह मद्वीक्षयेतिआदेहांतंभारव्यकर्मनिबद्धदेहपातप
 र्यंतं ज्ञानिनोपिकचिनिषिद्धविषयेत्यातिर्भनोगतिलक्षणप्रतीतिः स्यात्सापिमद्वीक्षयाज्ञानप्रपन्नमत्कटाक्षनिरीक्षणेनहतास्वभक्तिमुद्रोद्ययितुमसमर्थः स्यादितिशेषः ततःप्रारब्धकर्मूलदेहपातानंतं
 ममासंपद्यतेअन्यसादेनाविर्भूतस्वरूपानंदोभवतीत्यर्थः निषिद्धमनसाकल्प्यभातोविहितमाचरेत् । अज्ञोज्ञस्यतुसंकल्पःस्वभावाद्विहितानुगः । शरीरधर्मिणःकापिनिषिद्धेपिमनोव्रजेत् । तथापितस्यनानर्थो
 मोक्षनैवान्मयाव्रजेदितिस्मृतैः ३८ एवंविधज्ञानप्राप्तोपायमाह दुःखोदकैर्ष्विति उपाव्रजेदित्युपसर्गेणमुक्तिपर्यंतगुरुनिकटेनिवासःकर्तव्यइतिज्ञायते ३९ शुश्रूषेत्सहितस्तावदावज्ज्ञानोदयो
 गुरुः । ततःपरंचशूभ्रवद्यथातस्यभिर्यंभवेदितिस्मृत्यर्थस्पष्टमाह तावदिति यावद्ब्रह्ममाविजानीयात्तावद्गुरुमेवपरिचरोदित्यन्वयः आदतइत्यनेनज्ञानोदयानंतरमपिगुरुशुश्रूषाकर्तव्येतिज्ञायते ४०

वेषमात्रधारिणोयतयः पूज्या इत्यस्मिन्नेवाधकमित्याह यस्त्विति प्रचंडेन्द्रियाणां सारथिर्मनोयस्यस्तथा त्रिदंडेन्द्रियेषु लक्षणम् ४१ सुरानात्मस्थं स्वांतर्यामिणमात्मानं पेषं चानिहते निराकरोति सोऽस्माद्धोकादमुष्मादस्वर्गादिश्रविहीयते अथः पततीत्यर्थः ४२ यस्यादीनां विशेषतः कर्तव्यधर्ममाह भिक्षोरिति यतेः शमाहिते धर्मो वानमस्थानांतर्पक्षालोचनचधर्मः गृहस्थानामादिनाम्प्राणरक्षेज्यायागश्च द्विजस्य ब्रह्मचारिणः आचार्यसेवनं गुरुकुलवासः ४३ गृहस्थस्याग्रतः आदौ गंतुरवगंतुस्तत्त्वादरेरित्येषः ४४ एतैर्धर्मैः साध्यमाह इतीति ४५ मत्प्राप्तौ भक्तिरेव प्रयोजकेत्याह भक्त्येति ४६ स्वविहितधर्मैर्निर्णिकं धौतस्त्वमंतःकरणं यस्य स तथा निर्णयित्वेन ज्ञातमद्वैतः ४७ भक्तिरेव मपरमप्रीतिसाधनं वर्णादिविहितधर्मोपि भक्तिसंवालेत एवेति भावेनाह वर्णोति ४८ उपसंहरति एतदिति चक्रवद्वयार्थे यथामांसमिषात्तथैवामिहितम् ४९ ॥ इति श्रीमा० म० एकादश० वि० टीकायामष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ हरेः प्रसादजनकज्ञानमेव तस्य भक्तिस्तस्याः यमादयः कृष्णो ब्रह्मेति यच्च ज्ञानतत्सर्वमस्मिन् अध्याये निरूप्यते तत्र प्रथमतः उत्पद्यमानं तदेवं विधमसादसंपादकमिति भावेन वक्ति यो विद्योते यो विद्यायाः वेदांतादिलक्षणाया श्रुतेन श्रवणेन संपन्न उत्पन्न ज्ञान आनुमानि

यस्त्वसंबतषड्वर्गः प्रचंडेन्द्रियसारथिः ॥ ज्ञानवैराग्यरहितमिदं दुःखमुपजिवति ४१ सुरानात्मानमात्मस्थं निहते मां च धर्महा ॥ अविपक्वकषायोऽस्मादमुष्माच्च विहीयते ४२ भिक्षोर्धर्मः शमो हिंसा तर्पणं दक्षानौकसः ॥ गृहिणो भूत रक्षेज्या द्विजस्याचार्यसेवनम् ४३ ब्रह्मचर्यं तपः शौचं संतोषो भूतसौहृदम् ॥ गृहस्थस्याग्रतोगंतुः सर्वेषां मदुपासनम् ४४ इति मां यः स्वधर्मेण भजेन्नित्यमनन्यभाक् ॥ सर्वभूतेषु मद्भावो मद्भक्तिर्विदेत चिरात् ४५ भक्त्योद्धवानपायिन्या सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सर्वोत्पत्त्यर्थं ब्रह्मकारणं मोपयातिसः ४६ इति स्वधर्मनिर्णिकसत्त्वा निर्ज्ञातमद्वैतः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नो विरक्तः समुपैति माम् ४७ वर्णाश्रमवर्ताधर्मेष्वचारलक्षणः ॥ स एव मद्रक्तियुतो निःश्रेयसकरः परः ४८ एतत्तेभिहितं साधो भवान् पृच्छति यच्च माम् ॥ यथा स्वधर्मसंयुक्तो भक्तो मांसमिषात्परम् ४९ ॥ इति श्रीमागवते महापुराणे एकादशस्कंधे वर्णाश्रमविभागयोगो नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यो विद्याश्रुतसंभ्रज आत्मवानानुमानिकः ॥ मायामात्रमिदं ज्ञात्वा ज्ञानं च मयि संन्यसेत् १ ज्ञानिनस्त्वहमेवैष्टः स्वार्थो हेतुश्च संमतः ॥ स्वर्गश्चैवापवर्गश्चान्योर्थो महतो प्रियः २ ज्ञानविज्ञानसंबद्धाः पदं श्रेष्ठं विदुर्मम ॥ ज्ञानी प्रियतमो तो मे ज्ञानेनासौ विभर्ति माम् ३ तपस्तीर्थं जपोदानं पवित्राणीतराणि च ॥ नालं कुर्वंति तां शुद्धिं ज्ञानकलया कृता ४

कल्पक्रमादियुक्तपानिर्घृतसंशयविपर्ययश्चात्ममानुषमात्मास्वामी शरीरिति निश्चितं हरितत्त्वो मामपरोक्षीकृत्य मद्भिदं जगत्मायामात्रमादिच्छोद्बोधितोपादानप्रकृतिनिर्मितत्वात् सन्मात्रं ज्ञात्वा तज्ज्ञानं च ममेवं ज्ञानं हरिपूजा लक्षणं तत्प्राप्तेनोत्पन्नं तदधीनं चेति मयि संन्यसेत् स भगवन्नेदित्यन्वयः त्रिगुणाप्रकृतिर्माया पश्येत्तन्मात्रं जगत् निर्मितीति जगत्सर्वमतो मायेति सा स्मृता इति वचनात् इदं ज्ञानं हरेः पूजा हरेरेवोर्वित्तदा ॥ हरेर्धीने च सर्वमेत्येव न्यासो हरेस्मृत इति वचनात् उक्तप्रकार एव हरौ ज्ञानन्यासो न प्रकारात् १ कस्माच्च यिज्ञानं न्यास इत्यतस्तत्र भिन्नमाह ज्ञानिन इति तु शब्दस्तारतम्यद्योतकः स्वार्थं ज्ञानं दलक्षणो यस्य स्मात्सतथा हेतुर्ज्ञानोत्पादकः समतो ज्ञातः इतोपीत्याह स्वर्गश्चेति २ स्वार्थमाभिप्रकारमाह ज्ञानेति विदुर्लभते निगमयति ज्ञानीति मियतमत्वेन भिन्नमाह ज्ञानेनेति ३ तपसा विनोभश्च शुद्धिस्तव भिरत्वेन ज्ञानं विशेष्यं किं तौपीतितनाह तप इति या शुद्धिं ज्ञानलक्षणेन कृता तां शुद्धिं तप आदीनि अलं स्य कन कुर्वंतीत्यन्वयः ४

यस्य सर्वत्रेयः प्राद्वीज्ञानस्योत्तमसाधनत्वमतः स्वयापीदमेव संपादनीयमिष्याह ज्ञानेति स्वात्मानं परमात्मानं तं वा एतमभिवर्दंति स्वात्मानोति श्रुतिः ५ कस्येदं दृष्टफलं येन विश्रम्य भजनीयं स्यादनाह ज्ञानेति
 आत्मापि इदमेव समीचीनातिद्धिमुक्तिर्यस्मात्सतथातं ६ ननु तवापिदेहि त्वेन जन्मादिना दुःखादिसमवात्कथं त्वत्प्राप्तिमुक्तिः स्यादित्याशंक्य स्वतश्चिदानंदरूपस्य ब्रह्मजन्मादिनास्ति सेदहस्यैव ममतु
 तादृकोपेक्षवनास्ति निर्धुणत्वात्कुतो जन्मादिः अतो नित्यनिर्दुःखानंदानुभवस्य ममाभिरेव मुक्तिरिति भावेनाह त्वपीति हेउद्ववपस्त्रिविधो जन्मस्थिति संहारलक्षणो विकारस्त्वय्याश्रयतिसंप्रतिवर्तते त
 यथापि मितो न तु स्वाभाविकः अन्यस्थानिर्मितं जीवे जन्मादिहरिणा यतः । तस्मान्मायैतत्तत्प्राहुर्माया निर्माणमुच्यते । नहि जीवस्य जन्मादिः स्वतो नित्यस्य सभवेत् । सृष्टेः प्राक्प्रलये चैव पतो जन्मादि
 भास्यति । इत्थान्मायैपि नास्यास्ति देहादिस्थं तु विष्णुना । कर्मभिर्निर्मितं जीवे प्रलये यत्र जीवम् । यत्र विद्येतां हे लये यत्र विद्येत मुक्तिरे । जीवस्य न स्वभावो सौ भावेणेति विनिश्चितमिति प्रकाशिकाया किंच मा
 येन मुक्तिरिति निर्धुपतो जन्मादिनिर्मितं । देहादिकं परेक्षेन माया जन्मादितेन त्वित्यस्माच्च अतर्कितोपपन्नवदागतत्वाच्च स्वाभाविक इत्याह अंतरेति योजन्मादिवर्तरा सृष्टिकाले आपता तर्कमवशादा गच्छति
 आत्मानमनो नैव प्रलयमुत्पयो नैव विद्यते । यत्र विद्येत त्विलये यत्र विद्येत मुक्तिरे । जीवस्य न स्वभावो साविस्तुक्त्वाच्च उक्तोर्थोऽयं तवाप्यनुभवसिद्धहत्याशयेनाह जन्मादय इति तस्य परिणामरूपस्यो हस्यदृश्यम्

ज्ञानविज्ञानसहितं ज्ञात्वा स्वात्मानमुद्व ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नो भजमां भक्तिभावितः ५ ज्ञानविज्ञानयज्ञेन मामिष्टात्मानमात्मनि ॥ सर्वयज्ञपतिमां वैसं
 विद्धि मुनयो नृगुः ६ त्वय्युद्ववाश्रयति यस्त्रिविधो विकारो मायां तारापतति नाद्यपवर्गयोः ॥ जन्मादयोऽस्य वदमांतव तस्य किं स्युराद्यंतयो र्यदसतोऽस्ति त
 देवमध्ये ७ ॥ उद्व उवाच ॥ ज्ञानं विशुद्धं विपुलं यथैतद्वैराग्यविज्ञानयुतं पुराणम् ॥ आख्याहि विश्वेश्वर विश्वमूर्ते त्वद्भक्तियोगं च महद्विभृग्यम् ८ तापत्र
 येणाभिहतस्य चोरे संतप्यमानस्य भवाध्वनीश ॥ पश्यामि नान्यच्छरणं तं वांघ्रिदं द्वातपत्रादमृतामिव वर्षात् ९ दष्टं जनसंपतितं बिले स्मिन् कालाहिना शुद्रसु
 सोरुतर्पम् ॥ समुद्वरेनैकं पथापवर्गैर्वचोभिरासि च न हानुभाव १० श्रीभगवानुवाच ॥ इत्थमेतत्पुराराजाभीष्मं धर्मभृतां वरम् ॥ अजातशत्रुः प्रप्रच्छ स
 वैषामनु शृण्वताम् ११ निवृत्ते भास्ते युद्धे सुहृन्निघ्नविह्वलः ॥ श्रुत्वा धर्मान्बहून्भीष्मं मोक्षधर्मान् पृच्छत १२ तानहं तेभिधास्यामि देवव्रतमुखाच्च
 बान् ॥ ज्ञानविज्ञानवैराग्यश्रद्धाभक्त्युपबृंहितान् १३ नवैकादशपंचत्रीन्भावान्भूतेषु येन वै ॥ ईक्षेताथैकमप्येषु तज्ज्ञानं मम निश्चितम् १४

मत्तन्मोदयेत्येव चिदानंदस्वरूपस्य तव स्युः किमां प्रतिवद बलमानंदभोजश्च तद्वै ज्ञानमनाकुल इत्यादेः उपसंहार इति आद्यंतयोरिति । असत इति हेतुगर्भविशेषणं अस्वतंत्रत्वादवस्तुनोजगतः आद्यंतयोः
 प्रलये मुक्तौ च यज्जीवस्परिचितिदानंदस्वरूपं तदेव मध्ये सृष्टिकाले पितृस्वरूपं तस्मादाभिमानिकः संसारोदपरोक्षज्ञानेन निवर्तत इति भावः । ज्ञानिनो मनुष्यो हं इत्यनुभवतः सुखैकरूपा मुक्तिः कथं ते सत्यपि
 अन्यस्य अन्याद्वत्त्वात्पुनरुत्तरित्याशंक्य कालत्रये पि जीवस्यैकस्वरूपत्वेनाभिमानिक आगंतुकः संसारोदप्रसादेन निवर्तते इत्यत आह त्वपीति । आद्यंतयोरनुगमादाद्यंतरचितस्य तु । आद्यंतं भाविनो म
 ध्ये कथमन्यादशं वपुरित्यतः सेदं किंच अनित्यत्वात्तु देहस्य तस्य जन्मादिकं भवेत् । मुक्तिप्रलयसंबन्धे कथं जीवो विद्यते इति अनित्यस्य गुणामध्ये भवेयुः स्वत एव तु । ननु स्वतस्तु नित्यस्य कादाचित्कगुणैर्य
 तमिति ७ एतत्ज्ञानं यथास्थिततथाख्यादि ८ ९ १० ११ १२ ज्ञानं दष्टं स्य उच्चरत्वेन धर्माणां कथनं कथं संगच्छत इत्यत उक्तं ज्ञानेति १३ येन ज्ञानेन भूतेषु जीवेषु स्थितान् नवैकादशपंचत्रीन्भावान्
 अष्टाविंशच्छब्दान् न्वीक्षितवत्संशतं तत्तच्छक्तिस्वरूपपूर्वकं पश्यति एषु तत्त्वेषु त्रिष्वयाम कतया स्थितमेकं तत्त्वेभ्यः प्रधानं तत्र तत्त्वपतिहरि मपि पश्यति । तन्मम निश्चितं ज्ञानमपि पृथिव्यादिपंचभूतमुद्वच्यका
 रं विचित्रं मूलकृतयो न मनसा सह श्रोत्रादीन्द्रियाण्येकादश त्रयः सत्त्वाद्योगुणाः शब्दादयः पंच ज्ञात्वा तत्त्वानि ते भूतानि सर्वतश्चेत्स्वरं भुंजानन् ज्ञानी भवेत्-इति ॥ १४ ॥

नन्विदं ज्ञानं चेद्विज्ञानं तर्हि किं तत्राह एतदेवेति हि शब्दो विशेषो ब्रह्मकः स्वस्य प्राद्विज्ञेयतो योग्यं ज्ञानं तद्विषयस्य विवक्ष्यज्ञानेन साहितमेतदेव ज्ञानं विज्ञानं विद्वितीति शेषः स्वस्य योग्यं ज्ञानं विशेषतः पूर्वोक्तमेव योजानन्विदं ज्ञानं भवत्पुतेति वचनमप्रधानं तस्यापि तत्त्वेशविषयत्वात्कर्मविज्ञानेनेति तत्राह नतयेति यद्यपि तत्त्वतदीश्वरविषयं तथापि तथैव पूर्वोक्तप्रकारेण तत्त्वानि ज्ञात्वा सर्वतत्त्वेष्वनविषयीकुर्वन् ज्ञानं विज्ञानं न भवति स्वयोग्यपुरुषार्थाधीनत्वात्तस्मात्स्वविब्रजानविशिष्टमेव विज्ञानमित्यर्थः हरेस्तत्त्वेष्वेकत्वात्प्राधान्यं कुत इत्यत आह एकेनेति नोस्माकं तत्त्वानां मध्ये एकानान्यनिरपेक्षेण तत्त्वेन पद्यत्र स्थित्वा यदाधारत्वेन त्रिगुणात्मनां सत्त्वादिगुणनिमित्तदेहानां भावानां स्थित्युत्पत्त्यप्ययाः स्युः १५ यच्च तत्त्वमादावन्ते सृष्टेः प्राक्प्रलयादूर्ध्वमध्ये स्थितिकालेषु सर्वज्ञं पुनस्तत्प्रातिसंक्रामते स्य सृष्टस्य संहारं चेत्सृज्यजंगमन्वयात्प्रविशति यच्च शिष्ये तदवशिष्टप्रविनाशितदेवसत्स्वतंत्रं सत्त्वं स्वातंत्र्यमुद्दिष्टं तच्च कृष्णेन चापरे । अस्वातंत्र्यात्तदन्येषामसत्त्वं विद्विभारतेति वचनाद्विररेव तत्त्वेषु प्रधानतत्त्वमिति भावः १६ अत्राकिं प्रमाणा मिति तत्राह श्रुतिरिति नैकमेवोक्तार्थैस्तत्रोक्तमत्वेहरेः प्रमाणमपि तु श्रुत्यादिचतुष्टयमपि ऐतिह्यमागमभेदः प्रयोजनमाह प्रमाणेष्विति एवं वेदादिप्रमाणैर्विदिताशेषतत्त्वदीशविशेषतया ज्ञानविज्ञानसंख्यः पुरुषो विकल्पाद्विरुद्धकल्पनाज्जीवस्वातंत्र्यज्ञानादिरुक्षणाय द्विरुक्त्येव विरक्तो भवति मिथ्याज्ञानरहितो भवतीत्यर्थः सोपि प्रामाणिकश्चेत्कथामिदं तत्तत् प्रमाणेष्विति श्रुत्यादिप्रमाणेषु अन्यप्राधान्यस्या

एतदेव हि विज्ञानं नतथैकेन येनेयत् ॥ स्थित्युत्पत्त्यप्ययानस्युर्भावानां त्रिगुणात्मनाम् १५ आदावन्ते च मध्ये च यज्ञं सृज्यं यदन्वयात् ॥ पुनस्तत्प्रातिसंक्रामेयच्छिष्येततदेव सत् १६ श्रुतिः प्रत्यक्षमैतिह्यमनुमानंचतुष्टयम् ॥ प्रमाणेष्वनवस्थानाद्विकल्पात्सविरज्यते १७ कर्मणां फलरूपत्वादाविरिचदमंगलम् ॥ विषयश्चिन्नश्वरपश्येददृष्टमपि दृष्टवत् १८ भक्तियोगः पुरैवोक्तः प्रीयमाणाय तेऽनघ ॥ पुनश्च कथयिष्यामि मद्भक्तेः कारणं परम् १९ श्रद्धामृतकथायां मेश्वन्मदनुकीर्तनम् ॥ परिनिष्ठा च पूजायां स्तुतिभिः स्तवनं मम २० आदरः परिचर्यायां सर्वाङ्गैरभिवन्दनम् ॥ भद्रकृत्पूजाभ्यधिकासर्वभूतेषु मन्मतिः २१ मदर्धे भगवच्छेष्टा च वचसामद्गुणैरगम् ॥ मय्यर्पणं च मनसः सर्वकामविवर्जनम् २२ मदर्धे च परित्यागो भोगस्य च सुखस्य च ॥ इष्टं दत्तं हृतं भुक्तं मदर्धं यद्व्रतं तपः २३ एवं धर्मैर्मनुष्याणां मुद्वत्मात्मनि वेदिनाम् ॥ मयि संजायते भक्तिः कोन्योर्थोऽस्यावशिष्यते २४ यदामय्यार्पितं चित्तं शांतं तत्त्वोपबृंहितम् ॥ धर्मज्ञानं संवैराग्यमैश्वर्यं चाभिपद्यते २५ यद्यर्पितं तद्विकल्पं इन्द्रियैः परिधावति ॥ रजस्वलमसन्निष्ठं चित्तं विद्वि विपर्ययम् २६

नवस्थानात्तत्पर्यार्थज्ञाने स्थित्यभावात् चोरेवत्पलायमानत्वादित्यर्थः प्रमाणानां नानेव प्रतीयमानानां तत्पर्यार्थापरिज्ञानतः उत्पन्ना १७ वैराग्यं विशिष्टं कर्मणामिति आविरिचान्मनुष्यमारभ्य विरिचयं तजगत्तमंगलं असारं अतएव नश्वरं पश्येत् अदृष्टस्वर्गादिकमपि दृष्टवत् शृङ्गादिवत्पश्येत् कर्मणां फलरूपत्वात् १८ विरक्तो मयि भक्तिं कुर्यादिति भावेनाह भक्तियोग इति १९ निरतिशयमत्युत्तमो कारणवक्तिश्चेति अमृतवज्ररामरणहारिण्याहरिकथायां परिनिष्ठा आस्था अपत्यापचपिनेर्मनियमं मुंचाभीति निश्चयः २० अभिवन्दनं प्रणामः मन्मतिः सन्निहित इति मत्स्मरणं २१ मदर्धेषु अहमेवार्थेषु पिषाते तथा तेषु परमभागवत्पुङ्गवेषु शरीरावयवैः नृत्यलक्षणचेष्टा २२ मदर्धे मत्तीत्यर्थः २३ निषोऽस्वहस्तप्राप्ते कारणं वराट्केन किमप्याह कोन्य इति अस्पृष्टपुरुषस्य २४ यदा सत्त्वगुणोपबृंहितं संबन्धितं अतएव शांतिं चित्तं मय्यर्पितं भवति तदा यमोदिकमाप्नोतीत्यनेन धर्माद्यर्थो विशिष्टोऽस्तीत्येतत्परिहृतम् २५ विषयेषु बाधकमाह यदीति यदि तच्चित्तं विकल्पोपेतं तद्विपर्ययं परिनिहितेषु विषयेषु धावति तद्विचित्रं रजस्वं रजोऽपि तं राजसमसंनिष्ठं तामसं च विपर्ययं दुःखकारणं च विद्वि २६

निष्पत्तिर्भाविहृत्वाः शास्त्रतात्पर्यार्थक्यगति किंवाणिंतेनेति गुणदोषयोर्लक्षणमुद्दिश्यबहु नावर्णिंतेनकिं विहितकरणाहुणः निषिद्धकरणादोषः इति गुणदोषदृष्टिर्दोषः भगवत्प्रियत्वाप्रियत्वमंतरेणेति शेषः उभयवर्जनं गुणः उभयोर्गुणदोषयोर्भेददर्शनस्यागुण इत्यर्थः अत्र हरेयं प्रियं सगुणः यदप्रियं स दोषः इति सत्तामतामिति तात्पर्यं यद्वा बहु नावर्णिंतेन किं गुणदोषयोर्लक्षणं स्वरूपं दुर्ज्ञानमिति शेषः कथं मन्नाह गुणेति गुणदोषयोर्न्योन्यदृष्टिर्दोषः उभयवर्जनं गुणः अत्रापि हरिप्रियत्वादिप्रयोजनमिति ४६ ४७ इति श्रीभा० म० एकादशस्कंधे ० वि० टी० एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ अधिकारिणामनेकविधत्वे न साधनानामपि सत्त्वात्केषां चिदंतर्भावविवक्षाकर्मयोगादिभेदेन त्रिधा विभज्यतस्वरूपं कथयत्यस्मिन्नध्याये । तत्र भगवत्प्रिय एव गुणस्तदप्रियो दोष इति भगवदभिप्रायज्ञोप्युद्धवाविविच्यज्ञापनाय पृच्छति विधिश्चेत्यादिना । हे अरविंदाक्ष ईश्वरस्य ते तत्तव विधिश्च प्रतिषेधश्च विधिनिषेधलक्षणो निगमो वेदः कर्मणां गुणं दोषं वापेक्षते विहितकरणाहुणो निषिद्धकरणादोष इति वक्तव्यार्थः १ तदधिकारपादकवर्णाश्रमाणां विकल्पभेदं च प्रति लोमजो नधिकार्यनुलोमजोऽधिकारीति प्रति लोमानुलोमजश्च अत्रापि विशिष्टमातापितृजातो विशिष्टाधिकारीति च धर्माजितं द्रव्यं कुरुक्षेत्रादिदेशं जातः पुत्रः कृष्ण केस इत्यादिलक्षणं वयश्च वसतादिकालं चेति द्रव्यकेशवयः कालाः तथा पुण्यफलं स्वर्गपापफलं नरकं चापेक्षत इति सर्वत्र योज्यम् २ संशयबीजमुत्थापयति गुणेति । तव वचस्तु गुणदोषभिदादृष्टि मंतरेण वदेति विहितप्रतिषिद्धकर्मणां गुणदोषभेददर्शनं विहाय गुणदोषयोर्भेदो नास्तीत्येवं विधिं तत्र निषेधविधिलक्षणं विहितनिषिद्धकरणहेतुगुणदोषभेददर्शनं वेदवचनकथतुनिःश्रेयसपुरुषार्थपर्यवसायि स्या

एतेऽद्वयते प्रश्नाः सर्वे साधु निरूपिताः ॥ किंवाणिंतेन बहुना लक्षणं गुणदोषयोः ४६ गुणदोषदृष्टिर्दोषो गुणस्तू मयवर्जनम् ॥ ४७ ॥ इति श्रीभागवते एकादशस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ उद्धव उवाच ॥ विधिश्च प्रतिषेधश्च निगमो हीश्वरस्य ते ॥ अपेक्षतेऽरविंदाक्ष गुणदोषं च कर्मणाम् १ वर्णाश्रमवि कल्पं च प्रति लोमानुलोमजम् ॥ द्रव्यदेशवयः कालान् स्वर्गनरकमेव च २ गुणदोषभिदादृष्टि मंतरेण वचस्तव ॥ निःश्रेयसंकथं नु स्यान्निषेधविधिलक्षणम् ३ पितृदेवमनुष्याणां वेदश्चुस्तवेश्वर ॥ श्रेयस्स्वनुपलब्धे र्थे साध्यसाधनयोरपि ४ गुणदोषभिदादृष्टिर्नियमात्तेन हि स्वतः ॥ नियमेनापवादश्च भिदाया इति हि भ्रमः ५ श्रीभगवानुवाच ॥ योगात्त्वो मया प्रोक्तानृणां श्रेयोविधित्सया ॥ ज्ञानकर्मचक्रात्किं नोपायो न्योस्ति कुत्रचिद् ६

य एतदर्थं भगवत्प्रत्युत्तस्य तदनुचितम् १ कुतो ब्राह्म पितृदेवेति । हे ईश्वर तव वेदोऽनुपलब्धे र्थे अत्यल्पे श्वरधर्मादिविषये साध्ये सुखादौ साधने कर्मादावपि पित्रादीनां श्रेयश्चक्षुर्द्रव्यमेव चक्षुरित्यन्वयः ४ लौकिकं पूर्वप्रश्नमुपसंहरति गुणेति । यतो वेद उक्तमंचक्षुस्तेन प्रकारेण नियमाहुणदोषभेददृष्टिः स्वतो हि स्वाभाविक्येव ननु तर्ह्यर्थो निश्चितवत्तव किमिति भ्रम इति तत्राह नियमेनेति । चञ्चद एवार्थं भवतामिहापाः गुणदोषयोर्भेदस्य नियमेनैवापवाद उच्यते इति यस्मात्तस्मादभ्रमः संजात इत्यतो निश्चयं भवंतं पृच्छामीति भावः ५ स्वतः सर्वगुणात्मातु विष्णुरेकः सनातनः । अन्यतः सर्वतत्प्रियत्वाहुणो दोषस्तथाप्रियम् एवं ज्ञानवत्तादृशिरज्ञस्तत्त्वावगच्छति । कालदेशविशेषे तु मीतिभेदमपेक्षयतु । अविज्ञातवत्तत्त्वस्य मर्यादा वेदतः कृता । गुणदोषभिदानां स्ति भगवत्प्रियमंतरा । गुणदोषदृष्टिर्दोषोऽज्ञानमभगवत्प्रियात् । गुणदोषदोषतामीयुर्दोषाश्च गुणतर्काच्च । अतो दोषो न दोषः स्यान्न गुणोऽपि गुणो भवेत् । भगवन्मीति विज्ञानाहुणदोषभिदायि । पश्येत्तत्तद्गुणायैव विपर्यासं नकारयेत् । गुणदोषभिदाकापि स्वातन्त्र्येण हि द्विविधः । इत्यनेन सात्तात्पर्यार्थो विज्ञाप्यते । यद्वा गुणदोषभिदादृष्टिर्नियमात्तत्त्वमते स्वतो न हि मत्तु गुणदोषभिदायाः अपवादोऽपि अतो भ्रम इति गुणदोषयोर्विहिता विहितकर्मानुष्ठानपरिनिश्चितत्वे दोषोऽस्तीति च बाधिततात्पर्यार्थो न किंतु मत्प्रियाप्रियविवेकाज्ञानपरिनिष्ठा विषयः स्वतस्तु गुणदोषत्वदृष्टेर्भेदेन वस्तुना । दोषोऽपि गुण एव स्याद्भगवत्प्रतीतिनो गुणः । दोषस्तु तद्वैपरीत्यादिति दृष्ट्या भवेद्गुणः । का कदेऽज्ञाविशेषेण मीत्यज्ञानात्त्वगतिस्थितेः । मर्यादा गुणदोषाणां कृता वेदेषु सर्वज्ञ इत्येतदेव । स्वेत्वेधिकारोऽपि निष्ठासगुणः परिकीर्तितः । विपर्ययस्तु दोषः स्यादुभयोरेपरिनिर्णय इत्यादिना वक्ष्यते । अतः विहि

ताद्यन्तुज्ञानपरिनिष्ठितत्वेन गुणदोषभेदनियमोक्तिर्भक्तिप्रियादिविवेकाज्ञानविषयेति भावेन भगवानुद्वपश्रंरिहरिभ्यं विनक्रेडीकृत्युक्तुपायानाह योगान्त्रयइति । योगाउपयानृणामर्थः सप्रथोविद्वानि
तिगुणविशिष्टानां नृनयइतिधातोः तान्निर्दिशति ज्ञानमिति अन्ययोगगव्यवच्छिनत्ति नेति ६ तत्रज्ञानयोगाधिकारिणआह निर्विण्णानामित इहकर्मसुनिर्विण्णानान्यामिनासनकादीनांइतिशेषः सन
काज्ञानयोगाभक्तियोगाश्चदेवताः । मानुषाःकर्मयोगाश्चत्रिधैतेभोगिनःस्मृताः । सर्वेषांसर्वयोगैश्चाप्यामुक्तिनसंशयः । तथापितुविशेषेणसत्तेषामभिधीयतेइतिवचनमत्रमानं ज्ञानादिगुणानांत्रिषुसत्वे
पिसामान्यविशेषविवक्षणाविभागोपुन्यतेप्रमाणानांसच्चात् कर्मयोगाधिकारिणआह तेष्विति ज्ञानभक्तियोगिनोपेक्ष्यज्ञानभक्त्योरल्पत्वात्कर्मयोगिनइति ७ भक्तियोगाधिकारिणआह यदृच्छयेति
तुल्यदोषविशेषमुचयति यःपुमानिति जातावेकवचनं यदृच्छयास्वाहृष्टोद्धोदधितभगवदिच्छयाजातश्रद्धामत्कथादौविशिष्टश्रद्धावत'ननिर्विण्णाःनित्योन्यब्रह्मसंसारज्ञानत्वात्तन्नादाचित्कनिर्वेदाः नाति
सक्ताःनित्यसंपूर्णभोगत्वात्तन्नादाचित्कविषयाःनातिसक्तायेषुरुषाः अस्येत्येषामभक्तियोगोमुख्यभक्तित्वान्मुख्यसिद्धिइत्यन्वयः उक्तमेतल्लक्षणं देवानामेवेतिदेवाएवभक्तियोगिनइत्यर्थः भगवदुणानुसारे
णवैदार्थोनीयतेहियैः । भक्तियोगास्तुतेभोक्तास्ताहशाहिसुराःसदा । भगानुसारिवेदार्थज्ञात्वातदनुसारतः । भगवदुणापैर्नियंतेतेभोक्ताज्ञानयोगिनः । कर्माणिशास्त्रतोज्ञात्वातत्प्रधान्यानुसारतः । विज्ञाता
यैर्मुष्णाविष्णोर्ज्ञेयास्तेकर्मयोगिनः । भक्तिज्ञानंचकिंचित्तुपश्चात्तेष्वपिजायते । तथापिकर्मयोगास्तेकर्मपूर्वत्वकारणात् । भगवदुणानुरागित्वमधिकभक्तियोगिनां । तस्मात्तेभ्यधिकाल्लोकेदेवाएवविशेषतः ।

निर्विण्णानांज्ञानयोगोन्यासिनामिहकर्मसु ॥ तेष्वनिर्विण्णचित्तानांकर्मयोगस्तु कर्मिणाम् ७ यदृच्छया मत्कथादौजातश्रद्धस्तु यःपुमान् ॥ ननिर्वि
ण्णोनातिसकोभक्तियोगोस्यसिद्धिदः ८ तावत्कर्माणि कुर्वीतननिर्विद्येतयावता ॥ मत्कथाश्रवणादौवाश्रद्धायावन्नजायते ९ स्वधर्मस्थोयज्यज्ञैरनाशीः
कामउद्वह ॥ नयातिस्वर्गनरकौयद्यन्यन्नसमाचरेत् १० अस्मिंल्लोकेवर्तमानःस्वधर्मस्थानघःशुचिः ॥ ज्ञानंविशुद्धमाप्नोतिमद्वर्त्तिकंवायदृच्छया ११ स्व
र्गिणोप्येतमिच्छति लोकेनिरयिणस्तथा ॥ साधकंज्ञानभक्तिभ्यामुभयंतदसाधकम् १२ ननरःस्वर्गतिंकांक्षेन्नार्कीचविचक्षणः ॥ नेमल्लोकेचकांक्षेतदेहा
वेशात्प्रमाद्यति १३

इषद्वैराग्यमल्लंतुपूर्वदेवेषुजायते । पश्चाद्विरागोप्यधिकोदेवानांनान्रसंशयः । ज्ञानाधिक्यंतुदेवानांभक्त्याधिक्यतयैवच । विरागोभ्यधिकस्तेषांसदैवसनकादिना ज्ञानाधिक्यान्मनुष्येभ्योमण्यतेज्ञानयो
गिनः । नतुज्ञानादिकास्तेवैदेवेभ्यस्तु कथंचन । देवानामपिकर्मित्वविद्यतेयद्यपिस्फुट । तथापिप्रत्यवायित्वान्मनुष्याःकर्मयोगिनः । त्रिषोभाभ्यधिकोब्रह्मासर्वेभ्यःपरमोविभुः । महायोगेश्वरेशस्तस्माद्ब्रह्मा
चतुर्मुखइतिवचनात्समस्तयुक्तम् ८ ज्ञानभक्तियोगिनामपिज्ञानभक्त्युदयात्पूर्वज्ञानभक्तिसाधनत्वात्तदःकरणशुद्धिद्वाराकर्मयोगः कर्तव्यतामर्हतीत्याह तावदिति । देवादिदत्वयोग्यानांमनुष्याणांइदंज्ञातव्य
यद्वा कर्मयोगिनमेवविशिनाष्टि तावदिति ९ कर्मणांबंधकत्वेनज्ञानभक्तिद्वाराश्रेयःकारणत्वंकथमित्याशंकापरिहरन्तत्करणप्रकारमाह स्वधर्मस्थइति ज्ञानयोगीनिरागीर्निष्कामःअन्याविषयनकरोति
चेत् १० विदितकर्मणास्वर्गादिकमप्राप्यंचेतकिंतिर्हिलभ्यमत्राह अस्मिन्निति वाशब्दउपमानेसमुच्चयेवा यथाज्ञानमाप्नोति तथाभक्तियोगमद्वर्त्तिकं कर्मयोगीचशुद्धज्ञानभक्ती ११ ज्ञानभक्तिसाधनत्वा
न्मनुष्यशरीरमुत्तममित्याह स्वर्गिणइति । लोकेदेहंनिरयिणःनारकाःज्ञानभक्तिभ्यांपुरुषार्थसाधकतदुभयंस्वर्गनरकस्थशरीरंज्ञानभक्त्योरसाधकंफलरूपत्वात्तस्मान्मानुषमुत्तममित्यर्थः १२ बुभूष
णानरकस्वर्गमनुष्यगतयःसहःस्वत्वात्प्रमादहेतुत्वाच्चनाकांक्षाइत्याह ननरइति इमंमनुष्यलोकेदेहप्रवेशात्प्रमादयतिप्रमादवान्भवति १३

नन्वस्तु निराकांक्षस्तदुत्तरं कार्यं किमत्राह एवमिति । पुरोक्तप्रकारेण स्वर्गादीनां दुःखादिमन्वाद्भिन्नानिदं मनुष्यशरीरं मर्त्यमप्यथोसिद्धिदं ज्ञात्वा मृत्योरभावाय संसारस्योन्मूलनाय घटेतेत्यन्वयः १४ किं
चातइत्यत्राह छिद्यमानमिति । सैरेन्द्रियैर्गच्छति ज्ञानातिविषयानिति स्वर्गो जीवः कालावयवैस्तुटिलवादि लक्षणैश्छिद्यमानं स्वदेहउत्पत्त्यक्षेमं मोक्षयाति अलंपटो विरक्तो ज्ञानसामग्रो मान् कथमिव से
गच्छतीति स्वर्गः पक्षी कलच्छेदन इति धातोः कालावयवैः परं श्वादिनिशिताम्रैः छिद्यमानमात्मना कृतनीडं वनसति विहाय क्षेमं प्राप्तरात्रमिव अलंपट उत्पदनसमर्थः पटगताविति धातुः १५ उ
क्तमेव विशदयति अहोरात्रैरिति परंपरमात्मानं संसारादुपशाम्यति परंवृक्षांतरं उपगम्य शाम्यति शांतदुःखो भवति निरीहः निर्णीतहरिचेष्टः १६ मानुषत्वमवाप्स्य संसारसमुद्रतरी स्वभक्तिमकु
र्वैतः पुंसो धः पातयेवत्याह नृदेहमिति । सुष्टुकल्पं वृक्षवदभीष्टसाधनं पुनः पुनः सारनदीतरणतर्रां गुरुरेव कर्मधारयेत्यस्य तथात्वं मया तु कूलेन न भस्वता वा पुनरितं नृदेहं प्राप्य पुमान् भवान्धेर्मध्यं न तरेत्
समार्गण इति लुप्तोपमा वेगाख्य संस्कारनाशे शरवत् शरीरनाशे अधः पततीत्यन्वयः । मद्रक्तिगुणत्वाभावाच्चरकभूमिं प्राप्नोतीत्यर्थः १७ उपास्तिप्रकारमाह यदेति औपरमात्मनिरक्तो नुरक्तोति चि
ग्नोत्पद्य संयतौ द्विभोगी यदार्भेषुकर्मोपक्रमेषु निर्दिष्टो जातमनोभ्यासेन पुनः पुनः प्रयत्नेन मनोचलं धारयेत् १८ शश्विद्विषयो परकमनसो च कृत्वेन धारणं दुष्करमपि प्रयत्नेन भाव्यमिति भावेनाह धार्यम् ।

एवं विहाय पुरा मृत्योरभावाय घटेतसः ॥ अप्रमत्त इदं ज्ञात्वा मर्त्यमप्यर्थसिद्धिदम् १४ छिद्यमानं कालावयवैः कृतनीडं वनरूपतिम् ॥ स्वर्गः स्वदेहमुत्पत्त्य
क्षेमं याति ह्यलंपटः १५ अहोरात्रैश्छिद्यमानं बुद्ध्या युर्भयवेषथुः ॥ सुक्तसंगः परंवृक्षांतरं उपशाम्यति १६ नृदेहमासाद्य सुदुर्लभं यः पुनः सुकल्पं गुरुकर्म
धारम् ॥ मया तु कूलेन न भस्वते रितं पुमान् भवाब्धिं न तरेत्समार्गणः १७ यदार्भेषु निर्दिष्टो विरक्तः संयतौ द्विभः ॥ अभ्यासेनात्मनो योगी धारयेदचलं मनः
१८ धार्यमाणं मनो यद्विभ्राम्यदाश्वनवस्थितम् ॥ अतं द्वितो नुरोधेन मार्गेणात्मवशं नयेत् १९ मनो गतिं न विस्तजेज्जितप्राणो जितेन्द्रियः ॥ सत्त्वसंपन्नया बु
द्ध्या मन आत्मवशं नयेत् २० एष वै परमो योगो मनसः संग्रहः स्मृतः ॥ हृदयज्ञत्वमन्विच्छन् नृदमश्चैवेच्छतो मुहुः २१ सांख्येन सर्वभावानां प्रतिलोमानु
लोमतः ॥ भवाप्ययावन्नुध्यायेन्मनो यावत्प्रसीदति २२ निर्दिष्टं स्य विरक्तस्य पुरुषस्यात्मवेदिनः ॥ मनस्य जतिदौरात्मर्थं चिंतितस्यानुचितं तथा २३

णमिति । यद्विषयाधार्यमाणमपि आशुविषयेषु भ्राम्यच्छेदनेनावस्थितं तदाप्यतं द्वितो निराख्यो भूत्वा नुरोधेनानु कूलेन मार्गेण मन आत्मवशं नयेदित्यन्वयः १९ दाढ्यार्थं पुनरुक्तमाह मन इति । अगातिं
विरुद्धगतिं विषयगतमिति नाभावात्पुनरिदं विहितं यदवः संत्वगुणसंपन्नया २० सर्वस्वमनसः संयमनप्रधानमित्युपसंहरति एष इति अभ्यासेन तु कैतेयवैराग्येण च गच्छत इति एतस्य संवादमाह
वा इत्यनेन योगोपायः संग्रहः संयमः मनः संग्रहेण किं स्यादत्राह हृदयेति हृदयज्ञत्वं मन्विच्छन् मनो यच्छेदितिशेषः ततः किमत्राह दमश्चेति मत्प्रियत्वमिच्छतः पुंसः मत्प्रसादेनेतरं द्वि
यनिग्रहश्च भवतीति शेषः मुहुर्निरत्यनेन क्षणमपि विषयानुगतं न स्यादिति ध्वनयति २१ अस्तु मनो वशं नयेदिति तत्केन प्रकारेण स्यादिति तत्राह सांख्येनेति यावन्मनः प्रसीदति तावत्सर्वभावानां
ब्रह्मादिसर्वपदार्थानां सांख्येन तत्त्वज्ञानेन प्रतिलोमानुलोमतः भवाप्ययौ अनुक्रमतः सृष्टिव्युत्पन्नतः संहारमनुध्यायेद्वरेरिति शेषः २२ अनेन योगेन मनः प्रसन्नं स्यात् किमत्राह निर्दिष्टं स्येति । निर्दिष्टं
स्वस्वर्गादिभोगोऽनित्य इति ज्ञानवतोऽतएव तस्मिन् विरक्तस्य शोभनाध्यासबुद्धिरहितस्यात्मवेदिनः । आत्मानात्मविदं कज्जस्य दौरात्पंका मक उमल इति चितितस्य ध्यानविषयस्य हरेरनुचितं यानुःपुनर्नि
स्तरस्वरणेन मनस्य जतित्यन्वयः २३

स्मरणात्पूर्वमाविनोपमादयोप्यावश्यकाइतिभावेनाह यमादिभिरिति प्रयत्नसाध्ययमादिभ्यःमुखसाध्योपायांतरमाह ममाचंति । अर्चाप्रतिमाहारि सन्निधानस्यमुख्याधिष्ठानत्वात्प्रतिमेतिसंतोष्यत्रिवि-
 वक्षिताइतिज्ञातव्यं तत्राप्यशक्तानांस्थावरंचश्राद्धम् । पुनरपिविकल्पोस्तिर्कनेत्याह नेति एतेरुक्तैरुपायैर्विनाप्यैश्वर्यवृत्तिनिरोधरूपंयोगंमनोस्मरेदित्यर्थः २४ योगिनःप्रामादिकपाप-
 रिद्धिरीपायप्रकारमाह यदीति योगेनध्यानेन अन्यंयत्नंकुर्पादितिशेषः यंत्रमितिपाठेअन्यत्साधनंनान्नीत्यर्थः २५ विहिताविहितकरणयोगुगदोषत्वाभावेकयोर्भगवत्प्रियाप्रियनिबंधनत्वेन
 गुणदोषत्वेइत्युद्धवप्रशंषिरहति स्वेस्वेइति उभयोर्गुणदोषयोरेषनिर्णयइत्यन्वयः विधिनियेयवद्देवादिजनंप्रतिमयायमधिकारस्तुम्यदत्तोयमधिकारस्त्विति यथायथोपादिष्टंथातथास्वेधिकारेविहि-
 तकर्मणिपानिष्ठाग्रतानियमःसगुणःमर्त्यातिजनकत्वात्परिकीर्तितोमयेतिशेषः विपर्ययोऽनधिकारेअविहितकर्मणिपानिष्ठासदोषःपरिकीर्तितोमदमीतिहेतुत्वात्तुशब्देननिषिद्धस्यवृत्रहत्यादेः गुण-
 त्वंविहितस्याप्यसुरादिकृतस्यदोषत्वंचवक्ति ईद्रेवैवृत्रंहत्वामहानात् यइंशृणोत्पलकंशृणोतीत्यादिवचनान् २६ विहिताविहितकरणदुग्दोषनियमोक्तिर्भगवत्प्रियाप्रियविषयेत्याशयेनाह कर्मणाभि-
 ति विधिनियेधात्मकोवेदोजात्यशुद्धानांस्वतःअशुद्धानाकर्मणानियमेनगुणदोषभेदमपेक्षतइतियोनियमस्त्ययोक्तः सनियमोमिष्टोऽगुणोमदनिष्टोदोषइति विवेकमजानतांपुसा नतुविदुषांपक्षइ-
 तिविहितकरणेनगुणोनिषिद्धकरणेनदोषइत्यनेनगुणदोषविधानेनाहसात्याजनेच्छयानियमोमयाकृतः । स्वतोऽशुद्धानागुणत्वंकथंस्यादित्यतउक्तत्विति विध्यनुसारेणानुष्ठानेगुणत्वमेवपर्यादि

यमादिभिर्योगपथैरास्वीक्षित्याचविद्यया ॥ ममाचोपासनाभिर्नान्यैर्योगैस्मरेन्मनः २४ यदिकुर्यात्प्रमादेनयोगीकर्मविगर्हितम् ॥ योगेनैवदेहं
 होनान्ययत्नंकदाचन २५ स्वेस्वेधिकारेयानिष्ठासगुणःपरिकीर्तितः ॥ विपर्ययस्तुदोषःस्यादुभयोरेषनिर्णयः २६ कर्मणांजात्यशुद्धानामनेनानि-
 यमःकृतः ॥ गुणदोषविधानेनत्वंहसांत्याजनेच्छया २७ जातश्रद्धोमत्कथामुनिर्विण्णःसर्वकर्मसु ॥ वेददुःखात्मकान्कामान्परित्यागेप्यनीश्वरः २८
 ततोभजेतमांप्रीतःश्रद्धालुर्दृढनिश्चयः ॥ जुषमाणश्चतान्कामान्दुःखोदकींश्चगर्हयन् २९

त्यर्थः । विध्यनुसारित्वंचमत्प्रियोपहितस्मृत्यपिविशेषंतुशब्देववक्ति । भगवत्प्रियाप्रियत्वेगुणदोषयोःकारणत्वंचदेहेतद्विधानीकर्मथीक्रियतइत्यतोवाह कर्मणामिति । गुहाजिह्विकान्यायेनाहसां-
 त्याजनेच्छयास्वतोऽशुद्धानांकर्मणा अनेनगुणदोषविधानेननियमःकृतोतनुप्रियाप्रियत्वनिषेधेन कर्मवहिर्मुखानांकर्मणिबुद्धचवतारथशाखाचंद्रन्यायवदन्याजात्यशुद्धानांशुद्धत्वंनस्यादतोमत्प्रियाप्रि-
 यत्वेगुणदोषयोःकारणं अनेवंवित्तमहत्पुण्यकर्मकरोतितद्वात्पाततःक्षीयतएवेतिश्रुतेरित्यर्थःगुणदोषयोःकारणंभगवत्प्रियाप्रियत्वनियमःकस्मादित्यतोवाह कर्मणामिति अहसात्यागेच्छयाजात्यशुद्धानां-
 कांकर्मणामनेनगुणदोषविधानेनमत्प्रियत्वाप्रियत्वनियमःकषायोपरिचूर्णवदन्याजात्यशुद्धानांपापरणसामर्थ्यानुदयादचिकित्सितौषधवत् यथापकेनपंकंभ्रंशितवत्स्यादतोमत्प्रियत्वेनमदर्पणेनकर्मक-
 र्यमितिभावः २७ मत्प्रियाप्रियविवेकज्ञानेनगुणदोषविदोभक्तियोगिनोदेवाइत्याशयेनभक्तियोगिनोस्थितिविद्विधानोनिगमयति जातश्रद्धइति यतोमत्प्रियाप्रियनिबंधौगुणदोषौततोमाभजेतेत्यन्वयः
 कीदृशोभक्तियोगीमारब्धादृष्टाद्विषयपरित्यागेनीश्वरोपिशास्त्रज्ञानेनमत्कथामुजातश्रद्धत्वेनसर्वकर्मसुनिर्विण्णोयःकामान्विषयान्दुःखानांपापकान्वेद २८ यथप्रीतःश्रद्धालुःप्रेत्यापिभगवदुपास्तिनमुंच-
 कीर्त्यर्थःअतएवदृढनिश्चयोभजन्विरोधिनःकामान्जुषमाणश्च दुःखोदकींभिषिद्धान्कामान्गर्हयंश्चसइत्यर्थः २९

१ यद्विषयवर्थास्तिरप्यवधर्मःतदप्रतीतिकारणाधर्मःसचवेदविहितोस्तुमावा तर्हिदेवविधानस्यैवैव्यर्थमित्यतोज्ञानवतांदेवानामेवैव्यवस्था अज्ञानामानुषादीनावेदविधिराक्षितएवेत्याशयेनभक्तियोगिनोदेवाइत्युक्तम् ॥

विषयवेविनोयोगिनः कर्दमगते पतत्पणवत्तः कदाप्युत्थानं न स्यादित्यतस्तद्भजनफलाह प्रोक्तेनेति । उक्तलक्षणेन भक्तियोगेनासकृत्सदानिरंतरं भाजतो मुनेरपरोक्षज्ञानो भक्तियोगिनो हविस्थिता अनभीष्टाः कामाः सर्वे निर्मूलतया नश्यन्ति कदा मायत्वादिस्थिते प्रकाशमाने सति ३० एतदेव विवृणोति भिद्यते इति हृदयग्रंथि प्राकृतं ततः करणारूपो बंधः लिङ्गशरीरलक्षणः अस्मिन्नात्मनः सर्वगतो मयि दृष्टे अपरोक्षिते सतीति शेषः ३१ यस्मात्पूर्वकर्मणां विनाशेन किंचिद् तस्योपमर्दनं तत्र स्पष्टं यथा भक्तेर्योगिनः सर्वगुणार्थो वनः तस्मादिह जीवराशौ मदात्मनो मदेकचित्तस्य मद्रक्तियुक्तस्य योगिनो देवजा तैज्ञानाच्छ्रेयो भवेत् वैराग्याच्च तस्मादित्यन्वयः । नन्वेवं तर्हि ज्ञानवैराग्याभ्यां श्रेय उक्तिः कथं भित्त्यत उक्तं प्राय इति भक्त्यनुसारिज्ञानवैराग्ये विना अन्यस्माज्ज्ञानाद्वैराग्याच्च श्रेयो निषिध्यते देवानां रागित्वे पितृकिसंभवात् । रागिणोपि निर्युक्त्येवेदेवानां स्तुत्यं सशयः । रागापनोदनार्थं च ज्ञानं साध्यं यतीश्वरैरिति वचनात् किंच स्मर्तव्याविषये दोषा यतिभिर्न तु देवतैः । हरिरेव सदा पूज्य इत्यर्थे देवतैरपीति च ३२ कर्मादिना माय्यच्छेपो न तत्त्वद्वत्तया स्यादित्याशं कामाभादित्याह यत्कर्मभिरिति परिवाद्यते तर्हि लभते न तत्रैतरेषां स्तीत्यर्थः योगेन प्राणायामलक्षणेन ध्यानेन वा ३३ ३४ ननु पदीति व्यर्थं रागिणोऽपि सर्वाभिलाषसंभवादि तत्राह न किंचिदिति रागिणोऽपि ते भक्तिफलबुद्धयानां किंचिद्वांछन्ति ३५ सुखं वांछन्ति चेत्तदुःखयोग्याः किनेत्याह नैरपेक्षामिति नैरपेक्ष्यमकल्मषं निष्पापं परंपूर्णनिःश्रेयसं प्राहु रिति यस्मात्तस्मात् । त्वदेकपरायणानां तेषां त्वत्तः किं सुखलक्षणं फलं अन्यथा पाषाणत्वमपिश्रेयः स्यादित्याशं कां परिहरन्नुपसंहरति तस्मादिति निराशेषः संसारविषयनिर्मुक्तस्यैव सकाशात्

प्रोक्तेन भक्तियोगेन भजतो मासकृन्मुनेः ॥ कामाहृदि स्थानं श्यति सर्वं मयि हृदि स्थिते ३० भिद्यते हृदयग्रंथि श्रिद्यंते सर्वशंखाः ॥ क्षीयंते चास्य कर्माणि मयि दृष्टे खिलात्मनि ३१ तस्मान्मद्रक्तियुक्तस्य योगिनो वै मदात्मनः ॥ न ज्ञानान्न च वैराग्यात्प्रायः श्रेयो भवेदिह ३२ यत्कर्मभिर्यत्तपसा ज्ञानवैराग्यं तश्च यत् ॥ योगेन दानधर्मेण श्रेयो भिरितिरैरपि ३३ सर्वं मद्रक्तियोगेन मद्रक्तो लभते जसा ॥ स्वर्गापवर्गं मद्द्वामकथंचिद्यदि वांछति ३४ न किंचित्साधवो धीरा मक्ता ह्येकांतिनो मम ॥ वांछन्त्यपि मया दत्तैकैवल्यमपुनर्भवम् ३५ नैरपेक्ष्यं परंप्राहुर्निःश्रेयसमकल्मषम् ॥ तस्मान्निराशिषो भक्तिर्नैरपेक्षस्य मे भवेत् ३६ नमस्येकांति भक्तानां गुणदोषोद्भवा गुणाः ॥ साधूनां समचित्तानां बुद्धेः पारमुपेयुषाम् ३७ एवमेतां मया दिधननुतिष्ठंति मे पथः ॥ क्षेमं विंदति मत्स्थानं यद्वा परमं विदुः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥

बिरेपेक्षस्य तस्य भक्तिरानंदरूपिणी भवेदित्यन्वयः । यतो भक्तिविषयेण भक्त्या फलं देयमवति । यदि दद्याद्भक्तियोगफलं मोक्षमपीश्वरः । भक्तियोगफलत्वेन तत्तद्गुणैरप्युपेयते । इत्यस्माद्वाक्यात् भुक्तिफलं भक्तिफलं साधनस्याधिकानंदं बुद्धयेत्यर्थः ३६ भक्तियोगिनो रागिणश्चेत्तेषां विषया गुणदोषोद्भवा काः स्युरिति तत्राह नेति । कामित्वेपि तेषां भक्तिफलात्मना विषयभोगाभावाद्गुणा विषया गुणदोषोद्भवा काः न भवन्ति । कुतः समचित्तानां समत्वेन मत्प्रियविहितकरणान्मद्रक्तियुक्तं निश्चयं ज्ञानं च एतदपि कुत इत्यत उक्तं बुद्धेरिति बुद्धेः फलतोऽपारमार्गिकामानां मदेकहितकरणत्वस्य युक्तत्वादित्यर्थः । अनेनैषां वैराग्यमपि अधिकमियुक्तं भवति तदुक्तं कामिनोपि स्वयं कामान्भुंजते न फलात्मना । तस्माद्वा रागेऽधिको देव एव हिताहशा इति ३७ त्रयाणामपि योगिनां फलमाह एवमेतानिति कर्मयोगिनः क्षेमं विंदति ज्ञानयोगिनो वैकुण्ठादेर्मत्स्थानं भक्तियोगिनो ब्रह्म तत्रापि मुख्यभक्तिभाक् ब्रह्मा परमब्रह्म वैदतीति । उक्तं भो भक्तियोगस्तु ज्ञानयोगस्तु मध्यमः । अधमः कर्मयोगश्च ब्रह्मैको मुख्यभक्तिभाक् । ज्ञानमप्यधिकं तेषां नियतं भक्ति योगिनां । उदेति भगवद्भक्त्या तद्ब्रह्म ज्ञानयोगिनः । भक्त्यंशं कथं तो ज्ञानं ज्ञानं ब्रह्मात्मिका हि सा । तथापि ज्ञानयोगित्वं मानुषज्ञानतोऽधिकं । भक्तियोगे ततो यत्नः कार्या विद्वाद्भिर्जसा । इत्यतः फलतस्तस्य भगवत्तव्यम् ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

कर्मयोगेनांभगवत्प्रियत्वेनद्रव्यदेशादिशुद्धिकथनपूर्वकैकर्मकरणकारवत्त्वस्मिन्नव्याये । तत्रकथितानांयथाणामप्येकमननुतिष्ठतांगतिमाह एतामिति भक्तिज्ञानक्रियात्मिकाभक्तिज्ञानकर्मयोग
विषयाम् १ यथागुणदोषौमत्प्रियाप्रियोपहितविहिताविहितकरणनिबन्धनौ । एवगुणदोषमूलेपुण्यपापनिबन्धनेशुद्धयशुद्धीअपिमत्सन्निधानविशेषतदभावकृतेनब्राह्मणजात्यधिकृतेइतिपू
र्वोक्तानुवादपूर्वशुद्धयशुद्धिव्यवस्थामाह स्वेवेइति उक्तार्थोयम् २ पंचभूतात्मकत्वेनसमानेअपिवस्तुषु द्रव्यस्यशुद्धिःअशुद्धिःगुणदोषौशुभावशुभौचमत्सन्निधानविशेषतदभावकृतत्वेनविधोप
ते । किमर्थमत्रउक्तं । विचिकित्सार्थशुद्धयशुद्धीविवेकज्ञानेनपुण्याधिक्येनसुखाधिक्यंभवतिइतिज्ञापनार्थमिति पंचभूतात्मकत्वेनसमतासर्ववस्तुषु । हरिसन्निधिवैशेष्याद्विशेषश्चमहान्सदेतिवचनात् ३
एतदेवविवृणोति धर्मार्थमिति । सुकृतादिप्रयोजनमुद्दिश्यधर्मधर्मसाधनंधुरमुद्रहतामया पात्रार्थशरीरयापनार्थ ४ शुद्धयशुद्धीइत्युक्तमेवविवृणोति भूमीति । स्थावरादीनांआब्रह्मपर्यंतानाजीवानां
आत्मनासंयुताशरीराभूम्यादयःपंचधातवोमहाभूतानि ५ पंचभूतात्मकत्वेनसमानेष्वपिस्थावरादिब्रह्मातेषुयातुःपरमेश्वरः यजत्रिधातुप्रथिवीमितिश्रुतिः तस्यसन्निधानविशेषाच्छुद्धयैतदसंनिधानविशे
षादशुद्धयैचभेदेनतारतम्यलक्षणेनविषमाणिनामरूपाणिविकल्प्यतेविविधत्वेनकल्प्यतेव्यवहारयोग्यायोग्यानिर्दिश्यते विद्वद्भिर्मपाचेतिशेषः । किमर्थमेतेषादेहित्वेनप्रत्यक्षलक्षणानांजीवानांस्वार्थसिद्ध
येत्ययोग्येषुरुपायसिद्धयेइति । आब्रह्मस्थावरादीनांआस्मृतिलक्षणज्ञानयोग्यानामित्यर्थःवाक्यस्मरणयोरब्धितिवचनात् । यद्यद्वरेःसन्निहितंतच्चच्छुद्धितरंमतम् । स्वतःशुचितमोवेष्णुःसन्निधेयं

श्रीभगवानुवाच ॥ यस्तांमत्कथांहित्वाभक्तिज्ञानक्रियात्मिकाम् ॥ ध्रुवान्कामान्बलैःप्राणैर्जुषंतःसंसरंतिते १ स्वेस्वेधिकारेयानिष्ठासगुणःपरिकीर्ति
तः ॥ विपर्ययस्तुदोषःस्यादुभयोरपिनिश्चयः २ शुद्धयशुद्धीविधीयतेसमानेष्वपिवस्तुषु ॥ द्रव्यस्यविचिकित्सार्थगुणदोषौशुभाशुभौ ३ धर्मार्थ
व्यवसायार्थपात्रार्थमितिबानव ॥ दर्शितोयमयाचारोधर्म्यमुद्रहताधुरम् ४ मूर्ख्यंअव्ययनिलाकाशाभूतानांपंचधातवः ॥ आब्रह्मस्थावरादीनांशरीराआ
त्मसंयुताः ५ भेदेननामरूपाणिविषमाणिसमेष्वपि ॥ धातुशुद्धयैविकल्प्यंतएतेषांस्वार्थसिद्धये ६ देशकालादिभावानांवचनान्ममसत्तम ॥ गुणदो
षौविधीयतेनियमार्थैर्हिकर्मणाम् ७ कृष्णसारोथदेशानांब्राह्मणानांशुचिर्भवेत् ॥ कृष्णसारोप्यसौवीरकीकटासंस्कृतेरिणः ८ कर्मण्योगुणवान्कालो
द्रव्यतःस्वतएववा ॥ यतोनिवर्ततेकर्मसदोषोर्कर्मकःस्मृतः ९

चस्वभावतइतिवचनात् ६ देशादीनांश्रुतिस्मृतिलक्षणंमममुखोद्गतंवेचनमेवगुणदोषयोर्विवेकाभित्याह देशेति अयंदेशोपंकालएतद्व्यापितिइमानिकर्मयोग्यानिनेतराणीतिममवचनादेशादीनांगुण
दोषौविधीयते कर्मणानियमार्थकलाधनार्थम् ७ कीदृशदेशःशुचयइत्यतस्तानाह कृष्णसारइति । ब्राह्मणानांकर्मकरणापकृष्णसारोनाममृगोदेशानांशुचिःशुद्धिकरोभवेत् कृष्णसारोपदेश
मयिवसतिसदेशःशुचिरित्यर्थः अथशब्देनकृष्णसारविधुरोपदेशःशुचिरितिसूचयति नदीसमुद्रगिरयआश्रमाश्रवनानिच । नगराणिचदिव्यानिशालग्रामादपस्तथा । तेषांसमीपमाश्रयदेशांयोजनमा
त्रतः । कर्मण्यास्तुसमाख्यातास्तद्वन्पेकीकटाःस्मृताः । तद्वन्पेपितुपदेशःकृष्णसारोपिताःस्वतः । कर्मण्याएवनेत्रेणइतिवचनात् । उक्तस्यापवादमाह कृष्णसारोपीति कृष्णसारोपिसौवीरकीकटासं
स्कृतेरिण्योन्यदेशस्यशुचिहेतुः एषास्ववासापशुचिकरातेत्यर्थः स्वर्पराशुचितोदेशोऽसंस्कृतइत्युच्यतेनदुक्तं यदित्थाप्युपिताःसखैरिति तत्रापिविशेषोस्तीत्युक्तं सखैरुपुषिताश्चापिपदिसद्विराधिधि
ताः । कर्मण्याइतिविज्ञेयाविष्णुलिंगानियत्रचइति ईरणदेशःलावणिकउपद्वीपादिकः ८ देशात्रिकृष्णकर्मयोग्यंकारुमाह कर्मण्याइति विज्ञेयाइत्यादिप्रमाणसिद्धोपमर्थइतिप्रकटनाय कर्मण्याइति
स्मृत्युक्तशब्दानुवादः गुणवान्वृत्तिमान् कालःकर्मण्यःयज्ञादिकर्मयोग्यःसचद्विविधःद्रव्यतःस्वतइति वाशब्देनद्रावपिगोव्यावितिवक्ति एवशब्देनवृत्तीयोनास्तीतिनिश्चीयते द्रव्यतः कर्मण्योवसंतादि

लक्षणः स्वतःकर्मण्यः सस्यादिलक्षणः । कालस्यगुणवत्त्वंनामकिं येनकर्मावर्ततेइतिविनिक्ति यतइति । यतोयस्मिन्कालेनिषिद्धात्कर्मानिवर्ततेनक्रियतेसकालःसदोषोनिषिद्धोर्कर्मकःकर्मानह
निशीयादिलक्षणःस्मृत । निशीयोमध्यमारात्रीराक्षसानांतुगोचरःइत्यादिना यतोदोषात्कर्मानिवर्ततेतेनदोषेणयुक्तःकालःसदोषत्वादकर्मकः९ द्रव्यस्यशुद्धयशुद्धिप्रकारोपिबहुविधइत्याह द्रव्यस्येत्यादि
ना ताम्रादेर्द्रव्यस्यान्नादिद्रव्यसंयोगेनशुद्धिः भांहादिद्रव्यस्यमृच्छिष्टामेध्यसुरादिसंयोगेनाशुद्धिःमहतां वचनेनचशुद्धयशुद्धीस्तः तद्यथा अमध्यस्वपतिपात्रत्वंचालाबुनोदृष्टं केषांचित्प्रक्षालनादि
संस्कारेणशुद्धिः असंस्कारेणाशुद्धिर्गर्भयानमसंस्कृतवाणीत्यादेः केषांचिदयोग्यापहृतृहादिद्रव्यविशेषाणांकालतःशुद्धिःअन्नादीनांकालेनाशुद्धिःअन्नादीनामहत्त्वेत्वादिस्पर्शेपृष्ठाशत्यागेनशिष्ट
स्यशुद्धिःअथवाब्रह्मस्याल्पतयाल्पत्वेनमुनास्पृष्टस्यतस्याशुद्धिः अल्पस्यापिपापस्यापिपीलिकाहननादेरशुचित्वं । महतोद्रव्यस्वपचादशुद्धिः १० शक्त्याशुद्धिः शक्त्यपुंसःतीर्थयात्रादिनाब्राह्मण्याव
सादिनावाशुद्धिः अशक्तस्पर्ज्वरादिरोगपीडितस्यदेवाचनदिलक्षणेनानित्यकर्मानुष्ठानेनशुद्धिः अशुद्धस्यापिमहतांवाचाशुद्धिःशुद्धस्यापिवहूनांवाचात्वशुद्धिः बुद्धिरपिशुद्धयशुद्धिहेतुस्तथाहसुरा
पानादिपापानिश्चयेअशुद्धिः हीरकयाश्रवणादिषुपुण्यानिश्चयेशुद्धिःतथाहिसृष्टिःसंपदात्मनःशुद्धयशुद्धयोःकारण सत्पात्रदानादिसद्गुणधेनशुद्धिःअसत्पात्रदानगणिकादिभोगविषयादशुद्धिः अन्येषां
सविशेषाः सोमादिद्रव्यविशेषाश्चदेशावस्थानुसारतःशुद्ध्यंशुद्ध्यतिहि तथाहि मांसविशेषांविध्यादुत्तरदेशेशुद्धाःक्षीणदेशेत्यशुद्धाःतथासोमादिद्रव्यविशेषापन्नकर्माद्यवस्थापामेवशुद्धाःनान्यदा ११

द्रव्यस्यशुद्धयशुद्धीचद्रव्येणवचनेनवा ॥ संस्कारेणाथकालेनमहत्त्वालपतयायवा १० शक्त्याशक्त्याचवागुद्ध्यासमृद्ध्याचतथात्मनः ॥ अन्येशुद्धयंति
हितथादेशावस्थानुसारतः ११ धान्यदार्वास्थितंतूनांसतैजसचर्मणाम् ॥ कालवायग्रिमृत्तोयैःपार्थिवानांयुतायुतैः १२ अमेध्यलिप्तंयद्येनगंधलेपं
व्यपोहति ॥ भजतेप्रकृतितस्यतच्छौचमुपदिश्यते १३ स्नानदानतपोवस्थावीर्यसंस्कारकर्मभिः ॥ मदभ्यासान्मनःशौचंकृत्वाकर्माचरेद्विजः १४
भंजस्यचपरिज्ञानं कर्भशुद्धिर्दमर्षणम् ॥ धर्मःसंपाद्यतेसद्भिरधर्मस्तुविपर्ययैः १५

पार्थिवानांपृथिवीविकाराणांधान्यादीनांयुतायुतैःकालादिभिःशुद्धिः धान्यानामामयुतेनैकेनकालेनदारुपत्राणामस्त्रांशंखादीनांचयुताभ्यांमृत्तोपाभ्यांतूनाययुतेनकेवलेनतोयेनआज्यादिरसान्ते
जसानांकांस्यादीनांचयुतेनाग्नेना चर्मणांयुताभ्यामृत्तोपाभ्यांशुद्धिरित्यर्थः ११ यदमेध्यलिप्तंयेनगंधलेपंचव्यपोहतितेनतस्यमृत्कृतमजते तस्यवस्तुनस्तच्छौचशुद्धिरुपदिश्यते १३ कर्मणशु
द्धिप्रकारमाह स्नानेति अवस्थायौवनदिलक्षणा वीर्यमाहात्म्यंशक्तिर्वा संस्कारउर्ध्वपुंड्रादिधारणं कर्मनित्यसध्यावंदनादिमत्पूजावसानं एभिर्मनःशौचंचमनसःशुद्धिकृत्वापीक्ष्णंकर्माचरेत् म
दभ्यासान्मनःध्यानाभ्यासाच्च १४ ऋणाशुभे तस्यमंत्रस्यपरिज्ञानमापादनीयमितिशेषः कर्मणःशुद्धिःकथमित्यतउक्तं कर्मेति मदमर्षणंब्रह्माणमस्तिवति एतैःसाध्यंकिमत्राह धर्मइति धर्मोमद्र
किलक्षणःसंपाद्यते तत्राधिकारिणआह सद्भिरिति विपर्ययैर्दमर्षणमकुर्वाणैरसद्भिरितैरधर्मैःपापलक्षणैःसंपाद्यतइत्यन्वयः आतर.सन्निधिर्दिग्गोर्बाह्वःसन्निधिरिवच । द्विविधःसन्निधिःभोक्त.कृत्रिमोवा
हउच्यते । सामाविकस्त्वांतरःस्यात्प्रतिमाजीवगोयथेतिवचनेनसन्निधानार्थं ब्रह्मापणंकर्तव्यमितिज्ञायते १५

नैकेवलं सर्वात्मना सुखताः तस्य निरतिशयदुःखमभिभवतीत्याह विषयेति विषयसाम्यं यातीति विषयोदुःखं तस्याभिनिवेशेन समुद्वेकेणात्मानं न वेद अपरं प्रति योगिनं च न वेत्ति स्वानुभवमंतरेण नां किंचिद्वेचीत्यर्थः स्वपरविषयज्ञानं नास्ति चेच्छून्यवाद्ये शब्दापन्न इति तत्राह वृक्षेति भगवद्भागवतप्रह्लादादिशयेन नित्यं तमः पतितो निरंतरं दुःखमेवानुभवन् यमां कं करै रविरंतं वृक्षमानत्वेन वृक्षजीविकाया वृक्षजीवनवद्वच्यर्थं जीवन् निष्प्रयोजनो ग्रस्तवयाः दुःखपरीतायुः इति वच्छ्रुत्वा तस्ते इत्यन्वयः दोषिणो गुणवत्त्वेन श्रूयंते विषयाः सत्ता । असत्तां संगते स्तेषु दोषाः श्रोतुं दुःखं लभाः । अतो नित्यगुणध्यानात् दुष्प्रेमीति मान्यवेत् । असत्तममेवैकामः कामिनं कलिराविशेत् । अधर्माज्ञानरूपेण कलिराविष्टे हि नः । सत्सु क्रोधोदुर्विषय इत्येतत्तमसि संपात्यते । अथेतमसि मग्नस्य चेत्तर्नेन्द्रियसंगता । सुखानुभवशक्तिं सा विनश्यति सत्तमवेत् । तदा ह्यमूनमावेन शून्य इत्युच्यते नरः । सर्वात्मना तु शंभ्रं ज्ञास्तस्य दुःखविवर्धनः । अमूर्च्छितस्य च भवेत् मृत्युन तत्र मेव च । दुःखाख्यविषयावेशात्मात्मानं परमेव च । यथा वद्वेत्ति पतितस्तमस्य धेकदा च न । वृक्षवद्वृक्षपतेरिति स्थितिं निष्प्रयोजनजीवनः । नित्यदुःखपरीतायुर्हतिवत्त्वमसि सत्यपि । इति वचनादासुरजनविषयोयमिति ज्ञायते २२ श्रुतिविहितत्वात्स्वर्गादिविषयेच्छासतां स्यादित्याशंक्यैतद्विषयदृष्टत्वेन स्वर्गादिविषयस्यानित्यसुखहेतुत्वेन न तत्रेच्छाकार्या श्रुतिर्भैषज्यरोचनार्थमिदं दंडानवत्स्वर्गादिवादिनीमुख्यतो मुक्तिपरं स्यात् फलश्रुतिरिति इयं फलश्रुतिः मोक्षफलश्रवणत्वेन चरितार्थत्वात् न स्वर्गादिकुसुमश्रुतिस्तथा त्वेव स्यात्तर्पणहेतुत्वं स्यान्न तद्युक्तम् । स्वर्गादिकामनायुक्तस्त्वैहिकेष्वापि सज्जते । तत्रापि देवकामेभ्यो विशेषं चाभिवांछति । ततस्तमसि संपातः स्यादतो वेदः कथं हितान् ।

विषयाभिनिवेशेन नात्मानं वेदना परम् ॥ वृक्षजीविकाया जीवन् व्यर्थं ग्रस्तवयाः श्वसन् २२ फलश्रुतिरियं नृणां श्रेयोरोचनं परम् ॥ श्रोतुर्विवक्षया प्रोक्तं यथा भैषज्यरोचनम् २३ उत्पत्त्यैव हि कामेषु प्राणेषु स्वजनेषु च ॥ आसक्तमनसो मर्त्या आत्मनो नार्थहेतुषु २४ न तान विदुषः स्वार्थं भ्राम्यतो वृजिना ध्वनिः ॥ कथं युं ज्ञात्पुनस्तेषु तांस्तमो विशतो बुधः २५ एवं व्यवसितं केचिद विज्ञाय कुबुद्धयः ॥ फलश्रुतिं कुसुमिताम वेदज्ञावदति हि २६ कामिनः कृपणालुब्धाः पुष्पेषु फलबुद्धयः ॥ अग्निमुग्धा धूमितां ताः स्वलोकेन विदंति २७

काम्यत्वेनाभिचक्षितसर्वज्ञानस्वयं तदेति वचनात् तदुपपादयति न इति नोस्माकं सकाशाच्छ्रेयोमोक्षरूपं तदेव रोचयति कामयति स्वर्गादेरनित्यतादिदोषज्ञानामोक्षस्यादोषताज्ञानाच्चेति भैषज्यरोचनं प्रतीक्षुदंडं ददातीति यथा तथा षष्ठदुत्तमस्य मंधाधिकारिणः श्रोतुर्विवक्षयाभिमुखी करणाय योक्तं न तु तत्र तात्पर्यं विवक्षया मंधाधिकारिणानित्यतपसैव प्रतीक्षितुं । मोक्षो न शक्यते धैर्यात्ततः स्वर्गादिवेदः । स्वर्गादिष्वल्पफलतां ज्ञापयित्वा पि मोक्षदं । वेदं वक्तुं तमानां नित्यो वेदः प्रवर्तते । इक्षुदंडं ददातीति यथा भैषज्यरोचनं । एवं मेदं वक्तुं मेयो मोक्षमाहात्म्यमुच्यते । न ह्यल्पफलभावे दोषा सुदेवैकसंश्रय इति वचनात् २३ फलश्रुतेर्भौक्षिकार्थत्वे युक्तिमाह उत्पत्त्येति उत्पत्त्या स्वमावत एवात्मनो नार्थत्वे हेतुषु कामादिभ्यासक्तमनसोऽपि मर्त्यास्तान वृजिना ध्वनितं सारं भ्राम्यतो त एव स्वार्थमावदुपोजानास्तेषां स्वार्थोपायबुधोजानम्वेदस्तेषु न निधुं ज्ञात् निधुं ज्ञानश्चेदगम्यत्वाक्यवदप्रमाणं स्यादित्याशयेनाह कथमिति विषयाभिनिवेशेन तमो विशतस्तान पुनस्तेषु विषयेषु वेदः कथं युज्यान्न कथमपि पुनर्कृतं न तत्त्वाक्यसाम्यमाश्रित्यमादितिशेषः कामादिपुनरात्मज्ञान इति वापदच्छेदः तथा चैक्यवाक्यं प्रामोति २४ २५ स्वमतं पदं शोभुरप्रतं प्रदर्शयति एवमिति केचिदसुरपक्षीयाः वेदस्यैव मुख्यं व्यवसितं निश्चयमविज्ञाय फलश्रुतिं फलमोक्षस्तद्विषयां श्रुतिं कुसुमितां स्वर्गविषयां वदंति अत एवावेदज्ञा इति २६ एतदेवोपादयति कामिन इति कामिनो निषिद्धा कामिनः न तु योग्यकामवतो निषेध्याः अपो ग्यभायां बुद्धादिकामिना नार्थसाधिनी । योग्यकामाद्वेदः प्रीतिरतो ब्रह्मादयो मलाः भायां पुत्रादिसंतुक्ता वायुदेवमुपासत इति प्रमाणान् । एवं विधा असुरा इत्यभिप्रेत्य कृपणादिशब्दाः प्रयुक्ताः । ननु स्वर्गकाम इति श्रुतेः

१. वृक्षा इति ज्ञानाधिकरण्यं नान्येच्छेत्प्रापितुं न्येषु कश्चेति भातीत्यतो तत्तत्तत्तदिति पदमप्याहार्यतात्पर्यमनुमृतम् । २. अयोग्यकामवतः ।

स्वर्गोद्विषेव स्पष्टार्थत्वात्कथं पुष्पफुल्लद्वय इति निदाक्रियेत इति तत्राह अग्निमुग्धा इति । मामविज्ञायाग्निरेवेत्येत इति मुग्धाः मिथ्याज्ञानिनः प्रत्यक्षफलमाह धूमेति । मिथ्याज्ञानित्वं कथमत्राह स्व
लोकाग्निस्वलोके स्वाश्रयपरमात्मानं न विदति ३. नेन स्वर्गकामाः स्वर्गकामशब्दार्थमपि न विदंतीति ज्ञापितं । नित्यानंदोद्वेगेर्भक्तिज्ञानाद्याः स्वर्गशब्दिताः । पुत्रभार्याप्रविच्छाद्याः सर्वमोक्षगतं फलं । उद्दिश्य
स्वर्गकामस्य यजनं श्रुतिचोदितं । तद्विज्ञाय पुष्पाख्यमनित्यं स्वर्गमिच्छवः । यजंति मंदमतयेव देवादपरायणा इति मानेन स्वर्गशब्दविवरणात् । स्त्रीभिर्भाषा नैवोद्विष्यादिवचात्र मानम् २७ कोसावाश्रय इति तत्र
आह न तद्वि । ये उक्तेन मोक्षेन शाः शासनं येषां ते उक्त्यशासः अंधेतमसि पातयित्वा माप्तेन दंडाद्या असुतृपः केवलं द्वियारा मास्ते य इदं व्याप्तेयतश्च दंजात हृदि स्थं मानं जानंतीत्यन्वयः विष्णुवक्तान्सदावापुः
ज्ञास्येक्षमासि क्षिपन् । विष्णुवक्तान्विमोक्षाय मापयित्वा सुखं नयेदिति च अज्ञानं निदर्शयति यथेति यथानीहारचक्षुषः नीहारावृतदृष्टयः पदार्थान्यथावन्न विदति २८ तथा ते मे मतमविज्ञाय । मोक्षारूपं फलमे
वाहस्त्वर्गादिव च न तु यत् । असुराणामयं स्वर्गशब्दः पुष्पात्मकं वदेत् । देवानो हरिसंभाषि वेदो विष्णुपरो यतः । इत्येतत्सिद्धं अविदित्वा ततः किमत्राह परोक्षेति परोक्षमंधेतमः तद्विषयः तत्प्राप्तिरोग्यः आत्मा
स्वर्गधेय इति तथा अंधेतमः परोक्षं च पंचकण्ठं वयोच्यते । इति वाक्यसिद्धं कामिनः कृपणा इत्यादि नैवं विद्यामसुरा इत्यर्थतज्ज्ञाः इदानीं स्पष्टयति हिंसायामिति अयं भावः ये कामिनः तेषामसुराणां पदपदा
हिंसाप्राप्तयः तदा यज्ञ एव न चोदना । यद्यदात्मनो हिंसा न भिद्येत तद्विहितमिति कुतर्कः प्रतिपाद्यपक्षं प्रापयति असुरो विहिता हिंसा विहितत्वेन वर्णयेत् । आसुरायां त्रिकाः सर्वे नारायणपराहूस्त्या इति

स्तेमामंगजानेति हृदि स्थं य इदं यतः ॥ उक्त्यशासो ह्यसुतृपो यथानीहारचक्षुषः २८ ते मे मतमविज्ञाय परोक्षविषयात्मकाः ॥ “वृथापशून्विनिघ्नंति हिंस्यंते
प्रेयैस्तुते ॥” हिंसायापदिकामः स्यादज्ञ एव न चोदना २९ हिंसाविहाराद्यालब्धैः पशुभिः स्वसुखेच्छया ॥ यजंते देवतायज्ञैः पितृभूतपतीन्सखाः
३० स्वमोषममसुं लोकमसंतं श्रवणप्रियम् ॥ आशिषो हृदिसं कल्प्यत्यजं त्यथान्यथावणिक् ३१ रजःसत्त्वतमो निष्कारजः सत्त्वमभोजुषः ॥ उपासते इन्द्रमु
स्थान् देवादीन्व्रतयैव माम् ३२ इष्टे देवतायज्ञैर्गत्वारंस्यामहेदिवि ॥ तस्यांत इह भूयास्ममहाशालामहाकुलाः ३३

वचनात् २९ एषां प्रत्यक्षान्यथानुषपत्त्यासुरत्वं स्पष्टमिति वाह हिंसाविहारा इति आलब्धैः हिंसितैः ३० अमुं लोकमुद्दिश्य असंतमनित्यं अर्थहानिरैवैषां न स्वाभीष्टप्राप्तिरित्याह आशिष इति हृदि स्व
र्गाशिषः संकल्पयथास्वामिति निष्कल्पविण्यथा तथा अर्थीत्यजति ३१ संतुवापितृभूतपतीनां यष्टारोसुराः इन्द्रादिदेवतार्चकाः कथमित्यागंक्यापथावत्तद्वचनाभावादित्याह रज इति एवं विद्यायां
कास्तामसाः कुतः विष्णुविहाय ये देवान्पितृभूतैः समेव च । साम्येन वा पूजयंतिते ज्ञेया आसुरागणा इति स्मृतेः तेष्वपि विशेषोऽस्ति तामससात्विकास्तामसराजसास्तामसतामसा इति तत्र ते सर्वे इन्द्रगुल्या
न् देवादीन्मां च यथोपासते रजःसत्त्वतमो निष्कारजः सत्त्वतमो लोको भवन्ति कथं तामससात्विकव्रताः किंचित्स्वर्गादिमुखापेता निरयदुःखोद्विक्तान् लोकान् लुपंते तामसराजसव्रताः केवलं निरयदुःखाकुल
लोकान् तामसतामसव्रताः अंधं वमोदुःखाविलान् लोकान् लुपंत इत्यन्वयः तामसेषु तु ये सत्त्वानिरयप्रचुरास्तुते । ईषत्स्वर्गादि संपुक्तास्तमो निष्कारास्तुते स्मृताः । केवलं निरयेति श्रूयते तामसराजसाः । अंधेतम
सि ये निष्कारास्तुते तामसतामसाः । एवं त्रिभेदयुक्तास्तु योजिका विष्णुर्वाजिताः । इत्यनेन त्रैविध्यं प्रामाणिकं निष्कर्षेण व्यवस्थापानां शंते व्रतयाच्यपोरिति वचनात् रज आदि व्रतयुक्ता रज आदिलोकां श्रणार्थं
तद्विषयः ३२ तत्प्राधान्यप्रकारमाह इष्टेति रंस्यामहेरंतुमिच्छामः इह भूमौ अनेनापथोपासनं च दर्शितं नित्यानंदलक्षणमोक्षाकांक्षानुगुणगुणोपसंहाराभावात् ३३

१ इह मर्षप्रशिक्षमिति तात्पर्यदीपिका श्रीनिवासतीर्थीयेत्यादिग्रंथविमर्शने कृते सति भाति कश्चित्मूलकोशेष्वनुपलब्धः । २ अत्र मनुष्यावमाः तामससात्विकाः । प्रधानदैत्यानां तामसराजसाः कल्पादिप्रधानदैत्याः
दाससत्तामसा इति विषयो गीता तात्पर्यानुसारेण भवत्यः

अथोपासनेनमित्तमाह एवमिति पुष्पितयास्वर्गादिपुष्पविषययावाचाव्याप्तिप्रमनोयेषांतेतथातेषांमानिनांअतिस्तब्धानामिति विशेषणद्वयेन मनःसमीचीनत्वजनकत्वज्ञगुर्वादितेवापिदृरीभूते
 तिष्वमपति ३४ स्वर्गादिवरस्यदेस्यमुक्तिपरत्वंकथंघटतइत्यत्राहवेदाइति स्वतएवपूर्णस्वरूपत्वात् ब्रह्मात्माविष्णुःसर्वविषयोयेषांतेब्रह्मात्मविषयावेदाः नारायणपरावेदाइत्यादेः ब्रह्मत्वंपू
 र्णताभोक्तातद्यस्तत्तत्पुनः । सत्रब्रह्मात्मासमुद्दिष्टोवाप्तुदेवःसनातनइतिव अनेनब्रह्मात्माप्रसिद्धक्षणमोक्षपरत्वमविनाभूतवेदस्येतिज्ञापते उक्तशंकायाःपरिहारःकथमायातइत्यतउक्तं त्रिकांडविष
 यायापीति यद्यपि ब्रह्मदेवकर्मकांडविषयाधिकारिभेदेनप्रतीयंतेतथापुन्यमाधिकारिणांकांडव्यपारत्वंविहायब्रह्मगुणप्रतिपादनद्वारामोक्षपरत्वंस्पष्टमितिभावः सर्ववेदानांब्रह्मात्मपरत्वंसत्यंचेन्मुस
 तःकमितिप्रतीत्यभावइतितत्राह परोक्षेति किमनेनप्रयोजनमत्राह परोक्षमिति परोक्षप्रियाइवहिदेवाइतिश्रुतिः चशब्दान्मद्रक्तानांदेवादीनांप्रियमित्यर्थोवगम्यते ३५ परोक्षत्वान्ममप्रसादंवि
 नावेदार्थोदुरवबोधइत्याह शब्दब्रह्मेति तर्हिनिराधिकारित्वात्तुडित्वादिस्थादिशब्दवडचेयोवेदइत्यतउक्तं प्राणेति अत्रप्राणादिशब्दैर्ब्रह्मादयोविवक्ष्यते प्राणेंद्रियमनोभिःपीयतेज्ञायतइतिप्राणेंद्रि
 यमनोमयं मेपत्त्वान्मयउदिष्टोवेदःप्राणादिभिःसदेतिवाक्यात्वाक्यत्वेपौहयेत्यनेनचलौकिकशक्यवदानित्यंपारिमित्तचेत्याह अनंदेति अंतोविनाशउद्दिष्टःपारःपारिमित्तस्तथा । अनंतपारोवेदोयंताभ्यां
 ससहितोयतइतिवचनमत्रोदाहृत्याथोक्तव्यः समुद्रवदित्यलपाधिकारिणोपेक्षयोक्तंनतूतमाधिकारिणइति ३६ वेदस्यप्रतीयमानोर्थोचिद्व्याख्याभावेनवैयर्थ्यापन्नमत्राह मयोति अतंतगुण
 पूर्णत्वाद्ब्रह्मावसादिकशब्दवाच्येनमयोपबृंहितंमत्प्रतिपादकत्वेनपूर्णार्थोपेतं किमत्रमाणमत्राह भूतेष्वितिभूतेषुगोपेरूपेणलक्ष्यतेकथमिवचितेपूर्णवशब्दब्रह्मेतिशेषः १० प्राणादिभिर्मोषतइत्यु

एवंपुष्पितयावाचाव्याप्तिप्रमनसांनृणाम् ॥ मानिनांचातिस्तब्धानांमद्वातीपिनरोचते ३४ वेदाब्रह्मात्मविषयात्रिकांडविषयाजपि ॥ परोक्षवादोवेदो
 यंषरोक्षंममचप्रियम् ३५ शब्दब्रह्मसुदुर्बोधंप्राणेंद्रियमनोमयम् ॥ अनंतपारंगंभ्रंरंदुर्विगाह्यंसमुद्रवत् ३६ मयोपबृंहितंभूमाब्रह्मणानंतशक्तिना ॥
 भूतेषुगोपेरूपेणवितेपूर्णवलक्ष्यते ३७ यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णमुद्रहतेमुखात् ॥ आकाशादोषवान्प्राणोमनसास्पर्शरूपिणा ३८

कर्मप्रकारमाह यथेति यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णमुद्रहतेमुखादुद्रहतेनिकासयतिपुनर्मसतिच एवंघोषवानाकाशगुणशब्दव्यक्तमानुछंदांसिपितेनेतेतिछंदोमयोभूतमयोमत्प्रसादेनमोक्षदःप्राणःआ
 स्यशोविष्णुःतैरूपयतीत्यास्वर्शरूपिप्राणस्यमनस्तेनस्वमनसासहस्ररवोमदनंतद्रूपविषयांओंकारेपुनिमात्राचनंतमात्रावसानप्रणवेज्जितांस्पष्टव्यक्तांतद्व्याख्यानरूपांस्पर्शादिवर्णैरलंकृतांगुल्लदशंना
 दिमेदेनविचित्राभिर्नानाविधाभिरैकाशीतिसंख्याताभिर्नानाभिर्विततां चतुरस्रचतुर्वर्णैरधिकोष्णिग्युक्तेर्मायन्यादिच्छंदेभिश्चिततांअनंतपारंविनाशपारिमाणरहितंवृहतांश्रुतिर्हृदयाकाशादु
 दृत्यसृजतिउच्चारयतिरुद्रादिभ्यउपदिशतिपुनःकल्पतिस्वस्थिबेवाक्षिपेतिविदधातीत्यन्वयः चतुरस्रत्वनियमोजगत्यंतानामेवगायत्र्याउष्णिक्चतुर्वर्णाधिकेत्यादिचतुरस्रैःजगत्यंतानामेवचतुर
 स्ररवनियमः भुंक्तेयदक्षिणान्स्पर्शानांस्पर्शोविष्णुरुच्यते । तस्यप्रकाशकीर्तयंनस्येप्राणमेकलं । प्राणस्यैवमनोनिर्णयवासुदेवंप्रकाशयेदितिच । मीयंतेनेनछंदांसिप्राणश्छंदोमयस्ततइतिच त्रि
 भागमादितःकृत्वायावच्चानंतमात्रकाः । प्रणवास्तेपिमेदेनल्लनंताःपरिकीर्तताः । एकमात्रोच्तराःसर्वेवास्तुदेवाभिधायकाः । तेषांव्याख्यानरूपांहसर्वेवेदाःप्रकीर्तताः । ओंकारेणान्वितास्तस्मात्सदोच्चा
 योहरेःमिचैरिति उक्ताथैप्रमाणं गुल्लदर्शनभाषेचभाषाचैवसमाधिका । तिस्रस्तुभूमाभाःस्युरैकाचत्रियापुनः । गुल्लदर्शनसंज्ञाचगुल्लगुल्लताथापरा । एवमादिक्रमेणैवत्वेकाशीतिविभेदताः । भाषास्त
 अचगुल्लाचमसिद्धार्थेष्वनन्वितागुल्लार्थैस्तपैरार्थोर्णमित्यादिकाचसा । दर्शनान्यबलव्येवगुपत्यादिनांतुया । बहुश्रुतिविरुद्धंनुवदेत्सादर्शनात्मिकाअंतनिषेधसंपुक्ताभस्यज्ञानादिकाचसा । यथाप्रहश्य

१. ॐकारस्यैकत्वेनोकारेणवित्तुवचनावोगादित्यतः ॐकाराणां बहुत्वाद्बहुवचनामिदंअत्रमाणमाह ॥ त्रिभात्रेति ॥ ॐकारेभ्योजितामितिपाठःकाण्वनिकः । २ अधोमणिर्बिंदुदित्यादिका प्रतीताथ योम्या ।
 ममात्समगज्ज्ञानेनार्थःसुकरुपेदशदिनामणिज्ञानोत्तमलब्धवानितिगोप्यार्थः मणिर्भूतप्रधानंचैत्युत्तमस्यवचोभेदित्यभिधानम् ॥

भानार्थसमाधिः साप्रकीर्तिता विष्णुः परमइत्याद्या साचवेद्विद्विरीरितोतिवचनात् संपदापञ्चैर्गुरुचरणशरणैरेवपुरुषैर्ज्ञेयोपमर्थेति मस्मन्मानविधानंतु श्रुत्युक्तं दर्शनानुगां भस्मस्नानंततो ग्राह्यं विधानंतु सिंह
गोइति वाक्यादंतेन पेषयुक्तत्वात् भस्मस्नानानादोपिकर्तव्य इति ३८ ३९ ४० गायत्र्या विच्छंदसां क्रमोपि छंदो वै चिन्पाद्युक्तविधे इत्याशयवानाह गायत्रीति छंदस्तु नवपादं यज्जगादिगुच्यते नु धौ रिति वचना
ज्जमन्नामच्छंदो नवपादात्मकमिदमर्थः ४१ मुख्यपाणोपिमत्प्रसादादेव वेदार्थं जानाति मुख्यतः सर्ववेदार्थतत्त्वमहमेव जानामीत्याशयवानाह किंविधत्तइति विकल्पयेत् विविधरूपत्वेन कल्पयेत् लोके वि
द्वृज्जनमध्ये मदन्यः काः पुरुषः इत्यस्याः श्रुतेः हृदयं तात्पर्यार्थं वेदकोपिनवेदचेरकोवापुर्मत्प्रसादाद्वेत्तीत्यर्थः ४२ संध्यामुपासीतेत्यादेः संध्यापासनादिविधिलक्षणमर्थमंतरेणाप्यमर्थभगवान्कथं वेत्तीति तत्राह
मायिनि संध्यामुपासीतेत्यादिविधिलक्षणो वेदो मा मुद्दिश्य विधत्ते संध्यावदनादेर्मद्विषयत्वात् ध्येयः सदा सवितृमंडलमध्यवर्तीत्यादेः पदादित्यगततेजो जगद्भासयतेऽस्त्रिभुवित्यादेश सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मे
त्यादिष्वत्त्वादिगुणवाचको वेदः सत्यत्वादिगुणविशिष्टं मायमिधत्ते सत्त्वारिवागित्यादिषु वेदादिवाच्यत्वाद्वा मास्वर्यं मां वागित्यनूच्च चत्वारितीति मां विधं कलशयित्वा वासुदेवसं कर्षणादिरूपविशिष्टत्वेन ध्येय
इति मसुरां पिबेत् ब्राह्मणो न हंतव्य इत्याद्यपोहभागो सुरेष्वप्येति धातोः सुराणामैश्वर्यादिमनुष्यानां पानं मम स्यादिति चिंतनं वेदैक्यत्वेन ब्राह्मणो विष्णुर्नास्तीति चिंतनमित्यादि मदाप्रियमपोहानिषिध्या
त्मानमेव लोकोमुपासीतेत्यादिमद्विषयोपासनं वेदतात्पर्य इत्यस्याः श्रुतेः हृदयमेव वेदेति गतेनान्वयः । विधिभागे हरेः पूजैः श्रद्धाभिधाने च तद्वृणाः । विकल्पे तद्बहुत्वं चाप्यपोहेतुतदप्रियं । उच्यते सर्ववेदेषु तच्च वे

छंदो मयो मृतमयः सहस्रपदवीं प्रभुः ॥ ओंकारेष्वांजितां स्पर्शस्वरोष्मांतस्थभूषिताम् ३९ विचित्रभाषाविततां छंदोभिश्चतुर्भुजैः ॥ अनंतपारां बृहतीं मृजत्या
क्षिपते स्वयम् ४० गायत्र्युग्मिगनुष्टुप्च बृहतीपंक्तिरेव च ॥ त्रिष्टुप्जगत्यतिच्छंदो ह्यष्टयष्टिजगद्दिगद् ४१ किंविधत्ते किमाचष्टे किमनूद्य विकल्पयेत् ॥
इत्यस्याहृदयं लोके नान्यो मद्देदकश्चन ४२ मां विधत्ते मिधत्ते मां विकल्प्यापोह इत्यहम् ४३ एतावान्सर्ववेदार्थः शब्द आस्थायमाऽभिदाम् ॥ मायामात्रमनू
द्यांते प्रतिषिध्य प्रशाम्यति ४४ ॥ इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ उद्धव उवाच ॥ कानितत्त्वानि विश्वेश संख्यातान्युषि
मिप्रभो ॥ नवैकादशपंचत्रीण्यारथस्वमिह शुश्रुम् १

वसववहीति वचनात् सुराहरेणुपाः प्रोक्तास्ते मे स्मरित्ति चिंतनं । सुरापाना मेति प्रोक्तं त्रयुक्त्यर्थं चन । ब्राह्मणो विष्णु रुद्रिष्टः सनास्तीत्यभिचिंतनं । ब्रह्महत्यासमुद्दिष्टांतं न कुर्यात्कथंचन । इत्याद्यपोहवाक्या
र्थे श्रित्यो विष्णुर्ब्रह्मैर्जनैरिति वचनाच्च ४३ न केवलं कतिपयवाक्यार्थः सर्ववेदार्थोपेव मेवेति भावेनोपसंहरति एतावानिति कदानुवेदस्य विश्रम इति तत्राह शब्द इति निर्दोषः शब्दो वेदः अभिदां मा मास्थाय
सर्ववत्तारेषु मेदरहितो विष्णुरिति प्रतिषिध्य माया मात्रं मादिच्छेदुद्वाहृष्टनिमित्तं शरीरादिकं बंधमनुब्रूयितुं तस्य प्रतिषेधार्थं मुद्रासनादि कविवाप्यति मोक्षे ज्ञानोदयेन जीवस्य शरीरादिकं प्रतिषिध्य प्रशाम्यति
स्तिमितसमुद्रवस्त्वभावोपास्तिरूपेण तिष्ठत इत्यन्वयः नभिदायस्य सोभिदः अभिदश्चापमश्चेत्प्रभिदाः तमभिदां अइति ब्रह्मेति अनिषेधपुमान्विष्णोवितियादवः प्रपंचनिषेधो वेदस्यार्थो नोच्यत इति मतं
सर्ववत्ताररूपेषु निर्भेदत्वाद्दोषतः । अभेदो विष्णुरुद्रिष्टस्त्वमेवोक्तादिति च्छया । निमित्तं वै हि कबंधं तस्योपासनं यैव तु । प्रतिषिध्य विमोक्षे तु स्वभावोपास्तिरूपतः । प्रतिशाम्यति वेदोपवासुदेवैकसं श्रय इति समा
रूपयानिरस्तमिति ज्ञातव्यं विद्यात्मनि भिदा बोध इति भेदज्ञानस्य विद्यात्वोक्तेरिति ४४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयव्रजकृतटीकाया एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ भगवत्पुत्रानां तत्त्वानां सं
ख्यानं जीवस्वहरेः श्रमेनं रूपपयस्य न्यव्यापये तत्रादौ भगवदुद्देशाज्जातवत्तत्त्वस्वरूपोऽप्युद्भवोऽपि भिस्त्वनाना बहुधा स्वरूपा यमानत्वात् पुक्तीनां तु कामः पुच्छति कानीति त्वनं वेद्यादीनि तत्त्वान्यात्
वचंशु शुभ तत्र त्रिभिः संख्यातानि तान्येव उतेतराणि १

तस्य निमित्तमाह केचिदिति २ ऋषयस्तत्त्वानां संख्यानां भेदावस्वंपद्विवक्षया कया युक्त्या पृथगायंति नोस्माकमिदं सयुक्तिकं वक्तुमर्हति ३ ऋषय इति त्वयौक्तत्वात् सर्वेषु युक्तिकं कानां यत्स्यात्
 अपेक्षरिह रति युक्तय इति यथा ब्राह्मणादेव विचारकुशला ऋषयो भाषते संक्षेपविस्ताराभ्यां वदंति तथा सर्वेषु पक्षेषु युक्तयः संतीत्यन्वयः स्वकपोलकल्पितत्वेन वदतां मते प्रमाणं कथं स्यादिति तत्राह
 यायांमिति मदीयां मायां मसामर्थ्यमुद्बुद्ध आलंब्य नानाविधां तत्संख्यां वदतां ऋषीणां मते किमु दुर्घटं किमनुपपन्नं सर्वप्रामाणिकमेवेत्यर्थः विष्णोः सामर्थ्ये मालंब्य तत्त्वसंख्यां मुनीश्वराः । चक्रुर्हि
 तदविज्ञापविदं त्यत्पबुद्धयः । तत्रापिकारणं विष्णोः शक्तिर्वै स्यादिति कारतः । अन्यत्वादेर्वैकल्योपमनसः संप्रजायते । विरुद्धकल्पनं तच्च वासुदेवैकनिष्ठया । निरहंकारयानश्रये द्विवादैकाश्रयं हि तदिति वाक्या
 च्छीना रायणसामर्थ्यमेव मायोच्यते नानिर्वाच्या विधेति ४ तनुप्रामाणिकं चेत्किमिति विप्रतिपद्यते इत्याशंक्य तन्मतं तत्त्वापरिज्ञानादिति भावेनाह नैतदिति त्वं यथा तथ एतदेवं भवति दुष्ट
 त्वादहं यद्विचिंत्य तत्तथानिर्दोषत्वादिति तदविज्ञापविदं त्यत्पबुद्धयः इत्यत्रापिमच्छुक्तिरेव हेतुरित्याह एवमिति तत्रापिकारणं विष्णोः शक्तिरिति ५ सत्त्वादिभेदेन यासां भित्तिबहुवचनं यासां मच्छक्ती
 नां सत्त्वशाब्जात्तादव्यक्तादितत्त्वानां व्यतिकराद्विकाराभ्यनसोपो विकल्पः विरुद्धकल्पो भिष्याज्ञानलक्षणः स एव विवदतां विवदमानानां पदमाश्रय आसीत् तच्च संख्याविवक्षाभेदेन बहुविधान् मनोविका
 राद्वर्त्तयत्यर्थः यस्याविकारतः अन्यत्वादेर्वैकल्योपमनसः संप्रजायते । विरुद्धकल्पनमिति कदाचु विकल्पोपशम इत्यत आह प्राण इति दमः इन्द्रियनिग्रहः तद्वाराशमेयमिष्टमिष्टायां प्रवृद्धापां सविकल्पो
 केचित्पद्विंशतिप्राहुः परंपंचविंशतिम् ॥ सप्तैकेन वषट्के चित्त्वायैकादशापरे ॥ केचित्सप्तदशप्राहुः षोडशैके त्रयोदश २ एतावत्त्वं हि संख्यानमृषयो यद्वि
 क्षया ॥ गायति पृथगायुष्मन्निदं नो वक्तुमर्हति ३ श्रीमगवानुवाच ॥ युक्तयः संतिसर्वप्रभाषते ब्राह्मणायथा ॥ मायां मदीयां मुद्बुद्धवदतां किमु दुर्घटम् ४ नैतदेवं
 यथा तत्त्वं यदहं विचिंत्य तत्तथा ॥ एवं विवदतां हेतुः शक्तयो मे दुरत्ययाः ५ यासां व्यतिकरादासीद्विकल्पावदतां पदम् ॥ प्राप्ते शमदमेत्येति वादस्तमनुशाम्यति
 ६ परस्परानुप्रवेशात्तत्त्वानां पुरुषर्षभ ॥ पौर्वापर्यप्रसंख्यानं यथा वक्तुर्विवाक्षितम् ७ एकस्मिन्नपि दृश्यंते प्रविष्टान्ति राणि च ॥ पूर्वस्मिन्वापरस्मिन्वा तत्त्वे
 तत्त्वानिसर्वशः ८ पौर्वापर्यमतो मीषां प्रसंख्यानमभीप्सताम् ॥ यथाविविक्तं यद्युक्तं गृहीमो युक्तिसंभवाद् ९ अनाद्यविद्यायुक्तस्य पुरुषस्यात्मवेदनम् ॥
 स्वतो न संभवेद्यस्मात्ततो न्यः पुरुषो भवेत् १०

व्योतिश्नयति ६ तमनुविकल्पनाशानंतरं विवादोपि शाम्यति तच्च वासुदेवैकनिष्ठयानिरहंकारयानशये तत्त्वादेिकाश्रयं हितदिति ६ तत्त्वानामनेकविधसंख्याने युक्तिमाह परस्परानुप्रवेशादिति कार्य
 कारणरूपाणां तत्त्वानां परस्परानुप्रवेशात् कारणेषु कार्यानुप्रवेशात् कचित्कार्येषु कारणानुप्रवेशात् अंतर्भावाच्च तथा प्रवेशेन पृथगेवावस्थनाच्च पौर्वापर्यप्रसंख्यानं न्यूनाधिकत्वेन तत्त्वानां गणनं वक्तुर्विवाक्षि
 तं यथा तथा क्रियते पूर्वात् संख्या अल्पा अपरा बहुतीतत्संबन्धिर्दंपौर्वापर्यम् ७ एतदेव विवृणोति एकस्मिन्निति इतराणि तत्त्वानि एकस्मिन्पूर्वस्मिन्कारणे तत्त्वे अपरस्मिन्कार्ये तत्त्वे वा प्रविष्टान्ति दृश्यंतेपि
 यस्मात्तस्मादमीषां तत्त्वानां गणनं भिच्छतां पौर्वापर्यपूर्वापरसंबन्धिप्रसंख्यानमपि युज्यत इत्यर्थः नन्विदमर्षमतं तव चित्तं गीकार्यमुत्तने तितत्राह यथेति आधिभिरुक्तमिदं यथावदेव विविक्तं पृथक् पृथक् स्पष्टं अ
 त एव युक्तं चेति यच्च स्मात्तद्गृहीतः हेतुस्त्वयति युक्तिसंभवादिति यद्युक्तं यथाविविक्तं तत्तथा गृहीतः कुतो युक्तिसंभवादिति वा ८ ९ तैर्ऋषिभिरप्यनाद्यविद्यावद्वादस्वतंत्रा जीवात्सर्वथान्यः परमेश्वरः
 स्वीकृतं व्यतिभावेनाह अनादिति अनादिकालं आरभ्या विद्याकामकर्मयुक्तपुरुषस्य पुराणि शरीराणि सरतो जीवस्यात्मवेदनं स्वस्वरूपा विभावलक्षणज्ञानं तयात्मनः परमात्मनोऽपरोक्षलक्षणज्ञानं च स्वतः स्वश
 क्यं न संभवेद्यत्तदेतोरिति यस्माच्च स्मात्पुरुषः पूर्णबुधो विष्णुस्ततो जीवादन्यो भवेदित्यंगीकर्तव्यम् १०

अनेदमप्यनुसंधेयमित्याह पुरुषेति इति स्थित्वा जीवानां ज्ञानोत्पादनात् पुरुषनाम्ना बहिःस्थित्वा ज्ञानफलमुक्तिदानादीनां प्राप्तिश्चाप्यवैकल्यं न द्रष्टव्यं भेददर्शनेऽनर्थमाह तदनेति तयो पुरुषेश्वरयो
 अन्यत्वरूपनामभेदहृष्टिलक्षणा अपार्था तत्स्वरूपादप्यगमनप्रयोजनानर्थकारिणी चेत्यर्थः ज्ञानात्मनो जीवस्य ज्ञानोत्पादनं कथं घटत इति तत्राह ज्ञानं चेति प्रकृतेर्गुणः सत्त्वगुणजन्यं स्वरूपभूतं ज्ञानं तु त
 दा जीवस्य विष्णुः । नियतं मारुतं ज्ञानं यत् यतेनैव दीप्यते इति वचनात् ११ जन्यज्ञानस्य प्राकृतत्वं साधयति प्रकृतेरिति तु शब्दे विशेयद्योतकः प्रकृतेर्गुणसाम्यप्रत्येयवत्मानस्य आत्मनो जीवस्य यथा
 सत्त्वरजस्तम इति प्रकृतेर्गुणा आवरणानमर्थं ति ईश्वरेच्छाविषयप्रवृत्तिशून्यत्वात् तदा स्वरूपज्ञानादिगुणा अपि भवन्ति तथा सृष्टिकाले जीवस्वरूपतैर्गुणैरावृतं भवति गुणानां वीर्यमाह स्थितीति १२ किमा
 यातं अनेन प्रकृत इत्यत्राह सत्वमिति इह सृष्टिकाले सत्त्वं ज्ञानं सत्त्वगुणजन्यं रजोगुणजन्यं कर्म तमोगुणजन्यं मज्ञानमिति युच्यते प्रलयकालात् सृष्टिकालेऽप्यं विशेष इति बाह्यज्ञानं प्राकृतमिति सिद्धं यद्वा प्रलये तु
 सृष्टिप्रसङ्गे गुणाः आत्मनः परमात्मनो न विशेषापादकाः किं तु जीवस्यैव कथमत्राह सत्वमिति सत्त्वादयो जीवस्य बाह्यज्ञानादिविशेषजनका इति अंतस्थः पुरुषो नाम ज्ञानदः सर्वदेहिनां । बहिःस्थ ईश्वरो
 नाम ज्ञानादिकलदो हरिरिति वाक्यात् । पुरुषाख्यो ह्यतस्तु विष्णुर्जीवविबोधकः । फलदा ता तु बाह्येन पर्यंशेनाभिदायदेत् । तथैवान्यस्वरूपेषु विष्णोर्गोभेददर्शकः । ये च जीवेश्वरा भेदपश्यन्ते नर्थागिन इति
 वाक्यमत्र पुरुषेश्वरावुक्तार्थाविति सिद्धं इदानीं ऋषिभिरुक्तं त्वानां संख्याभेदं वक्ष्यन्तत्त्वाकारणस्वरूपं तावदाह गुणव्यतिकर इति सत्त्वादिगुणानां महदाद्यात्मनाव्यतिकरोपस्मात्समभवान् गुणव्यति

पुरुषेश्वरयोरत्र न वै लक्षण्यमप्यपि ॥ तदन्यकल्पनापार्था ज्ञानं च प्रकृतेर्गुणः ११ प्रकृतेर्गुणसाम्ये तु प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः ॥ सत्त्वरजस्तम इति स्थित्युत्प
 र्यंत हेतवः १२ सत्त्वं ज्ञानं रजः कर्म तमोऽज्ञानमिहोच्यते ॥ गुणव्यतिकरः कालः स्वभावः सूत्रमेव च १३ पुरुषः प्रकृतिर्व्यक्तमहंकारो न भोनिः ॥ ज्योतिरा
 पृथक् स्थितिरिति तत्त्वान्युक्तानि मेनव १४ श्रोत्रं त्वग्दर्शनं घ्राणो जिह्वेति ज्ञानशक्तयः ॥ वाक् पाण्युपस्थपाय्वं त्रिकर्माण्यंगो भयं मनः १५ शब्दः स्पर्शो रसो गंधो
 रूपं चेत्यर्थजातयः ॥ गत्युत्तयुत्सर्गशिल्पानिकर्माय तनसिद्धयः १६ सर्गादौ प्रकृतिर्द्वयस्य कार्यकारणरूपिणी ॥ सत्त्वादिभिर्गुणैर्धत्ते पुरुषोऽव्यक्तमीक्षते १७

कार्शिकेनामधेय इत्यत उक्तं काल इति कालकामधेनाविति धातोः सर्जेनेन ब्रह्मादीनामधीनो धृत्वात् कालनामा इत्यर्थः अनेन कारणत्वात् पुपत्तिरपि परिहृतेति ज्ञायते कारणस्यानामांतराह स्वभाव इति
 स्वतंत्रो भावः स्वभावः स्वरूपभूतो भावो भूतिरैश्वर्यस्य सत्तया इति वा स्वाधीनो भावः सत्तायस्य सत्तयेति वा सति पतो भावो जन्मादिलीलायस्य सत्तयेति वा वायुनावैगौ तमसूत्रेणेत्यादेर्वायोरेव सर्जना
 दिप्रतीतिः कथमवयवसर्वकृतैति तत्राह सूत्रमिति सूत्रं सर्वाधारः अक्षरमंबरांत धृतेरिति सूत्रादेर्तच्छिगं भगवदेकनिष्ठमित्येव शब्देनावधारयति च शब्देन यो देवानामिति श्रुतेर्वायुशब्दः सावकाश इति दर्शयति
 १३ नवैकादश पंचमीनि तत्त्वत्र न वत्त्वानि विक्ति पुरुष इत्यादिना पुरुषो हिरण्यगर्भः प्रकृतिर्गापत्री व्यक्तो रुद्रः अहंकारः स्कंदः यदा पुरुषशब्देन विरिंचस्यैव वाच्यता । परस्य यद्युक्त्यैव व्यक्तस्तत्र तु शंकरः । तदा
 हंकारः स्कंदेन स्कंदस्यैव वाच्यो भवेदिति वाक्यादयं नियमः प्रामाणिक इत्यर्थः १४ एकादश तत्त्वान्याह श्रोत्रमित्यादिना ज्ञानशक्तयः ज्ञानेन्द्रियाणिकर्माणिकमैन्द्रियाणि उभयपंसंकल्पविकल्पात्मकं मनः १५
 एषा विषयानाह शब्देति अर्थजातयः विषयसामान्यानि अनेन पंच तत्त्वान्युक्तानि कर्माय तनसिद्धयः कर्मैन्द्रियविषयाः पायूपस्थयोर्विषया तुत्सर्गशब्देनोक्तौ द्विविधत्वात् पंचकद्वयपंचेत्यनेन द्विरावृत्तिर्ग्राह्या
 पंचपदेति तथा च शब्दादिशिल्पानां निदश तत्त्वानि १६ त्रीनि तत्त्वादिगुणास्त्रीणि तत्त्वानि इति वक्तुं सत्त्वादिगुणप्रवृत्तिमाह सर्गादाविति अस्य जगतः सर्गादौ उत्पादानकारणात्मकजडप्रकृत्यभिधानिनी
 चिद्यकृतिर्हरिवाभिषेकारणरूपिणी अंतर्निपंचरूपेण प्रवेशात् कार्यरूपिणी च सत्त्वादिभिः श्रीभूर्देवैर्गुणैर्धत्ते सत्त्वादिगुणाभिमानिनी धत्ते जगदिति शेषः एवं च पुरुषादिव मोगुणां तानि हरिणा सह चतुर्विंश

चत्वानीतिभागवतं परस्परानुपवेशादित्युक्तं विवृणोति पुरुषइत्यादिना कालादिनाम्नाहरिणानुगृहीतः पुरुषनामाहिरण्यगर्भः सृष्ट्यर्थमव्यक्तनाम्नीसरस्वतीमीक्षते संक्षोभयति मत्वाव्यकादित
 चानिसरस्वतीनिमित्तीकृत्यसृजतीत्यर्थः १७ अतएव कार्यकारणरूपेण सृष्ट्याव्यक्तादयो धारणशीलत्वाद्वातुनामानस्तत्त्वविशेषाः पुरुषेक्षया पुरुषस्य हरेः कटाक्षगोचरत्वेन संहताः संक्षिप्ताः प्रकृते
 र्बलाद्विकुर्वाणाः लब्धवीर्याः कार्यकारणशक्त्यन्विताः अंडं ब्रह्मांडं सृजंतीत्यन्वयः यद्वा जडप्रकृतिरस्य जगतः सर्गादौ सत्त्वादिगुणैर्जगद्वत् पुरुषो विष्णुरव्यक्तं प्रकृतिमीक्षते तन्नियंता धातवोऽसृजं
 तीति कार्यकारणभावादन्योन्यानुपवेशोऽप्युक्त इति वक्तुं सूक्ष्मकथनं सृज्यसृष्टिस्वरूपत्वादन्योन्यानुपवेशिनः । तिष्ठति तात्त्विको देवा विशेषप्रीतिकारणादिति वचनात् अतस्तत्त्वानामल्पसंख्यावन्वयुक्तं १८
 सन्नसत्त्वादीन् गत्यादींश्च विनाहरिणा सति बानिषद्विंशतितत्त्वानि महदहकारौ ब्रह्मरुद्राद्विगीकृत्यस्कदविना परमात्मना सह पंचविंशतिः । व्यक्ता विना चतुर्विंशतिरित्येतानि न्यूनसंख्याकतत्त्वानि सिद्धवत्कृ
 त्य सप्तैकइत्यादिन्यूनसंख्यानिकथयति सप्तैवेति यत्र यस्मिन् सप्तैव धातवस्तदैवंगणनं कर्तव्यं शब्दाद्यर्थाः सादयश्चैकीकारंगताः पंचषष्ठे ज्ञाननामा ब्रह्मा सप्तम उभयाधारः अभिमन्यमाना भिमा
 निर्नाधारः आत्मा परमात्मा इति सप्तत्वं ततः शब्देन ज्ञानात्मानावनुक्रम्येते दशेन्द्रियाण्येकीकृत्यैकं तत्त्वमसत्त्वः पंचप्राणाः देह इति देहाभिमानो दिवाकरः ज्ञानात्मानाविति नवतत्त्वानि ज्ञानशब्दो
 दितो ब्रह्मा तदा धारो हरिः स्मृत इति सर्वदेहाभिमानो हृदेहो नांतु दिवाकर इति च इन्द्रियात्मैर्द्रव्यैकः प्राणो नाम प्रजापतिरिति च देहप्राणौ पंचेन्द्रियाणि वा ज्ञानात्मानो न वेति वा यद्वा वागादीनामनोधीन

व्यक्तादयो विकुर्वाणा धातवः पुरुषेक्षया ॥ लब्धवीर्याः सृजं संहं संहताः प्रकृतेर्बलात् १८ सप्तैव धातव इति यत्रार्थाः पंच सादयः ॥ ज्ञानमात्मोभयाधारस्त
 तो देहोन्द्रियासवः १९ षडित्यत्रापि भूतानि पंचषष्ठः परः पुमान् ॥ तैथुं कजात्मसंभूतैः सृष्टेर्दसमुपाविशत् २० चत्वार्येवेति तत्रापि तेजआपो ब्रह्मात्मनः ॥
 जातानि तैरिदं जातं जन्मावयविनः खलु २१ संख्याने सप्तदशके भूतमात्रेन्द्रियाणि च ॥ पंचपंचैकमनसा आत्मा सप्तदशः स्मृतः २२ तद्वत्षोडशसंख्यानि आ
 त्मना मन उच्यते ॥ भूतैर्द्रियाणि पंचैव मन आत्मा त्रयोदश २३ इति नानाप्रसंख्यानं तत्त्वानामष्टाभिभिः कृतम् ॥ सर्वे न्याय्यं युक्तिमत्त्वाद्विदुषां किमशोभनम्
 २४ उद्धव उवाच ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चोभौ यद्यप्यात्मा विलक्षणौ ॥ अन्योन्यापाश्रयात् कृष्णदृश्यते न भिदातयोः २५

स्वेन मनसैकत्वं पंचश्रोत्रादीन्द्रियाणि देहप्राणौ परमात्मना सहैति नव १९ षडित्यत्रैव संख्यानं महदादिकारणानां कार्यानुपवेशेन पंचाकाशादिभूतानि परमपुरुषः षष्ठ इति पट् नवसप्तत्रयोदश
 त्वेकेपावित्कार्याणां कारणानुपवेश इति त्रैयं आत्मनः संभूतैस्तेराकाशादिपंचभूतैर्युक्तैः आत्मा इदं सृष्ट्वा समुपाविशत् २० चत्वार्येवेति तानि कानीत्यत्राह तत्रापीति तत्रापि पंचस्व
 प्यात्मनो जातानि तेजआपो ब्रह्मात्मि त्रीणि आत्मैक इति चत्वारि अन्नं पृथिवी अवयविन इदं जन्मतैः तेजआदिभिर्जातं व्यक्तं खलु अवयवी देहः २१ सप्तदशसंख्याने त्वेवंगणनं पंचभूतानि पंचमात्राः
 पंचश्रोत्रादीन्द्रियाणि इति पंचदशैकेन मनसा सह आत्मा परमात्मा सप्तदश इति सप्तदशकं भूतमात्रे त्वेनैकादशतत्त्वमख्यानमपि ज्ञेयं पंचभूतानि पंचमात्राश्चैकः परमात्मेति । भूतानि मात्राश्च परस्तत्त्वै
 कादशकं स्मृतमिति २२ षोडशसंख्यानि तत्त्वानि तद्वत् भूतमात्रेन्द्रियाणि पंचपंचेत्युक्तं तर्हि पूर्वस्मात्कोविदोऽप्येतत्तत्तत् आत्मनेति आत्मनः सन्निधस्थत्वात् मनसस्तत्त्वयोरैकत्वेन आत्मनः स
 न्निधस्थत्वात् मनसस्तत्त्वयोरैकत्वं । उक्तो भवेत्स आत्मा तु तत्त्वषोडशकं पदेत्युक्तः एव शब्दो वीप्साद्योक्तः भूतानि पंचेन्द्रियाणि पंचमन आत्मा ब्रह्मा परमात्मा चेति त्रयोदशतत्त्वानि भूतैर्द्रियाणि च मन ब्रह्मा
 सिष्णुस्तथैव च । एवं त्रयोदशैवाहुस्तत्त्वानि युनयो वरा इति आत्मेति परमात्मा च विरिचश्चापिकथ्यते । वायुर्भनश्च देहश्च यमिष्यापि कुत्राचिदिति २३ उपसहरति इतीति २४ उद्धव एव तत्त्वसंख्या
 विषयानुपपत्तिं कापरिहारं श्रवणेनैतद्विषयेन शंकोपीदानीं प्रकारांतरेण शंकेते प्रकृतिरिति अत्र पुरुषो विष्णुः प्रकृतिर्जडसंज्ञा तावुभौ यद्यप्यात्मा विलक्षणोऽस्वरूपतएव भिन्नौ अंतरं च भिदाचेति विलक्षणं

प्रकृतितमिति अतोवैलक्षण्यभेदः तथाप्यनयोऽन्योन्यापाश्रयात्प्रतिपक्षान्दृश्यते तत्कृतइति चोद्यमि प्रायः २५ अन्योन्यापाश्रयत्वं विवृणोति प्रकृताविति हिशब्दो हेतौ हरेः प्रकृतैराधारत्वेन तत् उत्तमत्वं प्रकृतेस्तदधीनत्वेन तत्वरत्वं तरेणाऽनयोऽन्योन्याधारत्वमेव दृश्यते ह्ययस्मात्तस्मान्मदप्रतेर्मैसंशयं छेत्तुमर्हसीत्यन्य पक्षे शेषेन हरेः प्रकृत्युत्तमत्वं किञ्चन व्यभिचिजानात्पुद्गलोक्तविषयं दशचित्त्वमात्मन्युपचरतीति ज्ञातव्यम् २६ एतदेव प्रामाणिकमिति भागेनाह त्वत्तइति तनुगक्तितोऽल्पबुद्धित्वात्तामसादिगरीरबलाद्वाज्ञानस्य प्रमोषोपित्वत्तः शक्तिः कासूखलं लक्ष्मीरिति कामुद्बोद्धोक्तुवा ल्पबुद्धित्वमिदानीच्छक्तिशब्देन बुद्धिरित्युच्यते आत्ममायायाः स्वसामर्थ्यस्य त्वदधीनप्रकृतेर्वागतिस्थिति आधारः प्रकृतेऽपि पुनर्नाधारस्तु हरेः कचिद् । तथाप्यव्यक्तगोप्यदृश्यते मदचेतसांमिति पाशोक्तव चनात्प्रमुखाधारत्वं हेतुत्तरत्रयमदमतिविवक्षेतेति हिशब्दद्वयेन दर्शयति २७ आत्मविलक्षणावितियत्तदुक्तं तत्तथैवेति भावेन परिहरति प्रकृतिरिति च दशब्दो वैलक्षण्यानुकर्षार्थे आधारणार्थं प्रकृतिपुरुषा वन्वोन्यविलक्षणादेवेत्यर्थः वैलक्षण्याविवेकः कंकृतइति तत्राह विकल्पइति मिथ्याज्ञानकृतः ननु विकल्पः किं कारणकृतइति तत्राह एषइति एषविकल्पः तमः कारणकइति प्रतिज्ञायते तथाहि गुणव्यविकारात्कषणसर्गवैकारिकविकारनिमित्तः सच्चगुणव्यतिकरस्त्रिविधः सत्वरजस्तमसामेकैकप्राधान्येन त्रैविध्यं तत्र तमः प्रधानानामेव सत्त्वानां विरुद्धकल्पनं यस्मात्तस्मात्तमएव कारणम् २८ न केवलं तमएव प्रकृतिरीश्वरेच्छाकारणमित्याह भवेति अंगउद्धव मममायामेच्छागुणमयी ज्ञानादिगुणमयी सत्त्वादिगुणमयी मममायामदधीना प्रकृतिश्च गुणैर्गुणभूतैर्महदहंकारादिभिः

प्रकृतौ लक्ष्यतैह्यात्मा प्रकृतिश्च तथात्मनि ॥ एतन्मे पुंडरीकाक्षमहांतं संशयं हृदि ॥ छेत्तुमर्हसि पद्मेशवचोभिस्तत्त्वैर्न पुनैः २६ त्वतो ज्ञानां हि जिवानां प्रमोष स्तनुशक्तिः ॥ त्वमेव ह्यात्ममायायागतिवेत्थनचापरः २७ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चेति विकल्पः पुरुषर्षभ ॥ एष वै कारिकः सर्गो गुणव्याति कशत्मकः २८ ममांगमायागुणमय्यनेकधा विकल्पबुद्धिचगुणैर्विधत्ते ॥ वैकारिकस्त्रिविधोऽध्यात्ममेकमथाधिदैवमधिभूतमन्यत् २९ दृग्रूपमर्कश्च परत्रं द्रेपरस्परं संश्रितिनस्वतोसौ ॥ आत्मा यदैषामुपरामजायः स्त्रिया नुभूत्या खिलसिद्धचसिद्धिः ३०

सत्त्वादिगुणैर्वैनेकधा विकल्पबुद्धिर्विधत्ते करोति महत्तत्त्वविकाराज्जातत्वाद् वैकारिको हंकारस्त्रिविधः महत्तत्त्वाद्बुद्धिर्वाणादहंतत्त्वमजायतइत्यादिना प्रसिद्धं वैकारिकमहंश्वैतथाहंकारएवच । त यैवसात्त्विकशब्दो वैकारिकइति विशेषेति च तोषं त्रिविधोऽपि त्रिविधः अध्यात्मादिभेदेन २९ एतच्चैविध्यं गृह्यग्राहिकचैव दर्शयति दृग्रूपमिति रंभ्रेगोलके दृक्चक्षुरिन्द्रियंतदध्यात्ममुपलक्षण मेतत् अध्यात्माभिर्द्रियाणितैजसाहंकारस्वरूपाणि तैरेव विपरीतज्ञानं जायते अहंकारे विद्यमाने भ्रमो भवति नान्यदेति वचनात् परत्रदेहादहिर्यद्रूपंतदधिभूतम् तामसपरत्रादेवियोक्तं तदधिदैवतं वैकारिकं अनेनैकमप्योजनमत्राह परस्परमिति अध्यात्मादिगतचक्षुरादीतरंगपेक्षया सिद्धयति ज्ञानारूपमप्योजनं भवति असौ सिद्धिः स्वतो न एकैकस्मात्प्राप्ता चक्षुराद्यन्यतमाभावे ज्ञानं बोधेतीत्यर्थः नैतावता परस्परसिद्धिः पूर्णतइत्याह आत्मेति यदात्मा प्रपन्नो जडाहंकारो वास्ति तदा विद्वैकारिकं ज्ञानं । प्रकृतिप्राकृतव्यतिरिक्तं जीवपरमात्मस्वरूपकदानुविशदं दृश्यतइत्यत्राह ए प्राप्सि आत्मेत्यनुवर्तते यदैषा प्रकृतिप्राकृताना उपरामः अत्यंतोच्छेदनलक्षणा मुक्तिस्तदा स्वयानुभूत्या स्वरूपज्ञानेनात्मा जीव आद्यः आत्मा परमात्मा च ज्ञापयति तदशेषः कीदृशो हरेराखिलस्य सिद्धयसिद्धिज्ञानाज्ञानेयस्मात्सतया सर्वस्य ज्ञानाज्ञानहेतुरित्यर्थः सम्यक्ज्ञानं हरेः शक्त्या तन्मुक्तस्य विशेषतः । देवतानुग्रहांतिन्यो मुक्तस्यापि पक्षेक्ष्यते । नित्यतत्प्रतिबिंबत्वाज्जीवानामेव कृत्स्नशः । बाह्यज्ञा न्चमुक्तस्य न जडाहंकृतेः कचिद् । किंतु स्वरूपशक्त्यैव देवेभ्यश्चाभिजायत इति वचनात् ३०

उक्तव्यापमतिविशति एवमेति बहुजिह्वादिनासहस्रगादिश्रवणादिचैवमध्यात्मादिभेदेनत्रिविधंसादिचानित्यमन्योन्यापेक्षत्वात् कीदृशंस्वगादि चित्तयुक्तं अनेनचित्तमनोपिनिविधामितिज्ञातते चतु
रितिपुनर्वचनमवधारणार्थम् ३१ तामसाहंकारोपिविकल्पहेतुरितिसूचितपुरस्ताच्चिदानांस्पर्शयति योसाविति योसौमोहविकल्पहेतुरज्ञानान्यथाज्ञानहेतुर्विकारःसत्त्वादिगुणक्षोभोमहत्तत्त्वेनकृतःसो
हयहंकारस्त्रिवृत्त्रिरूपत्वेनवर्तते त्रिःप्रकारमाह वैकारिकइति वैकारिकस्तामससंज्ञेद्विषयंद्विधोत्पत्तिहेतुः तैजसश्चेति प्रयोजनमाह जगतइति जगतःप्रसूतिःसृष्टिर्पश्मात्सतथा जगत्सृष्टिहेतुरित्यर्थः
अनेनप्रकृतेःकारणत्वगतप्रज्ञाह प्रधानंति प्रधानंप्रकृतिर्भूलमहसत्त्वद्वाराकारणंयस्यसतथा ३२ महदादिकार्यानुगतस्यहरेरपिगुणक्षोभकृतोविकारःस्यादितितत्राह आत्मेतिआत्मापरमा
स्मागुणक्षोभकृतविकारवान्नपरिज्ञानमयत्वात् पूर्णज्ञानस्वरूपत्वात्विकारमिमानित्यमन्योन्यापेक्षत्वात् पूर्णज्ञानस्वरूपत्वात्तद्विकारमिमानित्यमन्योन्यापेक्षत्वात् पूर्णज्ञानस्वरूपत्वात्तद्विकारमिमानित्यमन्योन्यापेक्षत्वात्
वैजयन्मिध्यात्वादिकमसदस्ति जीवेश्वरभेदप्रपञ्चादिकस्तथास्तीतिभेदयावस्तुपायाप्यादिविपर्ययेणार्थनिष्ठःपदार्थनिष्ठोविवादाविकल्पोभवति केषामित्यतउक्तंव्यर्थइति सविकल्पोन्यथोप्यविच
मानविषयोपितथानिप्ययोजनोपिस्वलोकात्स्वाश्रयान्मत्तःपरावृत्तधियांमपगतबुद्धीनांपुंसानोपरमेतपुनःपुनर्वद्वैतइत्यर्थः असदस्तिचसआस्तीत्येवंभेदाद्विवादनं । सदैवहरिपादाजविमुक्तानांभवर्तते
इतिमाहशब्दग्रहीतम् ३३ त्वहिमुक्तानांस्वकृतकर्ममूढानामेषांपुनर्भवोस्तीतिसिद्धं तन्ननिखानांजीवानांजन्ममृतीकीदृशयौकर्मैतरकारणचकिमितिपृच्छन्त्युद्धवः । त्वच्चइति त्वत्तःपरावृत्तधियः

एवंस्वगादिश्रवणादिचक्षुर्जिह्वादिनासादिचित्तयुक्तम् ३३ योसौगुणक्षोभकृतोविकारःप्रधानमूलोजगतःप्रसूतिः ॥ अहंत्रिवृत्तमोहविकल्पहेतुर्वैकारि
कस्तामससंज्ञेद्विषयश्च ३२ आत्मापरिज्ञानमयोविवादाह्यस्तीतिनास्तीतिभेदार्थनिष्ठः ॥ व्यर्थोपिनैवोपरमेतपुंसामत्तःपरावृत्तधियांस्वलोकात् ३३
उद्धवउवाच ॥ त्वत्तःपरावृत्तधियःस्वकृतैःकर्मभिःप्रभो ॥ उच्चावचान्यथादेहान्गृह्णतिविलज्जतिच ३४ तन्ममाख्याहिगोविंददुर्विभाव्यमनात्मभिः ॥ न
ह्येतत्प्रायशोलोकेविद्वांसोर्चांतिवंचिताः ३५ श्रीभगवानुवाच ॥ मनःकर्ममयंनृणामिद्विधैःपंचभिर्युतम् ॥ लोकालोकप्रयात्यन्यमात्मातदनुवर्तते ३६
ध्यायन्मनोहिविषयान्दृष्टान्वानुश्रुतानथ ॥ उद्यत्सीदृक्कर्मतंत्रंस्मृतिस्तदनुशाम्यति ३७ विषयाभिनिवेशेननात्मानंयस्मरेन्मनः ॥ जंतोवैकस्यचिद्धे
तोमृत्युरत्यंतविस्मृतिः ३८

स्वतोनित्याजीवाध्वंजातोहंभूतइत्यभिमानेनस्वकृतैः कर्मभिर्षयोच्चावचान्देहान्गृह्णतिविलज्जतिच ३४ तद्ब्रह्मादिकंतथाग्रामाख्याहि बुद्धिबलविधुरैर्दुर्ज्ञेयंचेदपिबुद्धिमद्वयःश्रोतुंशक्यत्वा
त्किमितिमयाख्येयमितिनिर्वधइतितत्राह नहीति नांचित्तिनावमच्छंतिनजानतीत्यर्थः अंचुगतिपूजनयोगिरतिधातुः गतिज्ञानार्थः वंचितामोहितास्त्वयेतिशेषः ३५ नित्यानांजीवानांदेहग्रहणादौ
कारणंकर्मइतरन्मनोपीत्याशयवान्परिहरति मनइति मरणकालेकर्ममयंकर्मसंस्कारोपचिंत्वांलगात्कंसूक्ष्मैःपंचभिर्द्रिष्टैर्धेतुमनोलोकादेहादन्यलोकदेहंप्रयाति तदात्माजीवः । तन्मनोनुवर्तते कर्मेश्वर
स्तन्मयंतत्प्रधानंतत्पेरितिभित्तिवाचनादितःप्रकृतिमयेनेनबद्धत्वात्तदनुवर्तनंयुक्तम् ३६ मनःप्रधानःपुरुषोनुवर्ततइत्यनेनमनसःप्रयोजकत्वंप्रतीपतेतत्कथमत्राह ध्यायन्मिति मनोदृष्टान्ध्यायानुश्रुतान्विषया
न्ध्यायन्मनस्यादितिद्विधस्मात्समाप्तरुपमवृत्तौमनःप्रयोजकमितिशेषः । इतोपिमनःप्रयोजकमित्याह अपथेति अपथदाकर्मतंत्रंविषयसंस्कारसमुद्रमंत्रमनःसीदृक्पञ्चमात्मनोदेहादुद्धतंभवति तदातदनुम
नोनुजीवस्मृत्यतिरर्थस्मरणंशाभ्यातिनयति देहांतराभिमानपर्यवर्तमितिशेषः ३७ मरणमेवस्पष्टयति विषयेति कस्यचित्कर्महेतोरुत्तरदेहंप्रवेक्ष्यन्विषयाभिनिवेशेनउत्तरदेहनिवेशेनजंतोर्मनआत्मा
नंप्रवेक्ष्यन्स्मरेत्स्मरणसमर्थनस्यादित्ययत् सात्यंतविस्मृतिर्धृत्युरित्यन्यथः बाह्यनेनजातस्यहिधुवोमृत्युरितिस्मृतिर्मासिद्धिद्योतयति ३८

इदानीं जन्मस्पष्टयति जन्मेति पुंसो देहादिष्वहंभेदमित्याद्यात्मतयात्मीयत्वेन सर्वभावेन सर्वचेष्टया समस्ताभिप्रायेण विषयस्वीकृतिं देहाभिमानं जन्ममाहुरित्यन्वयः देहादिस्वयं स्वकीयश्च न भवति परमात्माधी-
नत्वादिति नृशब्देन विशेषितेयं उदाहरति यथेति जात्रादिदमित्ययं स्वप्नो यथा अविद्यमानो यथा च मनोरथविषयोऽप्यविद्यमानो न त्वनिर्वचनीयः परस्यापि जीवस्यातो जन्ममृतिपुक्तेऽतिभावः स्वाप्नइति पाठे
स्वप्ने जाग्रदानीं जाग्रच्च प्रत्ययो यथा अविद्यमान इत्यर्थः ३९ अत्यंतविस्मृतिं सोदाहरणं स्पष्टयति स्वप्नमिति यथा स्वप्नादेकोत्थितः स्वप्नस्पष्टं मनोरथं च माकनमर्थं तद्विषयं चासौ स्वप्नादिदं स्मरति तत्तथा तत्र दे-
हांतराभिमाने सति पूर्वपुरातनमात्मानं देहं न स्मरति इव शब्दः केचित् चिन्माह्मनां स्मरणं संभवतीत्यस्मिन्नर्थे अस्मरणे कारणमाह अपूर्वमिति च शब्द एवार्थे अपूर्वपश्चात्तन्तूनं देहमेवानुपश्यति यत्ततश्चि यद्वा
विषयभिनिवेशमेव स्पष्टयति स्वप्नमिति माकनं स्वप्नमनोरथं च पथानस्मरति असौ तथा माकनजन्माद्यनुभूतमर्थं विषयं च न स्मरति किंतु तत्रानिमित्तमत्राह तत्रोति तत्र देहांतराप्तौ पूर्वमनादिमेवात्मानं अपूर्वसा-
दि विद्यानुपपत्तिइति यस्मात्समाद्विषयाभिनिवेश एव कारणमित्यर्थः ४० अत्र जीवस्यानादिनित्यत्वं देहस्य सादित्वेनानित्यत्वं तत्राभिमानानभिमानलक्षणे जन्ममृती इत्युक्तं तत्र जीवस्यानादिनित्यत्वेऽप्युक्तं
मुक्तं देवकथमत्राह ईदृशेति वस्तुनिजीवतत्त्वे विज्ञापविचारेण ज्ञाते सति जीवस्यानादिनित्यत्वं ज्ञायते तथाहि ईदृशः इदानीं तन कालवत्पर्यं वायास्पतीत्याप्यप्यत्कालवत्पर्यं चाप्येव सः अतीतकाल-
संबन्ध इति त्रैविध्यं जीवस्यात्र कालवत्तत्त्वं भाति तदेवानादिनित्यत्वं देहस्य तदभावादतोऽप्युक्तमुक्तं ईदृशायास इत्यत्र यास इति दीर्घस्य लोपोक्तव्यः क्षेपे दीर्घलोप इति यत्तज्ज्ञानमंतरेण पुरुषार्थो न स्यात्तत्र क्षि-
प्रमं प्रवर्त्तनीयमिति ज्ञापनाय मयुक्त्वा दीर्घलोप इति सूत्रादेव त्रैविध्यं प्रयोगाच्च अनित्यशरीरसंबन्धेन जीवस्याप्यनित्यत्वमापद्यत इति तत्राह बहिरिति बहिर्नारिकेलकपालवत् बहिर्गोदेहो जीवादिबिभ्रानारिकेल-

जन्मत्वात्मतया पुंसः सर्वभावेन भूरिद ॥ विषयस्वीकृतिं प्रादुर्भूयास्वप्नमनोरथः ३९ स्वप्नमनोरथं चार्थं प्राक्तनं न स्मरत्यसौ ॥ तत्र पूर्वमिवात्मानमपूर्वं
चानुषश्यति ४० ईदृशायास विज्ञाय त्रैविध्यं भाति वस्तुनि ॥ बहिरंतर्भिदा हेतुर्जनो स जनकृद्यथा ४१ नित्यदाह्यं भूतानि भवंति न भवंति च ॥ कालेना-
लक्ष्यवेगेन सूक्ष्मत्वात्तददृश्यते ४२ यथार्चिषां सोतसांच फलानां वा वनस्पतेः ॥ तथैव सर्वभूतानां वयो वस्था च तत्कृता ४३

वदंतः स्वातर्वातिनो जीवस्य मिदाया अनित्यत्वादिविशेषस्याहेतुः आपादको न भवति भेदो विशेषपदलन इत्यभिधानं जीवस्यानादिनित्यत्वे परमात्मना अभेदः प्राप्त इत्यतो वाह बहिरिति बहिरंतर्वातिनो हे-
र्भिदायाहेतवो दुःस्वादयो यस्य स बहिरंतर्भिदाहेतुः अस्तु हरेर्भेदो जीवस्य देहादेः कथमित्यतो वाह बहिरिति अयमेव बहिरंतस्थत्वधर्मः आत्मानात्मनो वैलक्षण्ये मिदाहेतुर्विशेषहेतुरित्यर्थः देहस्यानात्म-
त्वं सोदाहरणमाह जनइति यथा असज्जनोऽसज्जनकृत्मा योऽसज्जनोऽसज्जनं पुत्रमेव जनयतीति पितृज्ञानात्पुत्रदौरात्म्यं ज्ञायते एवमनित्यो देहो नित्यं देहं जनयतीति अतो देहस्यानित्यत्वाज्जीवस्य त्रैकालिक-
त्वं त्वेनानित्यत्वात् देहस्यानात्मत्वमत एव जीवादिब्रह्मत्वं च सिद्धं असाधुजन एव जीवपरपोरभेदं च क्षीति सोदाहरणमाह जनइति यथाऽसाधुजन एवासाधुजनं करोति न साधुः एव मासुरो जनोपि स तं भेदमसंतं करो-
ति अतोऽसाधुजनपरंपरादौ रात्म्यं साधुजनवाक्याज्ज्ञापत इत्यर्थः ४१ देहस्यानित्यत्वमकारमाह नित्यदेति नित्यदाप्रतिक्षणं भूतानि जीवाविधितदेहांशतो भवंत्युपचितानि भवंति न भवंति च अपाचि-
तानि भवंति च किमिति न दृश्ये इति तत्राह कालेनेति उपचयापचययोः सूक्ष्मत्वाल्लिङ्गवत्त्वाच्चक्षुषा तददृश्यते ४२ तदेव सोदाहरणं वाकि यथेति यथार्चिषां दीनां सियज्वालेत्यादिप्रतीतिः कालकृ-
ता यथा सर्वभूतानां सर्वमाग्निदेहां वयो वस्था बाह्यकौमाराद्यवस्थानेन कालेन कृता ४३

१ महाभ्याकरणमिदमुचं । २ संहितया उच्चारणकाले उच्चार्यमाणो दीर्घः पदकालेऽप्युच्यते इत्यत्र मयोऽं दर्शयति अत्रात इति अत्रात आहुः परमं नरि त्रभिप्यत्र अत्र ते आहुः परमं नरि त्रमिति पदच्छेदः ॥

नन्वेस्तु कालकृतत्वमत्र विवेकः कथमित्यत उक्तमेव विवृणोति सोयमिति यथा प्रतिक्षणमग्निज्वालादीनामागमविगमभावस्तोयं दीप इति प्रत्यभिज्ञानं मृषेति नञोऽप्याहारः स एवायं दीप इत्यादि प्रत्यभिज्ञामृषा तथा मृषा गीर्भीमृषा युषांपुंसं केषांचिद्विशेषाणामागमात् केषांचिदपगमात् स एवायं पुमानिति देहविषयोऽव्यवहारो मृषा विवेकिना सचायं देह इत्यादिको न मृषा सचायमिति तु ज्ञानं न मृषा यंस एव तु इति ज्ञानं मृषै वस्यादित्यादेर्विशेषविवेकोऽप्युच्यते ४४ ननु देहस्यैव विकारश्चेदहं जातो ह मृत इति प्रतीतिः कथमत्राह आद्य इति आद्य उत्पत्तिरहितो मोरो मरणरहितः आद्यं न शून्य इत्यर्थः अवयवः शरीरसंयोगविशेषोऽपि वृद्धिक्षयादिरहितः स जीवः स्वकृतकर्मबीजेन जायते तस्मिन्नेवेति व्यवहारो भ्रात्या विवेकज्ञानराहित्ये न यथा दारुसंयुक्तोऽश्वरूपत्विना शवाविति न्युच्यते तस्मान्नित्यस्य जीवस्य जननमरणप्रतीतिरिविवेककृतेत्यर्थः सचायमिति तु ज्ञानं न मृषा यंस एव तु ॥ इति ज्ञानं मृषै वस्याद्वेदाभिदोषतस्तनोः ॥ अभेद एव जीवस्य नित्यं प्रत्येकशः पृथक् ॥ देहदीपनदीवारिफलादीनामपृथक्कृतः ॥ भेदाभिदोषरिज्ञेयो कार्यकारणयोरपि ॥ गुणस्य गुणिनश्चैव जातिरूपस्योस्तथैव च ॥ तथा व्यवयवयवयोः क्रियायास्तद्वत्तथा ॥ एवं जडेषु नियमश्च द्रूपेष्वभिदैव तु ॥ ये धर्मानि यमेनैव धर्मिणो न वियोगिनः ॥ जडस्याप्यभिजास्ते भिजा भिजा वियोगिन इति वचनात् यावद्भव्यभाविनामभेदोपावद्भव्यभाविना भेदाभेदाविति निर्णय इति ४५ जन्मादिकं जीवस्य नैवैतत्पुनरादेहस्य सिद्धं द्रव्य इति निषेकेति ४६ चिद्रूपस्य जीवस्य जडशरीरसवयवः कथं घट इति तत्राह एतादृशं अन्यस्य हरेरधीनानमोरथमपीरेतास्तनूः सत्त्वादिगुणसंगादुपादत्ते अभिमनुते अभिमानजहाति च हरेरिच्छा गुणसंगश्च घट इत्यर्थः ४७ अभिमानस्वीकारो जन्मतदन्तं ताविसृतिर्मरणा मित्यु सोयं दीपोर्चिषां यद्वस्त्रोत्सातं तदिदं जलम् ॥ सोयं पुमानिति नृणां मृषा गीर्भीमृषा युषाम् ४४ आद्यः स्वकर्मबीजेन जायते सोऽव्ययः पुमान् ॥ त्रियते चामरो भ्रात्या यथाग्निर्दारुसंयुतः ४५ निषेक गर्भजन्मानि बाल्यकौमार्यौवनम् ॥ वयोमध्यं जरा मृत्युरित्यवस्थास्तनोर्नव ४६ एतामनोरथमयी ह्यन्यस्योच्चावचास्तनूः ॥ गुणसंगादुपादत्ते कचिक्काञ्चिजहाति च ४७ आत्मनः पितृपुत्राभ्यामनुमेयौ भवाप्ययौ ॥ भवाप्ययौ हि वस्तूनां भिजा द्वयलक्षणौ ४८ तरोर्बीजविकाराभ्यां यो विद्वान् जन्मसंयमौ ॥ तरोर्विलक्षणो दृष्ट एव द्रष्टा तनोः पृथक् ४९

कृत इति निष्प्रमाणकत्वेन मायाभ्यां किं न स्यादत्राह आत्मन इति आत्मनो देहस्य भवाप्ययौ जन्मना शौणिगृष्टान् भाग्याभ्यां अनुमेयौ तथा हि स्वदेहात् पुत्रदेहो जातः यत्तस्माज्जन्मसिद्धं यथा च पितृशरीरविनष्टप्रेण हृष्टं यत्तस्मात्तदविप्रत्यक्षं सिद्धमेव देहस्य जननमरणो सिद्ध इति भावः ननु तर्हि देहस्य विद्यमाने जातो मृत इति चेत् न विषयत्वेन कथं व्यपदिश्यत इति तत्राह भवाप्ययाविति वस्तूनां नित्यानां जीवानां जातो हं मृतो होमिति व्यपदिश्यमानौ भवाप्ययौ अभिजा द्वयलक्षणौ अभिजा द्वयं जातो मृत इति अभिमानद्वयमवलक्षणं योस्तौ तथा हि यस्मात्तस्माद्द्वयपदेश इति भावः ४८ अभिमानमात्रसमर्थेनेन किं प्रयोजनमित्याशंक्य अभिमानपरित्यागेनैव संप्रमलक्षणोऽर्थ इति भावेनाह तरोरीति यस्त्वोर्जन्मसंयमोर्बीजविकाराभ्यां बीजाद्विकाराच्च विद्वान् जानाति यथा तेन विदुषा तत्तत्स्थित आत्मा तन्नियामकः परमात्मा तरोर्विलक्षणो दृष्टः एवं देहस्य जन्मसंयमौ द्रष्टा जीवः तन्नियामकः सर्वज्ञः परमात्मा तनोः पृथक् भिन्न इत्यर्थः अनेन तरोर्बीजविकारदृष्टा तनो विद्वान् देहाभिमानस्य क्त्वा संप्रमयाति सर्वस्माद्वेदे जानातीत्युक्तमत्र किं प्रमाणमित्यतो वाह तरोरीति विद्वद्दर्शनं मानमित्यर्थः यो बीजविकाराभ्यां जन्मसंयमौ विद्वान् तरोरवस्थागतस्तरोर्विलक्षणोऽप्यादृष्ट एव देहस्य जन्मादेर्द्रष्टा जीवाच्छरीराद्विन्न इति स्वातन्त्र्यसिद्धमुक्तमिति भावः बीजाद्यवस्थासंयुक्ताद्भाद्रष्टायथापृथक् ॥ एवं विकारिणो विष्णुर्जन्मपृथगेति विवचनात् ४९

१ सोयमिति लोकोत्सोयं पुमानिति देहविषयकप्रत्यभिज्ञायाः प्रातिवृत्त्युत्पत्तिरनुपपन्नं तथा चेदेहस्य शणिकृत्वापत्तेरिति शंका निरासकत्वेन प्रवृत्तनात्पथीतुरो धेनप्रत्यभिज्ञाद्वयं प्रदृश्य योजयति ॥ तथा च प्रत्यभिज्ञा सावधारणा निरवधारणा चेति द्विविधा ॥ अन्ध्याप्रमरूपा ॥ जडेभेदाभेदमज्ञानम् ॥ द्वितीयोभेदाविरोधित्वात्प्रमैव २ तथा चायं प्रयोगः मदीयो देहः उत्पत्तिमातृपुत्रदेहत्वात् पुत्रदेहवत् ॥ मदीयो देहः विनाशवान् पितृदेहत्वात् पितृदेहवत् इति ॥

वि कारिणो देहात्स्वविपरमात्म्यादिभेदेन ज्ञानं मुक्तिसाधनं तदभेदज्ञानं संसारकारणमित्याह प्रकृतेरिति प्रकृतेर्देहादेरात्मानं जीवपरमात्मानं च तच्चेनाविविच्य सम्यक् भिन्नम ज्ञात्वा अतएवावुधः पुमान् संसारभ
 तिपद्यते अज्ञानेनैवमित्यत्राह स्पष्टेति स्पर्शविषयाः तत्रासक्तत्वाभूदः ५० संसारतारतम्यमपि सत्त्वादिगुणानिमित्तमित्याह सत्त्वसंगादिति सत्त्वसंगात्सात्त्विकसंगलब्धपुण्यकर्मणा क्रम्यादीन्माप्नोति न
 जसाराजमकर्मणा आसुरमानुषानामुरादेकमाप्नोति तामसकर्मणा ब्रह्मराक्षसादिभूततिर्यग्योमित्यमाप्नोति ५१ स्वतः सात्त्विकानां सुरादीनां दुःस्वित्त्वमितरेषां सुस्वित्त्वमित्यादिविपरीतानुभवः कथमत्राह
 नृत्पतइति यथा लोके नर्तनादि कुर्वतेः पश्यन् स्वयच्चतान् पुरुषाननुकरोति नृत्पादिकरोति एवमनोहोपि दुःस्वाद्यनुभवायोगोपि बुद्धिगुणान् दुःस्वादीन्पश्यन्ननुभवन्नहं दुःस्वीत्यादिमत्त्वेनानुकार्येनेहारीणेति
 शेषः दुःस्वादीनां दयः सर्वज्ञानबुद्धिगुणा इति । सुखज्ञाने तु जीवस्य शक्तिरेह स्तथैव । विपर्ययेणासुराणां जीवबुद्धिगुणमताः । आत्मनोपि गुणानुद्धिक्ता बुद्धिगुणा इति । उच्यते सुखदुःखाद्याः परमात्म
 कृता इति । इति वचनात् ५२ स्वतः सुखादिरूपाणां चित्तनानां दुःखादिरूपत्वप्रत्ययो भ्रांत इत्येवं बहु दृष्टांतैः समर्थयते यथेत्यादिना यथा प्रचलताजलेन तीरस्थात्तरवोपि चलाश्चलनधर्मवत्तद्वदृश्यते यथा च
 आभ्यमाणेन चक्षुषामभ्रान्पतद्वदृश्यते ५३ यथा च मनोरथधियो मनोरथविषयाः मृषावृथा यथा च स्वप्नदृष्टो विषयानुभवोपिमृषा हेदाशार्ह उडव आत्मनो जीवस्य संसारोपिवृथा अल्पप्रयोजनः अल्पप्रयोजनं

प्रकृतेरेवमात्मानमविविच्य आवुधः पुमान् ॥ तच्चेन स्पर्शसंमूढः संसारं प्रतिपद्यते ५० मत्त्वसंगादृषीन् देवा ब्रजसासुरमानुषान् ॥ तमसा भूततिर्यक्त्वं भ्रा
 मितो याति कर्मभिः ५१ नृत्यतो गायतः पश्यन्नयथैवानुकरोति तान् ॥ एवं बुद्धिगुणान् पश्यन्ननोहोप्यनुकार्यते ५२ यथा भसा प्रचलता तरवोपि
 चला इव ॥ चक्षुषा आभ्यमाणेन दृश्यते भ्रान्त्यतीव भूः ५३ यथा मनोरथधियो विषयानुभवो मृषा ॥ स्वप्नदृष्टश्च दाशार्हतथा संसार आत्मनः ५४
 अथैव विद्यमानेपि संसृतिर्न निवर्तते ॥ ध्यायतो विषयान् पुंसः स्वप्नेऽप्यर्थागमो यथा ५५ तस्मादुद्वमामुंक्ष्व विषयानसर्दिद्रियैः ॥ आत्मा ग्रहणनिष्प
 न्नं पश्यन् वैकल्पिकं क्षमम् ५६ क्षिप्तो वमानितो सद्भिः प्रलब्धः शापितोऽपि वा ॥ ताडितः सन्निरुद्धो वा वृत्त्या वा परिहापितः ५७ विष्टितो मूर्त्रितो वा ज्ञैर्बहुधैवं
 प्रकंपितः ॥ श्रेयस्कामः कृच्छ्रगत आत्मना त्मानमुद्धरेत् ५८ उद्वज्जवाच ॥ यथैव मनुबुद्ध्येवं वदनो वदतांवर ॥ सुः दुः सह महं मन्ये आत्मन्यसदतिक्रमम् ५९

यच्च नृषे त्वेव तदुच्यते । इति वचनात् ५४ अस्वरूपत्वे किमिति निवर्तत इति तत्राह अर्थ इति अर्थे दुःस्वित्वादि लक्षणे विषये अविद्यमानेपि संसृतिः संसृष्ट दुःस्वित्वादि मस्योपनिवर्तते किंतु वर्तत एव अनिवृत्तौ निमि
 त्तमाह ध्यायन्न इति निरंतरं शब्दादि विषयव्यानमनिवृत्तौ कारणमित्यर्थः सत्कृच्छ्रमत्राह स्वप्न इति ध्यायत इत्यनुवर्तते जाग्रदृष्टरगाद्यर्थध्यानात् स्वप्नेऽप्यर्थागमस्तुरगाद्यर्थागमो यथानि वतते उपादानादि
 व्यवहारानुभवात् अत्र यथा भिसेत्यादि दृष्टांतानां प्रपञ्चमिथ्यात्वेन तात्पर्यं किंतु देहसंबंधात् सुखरूपाणां जीवानां अहं दुःस्वीत्यादि प्रत्ययस्य यथा स्वतः शुद्धः शंखोपि जयाकुसुमसन्निधानाच्छोहित इति शंखविषये
 लोहितप्रत्ययस्य मिथ्यात्वं इदं तत्रात्रापीति संतोष्यम् ५५ फलितमाह तस्मादिति आत्मनो जीवपरमात्मनोः स्वरूपाग्रहणेन निष्पन्नं वैकल्पिकं विरुद्धकल्पनाजनि तं भ्रमं पश्यन् ५६ दुः सह विषयो पदत्रेपित
 त्परिहारप्रत्ययकार्यः किंतु विषयेभ्यः प्रत्याहृतमनसा स्वात्मानं संसारादुद्धर्तुं प्रयतेति शिष्ययति शिष्य इत्यादिना ५७ ५८ विषयाः सोढव्या इति यद्वरिणोक्तं तत्रोद्वज्जोदयति यथोति यथा व
 त्स्पष्टीकुरुते तव चरणालयान् चरणैकशरणानुवृत्तरेषां विदुः शमन्यसनामात्मन्यतिक्रमं दुःसहं मन्ये तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह प्रकृतिरिति प्रकृतिर्वैलोयसीहि अहमभेति देहाभिमानस्वभावावल्लिष्टो
 परिहाप्येयं सत्त्वादिशेषः ५९

६० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे वि० ८० टी० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ भक्तिमंतरेण सर्वसंयासो दुःखहेतुरितरः सुखहेतुरित्येतस्मिन्मन्त्रावेममथेयते तपुःकृष्णः उद्धर्वां कामोतिराज्ञोमानसींशं
 कां परिहरति स एवमिति आशींसितः प्रदुरभीष्टाभिवदनापाकोक्षाकारितः १ किमाहेतितत्राह बाहोति अत्रजीवराशौ बाह्यांतर्भजनः बाह्यातः शत्रुशोषकरः साधुर्वैसाधुश्चेत्यभिमतश्च सज्जनो वा दुर्जनो चैरिते
 दुर्गौर्भेन्नमात्मानं मनः समाधातुमीश्वरः समर्थः यत्ना यो दुर्गौर्भेन्नमात्मानं समाधातुमीश्वरः ससाधुः सज्जनो वैकुतः बाह्यांतर्भजनो हीति २ ३ अत्र श्रीकृष्णः सुखबोधाधेतिहासवाक्यं कथयतीति इदत्त्वत्पुष्ट्यै
 ४ विपाकं कलनिष्पत्तिं ५ वार्तावृत्तिः कुसीदादिवैश्यजीवनोपायवान्कदर्यः दारिद्र्यभावेनोपेतः कामी परवित्तस्पृहावान् ६ लुब्धत्वे हेतुमाह ज्ञातयइति अत्रैकमुत्पत्त्याह गन्प्यंति निजधनजातमन्यत्रनिधा
 यस्वबंधनशून्यहेतिष्ठन् आत्मास्वयं कामैः काम्यैरशनादिभिः ७ पुत्रादिभिरपेकृतप्रियो न भवति किमु तान्यैरिति भावेनाह दुःशीलस्येति ८ न केवलं कुपिताः पुत्रादयः प्रियं न चेतुः पंचयज्ञभागमुजो देवाश्च
 विदुषामपि विश्वात्मन प्रकृतिर्हि बलीयसी ॥ ऋते त्वद्वर्मेनिरता ज्ञातांस्ते चरणालयान् ६० ॥ इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥
 श्रीशुक उवाच ॥ स एवमाशींसित उद्धवेन भागवतमुख्येन दशार्हवर्षः ॥ सभाजयन् श्रुत्य वचोमुकुंदस्तमावभाषे श्रवणीयवीर्यः १ श्रीभगवानुवाच ॥
 बाह्यांतर्भजनो ह्यत्र साधुर्वैकुंठनेरितैः ॥ दुरुक्तैर्भेन्नमात्मानं यः समाधातुमीश्वरः २ न तथा तप्यते विद्वः पुमान्वाणैर्हिर्मर्मगैः ॥ यथा तु दंतिर्ममस्थाजस
 तां परुषेष्वः ३ कथयंति महापुण्यमिति हासमिहोद्धव ॥ तमहंवर्णयिष्यामि निबोध सुसमाहितः ४ केनचिद्भिभुषणागीतं पभूते न दुर्जनैः ॥ स्मर
 ताधृतिगुक्तेन विपाकं निजकर्मणः ५ अवन्तिषु द्विजैः कश्चिदासीदाढ्यतमः श्रिया ॥ वार्तावृत्तिः कदर्यस्तु कामी लुब्धोति कोपनः ६ ज्ञातयोनेत्यय
 स्तस्य बाह्मात्रेणाप्यनर्चिताः ॥ शून्यावसथ आत्मापिकाले कामैरनर्चितः ७ दुःशीलस्य कदर्यस्य दुह्यतः पुत्रबांधवान् ॥ दारादुहितरो भृत्या विषण्णाना
 चरन्प्रियम् ८ तस्यैवं यक्षवित्तस्य च्युतस्योभयलोकतः ॥ धर्मकामविहीनस्य चुकुषुः पंचभागिनः ९ तदवध्यानं विस्मस्तपुण्यस्कंधस्य भूरिद ॥
 अथोप्यगच्छन्निधनं बह्वायासपरिश्रमः १० ज्ञातयो जगद्दुर्गकिंचिद्विदस्य व उद्धव ॥ देवतः कालतः किंचिद्ब्रह्मबंधोर्नृपार्थिवात् ११ स एव द्रविणेन गृध्र
 र्मकामविवर्जितः ॥ उपेक्षितश्च स्वजनैश्चितामापदुरत्ययाम् १२ तस्यैवं ध्यायतो दीर्घमगादायुस्तपस्विनः ॥ सिद्धतो वाप्यपक्वस्य निर्वेदः सुमहानभूत्
 १३ स च हहेदमहो कष्टं वृथात्मा मे सुतापितः ॥ न धर्माय न कामाय न स्यात्पार्थायामईदृशः १४ प्रायेणार्थः कदर्याणां न सुखाय कदाचन ॥ इह चात्मोपतापा
 यमृतस्य न रकाय च १५ यशोयशस्विनां शुद्धं श्लाघ्याये गुणिनां गुणाः ॥ लोभः स्वल्पोपिता न्हंति शिरोरूपमिवेप्सितम् १६

पीतिविकि तस्येति तस्यार्थेयक्षवित्तस्य अविचवदनुपभोगवित्तस्य ९ ततः किमभूदत्राह तदवध्यानेति तदवध्यानेन तेषां देवानां अवज्ञाजातकोपेन त्रिबिस्तः क्रमेण विनष्टः पुण्यस्कंधः पुण्यसूहा
 यस्य सत्प्रातस्य १ पुण्यस्कंधः पुण्यलक्षणमुजः शरीरात् विस्मस्तं शिथिलबंधनं वा सुकृतनाशवल्माह अर्थे इति १० नाशप्रकारमाह ज्ञातयइति नृपार्थिवात् नृराजात् ११ योग्य
 स्य च न नाशो वैराग्यहेतुरित्याक्षेपेनाह सइति १२ तपस्विनः संतापवदः १३ निवेदप्रकारमाह सचेति आत्मादेहो यस्यमे १४ न सुसाधेत्युक्तस्पष्टयति इहमेति १५ अर्थोऽप्येति
 यज्ञाद्यधैगुणसर्वस्वहानिकरं इत्याह यशइति विन्नः श्वेतकुष्ठम् १६

आत्मोपतप्यतेत्पुनर्विचिन्तयति अर्थस्य साधने इति साधने आयासः सिद्धे साधिते उत्कर्षे रक्षणे च आसचिते व्यये च चित्ता नाशो आसः उपभोगे च भ्रमो बुद्धिभ्रंशः पिशाचावशेनेति शेषः १७ । कंच इदं दृश्यं
मार्गवित्तस्थाभेकारणं भवतीति भावेनाह स्तेयमिति स्मयोऽहंकारः भदो दर्पः भेदो द्वैधीभावः राजादिभ्यो व्यसनानि विविधनिरसनानि १८ ततः किं कर्तव्यमत्राह तस्मादिति १९ अर्थः कथं द्वैधीभावं करो-
तीति तत्राह मिथं तदिति मिथं ते दीर्यते प्राणिमात्रमपि प्रतिपक्षी भवतीत्याह एकयेति २० संतुष्टाश्च वस्तुं किं कुर्वतीति तत्राह अर्थेनेति हिरण्यार्थो वधारणार्थो वा २१ जन्मान्तरे देवादिजन्माविशेषैरपि मार्थ्यमानु-
षैर्लब्ध्वा तत्तत्र द्विजाः पक्षां लब्ध्वा तद्विजाः यत्स्वमनादत्यये र्थाजनादिकर्मणात्तद्वैभवं श्रुतिं तत्तद्वैभवं अशुभा गतिं गच्छति २२ इदमेव विगिनष्टि रवर्गेति तस्मादेवामानुष्यं प्राप्यते इत्यतो वा स्वर्गेति धामनिधा-
मिच्छे लोकेशरीरं २३ कथमनर्थधामत्वं विचिन्तयेत्याशंक्ययोग्येभ्योऽप्रदानेनाधः पातहेतुत्वादित्याह देवेति भागिनः अंशभागयोग्यानुद्दिष्टात्मानं पतति पातयति २४ वित्तवयो बलैः कुशलायन

अर्थस्य साधने सिद्ध उत्कर्षे रक्षणे व्यये ॥ नांशोपभोग आयास स्रासश्चिता भ्रमो नृणाम् १७ स्तेयार्हं साधनं तदंशः कामः क्रोधः स्मयो मदः ॥ भेदो वैरमविश्वासः सं-
स्पर्धाब्धे संनानि च १८ एते पंच दशानर्थार्थमूला मता नृणाम् ॥ तस्मादनर्थमर्थारूपं श्रेयो र्थादूरतस्त्यजेत् १९ अजिते भ्रातरो दाराः पितरः सुहृदस्त-
था ॥ एकयार्थेच्छया सद्यः सर्वे चाप्यरयः कृताः २० अर्थं नाल्पीयसा ह्येते संरब्धा दीप्तमन्यवः ॥ त्यजंत्यसु नृथां प्रति सहसोत्सृज्य सौहृदम् २१ लब्ध्वा
जन्मान्तरे प्राप्यमानुष्यं तद्विजां गतम् ॥ तदनादृत्य ये सर्वे भ्रंति यांश्चुभां गतिम् २२ स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं प्राप्य लोकमिमं पुमान् ॥ द्रविणे को नुषज्जेत
मर्त्यो नर्थस्य धामनि २३ देवर्षिपितृभूतानि ज्ञातीन् न्यांश्च भागिनः ॥ असंविमन्य चात्मानं यक्षवित्तः पतत्यधः २४ व्यर्थं यार्थे हया वित्तं प्रमत्तस्य वयो
बलम् ॥ कुशलायनसिंध्यंति जरठः किं नु साधयेद् २५ तस्मात्संल्लिश्यतेऽविद्वान्व्यर्थं यार्थे हया स कृत् ॥ कस्य चिन्माययानूनं लोको यं सुविमोहितः २६
किं धनैर्धनदैर्वा किं कामैर्वा कामदैस्त ॥ मृत्युना प्रस्यमानस्य कर्मभिर्वा तजन्मदैः २७ नूनं मे भगवांस्तुष्टः सर्वदेवमयो हरिः ॥ येन नीतो दशामेतां निर्वेदश्चा-
त्मनः प्लवः २८ सोऽहं कालावशेषेण शोषयिष्ये ममात्मनः ॥ अप्रमत्तोऽखिलार्थेषु यादिस्यासिद्ध आत्मानि २९

स्य शक्यत्वादधः पातः कथमत्राह व्यर्थयेति व्यर्थं यार्थे हया एहि का मुष्मिकार्थं प्रमत्तस्य यस्य वित्तादीनि कुशलायनसिंध्यंति साधनानि न भवांति स जरठः जरसंगतः किं नु साधयेत् नाकिमपि २९ नि-
गमयति तस्मादिति अविद्वान् संल्लेशे कारगमनुमिनोति कस्यचिदिति दिच्छब्दार्थं अथ कस्य परमानंदरूपस्य हरेर्माययैरसामर्थ्येनैव विषयसुखे विमोहित इति तर्कयामि कस्यचिच्छोकविलक्षणस्ये-
त्तिवा २६ युवंतर्कयतस्तस्य परमात्मप्रसादाय च वैराग्यस्यैव वक्ति किं नौरिति मृत्युना कालेन २७ अत्र हेतुमाह येनेति एतादृशा विरक्तिलक्षणा नीत इति येन तेन हेतुना येन हरिणा प्रसवेनेति वा कीदृशो-
निर्वेद इति तत्राह निर्वेद इति आत्मनः संसारनदी तरणप्लवः तरीरूपः २८ निर्वेदस्य किं लक्षणमिति तत्संन्यास इति तन्निश्चयं वक्ति सोऽहमिति शेषेण किं साध्यमत्राह यदीति यदि येन शोषणेन संन्यासलक्षणे-
न निर्वेदस्य येन तपसात्मानं परमात्मविषये सिद्धं ज्ञानीत्यादाह शंभोः शोषणं कीरण्यामीत्यर्थः २९

नदं भवत्वनमित्याह तत्रेति अल्पेनाकिसाध्यमिति न संतव्यमित्याह मुहूर्तेनेति ३० विरज्यानेन किमकारित्यत्राह इतीति हृदयग्रंथे मनोबन्धम् ३१ अलक्षितः अज्ञातः ३२ १३ त्रिवेणुदं चरिणी जर्णिवस्त्राणि ३४ दर्शनानिमदाप्रपुनराददुः ३५ आचयंति वादयंति ३६ ३७ ३८ ३९ दौर्वादयंति दुर्वचनं कारयंति ४० ४१ किमकरोदेवं परिभूत इति तत्राह परिभूत इति सात्त्विकी स्वाभाविकी ४२ कीदृशी गाथा मगायते तिसत्राह नायमिति अप्यंजनः परितो वर्तमानः तर्हि किं देवादय इति तत्राह न देवतेति देवता देवाः आत्मा देहः ग्रहाः आदिपादयः तर्हि किं कारणमत्राह मन इति यत्संसारचक्रं परिवर्तयेत्तन्मनः परं कारणमाम नतीत्यन्वयः ४३ मनसः कारणत्वं विवृणोति मन इति प्राकृतं लिंगशरीररूपं प्रलये सूक्ष्मरूपेण स्थितं मनः छष्टिकाले गुणानां स्मृति सृजते वै सात्त्विकादिभेदेन त्रिविधं बाह्यावयवोपचितं भवतीत्यर्थः अतएव ब लीयः कार्यकारणसमर्थतस्तस्माच्च मनसः सात्त्विकादिभेदेन त्रिविधानि विलक्षणानि कर्माणि भवंति विलक्षणानि त्वुक्ता विवृणोति शुक्लानीति तेभ्यः कर्मभ्यः सवर्णाः शुक्लादिवर्णयोग्याः गतयो भवंति अनेन सर्व

तत्र मामनुमोदेन देवास्त्रिभुवनेश्वराः ॥ मुहूर्तेन ब्रह्मलोकं खट्वांगं समसाधयत् ३० श्रीभगवानुवाच ॥ इयमिदं प्रेत्य मनसा ह्यावन्त्योद्विजसत्तमः ॥ उन्मु च्य हृदयग्रंथिं शातोभिश्चुरभून्मुनिः ३१ सचचारमहीमेतां संयतात्मैर्द्वियानिलः ॥ शिक्षार्थेन गगनामानसं गोऽलक्षितो विशत् ३२ तवैप्रवयसं भिक्षुमवधू तमसज्जनाः ॥ दृष्टाः पर्यभवं भद्रवह्नीभिः परिभूतिभिः ३३ केचित्त्रिवेणुं जगदहुरेपात्रं कंठं डलुम् ॥ पीठचैकेक्षुसूत्रं च कंथां च रीराणि केचन ३४ प्रदाय च पु नस्तानि दर्शितान्याददुर्भुनेः ॥ अन्नं च भैक्षसं पन्नं भुंजानस्य सरित्ते ३५ मूत्रयंति च पापिष्ठानि ष्ठीवंत्यस्य मूर्धनि ॥ यतवाचं वाचयंति ताडयंति न वक्ति चे त् ३६ तर्जयंत्यपरे वाग्भिस्ते नोयमिति वादिनः ॥ बभ्रंति रज्ज्वातं केचिद्वध्यतां वध्यतामिति ३७ क्षिपत्येके वज्रान्तं एषधर्मध्वजः शठः ॥ क्षीणवित्त इमां वृत्तिमगृहीत्स्वजनो जिह्रतः ३८ अहो एष महासारो धृतिमान् गिरिराटिव ॥ मौनेन साधयत्यर्थं बकवह्मनि श्रयः ३९ इत्येके विहसंत्येन मेके दौर्वादयं ति च ॥ तं बंधुं निरुद्धयथा कीडनं कंठिजम् ४० एवमभौति कटुः खंदैविकं दैहिकं च यत् ॥ भोक्तव्यमात्मनो दिष्टं प्राप्तां प्राप्तामबुध्यत ४१ परिभूत इमां गाथाम गायत न राधमैः ॥ पातयद्भिः स्वधर्मस्थो धृतिमास्थाय सात्त्विकीम् ४२ भिक्षुहवाच ॥ नायं जनो मे सुखदुःखहेतुर्न देवतात्मा ग्रहकर्मकालाः ॥ मनः परं कार णमामनं तिसंसारचक्रं परिवर्तयेद्यत् ४३ मनो गुणान्वै सृजते बलीयस्ततश्च कर्माणि विलक्षणानि ॥ शुक्लानि कृष्णान्यथ लोहितानि तेभ्यः सवर्णा गतयो भवं ति ४४ अनीह आत्मानमनसः समीहितं हिरण्मयो मत्सख उद्विष्टे ॥ मनः स्वर्लिङ्गं परिगृह्णन् कामान् जुषन्निबद्धो गुणसंगतोऽसौ ४५

स्थसु सार्वानां परं कारणं मन इत्यवगतम् ४४ ननु मनसः परमकारणत्वं विवक्षितं चेत्परमात्मनः कारणत्वमपहस्तितया दितितत्राह अनीह इति आत्मा परमात्मानमनसः समीहितं संसारावृत्तिहेतुं भूतं कर्म उद्विष्टे रत्नकृष्टसाक्षित्वेन पञ्चमतिकीदृशः अनीहः मनोवत् कृष्टकारीनमवतीत्यनेन हरेः प्रशस्तकर्तृत्वं ज्ञायते साक्षित्वेन देहात् वर्तमानस्य दुःखादिकं स्यादित्यत उक्तं हिरण्मय इति पूर्णस्वरूपानंदः स्वस्पदुःखाभावे दे तुमाह मत्सख इति पूर्णानंदो हरिर्मत्सखेति यस्मात्सत्मात्परेषां दुःखकारणं मन इति भावः अचेतनत्वेन स्वतः प्रवृत्त्यनुपपन्नस्य मनसः कारणत्वं कथमत्राह मन इति असौ निबद्धो देहाभिमानो जीवः स्वर्लिंगं लिंगशरी ररूपं मनः परिगृह्णन् गुणसंगतः विषयस्नेहः कामान् विषयान् जुषन्नास्ति इति विषयानुरक्तचेतनो गृहीतस्याचेतनस्यापि मनसः कारणत्वं युक्तमिति भावः नन्वमनाः पुमांस्तिष्ठतीति श्रुतेः मनसः संसारकारणत्वमुक्तं तत्र किमभाषित्यतोवाह अनीह इति परमात्मनो दर्शनं मेरेण च मया गम् ४५

एवंविधसंसारनिवृत्तौ कउपायइत्यतस्तस्य मनसो निग्रह एवेत्याह दानमिति मनोनिग्रहलक्षणांताः मनोवशीकरणस्वरूपनिर्णयः कुत इत्यत्राह परइति ४६ मनःसमाधानस्य परमयोगत्वमुपपादय
ति समाहितमिति यस्य मनःसमाहितं परमात्मध्यानयोगयुक्तं तस्य दानादिभिः किंकृत्यं वद यस्य मनोदानादिभिरसंपत्तिं विनश्येच्च देभिर्दानादिभिरपरं साध्यां किं न किमपि ४७ ननु तर्हि मनःसमयनं क
थं व्युत्पत्तयिष्येति किमित्याशंक्यस्वतंत्रत्वात् प्रत्ययमिति भावेनाह मन इति ब्रह्मश्रीविष्णुभ्यो न्येदेवामनोवशो भवति तत्र गुणभूतस्य मनसः पुरुषबंधकत्वप्रकारः कथमित्यतोवाह मन इति हि शब्देन ऋते
द्वेष्टाणां किं मनोपातिवशं कंचित् । श्रियं सरस्वतीं चापि याति वा तत्प्रसादत इति वाक्यप्रमाणयति विष्णवादींश्चतुरो विना भ्यस्य स्ववशं न याति कुतो ब्राह्मी भवति सहस्रः सहस्रशक्तिमतः सहीयानतिशये
तसंज्ञनशक्तिमान् भीमोरुद्वस्तन्मन इति विद्वन्मतं ततः किमत्राह नेति विष्णवादीन् विना न्यः कश्चित् मनोनात्या विशत्तनाति क्रांतवान् तत्र हेतुः सहिदेवदेवः स भीमो देवस्य सात्विकमनसो देवोभि
माभीयस्मात्तस्मात् ४८ रुद्रेणाभि मन्यमानं वै कारिकमपि मनोद्विविधं सात्विकं तामसमिति प्रथमं विष्णवादिदेवताप्रसादेन जयं द्वितीयं विष्णुप्रसादं विना दुर्जयं । विष्णुवक्ष्य कालनेमिना भिमत्तत्वात् । अतो मित्रै
र्मर्त्यैः सह विग्रहोऽस्तं भवतीत्याशयेनाह तथेति । अयमक्षरार्थः अत्र जीवराशौ केचिद्विमूढास्तामसाः पूर्वापरादिदिग्गमभिज्ञास्तत्तयोर्भनसोस्तं तामसमनो लक्षणं शत्रुसुखविरोधेन न विजित्य मित्रैर्मर्त्यैरसद्विग्र
हं कुर्वति । कीदृशं शत्रुं दुर्जयं दुष्टेन पापिना कालनेमिना जितत्वा द्विशीकृतत्वाज्जेतुमशक्यत्वात् । अत एवा स ह्यवेगवायुवन्मुष्टिग्रहणायोग्यमरुतुदंक्षतनिहितलवणवत् दुःखकरं अनेन शत्रुशब्दोपि विवृतः ।

दानं स्वधर्मो नियमो यमश्च श्रुतानि कर्माणि च सद्रूतानि ॥ सर्वे मनोनिग्रहलक्षणांताः परोहियोगो मनसः समाधिः ४६ समाहितं यस्य मनः प्रशांतं दानादिभिः
किं वदतस्य कृत्यम् ॥ असंयतं यस्य मनो विनश्येद्दानादिभिश्चेदपरं किमेभिः ४७ मनोवशे न्येहि भवति देवामनश्च नान्यस्य वशं समेति ॥ भीमो हि देवः सह
सः सहीयान्नात्या विशत्तसहिदेवदेवः ४८ तंदुर्जयं शत्रुमसह्यवेगमरुतुदं तन्न विजित्य केचिन् ॥ कुर्वत्यसद्विग्रहमत्र मर्त्यैर्मित्रैरुदासीनरिपुं विमूढाः ४९
देहं मनोमात्रमिदं गृहीत्वाममाहमित्यंधधियो मनुष्याः ॥ एषो ह मन्थेयमिति भ्रमेण दुरंतपारे तमसि भ्रमंति ५०

विष्णुप्रसादेन जय इत्याह । उदासीनेति । विष्णुभक्ता उदासीनानां रिपुं न तु भक्तपातदुपास्तौ पतमानानामित्यर्थः । प्रस्तुतसात्विकमनोविहाय तामसमनः परामर्शः कथं व्युत्पत्तयिष्यामः सांका एकस्थाना
धिपत्ये तु भिमानामपि व्युत्पत्ते । अमेदेन परामर्शः साहस्ये चापि वस्तुनो रिपुनेनापि परिहर्तव्या । यद्वा तन्मनस्तं मोभिमानिनं कालनेमिनं न विजित्य मित्रैरसद्विग्रहं कुर्वति कीदृशं शत्रुं । अनेन श
त्रुमजित्वा मित्रकलहो बालकलहवत्पारिहास्ये देतु रिपुं कुं भवति ४९ दुष्टाभिमानबलोपचितशक्तितामसमनोनिमित्तदेहाभिमानमात्रेणैवोत्पन्नमिथ्याज्ञानेन जीवस्य नित्यनिरपमार्सहेतुत्वात् स एव जेतव्य इ
ति भावेनाह देहमिति । इदमित्यव्ययं मनोमात्रं मनसानिर्माणमुपगतं देहं गृहीत्वाममेदमहमिति स्वातंत्र्यभ्रमेण एष देहो हमित्यनात्मनः आत्मभ्रमेणान्योदेहोपमित्यापि भ्रमेणाहमन्यइति आत्मनोऽ
नात्मभ्रमेण मिथ्याज्ञानेनांधधियोस्तं गतयथा र्थज्ञानामनुष्याः दुरंतपारे तमसि पतित्वा भ्रमंति पुनः पुनर्दुःखसमुद्र एवमग्रावर्तत इत्यतो बुद्धिमत्ता तज्जये एवमपतिवक्ष्यमिति भावः देहमात्रं स्वमात्मानं यः परं
चक्षुष्यति । अंधेतमसिमग्नस्य नोत्पानंतस्य कुत्रचिदिति वचनान्मिथ्याज्ञानेनांधं धेतमो निपतमिति ज्ञायते ५०

१. भीमोरुद्वः व्योमकेशो भवो भीम इत्यभिधानात् । २. सहस्रः वायोः सकाशात् तदनुग्रेहे हेतितयावत् । देवस्य भर्गः सहसो यतो जनीति श्रुतौ सहः शब्दस्य वायौ प्रयोगदर्शनात् ।

यस्य मनसः सुखदुःखं चकारणात् स्वमुक्तं तत्र तर्हि तत्प्रतीत्यमानं सुखदुःखं कारणत्वं अभिमाननिमित्तमेवेति जानता स्वकृतं भुजानेन पुरुषेण सौढर्यं तत्र कोपो न कार्य इत्याह जन इत्यादिनाश्रयेन । अस्पृजी वा यस्य सुखदुःखयोः हेतुर्जनः परदेहश्चेदिति तर्हि अत्र देहे वत् मानस्य देहव्यतिरिक्तस्यात्मनो निमित्तकपालनारिरेकवत् स्थितस्यापि कस्यापि दुःखं यात्तर्हि कल्पतदत्राह हीति । तदुःखं विवेकेनाविचारितेति भौमयोः पृथिवीकार्ययोस्तादृक्तादकपोरेव हि यस्यात्तस्मात्तदात्मनो भिमानकृतं दुःखमिति जानन्नेषामध्ये कतमाय कुप्येदित्यन्वयः । तत्रोदाहरणं जिह्वा मिति । स्वर्दाङ्गः स्वर्दतैः तस्या जिह्वाया वेदनायां स त्यामेनेव देहस्याचेतनत्वेनाभिमानजन्यं दुःखमिदमुक्तं भवति । जनशब्दः स्वतो जंवेकचिदेहे च वर्तते । इति वचनाज्जनशब्दो देहवाची ५१ देहस्याचेतनत्वेन दुःखहेतुप्रवृत्त्ययोगात् अभिमानस्य च परार्थी नत्वेनायुक्तमुक्तं किंतु देवतायाः सर्वस्मात्प्राधान्येन तद्धेतुत्वमुचितमित्यत्राह दुःखस्येति । यदि दुःखस्य हेतुर्देवतेत्युच्येत तद्वचनमस्तु विचारितेन धृते तथा हि विकारयोर्विकाराभिमानिनोर्देवयोः सकाशादुत्पद्यमानं तदुःखमभिमाननिमित्तमेव तत्रानिरभिमानस्यात्मनस्तेनाकस्यादतः स्वाभिदेवान्मतिकोपो न कार्य इति भावः तत्रोदाहरणं यदंगमिति यदास्वदेहे विकाराभिमानोद्वादिदेवताभिमान्यमानहस्ताद्यंगे न च सुखार्थं कचिद्विहृत्य ते तदा तसोऽहव्यमेव अन्यथा पुरुषः कस्मै कुध्येत हस्तादेरकारणत्वादयोग्य क्रोधादेर्मन एव कारणमत्रेति अविकाराश्चेदेवा विकारा इति शब्दिताः अभिमानाद्विकारस्य स्वतः शक्ता अभिभुवन्निजावकाशाद्विकारशब्दावच्छेदं पुक्तं देवानां ५२ मनसोपि सुखादिहेतुत्वमभिमानमंतरेण विचारासहमित्याह आत्मेति यद्यात्मानो दुःखादिकारणस्यादिति मंतं तत्र पृच्छामः दुःखादिकारणं भवन्म

जनोस्य हेतुः सुखदुःखयोश्चेत्किमात्मनश्चात्र हि भौमयोस्तत् ॥ जिह्वां कचिदंशं तस्मिन् तद्वदनायां कतमाय कुप्येत् ५१
दुःखस्य हेतुर्देवतास्तु किमात्मनस्तत्र विकारयोस्तत् ॥ यदंगमंगेन विहन्यते कचिद्विहृत्य तस्मै पुरुषः स्वदेहे ५२ आ
त्मायदिस्यात् सुखदुःखहेतुः किमन्यतस्तत्र निजः स्वभावः ॥ न ह्यात्मनोऽन्यदिति नृषास्यात् कुध्येत कस्मै न सुखं न दुःखम् ५३
ग्रहानि मित्तं सुखदुःखयोश्चेत्किमात्मनो जस्य जनस्य ते वै ॥ ग्रहेर्ग्रहस्यैव भवति पीडाः कुध्येत कस्मै पुरुषस्ततोऽन्यः ५४

नः स्वतो वा परतो वा नाद्य इत्याह । किमन्यत इति । अन्यतो दुःखस्वभावत्वेन विलक्षणान्मनसस्तत्र सुखस्वभावे आत्मानि चेतनोर्कं भवति न किमपि भयोः सुखादिस्वभावात् सिद्ध इति भावेनाह निज इति । चेत नस्य सुखस्वभावो मनसो दुःखस्वभावो निजो मित्यः सदा तन इत्यर्थः । निजमात्मीयानित्ययो रिति यादवः । द्वितीयं प्रत्याह नहीति । आत्मनोऽन्यतुः स्वकारणं न हि अहदुःखीरया भित्तुः संवृत्ते यदितथा पित नृषास्यात् शुक्तिरजतवत् । अन्यस्यान्यात्मत्वं न हृष्टचरमित्याह न सुखमिति । सुखं सुखरूपं दुःखं दुःखरूपं न भवति दुःखरूपं सुखरूपं न भवत्यतो भिमानं विनान्य निरूपणश्रमाणि कचिद्विद्वान् कस्मै कुध्येतेत्यन्वयः । जीवस्य सुखरूपस्य न दुःखं कचिदप्यते । अतो मनो भिमानेन दुःखी भवति नान्यथेति वाक्यमत्र मानं । यद्वा यदि मनः सुखादिहेतुस्तर्हि तत्तरयादुक्तं हि मनो भिमाननिमित्तं तदुःखविना तत्र सुख स्वभाव आत्मन्यन्यतो मनसो दुःखं संपादिकं न स्यादेव कुतोत्राह निज इति मनो धर्मो दुःखमात्मनो निजस्वभावो न हि कुतः तदात्मनोऽन्यद्वि प्रतीयमानस्य कागतिरत्राह यदीति । जपाकुसुमसामिप्याच्छस्यस्य लौ हित्यभि नृषास्यादतोऽन्यस्यान्यत्वेनेत्याह न सुखमिति जीवस्य सुखरूपस्य न दुःखं कचिदप्यत इत्यादौ रभिमानानी मंतं दुःखमन एव दर्शयतीत्यंगीकार्यम् ५३ देहस्य दुःखादिहेतुस्वेवाधकमाह ग्रहा इति ग्रहाणां तदा देहाः आत्मनो दुःखादेर्निमित्तं चेदविवेकदशायां अस्तु अजस्य स्वतो जन्मादिरहितस्य न भवति विवेकिनो जनस्य जीवस्य ते देहाः दुःखादेर्निमित्तं स्युः किं वै न स्युः अतो ग्रहेर्देहैः पीडाः देहानि मित्तं पीडाः अहस्य विषयग्रहणरूपस्य मनस एव भवति मनो भिमाने सत्येव ते स्युरित्यर्थः ततो देहादन्यः पुरुः पुरुषब्रह्मसरतीति ब्रह्मज्ञानी कस्मै कुध्येतेत्यन्वयः ५५

कर्मसाधनसुखदुःखयोर्हेतुरस्तु तथाप्यात्मनो जीवस्याजडत्वे सत्यतो नेना निष्ठं यात्कमिति शेषः । कस्वेदमत्राह तद्वीति तदुःखादिकं जडे जडात्मके मनसि द्वेषमासतः किं तत्राह देहइति देहे
वर्तमानोऽयं स्वतंत्रं परमात्मानं स्वस्वस्य स्वरूपचवेत्तीति स्वविन् । सुपर्णः सुखात्मकः पुरुषः कस्मै कुड्यत कर्मणे कुप्यतीत्यत्राह नहीति । जडात्मकमन आद्यभिमाननिमित्तदुःखादिकं कर्ममूलं न हि परमात्म
कर्मणेन कुप्येत यद्वा कर्ममूलमन आदेरभिमाननिमित्तदुःखं दिश्वतस्तस्य नास्तीति ५१ यो ह दुःखदेहेतुः कालोऽस्तीति मतं तर्हि नित्यसुखरूपस्याविवेकिनः आत्मनः किमनिष्ठं तत् बलं तात्मानोदुःखा
द्विलक्षणमनिष्ठं प्राप्तमत्राह तत्रैवे तत्र तत्रासात्यसौ दुःखादिस्तदात्मनः कालाधीनदेहस्यति प्राप्तमात्मनो नित्यत्वेन कालानधो नत्वा देहस्य तदगनाच्च तच्चनयुक्तदेहस्य जडत्वात् तत्तोदाहरणमाह नाग्रे
रिति लुप्तोपममेतत् यथाग्रेस्तापनिमित्तदुःखं यथाचहिमस्य तद्विमानिमित्तदुःखं न जडत्वादेवं देहस्यापि कालादिसंबधे विद्यमानेऽपि न दुःखं ननु तर्हि तदंतर्वातिनोऽहंरस्तदुःखं स्यादत्राह न परस्येति परस्य
प्रकृतिविलक्षणस्य बोधुः सर्वज्ञस्य हरेस्तदुःखं न युज्यते तस्माज्जीवस्य मनोभिमानमात्रं दुःखकारणमतः कस्मै कुड्येति । मदाकालादिसंबंधादुःखं देहस्य युज्यते । तथापि नैव दुःखी स जडत्वात् निपमेन न
आत्मनः सुखरूपत्वाच्च दुःखं युज्यते कचित् । तस्मान्मनोभ्रमेणैव दुःखी जीवो न चान्यथा । सर्वेषां मनसो नेता मनो रूपस्त्रिलोचनः । तद्वशाः सर्वदेवाश्च ते नैव सुखदुःखिनः । नियंता तस्य च प्राणस्ततोऽपि बलवत्

कर्मास्तु हेतुः सुखदुःखयोर्वै किमात्मनस्तद्विजडे जडत्वे ॥ देहस्ववित्पुरुषोऽयं सुपर्णः कुड्येत कस्मै न हि कर्ममूलम् ५५ कालोऽस्तु हेतुः सुखदुःखयोश्चे किमा
त्मनस्तत्र तदात्मनोऽसौ ॥ नाग्रेर्हि तापो न हि मस्य तत्स्यात् कुड्येत कस्मै न परस्य बोधुः ५६ न केनचित् क्वापि कथंचना स्य द्वंद्वो परागः परतः परस्य ॥ यथात्म
नः संसृतिरूपिणः स्यादेवं प्रबुद्धो न विभेति भूतैः ५७ एतां समास्थाय रात्मनिष्ठामध्यासितां पूर्वतमैर्महर्षिभिः ॥ अहं तरिष्यामि दुरंतपारंतमो मुकुंदां प्रि
निषेवयैव ५८ श्रीभगवानुवाच ॥ निर्विघ्नं प्रविशेत्तत्तमः प्रव्रज्य गां पर्यटमान इत्थम् ॥ निराकृतो सद्भिरपि स्वधर्मादं कपितोऽसौ मुनिराहगाथाम्
५९ सुखदुःखप्रदान्यः पुरुषस्यात्मविभ्रमः ॥ मित्रो दासी न रिपवः संसारः स्वमनस्ततः ६० तस्मात्सर्वात्मना तात निगृहाण मनो धिया ॥ मय्यावेशितया
युक् एतावान्योगसंग्रहः ६१ य एतां भिक्षुणा गीतां ब्रह्मनिष्ठां समाहितः ॥ धारयन् श्रावयन् शृण्वन् द्वंद्वैर्नैवाभिभूयते ॥ ६२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे
एकादशस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

रः । तद्वियंता हरिः साक्षात्परमानंदलक्षणः । इति वाक्यमुक्तार्थे प्रमाणम् ५६ न परस्येति ताद्विवृणोति न केन विदिति यथा संसृतिरूपिणः संसारकारणस्वभाववतः आत्मनो मनसो यथा द्वंद्वो परागः द्वंद्वोऽप्यराहु
ग्रहणं तथा स्य परतः परस्य हरेर्द्वंद्वो परागो न स्यात् इदमेव श्रद्धेयमिति भावेनाह एवमिति । एवं प्रबुद्धः एव विवेकज्ञानी एवं विधेरज्ञानिभूतैः स्वलैः कृतादुपद्रवाभिविभेति ५७ एवं विरक्तिर्भगवदं प्रिभक्तिद्वारा संसार
निर्भोकहेतुरित्वाह एतामिति युक्तं वां धिनिषेवयैव एतां परमात्मनिष्ठामनःसंपलक्षणं व्यवस्थां समास्थापयिष्यतीत्यपरमात्मज्ञानलक्षणं वा प्राप्य अत्र प्रमाणमाह अध्यासितामिति सम्पगनुष्ठितां तमः अ
ज्ञाननिमित्तं संसारम् ५८ श्रद्धेयं गमाथेति भावेनाह निर्विघ्नेति ५९ गाथायास्तात्पर्यमाह सुखेति आत्मनि मनसि कृटो विविधभ्रम एव सुखदुःखप्रदः अन्योनैव ततो मित्रो दासी न रिपुलक्षणश्च संसारः स्व
मनः स्वमनो हेतुः ६० मनो निग्रहयोगमाह तस्मादिति एतावान् मनःसंपलक्षणः ६१ फलमाह य इति ब्रह्मनिष्ठां ब्रह्मोत्कर्षज्ञानपूर्वकमनो निग्रहलक्षणम् ॥ ६२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे
एकादशस्कंधे त्रिजपध्वजवृक्षटीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

सृष्ट्यादिपाथार्थज्ञानमिथ्याज्ञाननिवर्तकमितिकथयत्यस्मिन्ध्याये तत्रत्यर्थोपनिषोपरमेतेत्युक्तविकल्पनिवर्तकोपायः कइत्युद्धवस्पहादेशंकां परिहर्तुकामाह अथेति सांख्ययथार्थज्ञानपूर्वः पुरातनैः विकल्पनिवर्तकत्वेन निश्चितम् १ ननु विकल्पसत्तितद्वा नाम सांख्यवचनप्रतिज्ञानसंगच्छते स एव न संभवति तथाहि किमुत्पत्तिमभूतिसांख्यविकल्पितमुतांतरात् नद्यः रवभावस्यानिवृत्त्यनुपपत्तेरिति तत्राह आसीदिति अथोत्तरमेषुष्टिसमये ज्ञानमर्थश्चैकमेव यथैकार्थो विषयः तथैव ज्ञानविषयमनतिक्रम्य वर्तमानमासीत् किमनेनोक्तं भवतीत्यत्राह अकल्पितमिति संशयविपर्यया विषयत्वमुक्तं भवति कस्मिन्काले इदमुत्पन्नमत्राह कृतयुग इति तत्रापिकदेत्यत उक्तं आदाविति संगयाद्यन्यथाभावः कस्मात्तन्नाभूदिति तत्राह यथेति कृतयुगमारभ्य ज्ञेता युगजनाविवेकानिपुणा इति यदायस्मात्तस्मादिति शेषः पुरुषबुद्धिदौर्बल्यनिमित्तं ज्ञानस्यान्यथात्वं सात्त्विकत्वेन तदानीं तनानां तदभावादेकप्रकारमेव ज्ञानमिति भावः अथाथो नंतराप्यर्थविकल्परामंगल्यतिपादवः । यथैवार्थस्तथा ज्ञानं ज्ञानार्थैक्यमुदाहृतं । तथा कृतयुगे प्रायस्तदन्येषु तु कुत्रचिदिति वाक्येन विज्ञानवादिमतमत्रोच्यत इत्येतन्निरस्तम् २ द्वितीयोक्तिं कारणमत्राह तन्मयेति तत्सत्यं ज्ञानार्थैक्येन मिथो विरोधराहित्येनावाधितं ज्ञानं पश्चात् ज्ञेता यद्विद्याद्वंदवादीवेति संशयमापन्नं समभवत्संजातं तत्तद्वापरादौ इदमेव नान्यदिति विपरीतप्रत्ययेन समभिन्नमवदित्यन्यथः समभेदे समीचीने सुष्ठु ज्ञासु खेप्ति । कालस्वभावयोः सदा तत्त्वेन सदा विकल्पसंभावत्वेन सदा स्यादपि देवताद्यन्यतमस्याल्लुब्धत्वेनानंतवेदादिशब्दराश्यर्थस्वरूपस्यावगादुमशक्यत्वेन कारणत्वा नुपपत्तस्तत्तच्छोभ्यफलदानसमर्थेन वैषम्यादिदोषविधुरेण सर्वज्ञेन कारणेन भाष्यमिति भावेनाह मयेति फलरूपपातिहितं कारणतीति फलरूपतेन तामसादिजीवानां स्वस्वयोग्यतमादिकलदात्रेत्यर्थः केवलेन मया तथास्त्विति विकल्पितं तामसादिजीवबुद्धिमनुसृत्य नानेव कल्प

श्रीभगवानुवाच ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि सांख्यं पूर्वविनिश्चितम् ॥ यद्विज्ञाय पुमान् सद्योजह्याद्वैकल्पिकं भ्रमम् १ आसीज्ज्ञानमथो ह्यर्थश्चैकमेव विकल्पितम् ॥ यदा विवेकानिपुणा आदौ कृतयुगे जनाः २ तन्मया फलरूपेण केवलेन विकल्पितम् ॥ वाङ्मनोगोचरं सत्यं द्विधा समभवद्ब्रह्म ३ तयोरेकतरो ह्यर्थः प्रकृतिसोमयात्मिका ॥ ज्ञानं त्वन्यतमो भ्रमः पुरुषोऽसौ मिधीयते ४

तं अनंतशब्दराशिगोचरस्य बृहत्तरस्य दुर्ज्ञेयत्वेन अश्रद्धेयत्वं नेति भावेनोक्तं वागिति शब्दोवाङ्मनोगोचरार्थो मनोगोचरस्ताभ्यामुत्पाद्यमानत्वेन च कल्पितमिति शेषः यद्वा तच्छब्दार्थात्मिकमुभयबृहत्तरमिति यस्मात्तस्माद्वाङ्मनसपोरगोचरत्वाच्च द्विधा भूदिति ३ सम्यग्विषयविषयीकरणमंतरणज्ञानार्थैक्यमत्र नोच्यत इति भावेन ज्ञानार्थो भिन्नानि देवतास्वरूपं तावदाह तयोरिति तयोर्ज्ञानार्थयोरेकतरो योर्थो विषयलक्षणः सप्रकृतिर्गायत्रीनाम्न्यामकृत्याभिन्नमन इत्यर्थः सापि न स्वतंत्रेत्याह सेति साप्रकृतिरुभयोर्लक्ष्मीविष्णुसत्त्वयोरावयोरात्मा देहः प्रपन्नश्च यस्याः सा तथा मया श्रिया च सृष्ट्यानुग्राह्येत्यर्थः अन्यतमो भगो ज्ञानं यत्सोऽपि पुरुषः पुरुषनाम्ना ब्रह्मणाभिन्नमन इत्यर्थः सोऽप्युभयात्मक इत्यनुसंवेपं मया श्रिया च सृष्टः अनुग्राह्येत्यभिधीयते । ज्ञानाभिमानि पुरुषः स ब्रह्मा समुदाहृतः । अर्थाभिमानि प्रकृतिर्गायत्री सा प्रकीर्तिता । तयोर्नयामको विष्णुः श्रीश्चातुर्ग्राहिका मृता । वायुस्तु ब्रह्मणः पुनः प्रकृतौ समजायत । त्रिगुणात्मा समुद्दिष्टः प्रायः सत्त्वात्मकस्तथा । गायत्री चैव सा वित्री तथैव च सरस्वती । एवं त्रिरूपा प्रकृतिरेका सत्त्वादिभेदतः । तासु वीर्यसमुत्पृष्टं ब्रह्मणैकत्वमार्गं । स सूत्रात्मा समुद्दिष्टो वायुर्लोकमपायकः । तस्यापि सूत्रं भगवान्धारणाद्विष्णुरव्ययः । सूत्रपुत्रस्त्वहकारः सरुद्रः समुदाहृतः । सूत्रात्मनामहाश्वैव सहजा तश्चतुर्मुखः । तस्यापि पुनोहकारः स चानंत उदाहृतः । अनंतादिपुरुषोद्भूतलक्षणैस्ति त्रिधा । वैकारिको ब्रह्मजस्तु तैजसो वायुजः मृतः । तामसो नंतजश्चैव स एको गुणभेदतः । इति स्मृतिसूचकेन हि शब्देन क्रिमप्रमाणमिति शंकां परिहरति ४

१. ज्ञायते अनेनेति ज्ञानं साधनं शास्त्रं प्रसिद्धं ज्ञानं च ग्राह्यं एवमुत्तरत्रापि एवमिति वाङ्मनोगोचरत्वं संभवति । २. सत्यं त्रिप्रभृत्यविकल्पितस्य सांख्यं निवर्तकमुपेतिकचिन्ताः ।

मतिज्ञानसाख्यप्रवचनविनाज्ञानार्थैक्यादेक्यनोर्केनसंगतामित्यतस्तत्परवर्षात्किं तमोरजइत्यारभ्यएषाख्यइत्यनेन वायुस्तुब्रह्मणःपुत्रःप्रकृतौसमजायत । त्रिगुणात्मासमुद्दिष्टःपापःसत्वात्मकस्त
थेत्यादिभ्याख्यातमपिमदमत्पकारायकिंचिद्व्याक्रियते तथाहि सृष्ट्यादौमत्तोगुणत्रयाभिमानिन्यालक्ष्म्यापुरुषप्रकृतीब्रह्मगायत्र्याख्येजाते वाशब्दश्चार्थे तदनुमयालक्ष्म्याचपुरुषानुमतेनपुरुषना
म्नोब्रह्मणःस्वमर्तुःप्रेरणयाचप्रक्षोभ्यमाणायास्तस्याःप्रकृतेः तमोरजःसत्त्वमितिगुणाभिमानानित्रीणिद्रुपाभिगायत्रीसावित्रीसरस्वतीसंज्ञानुभवन् ५ ततःकिमभूदत्राह तेभ्यःसमभवत्सूत्रमिति अयंभा
वः तेषुरूपेषुपुरुषनाम्नाब्रह्मणामगर्धानेकृतेसतितेभ्यःपृथक्पृथक्जातंपश्चादेकत्वमापन्नसूत्रमभवत् कीदृशं मत्सूत्रेणचसंयुतं ममसर्वाधारेणरूपेणसंयुतंसर्वजगदाधारवायुतत्त्वमुत्पन्नमित्यर्थः वायु
नावैगौतमसूत्रेणेत्यादिनावायोःसर्वाधारत्वंसिद्धं अत्रसूत्रशब्देनमहतत्वाभिमानिचोब्रह्मणोद्वितीयंचतुर्मुखाख्यरूपंवायुनासहोत्पन्नमितिज्ञातव्यं सूत्रात्मनामहांश्यापिइतिप्रमाणानुगुण्यात् ततो
विकुर्वत्तइत्यस्याप्यर्थः तस्माद्विकुर्वतः सृष्टिकामात्सूत्रनाम्नोब्रह्मणःसाजज्ञे योविमोहकोहंकारोनंतः अयमेवसूत्रनाम्नोवापोरपिजज्ञे विकुर्वतःसूत्रनाम्नोब्रह्मणोपोविमोहकोवैकारिकोदरुःसो
पिजज्ञे पुनश्चविकुर्वतः सूत्रनाम्नोवायोर्विमोहकस्तैजसरुद्रःसजज्ञे योब्रह्मजोनंतःतस्मादपिविकुर्वतःयोविमोहकोहंकारस्तामसःसजज्ञेइतिवैकारिकोब्रह्मजस्तैजसोवायुजस्तामसोनंतइतिरुद्रत्रिधाजातः

तमोरजःसत्त्वमितिप्रकृतेरभवत्गुणाः ॥ मयाप्रक्षोभ्यमाणायाःपुरुषानुमतेनवा ५ तेभ्यः समभवत्सूत्रमत्सूत्रेणचसंयुतम् ॥ ततोविकुर्वतोजातोयोहंकारो
विमोहकः ६ वैकारिकस्तैजसश्चतामसश्चेत्यहंत्रिवृत् ॥ तन्मात्रेन्द्रियमनसांकारणंविदचिन्मयः ७ अर्थस्तन्मात्रकोजज्ञेतामसादिन्द्रियाणिच ॥ तैजसादेवता
आसन्नेकादशचैकृतात् ८ मयासंचोदिताभावाःसर्वेसंहत्यकारिणः ॥ अहमुत्पादयामासुर्ममायतनमुत्तमम् ९ तस्मिन्नहंसमभवमंडेसलिलसंस्थिते ॥
ममनाभ्यामभूत्पद्मंविश्वाख्यंतत्रात्मभूः १० सोऽजतपसायुकोरजसामदनुग्रहात् ॥ लोकान्सपालान्विश्वात्माभूर्भुवःस्वरितित्रिधा ११ देवानामो
कजासीत्स्वर्भूतानांचभुवःपदम् ॥ मर्त्यादीनांचभूर्लोकःसिद्धानांत्रितयात्परम् १२ अधोसुराणांनागानांभूमेरोकोऽजत्प्रभुः ॥ त्रिलोक्यांगतयःसर्वाः
कर्मणांत्रिगुणात्मनाम् १३

६ इहमेवस्पष्टयति वैकारिकइति त्रैविध्यस्यप्रयोजनमाह तन्मात्रेति तन्मात्रशब्देनपंचभूतानिलक्षितानि श्रोत्रादीन्द्रियाणिमनःशब्देनइन्द्रियाभिमानिनोदेवाश्चैकारणंतामसाद्यहंकारत्रयं त्रिविधो
रुद्रःकीदृशमविदचिन्मयभशीकृतचेतनाचेतनप्रपंचः विदचिद्यद्देशेसर्वसरुद्राश्चर्वाचिन्मयइतिमानं ७ उक्तमेवविवृणोति अर्थइति तामसादहंकारात्तन्मात्रकोर्थःपंचभूतलक्षणं तैजसाहंकारादिद्रिया
णिवैकृताद्वैकारिकान्मनसासहतदभिमानिन्यएकादशदेवताआसन् ८ एवंसृष्टेश्रुतुर्विशतिसंख्यैर्महदादितत्त्वैःकिंकृत्यमत्राह मयेति ९ आयतनत्वंदर्शयति तस्मिन्निति चिदानंदशरीरस्तुप्रविष्टोऽहं
रिःस्वयं । तत्रामेभूतदेहोभूत्पद्मावपिचतुर्मुखः । चतुर्मुखस्तुसर्वादेव्याप्तदेहोमहातपाः । हरिस्तुसर्वव्याप्तोभूतदेहोनतुल्यचित् । नैवास्याप्राकृतोदेहःप्रादुर्भविष्यपिचित् । इत्यनेनहरेर्भूतदेहोनारतीति
ज्ञायतेऽममवंसमीचीनस्यव्याप्तोभवं नतुत्पन्नोभवाभीत्यर्थः १० तपसाज्ञानेन ११ ओकोनिवासस्थानं त्रितयात्परमहरादिकं १२ कर्मभेदेनत्रिलोक्याःस्थानभेदमाह त्रिलोक्यामिति १३

महर्लोकदिशाशौकसाधनमत्राह योगस्येति मद्रतिमत्प्राप्तिः नैवविषगादमत्तस्यमहर्लोकदिकागतिः । भक्तपुत्रेकात्कमादूर्ध्वयावद्विष्णोःप्रवेशनं । एवंज्ञानाविनासापिमहर्लोकदिकागति । ज्ञानोद्रेकात्कमादूर्ध्वयावद्विष्णोःप्रवेशनं । नित्यंशोभयवद्रूपस्यापरोक्षदर्शनं । मुहूर्तमात्रंज्ञानस्यान्महाज्ञानततोधिकं । ज्ञानेनब्रह्मलोकःस्यान्महाज्ञानाद्वरेगतिः । सदैवास्मिन्चित्तंभानंतपइत्युच्यतेबुधैः । अपरोक्षदशापुक्तंनित्यंषण्मात्रकालया । अपरोक्षदशानित्यमेकमात्रायुजायुतं । योगनाज्ज्ञानमुद्विष्टंघनंनित्यमस्मिद्धितं । तच्चतुर्भागायानित्यमपरोक्षदशायुतं । पादयोगसमुद्विष्टंघनंनित्यमस्मिद्धितं पादयोगान्महर्लोकजानोलोकस्तुयोगतः । तपस्तुदपोलोकःप्राप्यतेनान्यतःकाचदिति स्मार्तवाक्येनमहर्लोकदिशाप्राविपसाधनविशेषावगंतव्याः १४ भक्तियोगराहित्यकास्थितिरत्राह मयोति कालात्मनाज्ञानाद्यास्मनाधात्राकारकेणमयाभोरतर्कमयुक्तमिदंजगदेतस्मिन्गुणप्रवाहेउन्मज्जतिस्तृप्तमवतिनिमज्जतिसंहृतमवति १५ तमेवमेरणप्रकाराववृणोति अणुरिति अतीतानागतवर्तमानत्वेनयोयोभावःपदार्थः प्रसिध्यतिउत्पन्नोवर्तते तत्सर्वमुभयसंयुक्तमपाचित्प्रकृत्याचसरस्वत्यापुरुषेणहिरण्यगर्भेणसंयुक्तमस्माभिः प्रविश्यमेरितंचयस्मात्तस्मादद्यापिसर्वद्वंद्वीभूयस्थितंदृश्यते १६ ननुकार्याणांनिमित्तकारणेनभेदः कुलोहदृष्टितनत्रांका किंतुपादानकारणेनकथमितिवाह यास्त्विति । तुःस्याद्वेदेवधारणइतिवचनात् । तुशब्दोविशेषवृत्तिपस्यमहदादिकार्यस्ययःसत्त्वादिकारणविशेषः आदिरुपादानकारणघटस्य

योगस्यतपसश्चैवज्ञानस्यगतयोमलाः ॥ महर्जनस्तपःसत्यंभक्तियोगस्यमद्रतिः १४ मयाकालात्मनाधात्राकर्मयुक्तमिदंजगत् ॥ गुणप्रवाहएतस्मिन्नुन्मज्जतिनिमज्जति १५ अणुर्बृहत्कशःस्थूलोयोयोभावःप्रसिध्यति ॥ सर्वेषुभयसंयुक्तप्रकृत्यापुरुषेणच १६ यस्तुयस्यादिरंतश्चसर्वैमध्यंचतस्यतत् ॥ वि कारोव्यवहारार्थयथातैजसपार्थिवाः १७ यदुपादायपूर्वस्तुभावोविकुरुतेपरम् ॥ जादिरंतोयतोयस्मिस्तत्सत्यमभिधीयते १८

मृद्विव अंतश्चल्यस्थानंचयस्मात्तस्मात्तस्यकार्यस्यमध्येचसर्वैरान्य-इत्यतउपादानकारणेनाभेदःकार्यस्येतिनिश्चीयते मृद्वइतिभावानुरक्तप्रत्ययवेद्यत्वात्व्यवहारार्थः हानोपादानादिव्यवहारविषयोविकारोविबिधप्रकारइत्येकास्मिस्ततौनष्टेनष्टःपटइत्यौपचारिकासामानाधिकरण्येविनष्टतंतुनैवपटस्यभेदः नान्यैरतोभेदाभेदइतिजानीहि कथमत्रोदाहरणमाह यथेति यथालोहमृदाद्युपात्तपटादिपदार्थाः विनाशिरूपेणभेदवंतोपादावर्तमध्येचकारणेनाभिन्नाभ्यनुभूयतेइति प्रकृतेस्तुविकाराणांकोट्यंशोभेदउच्यते । तथैवैकांशतोभेदःसतोपिनाभेदवर्जितः । भेदाभेदमतःमाहुरभेदवातपोर्बुधाइतिप्रमाणसिद्धोविशेषस्तुनष्टवते यद्वा व्यवहारार्थोव्यवहारनिवर्तकोविकारोविनाशलक्षणः तस्यावयवस्येतनेभेदइतिनमध्यइतिवा १७ ब्रह्मणोविकारात्पंचइतिकेचित्चिन्मतंयस्याह यदुपादायेति यद्वा मूल्यनिमित्तंब्रह्मइतरकारणेभ्योव्यावर्तयति यदिति तुशब्दोब्रह्मणोमुख्यत्वमभिधेतिपूर्वभावःउपादानलक्षणःपदार्थः प्रकृत्यादिष्वेहलोपादायीनीमित्तकारणतयाआदाययस्यब्रह्मणःसामर्थ्यमाश्रित्यापरंकार्यरूपभावपुद्गलिकुरुतेविकारपतिच यतोब्रह्मणोऽस्यआदिरंतश्चयस्मिन्ब्रह्मणिमध्येचाविरथितस्तद्ब्रह्मसत्यंपरमार्थलक्षणंस्वतंत्रविकारादिदोषविधुरंचेत्यर्थः पारमार्थिकसत्यत्वंत्वातंन्यमभिधीयते । तद्विष्णोरेवान्यस्यवदन्येषांसदास्तितीतिवचनात् १८

१ योगस्तपोज्ञानमितित्रीणिसाधनान्युक्तानि महारादिवर्कुंठांतानि पंचकलान्युक्तानि अतःकथमितिचेत्सत्यं योगपदेन पादयोगः योगश्चेतिद्वयं तपइत्येकं ज्ञानंमहाज्ञानचेतिद्वयं क्रमेणमहारादिलोकसाधनानी-
स्थाशयेच तत्तत्साधनलक्षणमाह नित्यशब्दादिना ।

इतोपि विकारमन्तरेण मुख्यकारणं ब्रह्मैव प्रकृत्यादीनां सत्तायास्त्वदधीनत्वादिति भावेनाह प्रकृतिरिति सत्त्वादिगुणरूपाप्रकृतेरस्य जगतः उपादानमात्रं परः पुरुषः हिरण्यगर्भः आधारः कालोऽपि रूपांतरणेऽहिरण्यगर्भेऽवसतो जयतो भिर्यजकः निमित्तकारणं जगदानमाधारोऽयं जक इति कारणत्रयं ब्रह्म सर्वशक्तिपूर्वमहमेव तेषां तच्छक्तिप्रदोऽहमित्यर्थः हिंशब्देन । कालाभिमानात् ब्रह्मा तु काल इत्यभिधानेन । सर्वजिवाभिमानात् परः पुरुष उच्यते । प्रकृतिर्नाम तत्पत्नी प्रकृतेरभिमानिनी । सा प्रसूते जगत्सर्वसूत्रमारभ्य सर्वं शक्तिं सृजति । तु शब्दः प्रकृत्यादिभ्यो ब्रह्मणो महान्विशेषोऽस्तीति सूचयति तदुक्तं आधारोऽयं जकश्चैव प्रसूती तावत्केशवः । कालमकृतिपुंसां च तन्मूलमकृतेरपि । आधारोऽयं जकश्चैव सर्वस्यापि नियामक इति १९ इतोपि जगतः सृष्ट्यादेर्मुख्यकारणं ब्रह्मैव इति भावेन सृष्ट्यादेः कालावधिमाह सर्ग इति अपमर्थः यावत्स्थिति रस्ति तावत्सर्ग इत्युक्तिरपि औपपत्त्येण प्रवर्तते यावदक्षिणं यदालयः स्यादिति हरेः स्मरणं तदा स्थित्यंतः स्थितेरंतः प्रलयो भवतीति उत्पत्त्यादिकं भगवत्कर्तृकमित्यर्थः २० अधुना क्रममाप्तं लयं निरूपयति विराडिति विराडं डकोश भुवनैः सह पंचत्वाय कल्पते पंचत्वानंतरं त्रयमपि अविशेषाय सत्त्वादिगुणानुद्वेगाय नाशायैत्यर्थः विशेषेण गुणोद्वेगाद्विशेषं पृथिवीं स्मृतेति वचनात् अंडकोशनाशानंतरं पृथिवी लयोऽपि सूच्यते नेनेति लोकानां चतुर्दश संस्थोपेतानां कल्पः विकल्पनां विकल्पो वांतरकल्पो विविधकल्पना च यस्मिन् स तथा समयासाद्यमानः विनाशाय प्रेमाणाः २१ अविशेषायेति प्रस्तुतं पृथिव्या

प्रकृतिर्ह्यस्योपादानमाधारः पुरुषः परः ॥ सतो भिर्यजकः कालो ब्रह्म तत्रितयं त्वहम् १९ सर्गः प्रवर्तते तावत्पौर्वापर्येण नित्यशः ॥ महान् गुणविसर्गोऽर्थः स्थितं तोयावदक्षिणम् २० विराग्मयासाद्यमानो लोककल्पविकल्पकः ॥ पंचत्वाया विशेषाय कल्पते भुवनैः सह २१ अन्ने प्रलीयते मर्त्यं अन्नं धाना सुलीयते ॥ धाना भूमौ प्रलीयते भूमिर्गन्धे प्रलीयते २२ अप्सु प्रलीयते गन्ध आपश्च स्वगुणेरसे ॥ लीयते ज्योतिरपि रसो ज्योतीरूपे प्रलीयते २३ रूपं वायौ स च स्पर्शो लीयते सोऽपि चांबरे ॥ अंबरं शब्दोऽन्मात्रं इंद्रियाणि स्वयोन्येषु २४ योनिर्वैकारिके सौम्य लीयते महतीं श्वरे ॥ शब्दो भूतादिमप्येति भूतादिर्महति प्रभुः २५ स लीयते महान् स्वेष्टुगुणेषु गुणवत्तमः ॥ तेव्यक्तेः संप्रलीयंते तत्काले लीयते व्यये २६ कालो मायामये जीवे जीव आत्मनि मय्यजे ॥ आत्मा केवल आत्मस्थो विकल्पापायलक्षणः २७ एवमन्वीक्षमाणस्य कथं वैकल्पिको भ्रमः ॥ मनसो हृदितेऽष्टेतव्यो मीवाको दयेतमः २८

दिलयं विविच्य आह अन्न इति अन्नाभिमानिनामभिमानानां च एकोक्त्या निरूपमाणो लयोऽभिमानिनोऽभिमान्यमानस्य स्वकारणेऽभिमान्यमाने विवक्षित इति देव्या मौषधिमानिन्वां लीयते आभिमानिनः तपुकेः अन्नमन्नाभिमानिनी धानास्वौषधीषु औषध्यभिमानिन्वां देव्यां गन्धे स्वसूक्ष्मरूपे २२ २३ इंद्रियाणि स्वयोन्येषु तैजसाहंकारे इंद्रियाभिमानिनश्च स्वयोनौ वैकारिकाहंकारे २४ योनिर्वैकारिकस्ते जस्र्वाहंकारः विकारजत्वाद् वैकारिकमहति चतुर्मुखे लीयते ईश्वरे ईश्वरशक्त्यमिति विकारजत्वाच्च महान्वैकारिक उदाहृतः । ईशनादींश्चरैश्चैव ब्रह्मा बृहगतस्मृत इति स्मृतेः । भूतादितामसाहंकारं स भूतादिरनंतद्वारेण महति महत्त्वाभिमानिनि २५ समहान् स्वेष्टुगुणेषु कारेषु गुणाभिमानिनीषु गायत्रीसावित्रीसरस्वतीषु तेषु गुणास्ताः सत्त्वादिगुणवाच्यास्तित्वः अव्यक्तेः प्रकृत्या लयस्वमूलरूपे तदव्यक्तमव्यक्तमभिमानिनां गायत्रीपुरुषाभिधेयैर्विषयैः लीयते स पुरुषः कालनामिदं स्वस्मिन् २६ कालोऽपि विविच्य मायामये जीवे मूलप्रकृत्यभिमानिन्यामहा लक्ष्म्यां जीवनाम्नीश्वरजे आत्मनि मायैविशेषरसिलक्षणं लयमाप्नोति आत्मस्वरूपं विकि आत्मेति आत्मा पूर्णगुणः केवलः प्रकृति संबंधविधुरोऽसमाधिकश्च आत्मस्थ अनन्याधारः अतएव लयादिहीनः विकल्पापायलक्षणः सम्यक्ज्ञानस्वरूपः । विध्याज्ञानापगमो लक्षणं यस्य स तथेति वा २७ कथितं सृष्ट्यादिस्मरणफलमाह एवमिति वैकल्पिको भ्रमः विरुद्धकल्पनालक्षणमन्यथाज्ञानमनस उत्पन्नं हृदि बुद्धौ २८

उक्तार्थोपसंहरति एष इति प्रतिष्ठोमेन विपरीतक्रमेण संहारकथनं अनुलोमेन यथाक्रमेण सृष्टिकथनं संशयग्रंथिहेतिकः संसारबंधत्वनदहने अग्नेर्वालायमानः परावरदशा सर्वज्ञेन गायत्रीचैव सावित्रीतथैव तु सरस्वती । एवं त्रिरूपा प्रकृतिर्ब्रह्मपत्नी कीर्तिता । महत्तत्वात्मको ब्रह्मा तज्जत्वा तत्र लीयते । गुणाधिकः पतिरपित स्याः सत्त्वादिभेदतः । त्रिविधामूलरूपायां प्रकृत्या सा प्रलीयते । प्रकृतिरूलरूपा सा ब्रह्मपत्नी जगन्मया पुरुषाभिधैविरचते सस्वस्मिन्कालमंज्ञके । कालामिधो विरचस्तु महालक्ष्म्यां विलीयते । जीवमायेतिया माहुः सा च सत्त्वादिभेदतः । त्रिविधैकत्वमापद्य विष्णवे वा विलीयते । हरेरत्यंतसामिप्यलपोलक्ष्म्याः प्रकीर्तिताः । पुरुषेणातिसामिप्यप्रकृतेर्लेय उच्यते । ब्रह्मा च प्रकृतिश्चैव मुक्तिगौ विलयेयतः । अतस्तौ भिन्नदेही नु ज्ञानमात्रौ समीपमाविश्यादिप्रमाणसिद्धत्वात् सर्वज्ञेन परमात्मेन भयाभोक्तत्वात् केदं नु भूषुभिरवश्यं ब्राह्ममिति भावः २९ इति श्रीभाग० महा० एकादशस्कंधे विज० टी० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ उक्तज्ञानाधिकारी सात्विक एवेत्यभिप्रेत्य सत्त्वादिगुणानां वृत्तीर्वक्तव्यमिदं ध्यायेत् तत्र प्रथममभिप्रायं वृत्तीराह गुणानामिति सत्त्वादिगुणानामभिप्रायां च मध्येन गुणेन पुमान्यथा भवेत्तथा तच्छंसनो मे सकाशादिदमुपधारय १ इतराभ्यामभिप्रायगुणवृत्तिराह शम इति ईशान्नानं स्मृतिरसं दृष्टा द्वास्मरणं त्यागो निषिद्धस्य अ

एष सांख्यविधिः प्रोक्तः संशयग्रंथिहेतिकः ॥ प्रतिष्ठोमानुलोमाभ्यां परावरदशामया ॥ २९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ गुणानामप्यभिप्रायां पुमान्येन यथा भवेत् ॥ तन्मे पुरुषवर्षेदमुपधारय शंसतः १ शमोदमस्ति तत्तत्क्षेक्षातपः सत्त्वं दया स्मृतिः तुष्टित्यागो स्पृहा श्रद्धा ह्रीः क्षमानिस्तुतिर्धृतिः २ काम ईहामदस्त्वृणास्तं भजाशीर्भिक्षा सुखम् ॥ मनोत्साहो यशः प्रीतिर्धातृर्धर्मो बलो दयमाः ३ क्रोधो लोभो नृतां हिंसामायादंभोक्षमा कलिः ॥ शोकमोहो विषादार्त्ता निद्रा शाभीरनुद्यमः ४ सत्त्वस्य रजसश्चैव तमसश्चानुपूर्वशः ॥ वृत्तयो वर्णित प्रायाः सन्निपातमथोऽशृणु ५ सन्निपातस्त्वहमिति ममेत्युद्धवयामतिः ॥ व्यवहारः सन्निपाते मनोमात्रेन्द्रियासुभिः ६ धर्मे चार्थे च कामे च यदा सौपरिनिष्ठितः ॥ गुणानां सन्निकर्षोऽयं श्रद्धारतिधनावहः ७

स्पृहानिषिद्धेच्छा राहित्यं निस्तुतिरात्मप्रशंसावर्जनं धृतिर्विषयविचिंतनस्यानुद्रेगः एते गुणाय स्य संति सत्तात्विकः सांख्यज्ञानाधिकारीत्युक्तमनेन २ रजोगुणवृत्तीराह काम इति कामो विषयराग ईहा निषिद्धचेष्टा वृष्णानलं बुद्धिः स्तंभ उक्तानं गीकारित्वं आशीः धनाकांक्षा भिदाभेदकण्ठं अन्यथा ज्ञानं वा असुखं दुःखं राजसस्य दुःखं तामसस्य दुःखं भवतीति किं कृत्यमित्यभिप्रायेणोक्तं तदुक्तं राजसेपि यदा दुःखं तामसे किमु ते तत् । राजसे दुःखवचनं तामसेति विवक्ष्यते । एवं विधुगुणो राजस इत्यर्थः ३ तमोगुणवृत्तीराह क्रोध इति माया कण्ठं अविद्यमानमहिमप्रकटनं दंभः अस्थानेऽपि क्रोधोऽक्षमा कलिः क्रुलहः मोहोऽज्ञानं आशोऽत्कंठा एवं विद्यस्तामसाधिकारीति ४ उक्तवृत्तीः विविनक्ति सत्त्वस्येति सन्निरातुं गुणानामभिप्रायां वृत्तनिष्ठतयाह सन्निपात इति देहे कलत्रादौ योऽकारः ममकारश्च सत्त्वादिगुणानामिच्छा लक्षणः मात्राः शब्दादयः सन्निपाते सति ५ ६ मनोमात्रेन्द्रियासुभिर्व्यवहारो भिज्ज्ञानादिलक्षणो भवतीत्युक्तं विवृणोति धर्मे चेति यदा सौपरिण्योयमीदौ परिनिष्ठितो भवति तदा तस्यायं गुणानां सन्निकर्षः श्रद्धादिको भवति यदा धर्मे निष्ठा तदा श्रद्धा यदा र्थे निष्ठा तदा धनकारी यदा कामे निष्ठा तदा रतिकरोतीत्यर्थः ७

यर्हिष्टहाश्रमेपुमान्प्रवृत्तिलक्षणांनिष्ठांभजमानः स्वधर्मेचानुतिष्ठेतत्रसागुणानांसमितिःमिश्रीभावइतिद्वष्टव्यं ८ व्यवहारस्यसन्निपातमूलत्वेऽयंसात्विकः इत्यादिकथंघटतइतितत्राह पुरुषमि
ति कामादिभिः लिंगैःपुरुषसत्त्वगुणयुक्तमनुमायात् अनुमानेनजानातु कामादिभिरप्येवं ९ स्वभक्तेष्वेदसात्त्विकादिविवेचनप्रकारंदर्शयति यदेत्यादिश्लोकद्वयेन १० आशिषःसंपदआशास्य
मनस्यभिसंथाय ११ एवंविधविभागस्यगुणहेतुत्वेतवापितत्स्यात्किमेतितत्राह सत्वमिति सत्वाद्योगुणाउक्तवक्ष्यमाणविशेषापादकाजीवस्यैवमेनैव तत्रहेतुगर्भाविशेषणमाह चित्तजाइति
भूतानांपंचानांसमुदायरूपबाह्यातःकरणेचित्तेजायंत्येवंजंतइतिचित्तजाःममप्रकृत्यादिसंबंधराहित्यात् जीवेतुक्ततत्संबधसद्भावादित्याह यैरित्वति भूतानामुपादानानांसकाशादुत्पन्नोचितेभि
व्यक्तेःसज्जमानोनिबध्यतइतितस्मान्मगुणकृतानर्थनशक्येतिभावः १२ संक्षिप्तोक्तंसत्त्वादिगुणानांवृत्तिप्रपंचयति यदेति इतरौरजस्तमसी सत्त्वस्यस्वरूपमाह भास्वरमिति १३ रजस्त
मःसत्त्वगुणौजयेत्तजःत्वभावमाह संगेति विषयसंगकारिभेदकारिचपलताकारिच १४ तमोगुणोरजःसत्त्वगुणौजयेत् आशयाभतिगुण्यामूढइत्यनेनतमःस्वभावोदर्शितः १५ यदाचित्तंप्रसन्न

प्रवृत्तिलक्षणांनिष्ठांपुमान्यर्हिष्टहाश्रमे ॥ स्वधर्मेचानुतिष्ठेतगुणानांसमितिर्हिंसा ८ पुरुषसत्त्वसंयुक्तमनुमायाच्छमादिभिः ॥ कामादिभीरजोयुक्तंक्रो
धाद्यैस्तमसावृतम् ९ यदाभजतिमांपत्त्यानिरपेक्षःस्वकर्मभिः ॥ तंसत्त्वप्रकृतिविद्यात्पुरुषंस्त्रियमेववा १० यदाआशिषआशास्यमांयजेतस्वकर्मभिः ॥
तंरजःप्रकृतिविद्याद्विसामाशास्यतामसम् ११ सत्त्वंरजस्तमइतिगुणाजीवस्यनैवमे ॥ चित्तजायैस्तुभूतानांसज्जमानोनिबध्यते १२ यदेतरौजये
त्सत्त्वंभास्वरंविशदंशिवम् ॥ तदासुखेनयुज्येतधर्मज्ञानादिभिःपुमान् १३ यदाजयेत्तमःसत्त्वेरजःसंगमिदाचलम् ॥ तदादुःखेनयुज्येतकर्मणायशसा
श्रिया १४ यदाजयेद्रजःसत्त्वेतमोमूढोह्यंजनः ॥ युज्यतेशोकमोहाभ्यानिद्रयाहिसयाशया १५ यदाचित्तंप्रसीदेतइंद्रियाणांचनिर्वृतिः ॥ देहेभयंम
नोसंगंतस्त्वंविद्धिमत्पदम् १६ विकुर्वनक्रिययाचाधीरनिवृत्तिश्चेतसः ॥ गात्रास्वास्थ्यंमनोभ्रांतंरजएतैर्निशामय १७ सीदचित्तंविलीयेतचेत
सोग्रहणेक्षमम् ॥ मनोनष्टंतमोग्लानिस्तमस्तदुपधारय १८ एधमानेगुणेसत्त्वेदेवानांबलमेधते ॥ असुराणांचरजसितमस्युद्धवरक्षसाम् १९ सत्त्वा
ज्जागरणंविद्याद्रजसास्वप्नमादिशेत् ॥ प्रस्वापंतमसाजंतोस्तुरीयंत्रिष्वसंगतम् २० उपर्युपरिगच्छंतिसत्त्वेनाब्रह्मणोजनाः ॥ तमसाधोघआसुरव्या
द्रजसांतरचारिणः २१ सत्त्वेप्रलीनाःस्वर्गातिनरलोकंरजोलयाः ॥ तमोलयास्तुनिरयंयांतिमामेवनिर्गुणाः २२

मिंद्रियाणांनिर्वृतिराह्यादश्वेदेहभयंमनःअसंगंचभवति तदातन्मत्पदंमत्स्थानंसत्त्वंविद्धे १६ क्रिययाविकुर्वन्भवतिचेतसोविषयादनिवृत्तिश्चभवति गात्रास्वास्थ्यंशरीरावयवानांविजृम्भणं एतैर्लगेरि
रंरजइतिनिशामयपदम् १७ तमोगुणवर्तनप्रकारंस्पष्टयति सीदादिति यदाचित्तंस्मरणकारणंभ्रंतःकरणंसीदन्त्ययत् अथवाविलीयेतचेतसोग्रहणेबहुस्मरणशक्तेश्चेतनायाग्रहणेअक्षममसमर्थमनोनष्ट
भवति तमःअज्ञानंग्लानिग्लानताचभवतितदातमोगुणवर्तनमुपधारय १८ बुभुषुणासत्त्वमेवसेवनीयमितिभावेनाह एधमानइति १९ तुरीयमवस्थास्वरूपंत्रिषुगुणेष्वसंगतंसंबन्धनंभवति २०
इतोपिस्त्वमेवश्रेयःसाधनमित्याह उपरीति आब्रह्मणोब्रह्मलोकपर्यंतंआसुरव्यादंधतमःपर्यंतंअंतरचारिणःस्वर्गादौचरंति २१ सत्त्वेसत्त्वगुणप्रवृद्धौमलीनाःभूताःस्वर्गं रजसिप्रवृद्धेलायेपातेरजोलयाः
तमोलयाःइत्येतदनेनव्याख्यातंनिर्गुणास्तमयादिगुणानभिभूताआत्पंतिकमक्तिसाधना. २२

मुक्तिर्दंनिर्गुणमोक्तैव्यवधानेनसात्विकमित्युक्तेः यत्तःसंसारमोक्षोमद्रावस्तस्यान्मानुषदेहलब्ध्वासर्वोत्तमंमाविज्ञापयन्नक्षणासर्वशुणपूर्णेनमयैवपूर्णश्रिताथानापुरुषोबहिर्विषयेषुनाचरेत् आंतरएवइंद्रियैःम
 त्यमात्मविषयत्वेनैवचरेदित्यर्थःसंसारस्यातत्वादंतोहंतस्मिन्माधिरतोभूत्वेतिवा अंतरच्छिद्रःइंद्रियव्याजीनचरेन्नस्यादितिवा अंतोरूपवीसितेमृत्यौस्वभावेपरमात्मनिइतिआंतरोमाविनानचरेदितिवा ३४
 इतिश्रीभागवतमहापुराणेएकादशस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ अनंतरातीताध्यायेसर्वतःसंगमुत्पद्यमानिष्ठैवकार्येत्युक्तमेवार्थमितिहासपूर्वकंप्रपंचयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादा
 तुक्तमपिब्रह्मध्यानफलंविश्वासजननायपुनराह मल्लक्षणमिति माल्लक्ष्यतीतिमल्लक्षणमुद्रायस्यसतथातमद्रक्ष्यभागवतसंज्ञाआत्मस्थंहृदिस्थंसमुपैतिदर्शनेनेतिशेषः पश्यतीत्यर्थः १ दृष्टतत्त्वस्यतस्ययावदेह
 पातस्थितिप्रकारमाह गुणमय्येति पुमान्तज्ञानीअवस्तुभिरमंगलैःगुणैःशब्दादिभिर्नयुज्यतेनसंबध्यतेयोग्यतातिरेकेणासेवनात् तत्रकारणमाह ज्ञानेति परतत्त्वाद्यशेषतत्त्वापराक्षेज्ज्ञाननिष्ठयागुणम
 य्मसंत्वादिगुणरूपयाजीवयोन्याल्लिङ्गशरीराख्यमाययाविमुक्तस्तदभिमानराहित्येतिः मायामात्रेषुप्रकृतिनिमित्तेष्वस्तुतोस्वातंत्र्येणदृश्यमानेषुगुणेषुशरीरेषुवर्तमानोपि वस्तुत्वतंत्रमुद्दिष्टमस्वतंत्रमव
 स्तुचेतिवचनादवस्तुतइत्यनेननमिथ्यत्वमुच्यते तत्रिवृत्त्यर्थसाधनसामग्रीविधानवैयर्थ्यापत्तेः २ ज्ञानिनायोग्यतातिरेकेणविषयनिषेवानकार्येत्युक्तं किमुतज्ञानार्थिनेत्यत्रकैमुत्पमाह संगमिति शिश्रोदर
 श्रीभगवानुवाच ॥ मल्लक्षणमिमंकायंलब्ध्वामद्धर्ममास्थितः ॥ आनंदंपरमात्मानमात्मस्थंसमुपैतिमाम् १ गुणमध्याजीवयोन्याविमुक्तोज्ञाननिष्ठया ॥
 गुणेषुमायामात्रेषुदृश्यमानेष्ववस्तुतः ॥ वर्तमानोपिपुमान्युज्यतेऽवस्तुभिर्गुणैः २ संगंनकुर्यादसतांशिस्रोदरवृपांकाचित् ३ तस्यानुगस्तमस्यंधेपत
 स्प्रधानगोधवत् ४ ऐलःसम्राडिमांमाथामगायतबृहच्छ्रवाः ॥ उर्वशीविरहान्मुह्यन्निर्विण्णःशोकसंयुतः ५ त्यक्त्वात्मानंव्रजंतीतान्प्रउन्मत्तवन्नृपः ॥
 विलपन्नन्वगाजायेवोरेतिष्ठेतिविक्रवः ६ कामानवत्सोनुजुषन्क्षुलकान्वर्षयामिनीः ॥ नवेदगणनांयांतीमुर्वश्याकृष्टचेतनः ७ ऐलउवाच ॥ अहोमेमोह
 विस्तारःकामकश्मलचेतसः ॥ देव्यागृहीतकंठस्यनायुःखंडाअनुस्मृताः ८ नाहंवेदाभिनिर्मुक्तःसूर्येणाभ्युदितोमृषा ॥ मुषितोवर्षपूगानांबताहा
 निगतान्युत ९ अहोमेआत्मसंमोहोयेनात्मायोषिताहृतः ॥ क्रीडामृगश्चकवर्तीनरदेवशिसामणिः १० सपरिच्छदमात्मानंहित्वावृणमिवे
 श्वरम् ॥ यांतीस्त्रियंचान्वगतंनम्रउन्मत्तवद्बुद्ध् ११ कुतस्तस्यानुभावःस्यात्तेजइतिस्त्वमेववा ॥ योन्वगच्छंस्त्रियंचांतीस्मरबाणविताडितः १२
 स्वतर्पयंतीतिशिश्रोदरवृषःतेषामसतांसंगंस्नेहलक्षणंनकुर्यात् ३ करणेबाधकमाह तस्येति तस्यासतइतिजातवेकवचनं अनेनविषयसंगोनकर्तव्यइतिवक्तव्यमित्युक्तंभवति ४ संगत्कस्यानर्थः
 कस्यचमुलकरोनिर्वेदश्चाभूदितिउद्धवस्यमानसोशंकांपरिहर्तुमैलोपाख्यानामाह ऐलइति गार्थाशिक्षाकरंवचनम् ५ जायेघोरेतिष्ठेलनेन हयेजायेमनसातिष्ठघोरेवचांसिमिश्राकृणवावैहैन्वितीदंसूचय
 ति ६ वर्षयामिनीःवर्षात्रीःउद्दिश्यपातोंगणनानवेद अज्ञानेहेतुमाह उर्वशीति ७ मोहाविस्तारःअज्ञानविस्तारः आयुःखंडाःअहोरात्रविभागाः ८ उक्तमेवविवृणोति नाहमिति अहंवर्षपूगानांसंख्या
 मयोग्यानिगतानिअहान्युतनवेदकिमुतान्यानि सूर्योदयादिनाज्ञातंशक्यत्वात् कथमेतदत्राह अभिनिर्मुक्ता इति सूर्येणाभ्युदितोऽहरंशःसूर्येणाभिनिर्मुक्तःकालोरात्र्यंशइतिमृषाविवेकज्ञानाभावात्कुतो
 त्राह मुषितइति तत्संयचज्ञानस्यमुष्टत्वात्अभिनिर्मुक्तइत्यादिराजविशेषणं ९ पुनरपिपश्चादनुवपन्नाह अहोइति आत्मामनोधृतिगुणोवा क्रीडामृगश्चकृतइतिशेषः १० क्रीडामृगत्वंलक्षयति सप
 रिच्छदमिति हस्त्यन्वादिपरिकरोपेतम् ११ अनुभावादिगुणैःस्त्रीसंगदोषल्लेपोनस्यादिति तत्राह कुतइति अनुभावस्त्वन्विश्रयःतेजःसामर्थ्यं ईशित्वयोगशक्तिविशेषः अनेनसंगदोषार्हान्समर्थ
 एतेगुणास्त्युक्तंभवति स्मरबाणेत्यनेनानुगमनेहेतुरुच्यते १२

विद्यादयोपिसंगदोषं माह्वेन प्रमवाहत्याह किंविद्ययेति १३ जातनिर्वेदो राजा स्वात्मानं धिक्करोति स्वार्थं रयेति स्वार्थविषये अकोविदं स्वप्रयोजनज्ञानपाटारदितमित्यर्थः १४ आत्मभूशब्दस्यानेकार्थत्वेन अत्र कइति शंका निवृत्तये काम इति १५ संसारकामवैरिणि शार्ङ्गिणि जाग्रति प्रभुर्नास्तीति वचनं कथं पुज्यत इति तत्राह आत्माराम इति १६ बोधकाभावादेवमभूदिति नेत्याह बोधितस्येति किमेतया वाचेत्यादि सूक्तवाक्येन १७ एतयोर्वैद्यपारहसिरतया किमु स्वर्गं किमपि प्रत्युत दुःखमेव तत्र दृष्टातः रज्ज्वावैसर्पचेतस इति यथारज्ज्वावैसर्पनुद्वेभ्यलक्षणं दुःखं तथा अन्यथा नुद्वै किं कारणमत्राह द्रष्टुरिति द्रष्टुरीश्वरस्य स्वरूपाविदुषः किंच यो हं यादृश ईश्वराधीनस्तत्ता को हंत स्पमम ईश्वरस्वपाज्ञानं स्वस्वरूपाज्ञाने कारणमित्यर्थः रथांगपाणेः स्वरूपाज्ञाने स्वरूपाज्ञाने वा जितेन्द्रियत्वमेव कारणमित्याह यदिति १८ इतोपि सर्वस्याप्यज्ञानमेव कारणमित्याह क्वापि भिति सौमनस्यं सौंदर्यं दौर्गंध्यादिदुर्गुणाधिकरणस्य देहस्य सौमनस्यादिगुणसमवायोनघट इति यस्मात्तस्मादनाद्यविद्यया भगवत्स्वरूपाज्ञानेनाह्यामः अस्मिन् नृत्तुद्धिरभूदित्यर्थः १९ अध्यासं प्रपंचयति पित्रौरिति भार्याया अपि भोगाहंत्वा द्विषयकोटयंतर्भावः यो देहः पित्रादीनामस्येति नावसीयते न निश्चीयते २० तस्मिन् तुच्छानां पंचानां भूतानां निष्ठोत्कर्षोऽपि किं विद्यया किं तपसा किं त्यागेन श्रुतेन वा ॥ किं विविक्तेन मौनेन स्त्रीभिर्भयस्य मनो हृतम् १३ स्वार्थस्याकोविदं धिक्कृतं मां सूखं पंडितमानिनम् ॥ यो हं मां श्वरतां प्राप्य स्त्रीभिर्गोसरवज्जितः १४ सेवतो वर्षप्रगान्मे उर्वश्या अधरासवम् ॥ नृत्तप्रात्मभूः कामो वह्निराहुतिभिर्भयथा १५ पुंश्चल्यापहृतं चित्तं को बन्धनो मोचितुं प्रभुः ॥ आत्मारामेश्वरपृते भगवंतमधोक्षजम् १६ बोधितस्यापि देव्यामे सूक्तवाक्येन दुर्भते ॥ मनोगतो महामोहो नापयात्यजितात्मनः १७ किं न्वेतयाम एकतिरज्ज्वावैसर्पचेतसः ॥ द्रष्टुः स्वरूपाविदुषो यो हं यदजितेन्द्रियः १८ क्वायं मलीमसः कायो दौर्गंध्याद्यात्मको शुचिः ॥ कृगुणाः सौमनस्याद्याह्यासो विद्यया कृतः १९ पित्रोः किं स्त्रिभुभार्यायाः स्वामिनोऽग्नेः श्वघृष्टयोः ॥ किमात्मनः किं सुहृदाभितियो नावसीयते २० तस्मिन् कलेवरे मेध्ये तुच्छनिष्ठे विषज्जते ॥ अहो सुभद्रं सुनसं सुस्मितं च मुखं स्त्रियः २१ त्वद्भांसं रुधिरस्नायु मेदो मज्जास्थि संहतौ ॥ विष्मूत्रपूये रमतां कृमीणां कियदंतरम् २२ अथापि नो विषज्जते स्त्रीपुत्रैरेषु चार्थविद् ॥ विषयेन्द्रियसंयोगान्मनः क्षुभ्यति नान्यदा २३ अदृष्टादश्रुताद्वावा न्नभाव उपजायते ॥ असंप्रयुजतः प्राणाज्छाम्यति स्तिमितं मनः २४ तस्मात्संभो न कर्तव्यः स्त्रीपुत्रैरेषु चेंद्रियैः ॥ विदुषां चाप्यविश्रम्यः षड्वर्गः किमुमादृशाम् २५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवं प्रगायन्नृपदेवदेवः स उर्वशीलो कमथो विहाय ॥ आत्मानमात्मन्यवगम्य मां वै उपारमज्ज्ञानविधूतमोहः २६

स्मिन् तुच्छानिष्ठान्यवस्थाचयस्य सतथेति वा तस्मिन् मेध्यकलेवरे सुभद्रमिति विषज्जते पुरुषः अहो भ्रातिरिति २१ इतोपि स्त्रीष्वर्थं नुद्वि कुर्वन् भ्रात इत्याह त्वगिति संहतौ त्वगादिसात्रिबिहदेहेरमतां रममाणानां कृमीणां कीटकानां वातरं गच्छेद न किपत् २२ स्त्रीष्वभिरमणपराहंतं यस्मात् अथ तस्मात् अर्थवित् स्वप्रयोजनवित् स्त्रीषु स्त्रीलोकेषु च नो विषज्जते यथापि विशेषेणास्ति तथापि न कर्तव्यमि त्यतो वाह अयापीति स्त्रीसंगदि वर्जने मनोवशीकरणमेव प्रथमसाधनं अन्यथा सर्वकुंजरज्ञानवन्निष्कल्पादिति भावेनाह विषयेति अन्यदा विषयेन्द्रियसंयोगाभावे मनःसोभोनास्ति २३ तदुपपादयति अदृष्टादिति भावो मनः अदृष्टादश्रुताद्वावा न्नस्तु नो नोपजायते विकारविशिष्टं भवति संयोगलक्षणसंबंधाभावात् अतो दृष्टश्रुतवस्तुन्येव संबंधसमर्थमनः ततश्च प्रकृते किमेनेनेति तत्राह असंप्रयुजत इति यतो विषयेन्द्रियसंयोगात्तु नुद्वं भवत्यतः प्राणादीनि द्रियाणि विषयेषु असंप्रयुजतः विषयेभ्य आकृष्य स्ववशे कुर्वतः पुंसः आकर्षणपाशाभावात् स्तिमितं निश्चलं मनः शाप्यति भगवदेकनिष्ठं भवतीत्यर्थः २४ उक्तं निगमयति तस्मादिति कुत इति तत्राह विदुषामिति २५ २६

जन्मप्रभृत्यभ्यस्तस्यदुःसंगस्यत्यागोदुःशकइतिनमंतव्यःसत्संगेनस्वयमेवाशेषिणीभूतस्वसुखभइतिभावेनाह ततइति वृणुगृहावलंबरहितकृपपतनवत्तुःसंगोनर्थकरणइतिपत्ततःतेकिमस्यकुर्वतीति तत्राह संतइतिसंतएतस्यमनोवाक्कायकर्मभिःसम्यक्शरणंगतस्यपुंसोमनोव्यासंगमनसोदुष्टेषुसंगंउक्तिभिःछिंदंति २७ एवंविधमाहात्म्याश्चैतेकथज्ञातव्याइतितल्लक्षणमाह संतइति २८ अनपे क्षतादिगुणानामन्यत्रापिदर्शनात्तेषामपिदुःसंगनिवर्तकत्वंस्यादित्याशंक्यतच्छक्त्युद्बोधकगुणसद्भावान्यत्रतदभावादितिभावेनाहतेष्विति ततःकिमत्राह ताइति ताःकथारूपाउक्तयोमनोव्यासंगं छिंदंतीत्यर्थः २९ त्वद्वक्तिर्हिंसमस्तव्यसनच्छेदितदनुदयेताभिःकिमत्राह तायेष्टृष्वंतीति ३० भक्तेसाधनोत्तमत्वमाह भक्तिमिति ३१ एतमर्थसोदाहरणसमर्थयते यथेति विभावसु भूमिनिषेवमाणस्यशीतादिकंयथानश्यतितथासाधुंसत्पुरुषसंबन्धमानस्यमनोव्यासंगविनाशोभवतीत्यर्थः ३२ इतोपिसंतःसेव्याइत्याह निमज्जयेति तथातेसंतःपुंसांपरायणमप्सुमज्जतां दृढाचौरिव ३३ सत्स्वपिप्रधानःसब्रह्मेवेतिसोदाहरणमाह अन्नमिति लुप्तोपमेयंधुषितानांअन्नप्राणोपयाप्रकृष्टचेष्टाप्रदंयथाप्रेत्यमरणानंतरंयमोविचंतृणांसुखायस्याद्यथावातानांशरणरक्षि

ततोदुःसंगमुत्सृज्यसत्सुसज्जेतबुद्धिमान् ॥ संतएवास्यछिंदंतिमनोव्यासंगमुक्तिभिः २७ संतो नपेक्षामञ्जिताःप्रशान्ताःसमदर्शनाः ॥ निर्ममानिरहंकारानिर्द्वंद्वानिःपस्त्रिहाः २८ तेषुनित्यंमहाभागमहाभागेषुमत्कथाः ॥ संभवन्तिहितानृणांजुषतांप्रपुनंत्यवम् २९ तायेष्टृष्वन्तिगायन्तिह्यनुमोदन्तिचाहताः ॥ मत्पराःश्रद्धधानाश्चभक्तिर्विदंतितेमपि ३० भक्तिलब्धवतःसाधोकिमन्यदवशिष्यते ॥ मय्यनंतगुणैर्ब्रह्मण्यानंदानुभवात्मनि ३१ यथोपाश्रयमाणस्यभगवंतंविभावसुम् ॥ शीतंभयंतमोव्येतिसाधुंसंसेवतस्तथा ३२ निमज्ज्योन्मज्जतांघोरेभवाब्धौतेपरायणम् ॥ संतोब्रह्मविदःशान्तानोद्वेहवाप्सुमज्जतां ३३ अन्नहिप्राणिनांप्राणजार्तानांशरणत्वहम् ॥ धर्मोवित्तंतृणांप्रेत्यसंतोऽतोबिभ्यतोरणम् ३४ संतोदिशन्तिचक्षूंषिबहिरर्कःसमुत्थितः॥ देवतावांधवाःसंतःपितामाताहमेवच ३५ चेतसेलासुतोप्येवमुर्वश्यालोकनिःस्पृहः ॥ मुक्तसंगोमहीमेतामात्मारामश्चचारह ३६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेषोड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ उद्धवउवाच ॥ क्रियायोगंसमाचक्ष्वभवादाराधनंप्रभो ॥ येनत्वायेयथाचैतिसात्वताःसात्वतर्षभ १ एतद्वदंतिमुनयोमुहुर्निश्रेयसंतृणाम् ॥ नारदोभगवान्व्यासआचार्यो गिरसःसुतः २

साहयेवपदतंसंसारदिभ्यस्तोजनस्यारणंशरणंसंतइति ३४ तदुपपादयति ॥ संतइति ॥ यथासमुत्थितउदितोर्कोबहिश्चक्षुर्दिशति तथासंतःआंतरंचक्षुर्दिशति बहुवचनादादित्याद्यधिकप्रयोजकत्वं सूचयति सत्प्रधानोद्वारित्यस्यावगतिःकथमभूदित्यत्राह देवताइति देवतादयोहमेवेत्यनेनसत्प्रधानत्वंअवगतंहरोरिति विष्णोश्चसत्प्रधानत्वात्सतांविद्यतेपरं । इत्याहुर्वेदाविदुषःसहिसर्वेश्वरेष्वरइतिवाक्यंनृपेशब्देसूचयति ३५ स्वोक्तमर्थमितिहासेनसंगमयति चेतसेति चेतसैर्वैनिहृष्यैवेतिशेषः ॥ ३६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेषोड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ कर्मयोगानुष्ठानप्रकारंपरंपर्ययत्यस्मिन्नध्याये तत्रोद्धवोधिष्येष्टित्यादिनासंक्षिप्तोक्तक्रियायोगंविस्तरतोविविदिषुःपृच्छति क्रियायोगमित्यादिना क्रियातुनिष्कृतौशिक्षाचिकित्सापापकर्मसु । कारणा रंभूजासुसंगधारणचेष्टपोरित्यतोविक्षिप्तमाह भवदाराधनमिति येसात्वताःसात्वततंत्रोक्तविधानंविद्वांसस्तेयेनकेनत्वापयाकथमचैति १ इदमेववक्तव्यंइतिकिमन्यत्रस्यादितितत्राह एतदिति मुनयःएतद्भगवदाराधनंनृणां निःश्रेयसपुरुषार्थसाधनमुहुर्मुहुर्नृपक्षणंवदंति ग्राह्यत्वेताविदिशति नारदइत्यादिना आंगिरसःसुतःआचार्योबृहस्पतिः २

इतोपिदमेव श्रोतव्यं नान्यदित्याह निःसृतमिति ऋषिवचनानां विकल्पसंभवात्कर्तव्यनिर्णयइत्येतोवाह निःसृतमिति भवदाज्ञायां भुरजनयोहनायान्यथावदीच्छवोपिदं श्राद्धत्वेनाह देव्या इति देव्या इत्यनेनाह मूलत्वं सूचयति १ उत्तमश्रोतृणां यथोक्तमस्तु नापरेषामधिकारइतिनाश्रद्धेयमिति भावेनाह एतद्वैसर्वेति संमतं समानम् ४ अनेन कर्मबंधविध्वंसाभावाच्चानुष्ठानार्हमिति नेत्याह कर्मेति ५ कर्मकांडस्यापरिमितत्वेन तज्ज्ञानस्य च दुःसाधनत्वेन मंदमतीनांतदुक्तं तुष्ठानंदूरोत्सारितमित्यतोनादरणीयमिति न प्रतिकुलं कृतुपत्तंक्षिप्तोक्तं तत्तत्र श्रृंगारस्त्वेन वक्ष्यामीत्याह नहीति कर्मकांडस्य परंपरागमस्य च शब्दोत्पत्त्युच्ये किंतु केषांचिदेवानंतपारत्वं सर्वेषामस्मदादिबुद्धिविषयत्वादित्यस्मिन्नर्थे ६ वैदिको वेदाधिकारिविषयो शिष्टो मादिस्तांत्रिकः तं चाधिकारिविषयः पुण्याजल्यादिभिः स्त्रीशूद्रादिविषयो नाम संकीर्तनादिः मलोपागः पूजालक्षणः तत्तदधिकारिणमाह त्रयाणामिति ईप्सितेन योग्येन ७ स्वनिगमेन स्वशास्त्राविहितं पथात्तथा द्विजत्वमुपपन्नं प्राप्य ८ अर्चादीन्याधिष्ठानानि उत्तरोत्तरं शस्तानियमायोग्यम् ९ उभयैर्वैदिकैस्तांत्रिकैरपि मंत्रैः १० संध्योपास्त्यादिकर्माणि यानितैः मन्त्रपूजां प्रकल्पयेत् किमर्थमेवं संकल्पइतितत्राह सम्यगिति

निःसृतं ते सुखां भोजाय दाह भगवानजः ॥ पुत्रेभ्योऽग्न्युमुख्येभ्यो देव्यै च भगवान्भवः ३ एतद्वै सर्ववर्णानामाश्रमाणां च संमतम् ॥ श्रेयसामुत्तमं मन्ये स्त्रीशूद्राणां च मानद ४ एतत्कमलपत्राक्षकर्मबंधविमोचनम् ॥ भक्ताय चानुरक्ताय बृहिविश्वेश्वरेश्वर ५ श्रीभगवानुवाच ॥ न ह्यंतो नंतपारस्य कर्मकांडस्य चोद्व ॥ संक्षिप्तं वर्णयिष्यामि यथा वदनु पूर्वशः ६ वैदिकस्तांत्रिको मिश्रइति मे त्रिविधो मसः ॥ त्रयाणामीप्सितेनैव विधिनामां समर्चयेत् ७ यथास्व निगमेनोक्तं द्विजत्वं प्राप्य पुरुषः ॥ यथायजेत मां भक्त्या श्रद्धया तत्र बोधमे ८ अर्चायां स्थंडिले मौवा सूर्येष्मुहृदि वा द्विजे ॥ द्रव्येण भक्तियुक्तो चैतस्वगुरुं माममायया ९ पूर्वज्ञानं प्रकुर्वीत धौतं तोंगशुद्धये ॥ उभयैरपि च स्नानं मंत्रैर्मुहृद्गहादिभिः १० संध्योपास्त्यादिकर्माणि वेदतंत्रोदितानि मे ॥ पूजां तैः कल्पयेत् सम्यक्संकल्पः कर्मपावनः ११ शैलीदारुमयी लौहिलेप्यालेख्या च सैकती ॥ मनोमयी मणिमयी प्रतिमाष्टविधा स्मृता १२ चला च लेति द्विविधा प्रतिष्ठा जीवमंदिरं ॥ उद्गासावाहनेन स्तः स्थिरायामुद्वार्चने १३ अस्थिरायां विकल्पः स्यात्स्थंडिले तु भवेद्द्वयम् ॥ स्नपनं तु विलेप्यायामन्यत्र परिमार्जनम् १४ द्रव्यैः प्रसिद्धैर्मद्यागः प्रतिमादिष्वमायया ॥ भक्त्या चैव यथालब्धैर्हृदि भावेन चैवाहि १५ स्नानालंकरणं प्रेष्ठमर्चायामेव तूद्व ॥ स्थंडिले तत्त्वविन्यासो वह्नावाच्यस्तुतंहविः १६ सूर्यैश्चाम्यहर्णं प्रेष्ठं सलिले सलिलादिभिः ॥ श्रद्धयोपाहृतं प्रेष्ठं भक्तेन ममवार्थपि ॥ गंधोघूपः सुमनसो दीपो न्नाद्यंच किंपुनः १७

सम्यक्संपूजात्वेन संकल्पः कर्मशुद्धिकर इत्यर्थः ११ अर्चायां भक्तियुक्तप्रतिमा भेदमाह शैलीति शैलीशिला मयी लोहेन कांत्पताभ्रादिनानिर्मिता लौही लेप्या औषधरससंलिप्तशिला लेख्या पटादिलिखितचित्रलक्षणा सैकती तत्तत्कालोचिततत्कृतपाकृता मनोमयी ध्यानकालोचितप्रतिविंबिताकृतिः मणिमया सूर्यकांतादिरचिता १२ जीवमंदिरं देहः इदमपि च अंतर्भूतं स्थिरायां प्रतिमायामर्चने उद्गासावाहनेन स्तः १३ अन्यत्र शिलादिष्वेव स्नपनं विलेप्यायां तु शब्दात्स्थंडिलादावपि परिमार्जनं स्नपनमित्युच्यते १४ प्रसिद्धैस्तंत्रेषु प्रशस्तत्वेन निरूपितैः सामग्र्यभावे यथालब्धैः हृदि भक्त्या भावेन ध्यानेन द्रव्यध्यानसमुच्चये च शब्दः एव शब्दोभक्तेः सार्वत्रिकत्वे हि शब्दो ज्ञानाद्याधिक्ये १५ तत्त्वस्य हरेः सच्चिदानंदरूपस्य विन्यासः सन्निधानं तत्त्वानां प्राणश्रद्धादीनां विन्यासो वा १६ सूर्यैः पुण्यादिभिरभ्यर्हणं प्रेष्ठं अविशेषितश्रीतिजनकं सर्वस्माद्भक्तिपूर्वकमुपाहृतं प्रेष्ठमित्याह श्रद्धयेति १७

प्रागुदग्वासीनःसंमुखःअभिमुखः १८ कृतपङ्कगन्यासः कलशमग्नौदकपात्रं प्रोक्षणीयं पुष्पादिपात्रम् १९ २० देशिकोमंत्रज्ञः हृदादिमंत्रैर्नैमआदिलक्ष्यैः २१ ध्येयस्वरूपमाह पिंडाति पाणायामा
 ल्पवर्णितवाय्वग्निसंशुद्धेपिंडेदेहेहृत्पद्मस्था जीवःकलापस्याःमाजीवकलातांबिवस्वरूपमित्यर्थः हृदिस्थायाहरेर्मुर्तिर्जीवोयत्प्रतिबिंबकः । यद्वज्रवर्ततेजीवःसातुजीवकलास्मृतेतिवचनात् ध्याये
 त् । नादांतेसिद्धभावितां नादःशब्दःश्रुतेवसानं सर्वात्मनाशब्देनुरक्तत्वात् शब्दागोचरतयासिद्धैःसनकादिभिरुपासितां शब्दैःसर्वात्मनानुत्कर्षादां तस्यानुसामतेत्युक्तेः २२ आत्मव्याप्तिभूता
 नित्यवर्तमाना याजीवकला तयाशरीरव्यापिन्यामगवन्मृत्याव्याप्तेपिंडेदेहेसंपद्यसम्यक्प्रतिपत्तिं कृत्वा तन्मयः एवंध्यानेनभगवत्प्रधानोभूत्वाअर्चादिषुआवाह्यसंस्थाप्यसंनिरुध्यन् यस्तांगमानुका
 दिमंत्राक्षरैर्न्यस्ततत्तदवयवभांपूजयेदित्यन्वयः व्याप्तेभूतश्चनित्यपदात्मभूतोहरिस्ततः । जीवस्यतत्प्रधानत्वंतन्मयत्वमुदाहृतमितिवचनात् । अतसातत्यगमनइतिधातोःमन्प्रत्ययादात्मेतिरूपं व्याप्ते

शुचिःसंभृतसंभारःप्राग्दर्भःकल्पितासनः ॥ आसीनःप्रागुदग्वाचेदर्चायांत्वथसंमुखः १८ कृतन्यासोमदर्चाचपाणिनाभिमृजेद्बुधः ॥ कलशंप्रोक्षणी
 यंचयथावदुपसादयेत् १९ तदद्भिर्देवयजनंद्रव्याण्यात्मानमेवच ॥ प्रोक्ष्यपात्राणित्रीण्यद्विस्तैस्तैर्द्रव्यैश्चसादयेत् २० पाद्यार्ध्याचमनीयार्थत्रीणि
 पात्राणिदेशिकः ॥ हृदाशीर्ष्ण्याशिखयागायत्र्यावाभिमंत्रयेत् २१ पिंडेवाय्वग्निसंशुद्धेहृत्पद्मस्थांपरांमम ॥ अण्वीजीवकलांध्यायेन्नादांतेसिद्धभा
 विताम् २२ तयात्मभूतयापिंडेव्याप्तेसंपद्यतन्मयः ॥ आवाह्यार्चादिषुस्थाप्यन्यस्तांगमांपूजयेत् २३ पाद्योपस्पर्शनार्घ्यादीनुपचारान्प्रकल्पयेत् ॥
 धर्मादिभिश्चनवभिःकल्पयित्वासनंमम २४ पद्ममष्टदलंतत्रकार्णिकेकसरोज्ज्वलम् ॥ उभाभ्यांवेदतंत्राभ्यामहंतुभयासिद्धये २५ सुदर्शनंपांचजन्यं
 भेदासीधुधनुर्हलान् ॥ सुसलंकौस्तुभंमालांश्रीवत्संचानुपूजयेत् २६ नंदंमुनंदंगरुढंप्रचंडंचंडमेवच ॥ महाबलंबलंचैवकुमुदंकुमुदेक्षणम् २७ दुर्गाविना
 यकंव्यासंविष्णुवसेनंगुरुसुरान् ॥ स्वेस्वेस्थानेत्वभिमुखान्पूजयेत्प्रोक्षणादिभिः २८ चंदनोशीरकर्पूरकुंकुमागुरुवासितैः ॥ सलिलैःस्नापयेन्मंत्रैर्नित्यदा
 विमवेसति २९ स्वस्यधर्मानुवाकेनमहापुरुषविद्यया ॥ पौरुषेणापिसूक्तेनधामनीराजनादिभिः ३० वस्त्रोपवीताभरणपत्रसंगंधलेपनैः ॥ अलंकुर्वीतस
 प्रेममद्भक्तोमांयथोचितैः ३१ पाद्यमाचमनीयंचगंधंसुमनसोज्ज्वलम् ॥ धूपदीपोपहराणिदद्यान्भेद्रश्चयार्चकः ३२ गुहपायससर्पिषिशकुल्यापूपमो
 दकान् ॥ संयावंदधिषूपांश्चनैवेद्यंसातिकल्पयेत् ३३ अभ्यंगोन्मर्दनादर्शदंतधावाभिषेचनम् ॥ अन्नादिनृत्यगीतानिसर्वाणिर्युस्तथान्वहम् ३४

पिमगवान्विष्णुर्देहेसर्वगमत्वतः । भक्तस्यफलदोषस्माद्व्याप्तिरुक्तस्यतेनसति । अनेनमयिस्थित्वास्वयमेवस्वात्मानंआवाहयत्यर्चयत्यहंतदधीनतयावाहनादिकरोमीत्याद्युक्तंभवति ३३ धर्मादिभिः
 नैमल्लादिभिःनवभिःशक्तिभिश्चासनंपीठंकल्पयित्वा २४ तत्रधर्मादिद्विपेठिअष्टदलंप्रंध्यात्वात्तत्रप्रकृतिसिद्धिहेतुपद्ममांपूजयेत्वेदतंत्राभ्यामहंतुभयासिद्धयेदेवतंत्रप्रोक्तफलसिद्धये २५
 अन्वन्तरम् २६ २७ मध्यावाहितप्रधानदेवताभिमुखान् प्रोक्षणीयादिभिःअर्घ्यादिभिः २८ २९ स्वस्यसूक्तेनविष्णुसूक्तेनधर्मानुवाकेन धर्मासंमतां चित्तव्यापतुरित्यादिसूक्तेन । महापुरुष
 विद्यया जित्वैतंपुंडरीकाक्षेत्यादिकयापौरुषेणसूक्तेनापि धामसूक्तं समुद्रादूर्मिरिति पावमानसूक्तं नीराजनं । नितरंरंजयेत्तस्मात्पावमानंतुमंडल । विष्णुर्नीराजनंतस्माद्विहृद्भिःसमुद्राहृतमिति
 वचनात्आदिशब्दोक्तैर्द्रोजज्ञेवीपीयेत्यादिसूक्तैःस्तुतिकुर्यात् ३० ३१ ३२ संयावंदधिषूपांसांराजावंदा विचेसति ३३ ३४

मेखलावर्तवेदिभिः सह विहिते ऽदिष्टं ज्वलितम् ३५ ३६ ३७ ३८ इविषासर्पिषाभियुतानि मिश्रितानि दाह्याणि सामिधः प्रास्य हुत्वा आघार्य कोणात् कोणं प्रति हुत्वा चो विधानतः पूजाविधानतः ३९ धर्मादिभ्योः धर्मादिभ्यश्च यथान्यायं हविर्जुह्यादिति शेषः पुनः स्विष्टकृतं बुधैः ४० अभ्यर्च्यार्चिमातिपाठे अभिसुखोभूत्वा अर्घ्यासन्निहितं भगवन्तं नमस्कृत्यैतत्पर्यः ४१ सुरभिर्मन्मूखवासां ब्रूलाद्यं च कृत्वा न तत्त्वा मरात्तुपचारैः अर्हयेत्संभावयेत् ४२ न केवलं उपगायन् शृण्वन् च कृतुमम कर्माणि अन्यैः कीर्तयित्वा भिनयन् सर्वेषां प्रकाशयन् अर्थांतरं वा ह मत्कथा इति अनेनाभिनयशब्दाद्योऽपि विवृतः किमुक्त्या दत्ताह मुहूर्तः क्षणिक इति मत्कथार्यमेव मुहूर्तः क्षणश्चास्येत्यस्मिन्नर्थेऽप्ययः मत्कथातिवाहितं सर्वकालो भवेदित्यर्थः ४३ स्तवैर्मुक्तकश्चो कनिबंधनैः ४४ परस्परबद्धाभ्यां बाहुभ्यां सहा शिरः मत्पादयोः ४५ शेषां मालाक्षतादिदानं शेषोऽस्त्री अन्यस्मिन्नुपयुक्तः माल्याक्षतादिदानेऽस्त्रीति पादवः ४६ यत्र ये चोदिषु यथाश्रद्धा तथा मामर्चयेत् ४७ अर्चानुभावतः प्रतिमासा विधिनाविहिते कुंडे मेखलावर्तवेदिभिः ॥ अग्निमाधाय परितः समूहे त्पाणि नोदितम् ३५ परिस्तीर्याथ पशुं क्षेदन्वाधाय यथाविधि ॥ प्रोक्षणीयानि द्रव्याणि प्रोक्ष्याग्नावावहेत माम् ३६ तप्तजांबूनदप्रस्थं शंसचक्रगदांबुजैः ॥ लसच्चतुर्भुजं शांतं पद्मकिंजल्कवाससम् ३७ स्फुरत्किरीटकटकटिमूत्रवरांगदम् ॥ श्रीवत्सवक्षसं श्राजत्कौस्तुभं वनमालिनम् ३८ ध्यायन्नभ्यर्च्य दारुणि हविषाभियुतानि च ॥ प्रास्याज्यभागावाघार्यं दत्त्वा चाज्यमुत्तंहविः ३९ जुहुयात् मूलमंत्रेण षोडशाचार्यविधानतः ॥ धर्मादिभ्यो यथान्यायं मंत्रैः स्विष्टकृतं बुधैः ४० अभ्यर्च्यार्चिं नमस्कृत्य पार्षदेभ्यो बलिं हरत् ॥ मूलमंत्रं जपेद्ब्रह्मस्मरन्नायनात्मकम् ४१ दत्त्वा च मनमुच्छेधं विष्वक्सेनायकल्पयेत् ॥ मुखवासं सुरभिर्मतांबुलाद्यमथा र्हयेत् ४२ उपगायन् शृण्वन् च कृतुमम कर्माणि अन्यैः कीर्तयित्वा भिनयन् म ॥ मत्कथाः श्रावयन् शृण्वन् मुहूर्तं क्षणिको भवेत् ४३ स्तवैरुच्चावचैः श्रौतैः पौराणैः प्राकृतैरपि ॥ स्तुत्वा प्रसीद भगवन्निति वंदे तदंबवत् ४४ शिरो मत्पादयोः कृत्वा बाहुभ्यां च परस्परम् ॥ प्रपन्नं पाहि मामीश भीतमृत्युग्रहार्णवात् ४५ ततः शेषां मया दत्तां शिरस्य आधाय सादरम् ॥ उद्धासयेच्चेदुद्धास्यं ज्योतिर्ज्योतिषितत्पुनः ४६ अर्चादिषु यथा यत्र श्रद्धा मातत्र चार्चयेत् ॥ सर्वभूतेष्वाम्नि च सर्वात्मा ह मवस्थितः ४७ एवं क्रियायोगपथैः पुमान् वैदिकतां त्रिकैः ॥ अर्चानुभावतः सिद्धिं मत्तो विंदित्यभीप्सिताम् ४८ मदर्चां संप्रतिष्ठाप्य मंदिं कारयेद्दृढम् ॥ पुष्पोद्यानानिरम्याणि पूजांतत्रोत्सवाश्रिताम् ४९ पूजादीनां प्रवाहार्थं महापर्वसु चान्वहम् ॥ क्षेत्रापणपुरोग्रामान् दत्त्वा मत्सार्धितामियात् ५० प्रतिष्ठया सार्वभौमं सन्ननाभुवनत्रयम् ॥ पूजादिना ब्रह्मलोकं त्रिभिर्मत्साम्यतामियात् ५१ मा भवेन्नैरपेक्षेण भक्तियोगेन विंदति ॥ स भक्तियोगं लभते एवं यः पूजयेत माम् ५२

मर्त्यात् ४८ ४९ ५० प्रवाहरूपेण प्रवर्तनार्थं प्रतिष्ठाद्वहकरणपूजानां फलतारत्तम्यमाह प्रतिष्ठयेत्यादिना मत्साम्यतां निर्दुःस्वार्नदानुभवरूपताम् ५१ ज्ञानं विना प्राप्तिश्चादिभिरवे साम्यता कथं स्यादत्राह मा भवेति नैरपेक्षेण भक्तियोगेनैव मार्गं विंदति साम्यं लभते । निर्दुःस्वत्वं हरेः साम्यं न तादृशसुखात्मता । सर्वोत्तमस्तदानंदः कथकस्य चिदाप्यते । आधिपत्यं त्रिलोकस्य योग्यानां मिद्वता स्मृता अप्योग्यानां त्रिलोकपि पूज्यत्वं समुदाहृतं । तद्वत्परायाम्भ्याविष्णोरालुपकारिणः । ततोऽप्युद्रिकया भक्त्या विष्णुं पूजयतः सदा । अवाप्यते ब्रह्मलोकस्तदुद्रिकश्च मुच्यते इति मानाद्विशेषोऽवगतव्यः ॥ नन्वेवं तान् प्रतिमादिपूजाव्यर्थं तितत्राह एवमिति यत्पूर्वमां पूजयेत्स भक्तियोगं लभते तेन मामाप्रोतीति शेषः अनेन ज्ञानभक्तिद्वारेण भगवत्प्राप्तिरित्युक्तं भवति ५२

देवस्वापहरणे महान्दोष इत्याह यइति ५३ न केवलं प्रतिष्ठादिपूजाकर्तृरुक्तफलसाहाय्यकर्तृणां यथायोग्यं फलं भवतीत्याह कर्तुरिति सारथेः कार्यहेतोः प्रेत्य कर्मणां फलभागिनो भवन्तीत्यर्थः फलता
 रत्नस्य माह भूयदिति भूयसि महति तत्फलं भूयमेवति ५४ इति श्रीभागवते म० एकादशस्कंधे वि० टी० सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ हरेः परमस्वातन्त्र्यं तदधीनसत्ता कत्वेन जगतोऽस्त्यंतं प्रस्वातंत्र्यमेतादृशतत्त्वज्ञानेन
 सत्पुण्यं धनवर्तनं न भेदज्ञानेनेत्यादिकमुपदिशत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौ दुर्जनस्वभावतत्कृतपापकर्मप्रशंसननिंदाभ्यां सज्जनस्वभावतदनुष्ठितपुण्यकर्मस्तुत्यानिंदाभ्यां चावश्यमवस्थेयं पुरुषेणेति शिष्यति प
 रस्वभावेत्यादिना परोरिपरमात्मनोरित्यतः परः शत्रुः जीवब्रह्मणोर्वैलक्षण्यसत्यतायाः असहमानित्वादितिशेषः तस्य यः स्वभावः पानितदाचरितानि पापकर्माणि तानि सर्वाणि न प्रशंसेत् न प्रशंसयेच्च निंदयेच्च
 द्वेचैकं च परः परमात्मा परेशी नारायणोऽस्वभावः आत्मानो यस्य स तदा यद्वा परोलोकाबाह्यो ज्ञानी तस्य स्वभावः तेनाचीर्णानि पुण्यकर्माणि च इतरैर्न गर्हयेत् स्वयं न गर्हेच्च प्रत्युत प्रशंसितप्रशंसयेच्च एतादृशः पुरु
 षो दुर्लभ इति तत्राह विश्वमिति प्रकृत्या चेतनया पुरुषेणाहिरण्यगर्भेण सह स्थितं विश्वमेकैकं परमात्मनात्मकं व्याप्तमेकात्मकं पश्यन् स यथार्थज्ञानी भवितुं ततो न दुर्लभ इति अनेन तथापश्यत एव यथार्थज्ञानं
 भवतीत्युक्तं भवति न प्रशंसति निंदास्तु प्रशंस्यन्नेव निंदयेत् । उभयं यः करोत्येतदसत्यात्सपत्त्यधः । यः प्रशंस्यन्न प्रशंसितं चोपेयं न निंदते । सोऽपि तद्वदधोपातियतोरिव दुदासक इति वाक्यात् परस्वभावकर्म
 णां प्रशंसा निंदा च न कार्येति प्रतीतिरर्थः किं न स्यादिति प्रशंसा कदाहूरोत्सारेते विज्ञातव्यं १ उक्तार्थान्गीकारे बाधकमाह परस्वभावेति परोऽन्यो हरिर्विशुद्धस्त्वेन निंद्यतस्वभावकर्माणि स्तौति परोवरणीयः
 स्तुत्यः श्रीहरिपरायणः तस्य स्वभावकर्माणि निंदति स पुरुषः असत्याभिनिवेशतो मिथ्याज्ञानाभिनिवेशतः स्वस्थानाद्भूयते अर्धतमोपातीत्यन्वयः यः प्रशंस्यन्न प्रशंसितं दित्यादेरस्याप्युक्त एवार्थः २

युः स्वदत्तां परैर्दत्तां हरेत सुरविप्रयोः ॥ वृत्तिं स जायते विद्भुक् वर्षाणामयुतायुतम् ५३ कर्तुं श्वसारथेर्हेतोर्नुमोदितुरेव च ॥ कर्मणां भागिनः प्रेत्य भूयो भूय
 सितत्फलम् ५४ ॥ इति श्रीभागवते म० एकादशस्कंधे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ श्रीमगवानुवाच ॥ परस्वभावकर्माणि न प्रशंसेन्न गर्हयेत् ॥ विश्वमेकात्मकं पश्य
 न प्रकृत्या पुरुषेण च १ परस्वभावकर्माणि यः प्रशंसति निंदति ॥ स बाधुभ्रश्यते स्थानादसत्याभिनिवेशतः २ तैजसे निद्रया पत्रोपि षडस्थाने चेतनः ॥ मा
 यां प्राप्नोति मृत्युं वातद्विना नार्थदं मनः ३ किं भद्रं किं मभद्रं वा द्वैतस्यावस्तुनः कियत् ॥ वाचोदितं तदनुत्तमं न साध्यातमेव च ४

असत्याभिनिवेशे निमित्तमाह तैजस इति निद्राशब्देन निद्रासु निद्रेति द्विविधानि द्रोच्यते तत्र निद्रास्वापापरपर्यायासु निद्रामरणकालीना तथा चैवमस्य श्लोकस्यार्थः तैजसे तैजसाहंकारकार्ये श्रोत्रादी द्विप
 गणे मनीस च निद्रया दैनं दिनस्वापेनापन्ने सुषेति तिष्ठस्थो जीवो नष्टचेतनः सुषो भवति सदा स्वापे जाग्रता मन्वी चरेच्छया प्रबोधितमनो गतसंस्कारजन्यत्वा न्मायां स्वप्नं प्राप्नोति सुनिद्रया पत्रोपि मरणं
 प्राप्नोति नामाविषयसंस्काराविष्टमनः स्वप्नप्रदशायां नानार्थप्रदं दृष्टिजाग्रदाद्यवस्थायामिषु वर्णनीया मिति भावेनाह तदिति तन्मन एव नानार्थदं नानाविधविषयप्रत्यायकं हि मसि द्रवत्वा न्मन एव मिथ्याप्र
 त्ययनिमित्तमिति भावः तैजसाहंकरे जातं तद्विप्रसामके परात् । निद्रया वशमापन्ने जीवः स्यान्नष्टचेतनः । अतो विष्णोर्विशेषवैतनव्याप्तमिति स्मरेदिति । निद्राचैव सुनिद्रा च द्विविधानि द्रापकीर्तिता । तत्र नि
 द्राभवे निष्क्यासु निद्राभूतिकालगोति । मनोमात्रस्वरूपत्वात्स्वप्नोपापेति कथ्यते । इत्येतैर्विकीरुक्त एवावर्णीयकार्य इति १ अवस्तुनो नित्याप्रतिहतलक्षणपरस्वज्ञानतो द्वैतस्याशुभस्य मिथ्याज्ञानिनः
 पुंस आशीर्वादादिनां किमभद्रं भवति कालगुणात्स्वाद्रुणाद्वा भवति चेदपि तत्किं यदेवात्यल्पमेव भद्रवद्भद्रमपि विशेषापादकं न भवतीत्याह किमभद्रमिति नित्यमशुभात्मनः तस्य विशेषतः अभद्रं किं न कि
 मपि भवति चेदपि तत्किं यदेव यत्नवतोपि मायावादिनः स्वयोगादाधिक्येन न भवतीति यस्मात्तत्तस्मादशुभं जीवमुद्दिश्य सज्जनवाचोदितमुक्तं मनसा शुभादिकं भवति त्विध्यातां चित्तमपि अनृतप्रसत्यमेवाविशे
 षापादकं न भवतीत्यर्थः अनेनैव्यपेक्षया वैष्णवमुद्दिश्य तत्प्रशंसादिव दार्शीर्वादादिकं न कर्तव्यमिति युक्तं भवति उच्यते ध्यायेत्वापि कुं न प्रतिपद्यच्छुभं । असत्यमेव भवति स्वभावोऽसत्त्वमेव यदि त्वचनात्

हेतुनिषेधोक्तिरित्यन्यथाख्यानं च शब्दसंचितेन एकं तु शुभमुद्दिष्टं शुभद्वैतमुच्यते । पुंसोऽशुभस्य किं भद्रं किं भद्रं विशेषतः । सर्वदा शुभरूपत्वाद्दिशेषोत्पत्त्येव हीति वाक्येन निरस्तत्वादुपेक्षणीयमिति भावः ४ ननु स्वभावतोऽशुभजीवस्य सदाप्यशुभरूपत्वात् अन्यस्माच्छुभाशुभयोरस्य रूपत्वात्तद्विषयशुभवचनादेरप्यनृतत्वादशुभदेहादिकमपि नाशुभकारणमिति तत्राह छायाप्रत्युदकाभासादिति हि शब्दोपाध्याय्यं यथा छायाप्रत्युदकाभासाजीवमपेक्षया संतोषिनिःशक्ता अप्यर्थकारिणोऽर्थक्रियाकारिणो दृष्टाः एवं देहादयो भावाभंगला अप्यामृत्युतां धृतमः प्रवेशपर्यंतं भयमित्युपलक्षणं शुभाशुभफलं यच्छति अशुभजीवानामिति शेषः नीहारः प्रत्युदं चैव धूम्रमित्यापि शब्द इत्यतः प्रत्युदकं नीहारः आभासाः सूर्यकांतादयः नेदं रजतमिति वनेषु ज्ञेयं त्रिबाधकप्रत्ययानुदर्थात् एतदृष्टान्तन देहादीनां मिथ्यात्वं विवक्षितं किं नुनिःशक्तत्वमेव व्यपेक्ष्य जीवदेहादिनिःशक्तत्वादवस्त्वपि । पुनः शुभाशुभनृणां यच्छेदेव शुभाशुभं । छाया नीहारकाभासानिःशक्ता अपि कार्यदाः । एवं शुभादिदेहादेर्मैवेत्कार्यं शुभादिकं । एतद्वचनाद्भयमभयमिति वापदच्छेदः ५ सत्यसंकरणेन सत्यकर्मणानिरस्तकुहकेन परमेश्वरेण सृष्टत्वादिदं सर्वसत्यं मिथ्याभूतमिति भावेनाह आत्मैवेति प्रकृत्या युपसर्जनं विना सजनादिकं कर्तुं समर्थ इत्यर्थे एव शब्दः परमात्मैवेदं सर्वसृजति त्रातिहरति विश्वात्मा स्वयमेव स्वात्मनैव सृज्यते त्रापते हि यते च दीपादीपांतरवत् ईश्वर इत्यनेन कर्मकर्तृत्वाविरोधं परिहरति प्रभुरित्यनेन च मानुषेष्टे तावन्तं कालं स्यात्समाप्तिं चिंतनमेवात्मनः खानान्यदसंदं स्वात्मित्वात्समर्थत्वाच्चैति सूचयति दीपादीपांतरं पद्वत्सृष्टिरीशस्य कीर्त्यते । एतावत्कालमाशेष्यमानुषेष्टमिति चिंतनं । विष्णोर्ज्ञानं सृष्टिस्वस्यैव स्वेच्छयवत् । दीपादीपांतरस्येव ज्ञेयं भावश्च संहतिरिति वचनात् अविद्यया क्षिप्तमतिः स्वात्मानं सृजतीत्यादिदुर्भर्तनिरस्तमित्यादिबोद्धव्यं ह्यित्यनेन दीपांतरस्य दीपइवैकाभावः संहार इति दर्शयति प

छायाप्रत्युदकाभासाद्यसंतोष्यर्थकारिणः ॥ एवं देहादयो भावायच्छंत्यामृत्युतोभयम् ५ आत्मैव तदिदं विश्वं सृज्यते मृज्यते मृज्यति प्रभुः ॥ त्रायते त्राति विश्वात्मा न्हियते हरतीश्वरः ६ तस्मान्न ह्यात्मनो मुष्माद्व्योभावो निरूपितः ॥ निरूपिते यं त्रिविधानि भूला मातिरात्मनि ७ इदं गुणमयं विद्वि त्रिविधं मायया कृतम् ८

र्थमयः पूर्णमिदं पूर्णं तूष्णं मुदुच्यते । पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेः ६ ननु हिरण्यगर्भादेः सृष्टत्वादिवादिनिवेदे जातिरिति यत्तदेव सृष्टत्वादिकमवधारयितुं शक्यं किं कुर्वन्निवपरिहरन्नुत्संहरति तस्मादिति । यस्मात्तिरवकाशममाणबलाद्विरेव सृष्ट्यादिकर्ता तस्मादमुष्मात् आत्मनो हरण्योभावः सृष्ट्यादिकर्तानिरूपितः कुत्रापि वेद इत्यन्वयः । ननु पितेव पुत्रादेर्हरेरपि सृष्ट्यादिकर्तान्यगं कं न स्यादित्यादित्यवावाह तस्मादिति । यस्मात्स्वात्मनैव स्वयं सृज्यते इत्यादिकं प्रामाणिकतस्मादात्मनः परमेश्वरस्य भावः सृष्ट्यादिकर्ता मुष्माद्वरेण्यो नास्ति सृष्टिस्थितिश्च संहारो भावनं समुदाहृतं । तच्चः करोति पुरुषः सभाव इति कीर्तित इति वचनात् भावशब्दस्य सृष्ट्यादिकर्तृत्वशब्दवाच्यत्वं सिद्धं अनेनोक्तं कायाः कः परिहार आयात इति तत्राह निरूपितेति अन्येन सृष्टिस्थिति संहार इति त्रिविधमिति विद्वद्भिर्नैव निरूपितानि भूला प्रमाणवर्जिता अन्यस्मात्सृष्टिसंहारौ स्थितिश्च परमात्मनः । निरूपितानि विद्वद्भिः प्रमाणाभावतो हरेरिति विद्वद्भिरीति विशेषणादासुरमत एव तत्रातिभातमिति ज्ञायते ७ परमात्मनः सत्त्वादिगुणरहितत्वात्तत्त्वं सृष्ट्यादिकं न युक्तं गुणस्यैव गुणबद्धत्वात्तत्त्वं तोयुज्यत इत्याशयेनाह इदमिति मायया हरेरिच्छया कृतमिदं त्रिविधं सृष्टिस्थिति संहार इति त्रिविधं सत्त्वाविशिष्टमात्मनि जीवगुणमयं सत्त्वादिगुणाधीनं विद्वे न परमात्मन इति शेषः गुणसंबन्धयोगानामुत्पत्त्याद्याः स्युरन्यतः । सर्वदानिर्गुणस्यास्य सर्गाद्याः स्युः कृतो न्यत इति अतो विशेषः कल्प्यत इति अनेन सत्त्वादिगुणेषु कारणत्वे सिद्धे पुक्थमन्योभावो नास्तीति संजसं स्पष्टितीत्यमाशकापरिहृता विद्वेति पुरुषार्थोपायांगत्वादिदेवभावशंभेधमिति निर्धारयति माययेत्यनेन गुणानामचेतनत्वेन स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेः । कार्येषु यवतं कत्वेन हरेर्मुख्यकारणत्वमेव धृतम् ८

परस्वभावस्यादिशिक्षितज्ञानफलमाह एतद्विद्वानिति महुदितमेतद्विद्वान् ९ सूर्यवदित्युक्तं दार्ष्टान्तिके कथमित्यतो विवृणोति प्रत्यक्षेणोति प्रत्यक्षादिप्रमाणबलेनेदं गुणमप्याद्यंतवत्त्वादसदसमर्थमस्व-
 त्रमिति ज्ञात्वा असमर्थमसत्योक्तसमर्थसत्यकीर्तितमिति वचनात् असंनशून्यस्वमत्राभिप्रेतं इह जगति निःसंगो निर्लेपः निगमेन वेदेनात्मसांविदासाक्षिगा १० स्वप्रकाशत्वेन जडत्वेन देहपरम-
 त्मनोः संसारारब्धभवं ज्ञानप्रपुद्गवो विवेकार्थलोको दयालुः पृच्छति नैवेति निःसंग इत्यनेन प्रस्तुतः संगलक्षणः संसारः कस्यात्मनो हरेरुत देहस्य द्रष्टृदृश्ययोरुभयोरपि संभवति अनात्मस्वदृशोरन-
 प्यत्वाज्जडत्वात् दृश्यस्य स्वदृक्त्वात् स्वयंप्रकाशत्वात् द्रष्टुरतः कस्येयं संसृतिरुपलभ्यते ११ देहस्य स्य हरेरियमपि युज्यत इत्याह आत्मेति अग्निवदीश्वरः दारुवदेहः जीवप्रभस्तु परमात्मकोटादं-
 र्भूतत्वात्पृथगुक्तः कस्येति पुनरुक्तिरवश्यपरिहारवक्तव्यार्था १२ जीवस्यैव संसृतिरिति भावेनाह यावदिति आत्मनो जीवस्य यावदेहेंद्रियप्राणैः सन्निकर्षणसंबंधः तावत्संसारः कस्येत्यत उक्तम् ३
 विवेकिन इति नित्यानं दादपार्थोपि अविवेकिन इति विशेषणाद्विवेकिनो मोक्षहेतुत्वात् फलवानपि फलवान् मोक्षहेतुत्वाच्चित्यानं दादपार्थकः । जीवात्मनस्तु संसारः स्वप्रवृत्तचलत्वं तद्विवचनात् १३
 संसृत्प्रभावं स्वैव फलरूपत्वाभिरर्थैव संसार इति अवधारयति अर्थेपीति अपिशब्दो भल्पफलार्थः उच्यते निष्फलत्वेन यदल्पफलं भवेदिति वचनात् अर्थे अविद्यमानेपि अस्मात्संसारत्वात् यो-
 जनाभावेऽपि पुंसः संसृतिर्न निवर्तते तत्रेदं निमित्तं ध्यायतो विषयानिति कथमिव अस्वप्रकाशेनोपधानार्थगमः प्रयोजनविधुरव्यवहारावाप्तिर्भवति अत्रापि निमित्तं ध्यायत इति यथास्वम्

एतद्विद्वान्महुदितं ज्ञानविज्ञाननैपुणः ॥ न निंदति न च स्तौति लोके चरति सूर्यवत् ९ प्रत्यक्षेणानुमानेन निगमे नात्मसांविदा ॥ आद्यंतवदसंज्ञात्वानिःसंगो
 विचरो देह १० उद्ववउवाच ॥ नैवात्मनो न देहस्य संसृतिरिष्टदृश्ययोः ॥ अनात्मस्वदृशोरीशकस्येयमुपलभ्यते ११ आत्माव्ययोगुणः शुद्धः स्वयं ज्योतिरनादृ-
 तः ॥ अग्निवद्दारुवदपि देहः कस्येति संसृतिः १२ श्रीभगवानुवाच ॥ यावदेहेंद्रियप्राणैरात्मनः सन्निकर्षणम् ॥ संसारः फलवांस्तावदपार्थोप्यविवेकिनः १३
 अर्थेऽप्यविद्यमानेषु संसृतिर्न निवर्तते ॥ ध्यायतो विषयान् ह्यस्य स्वप्नेऽनर्थगमो यथा १४ यथा ह्यप्रतिबुद्धस्य प्रस्वापो बह्वनर्थकः ॥ स एव प्रतिबुद्धस्य न वै
 मोहाय कल्पते १५ शोकहर्षभयक्रोधलोभमोहस्पृहादयः ॥ अहंकारस्य दृश्यते जन्ममृत्युश्च नात्मनः १६ देहेंद्रियप्राणमनोभिमानो जीवोऽंतरात्मा गुण-
 कर्ममूर्तिः ॥ सूत्रं महानित्यरुहेह गीतः संसारआधावतिकालतंत्रः १७ ॥

१४ अज्ञानिन एव संसारोऽनर्थकरः न ज्ञानिन इत्याह यथाहीति अप्रतिबुद्धस्य प्रस्वापो बह्वनर्थकः तस्यैव प्रस्वापः प्रतिबुद्धस्य मोहाय न कल्पते एवं संसृतिरज्ञानिनामनर्थकत्वं
 सैव ज्ञानिनां मोहाय नैव विषयलोप्यस्वेन दुर्जनस्या फलः सज्जनस्य स्वस्वरूपानंदोपेक्षया फलोपिमज्ज्ञानेन स्वरूपानंदसाधनत्वेन सफलत्वादल्पफल इति हेयः संसार इत्यवधारणार्थं पुनर्वचनामिति भावः १५
 जीवस्यापि संसारः अभिमानिक एव स्वाभाविकः अन्यथा तन्निवृत्तिसाधनविधानानुपपत्तिरित्याशयेनाह शोकेति शोकादयो जन्ममृत्युश्चाहंकारस्य सकाशात् जीवस्य दृश्यते न स्वतः परमात्मनस्त्वन-
 मिमानात् सुतरामसंभव इत्यर्थः परमात्मन एव निषेधेन जीवस्येत्येतत् अहंकारस्य सकाशात् दृश्यते नात्मनः स्वतः । अहंकारात् संसारो भवेत् जीवस्य न स्वतः । कुतश्चिदानंदतनोः स्वरूपेच्छा युतस्य स इत्यनेन
 निरस्तम् १६ कया युक्त्या जीवस्यैव संसार इति तत्राह देहेति देहेंद्रियप्राणमनसां संघतो भिमानो यस्य स तथा सर्वेषां अंतःस्थित्वा सर्वदा दृश्यं तत्तात्मा च गुणैः कर्मभिश्चारब्धामूर्तिर्यस्य स तथा सूत्रं महा-
 नित्याद्यधिकारनामिदं बहुधा पुराणेषु गीतं कालतंत्रः कालाभिमानो दुर्गातीनां जीवः पुरुषो हि रण्यगर्भेऽपि संसारआधावतिकमुता न्येजीवा इति कैमुत्यन्या यत्क्षणया युक्त्या जीवस्यैव संसार इति निश्चीयते । सं-
 सारमुक्तं ज्ञापितं सर्वज्ञ विश्वेश्वरः । विष्णुर्वायुः सदा ज्ञानी किमुता न्येऽल्पचेतना इति अनेन जीवोपाधयवच्छिन्नस्य परमात्मनः संसार इति मर्तं निरस्तमिति ज्ञातव्यम् १७

नन्वेवमवलम्ब्य संसारस्य समुच्छेदः कथं कारं स्यादत्राह अमूलमिति मुनिर्निरंतरा तु स्मरणसमर्थः पुरुषः एतत्संसारकारणमज्ञानं मनुष्यासनायाजातत्वात् निशितेन ज्ञानेन छिन्वा पुनस्तत्रा तृष्णानिःसंगो भूत्वा
 गाविचरति यावच्छरीरनिपातमिति शेषः यदज्ञानेनोत्पन्नं तज्ज्ञानेन निवर्तते इति तत्कारणमाह अमूलमिति विष्णुकारणकर्ममूलं बलवत्कारणेन जन्यस्य निवृत्तिः कथमिति चोद्यमानेन परिहृतं
 ज्ञानस्यापितत्कारणकत्वात् अज्ञानस्य तत्कारणकत्वे कथितं पुक्तं देवकथाभित्यतः कंबुहूतोपि मन आदिषु सन्निहितबहुरूपेण तेन रूप्यते तददृष्टानुगुणनिरूप्यते प्रेयत इति बहुरूपं मनोवचः प्राणशरीराणि
 कर्मविषयो रयसतया अहंमतावेकत्वाकारेण जायमानमित्यर्थः १८ ज्ञानासिश्चक्रिकाकारो निशितः स्यादिति तद्विषयप्रकारमाह ज्ञानमिति सत्पज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेरखंडं ब्रह्मैव विज्ञानी हीत्यन्वयः
 कथमस्य जगतः आद्यं नबोः केवलं स्वतंत्रमेव वर्तते यच्च कालः पूर्णगुणत्वात् फलपाचकत्वात् यच्च हेतुनिमित्तकारणं यच्च जगते मध्ये पितृदेवतत्त्वेन वर्तते नान्यथा यच्चान्यतो विविकत्वाद् द्विवेकः यच्च नितरां
 गमयति मापयतीति निगमः यच्च सर्वैरालोच्यत्वात् तपश्चालोचन इति धातुः प्रतिप्रति अक्षेष्वादिषु स्थितत्वात् अत्यं आचार्यसंप्रदायसिद्धत्वादिति द्वं अथ वेदादिप्रमाणसिद्धत्वादनुप्राप्यमानत्वादनु
 मानं अनेनास्मिन्नर्थे यत्पक्षादिप्रमाणमुक्तं भवति १९ जगत आदिमध्यावसाने पुत्रह्राण एवाप्रतिहतत्वात् तन्प्राप्तोदाहरणं स्पष्टयति यथेति यथा हिरण्यं रथाशुपरि स्वकृतं अतिचित्रितं पुरस्ताच्चित्रिताया
 पूर्वपथादेः पृथगिति शेषः पश्चाच्च सर्वस्य हिरण्यस्य द्रव्यस्य हिरण्यस्यागलक्षणनाशानंतरं च पृथगेव मध्ये च स्वर्णखचितदशायां तदेव स्वर्णरथः स्वर्णशंख इत्यादिमानापदेशैर्व्यवहारयोग्यं तदेव हिरण्यं दवां
 दिपृथगेव तद्वत्सयास्वतंत्रो हमस्य जगतोप्यादावंते मध्ये सुररादिना नाव्यपदेशैस्तत्तदंतर्पामित्यामुख्यतया व्यवहार्यः पृथगेव स्थितः । रथोपस्थे परिकरात् पूर्वदारुमायाद्रथात् । सुवर्णव्यवहाराय मुख्यं रथ
 परिष्कृतं । मध्ये च तिरयोपरथाच्छिष्यपृथगास्थितं । यद्वदेवं हरिः साक्षाज्जगदेहात्पृथक्स्थितः । पूर्वजगति संस्थश्च जगदंतपृथक्स्थितः । स एव मुख्यजगतः स्वातंत्र्यात् परमेश्वर इति तच्च निर्यामकस्यै

अमूलमेतद्बहुरूपं मनोवचः प्राणशरीरकर्म ॥ ज्ञानासिनोपासनया शितेन छिन्वा मुनिर्गाविचरत्यतृष्णः १८ ज्ञानं विवेको निगमस्तपश्च प्रत्यक्षमैतिहा
 मथानुमानम् ॥ आद्यंतयोरस्य यदेव केवलं कालश्चेतुश्चेतदेव मध्ये १९ यथा हिरण्यं स्वकृतं पुरस्तात्पश्चाच्च सर्वस्य हिरण्यस्य ॥ तदेव मध्ये व्यवहार्यमा
 णानापादेशैरहमस्य तद्वत् २० विज्ञानमेतन्निपदस्थमंगुणत्रयं कारणकार्यकर्तृ ॥ समन्वयेन व्यतिरेकतश्च येनैव तु र्येण तदेव सत्यम् २१

बनामसर्धसुरादिकं । तत्संबंधादुदीर्घतव्यवहृत्यै सुरादिषु शिव एकलं केवलं चेति स्वातंत्र्यमभिधीयते । स्वतंत्रस्तु हरिः साक्षात्परिष्कृतहिरण्यवदिति चेति सुरनराद्यंतस्यः सुरनराशुपाधीनां नात्वेऽप्यहमेक
 एव यथा हिरण्यं बलतं पिंडीकृतं कुंडलाकारेण विविधं पुनरेकमेव तथाहमपि यथासुवर्णमकृतं क्रियते कुंडलादिकं । पुनरेकीभवत्पद्मात्तद्वद्विष्णुरजोपितम् । सुराद्यंतःस्थितो भूत्वा पुनरेकीभवेद्विभुरिति व
 चनात् किंच दार्वाच्च फलं सुवर्णमेव तन्निमित्तकारणं महाफलतया जगदस्य फलमस्वतंत्रं च नाहं तथा किंतु स्वतंत्रो महाफलहेतुश्चेति प्रत्येकं न तु दार्वादिस्वतंत्रं विविक्तागतं । महाफलं स्यात्स्वतंत्रं तु स्वतंत्रं विविक्
 योपगं । तद्वत्स्वतंत्रो भगवान् प्रवृत्तावन्यदन्यथेति वाक्यात् २० इतोपि मोक्षादिदानत्वेन निरुपचरितस्वातंत्र्यं हरेरेवेत्याह विज्ञानमिति अंग एतद्ब्रह्मविज्ञानं निर्दोषज्ञानस्वरूपं कुवन्निपदस्थं त्रीनुत्त
 मायममध्यमानजीवान्निषुपदेषु मोक्षादिषु स्थानेषु स्थापयतीति मोक्षसंसारतम आख्यपददान्तर्यः चेतनानामपि ज्ञानात्मत्वेन गोक्षदानुत्कीर्णस्यादित्याशंक्यतस्ततो दीर्घदिच्छाधीनत्वेन प्रतीतिः त
 देवविज्ञानं विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेरिति भावेनाह गुणत्रयमिति येनेति नुतीयापृथगर्थे येन यस्य तु र्येण तु र्यस्य जाग्रदाद्यवस्थातीति स्पष्टं ब्रह्मज्ञानमूर्तैः समन्वयेन इच्छायाः सत्त्वेनाग्राहकलक्षणा
 भिसुख्येन गुणत्रयादिकं सर्वमस्तीति शेषः व्यतिरेकतोऽसत्त्वेनास्ति तदेव केवलमित्युक्तं केवलपदसर्वत्रानुवर्तनीयं तत्केवलमेव सत्यं सदास्ति त्वेन स्वतंत्रमेव सत्यपदचानुवर्तनीयं विज्ञानं सत्यं निपद
 स्थं सत्यमिति गुणत्रयसत्त्वादिकारणं महदहंकाराशुपादानं कार्यदेहादिकं कर्तृकालकर्मोदिनिमित्तकारणं स्वतंत्रमेव सत्यं त्रिविण्णोरन्यस्य सत्यता । प्रवाहतः सदास्ति त्वं पुं कृतयोः सदास्ति त्वेति वचनात्
 ईश्वरेच्छासदज्ञानाभ्यां अस्ति त्वनास्ति त्वेति तत्स्य स्वातंत्र्यमनुपदहमिति २१

ननु ब्रह्मवदितरस्य स्वातन्त्र्यसंभवे कथं तस्य स्वातन्त्र्यमनुपहतमिति तत्राह नयदिति यदुत्पत्तेः पुरस्तात् केवलं न पञ्चाशादुत्पत्तं त्रयं न च मध्ये च स्थितिकाले च केवलं न यत्परेण भूतमुत्पन्नं यत्परेण प्रसिद्धं तत्तादिमत्तद्व्यपदेशमात्रं स्वतन्त्रमिति वाङ्मात्रं अतस्तद्ब्रह्मैव सत्परमसत्यमिति मेमनीषा तत्स्वातन्त्र्येण नैवास्ति यदुत्पात्तिना शब्दः स्वातन्त्र्येणास्ति तातस्य यत्सत्त्वाज्ञानं संदेति । अनेन कालत्रयसत्त्वमिति धेनसदसद्वैलक्षण्यं जगदिति निरस्तं नन्वसत्त्वेन प्रतीयेत स चेन्न बाध्येतेत्यन्यथानुपपत्तिप्रमाणसद्भावसद्वैलक्षण्यपालपो न युज्यत इत्याशङ्क्य प्रपञ्चस्यासत्त्वात्तत्त्वास्वातन्त्र्यमेवाभिधीयते न नुपतीत्यन्यथानुपपत्त्या निर्वचनीयत्वं परमार्थसत्त्वाभावेनाशोपपत्तेः २२ सत्त्वेन बाध्येतेत्यस्याप्यन्यथोपपत्तेरिति भावेनाह अविद्यमान इति सदसद्वैलक्षण्यमनुपपन्नं चेज्जगदसदेव स्यादिति शून्यवादिमत्तं नानेन प्रत्याह अविद्यमान इत्यादिना वैकारिकः विकारयोग्यो राजसः सर्गः रजोगुणसंबन्धी सर्गो यद्यप्यप्रपञ्चस्य सत्तथा एषः प्रपञ्चः अविद्यमानोऽपि असत्त्वस्य स्वतन्त्रोऽपि अवभासते स्वतन्त्र इति अज्ञानाभिमितिशेषः यतः स्वयं ज्योतिर्ब्रह्म परमार्थसत्त्वं तन्त्रं विभाति विदुषामिति शेषः इतोऽप्यविद्यमानत्वमस्वातन्त्र्यभेदेन त्वन्यादिति भावेनाह अत इति ब्रह्ममूलप्रकृतिश्रोत्रादीन्द्रियाणि अर्थाः शब्दादयः आत्मा जीवः विकारा इन्द्रियाणि भिन्नानि देवाः एवमादिभिश्चित्रं विचित्रं जगदतो ब्रह्मत एव विभातीत्यवो नानिर्वोच्यं नान्यमित्यर्थः तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः अविद्यमानतानामजगतः परतन्त्रता । यथा शक्तं भुवः आदिरसं चित्तुच्यते जेनोरिति जगतो नास्ति तासैव अपराधीनता सदा । अभावस्तु कुतस्तस्य यद्विभातीह सर्वदेति । प्रमाणद्वयेन कथित एवार्थः न स्वकपोलकल्पितः २३ एवता वज्ज्ञातव्यां ज्ञातत्वा मुनिना परं कर्तव्यं किमिलत्राह एवमिति एषमुक्तकारेण विवेकबुद्ध्या सर्वस्माद्वैलक्षण्यज्ञानेनानुग्रहीतैर्हेतुभिः निर्दोषोपपत्तिभिः परापवादेन परस्यापवादेन न देनैवमिति निषेधमुखेन एष आ

नयत्पुरस्तादुत्पन्नपञ्चान्मध्ये च यन्न व्यपदेशमात्रम् ॥ भूतं प्रसिद्धं च परेण यद्यत्तदेव सत्स्यादिति मेमनीषा २२ अविद्यमानोऽप्यवभासते यो वैकारिको राजससर्ग एषः ॥ ब्रह्मस्वयं ज्योतिरतो विभाति ब्रह्मोन्द्रियार्थात्क विकाराच्चित्रम् २३ एवं स्फुटं ब्रह्मविविच्य हेतुभिः परापवादेन विवेकबुद्ध्या ॥ छित्त्वात्मसंदेहमुपारमेतस्वानंदतुष्टौ खिलकामुकेभ्यः २४ नात्मा वपुः पार्थिवमिन्द्रियाणि देवा ह्यसुर्वायुजलं ह्रताशः ॥ मनो ब्रह्मात्रं धिषणा च सत्त्वमहं कृतिः संकृतिरर्थसाम्यम् २५ समाहितैः कः करणैर्गुणात्मा मिर्गुणो भवेत्तत्सु विविक्षधाम्नः ॥ विक्षिप्यमाणैस्तु किं न दूषणं वनैरूपैर्तेर्विगतैरेवैः किम् २६

स्मानेति नेतीति श्रुतेः स्फुटं ब्रह्मविविच्य पृथक् कृत्य ज्ञात्वा त्मात्मसंदेहं मनसि स्थितं संशयं छित्त्वा खिलकामुकेभ्यः अनल्पतृष्णाजननशीलेभ्यो विषयेभ्य उपारमेत शब्दादिविषयो परमेसुखानुत्पात्तिरत्राह स्वानंदतुष्टौ स्वानंदानुभवेनालंबुद्धिमात्रः अनेन जीवपरभेदज्ञानमेव मुक्तिसाधनं नाभेदज्ञानमत्रः श्रेयोधिभिरभेदमत्सर्वथा हेयमिति दाशितं २४ परापवादप्रकारं विवृणोति नात्मेति अत्र नेति प्रत्येकं संबन्धितव्यं पार्थिवं वपुः शरीरं आत्मा परमात्मान भवति इन्द्रियाणि न हि देवा इन्द्रियाणि भिन्नानि नो हि वायुजलह्रताशः वायुजलह्रताशनं कृतशरीरानि मुख्यमाणश्च वायुरेव स्वयं माणस्तत्र स्थेचोदते जज्ञी । उदेने तेजसा चैव माणस्य हि कसं वपुरित्यस्मात् माणस्य वायुरूपस्य भूतत्रयप्रकृतं वपुः । यतो हि पार्थिवं नात्र खंचात्यल्पमुदाहृतमित्यस्माच्चोक्तं पुंक्तं मनश्चात्मानं अन्नमात्रं अन्नं पृथिवीमात्रं गंधादिमात्राचन एकवद्भावविवक्षया च स्वत्वं धिषणा प्राकृतबुद्धिश्च सत्त्वं मूलबुद्धिः अहं कृतिरहंकारतत्त्वं संमहाकाशं कृतिर्दर्शनादिक्रियाचन अहं शृणोम्यहं स्पृशाम्यहं पश्यामीति सर्वार्थेषु समानत्वादहं कामाद्यानि विक्षेपयोर्हीरमिया प्रियसाधनत्वेनोक्त्यमानत्वात्ताभ्यां हरैरपि गुणदौष्यतां किं तत्राह समाहितैरिति गुणात्माभिः शब्दादिविषयमनस्कैः पुरुषैः स्वविषयत्वेन समाहितैरेकाग्रचित्तत्वेन स्थापितैः करणैरिन्द्रियैः तत्सु विविक्षधाम्नः तेभ्य इन्द्रियेभ्यो विषयेभ्य अपृथक् भूतस्वरूपस्य प्राकृतं द्विषराहितस्य भगवतः को गुणो भवेत्तन्कोऽपि विषयेषु विक्षिप्यमाणैरितस्ततः आकृष्यमाणैरिन्द्रियैरेवैः किं दूषणं किमपि दूषणं

अत्रोदाहरणमाह धनैरिति आह्लादरूपैर्धनैरुपेतैः सर्वाद्वाद्गुणरूपस्परवेः किं भवेत्तना किमपि योजनं विगतैर्दोषोपभवेत् किं भवेदेव यथारवेः गुणदोषाभावेऽपि अन्येषां धनैरुपेतैश्चाप्ययामुसंभवेत् विगते
 स्तापेन दुःखं भवेत् तथा समीहितकरणैः समाधानकर्तुः सुखं विक्षिप्तैर्दुःखं भवेदिति भावः समाहितोपि जिवेन विक्षिप्तवानुत्कृच्छित् । विशेषो विच्छेदे विष्णोस्तथापि नुसमाहिते । प्रीतो भवति वै न च यं सर्वं धर्मकृतोपि चे
 ति एतदुक्तार्थं मानम् २६ ननु हरेरपि सत्त्वादिगुणकार्येषु देहादिषु स्थितस्तत्कृतगुणदोषो जीववत् किं न स्यातामिति शङ्क्य आकाशवदसंग एव न दोषवानित्याह यथेति यथानमोवाय्वादीनां गुणैः स्पृशादि
 भिन्नं सज्जते तत्कृतविशेषवत् भवति वाशब्दश्चार्थः अन्नमसि गतागतैश्च देहादिभूतकार्यैर्गुणैश्च सत्त्वादिगुणतत्कार्याणामसारतया तदंतर्वर्तमानमक्षरं ब्रह्म सत्तति हेतुमि । सत्त्वादिगुणैस्तन्मयैरागादिदोषैश्चासं
 गतमसंबद्धमेव अत्र हेतुः परमिति सत्त्वादिगुणैः उत्तमत्वेन विलक्षणं अनेन निःसंगत्वेन मनः समाधाना समाधानाभ्यां हरेर्गुणदोषाभावेऽपि विषयसंगाज्जीवस्य तौ स्यातामिति दर्शितम् २७ तर्हि युगुक्तोऽस्य
 धनविधानं व्यर्थमिति न मंतव्यं सर्वदोषाणां संगमूलत्वात्स एव मुमुक्षुणा पुरुषेण निर्मूलनीय इत्याह तथापीति हरेर्गुणदोषाभावेऽपि तावन्मायाराचितेषु प्रकृतिनिर्मितेषु गुणेषु विषयेषु संगः परितो वर्जनीयः किं पंत
 कालं वर्जनीयं पोष्यास्त्रिभिर्विधानैर्वैत्यादि श्रुतिः समुणविषया स्यादित्यतो विधिमाह मद्रकीति दृढेन मद्रकियोगेन यावद्भजस्तमश्च तज्जनितं कषेण कर्षणेनायते गच्छतीति कषायपापंचनिरस्येत मुक्तिर्पय
 तमिति शेषः अयगताविति धातुः २८ व्यतिरेकदोषमाह यथेति यथानृणामसाधुचिकित्सित आमयः सम्यक्चिकित्साभावात्पुनः पुनः प्ररोहं कुरीकुर्वन्नामयिन् संतुदति एवमपक्वकषायकर्मसंदे
 विषयेषु संगोपस्यतत्सर्वसंगमनः कुयोगिनं अपरिपक्वयोग्युक्तपुरुषं विध्यति तस्य मगवद्वचनविघ्नं करोति पुनः पुनर्विषयमिच्छाप्ररोहादिति भावः २९ नन्वेवं तर्हि अपरिपक्वयोगवता मनादिकर्ममूलं ताराय
 यथानमोवाय्वनलां वृद्धगुणैर्गतागतैर्वा त्रिगुणैर्न सज्जते ॥ तथाक्षरं सत्त्वरजस्तमोमलैरसंगतं संसृतिहेतुमिः परम् २७ तथापि संगः परिर्वर्जनीयः गुणेषु मायार
 चितेषु तावत् ॥ मद्रकियोगेन दृढेन यावद्भजो निरस्येत तमः कषायम् २८ यथामयो साधुचिकित्सितो नृणां पुनः पुनः संतुदति प्ररोहः ॥ एवमनोपक्वकषा
 यकर्म कुयोगिनं विध्यति सर्वसंगम् २९ कुयोगिनो ये विहतां हं तरायैर्ननुष्यभूतैस्त्रिदशोपसृष्टैः ॥ ते प्राक्ताभ्यासबलेन भूयो युंजंति योगं न तु कर्म तत्रम् ३०
 करोति कर्म क्रियेत च जंतुः केनाप्यसौ चोदित आनिपातात् ॥ न तत्र विद्वान्प्रकृतौ स्थितोऽपि निवृत्तदृष्टः स्वसुखानुभूत्या ३१ तिष्ठंतमासीनमुत प्रजंतं श
 यानमुद्यंतमदंतमन्नम् ॥ स्वभावमन्यत्किमपीह मानमात्मानमात्मस्थमतिर्न वेद ३२

विहतां योगापरिपाकेन भगवत्प्राशिरापितेति तत्राह कुयोगिन इति कुयोगिनोऽपानपरिपाकरीहता विदशोपसृष्टैराधिदैविकैर्ननुष्यभूतैर्ननुष्यैर्विनिताभिराभ्यात्मिकैर्भूतैराधिभौतिकैर्नतरायैर्विहता हि
 यस्मात्तस्मात्ते अपरिपाकेन प्राक्पूर्वजन्मनिकृता ध्यानाभ्यासबलात्तत्त्वेन योगंध्यानं युंजंति कुर्वन्ति भूयो मत्प्रसादे न तत्परिपाकेन मामवाप्नुवन्तीति शेषः कर्मलक्षणतंत्रसाधनं नानुतिष्ठंतीत्यन्वयः अतो मद्यो
 गाभ्यासो न व्यर्थो न मद्यमधिष्ठेति भावः ३० नन्वत्र कौश्रिकैर्ननुष्यभ्यासेनावशैः क्रियेत न योगोऽप्यस्य ते कश्चित्पूर्वाभ्यासेन योग एवाभ्यस्यते न कर्म क्रियत इत्यत्र वासनातिरिक्तप्रयोजकेन भाव्यं सकृदिति चोद्य
 रिहरति करोतीति योगयोगिलक्षणो जंतुर्जिवः कर्म करोतीति प्रत्यक्षं तत्रासौ केनापि पुरुषेण चोदितः प्रेरित एव क्रियते कार्येति आनिपासाच्छरीरापातपर्यंतं अनेन वासनाचरितिरिक्तप्रयोजकतस्तीत्यवगत
 सच्चपूर्णं निदोहरिरेव एष एव साधु कर्मकारयति यदेष आकाश आनंदो न स्यादिति श्रुतेः ननु तर्हि विद्वद्विदुषोः कोविदोऽप्यत्राह न तत्रेति इदं सर्वं विद्वान्मन्त्रकृतौ प्रकृतिविकृतमहदादिविकृतपचभूतैर्नमितदेहे
 स्थितोऽपि स्वसुखानुभूत्या भगवदनुग्रहाविभूतस्वरूपा नुभवानंदेन विषयेभ्यो निवृत्तपूजः कर्माणि कुर्वन् अप्रितत्र कर्मसुखं सज्जत इति शेषः ३१ अधुना योगिनोऽसंमत्ता तसमाध्यवस्थामाह तिष्ठंतमिति मयदेहति
 श्रुतासीनो ब्रजच्छयान इत्यादिक्रियाः कुर्वन्हरिरेवेत्यात्मस्थमतिः परमात्मन्येवास्थितमतिस्तिष्ठंतमासीनमिति पादिक्रिया करमात्मानं देहं न वेद किं बहुना पाततया च तरेण परमात्मनोऽप्यतिमतिवेदे
 यर्थः स्वभावं देहस्याप्राप्यलक्षणम् ३२

यदिकश्चित्प्राश्नकर्मवशात्तद्विज्ञानमिवपश्यतितद्वापिस्वतंत्रतयापश्यतीत्याह यदिसमेति यदिसमरणवासनयाहरेरन्यदसादृश्याद्यर्थममंगलमिन्द्रियविषयदेहशेहादिजगत्कर्मनिबन्धनतयापश्यति अ
नीषीतथापिबस्तुतयास्वतंत्रतयानमन्यते तत्कुतइत्यतउक्तं नानेति तत्स्वतंत्रत्वंनानानुमानेनोत्पत्त्यादिमत्त्वविधानानुमानेनविरुद्धं हि एतमर्थनिदर्शयति स्वप्रमिति यथास्वप्रहृक्स्वप्रादु
त्थार्यास्थितसिरोदधानंअनित्यंपरतंत्रंस्वस्वप्रजाग्रच्छन्नेनमन्यतेस्वप्रजाग्रच्छन्नेनानुमानविरुद्धत्वात् नहिस्वप्रपश्यन्स्वप्रबाध्यतेमन्यतेअपितुस्वप्रमद्राक्षमित्यबाध्यमेवजानातिस्वातंत्र्यमारोपितं
पश्यतीतिभावः तथाविद्वानपिजगदबाध्यमेवस्वातंत्र्यमारोपितंपश्यतीतिभावः नानामानविरुद्धं हिस्वातंत्र्यंजगतःसदा । स्वतंत्रोभगवान्विष्णुरेकएवमसंशयइत्यनेन अस्त्येवस्वाप्रमाखिलंवासनाक
पमात्मनि । जाग्रदेतद्विज्ञानंयत्तदेवभ्रमादिकं । तद्वज्जगदिदंसर्वविद्यमानंनसंशयः । स्वतंत्रमेतदिहतुयज्ज्ञानंतद्व्यात्मकमित्यनेनच । उत्थितोनेवजाग्रत्त्वंकचित्त्वप्रस्यपश्यति । स्वातंत्र्यमेवजगतो
ज्ञानवाभैवपश्यतीत्यनेनसिद्धत्वात् स्वप्रहृष्टांतबलेनजगतोबाध्यत्वमुच्यतेइत्येतदासुरमतमित्यवगम्यते ३३ ननुजगत्स्वातंत्र्यप्रतीतिकारणमित्याशंक्याज्ञानकारणमित्याशयेनाह पूर्वमितिज्ञानोद
यात्पूर्वमात्मनिपरमात्मानिअज्ञानंशुहीतंपरमात्मस्वरूपविषयत्वेनाज्ञानमार्जितंजीवेनेतिशेषःनकेवलंतत्स्वरूपविषयमेवेत्यतउक्तं गुणकर्मचित्रमितिभगवतोगुणविषयत्वेनकर्मविषयत्वेनचचित्रंनानाविधं अ
ज्ञानसद्भावप्रमाणमाह अविक्तमिति एतमहंजानामीतिविवेकशून्यं नन्वेतदज्ञाननिवृत्तौकाप्रतिभदीयतित्वाह अंगेति अंगेत्यामंत्रणेनभयंनकापीरित्याह पुनःपुनरीक्षयाहरेःस्वरूपस्य
गुणादीकर्मणांचालोचनलक्षणापासनाजनितज्ञानेनतदज्ञाननिवर्ततेपुनस्तदज्ञानंनशब्दते ज्ञानोदयानंतंरंआत्मापरमात्मापिनविरुद्धःस्वस्वरूपसुखाविष्कारादिलक्षणापरोक्षज्ञानेनापरोक्षीकृतोनपरोक्षी
यदिसमपश्यत्यसादृश्याद्यर्थनानानुमानेनविरुद्धमन्यत् ॥ नमन्यतेवस्तुतयामनीषीस्वप्रमंयथोत्थायतिरोदधानम् ३३ पूर्वमृहीतंगुणकर्मचित्रमज्ञानमा
त्मन्यविवेकभंगं ॥ निवर्ततेतत्पुनरीक्षयैवमगृह्यतेनापिविरुद्धात्मा ३४ यथाहिमानोरुदयोचक्षुषांतमेनिहन्त्यात्रचसंविद्यते ॥ एवंसमीक्षानिपुणा
सतीमेहन्त्यात्तमिसंपुरुषस्यबुद्धेः ३५ एषस्वयंज्योतिरजोप्रमेयोमहानुभूतिःसकलानुभूतिः ॥ एकोद्वितीयोवचसांविराभौयेनेरितावाग्रचनाश्चरंति ३६
एतावानात्मसंमोहोयद्विकल्पस्तुकेवले ॥ आत्मासृतेस्वमात्मानमचलंयन्नपश्यति ३७

मवाति तस्यजगत्स्वातंत्र्यंचनप्रवीथतइत्यर्थः अन्यैर्ज्ञातेपिचाज्ञातेनविशेषोहरेःकचित् । तेषामेवविशेषःस्यादज्ञानापगमेनत्वितिवचनाजीवस्यैवविशेषोहरेर्विशेषइतिचज्ञातव्यंज्ञानार्थिनेतिभा
वः ३४ ममसाक्षात्कारेणाज्ञाननिवर्ततेइत्युक्तं तत्रतेनममकश्चनविशेषोनास्तीतिसमर्थेतसोदाहरणमाह यथेति हिशब्दःसःक्षिसूचकोयथामानोःसूर्यस्यउदयोचक्षुषांतमेनिहन्त्यात्रचतुमः
संविद्यतेकमप्यतिशयंनायते एवंवैराग्यादिसाधनसामग्र्यानिपुणासतीमेसमीक्षापुरुषस्यसर्वदाश्रीनारायणशरणंगतस्यबुद्धेस्तमिहहन्त्यात्ननुममकंचनविशेषंकुर्यात् ३५ बहुशःश्रुतपरमात्मस्वरूप
स्यापितवस्वरूपंकीदृशमित्युद्धवस्यांतरचोद्यंपरिहरति एषइति एषोहंस्वयंज्योतिःस्वतएवपूणप्रकाशःअतएवाजःअतएवाग्रमयेःमहतीअनुभूतिर्ज्ञातिर्यस्यसमहानुभूतिः सर्वज्ञइत्यर्थः सकलानु
भूतिः पूर्णसुखानुभवएकःज्ञानानंदादिगुणाभिज्ञत्वात्स्वगतभेदरहितः अद्वितीयःसर्वोत्तमःअप्रमेयत्वाद्देवादिवाचामगोचरः वाचामगोचरश्चेत्तदीपज्ञापनंकर्यवरिवर्तीतितत्राह येनेति वाग्रच
नाभैदिकलोकिकसर्ववाग्व्यवहारायेनेरिताःवर्ततइत्यनेनभगवदनुग्रहीतवाग्व्यवहारविषयत्वेनतज्ज्ञानमुदेतीतिज्ञातव्यं ज्ञानानंदाद्यभिज्ञत्वादेकःसर्वोत्तमत्वतः । अद्वितीयोमहाविष्णुःपूर्णत्वात्पुरुषः
स्मृतइतिवचनात् ३६ एवंज्ञानंज्ञेयस्वरूपंनिरूप्यमिथ्याज्ञानस्वरूपंतत्कारणाज्ञानस्वरूपंचविविच्यनिरूपयति एतावानिति यद्विकल्पःप्रमाणाविरुद्धंकरूपंनजीवस्वातंत्र्यपरमात्मास्वातंत्र्यजी
वपरमदेहादिविषयोयएतावानात्मसंमोहःयनोज्ञमः भ्रमत्वंबाधकज्ञाननिश्रेयं तत्कथमत्राह केवलइति आत्माजीवःकेवलेस्वतंत्रेअमृतोनेत्युक्तेपरमात्मनिस्थितवदाधारतयास्थितंस्वमा

स्यान्नेरवस्वभावं कदाप्यनपनोद्या स्वातन्त्र्यमचर्लस्तिरनपश्यति यदावत्तावद्भूतानि निवर्तत इत्यतः स्वस्वभावाज्ञानं नियतं भवितुं भ्रमो निवर्तत इति निश्चीयते । एतावानात्मसंमोहो यद्विरुद्धस्य कल्पनं । यत्परात्माश्रयान्जीवा विश्वेयमनपश्यतीति वचनात् नान्द्वैतज्ञानेन भेदभ्रमो निवर्तत इत्यर्थः ३७ इतोपि पञ्चविधभेदभ्रमश्चैतज्ज्ञानेन निवर्तत इत्युपदेशो न विदुषां परिषदिस्वारस्यमाधत्ते इति भावेनाह यन्नामाकृतिभिरिति नामाकृतिभिर्नामरूपैर्ग्राह्यैर्यं पञ्चवर्णं पञ्चभूतात्मकं पञ्चभेदात्मना वर्तनीयं जगत्तदबाधितमद्वैतज्ञानावाध्यानमवाति जगदबाधितमित्ययं व्यर्थो वादो न भवति किन्त्वर्थवादः यथार्थवाद एव कुतः सूर्यो जीवपरमात्मानं च द्वयं द्वित्वसंख्याविशिष्टं विदंति ज्ञात्वा परमानंदं लभंत इति भावः अनेन जगत्ज्ञानावाध्यामिति वदंतोऽपि ज्ञाताः अन्येतुं ज्ञाता इत्युक्तं भवति पञ्चभूतात्मकं विषयं भ्रातिसिद्धयर्थं ज्ञाताः । वदंति पंडितास्त्वजगद्वाहुरबाधितं । प्रवाहरूपेण सदा विष्णो रिच्छावशे स्थिता मिति वचनात् ३८ पूर्वमंतरायहतयोगाः कुयोगिनो जन्मांतरेपियोगमभ्यसंतीत्युक्तमधुना तस्मिन् जन्मन्येव प्राप्तयोगांतरायपरिहारं वक्तुमाह योगिन इति कालयोगाभ्यासविहितसमये प्रभातादिलक्षणे योगं पुंजत उपसर्गैरुपपन्नैर्विविधैश्च यमाणः ३९ कोयमिति तमाह योगधारणयेति योगधारणया यमनि यमादीनामवर्तनेन ४० अनुध्यानेन तच्च इतरापविहितपरिहारसमर्थहरिस्मरणेनामसंकीर्तनादिभिरित्यनेनाधिकारिणां कालविशेषांश्च लभ्यते अशुभदान् विब्रान् ४१ रसायनादिना नाविधोपायैः

यन्नामाकृतिभिर्ग्राह्यं पञ्चवर्णमबाधितम् ॥ व्यर्थो नाप्यर्थवादाद्यं द्वयं विदंति सूरयः ३८ योगिनोपक्रयोगस्य पुंजतः कालउत्थितैः ॥ उपसर्गैर्विहन्त्येतत्रायं विहितो विधिः ३९ योगधारणया कांश्चिदासनैर्धारणान्वितैः ॥ तपोमंत्रौषधैः कांश्चिदुपसर्गान्विनिर्देहैः ४० कांश्चिन्ममानुध्यानेन नामसंकीर्तनादिभिः योगेश्वरानुवृत्त्यावाहण्यादशुभदाञ्छुभैः ४१ केचिदेहमिमं धार्यं सुकल्पं वयसि स्थितम् ॥ विधाय विविधोपायैरथ पुंजंति सिद्धये ४२ इह वर्षशताशीत्यातदाया सोऽद्य पार्थकः ॥ अंतवत्त्वाच्छरीरस्य फलस्येव वनस्पतेः ४३ योगनिषेवतो नित्यं कायश्चेत्कल्पतामियात् ॥ तच्छ्रद्धाध्यात्रमतिमान् योगमुत्सृज्य मत्परः ४४ योगचर्यामिमां योगीविचरन्मत्पदाश्रयः ॥ नांतराथैर्विहन्त्येतानि स्पृहः स्वसुप्तानुभूः ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकदशस्कंधे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥

शरीरस्य नाश्चायं तरायपरिहारस्य शुक्तत्वेन सिद्धसाधनसौलभ्यार्थयोगधारणादिविधानमत्राह केचिदिति केचिद्विवेकिनः परेण धार्यसुकल्पमिन्द्रियसामर्थ्योपेतं वंसास्थितं तारुण्यवयसोपेतं अयं शरीरस्य चिरस्थायित्वानंतरयोगसिद्धये पुंजंति मनविशेषः ४२ तेषामविवेकि त्वंकुत इति तत्राह इहेति तदायासः तस्य देहस्य पोषणायः अपार्थक्यमाह अंतवत्त्वादिति ४३ योगस्य शरीररक्षणयोगत्वाभावात्तत्तदायासस्य तत्तदालस्येनैव ध्यातव्यं शरीररक्षणायासस्येत्याशंकायाह योगमिति नित्ययोगं भगवद्विज्ञानलक्षणं रसायनं निषेवतः सेवमानस्य पुंसश्चेदिकायाः कल्पतां समर्थत्वा मियात्मा प्रोति तत्तद्धिसमतिमान् योगमेव श्रद्धयात् तं योगमुत्सृज्य न्यत्र रसायनादौ भ्रष्टान् कुर्यादित्यन्वयः मत्पर इत्यनेन प्रतिपत्तिर्यद्विदुषां अनेन योगस्यापिशरीररक्षणफलवत्त्वात् रसायनादौ प्रवर्तमाना भविवेकिनोऽतो मतिमद्भिर्मयोगैवाभ्यसनीय इति सिद्धं ४४ अत उक्तयोगांतरायपरिहारमाचरन्नेव योगपारंगमिष्यतीति भावेनाह योगचर्यामिति स्वसुखं स्वस्वरूपसुखं भुवतीति स्वसुप्तानुभूतिरित्यनेन योगः सर्वोपक्षिप्तशेषपुरुषार्थसाधनमित्युक्तं भवति ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकदशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥

निर्विघ्नयोगाचरणसाधनं हरेभक्तानुकांपितत्वं कथितं तत्त्वज्ञानप्रशंसां चिरतानां श्रेयस्त्वं उद्धवस्य हरौ मत्तपति शयलक्षणं तस्य भगवद्वक्तिप्राप्तिं च कथयत्यास्मिन्नध्याये आदावुद्धव उक्तयोगाचरणस्य अशक्त
 त्वं मम सिद्धत्वा तस्मिन्नुपायं पृच्छति सुदुश्चरामिति अनात्मनो मनोजपरहितस्यायीरस्य वा पुमान्यथा भवदुक्तोपायेन सिध्येत्पुरुषार्थवान् भवेत्तथा तद्योगसाधनं मे ब्रूहीत्यन्वयः १ तदकथने कोन
 र्थ इति तत्राह प्रायश इति मौनसयमाभ्यां कथितं विषीदति विशेषाच्छ्रं भवति योगाचरणसाधनेऽज्ञाते मनोविषीदति २ अथोतस्मात्तज्ज्ञाः परमहंसा एव भवदुक्तोपायाधिकारोप इति भावेनाह अथो
 इति योगकर्मभिः योगालोककर्मभिः अतएव मानिनो ज्ञानिनस्त्वन्मायया हंकारा विदुष्यन्त विहता इत्यर्थः ३ प्रकृतौ स्थित्वा पि प्रकृत्या विहतत्वं तद्वत्सासेषु चित्रमिति विज्ञापयति किंचित्रमिति त्वन्नन्य
 शरणेषु दासेषु आत्मदइतियदतो च्युतशेषबंधोस्तवैतच्चित्रं किं एतत्कुत्र हृष्टमिति तत्राह यइति ईश्वराणां ब्रह्मादीनां श्रीमत्किरीटमणिसंघटितपादपीठः स्वयं योगो कुले पशुभिः पशुपालैश्च सहात्म
 न्स्त्वेन रोचयः प्रकाशितवान् तस्य तव दासेष्वेतच्चित्रं किमित्यन्वयः ४ भगवद्वक्तमाहात्म्यं तन्माहात्म्या विना भूतमुक्तं द्विशदयन् सारासारज्ञानमाह तं त्वेति यो ब्रह्मादिशिरोभिः श्रीमत्किरीटमणिघटित
 पादपीठः तं त्वां सुकृतचित्तसुष्ठुतोपकारज्ञः सारज्ञः कः विसृजेत् कीदृशं त्वां अखिलानां आत्मनां जीवानां दायित्वं प्रष्टुमीश्वरमणिमाचैश्वर्याकारमाश्रितानां सर्वार्थदं अमीशाशेषपुरुषार्थगदम् किंच कोवा
 उद्धव उवाच ॥ सुदुश्चरामि मां मन्थे योगचर्यामनात्मनः ॥ यथांजसा पुमान् सिध्येत्तन्मे ब्रूह्यं जसाच्युत १ प्रायशः पुंढरीकाक्षयुं जतो योगिनो मनः ॥ विषी
 दस्य समाधानां मौनसंयमकर्षितम् २ अथोत आनंददुष्पदां बुजं हंसाश्रये रत्नरविदलोचन ॥ सुखं च विश्वेश्वरयोगकर्मभिस्त्वन्माययामी विहतानमानि
 नः ३ किंचित्रमच्युत तवैतदशेषबंधो दासेष्वन्यशरणेषु यदात्मदस्त्वम् ॥ यो रोचयश्च पशुपैः स्वयमीश्वराणां श्रीमत्किरीटमणिघटितपादपीठः ४ तं
 त्वां सखिलात्मदयितेश्वरमाश्रितानां सर्वार्थदं सुकृतविद्विस्तेजो कोनु ॥ कोवा भजे किमपि विस्मृतचित्तवृत्तिः किं वानवेदतव पादरजोमृतांभः ५ नैवोपयां त्य
 पचितिकं वयस्तवेश ब्रह्मादयोऽपि न तमूर्द्धसदास्मरंतः ॥ यो तं बहिस्तनुभृतामशुभं विधुन्वन्नाचार्यैश्चैत्यवपुषा स्वगतिं व्यनक्षि ६ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युद्ध
 वेनात्यनुरक्तचेतसाष्टोजगत्क्रीडनकं स्वशक्तिभिः ॥ गृहीतमूर्तित्रय ईश्वरेश्वरो जगदसप्रेममनोहरस्मितः ७ श्रीभगवानुवाच ॥ हंत ते वर्णयिष्यामि
 मम धर्मान् सुमंगलान् ॥ याञ्छुद्धानां चरन्मर्थो मृत्युं जयति दुर्जयम् ८ कुर्यात्सर्वाणि कर्माणि मदर्थं शनैः स्मरन् ॥ मद्यर्पितमनश्चित्तो मद्धर्मात्ममनोरतिः
 ९ देशान् पुण्यान् संश्रयेत्तमद्भक्तैः साधुभिः श्रितान् ॥ देवासुरमनुष्येषु मद्भक्ताचारितानि च १०

पुरुषः किमप्यस्वतंत्रं देवं भजेत् यदि भजेत् तर्हि असौ विस्मृतचित्तवृत्तिरसारज्ञः चित्तवृत्तिविस्मृतिमुपपादयति किंवेति तव शिवशिरोभौलिमाज्जायितं पादरजोमृतं भोजनवेदां किं नैव वेदेत्यतोऽसौ पशुरवेत्यर्थः
 ५ एवमनिमित्तबंधुत्वेन सर्वमाहुपकारकस्य भवतः प्रत्युकारकर्तुं कवयोऽपि न समर्था इत्याह नैवेति न तमूर्द्धत्वेन सदास्मरंतः कवो ब्रह्मादयोऽपि तवापचितिप्रत्युपकारनैवोपयति क्रियमाण उपकारः
 कीदृश इति तत्राह यइति तनुभृतां तं बहिः स्थित्वा अशुभं विधुन्वन् स्वमाचार्यश्चैत्यः चित्तस्थश्चाचार्यचैत्यः ब्रह्मा तस्यां तर्थां भवपुषा स्वगतिस्वयोग्यज्ञानं व्यनक्षि व्यतीकरोषि आचार्यस्य चि
 त्तस्य वपुषेति वा ६ उद्धवेन पशुभगवान् किमकरोदिति परीक्षितो मानसं चोद्यं परिहरति शुक इत्याह इतीति जगत्क्रीडनकं जगत्क्रीडासाधनं यस्य स तथा जगत्क्रीडनस्वशक्तिभिरित्येकं वापदम्
 गृहीतं मूर्तीनां आत्मांतरात्मापरात्मा इति संज्ञानां त्रयं येन स तथा जाग्रत्स्वप्रसुप्तिप्रभेकत्वेन तत्तत्स्वेपि जाग्रदाद्यवस्थाकुशपरिहारसमर्थ इत्यत ईश्वरेश्वर इति आत्मांतरात्मापरात्मा इति त्रयं हरे १
 जाग्रत्स्वप्रसुप्तिप्रभेकत्वेन तत्तत्स्वेपि जाग्रदाद्यवस्थाकुशपरिहारसमर्थ इत्यत ईश्वरेश्वर इति आत्मांतरात्मापरात्मा इति त्रयं हरे १
 जाग्रत्स्वप्रसुप्तिप्रभेकत्वेन तत्तत्स्वेपि जाग्रदाद्यवस्थाकुशपरिहारसमर्थ इत्यत ईश्वरेश्वर इति आत्मांतरात्मापरात्मा इति त्रयं हरे १

पृथक्स्वयमेव सन्नेषवहुभिः सहवासं ह्यमत्राभ्यर्थं प्रमथात्रामहोत्सवं अथनादिलक्षणं कुर्यात् ११ आत्मनि हृदि आत्मानं तर्पयामि यथा शरीरस्थं स्वं आकाशं निर्लेपं तथा १२ इत्येवं पूर्वोक्तगुणविशिष्टत्वेन सर्वभूतानि प्रविश्य रिक्त इति भावनामद्वावः तेन मन्यमानः । सर्वभूतेष्वस्ति विष्णुरिति भावः सततं मतः । अर्चने सर्वभूतानामादित्येते द्रुतात्मनेति वचनात्सर्वभूतार्चनायां विशेषो ज्ञातव्यः केवलमप्राकृतं ज्ञानमेवाश्रयन् १३ केवलज्ञानप्रकारं दर्शयति ब्राह्मण इति ब्राह्मणादिषु सर्वत्रावस्थितं ब्रह्मसममेकमकारपश्यन् सयद्वक्तव्यं सत्तामिति शेषः १४ एवं भावनाफलमाह नरेष्विति नरेषु मामभीक्ष्णं भावयतः पुंसो सद्भावः प्रपिभक्तिः स्याद्वा स्यादेव यो मत् भक्तो भावो मुक्तिं लक्षणाभूतिश्च स्यादेव भगवद्भक्त्यंशकिल्लभ्यते प्रपत्तिर्बन्धके सति कथं मुक्तिः स्यादत्राह मायेति साहंकारादहंकारसहकारिणी मायापि विरस्कारं याति हि शब्देन भक्त्या प्रसन्नो भगवान् दद्यान्मुक्तिं तथा श्रुतामिति स्मृतिं सूचयति १५ भक्तिमता एव भाव्यमित्याह विसृज्येति भक्तः स्वयंदैहिकीं आत्मस्थानमसि स्थित इत्यव्रीडां दृश्यमानां लज्जां विसृज्य आश्वचंडालगोखरंदंढवद्रूपमौ प्रणमयेदित्यन्वयः ब्राह्मणादीन् प्रतिभूमादंढवन्नमनं अन्यांश्चंडालादीन् प्रतिमानसंस्मरणमिति भेदः अत्राप्यंतर्पयामिः स्मरणं प्रणम इति शेषः (प्राण इति विशेषः) १६ एतदुपासनावधिमाह यावदिति यावत्सर्वेषु भूतेषु विष्णुरस्तीति । मद्भावो मद्भिषयं ज्ञानं नोपजायते तावद्वाङ्मनः कायपृ

पृथक्स्वयमेव सन्नेषवहुभिः सहवासं ह्यमत्राभ्यर्थं प्रमथात्रामहोत्सवं अथनादिलक्षणं कुर्यात् ॥ कार्ये नृत्त्यभीताद्यैर्महाराजविभूतिभिः ११ मामेव सर्वभूतेषु बहिरंतरवस्थितम् ॥ ईक्षेतात्मनि चात्मानं यथा स्वममलाशयः १२ इति सर्वाणि भूतानि मद्भावेन महायुते ॥ सभाजयेन्मन्यमानो ज्ञानं केवलमाश्रयन् १३ ब्राह्मणे पुल्कसे स्तेने ब्रह्मण्यर्के स्फुल्लिङ्गके ॥ अकूरे कूरे कैचैव समदृक्पण्डितो मतः १४ नरेष्वभीक्ष्णं मद्भावः पुंसो भावयतो चिरात् ॥ स्याद्वा मायातिरस्कारं साहंकारापि घाति हि १५ विसृज्य स्वयमात्मस्थां दृश्यव्रीडां च दैहिकीम् ॥ प्रणमेदंढवद्रूमावाश्वचंडालगोखरम् १६ यावत्सर्वेषु भूतेषु मद्भावो नोपजायते ॥ तावदेव मुपासीत वाङ्मनः कायवृत्तिभिः १७ सर्वं ब्रह्मात्मकं तस्य विद्ययात्मनीषया ॥ परिपश्यति च परं परमात्मानमच्युतम् १८ अयं हि सर्वकल्पानां सध्रीचीनो मतो मम ॥ मद्भावः सर्वभूतेषु मनोवाक्कायकर्मभिः १९ नह्यंगोपक्रमेभ्यं सो न धूरस्योद्धवाण्वपि ॥ मया न्यवसितं सम्यक् निर्गुणत्वादनाशिषः २० यो यो परो मनो धर्मः कल्पते निष्फलायते ॥ तदायासो निरर्थः स्यान्नयादेरिव सत्तम २१

चित्तिरेव मुपासीतित्यन्वयः १७ एवमुपासीनस्य परोक्षज्ञानेनोपमिति प्रकरमाह सर्वमिति तस्योपासकस्य सर्वजगद्ब्रह्मात्मकं ब्रह्मणा च स्वीकृतमधीनत्वे न वर्तितमिति मननं हरेः प्रीतिजनकमित्यर्थः ब्रह्मणा च त्विदं सर्वं यत्किंचित्सत्त्वाचरं । इति पश्येत्तयो विद्वान्स हि ब्रह्मात्मविन्मतः । इति विशिष्टवचनान्न ब्रह्मैक्यमुच्यत इति सिद्धं फलमाह विद्येति विद्यया ज्ञानेनात्मनीषया स्वरूपभूतबुद्ध्या वाच्युत्तं परमात्मानं स्वात्मादेः परमन्यं परिपश्यतीत्यन्वयः च शब्देनान्यमीशमिति श्रुतिप्रमाणायति १८ अन्येनापि मुक्तिः स्यात्किं प्रनेनेति तत्राह अयं हीति सर्वकल्पानां सर्वमोक्षोपायानामध्ये अयमुपायो हि सध्रीचीनो मत इति समसिद्धांत इत्यनेनास्मिन्मूलत्वेनान्योक्तानामभासत्वं सूचयति अयमिति कइत्यत उक्तं मद्भाव इति १९ अंगोद्धवास्य धर्मस्योपक्रमेकमेकतेपितन्मात्रस्य भवसोनाशो नैव भवति अस्य धर्मस्य कर्तुः अपि अणुमात्रोपि धर्मो रथापासलक्षणानास्ति कुतः अनाशिषः निष्कामस्य मद्धर्मस्य निर्गुणत्वान्मुक्तिसाधनत्वान्मया सम्यगव्यवसितं निश्चितमतो नान्यधर्मसमो मद्धर्म इत्यर्थः २० अस्यैवोत्तमत्वमुपपादयति यो य इति अन्यदेवतोद्देशेन क्रियमाणो यो यो धर्मो ध्याना र्चनादिलक्षणः क्रियते पुंभिरिति शेषः सतेतव निष्फलाय कल्पते एव देवाह तदायास इति तदायासस्तत्राक्रियप्राणप्रयत्नो निरर्थः स्याद्व्यथिवनयादेरिव दुर्नयकृपाधर्मस्येव नयादि दुर्नयः प्रोको यन्नयं सोतिसर्वदेति वचनात् २१

बुद्धिमतां निश्चयज्ञानवत्तां बुद्धिर्निश्चयार्थिकैः पामनीपिणां मनसा सारोच्छावतां मनीषामनसा सारान्वेषणमेतत् अनृतेन क्षणेक्षणे अन्यथा भवता अतएव भर्त्येन शरीराख्यजगता अतर्तशब्देकप्रकारसत्यं ब्रह्मा
माप्नोतीत्युक्तमात्र एकदाज्ञानरूपेण यं न तिष्ठति सर्वदा । चपलत्वात् सत्यमपि ह्यनृतजगदुच्यत इति । सर्वदेकप्रकारत्वात् सत्यं ब्रह्म सद्योच्यत इति वाक्यद्वयेन सत्यानृतशब्दयोरुक्तप्रवार्थ इति २२ मु
गमो यो मोक्षोऽव्यय इति त्वया पृष्टेन मया योगउक्त इत्युपसंहरति एष इति २३ ब्रह्मवादः ससारमोक्षकब्रह्मज्ञानमेवेत्याशयेनाह अभीक्ष्णश इति २४ सुविविक्ततव प्रश्रमवधार्थमयोक्तमनातनं
ब्रह्मगुणवेदरहस्यं परिहारमपि धारयन् पुरुषः परं ब्रह्म जानाति ज्ञात्वा प्राप्नोति चेत्त्यन्वयः २५ प्रचयगमनफलमाह य एतदिति सुपुष्कलं पावदपेक्षिततावज्ज्ञानं ब्रह्मैव दायः पितृधनं यस्य स ब्रह्म दायः
तस्य यद्वा ब्रह्म दशायो अर्थो गमो यस्य स तया तस्य आत्मना पस्येन मनसा आत्मानमाद्विषयज्ञानदत्त्वा मत्स्वरूपं ददामि २६ अध्येतुः फलमाह य इति मादृशं पितृ २७ श्रोतुः फलमाह य
इति २८ अज्ञातांशं सम्पन्नवक्तुं स्तोक्तज्ञानेन अवधृतिं पृच्छति अपीति समुपधारितमपि किं मोहश्च विगतोऽप्यसौ मनोभवः मनः शल्पत्वेन जातः शोकश्च नष्टः किम् २९ एतस्य ज्ञानस्योपदेष्टुर्माह फल

एषा बुद्धिमतां बुद्धिर्मनीषा च मनीषिणाम् ॥ यत्सत्यमनृतेनेह मर्त्येनाप्नोति मामृतम् २२ एष तेभिहितः कृत्स्नो ब्रह्मवादस्य संग्रहः ॥ समासव्यासविधिना दे
वानामपि दुर्गमः २३ अभीक्ष्णशस्ते गदितं ज्ञानं विस्पष्टयुक्तिमत् ॥ एतद्विज्ञाय मुच्येत पुरुषो नष्टसंशयः २४ सुविविक्ततव प्रश्रमयोक्तमपि धारय
न् ॥ सनातनं ब्रह्म गुणं ब्रह्माधिगच्छति २५ य एतन्मम भक्तेषु संप्रदद्यात् सुपुष्कलम् ॥ तस्याहं ब्रह्म दायस्य ददाम्यात्मानमात्मना २६ य एतत्समधी
शीतषवित्रं परमं शुचि ॥ सपुत्रेताहरहर्मी ज्ञानदीपेन दर्शयन् २७ य एतच्छ्रद्धयानित्यमव्यग्रं शृणुयान्नरः ॥ मयि भक्तिं परां कुर्वन् कर्मभिर्न सबध्यते २८
अप्युद्धवत्वया ब्रह्मसंसेसमुपधारितम् ॥ अपिते विगतो मोहः शोकश्चासौ मनोभवः २९ नैतत्त्वया दामिका यनास्तिका यशठाय च ॥ अशुश्रूषोरभक्ता
यदुर्विनीता यदीयताम् ३० एतैर्दोषैर्विहीना य ब्रह्मण्याय प्रियाय च ॥ साधवेषु च येनूयाद्रक्तिः स्याच्छ्रद्धयोषिताम् ३१ नैतद्विज्ञाय जिज्ञासोर्ज्ञात
व्यमवशिष्यते ॥ पीत्वा पीयूषममृतं पातव्यं नावशिष्यते ३२ ज्ञाने कर्मणि योगे च वातार्या दंडधारणे ॥ यावानर्थो नृणां तात तावान् मोहश्चतुर्विधः ३३
मर्त्योऽयदा त्यक्तसमस्तकर्मानिवेशितात्मा विचिकीर्षितो मे ॥ तदा मृतत्वं प्रतिपद्यमानो मया तमभूयाय च कल्पते सौ ३४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ स एव मादृशं
तयोगमार्गस्तदोत्तमं शोकवचो निशम्य ॥ बद्धांजलिः प्रीत्युपरुद्धकंठो न किंचिदूचे श्रुपरिभुताक्षः ३५

संभवेऽपि योग्यापैवोपदेष्टव्यं नायोग्यायेत्याह नैतदिति ३० शृङ्गाणां पोषितां च पादिभक्तिः स्यान्मयि तर्हि तेभ्योऽपि ब्रूयादित्यन्वयः ३१ इदमेव मुक्तिसाधनं नान्यदित्याशयेनाह नैतादि
ति ३२ तर्हि लोका एतत्किमिति न विविदिषंतीति तत्राह यावानिति नृणां यावान् ज्ञातव्यार्थो भवेत्तावांश्चतुर्विधो मोह इत्येतदुपलक्षणं पंचपर्वविद्याप्रतिरुद्धत्वात् ब्रह्मात्मिच्छांतीत्यर्थः ३३ नन्वे
वेच्छेद्विद्विषाभावेन कदाप्यनुदयो मुक्तेरत्राह मर्त्य इति अयं मोक्षप्राप्नोति त्वि मोक्षोपायप्रतिमे मया विचिकीर्षितो मेवेत् यदामनुद्देशेन मर्त्यस्य कृतसमस्तकर्माहारेव मयि रित्वा सर्वकर्म करोति तद्वदधी
न एव कर्म करोमि न स्वतंत्र इति हरिवेचिने शितात्मा च भवति तदाऽमृतत्वं प्रतिपद्यमानः प्राप्नुयोगो भवत्सौ मया तमभूयाय निर्दुःखानं दानुभव रूपमोक्षायैव कल्पत इत्यन्वयः यमेवैष ब्रूणते ते न लभ्य इति श्रुतेः ३४
उद्धवस्य भक्त्यतिशयलक्षणमाह स एवमिति ३५

३६ अप्युद्धवेत्याद्युक्तं परिहरति विद्रावित इति यो मोहमर्पाधकारो मे भन आश्रितः स एव तव सन्निधानान्मोहार्पाधकारापगमः कथमत्राह विभावसोरिति हेऽजायतमश्वाभिप्रभवति किंतु नैव ३७
हरेः स्वात्मन्यनुकंपातिशये हंतुं करोति प्रवर्द्धितेति हिशब्दो हेतौ अनुकंपितामयि प्रवर्द्धितेति मन्ये विज्ञानमयः प्रदीपो दत्तो हियस्मात्तस्मादिति शेषः अतः सर्वस्पादुपकारत्वाद्वा नेव निषेव्य इति
भावेनाह हित्वेति ३८ कीदृशो मोहार्पाधकारो यो सौम्यानां सिनाच्छिन्न इति तत्राह वृक्णश्चेति यो सृष्टिविवृद्धये त्वया प्रसारितो विस्तारितः स एष स्वमायया एनसंस्कारं यामीत्युद्धृतं निजेच्छया प्रादुर्भूतात्मा वि
बोधाख्य हेत्या वृक्णश्चेत्यन्वयः ३९ स्वात्मनो भगवदेकशिष्यत्वं प्रकटय आह नम इति ४० भगवाननुशादीत्युक्तविवृणोति गच्छेति ईक्षया ज्ञानेन मत्पादतीर्थेऽङ्गैर्मिश्रितत्वेन प्रवृद्धां शेषपापविध्वंसशक्ते
विष्टम्यचित्तं प्रणयेन पूर्णैर्धैर्येण राजन्बहुमन्यमानः ॥ कृतांजलिः प्राहयदुप्रवींशीर्ष्णां स्पृशंस्तच्चरणारविंदम् ३६ ॥ उद्धव उवाच ॥ विद्रावितो मोहमर्पा
धकारो य आश्रितो मे तव सन्निधानात् ॥ विभावसोः किंचित्समीपगम्यशीतं तमोभिप्रभवत्यजाय ३७ प्रवर्धिता मे भवतानुकंपिता दत्तो हि विज्ञानमयः प्रदीपः
॥ हित्वा कृतज्ञस्तव पादमूलं को ज्ञः समीपाच्छरणं त्वदन्यम् ३८ वृक्णश्च मे सुदृढस्नेहपाशो दाशार्हवृष्ण्यं यंकसा त्वत्पेषु ॥ प्रसारितः सृष्टिविवृद्धये त्वया स्वमा
यया ह्यात्मसुबोधेतिना ३९ नमोस्तु ते महायोगिन प्रपन्नमनुशाधि माम् ॥ यथा त्वच्चरणं भोजेरतिः स्याद न पापिनी ४० श्रीभगवानुवाच ॥ गच्छोद्ध
वमयादिष्टो बद्धयस्त्वं ममाश्रमम् ॥ तत्र मत्पादतीर्थेऽङ्गानोपस्पर्शनैः शुचिः ४१ ईक्षया लकनं दाया विभूता शेषकल्मषः ॥ वसानो वल्कलान्यंगवन्धु
क्मुसनिस्पृहः ४२ तिति क्षुर्द्धमात्राणां सुशीलः संयतैर्द्रियः ॥ शांतः समाहितधिया ज्ञानविज्ञानसंयुतः ४३ मत्तोनु शिक्षितं यत्ते विविक्तमनुभावयन् ॥
मय्योवेशितवाक्चित्तो मद्धर्मनिरतो भव ४४ अतिक्रम्य गतीं स्तिष्ठो मामेक्ष्य सिततः परम् ४५ श्रीशुक उवाच ॥ स एव मुक्तो हरिमेधसोद्धवः प्रदक्षिणं तं परि
सृत्य पादयोः ॥ शिरोनिधाय श्रुकलाभिरार्द्रांघ्रिः संचिन्पदं ददं दमधोनुचक्रमे ४६ सुदुस्त्यजस्नेहवियोगकातरो न शक्नुवंस्तत्परिहातुमातुरः ॥ कृच्छ्रं ययौ
मूर्धनि भर्तृपादुके विभ्रन्नमस्कृत्य ययौ पुनः पुनः ४७ ततस्तमंतर्हृदिसन्निवेश्य गतो महाभागवतो विशालाम् ॥ यथोपदिष्टं जगदेकबंधुना तपः समास्थाय ह
रेरगाद्रतिम् ४८ यदेतदानंदं समुद्रसंभृतं ज्ञानामृतं भागवताय आपितम् ॥ कृष्णेन योगेश्वरसेवितांघ्रिणा सच्छ्रद्धया सेव्यजगद्विमुच्यते ४९ श्रीशुक उ
वाच ॥ भवभयमपहर्तुं ज्ञानविज्ञानसारं निगमकुमुददं भ्रंष्टं गवद्वेद्यसारम् ॥ अमृतमुदधिकल्पं पाययन् श्रुत्य वर्गान्पुरुषरूपभमाद्यं विष्णुसंज्ञं नतोऽस्मि ॥
५० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे उद्धवदरीप्रवेशो नाम एकोऽविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

युक्तायाश्च लकनं दायाः जलमनापोस्पर्शनैः शुद्धः ४१ ४२ ४३ ४४ तिस्रः गतीः जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिक्षणः ४५ हरिमेधसाविष्णुना आत्मनो हारिमेधपतीति हरिमेधास्तेन ४६ अनुचक्रमे
इत्युक्ते स्वाभिप्रायविवृणोति सुदुस्त्यजोति ४७ विशालं बंदरीं ४८ न केवलमेतज्ज्ञानमुद्धवस्यैव फलप्रदानं निषेवमानानामितरेषामपीत्याह यदेतदिति आसेव्य ४९ भगवतो भक्तानुकंपिता
विस्मयमानः शुकः उत्तरग्रंथानुवर्तनार्थं भगवत्सदाकांक्षमाणो भगवंतं नमति भवभयमिति अहं तमाद्यं सर्वज्ञं पुरुषं भंपुरुषोत्तमं ततोऽस्मीत्यन्वयः यो भवभयमपहर्तुं उन्मूलयितुं निजयशोमृतं भृत्यवगोन्पालय
आस्ते कीदृशं ज्ञानविज्ञानेन एव सारं वरं वरणीयं स्वादुर्यस्मिन्तत्तथा निगमकुमुददं भ्रंष्टं गवद्वेद्यसारम् अनेन वेदानामनर्तत्वे पितृसद्योग्यानुसारेणोदितमीति ज्ञापयते अतएव वेद्यसारवेद्ये पुज्ञातव्ये पुसारं

श्रेष्ठं नमुनेद्वैकदेशसिद्धं चेत्स्वाधेक्षितसामग्र्यभावादेवमुपादेयमिति तत्राह उदधिकल्पमिति योग्यताविशेषादधिकारिणां पूर्णत्वेन समुद्रसमानं भृगवत्तथा भृगो भृगो मधुपाययति तथेति ५० इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ भगवतो माया लक्षणमाहात्म्यं प्रकटयितुं यादवानामिथो वधानि मित्तनिधनं सज्जनचेतो नुरागजननाय चतुर्भुजत्वादिनिजरूपलक्षणदर्शनं दुर्जनमनो मोहनाय जगत्सर्वव्याधिशरविद्वपादत्वं तत्स्वर्गदानमित्येतत्सर्वमस्मिन्नध्यायेव किं तत्रादौ परीक्षितमश्रमकारं भगवद्वाक्येन यादवानां द्वारकायाः निर्गत्य प्रभासप्रयाणं तीर्थक्षानपूर्वकं विप्रादिपूजनं च वक्ति ततो महाभागवत इत्यादिना १ अत्यजत् अतिरत्रातिशये वर्तते अतिः स्यादधिकार्योऽप्येवं सायामतिक्रम इति यादवः । अजहरण इति यातो भूलोकात्स्वर्गलोकं मत्प्रहरत् २ प्राकृत रूपवत् अग्राकृत रूपं च दिव्यं त्यक्तुमयोग्यं स्वात्मैकत्वेन सतां श्रवणमनरेगे चरत्वात् सा रूपमुक्तिदत्वाच्चेति भावेनाह प्रत्याकटुमिति अबलायत्रयस्मिन् हरेरग्रे मग्नयनप्रत्याकटुं तत्र आनेतुं न शक्नुः सतां कर्णा

राजोवाच ॥ ततो महाभागवते उद्धवे निर्गते वनम् ॥ द्वारवत्यां किमकरोद्भगवान्भूतभावनः १ ब्रह्मशापोपसंसृष्टे स्वकुले यादवर्षभः ॥ प्रेयसीं सर्वनेत्राणां तनुंसकथमत्यजत् २ प्रत्याकटुं नयनमबलायत्रमग्नं न शक्नुः कर्णाविष्टं न सरति यशोयत्सतामात्मलग्नम् ॥ यच्छ्रीवाक्यं जनयति रतिकिञ्चुमानं कवी नादृष्टा जिष्णोर्गुधिरथगतं यच्च तत्साम्यमीयुः ३ श्रीशुक उवाच ॥ दिवि भुव्यं तस्मिन्नेव महोत्पातान्समुत्थितान् ॥ दृष्ट्वा सीनान्सुधर्मायां कृष्णः प्राह यदूनि दम् ४ श्रीभगवानुवाच ॥ एते घोरा महोत्पाता द्वावर्षात्समकेतवः ॥ सुहूर्तमपि न स्थेयमत्र वो यदुपुंगवाः ५ स्त्रियो बालाश्च वृद्धाश्च शंसो द्वारं व्रजं त्वितः ॥ वयं प्रभासं यास्यामो यत्र प्रत्यक्सरस्वती ६ तत्राभिषिच्य शुचय उपोष्य सुसमाहिताः ॥ देवता पूजयिष्यामः स्रपनालेपनाहर्णैः ७ ब्राह्मणांस्तु महाभागा मृकृतस्वस्त्ययनावयम् ॥ गोभूहिरेण्यवासोभिर्गजाश्च रथवेशमभिः ८ विधिरेष्वरिष्टघ्नो मंगलाय नमुत्तमम् ॥ देवद्विजगवां पूजाभूतेषु परमादया ९ इति सर्वे समाकर्ण्य यदुदृष्ट्वा मधुद्विषः ॥ तथेति नौ भिरुत्तीर्य प्रभासं प्रययूरथैः १० तस्मिन् भगवता दिष्टं यदुदेवेन यादवाः ॥ चक्रुः परमया भक्त्या सर्वश्रेयो पबुंहितम् ११ ततस्तस्मिन् महापानं पपुर्भैरवकं मधु ॥ दिष्टविभ्रंशितधियो यादवानष्टमंगलाः १२ महापानाभिमतानां वीराणां द्रुमचेतसाम् ॥ कृष्णमाया विमूढानां संधर्षः सुमहान्भूत् १३

विष्टमात्मलग्नमनोभंदिरेपद्यशः कंसहं तुत्वादिलक्षणं न सरति कर्णादिनापसरति ततो यत्सतामिति केचित्पठन्ति यद्रूपं यच्छ्रीवाक्यं यस्य श्रीमद्वाक्यमनः कर्णयोरतिनिर्दुःखमु संजनयति करोति वा श्रीवाचा मिति पाठे लक्ष्म्यावचसार्तिजनयति श्रोतुणामिति शेषः यच्च किं दृतीयातिशय इति सूत्रात् सुसंपूर्णकवीनानुमानं मानानुसारि च दं सर्वस्मिन्नुक्तार्थमानमवति कोनुमान इति पाठे देहः कः सुखात्मकः कवीनां मानानुसारि त्वर्थः यच्च युधिभारताख्ये जिष्णोर्जयमूर्तेरर्जुनस्य रथगतं दृष्ट्वा तत्साम्यं तस्य स्वरूपस्य निर्दोषत्वादिलक्षणसाम्यमीयुरापुः भीष्मादय इति शेषः इत्यत एनादंशं रूपं कथमाहरदित्यन्वयः ३ राजापृष्ठः शुकोवाह दिवाति ४ द्वारवत्यां दृश्यंते ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ कदंबरसधारतुमदिरानिर्मितमधु । भैरवमिति सप्तोक्तयत्पानाद्वारपतेमन इति दिष्टेन देवसंज्ञेन भगवता १२ संघर्षः कलहः १३

वेलायांसमुद्रजलसीमि १४ अर्वाणोऽन्वाः दाद्विदैवैः १५ १६ १७ अध्वर्युदाहृतिकविद्यादवविशेषाः १८ १९ एरकाःसमुद्रतीररुहःसूचीमुखनृणानिजन्तुहृदपाठयन् २० २१ २२
 एरकायुक्तमुष्ट्याख्यपरिवैः २३ २४ २५ पौरुषपूर्णवृक्षभगवद्विषययोगध्यानसमास्थापसम्यगेकाग्रचित्तत्वेन कृत्वायोगयोगनामानंविष्णुमाविश्यात्मानंस्वातर्थाभिणमात्मानिव्यसेभगवद्
 पेस्योज्यैकीभवतीतिसांवेत्यदेहंतत्पदेत्यन्ययः आत्मनेपदप्रयोगेणमुखेनदेहत्यागंसूचयति २६ २७ भगवतादेहंत्यक्त्वादिवंनगतंतत्पदर्शनमसुरजनमोहनार्थंकृतमितिज्ञापयन्शुकोहरे

युयुधुःक्रोधसंरन्धावेलायामाततायिनः ॥ धनुर्भिरसिभिर्भैरवैर्गदामिस्तोमरर्षिभिः १४ पतत्पताकैरथकुंजरार्वाभिःस्वरोष्ट्रगोभिर्महिषैर्नरैरापि ॥ मिथः
 समेत्याश्वतैरसुदुर्मदान्यहच्छरैर्दद्विरिवद्विपावने १५ प्रद्युम्नसंबावौयुधिरूढमत्सरावक्रूरभोजवानिरूढसात्यकी ॥ सुभद्रसंग्रामजितौसुचारुगदौसुसित्रासु
 रथौसमीयतुः १६ अन्येचयेवैनिशठोल्मुकादयःसहस्रजिच्छताजिह्वानुमुख्याः ॥ अन्योन्यमासाद्यमदांधकारिताजघ्नुर्मुकुंदेनविमोहिताश्वशम् १७ दाशा
 हंतृण्यंधकभोजसात्वताजध्वर्युदामाधुरशूरसेनाः ॥ विसर्जनाःकुराकुंतयश्चमिथस्तुजघ्नुःसुविसृज्यसौहृदम् १८ पुत्रास्त्वयुध्यन्पितृपिभ्रातृभिश्च
 स्वस्तीयदौहित्रपितृव्यमातुलैः ॥ मित्राणिमित्रैःसुहृदःसुहृद्भिर्ज्ञातैस्त्वहन्ज्ञातयएवमूढाः १९ शत्रेषुहीयमानेषुभज्यमानेषुधन्वसु ॥ शस्त्रेषुक्षीयमाणेषुमु
 ष्ठीभिर्जघ्नुरेरकाः २० तावज्जकल्पाह्वयवन्परिधामुष्टिनाहृताः ॥ जघ्नुर्द्विषस्तेकृष्णेनवार्यमाणास्तुतंचते २१ प्रत्यनीकमन्यमानाबलमद्रंचमोहिताः ॥
 हंतुंकृतधियोरान्नपन्नाजाततायिनः २२ अथतावपिसंकुद्धावुद्यम्यकुरुनंदन ॥ एरकामुष्टिपरिवैश्वरंतौजघ्नतुर्गुधि २३ ब्रह्मशापोपमृशानांकृष्णमाया
 वृतात्मनाम् ॥ स्पृष्ट्वाक्षोभःक्षयंनिन्येवैणवोग्निर्यथावनम् २४ एवंसर्वेषुनष्टेषुकुल्लेषुस्वेषुकेशवः ॥ उत्तारितोभुवोभारइतिमेनेश्वशेषितः २५ रामःस
 मुद्रवेलायांयोगमास्थायपौरुषम् ॥ तत्प्रेमयोगमाविश्यसंयोज्यात्मानमात्मनि २६ रामनिर्याणमालोक्यभगवान्देवकीसुतः ॥ निषसादधरोपस्थेत्
 णीमासाद्यपिप्पलम् २७ विभ्रच्चतुर्भुजंरूपंभ्राजिष्णुप्रभयास्वया ॥ दिशोवितिमिराःकुर्वन्विघ्नमइवपावकः २८ श्रीवत्सांकंवनश्यामंतसहाटकव
 र्चसम् ॥ कैशेयांवरयुग्मेनपरिवीतंसुमंगलम् २९ सुंदरस्मितवक्राब्जनीलकुंतलमंडितम् ॥ पुंडरीकाभिरामाक्षंस्फुरन्मकरकुंडलम् ३० काटिसूत्रब्रह्मसु
 त्रकिरीटकनकांगदैः ॥ हारनूपुरमुद्राभिःकौस्तुभेनाविराजितम् ३१ वनमालापरीतांगमूर्तिमद्भिर्निजायुधैः ॥ कृत्वोरौदक्षिणंपादमासीनंपंकजारुण
 म् ३२ सुसल्लावशेषायःखंडकृतेषुलुब्धकोजरः ॥ मृगाकारंतच्चरणंविध्याधमृगशंकया ३३ चतुर्भुजंतंपुरुषंदृष्ट्वासकृतकिल्बिषः ॥ भीतःपपातशिरसापा
 दयोरसुरद्विषः ३४ व्याधउवाच ॥ अजानताकृतमिदंपापेनमुधुसूदन ॥ क्षंतुमर्हसिपापस्यउत्तमश्लोकमेनव ३५

स्तदानींतनस्वरूपप्रकारं वृत्ते विज्ञादिति २८ २९ ३० ३१ ३२ अत्रश्रीकृष्णोसुरजनमोहकरामायांप्रकटयतिजराख्यव्याधेनेत्याह सुसलेति सुसल्लावशेषायःखंडेनकृतइषु शरोयस्ससुस
 लावशेषायःखंडकृतेषु चूर्णितसुसल्लावशिष्टायःखंडेनकृतशरवानित्यर्थः मृगाकारंमृगत्वबुद्धिजनकम् ३३ ३४ अजानतामया ३५

आसाध्वशुचितम् ३६ तं गलुब्धकं मृगलोभिनमिति ३७ तत्र कृतब्रह्महत्यादिदोषपरिहारसद्भावेऽप्यत्र कृतदोषपरिहारो नास्त्वयेतेनाधःपात एवातोमद्वय एव श्रेयानिति भावेनाह यस्येति वि-
रिचरुद्रादयोऽस्य विरिचस्य तनयामरीच्यादयो गिरांपतयः नृहस्यत्यादयः ते एते यस्य तवात्मयोगरचितं स्वरूपसामर्थ्योपायेन कृतं सृष्ट्यादिकं न विदुः तत्र निमित्तमाह त्वन्माययेति त्वन्मायया बंधकशक्त्या
विहतदृष्टयः प्रलुप्तज्ञानाः यस्मात्तस्मादितिशेषः असद्रतयोऽप्रशस्तव्याधयो निर्गताः अतएव ज्ञानग्न्याः वर्यंतस्य ते तव एतच्चरितं मंजो गृणीमः किं नैव ज्ञातुं शक्ता इत्यतः एतन्स्तुत्यादिकर्मणाप्येतत्ताप
रिहारोपाया ज्ञानादधःपातात्पूर्वमेव मांजहीत्यर्थः सुमत्तय इति केचित्पठन्ति अनेन कैमुत्यन्यायो दर्शित इति ज्ञायते ३८ भगवान्भक्तवत्सलत्वान्मयाभिभाक्तेरवाखिलबाधसिनीति भावं कृत्वा वाकिं माभै-
रिति माभैर्भयं माकार्षीः एष कृतः शरवेधो मे कामः कामितः काक्षित इत्यर्थः हिंशब्देन दुष्टजनमोहनप्रयोजनं सूचयति अतः किमरमै फलं ददासीति तत्राह याहीति सुकृतिनां पदमित्यनेन श्रद्धापि सुकृतमेवा-
स्त्विति ध्वनयति ३९ नेदं माकृतपुरुषोक्तवत्कालांतरेपिसदेहकरमिति भावेनाह इतीति ४० प्रासंगिकं समाप्य कथाशेषं प्रस्तौति दारुक इति अन्विच्छन्नवेषणं कुर्वन्तं कृष्णं नाधिगम्या वेज्ञाय

यस्यानुस्मरणं नृणामज्ञानध्वांतनाशनम् ॥ वदंतितस्य तोविष्णोमयाऽसाधुकृतं विभो ३६ तमाशुजहि वैकुंठपाप्मानं मृगलुब्धकम् ॥ यथा पुनरहं खेवं
कुर्वीमिदं तत्क्रमम् ३७ यस्यात्मयोगरचितं न विदुर्विरिचरुद्रादयोऽस्य तनयाः पतयोरगिरां ये ॥ त्वन्मायया विहतदृष्टय एतदंजकिं तस्य ते वयमसद्रतयो गृणी-
मः ३८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ माभैर्जस्त्वमुत्तिष्ठ काम एष कृतो हि मे ॥ याहि त्वं मदनुज्ञातः स्वर्गं सुकृतिनां पदम् ३९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यादिष्टो भग-
वता कृष्णेनेच्छाशरीरिणा ॥ त्रिपरिक्रम्य तं त्वाविमानेन दिवं ययौ ४० दारुकः कृष्णपदवीमन्विच्छन्नाधिगम्यतम् ॥ बाधुंतुलसिकामोदमाप्रायाभिभु-
ख्ययौ ४१ तंतत्र तिग्मद्युतिमायुधैर्वृतं ह्यश्वत्थमूले कृतकेतनं पतिम् ॥ स्रष्टुतात्मानि पपात पादयोरथादवभुज्यस बाष्पलोचनः ४२ अदृश्यतस्ते चरणां बु-
जं प्रभो दृष्टिः प्रनष्टा तमसि प्रविष्टा ॥ दिशो न जानेन लभे च शांतिं यथानिशाया मुदुपे प्रनष्टे ४३ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इति ब्रुवति सूते वैरथो गरुडालां-
नः ॥ खड्गपात राजेंद्र साश्वज उदीक्षितः ४४ तमन्व गच्छन् दिव्यानि विष्णुप्रहरणानि च ॥ तेनातिविस्मितात्मानं सूतमाह जनादर्दनः ४५ श्रीभगवा-
नुवाच ॥ गच्छ द्वारवतीं सूतज्ञातीनां निधनं मिथः ॥ संकर्षणस्य निर्घाणं बंधुभ्यो ब्रूहि महेशम् ४६ द्वारकायां न च स्थेयं भवद्विष्वक् बंधुभिः ॥ मया सत्कां-
यदुपुरीसमुद्रः स्थावयिष्यति ४७ स्वस्वं परिरहं सर्वे जादाय पितरौ च नः ॥ अर्जुनेनान्विताः सर्वे इंद्रप्रथमं मिष्यथ ४८

पुनस्तुलसिकामोदो यस्य स तथार्तं बाधुमाप्राप्तात्वा तुलसिकामोदवायमभिमुखम् ४१ तत्राश्वत्थमूले कृतकेतनं तं कृष्णं दृष्ट्वा ४२ प्रभाते तव चरणां बुजमदृश्यतोऽपश्यतो मम दृष्टिः प्रनष्टा भरतं गता
दृश्यमानायाः कथं नाश इत्यत उक्तं तमसीति फलमाह दिश इति शांतिमंगलं शांतिः प्रशमनं गच्छति यादवः उदुपे च द्रे प्रनष्टे अस्तंगते अत्रोदुभिः सचंद्रस्यादर्शनं विवक्षितं अन्यथानक्षत्रपेक्षणेनापि
दिगादिविवेकोपपत्तेरित्यत उदुपे पदप्रयोग इति आह आश्रित इति पाठे पादप्रपन्नः सूतः कृष्णमाहो हते चरणां बुजमाश्रितः तस्य मे दृष्टिः प्रनष्टेति योजना ४१ इदमप्यतिमाहात्म्यं हरेरिति भावेनाह इती-
ति लक्ष्मीक्षितः हरिणा कर्ध्वगतो दृष्टः अत्र चेतनानियतरथा च चेतनप्रवृत्तिदृशालौकिकानां भगवन्माहात्म्यं बुद्धिरितरेषां ज्ञाननिधिमलक्षणं संज्ञायां तं पश्यता चैतन्यात्मकानि अच्युतरथादीनि दृश्यं हो विषममूर्तेषां
हात्म्यमिति ज्ञातव्यम् ४४ तेन रथादिगमेन ४५ ४६ ४७ ४८

पुत्रादेषुपेक्षकः एतांसंसारवृत्तिमन्माययाभीदच्छयारचनाप्रकारोपस्थाः सामान्यारचनातां ४९ दुर्मनाः दुःखितांतःकरणः पुरांद्वारवतीसंज्ञां ५० इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां त्रिशोऽध्यायः ॥ १० ॥ हरेः स्वनिर्याणप्रकारादिकं कथयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौ ब्रह्मादीनामागतिमाह अथेति भवान्या रुद्राण्योमया १ द्विजाः ऋषयः २ ३ ४ विभूतीः स्वसन्निधानस्थानविशेषानि ब्रह्मादीन् आत्मानं स्वमात्मनि मूलरूपे ५ आग्नेय्यायोगधारणया जातेनाभिनातनुमदग्ध्वापरंपदं स्वकंधामाविशत् आग्नेय्यान्येधारणया देहं दग्ध्वापरंपदं । याति देवाः स मत्स्वाश्वतेषामन्यातनुं हरेः । नृसिंहरूपी सर्वेषां भित्वाताभिरलंकृतः । नृत्यते प्रलये देवैः स्वयंकृष्णादिरूपवान् । अदरघ्वैवतनुयाति नित्या नंदस्वरूपत इति वचनादुक्तार्थ एवांगीकरणीय इति भावः ६ तं कृष्णमनु ७ अत्राप्येकमाहात्म्यातिशयमाह देवादय इति ८ यथामर्त्यैरभ्रमंडलं भिच्वाकाशे पात्साः सौदामिन्याः गतिर्न लक्ष्यते तथा कृष्णस्य गतिर्देवैर्न लक्ष्यते ९ १० जन्मादिष्वतो हरेस्तनुमदग्धेतिकथं

त्वं तु मज्जममास्थाय ज्ञाननिष्ठ उपेक्षकः ॥ मन्मायारचनामेतां विज्ञायोपशमव्रज ४९ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तस्तं परिक्रम्य नमस्कृत्य पुनः पुनः ॥ तत्पादौ शीघ्रं धुपाधाय दुर्मनाः प्रययौ पुरीम् ५० इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ तत्रागम ब्रह्मा भवान्या च समं भवः ॥ महेंद्रप्रमुखा देवा मुनयः सप्रजेश्वराः १ पितरः सिद्धगंधर्वा विद्याधरमहोरगाः ॥ चारणायक्षरक्षांसि किन्नराप्सरसो द्विजाः २ द्रष्टुकामा भगवतो निर्याणं परमोत्सुकाः ॥ गार्यतश्च गृणंतश्च शौरिः कर्माणजन्मच ३ वट्टेषुः पुष्पवर्षाणि विमानावलिभिर्नभः ॥ कुर्वंतः संकुलं राजन्भक्त्या परमया युताः ४ भगवान्पितान्वीक्ष्य विभूतीरात्मनो विभुः ॥ संयुष्यात्मानि चात्मानं पद्मनेत्रे न्यमीलयत् ५ लोकाभिरामांस्वतनुं धारणाध्यानमंगलाम् ॥ योगधारणयाग्नेय्यादग्ध्वाधामाविशत्स्वकम् ६ दिवि दुंदुभ्यो नेदुःपेतुः सुमनसश्च स्वात् ॥ सत्यधर्मा धृतिर्मूर्तिः कीर्तिः श्रीश्वानुतंययुः ७ देवादयो ब्रह्ममुखा जाविशंतस्वधामनि ॥ अविज्ञातगतिं कृष्णं ददृशुश्चातिविस्मिताः ८ सौदामिन्या यथाकाशे पात्साः भिच्वाभ्रमंडलम् ॥ गतिर्न लक्ष्यते मर्त्यैस्तथा कृष्णस्य देवतैः ९ ब्रह्मरुद्रादयस्ते तु दृष्ट्वा योगमतिहरेः ॥ विस्मितास्तां प्रशंसंतः स्वस्वलोकं ययुस्तदा १० राजन्परस्य तनुभृज्जननाप्येहं मायाविडंबनमवै हि यथानटस्य ॥ सृष्ट्वात्मने दमनुविशय विहस्य चांते संहृत्य चात्ममहिमोपरतः स आस्ते ११ मर्त्येन यो गुरुसुतं यमनीतलोकं त्वांचानयच्छरणदः परमात्नदग्धम् ॥ जिग्येपुरंतं कमपीशतना वनीशः किं स्वावने स्वरनयन्मृगयुंसदेहम् १२

घटत इति तत्राह राज्ञिति परस्य सर्वविलक्षणस्य परमात्मनस्तनुभृज्जननवदप्ययवच्छायातां मायाविडंबनं स्वेच्छानुकरणमवै हि यथानटस्य राजादि रूपग्रहणविषयचेष्टा प्रजापतिश्चरति गर्भे अंतः अजायमानो बहुधा विजायते । अजातो जातवद्विष्णुर्मृतो मृतवत्तथा । मायया दर्शयन्त्यमज्ञानां मोहनाय चोत्तिप्रमाणबाहुल्यद्वारेण यत्त्वभाव इत्यर्थः स्वतो देहाद्यभावे हरेः सर्जनादिकं कथं युज्यत इति तत्राह सृष्टेति सहस्रिरात्मना स्वरूपशक्त्येव जगत्सृष्ट्वा नुविशयावतारैर्न हृत्पाति प्रलये संहृत्य चात्ममहिमोपरतः स्वमहिम्नि स्थित आस्ते अनेन स्वमहिम्नैव सवर्धत इत्युक्तमवति ११ एवमापि मृगयु विद्वत्त्वहरेर्लज्जनादिकमापादयतीत्यत्राह मर्त्येनेति यः कृष्णः मर्त्येन शरीरेण सह यमनीतलोकं यमेन नीतोलोकं समुद्दिश्य यः सतयात् यमेन स्वलोकानीतमिति यर्थः गुरोः सां दीपनेः सुतं द्रौणेः परमात्नदग्धत्वांचानयत् तथा यो बाणपुरंतं करुद्रमपि जिग्ये रुद्रो माविशंत इति श्रुतेः यद्वा पारिजातहरणे अंतकं यममपि जिग्ये इति अंतकांतकमिति पाठे यमस्याप्यंतकरुद्रमित्यर्थः सोनीयो अन्येशराहितः श्रीकृष्ण इति त

वि० अ०

३१

७३

नौसर्वेशानरुद्रादीनामपि ईशत्वं नोतीति ईशत्वं नुस्तस्मिन् देहे मृगयोरनीश्वरः स्यात्किं नरया देवातोपि सामर्थ्यं प्रकटनाय विप्रशापमनुस्मरन्नाविद्ध एव स्वभक्तं व्याधशरीरान्बोधं स्तेनशल्येषुणा विद्ध इव तस्य
स्वात्मानं प्रकाशयते न प्रसादितस्तस्मै स्वलोकं ददातित्यर्थः १९ तर्हि किमिति बलमद्रादीन्सदेहान्स्वलोकं नानैषीदिति तत्राह तथापीति यद्यपि अशेषस्थितिसंभवाप्येषु अनन्यहेतुः स्वयमेव हेतुर्हेतुर्वत्तरदिव
जितः कुलालस्य मृदं डादिशक्त्यपेक्षावत्प्रकृत्या विशक्त्यपेक्षितत्वेन कथं हेतुर्वत्तरनास्तीत्यत उक्तं अशेषशक्तिधृतिस्तथापि बलमद्रादीनां वपुःप्रणेतुं नैच्छत् भगवान्मर्त्येन मरणशीलेन शरीरेणाकिंप्रयोजन
मिति भावेनाशेषितं हरिणतिशेषः अनेनापि किंप्रयोजनमत उक्तं स्वस्थगतिं स्वभक्तानां स्वविषयज्ञानलक्षणयोगगतिप्रदर्शयन्नेवं प्रदर्शनमेवं प्रयोजनमित्यर्थः अतः समर्थोपि प्रयोजनाभावानीतवानित्यर्थः

तथाप्यशेषस्थितिसंभवाप्येष्वनन्यहेतुर्यदशेषशक्तिधृक् ॥ नैच्छत्प्रणेतुं वपुरत्रशेषितं मर्त्येन किं स्वस्थगतिप्रदर्शयन् १३ य एतां प्रातरुथाय कृष्ण
स्य पदवीं पराम् ॥ प्रयतः कीर्तयेद्भक्त्या तामेवाप्रोत्यनुत्तमाम् १४ दारुकोद्वारकामेत्यवसुदेवो ग्रसेनयोः ॥ पतिस्वाचरणावस्यैर्न्यर्षिचत्कृष्णविच्युतः १५
कथयामास निधनं वृष्णीनां कृत्स्नशोच्य ॥ तच्छ्रुत्वा द्विप्रहृदया जनाः शोकविमूर्छिताः १६ तत्र वै त्वरिता जग्मुः कृष्णविश्लेषविह्वलाः ॥ व्यसवः शरते यत्र
ज्ञातयो भ्रंतजा युधैः १७ देवकीरोहिणी चैव वसुदेवस्तथा सुतौ ॥ कृष्णरामावपश्यन्तः शोकात्ताविजह्नुः स्मृतिम् १८ प्राणांश्च विजह्नुस्तत्र भगवद्विरहादुराः
उपगृह्य पतींस्तातचितामारुहुः स्त्रियः ॥ रामपत्न्यश्च तंदेहमुपगृह्णाग्निमाविशन् १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अतः स्वशरीरेनेतुं नैच्छदित्यर्थो नुपपन्नः उक्तहेतुविरुद्धत्वात् असंभवाच्चेति जगतौ मोहनार्थाय भगवान्पुरुषीत्तमः । दर्शयन्मानुषींचेष्टां तथा मृतकं जग्मुः । प्रकाशपेदे देहोपि मोहाय च दुरात्मना । माय
यामृतकं देवस्तदा मृष्टा प्रदर्शयेत् । कुतो हि मृतकं तस्य मृत्युभावात्परात्मन इति प्रमाणसद्भावाच्च १३ एतज्ज्ञानस्य रवमासि हेतुत्वाच्चोक्तं एवार्थं इति भावेनोक्तमुपसंहरति य एतामिति १४ कृष्णोक्तो दारुकः
किमकरोदिति तत्कथाशेषमाह दारुक इति १५ १६ १७ भगवद्विषयां स्मृतं विजह्नुः क्षणमिति शेषः १८ १९

द्रागवते एकादशः स्कंधः समाप्तः ॥

श्रीविदेव्यासायनमः ॥ यत्रवासायनत्वापन्नपूर्वत्वर्णोदयः ॥ द्वादशस्कंधं व्याकुर्वेद्द्वादशात्मग्रीत्यै नित्यम् ॥ १ ॥ श्रीनारायणकृपाशेष्टवंशादिकथनेन तन्माहात्म्यमेव कथयत्यरिमन्त्रकंधे तत्रप्रथमेध्या
येवंशशेषं कथयति यदिति अंत्यःवंशावसानमवः कस्यवंशोतेभवइत्यत उक्तं बार्हद्रथ इति स्वामिनारिपुंजयमात्मजं स्वस्थेति शेषः १ यद्यस्य प्रद्योतस्य सुतः पालको नाम यत्तदित्यस्याव्ययत्वात्पक्षी
यद्वा यः पालको यस्य पालकः स तस्य सुत इति २ प्रद्योतनेन साकंपंच तेषां राज्यावाधिका लमाह अष्टेति भोक्ष्यंति पालयंति भुजो नवन इत्यतः परस्मैपदपूर्वंवंशवैलक्षण्यद्योतनार्थो वाव्यत्पासः
३ ४ ५ ६ महानां दिवि शिनिष्टि महानां दिरिति ७ महानां दिवंशमवः कदाति कश्चिदिति महापन्नसख्यपासं रूपातासेनामहापन्नातस्यापतिः कुलक्षत्रविनाशकृततः कुलक्षत्राभावात् ८

श्रीविदेव्यासायनमः ॥ श्रीशुक उवाच ॥ यैत्योरिपुंजयोनामभविष्योथ बार्हद्रथः ॥ तस्यामात्यस्तु शुनिको हत्वा स्वामिनमात्मजम् १ प्रद्योतसंज्ञं राजानं क
र्ता यत्पालकः सुतः ॥ विशाखयूपस्तत्पुत्रो भविता चाजकस्ततः २ नंदिवर्धनस्तत्पुत्रः पंचप्रद्योतना इमे ॥ अष्टत्रिंशोत्तरशतं भोक्ष्यंति पृथिवीमिमाम् ३
शिथुनागस्ततो भाव्यः काकवर्णस्तु तत्सुतः ॥ क्षेमधर्मा तस्य सुतः क्षेत्रज्ञः क्षेमधर्मजः ४ विधिसारः सुतस्तस्या जातशत्रुर्भविष्यति ॥ दर्मकस्तत्सुतो भा
व्यो दर्भकस्याजयस्ततः ५ नंदिवर्धनजा जेयो महानां दिश्च तत्सुतः ॥ शैथुनागादशैते वैषष्ट्युत्तरशतत्रयम् ६ समाभोक्ष्यंति पृथिवीं कुरुश्रेष्ठ कलौ नृपाः ॥
महानां दिस्तोराजनशूद्रगोभौद्रवो बली ७ महापद्मापतिः कश्चित्कुलक्षत्रविनाशकृत् ॥ ततो नृपा भविष्यंति शूद्रप्राया अधार्मिकाः ८ स एकच्छत्रां पृथिवी
मनुलंघितशासनः ॥ शासिष्यति महापद्मो द्वितीय इव भार्गवः ९ तस्य चाष्टौ भविष्यंति सुमालिप्रमुखाः सुताः ॥ य इमां पृथिवीं राजन् भोक्ष्यंति स्म शतं
समाः १० नवनंदा नृदिजः कश्चित्प्रपन्नानुद्गरिष्यति ॥ तेषामभावे जगती मौर्या भोक्ष्यंति वै कलौ ११ स एव इंद्रगुप्तवैद्विजो राज्ये भिषेक्ष्यति ॥ तत्सुतो
वारिराजस्तु ततश्चाशोकवर्धनः १२ सुयशामविता यस्य संगतः सुयशः सुतः ॥ शालिशूकस्ततस्तस्य सोमशर्मा भविष्यति १३ शतधन्वा ततस्तस्य भ
विता तु बृहद्रथः ॥ मौर्याद्ये तेन वनृपाः सप्तत्रिंशच्छतोत्तरम् १४ समाभोक्ष्यंति पृथिवीं कलौ कुरुकुलोद्बह ॥ हत्वा बृहद्रथं मौर्यं तस्य सेनापतिः कलौ १५ पु
ष्यमित्रस्तु शृंगाह्वः स्वयं राक्ष्यं करिष्यति ॥ अग्निमित्रस्ततस्तस्मात्सुधेष्टो भविता ततः १६ वसुमित्रो भद्रकश्च पुर्लिदो भविता ततः ॥ ततो योषः सुतस्त
स्माद्भजमित्रो भविष्यति १७ ततो भागवतस्तस्माद्देवभूतिः कुरुद्बह ॥ शृंगादशैते भोक्ष्यंति भूमिं वर्षशताधिकम् १८ ततः कण्वानियं भूमिर्थास्यत्यल्प
गुणानृपान् ॥ शृंगहत्वा देवभूतिं कण्वो मात्यस्तु कामिनम् १९

सप्तपद्मापन्नानंदः ९ १० नंदेन सह नवसंख्या चंदा चंदा वंशजा नुद्गरिष्यत्यापद इति शेषः मौर्यामुरवंशजाः हीनजातयः कैवर्ताः ११ कथं भोक्ष्यंतीत्यत आह स एवेति स एव नवनंदाचार्यः
१२ १३ मौर्यसंज्ञा अपि मौर्याः १४ वंशव्यत्यासं कथयति हत्वेति १५ पुष्यमित्र इत्यादिजातिप्रयुक्तनाम शृंग इत्यादि विशेषनाम १६ १७ शृंगाः शृंगवशजाः १८ कण्वाः कण्ववंशजाः ता नृपा
न्यास्यति अल्पगुणा अपि ध्यादिगुणसंघतिरहिता कथं कण्वान्यास्यंतीत्यत आह शृंगमिति शृंगं शृंगारूपं राजानं देवभूतिं हत्वा नात्रावसुदेवः कण्वः तस्य शृंगस्यामात्यः कामिनं ग्राम्यकर्मासक्तम् १९

कण्वायनामकण्वंशभवाः कण्वाणां चतुर्थः सुशर्माश्चैव सुदेवादयः काण्वायनाः वर्षाणां त्रीणि शतानि पचत्वारिंशद्वर्षाणि च भूमिभोक्ष्यन्ति तस्य सुशर्मणो मृत्युः २० २१ २२ तस्य वृषलस्य भ्राता २३ २४ हालेयः हलान्मेयः २५ २६ २७ २८ २९ ३० एते आभीरादयो मौनव्यतिरिक्ताः पंचषष्ठिनृपा एकोनशताधिकं वर्षं सहस्रं पृथिवीं माक्ष्यन्ति ततः पूर्वोक्ता एवैकादशमौनाः त्रीण्येकदशतानि क्षितिभोक्ष्यन्ति मौनाः मौनकुले जाताः एकादश त्रीणि अब्दशतानि ३१ कुले मौनकुले संस्थितेन श्रेकिलिकिलायानगर्पातस्य शिशुनंदे भ्राता भूतवंशोपवंगरैर्युक्ताः षट्षट्षवर्षाण्यधिकानि ३२ ३३ वा

स्वर्धकरिष्यते राज्यं वसुदेवो महामतिः ॥ तस्य पुत्रस्तु भूमिप्रस्ततो नाराणः सुतः २० सुशर्मा ख्यो नृपतिः कण्वाणां भविता ततः ॥ काण्वायना इमे भूमिचत्वारिंशच्च पंच च २१ शतानि त्रीणि भोक्ष्यन्ति वर्षाणां च कलौ युगे ॥ हत्वा कण्वं सुशर्माणं तद्वृत्यो वृषलो बली २२ गां भोक्ष्यत्यध्वजातयिः कंचित्कालममृतमः ॥ कृष्णनामा च तद्भ्राता भविता पृथिवीपतिः २३ श्रीशांतकर्णस्तत्पुत्रः पौर्णमासस्तु तत्सुतः ॥ लंबोदरस्तु तत्पुत्रस्तस्माच्छिबिलको नृप २४ मेघस्वनः शिबिलकादटमानस्तु तस्य च ॥ अनिष्टकर्मा हालेयस्तलकस्तस्य चात्मजः २५ पुरीषसेरुस्तत्पुत्रस्ततो राजा मुनंदनः ॥ चकोरो दृढको यस्य शिवस्यातिरिदमः २६ तस्यापि गोमतीपुत्रः क्षीमान् भविता ततः ॥ शिवशिराः शिवस्कंदो यज्ञश्रीस्तस्मिन् ततः २७ विजयस्तत्सुतो भाव्यश्चंद्रबीजः सुलोमधीः ॥ एते त्रिंशन्नृपतयश्चत्वार्यष्टशतानि च २८ षट्पंचाशच्च पृथिवीं भोक्ष्यन्ति कुरुनंदन ॥ सप्ताभीरा जांघ्रहृत्या दशगर्दभिनो नृपाः ॥ कंकाः षोडशमूषालाभविष्यन्त्यति लोहपाः २९ ततोष्टौ यवना भाव्याश्चतुर्दशतुरुष्कराः ॥ भूयो दशपुरुंडाश्च मौना एकादशैव तु ३० एते भोक्ष्यन्ति पृथिवीं दशवर्षशतानि च ॥ नवाधिकां च नवर्तिमौना एकादशक्षितिम् ३१ भोक्ष्यन्त्येकदशतान्यंगत्रीणि वै संस्थिते कुले ॥ किलिकिलायां नृपतयो भूतवंशोपवंगरैः ३२ शिशुनंदिश्च तद्भ्राता यशोनंदिः प्रवीरकः ॥ युक्ता एते वर्षशतं भविष्यन्त्यधिकानि षट् ३३ तेषां त्रयोदशसुता भवितारो यवाहिकाः ॥ पुष्पमित्रो यराज न्यो दुर्मित्रो स्यतथैव च ३४ एककाला इमे भूपाः सप्तांध्राः सप्तकोसलाः ॥ वैदूरपतयो भाव्या नैषधास्तत एवाहिः ३५ नैषधानां तु भविता विश्वस्फूर्जिः पुरंजयः ॥ करिष्यत्यवरान्वर्णान् पुल्लिदयदुमद्रकान् ३६ प्रजाश्च ब्रह्मभूयिष्ठाः स्थापयिष्यति दुर्मतिः ॥ वीर्यवान् क्षत्रमुत्साद्य पद्मवत्यां सवैपुरि ३७ अनुगंगमाप्रयागंगुप्तां भोक्ष्यति मेदिनीम् ॥ सौराष्ट्रावंत्याभीराश्च शूद्राश्चार्बुदमालवाः ३८

ह्रीकाः बाह्लीकदेशपतयः ३४ तथा आंध्रदेशपतयः कोसलाः कोसलविषयपतयः । वैदूरयः वैदूरारुणगरपतयो निषधाश्च एते तत्तद्देशनामभिः प्रख्याताः तुल्यकालाः अस्वंडमंडलेषु भूपाः तत एव तेभ्यो बाह्लीकेभ्य एव भाव्या भविष्यन्ति ३५ ततश्च नैषधानां विषयाणां राजा पुरंजयः शत्रूणां भित्तिशेषः स पुल्लिदयदुमद्रकान्वरात्री चान्वर्णान् करिष्यति किंबहुना सर्वाः प्रजाश्चापि विवक्षिताः ३६ ब्रह्मभूयिष्ठाः बहुल्वेदाविदः स्थापयिष्यति स्थिरी करिष्यति ३७ अनुगंगं गंगासमीपे आप्रयागं प्रयागारुणक्षेत्रपर्यंतं दीर्घमेदिनी पद्मवत्यां पुरि रित्यतिरुत्वा आश्रयागं गुप्तां पालितां तदनंतरं सौराष्ट्राश्च आवंत्याश्च अभीराश्च शूद्राश्च अर्बुदाश्च मालवाश्च ३८

प्रात्याः संस्कारहीनाः द्विजाः शूद्रायाः जनाधिपतयो भविष्यति ३९ ४० किंच एते सर्वे अधर्मानृतपराः अधर्मे अनृते च परिनिष्ठिताः फल्गुदाः अल्पदातारः ४१ उदितास्तमितप्राया बहुरूपा इदमस्त
गतमेव जनेतिना परं अल्पकालवस्थायिनो वा असंस्कृताः गर्भाधानादिसंस्कारहीनाः ४२ प्रजाभक्षयिष्यति यनाद्यप्यहारादिना पीडयिष्यति किंच एवं विधायेन एव नाथायेनां तैत्त ब्राह्मणपदादेशवर्तिनो
मनुष्याः तच्छीलाचारवादिनः तेषां शीलं आचारश्च वादश्च तद्वन्तः ४३ ४४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ कल्कयवतारतत्त्वरितं च युगविभागलक्षणं
च वक्तुं स्मिन् अध्याये तत्रादौ कलिवैभवमाह तत्तथेति कालक्षयानंतरं धर्मादयो न क्षयंतीत्यन्वयः कारकाभावादितिशेषः १ यदि कलौ नृणां वित्तमस्ति तर्हि तेषां जन्मादयः पूज्याः स्युरितिशेषः अप्यधर्माय
न्यायइति व्यवस्थायां बलमेव कारणं धनमिति वापाठः २ अभिरुचिरन्योन्यस्नेहलक्षणेच्छाहेतुः न कुलगोत्रादिशास्त्रीययोगः व्यावहारिककृपविकृपादिव्यवहारविषये माधैव हेतुः अतिरतिः अतितराम

प्रात्या द्विजा भविष्यति शूद्रप्राया जनाधिपाः ॥ सिंघोस्तटं चंद्रभागां कांची काश्मीरमंडलम् ३९ भोक्ष्यति शूद्रा ब्राह्मणाश्च म्लेच्छा अब्रह्मवर्चसः ॥ तुल्यका
ला इमे राजन् म्लेच्छप्रायाश्च भूभृतः ४० एते धर्मानृतपराः फल्गुदास्तीव्रमन्यवः ॥ स्त्रीबालगोद्विजन्नाश्च परदारधनादृताः ४१ उदितास्तमितप्राया अल्पस
त्वालपकायुषः ॥ असंस्कृताः क्रियाहीनारजसा तमसा तृताः ४२ प्रजास्ते भक्षयिष्यन्ति म्लेच्छा राजन्यरूपिणः ॥ तत्राथास्ते जनपदास्तच्छीलाचारवादि
नः ४३ अन्योन्यतोरजभिश्च क्षयं यास्यंति पीडिताः ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ततश्चानुदिनं ध
र्मः सत्यं शौचं क्षमा दया ॥ कालेन बालिनाराजन्नक्षयं यास्यंति पीडिताः १ वित्तमेव कलौ नृणां जन्माचारगुणोदयाः ॥ धर्मन्यायव्यवस्थायां कारणं बलमेव हि २
दांपत्येभिरुचिर्हेतुर्माधैव व्यवहारिके ॥ स्त्रीत्वे पुंस्त्वे चातिरतिर्विप्रत्वे मूत्रमेव हि ३ लिंगमेवाश्रमख्यातावन्योन्यापत्तिकारणम् ॥ अवृत्त्यन्यायदौर्बल्ये
पांडित्ये चापलंबचः ४ अनाद्यतैवासाधुत्वे साधुत्वे दम्भ एव तु ॥ स्वीकार एव चोद्बोहो हानमेव प्रसाधनम् ५ दूरे वार्यटनं तीर्थं लावण्ये केशधारणम् ॥ उदरं भ्र
ता स्वार्थः सत्यत्वे वा धर्ममेव हि ६ दाक्ष्यं कुटुंबभरणे यशोऽर्थधर्मसेवनम् ॥ एवं प्रजाभिर्दुष्टाभिराकीर्णोक्षितिमंडले ७ ब्रह्मविद्वत्क्षत्रशूद्राणां यो बलीमिति तानृ
पः ॥ प्रजाहिल्लुब्धैराजन्यैर्निवृणैर्दस्युधर्मभिः ८

नोदशैनीयता विशेषः सुत्रंतुलक्षणम् ३ आश्रमाणां लयातौल्लाने ब्रह्मचर्याचाश्रमइति वक्तव्ये अन्योन्यापत्तिकारण आश्रमादाश्रमांतराप्रतिकारणं लिंगमुपाध्यायादिलक्षणं लक्षणं अन्यायदौर्बल्ये
अन्यायाकारणे अवृत्तिवृत्तिरहित्यं वृत्त्यभाव एव हेतुः कृतोन्यायोन्यायइत्यर्थः अचापलं अचंचलता लक्षणं वचः कारणमित्यनुवर्तते ४ अनाद्यततादिरित्वं असंयुत्वे दुष्टत्वे त्वं मज्जाया इति स्वीकारः हेतुः प्र
साधनं शरीरस्य शुद्धिरलंकारो वा ५ दूरे वार्यटनं दूरतरजलपात्राप्रक्रियेत तर्हि न तु गुवादि केशधारणं भिल्लधारणं उदरं भ्रता स्वोदरपूर्णता स्वार्थः स्वयं योजनं ६ ७ ब्रह्मब्राह्मणः दस्युनां ध
र्माणि चौर्यादीनि येषां ते तथैतैः ८

वि० अ०

१

१

आच्छिन्नदारद्रविणाः बलादाकृष्टभार्याविताः क्षौद्रं मधु । मधुमक्षं मधुक्षौद्रं मधुपुष्परसं विदुरित्पमिषानं । शाकादिभोजनं येषां ते तथा १० दुर्भिक्षकरनिमित्तपीडिताः हिर्यनीहारः १० हृषसात्पृथग्यत्था
धिभिः कुष्ठादिभिः ११ १२ चौर्याचर्यनानावृत्तयोपेक्षिते तथा १३ छागभ्रतुगभावोर्लिंगव्यत्यासं प्रति गृहयोनाएव बभूवुस्तं योनिसंवेधमार्त्रं १४ अणुप्रायेषुकक्षमापन्नुरासु जनशून्यप्रायेषु १५
१६ विष्णोर्जन्मकर्मवसाधूनां धर्मत्राणाय दुष्कर्मापनुत्तये च स्यादिति शेषः १७ शंबलग्राममुख्यस्य प्रधानस्यान्नाविष्णुयशसः ब्राह्मणस्य भवने श्वेदे १८ आशुगंशीप्रगाभिर्न १९ नृपालिगच्छदः राज्ञं
क्षणच्छाम्ना २० वासुदेवस्यांगरागस्य चंदनाद्यनुलेपनस्य प्रशस्तपुण्यगंधेन युक्तं वायुं स्पृशंतीति वासुदेवांगरागातिपुण्यगंधानिलस्पृशः तेषां २१ प्रजाविसर्गः सततीनामुत्पातिः स्थविष्ठः बहुलः २२ प्र
जासूतिर्भूतानोत्पातिः २३ कृतप्रारंभलक्षणांतरमाह यदेति तिष्ठः पुण्यः चंद्रसूर्यबृहस्पतीनां यदा पुण्यनक्षत्रयोगः तदा कृतयुगं भविष्यति यद्यपि प्रतिद्वादशाब्देकराशौ बृहस्पतौ वर्तमाने द्वित्रास्वभावा

आच्छिन्नदारद्रविणायास्यंति गिरिकाननम् ॥ शाकमूलाभिषक्षौद्रफलपुष्पादिभोजनाः ९ अनावृष्ट्या विनश्यंति दुर्भिक्षकरपीडिताः ॥ शीतवातातपः
प्रावृष्टिर्भैरव्योन्यतः प्रजाः १० क्षुत्तृषाव्याधिभिश्चैव संतप्यंते चर्चितया ॥ त्रिंशद्दिशातिवर्षाणि परमायुः कलौ नृणाम् ११ क्षीयमाणेषु देहेषु देहिनां
कलिदोषतः ॥ वर्णाश्रमवतां धर्मेन श्वेदे पथे नृणाम् १२ पार्श्वद्विप्रचुरे धर्मदस्युप्रायेषुराजसु ॥ चौर्यादृतृथा हिंसानानावृत्तिषु चैव १३ शूद्रप्रायेषु वर्णं
पुच्छागप्रायासु धेनुषु ॥ गृहप्रायेष्वश्रमेषु योनिप्रायेषु बंधुषु १४ अणुप्रायेष्वौषधीषु शमिप्रायेषु स्थास्नुषु ॥ विद्युत्प्रायेषु मेघेषु शून्यप्रायेषु सद्गु १५
इत्थं कलौ गतप्राये जनेषु परधर्मसु ॥ धर्मत्राणाय सत्त्वेन भगवानवतरिष्यति १६ चराचरसुरोर्विष्णोरीश्वरस्याखिलात्मनः ॥ धर्मत्राणाय साधूनां जन्म
कर्मापनुत्तये १७ शंबलग्राममुख्यस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ॥ भवने विष्णुयशसः कल्किः प्रादुर्भविष्यति १८ अश्वमाशुगमारुह्य देवदत्तं जगत्पातिः ॥
असिना साधुदमनमष्टैश्वर्यगुणान्वितः १९ विचरन्नसिमान् क्षोण्यां हयेनाप्रतिमद्युतिः ॥ नृपालिगच्छदोदस्पृशः कोटिशो निहनिष्यति २० अथ तेषां भवि
ष्यंति मनांसि विशदानिवै ॥ वासुदेवांगरागातिपुण्यगंधानिलस्पृशाम् २१ पौरजानपदानां वैहतेष्वखिलदस्युषु ॥ तेषां प्रजाविसर्गश्च स्याद्वि
ष्टः संभविष्यति २२ वासुदेवभगवति सत्त्वमूर्तौ हृदि स्थिते ॥ यदा वर्तीर्णां भगवान्कल्किर्धर्मपतिर्हरिः ॥ कृतं भविष्यति तदा प्रजासूतिश्चास्ति क्री २३
यदा चंद्रश्च सूर्यश्च तथा तिष्ये बृहस्पतिः ॥ एकराशौ स मेध्यंति तदा भवति तत्कृतम् २४ येतीता वर्तमाना ये ये भविष्यंति पार्थिवाः ॥ ते तउद्देशतः प्रोक्ता दंश
जाः सूर्यसोमयोः २५ आरभ्य भवतो जन्मयावन्नदाभिषेचनम् ॥ एतद्वर्षसहस्रं तु शतं पंचदशोत्तरम् २६

स्यासु तेषां त्रयाणामपि पुण्ययोगः संभवति तथा पितृणां सहस्रयोगोऽत्र विज्ञितः स मेध्यंतीति वचनात् २४ एवं नवमस्कंधमारभ्यानुक्रांतं वैवस्वतमनोर्विशद्वयमुपसंहरति चेतीता इति उद्देशतः संक्षेपतः २५ क
ल्पियुगावांतरविशेषमाह आरभ्येति वर्षसहस्रं पंचदशोत्तरशतं चेति कथापि विवक्षया वांतरसंख्येयं वस्तुतः परीक्षितं दशोत्तरं द्वाभ्यामनवर्जगासाधे सहस्रं भवति यत् परीक्षितमकालमागधमार्जारी
मारभ्य रिपुं जपांता विजयति राजानः सहस्रवत्सरं भोक्ष्यतीत्युक्तं नवमस्कंधे येनार्हद्वयमूलाभावाः सहस्रवत्सरमिति ततः पंचदशोत्तरना अष्टाविंशत्युत्तरं त्रिंशत्तु नाशपृथुत्तरशतत्रयं बोध्यंति पृ
थिवीमित्यत्रैवोक्तम् २६

कलेः प्रवृत्तिर्विद्वच्च निरूपयितुं कालज्ञानोपलक्षणमाह सप्तर्षीणामिति अयमर्थः प्रागग्रंशकटाकारं तारासप्तकसप्तर्षीमंडलं तत्राकिंचिदुन्नतरेखाया अग्रस्थानीयोमरीचिः ततः पश्चादान्न्युगंधराकरोव
सिद्धः सप्तर्षीः ततः पश्चादीषदुन्नतस्तेषामूलस्थानीयो गिराः ततः पश्चाच्चतुरस्रताराचतुर्केर्दशान्येति ततोदक्षिणतः पुलस्त्य पुलस्त्यापश्चिमतः पुलहः तत उत्तरतः कतुः एवं स्थिते तेषामध्ये यौपूर्वौ उदय
समये गन्धममुदिनौ पुलहकतुसंज्ञौ तयोस्तु मध्ये तयोः पूर्वयोश्च मध्ये यत्समदंक्षिणतः समदेशावस्थितमभिन्यादिषु यदन्यतमं दक्षं दृश्यते २७ यत्तेन तथैव युक्ताः नृणामब्दशततिष्ठति तेषां द्विजारात्त्वदीये
कलेऽभ्युनामघां आश्रितावर्तते २८ तेषु कृष्णिषु मघासु वर्तमानेषु सत्सु २९ पराक्रांतुं स्वसामर्थ्यदर्शयितुम् ३० कियंतु कालविवरणमित्यत उक्तं द्वादशेति ३१ अस्तुकलेः परं कचित्कालं
हि त्वापश्चाद्वृत्तिः साकदेति तत्राह यदेति ३२ कृष्णस्वर्गारोहणानंतरं कंचित्कालं हि त्वापश्चादाविष्टः किकलिततत्तस्मिन्नेवाहनीति संदेहं व्यवच्छिनाति परिमिति ३३ ततः कियान्कालः कृतमार्गं

वि० अ०

सप्तर्षीणां तु यौ पूर्वौ दृश्येते उदितौ दिवि ॥ तयोस्तु मध्येन दक्षं दृश्यते यत्समं निशि २७ तेनैते ऋषयो युक्तास्तिष्ठंत्यब्दशतं नृणां ॥ तेषां द्विजारात्त्वदीये
धुना चाश्रिता मघाम् २८ विष्णुस्तु भगवान्मानुः कृष्णाख्यौ सौ दिवं गतः ॥ तदा विशत्कालिर्लोकं पापेयद्रमते जनः २९ यावत्सपादपद्माभ्यां स्पृशन्ना
स्ते रमापतिः ॥ तावत्कलिवैष्टुर्धिवी पराक्रांतुं चाशकत् ३० यदा देवर्षयः सप्तमघासु विचरंति हि ॥ तदा प्रवृत्तस्तुकलिर्द्वादशाब्दशतात्मकः ३१ यदा
मघाभ्यो यारयंति पूर्वाषाढां महर्षयः ॥ तदानंदात्प्रभृत्येषः कलिर्द्विगमिष्यति ३२ यस्मिन् कृष्णे दिवं यातस्तस्मिन्नेव तदाहनि ॥ प्रतिपन्नं कलियुग
मिति प्राहुः पुराविदः ३३ दिव्याब्दाना सहस्रे तु प्रतियाते पुनः कृतम् ॥ भविष्यति यदा नृणां मन आत्मप्रकाशकम् ३४ इत्येषमानवो वंशो यथा संस्थाप्य
तेभ्युवि ॥ तत्राविदशृद्रविमाणां वंशाज्ञेया युगे युगे ३५ एतेषां नाम लिङ्गानां पुरुषाणां महात्मनाम् ॥ कथामात्रावशिष्टानां कीर्तिरेव स्थिता भुवि ३६
देवापिः शंतनोर्भातामरुक्षेक्षा कुवंशजः ॥ कलापग्रामासाते महायोगबलान्वितौ ३७ ताविहैत्य कलेरंते वासुदेवानुशिक्षितौ ॥ दर्णाश्रमयुतं धर्मं
पूर्ववत्प्रथमिष्यतः ३८ कृतं त्रेताद्वापरं च कलिश्चेति चतुर्गुणम् ॥ अनेन क्रमयोगेन भुवि प्राणिषु वर्तते ३९ राजन्नेते मया प्रोक्तान् रदेवास्तथापरे ॥ भूमौ मम
त्वं कृत्वांते हि त्वेमां निधनं गताः ४० कृमिविद्वस्म संज्ञातिराजनामोपियस्य च ॥ भूतध्रुक् मनुते स्वार्थं किं वेद निरयो यतः ४१ कथं सैयमसंज्ञाभूः पूर्वैर्मत्पुरुषै
र्भूता ॥ मत्पुत्रस्य च पौत्रस्य मत्पूर्वावंशजस्य च ४२

प्राप्तेति तत्राह दिव्येति यदापस्मिन्कृतयुगे आत्मप्रकाशकं परमात्मप्रकाशकं भवतीति शेषः ३४ इति शब्दः समाप्तिपर्यंतं कथितः एषमानवो वंशवैदस्वतन्तु संबंधी भुवि यथा संस्थाप्य तेषां विद्वद्ब्रह्म
विमाणां वंशा अपि युगे युगे ज्ञेया बोद्धव्या इत्यतिदेशो यम् ३५ एतेषां सत्त्वोक्तं ज्ञापकमत्राह एतेषामिति नाम लिङ्गयुक्तानां अनेनैति ह्यंममाणमुक्तमवति ३६ कृते धर्ममतिष्ठापकः कदाचित् तत्राह देवापिरेति
महायोगबलान्वितौ महाज्ञानबलपुक्तौ अणिमाचैश्वर्ययुक्तौ वा ३७ ३८ कतिपुर्गान्तीत्यत्राह कृतमिति ३९ एषामज्ञानमाह राजन्ति ४० राजन्नापि पश्यशरीरस्यातेनाशे क्रमविद्वद्भ्रम
संज्ञाताह संशरीराप्यभूतध्रुक् स्वार्थं मनुतेन परमपुत्रं यतो भूतद्रोहा क्रियो भवति तं वेदाकिं भवेदैव यस्य पुरुषशरीरस्यात इति वा ४१ स्वार्थमननप्रकारमाह कथमिति भवंत्यस्यां सत्त्वानीति शूः
दैवमत्पूर्वैः पुरुषैः धृतासंयं भूममाखंडाराजां त्वरानधिकृता कथं स्यान्मत्पुत्रस्य मत्पौत्रस्य च मद्द्वंशजस्य अहं पूर्वोपस्यांतामत्पूर्वाच कथं स्यादिति मत्वा ४२

३

तेजोबन्धमिदं कायमात्मतयानित्यत्वेनमुधागृहीत्वाअमीराजानोममत्वेनगृहीत्वाउभौमहोचदेहं च हित्वाअदर्शनंमरणंगताभवंतीत्यन्वयः ४३ सांप्रतंतत्त्वेकोपिनास्तीत्याशयेनाह यइति पुराणा
दिगतकथासुकथामात्राः सर्वात्मनाकथैवयेपातेतथाकृताः स्वरूपत्वेनसंतीतिशेषः ४४ इतिश्रीभागवतमहापुराणेद्वादशस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ चतुर्गुण्यर्धविभागःकालेदो
षपरिहारश्चेत्येतदस्मिन्नध्यायेभिधीयतेतत्रादौराज्ञांभौहचदर्शनेनभूमेःपरिहासप्रकारमाह हृष्टेति आत्मनोनिर्तराज्येव्यग्रोऽरदेकपरायमान् १ भौहचत्वमुपपादयति येनेति २ कौटशस्तेषांका
मइतितत्राह पूर्वमिति षड्वर्गसंख्यादिलक्षणं निर्जयोनामौत्कर्षःषोडशविषयवाअनेनभूमेःकसाधनाग्रहसूचयति राजमंत्रिणःराजाचमंत्रिणश्चराजमंत्रिणः मंत्रीबुद्धिसहायःस्यादिति ततोमं
त्रिजयानंतरंसचिवःकर्मसहायः अमात्याःकर्मसचिवाइत्यमरः आताःविश्वस्ताः । अथपश्चात्कंडकान्सुदृशन् ३ एवंक्रमेणराज्ञोजित्वापृथिवींजेष्यामःवशीकरिष्यामःइत्याशयातिवृणय। अंतर्कभृ
त्युम् ४ एवंकेचित्पुनःमांजित्वाप्यतिवृणयांविशंतीत्यनेनद्वितीयादिजयाद्यसूचयति भूजयादिनानकिमपिप्रयोजनमपिर्वंततोन्त्येववावशिष्यतेमनोजयफलापेक्षपेत्पाह कियदितिआ

तेजोबन्धमयंकायंगृहीत्वात्मतयामुधा ॥ महींममतयाचोभौहितांतेदर्शनंगताः ४३ येयेभूपतयोरान्भुंजतेभुवमोजसा ॥ कालेनतेकृताःसर्वेकथासात्राः
कथामुवे ४४ इतिश्रीभागवतमहाद्वादशस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ हृष्टात्मनिजयव्यग्राहृपाहसतिभूरियम् ॥ अहोवांवि
जिगीषंतिमृत्योःक्रीडनकानृपाः १ कामएषनरेद्राणांमोघःस्याद्विदुषामपि ॥ येनफेनोपमेपिंदेयेनविस्त्राभितानृपाः २ पूर्वनिर्जित्यषड्वर्गंजेष्यामोराजमं
त्रिणः ॥ ततःसचिवपौरासकर्षाद्रानथकंडकान् ३ एवंक्रमेणजेष्यामःपृथ्वींसागरमेखलाम् ॥ इत्याशाबद्धहृदयानपश्यंत्यंतिकेतकम् ४ समुद्रावरणंजि
त्वामांविशंत्यब्धिमोजसा ॥ कियदात्मजयस्यैतन्मुक्तिरात्मजयेफलम् ५ यांविस्मृत्यैवमनवस्तत्सुताश्चकुरुद्वह ॥ गतायथागतंयुद्धेतांमांजेष्यंत्यबुद्धयः
६ मत्कृतेपितृपुत्राणांभ्रातृणांचापिविग्रहः ॥ जायतेद्व्यसतांराज्येममताबद्धचेतसाम् ७ ममैवेयंमहीकृत्स्नानतेमूढेतिवादिनः ॥ स्पर्धमानामिथोघ्रंति
अप्यंतेमत्कृतेनृपाः ८ पृथुःपुरूरवागाधिर्भरतोनुषोर्जुनः ॥ मांधातासगरोरामःसुदांमोघुधुहारघुः ९ वृण्विदुर्ययातिश्चशर्यातिःशंतनुर्गयः ॥ अमी
रथःकुवल्याश्वःकुकुत्स्थोनैषधोनुपः १० हिरण्यकशिपुर्वृत्रोरावणोलोकरावणः ॥ नमुचिःशंबरोभौमोहिरण्याक्षोथतारकः ११ अन्येचबहवोदैत्याराजा
नोयेप्रजेश्वराः ॥ सर्वेसर्वविदःशूरांसर्वेसर्वजितोजिताः १२ ममतामयमर्त्यायांकृत्वोच्चैर्मर्त्यधर्मिणः ॥ कथावशेषाःकालेनह्यकृतार्थाःकृताअहो १३

त्यजयस्यमनोजयस्फलापेक्षयैतद्वजयादिकंकियत्फलं आत्मजयेकंफलंयेनापदेवसाध्यःस्वादितितत्राह मुक्तिरिति आत्मजयेमुक्तिरेफलंयस्मात्तस्मादितिशेषः ९ इतोपिपञ्चकामा
अज्ञाएवेत्याह यामिति मनवस्तत्सुताश्चयांमांविस्मृत्यथागतायाताःअबुद्धयःतांमांजेष्यंत्येत्यन्वयःआत्मजपवतात्यागशक्तिरन्वेषामन्यथेतिसूचयति ६ नकेवलमिदेषांमत्कृतेविग्रहोपितुशरीर
संबंधिनामपिरयादित्याह मत्कृतइति अपिशब्दपुत्रादीनामित्यनेनसंबंधयितव्यः अयमपिप्रायिकइत्याह असतामिति असतामप्रशस्तकर्मणां ७ किंप्रकारोविग्रहइतितत्राह मयेति
८ तत्रकाश्चिनृपान्निर्दिशति पृथुरित्यादिना ९ १० ११ १२ एतेमर्त्यशरीरधर्मिणः सर्वेप्यमर्त्यायानित्यायांमपिविषयेममतांकृताअकृतार्थाःअसाधितपुरुषार्थाःकालेनह्यलिनाकथावश
पाःकृताहिरस्मात्तस्मादमीषांअज्ञानमहो अतआत्मजयेनमात्पमित्यर्थः १३

निगमयति कथाइति लोकेषु यशोविताय विस्तृतपरेषु लोकेषु प्राप्तां महीयसां मन्वादीनां उत्तमानां पुरुषाणामिमाः कथास्ते कथितामयेति शेषः किमर्थं कथिता इति तत्राह विज्ञानेति वचोविभूतिः वचसां विभूतयो विविधमवनविषया वा विज्ञानवैराग्यविवक्षया योग्यस्य पुंसे विज्ञानं वैराग्ये स्यातामित्यभिप्रेत्य विवृताः ननु पारमार्थ्यपरमार्थोत्तमार्थो विवेकगुरुयार्थो भगवत्स्तत्संबंधविवक्षया नैव तस्याविधि निषेधाविषयत्वात् विज्ञानविवक्षया अपि मदुक्त एव शास्त्रानाम्योक्त इत्याह वचोविभूतीरिति अन्यवाचोविभूतयो वचसां बहुत्वात् पारमार्थ्यमुत्तमपुरुषार्थसाधनज्ञानमुद्दिश्य न भवतीत्यर्थः वाचोविवक्षणं हि तद्विधि श्रुतेः १४ कुत इतरावाचोविभूतयः पुरुषार्थोपयोगिन्योनर्युरित्यत आह यत्रेति यत्र पस्यां वाचि उच्चमश्लोकगुणानुवादः संगीयते पुरुषस्तामेव वाचं शृणुतात् शृणोस्त्वित्यर्थः श्रीहरिभक्त्यनुत्पादक त्वादितरावाचो हि या इत्यर्थः अन्यावाचो विमुंचयेति श्रुतेः १५ ज्ञातकलिदोषपरिहारोपिराजालोकोपकाराय पृच्छति केनेति कलेरुत्पन्नान् दोषान् नृविधमिष्यति परिहरेष्यति उपचितान् सवृद्धान् तदुपायस्वरूपं पथायथावत् १६ कालस्य विष्णोर्गोतिं गमनप्रकारं च १७ सूचीकटाहं न्यायेन युगधर्मस्वरूपमादौ वक्ति कुत इति तज्जनैः कृतयुगजनैः केचन त्वारः पादा इत्यत्राह सत्यमिति वि

कथाइमास्ते कथितामहीयसां विताय लोकेषु यशः परेषु याम् ॥ विज्ञानवैराग्यविवक्षया विभोयशो विभूतीर्न तु पारमार्थ्यम् १४ यत्रोत्तमश्लोकगुणानुवादः संगीयते भीक्ष्णममंगलघ्नः ॥ तमेव नित्यं शृणुतादभीक्ष्णं कृष्णे मलां भक्तिमभीप्समानः ॥ १५ ॥ राजोवाच ॥ केनोपायेन भगवन् कलेर्दोषान् कलौ जनाः ॥ विधमिष्यं त्युपचितान् स्तम्भे ब्रूहि यथामुने १६ युगानियुगधर्मैश्च मानं प्रलयकल्पयोः ॥ कालस्येश्वररूपस्य गतिं विष्णोर्महात्मनः १७ श्रीशुक उवाच ॥ कृते प्रवर्तते धर्मश्च त्रुष्पात्तज्जनैर्धृतः ॥ सत्यं दया तपो दानमिति पादा विभोर्दृष्ट १८ संतुष्टाः करुणामैत्राः शांता दांता स्ति तिक्षवः ॥ आत्मारामाः समदृष्टाः प्रायश्चाश्रमिणो जनाः १९ त्रेतायां धर्मपादानां तु यं शो हीयते शनैः ॥ अधर्मपादैरनृतर्हि सा संतोषविग्रहैः २० तदा क्रिया तपो निष्ठानातिर्हि स्नानलंपटाः ॥ त्रैवर्गिकास्त्रयीवृद्धा वर्णा ब्रह्मोत्तरानृपाः २१ तपः सत्यदया दानेष्वाधर्मैर्हसति द्वापरे ॥ हिंसा तु श्वनृतर्हैर्धर्मस्याधर्मलक्षणैः २२ यशस्विनो महाशालाः स्वाध्यायाध्ययने रताः ॥ आदद्याः कुटुंबिनो हृष्टा वर्णाः क्षत्रद्विजोत्तमाः २३ कलौ तु धर्महेतूनां पर्यासो धर्महेतुभिः ॥ एधमा नैः क्षीयमाणो ह्यंते सोऽपि विनश्यति २४ तस्मिन् लुब्धादुराचारानिर्दयाः शुष्कवैरिणः ॥ दुर्भगाभूरिदर्पाश्च शूद्रा सोऽन्तराः प्रजाः २५

भोधर्मस्य ते पादाः १८ तत्राश्रमिणां स्वभावमाह संतुष्टा इति समदृष्टा वस्तुयाथावर्था ज्ञानिनः करुणयंतीति करुणाः आश्रमिण इत्यनेन भार्याच वियोगमाह नित्यगृहस्था इत्यर्थः १९ त्रयीशाश्रुतार्थो दानलक्षणः पादो हीयते हसति पादहानौ भवति पक्षमाह अधर्मेति २० तदनेन तापां यज्ञादिक्रिया तपो निष्ठा भवन्ति न लंपटाः विषयरागिणो न भवन्ति त्रैवर्गिकाः त्रिवर्गसहिताः त्रयीवृद्धाः वेदविद्यायां विशारदा त्रैविद्या इत्यर्थः ब्रह्मोत्तरा ब्राह्मणोत्तराः ब्राह्मणाधिकाः २१ अधर्मलक्षणैः अधर्मस्वरूपपादैः हिंसा तुष्टचनृतर्हैः हिंसा तुष्टचनृतलक्षणद्वैधं द्वित्वं येषां ते तयातैः अनुष्टिपुतमनृतमनुष्टचनृतं धर्मस्य तपः सत्यदया दानेष्वाधर्मैर्हसति अनेन द्वापरशब्दो निरुक्तः २२ महाशाला इत्यनेन यज्ञकर्तारः २३ पर्यासो निरासः सोऽपि सत्यलक्षणोऽपि धर्मो वा २४ शुष्कवैरिणः निष्प्रायोजनवैरिणः शूद्रा सोऽन्तराः प्राधान्येन शूद्राणां दासाः २५

सत्त्वाद्योयुषा आत्मनिमनसिपरिवर्ततेपर्यायेणवर्तते २६ कथं तत्राह प्रसीदतीति यदासत्त्वं प्रसीदति तदा मन आदीनि प्रसन्नानि भवन्ति लक्षणं तत्राह ज्ञान इति यद्यज्ञानादि रुचिस्तदा कुत एतत्कल्प्यत इत्यत्राह यदिति मन आदिमसादेन ज्ञानाद्यभि रुचिर्जायत इति यद्यस्मात्तत्र भाविति २७ देहिनां यदा काम्यं तदिति कायास्तेषु कर्मसु यथा सिचापादनीयमिति स्नेहविशेषो भवति तदा बुद्धिमान् रजोवृत्तिस्तेति जानीत जानातु २८ यदा आत्मनि लोभादयोऽप्येतत्तद्वारजस्तमः रजस्तमो गुणवृत्तिर्युतं द्वापरं जानातु २९ यदा मायादयोऽहंयते यत्र सकलिस्तामसस्तमो गुणवृत्तिर्यागान्तिर्युपलक्ष्यते विषादनीविषण्णता ३० यस्मात्कलिदोषान्नुद्धृष्टशाल्यज्ञानाः श्लोकोपद्रवकर्मज्ञानावा वृत्तिहीना जीवोपापराहिताः अतदीरसत्यः ३१ दस्यूत्कृष्टाः दस्यूपद्रुताः कृषहि सायामिति

सत्त्वं रजस्तम इति दृश्यते पुरुषे गुणाः ॥ कालसंचोदितास्ते वै परिवर्तन्ते आत्मनि २६ प्रसीदति यदा सत्त्वं मनो बुद्धिं द्रियाणि च ॥ तदा कृतयुगं विद्याज्ज्ञानेन पसियद्वाचिः २७ यदा धर्मेषु कामेषु भक्तिर्यथा सिद्धे हिनाम् ॥ तदा त्रेतारजोवृत्तिरिति जानीत बुद्धिमान् २८ यदा लोभस्त्वसंतोषो मनोदंभो यमत्सरः ॥ कर्मणां चापि काम्यानां द्वापरं तद्रजस्तमः २९ यदा मायावृत्तं तद्भान्द्राहिंसा विषादनम् ॥ शोको मोहो भयं दैन्यं सकलिस्तामसः स्मृतः ३० यस्मात्क्षुद्रह शौमर्याः क्षुद्रभाग्यामहाशनाः ॥ कामिनो वृत्तिहीनाश्च स्वैरिण्यश्च स्त्रियोऽसतीः ३१ दस्यूत्कृष्टा जनपदावेदाः पालं डदूषिताः ॥ राजानश्च प्रजाभक्ताः शिशोदरपराद्विजाः ३२ अव्रता वटवो शौचामिक्षवश्च कुटुंबिनः ॥ तपस्विनो ग्रामवासान्यासिनो त्यर्थलो लुपाः ३३ हस्तकायामहाहाराभूर्यप त्यागतहियः ॥ शश्वत्कटुकभाषिण्यश्चौर्यमायो रुसाहसाः ३४ पणयिष्यंति वै क्षुद्राः किराटान्कूटकारिणः ॥ अनापद्यपि मंस्यंते वातीसाधुजुगुप्सिताम् ३५ पतित्यक्ष्यंति निर्द्रव्यं भृत्या अप्यसिलोत्तमम् ॥ भृत्यं विपन्नं पतयः कौलंगाश्चापयस्विनीः ३६ पितृन्भ्रातृन्स्वमृज्जातीं हि त्वा सौरतसौहृदाः ॥ अशुर श्यालसंवादादीनां स्त्रैणाः कलौ नराः ३७ शूद्राः प्रतिग्रहीष्यंति तपोवेषोपजीविनः ॥ धर्मवक्ष्यंत्य धर्मज्ञा अधिरुशोत्तमासनम् ३८ नित्यमुद्विग्नम नसौ दुर्भिक्षं करं शिताः ॥ निरन्त्रे भूतले राजन्ननावृष्टिभयातुराः ३९ वासोन्नपानशयनव्यवायस्नानभूषणैः ॥ हीनाः पिशाचमंदर्शा मविष्यंति कलौ प्रजाः ४० कलौ काकिणिकेप्यर्थे विगृह्यत्यक्तसौहृदाः ॥ त्यक्ष्यंति हि प्रियां प्राणान् हनिष्यंति स्वकानपि ४१ नरक्षिप्यंति मनुजाः स्थविरोऽपि तरावपि ॥ पु त्रौभार्थी च कुलजां क्षुद्राः शिशोदरं भराः ४२ कलौ नराजञ्जगतां परं गुं स्त्रिलोकनाथं न तपादपंकजम् ॥ प्रायेण मर्त्या भगवंतमच्युतं यक्ष्यंति पालं डविमिन्नचेतसः ४३

धातुः ३२ वटवो ब्रह्मचारिणः अव्रताः महाव्रतादिव्रतहीनाः अग्निकार्यादिव्रतहीनावा ३३ भूर्यपत्याः बहुसंताप्याः ३४ क्षुद्राः क्षुरिद्राः किराटः नृपारिणतफलानि पणयिष्यंति विक्रेष्यंति कूटकारिणः धातुर्वदकरणश्रीलाः श्वार्तकुसीदादिवैश्यवृत्ति ३५ अखिलोत्तमं कुलादिनेति शेषः कौलं कुले विद्यमानं विपन्नं आपदं प्राप्तं भृत्यं पतयत्यक्ष्यंति अयास्विनीः क्षीररहिताः क्षात्प ह्यंतो विशेषः ३६ सौरते सुरतमंत्रविषये सौहृदं प्रेमपेपातेतया अशुरश्यालाभ्यां सहस्रमयूमादोषेपातेतया ३७ ३८ ३९ पिशाचवत्संदर्शो दर्शनं येपातेतया ४० विगृह्य विग्रहं वेरं कृत्वा काकिणिकेप्यर्थे अत्यल्पधनविषये ४१ ४२ पालं डशास्त्रेणाद्वैतविषयेण विमिन्नचेतसः व्यामोहितचिन्ताः ४३

किंमाहात्म्येभ्यमगवान्येनसद्योजनंरयादितितत्राह यन्नामधेयमिति विमुक्तकर्मलक्षणमर्गलतालकीलंयस्यसतयाविध्वस्तकर्मबंधनइत्यर्थः ४४ केनोपायेनेत्यादिनापृष्टपरिहर्तुमाह पुंसांमित्रा
दिना इत्येदेशात्मसंभवान्द्रव्यदेशस्वभावोद्भूतान्क्रियपिनावशिष्यतेतःसर्वमित्युक्तम् ४५ चित्तस्थितिभावेनासाधनमाह श्रुतइत्यादिना अशुभमित्युपलक्षणम् प्रथमकर्मभोगायतनप्रारंभप्रभृ
तिसंपादिताशुभमित्यर्थः ४६ मंदाधिकारिणःक्षिप्रवृत्त्यर्थसदृष्टांतमाह यथेति शास्त्रोक्ताष्टादशदोषादुर्वर्णमित्यनेनगृह्यते धातुजंगैरिकसमुद्भूतवा आत्मगतःचित्तगतःअशुभाशयंपापराशिंपापसं
पृक्तजडमतोवा ४७ विद्यादिनातःकरणशुद्ध्याभ्येःस्यात्किंचित्तस्थेनहरिणेतित्राह विद्येत्यादिनाप्राणानिरोधःप्राणायामःअत्रात्माभ्यंतःकरणं हृदिस्थेसति ४८ उपसंहारति तस्मादिति
४९ आत्मभावंआत्मनिर्भाकेनयतिप्रापयति सर्वमादत्तइतिसर्वात्मा सर्वस्यसंभवोपस्मात्सर्वसंभवः ५० कलिकेवलंनदोषाकरएवापिहगुणापादकोपिभवाति औषधोपचितद्रव्यवदित्याह

यन्नामधेयंमित्रमाणजातुरःपतन्स्सलन्वाविवशोगृण्णुमान् ॥ विमुक्तकर्मर्गलउत्तमांगतिंप्राप्नोतिरक्ष्यंतिनतंकलौजनाः ४४ पुंसांकलितान्दोषान्द्र
व्यदेशात्मसंभवान् ॥ सर्वहरतिचित्तस्थोभगवान्पुरुषोत्तमः ४५ श्रुतःसंकीर्तितोध्यातःपूजितश्चादृतोपिवा ॥ नृणांनुनोतिभगवान्हरत्योजन्मायुता
शुभम् ४६ यथाहेमिस्थितोवह्निर्दुर्वर्णोहंतिधातुजम् ॥ एवमात्मगतोविष्णुर्योगिनामशुभाशयम् ४७ विद्यातपःप्राणनिराधेयतीर्थाभिषेकव्रतदान
जाप्यैः ॥ नात्यंतशुद्धिलभतेतरात्मायथाहृदिस्थेभगवत्यनंते ४८ तस्मात्सर्वात्मनाराजचहृदिस्थंकुरुकेशवम् ॥ मित्रमाणोह्यवहितस्ततोयासिपरांग
तिम् ४९ मित्रमाणैरभिध्येयोभगवान्परमेश्वरः ॥ आत्मभावंनयत्यंगसर्वात्मासर्वमंभवः ५० कलेर्दोषनिधेराजन्नस्तिह्येकोमहान्गुणः ॥ कीर्तनादेवकृ
ष्णस्यमुक्तबंधःपरंब्रजेत् ५१ कृतेयद्व्यायतोविष्णुर्व्रेतायांयजतोमसैः ॥ द्वापरेपरिचर्यायांकलौतद्वरिकीर्तनात् ५२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वादशस्कं
धेयुगानुवर्णनंनमस्तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ कालस्तेपरमाण्वादिर्द्विषदर्यावर्धिनृप ॥ कथितोयुगमानंचशृणुकल्पलयावथ १ चतुर्यु
गसहस्रेतुब्रह्मणोदिनमुच्यते ॥ सकलोयत्रमनवश्चतुर्दशविंशपते २ यदंतेप्रलयस्तावद्वाह्मीरात्रिरुदाहृता ॥ त्रयोलोकाइमेयत्रकल्पंतेप्रलयायहि ३
एषनैमित्तिकःप्रोक्तःप्रलयोयत्रविश्वसृक् ॥ शेतेनंतासनोविश्वमात्मसात्कृत्यचात्मभूः ४ द्विपराधैत्वतिकांतेब्रह्मणःपरमेष्ठिनः ॥ तदाप्रकृतयःसप्तक
ल्पंतेप्रलयायवै ५

कलेरिति ५१ ध्यानादिप्रधानसाधनभंतरेणकीर्तनमात्रेणसंसारबंधनिर्मोकःकथमित्याशंक्यतत्तत्तुगेपुभगवत्कृतेनपुक्तमित्यभिप्रेत्याह कृतइति कृतेयत्तस्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ इतिश्रीभागव
तेमहापुराणेद्वादशस्कंधेविजयध्वजकृतटीकापांनृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ भगवत्कटाक्षप्रेक्षणक्षिप्रकल्पप्रलयप्रकारतत्त्वरूपभागवतप्रवृत्तिचकथयत्यस्मिन्नध्याये तत्राहातुक्तमनुचककव्यप्रतिवि
धये कालइति कथितस्तृतीयस्कंधे अथकल्पप्रलययोरपिकालाधीनत्वेनतत्स्वरूपश्रवणानंतरं १ यत्रदिने २ पश्यदिनस्याति ब्राह्मीब्रह्मसंबंधिनीयन्नरात्रौ ३ यत्रप्रलयेआत्मसात्कृत्य
आत्मनिनिधाय ४ सप्तप्रकृतयः सहस्रंकारावाकाशादिपंचभूताणि ५

यत्र प्रकृतिप्रलये संधातु विंशतितत्त्वसमूहात्मकः प्रलयप्रकारमाह विधातइति विधाते प्रलये उपसादिते आसने सति ६ कलद्रवणइति धातोः कालेन द्रवणहेतुना ७ सामुद्रं समुद्रस्य विद्यमा
नरसंजलं दैहिकं देहस्य विद्यमानं रसरेतो लक्षणं वीर्यं भूमेरसं तिकादिलक्षणम् ८ सांवर्तकः प्रलयकालीनः सत्त्वगून्याग्निराहितान् भूविवरान्पातालादीन् ९ १० राजसावृतं संधूयस्थानम् ११
चित्रवर्णानिनीलादिना नाविधानि १२ ब्रह्मांडविवरांतरं ब्रह्मांडविलोचनं ब्रह्मांडविलोदरं वा एकोदकं उदकात्मकं भवति पंचभूतगुणलपप्रकारमाह तदेति उपप्लवे प्रलये १३ नीरसाः आपः
१४ तद्वहति तद्वत्परहितं तजोवायौ लीयते १५ सवायुः स्वविशतितदनुगदगुणलपानंतरं तैजसानां त्रिपाणितैजसाहंकारे लीयंते इति शेषः १६ वैकारिका देवाः वैकारिकाहंकारे स्वगुणैः सह १७ तं महां
तं बीजं व्यंजकं अकारं तं मूलप्रकृतिः कालेन हारिणा चोदितं मेरितं सत्त्वादिगुणान् प्रसवे १८ मूलप्रकृतिस्वरूपं किं न तस्येति तस्याव्यक्तस्य त्रुटिलवादि कालावयवैः परिणामादयोगुणानसति

एष प्राकृतिको राजन् प्रलयो यत्र लीयते ॥ आंडको शस्तु संधातो विधात उपसादिते ६ पर्जन्यः शतवर्षाणि भूमौ राजन्न वर्षति ॥ तदानिरत्रे ह्यन्योन्यं भक्ष्यमा
णाः क्षुधादिताः ॥ क्षयं यास्यंति शनैः कालेनोपद्रुताः प्रजाः ७ सामुद्रं दैहिकं भूमरं ससांवर्तको रविः ॥ रश्मिभिः पिबते घोरैः सर्वे नैव विमुंचति ८ ततः सांवर्त
को वह्निः संकर्षणमुत्थोत्थितः ॥ दहत्यनिलवेगोत्थः शून्यान् भूविवरानथ ९ उपर्यधः समंताच्च शिखाभिर्वह्निर्मुच्यते ॥ दह्यमानं विभात्यं दंदधगोमयपिंडव
त् १० ततः प्रचंडपवनो वर्षाणामधिकं शतम् ॥ परः सांवर्तको वाति धूम्रं खं रजसावृतम् ११ ततो मेघकुलान्यंगचित्रवर्णान्यनेकशः ॥ शतवर्षाणि वर्षति न
दंति रभसस्वरैः १२ तत एकोदकं विश्वं ब्रह्मांडविवरांतरम् ॥ तदा भूमेर्गंधगुणं ग्रसं त्याप उपप्लवे १३ ग्रस्तं गंधातु पृथिवी प्रलयत्वाय कल्पते ॥ अपारं समथोते
जस्तालीयं तेथ नीरसाः १४ ग्रसते तेजसरूपं वायुस्तद्रहितं तदा ॥ लीयते चानिले तेजोवायोः खं ग्रसते गुणम् १५ सर्वे विशति खं रजंस्ततश्च न भसो गुणम् ॥
शब्दं ग्रसति भूतादिर्न भस्तमनुलीयते १६ तैजसानां त्रिपाण्यं गदेवा वैकारिका गुणैः १७ महान् ग्रसत्यहंकारं गुणाः सत्त्वादयश्च तम् ॥ ग्रसते व्याकृतं बीजं गु
णान् कालेन चोदितम् १८ न तस्य कालावयवैः परिणामादयोगुणाः ॥ अनाद्यनंतं न व्यक्तं नित्यं कारणमव्ययम् १९ न यत्र वाचो न मनो न सत्त्वं तमो रजो वा
महदादयो मी ॥ न प्राणबुद्धौ त्रिधेवतावानसन्निवेशः खलु लोककल्पः २० न स्वप्न जाग्रन्न च तत्सुषुप्तं न खं जलं भूरनिलोऽग्निरर्कः ॥ सुषुप्तवच्छून्यवदप्रतर्क्यं
तन्मूलभूतं पदमामनंति २१ लयः प्राकृतिको ह्येष पुरुषाव्यक्तयो र्यदा ॥ शक्तयः संप्रलीयंते विवशाः कालविद्रुताः २२

तदव्यक्तं मूलप्रकृतिं विश्वसृजां कारणं आमनंतीति शेषः इतरविशेषणमुक्तयोः सममित्याशयेनाह अनादीति १९ कालेनेत्युक्तस्य हरेः स्वरूपं दर्शयति नयनेति वागादगोयत्रकंचनविशेषं नापादयंती
तिशेषः २० आकाशाच्चन्यतमवचनं भवतीत्याह न स्वप्नेति सवा एष आत्मानेति नेनेतीति श्रुतेः सुषुप्तवत्सुखरूपं सुखमत्वात्समिति सुषुप्तेन सुखं लक्ष्यते शून्यवत्सुखं अतएवाप्रतर्क्यं तर्कागोच
रं मूलभूतं सर्वस्य प्रधानकारणं पद्यतइति पदं गम्यमित्यर्थः २१ कालाख्यपरमात्मस्वरूपमुक्ता लयं निर्दिशति लयइति यदायस्मिन् लये कालविद्रुताः कालेन सप्ताप्तजीवनादवधयः अतएव विवशाः हर्ष
धीनाः पुरुषाव्यक्तयोर्विह्वलरूपोऽशक्तयः पृथिव्यादयः संप्रलीयंते एष लयः प्राकृतिको हिनामेति शेषः २२

चराचरेवशिष्यमाणां कितवाह बुद्धीति तदाप्रलये आश्रयतेऽनेन चराचरेणेत्याश्रयं प्रपञ्चाधारभूतं ज्ञानं नित्यनिर्दोषज्ञानात्मकं ब्रह्म बुद्धीन्द्रियार्थरूपेण बुद्ध्या ज्ञानात्मिकं ब्रह्म ज्ञानं हेतुत्वेन बुद्धिशब्द
वाच्यपात्रव्यामुक्तश्रेण्यावाचक्षुरादीन्द्रियविषयसौंदर्यातिशयेन भाविज्योतीरूपेण वर्तते कथंकारं वर्तत इति तत्राह अन्वयव्यतिरेकाभ्यामिति प्रपञ्चसद्वावासाद्वाभ्यां कालाभ्यां वर्तत इति यद्वा बुद्धी
न्द्रियात्मकदेहाकारेण बुद्धिमान्मन्त्रोवा नित्यादिश्रुतेः अनेन सर्वविदेव परिचो विराजते इति पूर्वाचार्यवचनाज्ज्ञानुज्ञया वेवां जितज्ञानमिति व्याख्या न प्रत्युक्तं तादृक्ज्ञानस्य पापाण कल्पत्वे न हेयत्वात् नासदासी
द्वितीयवस्तुनिषेधाद्वात्रादिसद्भावः कथमत्राह आद्यतवदिति यच्छरीरयोगवियोगवत्तदवस्त्वस्वतंत्र्यदादावन्ते च वर्तमानं लक्ष्म्यादितत्त्वतदप्यस्वतंत्र्यदादिनिधनयुक्तं उत्पत्तिनाशवत्तद्वस्तुनो ब्रह्मणो
व्यतिरिक्तनभवतितदवस्तत्वेन तत्तज्ज्ञाने लीयन इति यन्मतं तदासुरं तदुक्तं जीवविष्णोरभेदश्च देहयोगवियोजने । विष्णोर्दुःस्वप्नप्रतिष्ठादिपराभावस्तथैव च । अस्वातंत्र्यत्वेदादावुक्तवद्वा सतविभोः । कचि
त्कचिद्विशोः यदैत्यादीनां दुरात्मनामिति २१ एतमर्थसोदाहरणमाह दीपइति दीपादिकं ज्योतिषस्तेजसस्तत्वात्तच्छक्तिमत्तरेण पृथक् स्वातंत्र्येण प्रकाशकं न भवेत् एव बुद्ध्यादिकमपि मारुतान्मुख्यमा
थादपि पृथक् ज्ञानजननशक्तिमत्तश्चायुनवैगौतमसूत्रेण प्राणेन हीदमित्यादिश्रुतेः किमुत परब्रह्मणः एतस्याज्जापते प्राण आत्मन एव प्राणो जायते ब्रह्मणो वा एतानि करणानीति श्रुतेः २४ न स्वप्ने यत्र
स्वप्नाच्चवस्था अपि न ब्रह्मण इत्युक्तं तर्हि कैस्य तादृजितत्राह बुद्धेरिति बुद्धेर्ज्ञानं धीपतेरिति बुद्धिर्जीवः तस्य जागरणादिकमुच्यते सतासोऽप्येत्पादिश्रुतिसिद्धयर्थं हेतुपुरुषः स्वपित्तिनामेति च
नेन जाग्रदादीनां निरालंबनतया मिथ्यात्वमपास्तं ननु सुत्याद्यवस्थावद्विश्वादीनामपि नात्वं सत्यं स्यादिति तत्राह मायामात्रमिति प्रत्यगात्मनि परमात्मनि स्थितं नात्वं मायया सत्त्वं च यामात्रं निमित्तं

बुद्धीन्द्रियार्थरूपेण ज्ञानं भातितदाश्रयम् ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यामाद्यतवदवस्तुयत् २३ दीपश्चक्षुश्चरूपं च ज्योतिषो न पृथग्भवेत् ॥ एवं धीः स्तानिमा
त्राश्च न स्युरप्युक्तमस्तत्वात् २४ बुद्धेर्जागरणं स्वप्नं सुषुप्तिरिति होच्यते ॥ मायामात्रमिदं राजानात्वं प्रत्यगात्मनि २५ यथा जलधराव्योम्नि भवंति न भवंति
च ॥ ब्रह्मणीदं तथा विश्वमुपयात्युदयाप्ययम् २६ एतेन व्यववाः प्रोक्ताः सर्वावयविनामिह ॥ विनार्थेन प्रतीयेरन् पटस्येवांगतं तवः २७ यत्सामान्य
विशेषाभ्यामुपलभ्येत स भ्रमः ॥ अन्योन्यापाश्रयात्सर्वमाद्यतवदवस्तुच २८

संज्ञातं स्वाभाविकं एतेन कृष्णरामादिरूपाणां मिथो भूलक्षणे भेदो निरस्तः तदुक्तं प्रत्येकं विष्णुरूपाणां भ्रतिमात्राभिदामता । जगत्तत्रैव विष्णोस्तु सत्यो भेदः सदैव तु । यथाकाशघनौ नित्यं भिन्नावेव परस्परं
एवमीदं जगच्चैव भिन्नावेव परस्परमिति २९ नन्वेवं तर्हि जगद्ब्रह्मणो भेदो मारमार्थकः स्यादित्यतः सोदाहरणं भेदस्य सत्यत्वं सत्यं पते यथेति उदयाप्ययोर्मिथो विरुद्धधर्मत्वादेकवद्भावः इदं वि
श्वं ब्रह्मा सत्ता सत्ता संहरौ याति गगनघनयोराधाराधेययोर्भेदो यथा सत्यस्तथा जगद्ब्रह्मणोरपि तदप्युक्तं यथाकाशघनावेत्पादिना २६ ननु जगद्ब्रह्मणोरिवावयवव्यतिनामी भेदः सत्त्वेव
किं स्यात् तत्तस्यामी तंतवद्विस्तृतीतीति तत्राह एतइति सर्वेषामवयविनामहदादीनां ये अवयवाः प्रोक्ताः स्यादयः एते र्थेन विना भेदव्यवहारमन्तरेण प्रतीयेरन् हियस्मात्तस्माद्भिन्ना इति शेषः कथ
मयेदइत्यत्राह पटस्येति पटस्यावयवास्तत्तवोवयविनापठेनाभिन्ना इति पद्यागीकर्तव्यं तंतुः पटः मृदुः शुक्रः पटइत्याद्यभेदव्यवहारदर्शनात् प्रत्येकं तंतुना भेदे पिसमुदायरूपेण भेद इति प्रकटनाय तंतव
तिबहुवचनं अतएव अवयववयवभेदात्कोट्यंशो भेद इति रितः । सोपि भेदो न चाभेदात्पृथगेव प्रवर्तत इति वाक्यमत्र गृहीतं अनेन कार्यकारणादीनां भेद इति यत्तत्रापास्तं पटस्य सत्तव इति मयोगः पट
स्य शौक्यमिति वाचिष्ककर्षणार्थः सोपि श्रीहरिनिपत इति न युक्तिविरोधः अवयववयववार्तातु कार्यकारणदस्तुना । एक एव नियता सौहार्दिरनारायणः पर इति वाक्यादवगम्यतः २७ नन्वेवं चेदवयवि
निसत्त्ववयवनाशेव स्यात्तदभेदः स्यादत्राह यदिति यावद्ब्रह्म भाविसामान्यमित्युच्यते अयावद्ब्रह्म भावि विशेष इति तत्र यद्ब्रह्म नष्टावयवाभिन्नमित्युपलभ्येत सामान्यावयवत्वतस्तु बुद्धेर्भ्रमः कुतः

अन्योन्यापाश्रयाद्विशेषात्तस्मादाद्यतवदवस्त्वेव यद्वा हनुमद्गीमांशानांवाप्याद्यंशानां सामान्यविशेषशक्तिदर्शनात्कथमभेदःसंगच्छतइतितत्राह यदिति अन्योन्यापाश्रयाअन्योन्याभेदविषयमाणात् असुरजनमोहाधिकृतत्वेनाद्यतवत्त्वादवस्तुसर्वविद्यमानमेव २८ यथावयववयवादीनांअभेदोदुरवबोधःएवंपदार्थानामनंतत्वात्तत्स्वरूपभेदोपिपरमात्मानमंतरेणदुर्ज्ञेयइत्याशयेनाह विकारइति विनिषेधेपृथग्भावइत्यतःपृथक्कारो नानाविधोभेदः प्रत्यगात्मानंसाक्षीभूतंश्रीनारायणंअंतरेणाप्पुरूपोपिनिरूप्योनास्त्वित्सएवनिरूपयितुंशक्तः । नासत्त्वाच्चेत्याह ख्यायमानइति प्रतीयमानस्यासत्त्वंजुगुप्सितंप्रमाणविरोधादिपिशब्दः २९ नन्वेकस्यप्रतिभानंतुकृतकाव्यविशिष्यतइतिवभिर्धारणायोग्यइतितत्राह नहीति यद्यविद्वान्ब्रह्मरूपाणानानात्वंअन्यतेतर्ह्यपिसत्यस्य ब्रह्मणोरूपानां नानात्वंसत्यंनभवति अविद्वन्मतत्वात् ननुयुक्ताहस्यहरयःशतादशेतिश्रुतेःकथंसत्यंनेत्यत्राह नानात्वमिति नेन्यनुवर्तते छिद्रयोर्बाह्यांतस्थाकाशयोः यद्वद्यथानानात्वंनास्ति एकएवमहाकाशोघटेजायमानेबाहिरंतथेतिद्वित्वसंख्यामुपैतिउत्पद्यमानोनीलिमाकरोप्याकाशोद्वित्वमेति तत्रप्राशुकोहरेरुपमितिपातःपश्चादुक्तोजीवानामित्यर्थविशेषोहिशब्देनोपात्तः उक्तं च महाकाशोबाहिस्यश्चघटाद्यंतस्थएवच । द्वेधासमुदितोन्यौब्रह्मावाकाशौमकीर्तितौ । घटरूपरतदन्यश्चमहाकाशात्परोलघुः । महाकाशवदेवात्रपरमात्मासनातनः । घटातस्थमहाकाशप्रतिबोत्तर्गतेविभुः । घटस्यांतर्गताकाशोमहाकाशात्परोमतः । तद्वदेवाद्यःसर्वजोवापुस्तपुपयोगिनः । तमोमाश्रयेसर्वेधेरूपस्त्वन्नराइति ज्योतिषोराधिदेवाध्यात्मसंज्ञयोः सहसंवाआदित्यस्परश्मयआसु

विकारःख्यायमानोपिप्रत्यगात्मानमंतरा ॥ ननिरूप्योद्यप्युरपिस्याच्चेत्सभ्रमआत्मनः २९ नहिसत्यस्यनानात्वमविद्वान्यदिमन्यते ॥ नानात्वंछिद्रयोर्थद्वज्ज्योतिषोर्वातयोरपि ३० यथाहिरण्यंबहुधासमीयतेनृभिःक्रियाभिर्ष्यवहारवर्त्मसु ॥ एवंवचोभिर्भगवानधोक्षजोव्याख्यायतेवैदिकलौकिकैर्जनैः ३१ यथाघनोर्कप्रभवोर्कदर्शिनोद्वर्कौशभूतस्यचचक्षुस्तमः ॥ एवंवहंब्रह्मगुणस्तदीक्षितोब्रह्मांशकस्यात्मनआत्मबंधनः ३२ घनोयदार्कप्रभयाविदीर्यतेचक्षुःस्वरूपंपरमीक्षतेतदा ॥ यदाह्यहंकारउपाधिरात्मनोजिज्ञासयानश्यतितर्ह्यनुस्मरेत् ३३ यदेवमेतेनविवेकहेतिनामायाप्रयाहंकरणात्मबंधनम् ॥ छित्त्वाच्युतात्मानुभवोवतिष्ठतेतमाहुरात्यंतिकभंगसंश्लवम् ३४

नादिष्यात्तदाइतिश्रुतेर्वांतपोर्वतिष्ठाणसंज्ञपोरधिदैवमथाध्यात्ममितिश्रुतेश्च अत्रापिविशेषःपूर्ववद्वगंतव्यइति ३० बहुत्वसंख्यावाचिन्याश्रुतेःकिंविनिगमकमत्राह यथेति बहुधाकटककुंढलाद्यात्मनाहेमनानासंज्ञाविषयसमीयतेतथाभगवानापदेवनोरोवराहःशुक्रःपीतोहस्वोणुर्दार्धोमहानितिविविधाकारेणव्याख्यायतेप्रकाश्यतइति ३१ हरेस्तत्स्वरूपंनिरूप्यत्संसारप्रकाशह यथेति अर्कशब्देनाग्नेजोवायवतच्यते तेजःसंबंधेनधूमलपलक्षयतेअर्कप्रभवःधूमतेजोलक्षमरुद्भयःप्रभवउत्पत्तिःपस्यसतथाअर्केणनभसिदर्शितःसूर्यप्रकाशेसत्येवदृश्यतेनान्यथापथाघनःसूर्यदर्शनप्रतिबंधकः आपोवाअर्कइतिश्रुतेः यथाकौशस्यचक्षुस्तमःसूर्यदर्शनेप्रतिबंधकआदित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षिणीप्राविशदितिश्रुतेःएवमेवाहंकारोद्वर्कपेक्ष्यगुणोऽमृश्यःतदीक्षितःतेनप्रकाशितःब्रह्मांशकस्यजीवस्यापाक्षेस्यविवाभूतानीतश्रुतेः ब्रह्मणोभिर्ब्राह्मस्यआत्मनोजीवस्यात्मानमंतर्ज्ञानंभवन्नातीत्यात्मबंधनः आत्मादेहेधृताजीवइत्यादौपादवप्रकाशेनगतौपुक्तत्वात्तद्ब्रह्मावेदहंकारास्मीतिश्रुतेःब्रह्मणोविशेषभूतइतिवा ३२ यदाघनोर्कप्रभयातीव्रयासूर्यप्रभयाविदीर्यतेनष्टोभवतितदासूर्यांशंचक्षुःस्वरूपस्वविंबरविमीक्षनेयथाएदाजीवस्यात्मनः परमात्मनोदर्शनेउपाधिमित्तभूतोहंकारोजिज्ञासयापरमात्मोपासनयातयानश्यतितर्ह्येतदाजीवः परंपरमात्मानमनुस्मरेत्अनुकूलस्मरणसमर्थोभवतीत्यन्यथः हिशब्देनभिद्यतेहृदयग्रंथिच्छिद्यतेसर्वसंज्ञाइतीदंवाक्यमग्राहि ३३ असंप्रज्ञातसमाधिसंश्लेषमाह यदेति एवमुक्तदिशोभूतयैवपादिविवेकहेतिनानाशितज्ञानाधुधेनमायामयहंकरणात्मबंधनंभगवदिकृष्टानिर्भित्तलिभशरीरलक्षणहंकारजानितसंसारहेतुछित्त्वात्थल्लक्षणात्मा

५६ अवांतरप्रमेयमुपसंहरति एतदिति चेष्टेतिपाठेसाकधितेतिशेषः ५७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वादशस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांचतुर्थाध्यायः ॥ ४ ॥ ७ ॥ श्रीनारायणानुग्रहेणपरीक्षितोदेहवि
योमलक्षणंमरणं जनमेजयस्यपितृभक्तिप्रदर्शनायसर्पयामःशक्तस्यचक्षुःस्यस्वविमानपातोपेक्षांकथयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौपरीक्षितःशुकानुज्ञानदानप्रार्थनाप्रकारंवेत्तुमाह एतदिति एतत्पुराणंतिस्त्रि
लंघ्यैमात्मनानंपश्यतीतिनिस्त्रिस्तमदकृतेनसमस्तस्वामिदृशावा १ सिद्धःसंपादितपुरुषायदेहः २ दीनेष्वग्रहइतियत्तदिदं ३ कोपमनुग्रहइतितमाह पुराणेति ४ भयाभावेनिश्चितमाह प्रविष्टइतिनिर्वा

दशतंतक्षकंपादेलेखिहानंविषाननैः ॥ नद्रक्ष्यसिशरीरंचविश्वंचपृथमात्मनः५६ एतत्तैकथितंतातयथात्वंपृष्टवानृष ॥ हरेर्विश्वात्मनश्चेष्टांकिंभूयःश्रोतुमि
च्छसि ५७ इतिश्रीभा०म०द्वादशस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ॥४॥ सूतउवाच ॥ एतन्निशम्यमुनिनाभिहितंपरीक्षिद्व्यासात्मजेननिस्त्रिस्तमदृशासमेन ॥ तत्पा
दपद्ममुपसृत्यनतेनमूर्ध्नावद्वांजलिस्तमिदमाहसविष्णुरातः १ परीक्षिदुवाच ॥ सिद्धोस्म्यनुगृहीतोस्मिभवताकरुणात्मना ॥ श्रवितोयस्ममेसाक्षादना
दिनिधनोहरिः २ नात्यद्भुतमिदमन्येमहतामच्युतात्मनाम् ॥ दीनेषुतापतप्तेषुभूतेषुयदनुग्रहः ३ पुराणसंहितामेतामश्रौषंभवतोह्यहम् ॥ यस्यांखलूत
मश्लोकोभगवाननुवर्ण्यते ४ भगवंस्तक्षकादिभ्योमृत्युभ्योनिबिभ्यहम् ॥ प्रविष्टोब्रह्मनिर्वाणमभयंदर्शितंत्वया ५ अनुजानीहिमां ब्रह्मन्वाचंयच्छाम्य
धोक्षजे ॥ मुक्तकामाशयंचेतःप्रवेक्ष्येविसृजाम्यमूर्त् ६ अज्ञानंचनिरस्तंमेज्ञानविज्ञाननिष्ठया ॥ भवतादर्शितंक्षेमंपरंभगवतःपदम् ७ ॥ सूतउवाच ॥
इत्युक्तस्तमनुज्ञायभगवान्वादरायणिः ॥ जगामभिष्कुभिःसाकंनरदेवेनपूजितः ८ परीक्षिदपिराजर्षिरात्मन्यात्मानमात्मना ॥ समाधायपरंद
ध्यावस्पर्शसुर्यथातरुः ९ प्राकूलेबर्हिण्यासीनोगंगकूलउदङ्मुखः ॥ ब्रह्मभूतोमहायोगीनिःसंगश्छिन्नसंशयः १० तक्षकःप्रहितोविप्राःकृद्देनहिज
सूनुना ॥ हंतुकामोऽनृपंगच्छन्नददर्शयथिकाशयपम् ११ तंतर्पयित्वाद्रविणैर्निर्वर्त्यविषहारिणम् ॥ द्विजरूपप्रतिच्छन्नःकामरूपोऽदृशन्नृपम् १२ ब्रह्म
भूतस्यराजर्षेर्देहोहिगरत्नाग्निना ॥ बभूवभस्मसात्सद्यःपश्यतांसर्वदेहिनाम् १३ हाहाकारोमहानासीद्भुविस्वेदिक्षुसर्वतः ॥ विस्मिताजभवत्सर्वदेवा
सुरनरादयः १४ देवदुंदुभ्योनेदुर्गंधर्वाप्सस्सोजगुः ॥ ववृषुःपुष्पवर्षाणिविबुधाःसाधुवादिनः १५ जनमेजयःस्वपितरंश्रुत्वातक्षकभक्षितम् ॥ अथा
जुहावसंकृद्धःसर्पान्सत्रेसहद्विजैः १६ सर्पसत्रेसमिद्वेग्नौदद्यमानान्महोरगान् ॥ दृष्ट्वेद्रंभयसंविग्रस्तक्षकःशरणंययौ १७ नापश्यतक्षकंतत्रराजापारीक्षि
तोद्विजान् ॥ उवाचतक्षकःकस्मान्नदद्येतोरगाधमः १८ तंगोपायतिराजेंद्रंद्रःशरणमागतम् ॥ तेनसंस्तुतःसर्पस्तस्मान्नाग्नौपतत्यसौ १९

जमानंदमाकृतशरीररहितंवा ५ कामानामाश्रयःशयनंयस्यासज्जचेतोनिगृह्णावोभजेप्रवेक्ष्ये ६ क्षेमंभयंलक्ष्मोनामाश्रयभाषांमेक्षेप्यस्त्रीतुमंगच्छइतियादवः ७ ८ अस्पर्शसुर्यथातरुः ९ अस्पर्शसुर्यथातरुः १० अस्पर्शसुर्यथातरुः ११ अस्पर्शसुर्यथातरुः १२ अस्पर्शसुर्यथातरुः १३ अस्पर्शसुर्यथातरुः १४ अस्पर्शसुर्यथातरुः १५ अस्पर्शसुर्यथातरुः १६ अस्पर्शसुर्यथातरुः १७ अस्पर्शसुर्यथातरुः १८ अस्पर्शसुर्यथातरुः १९ अस्पर्शसुर्यथातरुः

हेविमाः पात्यतामिति शेषः २० मरुत्वतामराद्विषुकेन २१ ब्रह्मोदिताक्षेपैः बाष्पणोत्कर्षणमंत्रवचनैः २२ आगिरसो गिरोगोत्रप्रभवः किमित्यत्रेद्रेणोपेक्षाकारिस्वपातेन हीद्वस्वब्राह्मणेभ्योभिभवोभवेदेवो
 त्तमत्वादितिशंका नकार्या जनमेजयस्य स्वसंतानोद्भवत्वेन तत्प्रीतिकामेनेद्रेणयमुपेक्षाकृता स्वसंतानोद्भवकौत्यायाजयन्जनमेजयं । शक्रोप्यशक्तवद्यष्टौरेद्रासीदुपेक्षकः । एवमेव ब्रह्मणीषां च कौतियोजय
 बामुना । कृतोपेक्षामेद्रेण किमुविष्णुः परात्परः । तस्माद्विष्णोरशक्यं न भूतमव्यभवत्स्वपि । न चानिष्टं गुणैरेव पूर्णो नारायणः सदेति २३ अथ तस्मात् २४ यरणंदेहविद्योगच्छेदनातिः परलोकावाप्तिलक्ष
 णास्वेन स्वतंत्रेण हरिरेवोद्बोधितेन स्वानुष्ठितेन कर्मणा तेन स्वकर्मोद्बोधकेन हरिणा विना सुखदुःखयोः प्रदातान्यो नास्ति २५ कर्मणः कारणत्वे सर्पादिनामृतो विष्णुभिन्न इति कथमुपपद्येतेत्याशंक्यते पिकर्मनि
 मिचीकृत्य कारणमिति भावेनाह सर्पेति आदिशब्देन वृक्षादिभ्यः पतनं दृष्टव्यं सुखादिभोगहेतुत्वाच्च कर्मप्रधान कारणमित्याह भुङ्क्तेति २६ फलितमाह तस्मादिति संस्थीपेतसमाप्तं भवतु आभिव्यक्ति
 जनोपद्रवकारकं कर्म एकस्यापराधेनानपराधिवहुजननाशेन पापमेव स्यादिति भावेनाह सर्पादिति ननु तज्जातित्वात्तत्क्षणापराधेषामपराधस्तस्मादनागसो न स्युः । एकः पापानि कुरुते फलं भुंक्ते महाजनः । इ
 त्याशंक्यतत्क्षकस्याप्यपराधो नास्ति वैवेन तददर्शनेन स्वकृतकर्मपूर्वकेण परीक्षितोत्तरणस्य ह्यतत्त्वादिति भावेनाह जनैरिति दिष्टे वैकृतकर्मफलम् २७ इत्यादियुक्तिपूर्वकेण वचसा वाक्यात्तंबृहस्पतिं वाग्वैबृहती

पारीक्षित इति श्रुत्वा प्राह त्विज उदारधीः ॥ सहेंद्रस्तक्षको विप्रानाम्प्रौ किमिति पात्यते २० तच्छ्रुत्वा जुहुवुर्विप्राः सहेंद्रस्तक्षकं ममे ॥ तक्षकाशु पतस्वेह स
 हेंद्रेण मरुत्वता २१ इति ब्रह्मोदिताक्षेपैः स्थानादिद्रष्टव्यप्रचालितः ॥ भूवसंभ्रांतमतिः स विमानः सतक्षकः २२ तपतंतं विमानेन सह तक्षकं मंबराव ॥ विलो
 क्य आगिरसः प्राहराजानंतंबृहस्पतिः २३ नैषत्वयामनुष्येंद्रवधमर्हति सर्पराट् ॥ अनेन पीतममृतमथायमजरा मरः २४ जीवितं मरणं जंतोर्गतिः स्वेनैव कर्म
 णा ॥ सजंस्तेन विनानान्यो प्रदाता सुखदुःखयोः २५ सर्पचोरा दिवह्वयं बुभुक्षुः स्वाध्यादिभिर्नृप ॥ पंचत्वमृच्छते जंतुं भुंक्ते आरब्धकर्म च २६ तस्मा
 त्सत्रमिदं राजन्संस्थीयेतामिचारिकम् ॥ सर्पाजनागसो दग्धाज नैर्दिष्टं हि मुच्यते २७ इत्युक्तः सतथेत्याह महर्षेर्मानयन्वचः ॥ सर्पसत्रादुपरतः पूजयामास
 वाक्यमिदम् २८ सैषा विष्णोर्महामाया बाध्यबाधकलक्षणा ॥ यया मुद्यत्य सा वात्मा भूतेषु गुगृह्णातिभिः २९ नयत्रदुर्भाव्यतया विराजते माया त्स्ववादस
 कृदात्मवादिभिः ॥ नयाद्विवादो विविधस्तदाश्रयो मनश्च संकल्पविकल्पवृत्तियत् ३०

ति श्रुतेः तद्बृहतोः करपत्योश्चोदेवतयोरिति सुट् लोपश्च २८ सुखादेर्जीवाहृष्टमेव मुख्यं कारणं नान्यदित्याशंकापरिहरति सैषेति यादृष्टोद्बोधिका सैषामहामाया महदपारीक्षितं माहात्म्यं तस्य विष्णोस्तस्मात्
 दुर्गात्रोच्यते बाध्ये स्थितत्वाद्वाध्यात्मत्वेन ज्ञानाति सत्त्वादिगुणवृत्तिभिः कारणैर्विषयवृत्तिभिर्वापारैरिति शेषः २९ मुह्यन्मात्मा परमात्मेति शंका मपाकरोति नेति आत्मवादिभिः उपनिषदि
 चारचतुरैः पुरुषैः असकृद्बहुवारमात्मवादेपरमात्मविचारकृते सतिमाया मोहनशक्तिर्न हरौ न विराजते मोहकत्वेन न प्रवर्तते अन्यैर्दुर्विभाव्यतया स्थिता उपक्रमादिति तत्पर्यायैर्भिः क्रियमाण एव विचारो निर्णायको न तु
 यथाप्रतीतिर्यदित्याह नेति विविधोऽद्विवादः तदाश्रयो ब्रह्मविषयो न भवति यद्वाचानभ्युदितमिति श्रुतेः तर्हि मनसमर्थं स्पष्टमसो विषयत्वं स्यादत्राह मनश्चेति चोपर्थः मनोपिपेक्षानादिषपीकरो
 ति धम्मनसानमनुत इति श्रुतेः संकल्पविकल्पाभ्यां वृत्तिर्यस्य तत्तथा अनेन मनसोऽस्थिरत्वेन विषयीकरणसामर्थ्यं नास्तीति भूविदं अनसावाअग्रे संकल्पयत्यथवा चाव्याहरतीति श्रुतेः साचोति विषयोने
 ति किंवक्तव्यमिति कैमुत्यन्यायोपपदार्थं अत्र वागादिशब्देन तदभिमानेदेव ताव्यदिशयं ते तासां जहत्वेन प्रवृत्त्यनुपपत्तेः ३०

श्री० श्री०

अथैवैश्वर्यव्रतवर्तते दशकतयेति शेषः उभयोर्द्वौ सूरयोः परं विरुद्धं गन्तानंदं लक्षणं श्रेयः सृजता ददता येनैवैश्वर्येनैवैश्वर्येनाप्येतैः इति शेषः त्रिभिः सत्त्वादिगुणैर्धर्मार्थकामैर्गोन्विता जीवः स्वयंचयव्रतं कंचनवि
शेषमापादयतीति शेषः यस्ते देवतवत्तज्ज्ञानातिवन्मुनिः सज्ज्ञानीषडूर्वाभिषेधिवारमेतत्कथादिति शेषः कीदृशं ब्रह्म उत्सादित्वा बाध्यबाधकं उत्सादित्वा बाध्यबाधकौ येन तत्तथा २१ किं ना कथेत्तु ब्रह्मति
तत्राह परंपदमिति यजेतितेनेति त्यस्तदुत्तिसहस्रवो विचक्षणः यदेवैस्थितं तद्वैष्णवं पदमामनंति वंदीत्यन्वयः कीदृशं तस्मिन्नेव समाहितैः कारणैरवसितं तस्मिन् श्रीकृष्णम् ३२ अत्र प्रमाणमाह तत्तयेति ३३
अतिवादानुष्ठवचनानि ३४ श्रेयः प्राप्नोतस्मादिदं प्रकृष्टसाधनमित्पाशयेनाह नमइति श्रीकृष्णचरणारविंदप्रणतिस्मरणपूर्वकं भागवतपुराणलक्षणं संहिताश्रवणमननादि कं मुख्यसाधनमित्यर्थः ॥
३५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे विजयपञ्चकृतटीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ भगवन्माहात्म्यप्रकटनाय तत्परातेन चतुर्मुखेनानादादि वेदांतशब्दराशिमुद्धृत्याध्यापनेन पुत्रेभ्यो विआणनंत
च्छिष्येभ्यो विभ्रज्य दानमनुपुंगुं नुरपिताद्विभागं पुराणप्रवर्तनं चानिगदति अनेनाध्याप्येन तत्रादौ शैलकः सूतं देविमांगं पृच्छति पैलादिभिरिति वैपदेन वेदादौ रमिष्यत्किं मुख्येदविमत्तयत्कथं केनेति सूचयति
व्याससिष्यैरित्यनेन कास्मिन्पुंगोर्कविभेज्जदान् व्यस्यन्नुता विभक्तानिति वेदाचार्यैरित्यनेन वेदोपयोगिकल्पप्रणयनानि पुणैरिति महात्मभिरित्यनेन तपोबलाद्देवदर्शनसमर्थैरिति अभिषेहीत्यनेनान्वर्थ

नयत्रसृज्यंसृजतोभयोःपरंश्रेयश्चजीवस्त्रिभिरन्वितःस्वयम् ॥ तदेतदुत्पादितबाध्यबाधकंनिषिध्यचोर्मांशविरमेततन्मुनिः ३१ परंपदंबैष्णवमामनंतिय
ब्रेतिनेतीत्यतदुत्तिस्त्ववः ॥ विसृज्यदौर्गत्यमनन्यसौहृदाहृदोपगुह्यावसितंसमाहितैः ३२ तदेतदधिगच्छंतिविष्णो र्यत्परमंपदम् ॥ अहंनमेतिदौर्ज
न्यनयेषांदेहेगहजम् ३३ अतिवादांस्तिक्षेतनावमन्येतकंचन ॥ नधेमंदेहमाश्रयवैरंकुर्वीतकेनचित् ३४ नमोभगवतेतस्मैकृष्णायानुठमेधसे ॥
यत्पादांबुरुहध्यानात्संहितामध्यगामिमाम् ॥ ३५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहा०द्वादशस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ शौनकउवाच ॥ पैलादिभिर्व्यासशि
ष्यैर्वेदाचार्यैर्महात्मभिः ॥ वेदावैकतिधाव्यस्ताएतत्सौम्याभिधेहिनः ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥ समाहितात्मनो ब्रह्मन्ब्रह्मणःपरमेष्ठिनः ॥ हृद्याकाशादमूत्रादोष्ट
त्तिरोष्णाद्विभाव्यते २ यदुपासनयाब्रह्मन्योगिनोमलमात्मनः ॥ द्रव्यक्रियाकारकाख्यंधूत्वायांत्यपुनर्भवम् ३ ततोभूत्रिहृदोकारोव्यक्तप्रभवःस्वराट् ॥
यत्तल्लिङ्गमवतोब्रह्मणःपरमात्मनः ४

नामपूर्वकं वेदति । तत्रादौ सूचितः सूतः प्रश्नपरोहर्तृकथामाह समाहितात्मन इति संसर्गचीने निर्दुःस्मिन् दानुषवेहरावाहित आत्ममनो यस्य स तथा तस्य ब्रह्मपदस्यानेकार्थवृत्तिर्देवभित्तयर्षमाह परमे
 छिन्दितशिवदस्याकाशविशेषगुणत्वेन ततो भिन्नकियुक्तेति सूचयति ह्याकाशादिति तत्सत्त्वं किमप्यत्राह वृत्तिरोधादिति सनादः सर्वेन्द्रियवृत्तिस्वभावापु वृत्तिनिरोधाच्च विभाव्यते ज्ञायते योगिनेति
 शेषः ३ किममुना नानेन गूढकल्पेन फलमिति तत्राह यदुपासनेति यस्य सनादस्योपासनायायोगिनो द्रव्याणि पंचभूतानि तन्निर्मितदेहो वा क्रियाकर्तृन्द्रियं कारकज्ञातृन्द्रियं च यकारुतया तंप्रकाशित उत्पन्न
 मितियवत् आत्मनो मनसो मलधूत्वा अपुनर्भवमोक्षातीत्यन्वयः स्मिन् गुणसुखास्वासां नानादोषाद्वा विवर्धितः । यथादिनादसहशो मुक्तेस्सर्गादिदोषविशुरिव च नानादुष्कर्मद्वारस्योपेतं फलमाप्नुवतीति भावः ३
 वतमेवास्तु यथा नानादुकारात् शून्यकारोकारमकारारुपांस्वर्णान्वृषोतीति तत्रिवृत् अकारो मूढमिव्यक्तः व्यक्तस्य मपंचस्वप्रभव उत्पत्तिर्धर्मस्य स तथा भूतमवद्रव्यदिनित्तवर्गोद्धारणेति श्रुतिः वृ
 र्धयं प्रक्षेप्य कस्य हरेः सकाशात्प्रभावो यस्य स तथा स्वतएव राजतीति स्वराद्व्यवधानात्प्रमाणान्तर्यः स्वपरमात्मानराजपतीति वा एतदेवाह यच्च विधि एतदोकारारूपं वस्तु हरेर्लक्षणापकं कृतत्वाचीत्यां
 कारो वक्ष्यमैतद्गुणोत्तम इति वचनात् चतुर्मुखं पादचपे परमात्मन इति ४

संज्ञनपापपतिदेत्यादेरिति शूषं परं ब्रह्मपश्यतीति शून्यहृक् सोवहापरोक्षीयश्च सुप्तः ब्रह्मप्राप्तः सदमं स्फोटं प्रभवत्क्षणं ध्वनिं शृणोति कइव श्रोतेव भगवानिव श्रोतामताइति श्रुतेः अनेनास्थस्योपश्राप
मुक्तं भवति किंच येनोकारेण वाग्वेदलक्षणव्यप्यते अकारस्य प्रणवात्मकत्वादेकारेणैव सर्वावागिति श्रुतेः प्रणवस्य वेदादिस्वादकारस्यापि सर्वादेवादासरोदिमत्वाद्देति श्रुतेः आत्मनः परमात्मनः उत्पन्नमान्
आकाशो यस्य व्यक्तिः स्थानं आत्मन आकाशः संभूतइति श्रुतिः आकाशास्तत्सर्वमुत्पद्यतइति च ५ पूर्वलिङ्गस्तेन तद्विषयत्वमुक्तं अधुना वाचकत्वेनाह स्वधाम्नः स्वयंप्रकाशस्य उकाररपसर्वानुगतत्वाद्वाह स
इति स औंकारः सनातनं सदा तनं सर्वमंत्रोपनिषद्देवानां बीजं फललक्षणं कुराज न कश्चु स्थानीयं स्त्रीयं टानादवच्छिन्नत्वेनोच्चार्यमाणं सर्वमंत्रादीनां ज्ञानां फलदानसाधकं जनयतीति भावः ६ जि
वृद्धिस्तु क्तं विवृणोति तस्येति अकारावाह्यो वर्णास्तस्योकारस्यावयवाभासवित्पन्वयः हेतुनेन सोयमात्माध्यक्षरमोकारो धिमात्रं पादानां यत्राः अकारो कारमकारा इत्यादिप्रसिद्धिमाह पद्रावृत्त्य
विषयकौ मत्प्राग्भः क्रियतइति सूचयति । प्रत्यारंभे प्रसिद्धौ हेत्यभिधानं एभ्यः भूर्भुवः स्वरिति नामाभिव्यक्तिवक्ति धार्यतइति यैरकाराचैत्रयोभावाव्याहृतिलक्षणाधार्यते व्याहृतिभ्योक्षरसमाज्जापोव्य
प्यते ज्ञानादिगुणानामर्थविषयभूते हरौ वृत्तिर्येष तितथोक्ताः सर्ववेदोक्तगुणार्णवनारायणलीलाव्याहरणाद्वाहृतपदन्यर्थः पद्माभूरादिलोकेषु शब्दादिगुणानां भोगलक्षणप्रयोजनप्रवर्तकाः ७ ततो व्याहृति

शृणोति यइमं स्फोटं सुप्तः श्रोतेव शून्यहृक् ॥ येन वाग्व्यप्यते यस्य वक्तिराकाशजात्मनः ५ स्वधाम्नो ब्रह्मणः साक्षाद्वाचकः परमात्मनः ॥ स सर्वमंत्रोपनि
षद्देव बीजं सनातनम् ६ तस्य हासं यो वर्णा अकाराद्याष्टगूढह ॥ धार्यते यैस्त्रयोभावा गुणानामर्थवृत्तयः ७ ततोक्षरसमाज्जायमसृजद्रगवानजः ॥
अंतस्थोष्मस्वरस्पर्शह्रस्वदीर्घादिलक्षणम् ८ तेनासौ चतुरो वेदांश्चतुर्भिर्वदनैर्विभुः ॥ स व्याहृतिकां सौंकारांश्चातुर्होत्रिविवक्षया ९ पुत्रानध्यापय
त्तांस्तु महर्षीन् ब्रह्मकोविदान् ॥ तेषु धर्मोपदेशारंभपुत्रेभ्यः समादिशन् १० तेषां परंपरया प्राप्तास्तत्तच्छिष्यैर्धृतव्रतैः ॥ चतुर्युगेष्वथ व्यस्ताद्वापरादौ
महर्षिभिः ११ क्षीणायुषः क्षीणसत्वान् दुर्धर्माण्वीक्ष्य कालतः ॥ वेदान् ब्रह्मर्षयो व्यस्यन् हृदिस्थाच्युतनोदिताः १२ अस्मिन्नप्यंतरे ब्रह्मवर्मगवॉलो
कभावनः ॥ ब्रह्मेशायै लोकापालैर्याचितो धर्मगुप्तये १३ पराशरात्सत्यवत्यामंशांशकलयविभुः ॥ अवतीर्णो महाभाग वेदं च चतुर्विधम् १४ क
मथर्वयजुः सामांराशीनुदृत्य वर्गशः ॥ चतस्रः संहिताश्चक्रे सूत्रैर्मणिगणानिव १५

भ्योक्षरसमाज्जायमकारादिहकारां तानामक्षराणां समीचीनं संमहार्थं गुरुपारंपर्यक्रममसृज वित्पन्वयः । कोसौ क्रमइति तं स्पष्टयति अंतस्थेति परलडा अंतस्थाः शपसहाज्जाभाणः अचः स्वराः कादयो भाव
सानाः स्पर्शाः । एकमात्रो भेदस्वोद्दिष्टा मात्रो दीर्घउच्यते । त्रिमात्रस्तु कुलोद्भेदो व्योमं जन्तुधमात्रकं इत्यत आदिशब्दो विवृतः ८ तेनाक्षरसमाज्जायेन स व्याहृतिकां भूर्भुवः स्वरिति वाच्यतां स्ति व्याहृत्य इत्या
दिव्याहृतिसंहितां सौंकारानोमित्येतदक्षरमिदं सर्वमित्याचौंकारसंहितान् विनियोगमाह चातुर्होत्रेति चतुर्भिर्होत्रभिः क्रियमाणं कर्म चातुर्होत्रम् ९ ब्रह्मकोविदान् वेदविचारविचक्षणान् तेषुनाः १०
तेषां चतुर्युगेषु तच्छिष्यैः परंपरया प्राप्ताः यथा चतुर्मुलेनाधीता अध्यापितास्तथा अध्ययनं प्राप्ता इत्यर्थः । उक्तापवादमाह अथेति अथ भेदानंतरं द्वापरादौ महर्षिभिर्वेदान्वयस्तां भवन् ११
एतदेव विवृणोति क्षीणायुष इति मन्वेष्टां स्वातंत्र्यमाश्रितव्यमित्यत्राह हृदिस्थेति १२ मनुसत्पत्यवतीमुत्तेन वेदाः कश्चिन्मुनेष्वन्यथाह अस्मिन्निति अस्मिन् व्याहृतदेववर्मवर्गरे १३ १४
एतदेव विवृणोति अगमिति अगमादीनां राशीन् वर्गशो वर्गसंख्ययोदृत्य चतस्रः संहिताश्चक्रे सूत्रैः स्पूतान् १५

तासांसंहितानामध्ये एकैकाय १६ एकैकामित्युक्तं विशिनष्टि पैलायेति १७ तथा साम्राज्यामुद्धृतां छंदोगसंहितां जैमिनये प्राह १८ १९ इन्द्रप्रमिति रपि स्वसंहितां चतुर्धा व्यवस्थय विभज्य शि
प्यान्नामनिर्दिशति बोध्यायेति हेभागैव इन्द्रप्रमितिरपि आत्मवाग्यरमात्मज्ञानी २० कविना प्राभांडूकेयमृषिचस्वसंहितां अष्टापयनस्य मांडूकेऽस्य २१ तस्य सुतो वेदमित्रस्य पुत्रः वात्स्यादिषु पंचसु
अथाददात् २२ तस्य शाकल्यस्य शिष्यः सनिरुक्तां निरुक्तसंहितां २३ बाष्कलिः पूर्वोक्तबाष्कलपुत्रः प्रतिशास्त्राभ्यः पूर्वोक्तसर्वशास्त्राभ्यः उद्धृत्य वात्सिल्याख्यसंहितां च क्रेतां नाम्ना वालिसि
र्यसंहितां बालाय निमृशत यो दधुः अधीतवतः २४ उक्ता एताः संहितानां प्राविशिनष्टि बह्वचा इति श्रुत्वेदसंहिताः क्रिमेन छंदसाव्यासेन श्रुतेनाधीतेनानि श्रेयसानुपपद्यते निति तत्राह श्रुतेति २५
चरकास्तीर्थसेवकाः अर्घ्यवोयज्ञकर्माणि निपुणाः ऋषिभिः श्रेयाः २६ तस्य वैशंपायनस्य शिष्यो याज्ञवल्क्यो गुरुमिप्राह हे भगवन् गुरो ब्रह्महत्याहः क्षपणापन्नं चेह रितियस्मात्तस्मादहः प्रत्यक्षसारा

तासांसचतुरः शिष्यानुपहूय महामतिः ॥ एकैकांसंहितां ब्रह्मन्नेकैकस्मै ददौ विभुः १६ पैलायसंहितामाद्यां बह्वचाख्यामुवाच ह ॥ वैशंपायनसंज्ञाय निग
दाख्यं बजुर्गणम् १७ साम्राजैमिनये प्राह तथा छंदोगसंहिताम् ॥ अथ वांगिरसां नाम स्वशिष्याय सुपंतवे १८ पैलः स्वसंहितामूचे इन्द्रप्रमितये मुनिः ॥
बाष्कलाय च सोप्याह शिष्येभ्यः संहितां स्वकाम् १९ चतुर्धा व्यवस्थय बोध्याय याज्ञवल्क्याय भार्गवं ॥ पराशरायामित्रे इन्द्रप्रमितिरात्पवान् २० अ
ध्यापयस्संहितां स्वां मांडूकेयमृषिकविम् ॥ तस्य शिष्यो वेदमित्रः सौभर्यादिभ्य ऊचिवान् २१ शाकल्यस्तत्सुतस्तां तु पंचधा व्यवस्थय संहिताम् ॥ वात्स्य
मौद्गल्यशालीयगोमत्यशिशिरेष्वधात् २२ जातूकर्णश्च तच्छिष्यः सनिरुक्तां स्वसंहिताम् ॥ व्यलीकपैंगि पैलालविरजेभ्यो ददौ मुनिः २३ बाष्कलिः
प्रतिशास्त्राभ्यो वालखिल्याख्यसंहिताम् ॥ चक्रे बालाय निगम्य कासारांश्चैव तां दधुः २४ बह्वचाः संहितां ह्येता एभिर्ब्रह्मर्षिभिर्भृताः ॥ श्रुत्वेतच्छंदसां
व्याससंर्वपापैः प्रमुच्यते २५ वैशंपायनशिष्या वैचरका अर्घ्यवोभवन् ॥ यच्चेरुर्ब्रह्महत्याहः क्षपणाय गुरोर्व्रतम् २६ याज्ञवल्क्यस्तु तच्छिष्य आहां हो भगव
न्क्रियत् ॥ चरितेनाल्पसाराणां चरित्येहं सुदुष्करम् २७ इत्युक्तो गुरुप्याह कुपितो यादृच्छं त्वया ॥ विप्रावमंत्राशिष्येण मदधीतं त्यजांश्चि २८ देवरा
तसुतः सोपि छर्दिष्याय जुषांगणम् ॥ ततो गतो यमुनयोदहं शुस्तान्यजुर्गणान् २९ भूत्वा तितिरयो ब्रह्मस्तलोलुपतया दधुः ॥ तैत्तिरीया इति यजुः शाखा जा
सं सुपेशलाः ३० याज्ञवल्क्यस्ततो ब्रह्मन् छंदसां स्याधिगवेषयन् ॥ गुरो रविद्यमानानि सुपतस्थे कमीश्वरम् ३१ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ ॐ नमो भगवते आ
दित्यायां सिलजगदात्मस्वरूपेण कालरूपेण च चतुर्विधभूतनिकायानां ब्रह्मादिस्तं वपयंतानां तद्देयेषु बहिरपि आकाशइवोपाधिनाव्यवधीयमानो भगवा
नेक एव क्षणलवनिमेषाद्यवयवोपचित संवत्सरगणेन तोयादानं विसर्गाभ्यामिमं लोकयात्रामनुवहति १

यामेतेषां चरितेन कियत्किं योजनं स्यादहं दुश्चरं तच्चरित्येकारिण्यामीति २७ ततो गुरुणा किमुक्तमत्राह इतीति विप्रावमंत्रा ब्राह्मणावज्ञाकर्त्रा शिष्येण त्रयालं इतोयाहिं किंच मदीति आश्रुत्य
जलज्जलेति २८ देवरातसुतः याज्ञवल्क्यः ततो गुरुकुलात् २९ तलोलुपतया यजुर्गणग्रहणेच्छावस्वेनादधुः स्वीचक्रुः ३० छंदसां विमवेषयन् भ्येतुं मृगयन् चर्कपरमानंदरूपत्वादद्विरात्मार्य
नाच्चसूयैः यो मित्वा च तन्नामानमीश्वरं नारायणं सुदूषतस्येतुश्रव ३१ ॐ ब्रह्मनाम्ने ॥ ॐ स्याद्ब्रह्मण्यनुज्ञापापमिति यादवः अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति ब्रह्मं तोह्यस्मिन् गुणा इति श्रुतेः गुणैरोतत्वादांकार

वि ७०

६७

स्यान्ययमेवार्थः इममेवार्थसूचयति भगवतश्चैव भगवत्पुण्यवर्णयति आदिवापुःपुरातनाय यद्वा अखण्डितैश्वर्याप्यत्तत्तद्व्युत्पत्त्यादयति
 अखिलेति यो भगवान्ब्रह्मादिस्तत्त्वपर्यंतानां अंशजादभेदेन चतुर्विधभूतसमूहानां हृदये च तस्मिन् लज्जामात्मस्वरूपेण समस्तजगदंतर्धीमस्वरूपेण स्थितो बहिरपि क्षणलानि मेघाद्यवयवोपचितसंस्तस्य
 गलक्षणेन कालरूपेणाकाश इव व्यवर्धयमानः सोपादानविसर्गः स्यात्प्रत्यब्दं तास्य आदानं शोषणं विसर्गो वृष्टिस्ताभ्यामेमां लोकयात्रामनुवहति यद्वा घटाद्युपाधिनाकाश इव सुरनरादिशरीरोपाधि
 नाव्यवर्धयमानः परिच्छिद्यमान इति १ हे विबुधेषु मे हे सवितः तव पददामं डलमनुसवनं तपति प्रकाशते इह वावेत्यलकारार्थः हेतुपनप्रकाशनशीलं तत्समभिधीमहि सम्पक्वचितपापः कीदृ
 शं मंडलं अहरहराभ्यामविधिना वेदोक्तप्रकारेणोपतिष्ठमानानां सिद्धमानानां मविलम्बां दुरितानां दुष्पापानां दुःसहानां वृजिनानां दुःखानां बीजानि दुष्कर्मोपपन्नजं यितुं शीलमस्यास्तीति अस्मिन्नेवार्थे लघुप्र
 त्ययः २ इह भुवि यो वावस्वनि केतनानां स्वाश्रयाणां स्थिरचरनिकराणां मात्मा स्वामी अंतःस्थित्वा सुखे प्रकथ्यतत्त्वमनारोपितस्वभावः स्वयतेपामनात्मन अचेतनप्रायान्मन इन्द्रियासु गणान्मचोदयति प्रेर
 यति अनेन विशेषणद्वयेन तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयादित्यर्थं विवृतः यो नो धियो ज्ञानसाधनत्वादिद्रव्याणि प्रचोदयात्तस्य सवितुर्जगत्सृष्टः भर्गः सकलदुःखबीजभर्जनकं वरे
 ण्यं रमणीयं तन्मंडलं धीमहीति आग्राद्यावापृथिवी अंतर्निक्षसूर्य आत्मा जगत्स्तस्थुश्चेति ३ अतिकरालवदनं यस्य स तथा स एवांधकारः अज्ञानलक्षणस्तन्नाम्राजगरग्रहेण गृहीतं प्रस्तं मृतकमिव शव

यदि ह वाव विबुधेषु भसवितरदस्तपत्यनुसवनमहरहराभ्यामविधिना उपतिष्ठमानानां अखिलदुरितवृजिनबीजावभर्जनं भगवतः समभिधीमहितपनमंडलम् ॥
 २ य इह वाव स्थिरचरनिकराणां स्वनि केतनानां मन इन्द्रियासु गणानात्मनस्तत्त्वं स्वयमात्मांतर्धामी प्रचोदयति ३ य एवेमं लोकमतिकरालवदनांधकारसं
 ज्ञाजगरग्रहगृहीतं मृतकमिव विचेतनमवलोकयानुक्तं पयापरमकारुणिक इक्ष्वैवोत्थाप्या हरहरनुसवनं श्रेयसि स्वधर्मस्य आत्मावस्थाने प्रवर्तयत्यनिमिषा
 धिपतिरसाधूनां भयमुदीरयन्नटति परित आशापांलेस्तत्र तत्र कमलकोशांजलिभिरुपहृताहर्षः ४ अथ ह भगवंस्तव चरणनलिनयुगलं त्रिभुवनगुरु
 भिरभिवंदितमहमया तयामयजुः काम उपसरा मीति ५ सूत उवाच ॥ एवंचतुःसंभगवान्वाजिरूपधरो रविः ॥ यजुंष्यया तयामानि मुनयेऽदात्प्रसादि
 तः ३२ यजुर्मिरकरोच्छाखादशपंचसुतैर्विभुः ॥ जगदुर्वाजसंन्यस्ताः काण्वमाध्यंदिनादयः ३३ जैमिनेः सामगस्यासीत्सुमंतुस्तनयो मुनेः ॥ सुम
 न्वांस्तत्सुतस्ताभ्यामेकौ प्राहसंहिताम् ३४ सुकर्माचापिताच्छिष्यः सामवेदतरोर्महान् ॥ सहसंसंहिताभेदं चक्रे सामांततो द्विजः ३५

वचचेतनकल्पमिमं लोकं जनमवलोक्य द्रवीकृतचित्तवृत्त्यापरमकारुणिको यो भवानीक्षयैव कटाक्षनिरिक्षणेनैव तमुत्थाप्यानुदिनमात्मनः परमात्मनो वस्थानं प्राप्तिं यस्मात्तथा तस्मिन् स्वधर्मस्य श्रेयसि प्रवर्त
 यत्येव चित्रं देवानामुदगादनीकं च क्षुभितस्य चरुणस्याग्रेति श्रुतेः कालप्रणायको यश्च भवानाशापांलौर्द्रादिभिः कमलकुङ्कुमलाजलिभिस्तत्र तत्र समुपचितोऽसाधूनां भरणभयमुदीरयन् परितः अटति परित
 रति आग्राद्यावापृथिवी अंतर्निक्षमिति श्रुतिः तस्मै बुभुक्षं न मइति पूर्णान्वयः ४ स्वाभिप्रायमुद्रुलयाति अयेति यस्मादया तयामयजुः कामो यतस्माच्चिभुवनगुरुभिरभिवंदितं तव चरणनलिनयुगल
 मुपसरा मिसरणं गतोस्मीति तु शब्देऽर्थः ५ वाजिरूपधरः अश्वरूपधरः अया तयामानि अगतसाराणि वीर्यवतीत्यर्थः ३२ वाजसनः सूर्यस्ततः आगताः शाखा वाजसन्यताः शाखाः काण्वादयो माध्य
 पिनोदयश्च ३३ सामगायत्री विसांभगः तस्य जैमिनेस्तनयः सुमंतुर्नामतस्य सुमंतोः सुतः सुमन्वा नाम तस्यां सुमंतुस्तस्य सुमन्वा पुत्रपौत्राभ्यां कथं कथं कामेकां प्राह ३४ सुकर्मापितस्य जैमिनेः शिष्यश्च
 दाननिप्रज्ञावान् सामवेदाख्यतरोः सामांसहसंसंहिता रूपं भेदचक्रे ३५

पंचानां भूतानां पंचभूतान्येवान्येव वृत्तिर्जीवनमस्मिन्मृत्युर्धर्मः तेजोवृत्तिः पार्थिवानि दारुणीत्यादि यद्वा भूतानां पिशाचानां भूतानि मनुष्यलोकस्थानि शरीररुधिराणि पिशाचो गृहकः सिद्धो भूतो भीमदेव पोत
यदस्य मरः । चराणां गतिमतां अचराणि स्थानावरतुल्यानि व्रीह्यादीनि वृत्तिः ईशेन हरिणा कृता कल्पिता । अहस्तानि सहस्वानि चतुष्पदा । अणूनि तातमहतां जीवो जीवस्य जीवनादित्युक्तं तत्रैवं स्थि
तिर्नृणां वृत्तिः कामादिच्छातः फलमूलादीनि चोदनया विधिनान्तत्तत्क्रियानुसारेण विहिता चरुपुरोडाशादिलक्षणा ५२ युगे युगे विश्वस्य अनुयोग्या अच्युतावतारेहा हरेरवतारेण चेष्टा परिरक्षणं रक्षा यदापदा
विधमस्येति गीतायां कुत्रेति तत्राह तिर्यगिति धैरवतारैस्त्रयीद्विषः वेदवैरिणोऽसुराह न्यते तेषां चरितवर्णनं रक्षणमित्यर्थः स्थितिर्वैकुण्ठविजय इति पोषणं तदनुग्रह इति च ५३ एतन्मन्वंतरं षड्विंशमुच्य
ते षण्णां कथा क्रयनं मन्वंतरमित्यर्थः तत्रांशकानामिति शेषः मन्वतरेषु तद्भूमि इति मन्वादिधर्मकथनमित्यर्थः ५४ मनुप्रसूतानां राज्ञामन्वयोर्वंश इत्युच्यते कीदृशस्त्रैकालिको भूत भविष्यद्वर्तमानवि
षयः एतत्कथनमत्रेति वंशस्यानुचरितं नाम तेषां राज्ञां वृत्तिकथनं यैवं शयराजसंभवं शंभूतवंतस्तेषां च वृत्तम् ५५ अस्य जगतः स्वभावतश्चतुर्धालयः संस्थेति कविभिः प्रोक्ता ५६ यंच प्रलये परमात्मा नश्यतु
विश्वशायिनं स्वपंतमाहुः अपरे अव्याकृतं अव्याकृताकाशवर्जितं विचारं माहुः सोऽविद्यया कर्मकारकः कर्मकर्ता अस्य जगतः सर्गादिनिमित्तं भूतो जीवो हेतुरित्युच्यते जीवसमुदायः सुखदुःखसमाश्रयेतं हेतुं कृत्वा ज

ष्टतिर्भूतानि भूतानां चराणामचराणि च ॥ कृतेशेन नृणां तत्र कामाच्चोदनयापि वा ५२ रक्षाच्युतावतारेहा विश्वस्यानुयुगे युगे ॥ तिर्यङ्मर्त्यं पिदेवेषु हन्यते यै
स्त्रयीद्विषः ५३ मन्वंतरं मनुर्देवामनुपुत्राः सुरेश्वराः ॥ ऋषयो शावताराश्च हरेः षड्विधमुच्यते ५४ राज्ञां मनुप्रसूतानां वंशस्त्रैकालिको न्वयः ॥ वंशानुचरि
तं तेषां वृत्तं वंशधराश्रये ५५ नैमित्तिकः प्राकृतिको नित्य आत्यंतिको लयः ॥ संस्थेति कविभिः प्रोक्ता चतुर्धास्य स्वभावतः ५६ हेतुर्जीवस्य सर्गादेरविद्या
कर्मकारकः ॥ यं वानुशायिनं प्राहुरव्याकृतमुतापरे ५७ व्यतिरेकान्वयौ यस्य जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ॥ मायामया सुतद्ब्रह्म जीववृत्तिष्वपाश्रयः ५८ पदा
र्थेषु यथाद्रव्यं तन्मात्रं रूपनामसु ॥ बीजादिपंचतांतासु ह्यवस्थासु युता युतम् ५९ विरमेत यदा चित्तं हि त्वावृत्तित्रयाश्रयम् ॥ योगेन वा तदात्मानं वेदना
त्मानि वर्तते ६० एवं लक्षणलक्ष्याणि पुराणानि पुराविदः ॥ मुनयोऽष्टादश प्राहुः शुक्लकानि महांति च ६१

गतः सृष्ट्यादिकं प्रवर्तत इति निरोधोऽस्यानुशयनमात्मनः सहशक्तिभिरिति ५७ अपाश्रयं लक्षयति व्यतिरेकान्वयाविति अपगत आश्रयो यस्य स तथा अद्वितीय इत्यर्थः अद्वितीयत्वं लक्ष्यमुच्यते अन्यव्यवतिरे
कान्माज्ञायत इति यस्य हेतुर्जीववृत्तिषु जीवानां जीवनोपायभूतासु जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु व्यतिरेकान्वयौ स्तः जाग्रदाद्यभावोपविद्यत इति व्यतिरेकः तद्भावेऽप्यस्तीत्यन्वयः मायामयासु श्रीहरीच्छरचित्तासु तद्
ज्ञानव्याश्रय इत्युच्यते ५८ प्रकारांतरेण आश्रयं लक्षयति पदार्थेष्वाति रूपनामपुक्तेषु पदार्थेषु यद्द्रव्यमुपादानादिकारणभूतं प्रकृत्या लयं तन्मात्रं पदार्थस्व रूपं तस्मिन् द्रव्ये बीजादिपंचतांतासु जन्मादिमरणा
वसानास्ववस्थासु युता युतं अन्यव्यवतिरेकान्मापहर्तृतेतद्ब्रह्मापाश्रयं यद्वा रूपनामपंचपदार्थेषु युता युतमन्वयव्यतिरेकलक्षणानुभागेन नयन्मात्रं विज्ञानानं पमांद्रव्यं द्रुतं ज्ञेयं पद्मीजत्वाद्यवस्थासु
स्तुनः पंचत्वावसानलक्षणवस्थासु युता युतं वर्तते तद्ब्रह्मेति ५९ एतादृशब्रह्माग्निः कदास्यादिति तत्राह विरमेतेति वृत्तित्रयाश्रयं जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु लक्षणवृत्तित्रयविच्छेदं चित्तं हि त्वावृत्तित्रयाद्विरमेत उ
परंतं भवति तदा योगेन व्यानलक्षणयोपासनायानिर्तरं श्रीनारायणकथाश्रवणलक्षणोपासनया चात्मानं परमात्मानं वेद जानाति लभते प्राप्नोति च ततः किमत्राह नेति आत्मा जीवः पुनर्विवर्तते नै
वन च पुनरावर्तते न च पुनरवर्तत इति श्रुतेः ६० उपसंहारज्ञेयपुराणानां निप्रवृत्तये संस्थायाह एवमिति शुक्लकानि लोकसंख्यया परिमिता निनित्यार्थः कानिचिदर्थतः शब्दतः फलतोपि गतांति ६१

तानिक्रमेण निर्दिशति ब्राह्ममित्यादिना ६२ त्रिपट् अष्टादश ६१ अत्र शिष्यप्रशिक्षणैः शास्त्राप्रणयनं वेदपुराणकर्तृब्रह्मणो नाभिमतं क्रतुमिति मांशं कीत्याह ब्रह्मणोति शिष्यादीनामेतच्छा
 स्वाप्रणयनं ब्रह्मणैव समाख्यातं कथितं कीदृशं ब्रह्म तजोविदीपनं ब्रह्म तेजसः प्रकाशकं निरर्थकं प्रणयनं किमर्थं कृतमित्यतोवाह ब्रह्मेति ब्रह्मणः परमात्मनस्तेजसः प्रभावस्य विदीपनं प्रकाशनं करम् ६४ इति
 श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे विजय० टीकायां प्रष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ अस्मिन्नध्याये मार्कण्डेयकथाव्याजेन हरेर्निरतिशयमाहात्म्यं ब्रूते पुराणविभागप्रसंगेन पुराणकर्तुर्माकण्डेयपरिचरितं तत्र गौतमः
 संपृच्छति सूतेति । वदममवत्कथाद्योतिर्नीकथामिति शेषः १ येन कल्पांतेन इदं जगद्ब्रूतं तस्मिन् कल्पांतेऽप्युर्वरितः अवशिष्टः २ अस्मत्कुलसंबन्धित्वात्तच्चिरं तमवश्यं श्रवणार्हमित्याशयवानाह
 सवा इति तस्य भूतानां मध्ये कोपि संप्लवो लयोन जायते लुहृत्वेल् पंचभूतानां कोपि संप्लवो नाश इति वा ३ तस्यामवस्थायां प्रलय इवाणवे पुरुषं ददर्श कलेति वा यतः संशयान् महाकौतूहलविष
 ब्राह्मणां वैष्णवं च शैवं लिंगं च गारुडम् ॥ नारदीयं भागवतमाग्नेयस्कंदं संज्ञितम् ६२ भविष्यं ब्रह्म वैवर्तमाकण्डेयं सवामनम् ॥ वाराहं मात्स्यं कौर्म्यं च ब्रह्मा
 दाख्यमिति त्रिषट् ६३ ब्रह्मणैतत्समाख्यातं शास्त्राप्रणयनं मुने ॥ शिष्यशिष्यप्रशिक्ष्याणां ब्रह्म तेजोविदीपनम् ६४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे
 वेदशास्त्राप्रणयनं नाम प्रष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ शौनक उवाच ॥ सूतजीवचिरं साधो वद नो वदतां वर ॥ तमस्य परे भ्रमतां नृणां त्वं पारदर्शनः १ आहुश्चिरायुष
 मृषिभ्यः कंडुतनयं जनाः ॥ यः कल्पांतेऽप्युर्वरितो येन ग्रस्तमिदं जगत् २ स वा जस्मत्कुलोत्पन्नः कल्पेस्मिन् भार्गवर्षभः ॥ नैवाधुना पिभूतानां संप्लवः कोपि जाय
 ते ३ एक एवार्णवैश्चाम्यनददर्श पुरुषं किल ॥ वटपत्रपुटे तो कंशयानं त्वेकमद्भुतम् ४ एष नः संशयो भूयान्न जातः कौतूहलं यतः ॥ तन्न त्रिंश्छिमाया योगिन्पु
 राणेऽपि संमतः ॥ ५ ॥ सूत उवाच ॥ प्रश्नस्त्वयामहर्षेण कृतो लोकभ्रमापहः ॥ नारायणकथायत्र गीता कलिमलापहा ६ प्राप्तद्विजाति संस्कारो मार्क
 ङेयः पितुः क्रमात् ॥ छंदांस्यधीत्यधर्मेण तपः स्वाध्यायसंयुतः ७ बृहद्व्रतधरः शांतो जटिलो वल्कलांबरः ॥ विभ्रत्कमंडलुं दंडमुपवीतं समेखलम् ८ कृ
 ष्णाजिनं साक्षमूत्रं कुशांश्च नियमैर्युतः ॥ अश्वर्कशुरुविप्रांश्च स्वचर्यन्संध्योर्हरिम् ९ सायं प्रातः सगुरवे भैक्ष्यमाहृत्य वाग्यतः ॥ बुभुजे गुर्वनुज्जातः सकृन्नो
 चेदुपोषितः १० एवंपः स्वाध्यायपरो वर्षाणामयुतायुतम् ॥ आराधयन् हृषीकेशं जिग्ये मृत्युं सुदुर्जयम् ११ ब्रह्माभ्यर्च्योदक्षो ब्रह्मपुत्रांश्च ये परे ॥
 नृदेवपितृभूतानि तेनासन्नतिविस्मिताः १२ इत्थं बृहद्व्रतधरस्तपः स्वाध्यायसंयमैः ॥ दृष्ट्वा वधोक्षजं योगात्स्वस्तकेशो तं रात्मना १३ तस्यैवं युंजतश्चित्तं म
 हायो मेनयोगिनः ॥ व्यतीयाय महान्कालो मन्वंतरपट्टात्मकः १४ एतत्पुरंदरो ज्ञात्वा सप्तमे स्मिन्किलांतरे ॥ तपोविशंकितो ब्रह्मन्नोरभेत द्विघातनम् १५
 गंधर्वाप्सरसः कामं वसंतं मलयानिलम् ॥ मुनये प्रेषयामासरजस्तोभमदैतथा १६

पार्थः मम संशयच्छेदनं कथमुपपद्यत इति तत्राह पुराणेऽपि त्वि ज्ञातृत्वेन सप्तो भवानिति ५ मार्कण्डेयकथायां लोकाज्ञाननिवारणसामर्थ्यं कुत इत्यत्राह नारायणेति यत्र मार्कण्डेयकथायां त
 त्वया विषयः प्रश्नः ६ त्रिभुक्तिकोऽष्टाद्विजाति संस्कारः अन्नप्राशानोपनयनांत्याह गसंस्कारान्प्राप्तः ७ बृहद्व्रतधरः ब्रह्मचारिव्रतधरः ८ हरिस्मरन्निविशेषः ९ नोचेदनुज्जाभावे १० ११
 तेन क्रमेणा १२ मनोयोगादंतरात्मना तपोभिणाध्यस्तकेशः १३ १४ अस्मिन्सप्तमे मन्वन्तरे तपसो विशंकितस्वद्विघातनं तस्य तपसो विषम १५ रजोगुणं स्तोभमदौर्बल्यं कर्मदोषं च अ
 प्रकामादयो भूतिमंतो निर्दिश्यते १६

१७ १८ आटोपंसविलासतृणम् १९ उत्तमयन्वधपन् २० उच्चंश्रुद्रोयस्यसतथासचनिशावक्रःप्रदोषोयस्यसतथा कुसुमाकरः वसंतःप्रवालरत्नबकालिभिःशृंगैर्गायन्धूमलतामुकुलैः
 सहासीदाविरितिशेषः २१ आत्तचापेषुर्षुनुज्यासहितबाणःस्वःस्त्रीयूपतिःस्वर्गस्त्रीगणनाथः २२ अग्निहोत्रोपासीनमग्निससीपतिष्ठत्तं दुराधर्षचलितेन्द्रियंकर्तुमशक्यम् २३ २४ २५
 पुंजकस्थल्याभ्रप्सरसाप्रधानायाःकस्याश्चिदप्सरसःकेशविभ्रंशितसज्जःकेशभागात्विभ्रंशिताविभ्रशस्यस्याःसातथातस्याः २६ अनुकटुकंउत्पतत्कंदुकानुकूलंयथाभवतितथाचलत्याःसूक्ष्मम
 पुतरैःश्रुटितमेखलंश्रुटिताश्चिन्मामेखलाकौचीपस्यतत्तथातत् २७ स्वेनात्मनाजितम् २८ अर्भकाआदिप्रबोधेव २९ अहमोऽहंकारस्यभावंनागात्कपालमुक्तनारिकेलफलवद्दहामिमानरहितइत्यर्थः
 तेवैतदाश्रमजग्मुर्हिमाद्रेःपार्श्वेउत्तरे ॥ पुण्यभद्रानदीयत्राचित्राख्याचशिलाविभो १७ तत्राश्रमपदंपुण्यपुण्यहूमलतान्वितम् ॥ पुण्यद्विजकुलाकीर्णेषु
 प्यामलजलाशयम् १८ मत्तभ्रमरसंगीतमत्तकोकिलकूजितम् ॥ मत्तबर्हिणटाटोपमत्तद्विजकुलाकुलम् १९ वायुःप्रविष्टआदायहिमनिर्झरसीक
 रान् ॥ सुमनोभिःपरिष्वक्तोववातुतंभयन्स्मरम् २० उद्यच्चंद्रनिशावक्रःप्रवालस्तबकालिभिः ॥ गायन्धूमलताजालैस्तत्रासीत्कुसुमाकरः २१ अन्वीयमानो
 गंधर्वैर्गीतवादित्रयूथपैः ॥ अदृश्यतात्तचापेषुःस्वःस्त्रीयूपतिःस्मरः २२ हुत्वाग्निमुपासीनंददृशुःशार्ङ्गिकराः ॥ मीलिताक्षंदुराधर्षमूर्तिमंतमिवानलम् २३
 ननुतुस्तस्यपुरतःस्त्रियोऽथोगायकाजगुः ॥ मृदंगवीणापणवैर्वाद्यंचक्रुर्मनोरमम् २४ संदधेस्त्रंस्वधनुषिकामःपंचमुखंतदा ॥ मधुर्मदोरजस्तोभइंद्रभृत्पाव्य
 कंपयन् २५ क्रीडत्याःपुंजकस्थल्याःकंदुकैःस्तनगौरवात् ॥ श्रुशमुद्विग्नमध्यायाःकेशविभ्रंशितसज्जः २६ इतस्ततोभ्रमदृष्टेश्चलत्याजनुकंदुकम् ॥ वा
 युर्जुहारातद्वासःसूक्ष्मंश्रुटितमेखलम् ॥ २७ विससर्जततोबाणंमत्वातंस्वजितंस्मरः ॥ सर्वतत्राभवन्मोघमनीशस्ययथोद्यमः २८ तइत्थमपकुर्वतोमुने
 स्तत्तेजसामुने ॥ दह्यमानानिववृत्तुःप्रबोध्याहिमिवार्भकाः २९ इतींद्रानुचरैर्ब्रह्मन्धर्षितोपिमहामुनिः ॥ यन्नागादहमोभावंतच्चित्रमहत्स्वपि ३०
 दृष्ट्वानिस्तेजसंकांमसगणभगवान्स्वराट् ॥ श्रुत्वानुभावंब्रह्मर्षेर्विस्मयंसमगात्परम् ३१ तस्यैवंयुंजतश्चित्तंतपःस्वाध्यायसंयमैः ॥ अनुग्रहायाविरासीन्नरना
 रायणोहरिः ३२ तौशुक्लृष्णौनवकंजलोचनौचतुर्भुजौरौरवल्कलांबरौ ॥ पवित्रपाणीउपवीतकंविप्रत्कमंडलुदंडमृजुंचवैणवम् ३३ पद्माक्षमालामुतजंतु
 मार्जनवेदंचसाक्षात्तपएकरूपिणौ ॥ तपतडिद्वर्णपिशंगरोचिषांप्रांशूदधानौविबुधर्षभार्चितौ ३४ तेवैभगवतोरूपेनरनारायणावृषी ॥ वीक्ष्योत्थायादरे
 णोच्चैर्ननामांगेनंददहवत् ३५ एतत्संदर्शनानंदनियतात्मैर्द्रियाशयः ॥ हृष्टरोमाश्रुपूर्णाक्षोनसेहेतावुदीक्षितम् ३६ उत्थायप्रांजलिःप्रह्वञ्जोत्सुक्यादाश्लिष
 त्रिव ॥ नमोनमइतीशानौबभाषेगदद्राक्षरम् ३७

३० निस्तेजसंदुर्वलं स्वराडिद्वः ३१ नरेणयुक्तोनारायणःनरनारायणः ३२ रुरोर्विद्यमानोरौरवल्कलंचापरंवायपोरतौ ३३ जंतुमार्जनीपिंजरचितपुंजिचामरविशेषमित्यर्थःवेदंदर्मपुष्टिं
 तपस्यप्रकाशमानासदित्तपचडित्तद्वर्णेनपिशंगरोचिषाकपिलप्रभयातपएकरूपिणौप्रांशूअत्युच्छिन्नतौदधानौजग्मतुरितिशेषः उपवीतादिकंचदधानौरूपविशेषणम् ३४ तौनरनारायणावृषीवीक्ष्यन
 नाय नमनेहेतुमाह तेदिति तेहरेरूपेवैयस्मात्तस्मात् ३५ तयोःसंदर्शनानुत्पन्नेनानंदेननियतात्मैर्द्रियाशयास्यसतथा ३६ गदद्राक्षरंवचः ३७

३८ पादभ्यां पादादुदितयगरीष्ठौ गुरुणा ब्रह्मादीनामपि गुरु ३९ अपरिमितमहिम्ना पुंस्त्वयोः पुरतोऽयं किंचिद्वर्णनं किंच नैवे शक्तिरपि माहात्म्यानामनंतत्वात्तदेकदेशमपि वर्णयितुं न शक्नोति स्थ
 अगादींद्रियाणां त्वमिषत्त्वेन त्वत्त्वसादाय च तत्त्वादितिशेषः एतत्कथमित्याशङ्क्य सर्वेन्द्रियनायकः प्राणोपि भगवन्नियतएव चेष्टते किमु तान्दानीति भावेनाह यदुदीरितइति येन त्वयोदीरितः प्रेरितोऽसुः प्राणः
 तमनुप्राणमनुतनुधृतायनईंद्रियाणि मत्पेरितानि स्पंदंति चेष्टेते किंचाजशर्वयोश्चैंद्रियाणि येन प्रेरितानि अनेनाजशर्वयोः समत्वेन त्वदप्रेरितानि दिष्येयुः प्रवर्तते अतोऽप्यभिचीणो हेतुरिति निरस्तं अथा
 पित्वईंद्रियममृचौ हेतोर्व्याभिचारस्तदवस्थइति मंदांशं कां परिहरति स्वस्येति स्वस्यैंद्रियाण्यपि त्वत्पेरितानि यद्यप्येवं स्वतंत्रोऽसि सत्त्वमथापि भजता पुंतां भावबद्धोऽसि भक्तिबद्धोऽसि तस्मात्परतंत्रइव
 प्रतीयसेमाद्भूतानामित्यर्थः ४० भावबद्धत्वदर्शयति मूर्तीइति हे भगवन् भक्तवत्सलस्य भगवत इमे मूर्ती नरनारयण संज्ञे त्रिलोक्याः भेमा परक्षा ये शत्रुकृत संतापनाशाय मृत्युजित्यै साराख्य शत्रुजपाय भव
 तः किंच स्वनामा अनुपमान्य तनूनां विधा अनुपमा असदृशीरन्या अनयोरेतरास्तनू मूर्ती विभर्षि त्रिलोकीक्षेमादिकार्यायेति शेषः किंच ऊर्णनाभिरिव इव सर्वथा पूर्वसृष्ट्या पुनर्यथा पूर्वप्रसृति
 अनेन माया विवृतबहु रूपग्रहणं चित्रं स्यादिति शकापरिहृता सत्यप्रपंचसधुरींश्चरस्य तन्निपमनार्थता वदूषग्रहणोपपत्तेः तत्सृष्ट्या तदेवानुप्राविशदिति श्रुतेः यद्वा अतनूरमाकृतशरीरस्त्वयथा सर्वमि
 देष्टुं पुनर्ग्रसितं तथा नुपमानि नाना विधानि शरीराणि विभर्षिं प्रसृति अंतर्गतानि करोषि । त्रिलोकीक्षेमादये भरणं । भेमानयतरये कीकरणादिविविशेषः भगवत्तद्वैभवं मूर्ती च तथेति ४१ एतमर्थं प्रमाणप

तयोऽसनमादाय पादयोरेव निचयच ॥ अर्हणेनानुलेपेन धूपमाल्यैरपूजयत् ॥ ३८ सुखमासनमासीनौ प्रसादाभिमुखो मुनिः ॥ पुनरानम्य पादाभ्यां ग
 रिष्ठा विदमब्रवीत् ३९ मार्कंडेय उवाच ॥ किं वर्णयेत वविमो यदुदीरितोऽसुः संपदंते तमनुवाद्मन ईंद्रियाणि ॥ स्पंदंति वै तनुभृता मजशर्वयोश्च स्वस्याप्य
 थापि भजतामसि भावबद्धः ४० मूर्ती इमे भगवतो भगवन् त्रिलोक्याः क्षेमाय तापविरमाय च मृत्युजित्यै ॥ नाना विमर्ष्य नुपमान्य तनू र्थं देहं सृष्ट्वा पुनर्ग्रसितं सर्व
 मिवोर्णनाभिः ४१ तस्यावितुः स्थिरचरो शितुरां प्रिमूलं यत्स्थनं कर्म गुण काल रजः स्पृशंति ॥ यदैस्तु वंति निनमंति यजंत्यभीक्ष्णं ध्यायंति वेदहृदया मुनयस्तदा
 स्यै ४२ नान्यत्तवांश्च्युपनयादपवर्गमूर्तेः क्षेमं जनस्य परितो भयईश विद्वः ॥ ब्रह्मा विभेत्पलमतो द्विपार्थं धिष्ण्यः कालस्य ते किमु तत्कृत भौतिकानाम् ४३

ति तस्येति यत्स्वयं स्मिन्पादमूले स्थितं पुरुषं कर्म गुण काल रजः दुष्कर्म गुणाः सत्त्वादयः कालो जन्मादिहेतुः रजः आर्तवंशुक शोणिताख्यं एकवद्भावविवक्षयैकवचनं न स्पृशंति नोत्तपंति न दुः
 समापादयंति वेदस्य हृदयं येषांति वेदहृदयाः वेदतात्पर्यज्ञा मुनयो ब्रह्मादयः स्थिरचरो शितुरवितुः पालकस्य तव अं प्रिमूलं स्तुवंति पादोरप्यविश्रुतानि त्रिपादस्यामृतं दिव्यं तिनितरां नमंति नमो विष्णवे
 महते करोमीति प्रजोति त्रिपंचकं यजामहे सुगंधि पुष्टिर्वर्धनमिति ध्यायं स्यात्मानमेव लोके मुपास्तइति पद्यस्मात्तस्मान् च द्वां प्रेते स्वायां तदेव मानं वाडत्यर्थः तस्य पदं प्रिमूलं यत्स्थं कर्म दपो न स्पृशंति तत्तव पाद
 मूलं जामीः ये कवाक्चंवा ४१ किमर्थमेतदेव स्तुवंति निर्दुःखसुखावाप्तये अन्तरिकं न स्यादिति तत्राह नेति हे ईश अपवर्गमूर्तेः पुरुषार्थस्वरूपं यस्त्वं परितोऽभयः सर्वस्मादभयः जनस्य तवांश्च्युपनयादं
 त्रिशरणमाश्रेन्य दक्षे मेन विद्वः परितो भिष्य इति वापाठः जनस्येति विशेषणं सर्वस्माद्भीषयस्य सत्तथा तत्पननुत्पन्नः क्षेमकर्ता ब्रह्मास्ति प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यइति श्रुतेः अत्राह ब्रह्मेति यतः प
 रितोऽभयः अतो द्विपार्थं संबंधि धिष्ण्यं स्य सत्तथा स ब्रह्मा कालस्य ते तव सत्तांशोऽभि मेति यन्मानि शम्य सदानु रूपां कं मानं यो अस्कभाय दुत्तरं सवर्षं विचक्रमाणस्ते योरुगापइति श्रुतेः भूतशामस्य विचित्रा
 दृष्ट्वा तस्य चिच्छिर्भयत्पोपपत्तेर्ब्रह्मणस्तु लोके विवर्धनत्वेन तथा भावः किं न स्यादिति मंदांशं कां किमु तन्यायेन परिहरति किमु तेति अतइत्युत्तरत्रापि संबध्यते ब्रह्माप्यलंबिभेति यतो तत्तत्कृत भौतिकाना
 मनेन ब्रह्मणा कृत्वानि भौतिकानि शरीराणि येषांति तथा तेषां गणिनां भयमस्तीति किमु तेत्यन्वयः ४३

सेवायामित्यंभावमाह तद्वैदिति ऋतधियः एकप्रकारबुद्धेर्नैश्चलनुद्धेरित्यर्थः आत्मगुरोः जीवगुरोः परस्परमात्मनस्तवपादमूलमेतदेहाद्यभिमानहन्त्यादिभजामिताहिं तत्तत्प्रसादात्सर्ववर्गनीषितार्थविदेयइत्य-
 न्वयः कीदृशं आत्मच्छिदं आत्मना शहेतुं अतएव तस्यैव पुरुषार्थलक्षणप्रयोजनशून्यं असदभद्रं अनभिज्ञमात्रं केवलज्ञाननिमित्तं केवलाविद्वत्कृतं वा अनेन देहेऽहंभावो भवहेतुस्तदभावो मुक्तिहेतुरिति कथितं भवति
 ४४ देहाहंभावस्यानिमित्ते रजस्तमसीतदभावस्य मत्त्वं तन्निमित्तमिति भावे ग्राह सत्त्वमिति हेईश आत्मबयो सत्त्वं रजस्तमइति गुणास्त्वया लीलाधृताः जगन्निर्माणक्रीडार्थं भृताः अंगीकृताः ननु जीवन्मनि-
 शंकैर्कर्तुं शक्येनेधार्थाः स्युरितितत्राह स्थितीति अस्य जगतः स्थित्या दिहेतवः किमात्मका इति तत्राह मायामया इति इच्छात्मकाः यदपि यद्यपि तथापि सत्त्वमयः सात्त्विकः प्रज्ञां त्यैव युक्तये भवति
 अन्वेषराजसनामसाः प्रज्ञां त्यैव स्युः किंतु देहाहंभावेन संसाराय स्युरित्यर्थः यद्वा सत्त्वादन्ये रजस्तमसीशां त्यैव न स्यातां पुनः कस्मै भवत इति तत्राह नृणामिति याम्यारजस्तमोभ्यां नृणां व्यसनादयः
 स्युः च एवार्थे त्रिविधानानृणां मध्ये सत्त्वमय एव इति वा ४५ उपसंहरन्नेव सत्त्वं तौति तस्मादिति यस्मात्सत्त्वमेवानि श्रेयसहेतुस्तस्मादिह कुशलाः भगवन्नथ कल्याणानां तावकानां उपासायोग्यां स्वतोद-
 पितां शुक्रं तवतनुं भजन्ति तावकानामिति किं विशिष्योच्यत इति तत्राह यत्सात्त्वता इति सात्त्वता साधुगुणयुक्ताः पुरुषाः सत्त्वं सत्त्वगुणप्रवर्तकं पुरुष इति रूपं शब्दोपस्यत तथा पुरुषशब्दवाच्यमित्यर्थः उवांति
 कामयन्त इति यद्यस्मात्समाद्विषेव च न म् यतः पुरुषरूपात् लोकोऽभयं विदति आत्मसुखमुतापिलभते तस्मादन्यदभयादिदेन यद्वा यतः सत्त्वाल्लोको रक्षितो भवति अभयमुतात्मसुखमाप्नोति अन्यदूज-
 तैर्भजाम्युतधियस्तवपादमूलं हि त्वैतदात्मच्छिदमात्मगुरोः परस्य ॥ देहाद्यपार्थमसादित्यनभिज्ञमात्रं विदेय चेत्तर्हि सर्ववर्गनीषितार्थम् ४४ सत्त्वं रजस्त-
 मइती शतवात्मबंधो मायामया स्थितिलयोदयहेतवोस्य ॥ लीलाधृता यदपि सत्त्वमयः प्रज्ञां त्यैवान्ये नृणां व्यसनमोहभियश्च याभ्याम् ४५ तस्मात्तवेह भ-
 गवन्नथ तावकानां शुक्रांतनुं स्वदयितां कुशला भजन्ति ॥ यत्सात्त्वताः पुरुषरूपमुशन्ति सत्त्वं लोको यतो भयमुतात्मसुखं चान्यत् ४६ तस्मै न भो भगवते पुरु-
 षाय भूभने विश्वाय विश्वगुरवे परदेवतायै ॥ नारायणाय ऋषये च नरोत्तमाय हंसाय संयतगिरे निगमेश्वराय ४७ यैवैव वेदवितताक्षपथैर्भ्रमद्भीः संतंस्वखेऽन-
 सुषुहृद्यपि हृक्पथेषु ॥ त्वन्मायया वृतमतिः स उ एव साक्षादद्यस्तवाखिलगुरोरुपपद्य वेदम् ४८ यद्दर्शनं निगमआत्मरहः प्रकाशं मुह्यंति यत्र कवयो जपरा-
 यतंतः ॥ तं सर्ववादविषयप्रतिरूपशीलं वंदामहे पुरुषमात्मनि गूढबोधम् ४९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे मार्कण्डेयोपाख्याने नाराय-
 णस्तवो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥

स्तमइति यद्दयं स्वरूपसुखादिहेतुर्न भवति ४६ निरंतरव्यानासमर्थस्तेषां स्तिप्रकारमाह तस्मादिति विश्वाय विश्वनाम्ने अस्य सर्वनामसंज्ञानास्ति अर्थात् रत्नात्तत्प्रेक्षणशीलत्वेन ॥ संयतगिरे मितभाषणाय
 ४७ भवत्साक्षात्कारो भवत्प्रसादापत्तौ न स्वप्रयत्नसाध्य इत्याह यस्मिन् हेवितत यः पुरुषोक्षपथैः शब्दादिभिः भ्रमद्भीर्त्वां न वेद कीदृशं वखेषु स्तं द्रियेषु असुषुप्राणे पुद्बुद्धापि हृक्पथेषु पुद्बुद्धिगवेषु एव सं-
 तनिर्दोषत्वेन वर्तमानं ज्ञापकाभावात्तज्ज्ञानं तीति नेत्याह तवेति अखिलगुरोस्तव वेदं ज्ञापकप्रमाणं उपपद्यपि सः साक्षादद्यः अदनयोग्यः विषयभोगशीलः तस्य तव मायया बंधकशक्त्या आवृतमतिः आच्छा-
 वितज्ञानस्तस्मात्स्वप्नसादेन त्वं ज्ञानं सुखमिति न्यर्थः ४८ त्वं ज्ञानस्य किमाहात्म्यं येन त्वदनुग्रहेण सर्वपापार्थस्यादिति तत्राह यद्दर्शनमिति यस्य सत्त्वदर्शनं ज्ञाननिगमे तत्त्वनिर्णायकवेदेति पादितं आत्म-
 रहः प्रकाशोयस्मात्तत्तथातत् अजपताः विष्णुपरायणाय तंतः कुतोपास्तिप्रयत्नाः कवयो यत्र परमात्मरहस्ये मुह्यन्ति इदमित्यमिति ज्ञातुं उपदेष्टुं च न शक्नुवन्ति भगवंतं वंदामहे इत्यन्वयः सर्वदा दा-
 नां सर्वं सिद्धातानां विषयाणां मतिपाद्यानां अर्थानां प्रतिरूपशीलं विरूढं स्वभावंतदुक्तान्यथास्थितस्वभावमित्यर्थः आत्मनि जीवविषये गूढबोधं जीवेनाज्ञातं स्वरूपमित्यर्थः आत्मना स्वेनेति वा ४९ ॥ इति
 श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

संस्तुतइति १ आत्मनोहरेःसमाधिनोपासनाजन्यज्ञानेनसिद्धःकृतकृत्यः २ प्रतीच्छस्वीकुरु ३ भवन्माहात्म्यप्रकटनंवरंवरपिण्यपिभगवद्दर्शनादितरोवरोऽनभीष्टोमुक्षोरितिहृदिक्त्वाप्रतिवक्ति
जितोत्पन्नि ४ यदाकांक्षापूरकंमायस्तदेवसाध्यमस्यतदभावात्पथितृणमिवेदमपिपेध्यामितित्राह वांछतीति भक्तियोगपकेनभक्त्युपासनाभ्यांपरिपाकंप्राप्तनवाक्षगोचराभूदितिशेषः ५ ननुक्तं
त्यंतथापिभवत्समाधेरंतदेवफलंनान्यदस्तीतिभातिकिमत्राह अथापीति मायाघटमानघटकशक्तिलक्षणंलोकोपकारकयथार्थज्ञानजनकत्वेनैन्द्रजालरूपज्ञानेतिभावेनाह यपेति सतःपरब्रह्मणःसर्वस्मा
त्तमिदंविशेषणंपेद तादृशीं द्रष्टुमिच्छामिनेन्द्रजालरूपज्ञानमित्यर्थः ६ सम्प्रयत्नास्मिन्तत्वाद्द्रक्ष्यसीत्युक्त्वा ७ आत्मानंस्वस्मिन् ८ किंनृणांसर्वत्रचव्याप्तंभावद्रव्यैःभनःकल्पयणुपादिद्रव्यैः अहिंसाचै

सूतउवाच ॥ संस्तुतोभगवानित्यंमार्कंडेयेनधीमता ॥ नारायणोनरसखःप्रीतआहृष्टगूढहम् १ श्रीभगवानुवाच ॥ भोभोब्रह्मर्षिवर्योसिसिद्धआत्मसमा
धिना ॥ मयिभक्त्यानपायिन्यातपःस्वाध्यायसंयमैः २ वयंतेपरितुष्टाःस्मत्त्वद्ब्रह्मतत्त्वचर्यया ॥ वरंप्रतीच्छमद्रंतेवरदेशाद्भीप्सितम् ३ ॥ ऋषिरुवाच ॥ जि
तेतेदेवदेवेशप्रपन्नातिहराच्युत ॥ वरेणैतावतालंनोयद्भवान्समदृश्यत ४ वांछंयजादयोयस्यश्रीमत्पादाब्जदर्शनम् ॥ मनसायोगपकेनसम्भवान्मेऽक्षगो
चरः ५ जथाप्यंबुजपत्राक्षपुण्यश्लोकशिसामणे ॥ ईक्षमायांययालोकःसपालोवेदसद्भिदाम् ६ सूतउवाच ॥ इतीरितोर्चितःकाममृषिणाभगवान्मुने ॥
तथेतिसम्प्रयत्नाद्बुद्ध्याश्रमभीश्वरः ७ तमेवर्चितयन्नर्थमृषिःस्वाश्रमएवसः ॥ वसन्नर्थकसोमांबुभूवायुवियदात्मसु ८ ध्यायन्सर्वत्रचहरिंभावद्रव्यै
रपूजयत् ॥ क्वचित्पूजांविस्मरभक्तिप्रसरसंभ्रुतः ९ तस्यैकदाशृगुश्रेष्ठपुष्पभद्रातटेमुनेः ॥ उपासीनस्यसंध्यायांब्रह्मन्वायुरभून्महान् १० तंचंडश
ब्दंसमुदीरयंतंबलाहकाज्ज्वलन्करालाः ॥ अक्षस्थविष्ठासुमुचुस्तडिद्भिःस्वनंतउच्चैरभिवर्षधाराः ११ ततोव्यदृश्यंतचतुःसमुद्राःसमंततःक्षमातलमाग्र
संतः ॥ समीरवेगोर्मिभिरुग्रनक्रभयानकावर्तंगभीरघोषाः १२ अंतर्बहिश्चाद्भिरभिधुभिर्धनैःशतहृदामीरुपतापितजंगम् ॥ चतुर्विधंवीक्ष्यमहामनामुनि
जलजुतांक्षमांविमनाःसमत्रसत् १३ तस्यैवमुदीक्षतउर्मिभीषणःप्रभंजनाघूर्णितवर्महार्णवः ॥ आपूर्यमाणःप्रवर्षाद्भिरंबुदैःक्षमामप्यधाद्वीपवर्षादिभिःस
मम् १४ सक्षमांतरिक्षंसदिवंसभागणेत्रैलोक्यमासीत्सहस्राद्रिराजुतम् ॥ सएकएवोर्वरितोमहामुनिर्बभ्रामविक्षिप्तजटोजटांधवत् १५ क्षुत्परीतोमक
रैस्तिमिगिलैरुपहृतोवीचिनभस्वताहतः ॥ तमस्यपारेपतितोभमद्विशोनवेदखंगांचपरिश्रमोषितः १६ क्वचिन्मग्नोमहावर्तेतरलैस्ताडितःक्वचिद् ॥
यादोभिर्भक्ष्यतेकापिस्वयमन्योन्यघातिभिः १७

रित्यर्थः क्वचित्क्वचित् विस्मरणेकारणंभक्तिप्रसरसंभ्रुतइति ९ वरदानफलंजगुपकमते तस्योति तस्याश्रमेमहान्वायुरभूत् १० तंवापुमन्वनंतरंतेबलाहकाःअभ्यभितःअक्षस्थविष्ठाः अक्षोरथा
गनीपोर्दंडस्तद्वत्स्थूलतमावर्षधारासुमुचुःतडिद्भिःसह ११ समीरवेगेनोन्नतोर्मिभिःसहउग्रनक्रैर्मयानकस्पभंकरस्यावर्तस्यगभीरागभीराघोषायेषातेतथा १२ धनैर्मैवैरभिवृष्टाभिराद्रिरुपतापितप्रप्रादि
तउभितोद्युतिमतीभिःगहहृताभस्तडिद्भिश्चोपपन्नपितंदग्भवत्कृतं क्षमामब्धजलजुतांवीक्ष्य १३ अप्यधातुछादितवांस्तस्यमुनेरुदीक्षतः १४ सदिवंस्वर्गेणसाहितं समागणंसनत्तत्रगणजडवत्बंध
वत् १५ वीचिनभस्वतावर्गवायुनाश्रमंत्यादिशोषस्यसतथा वष्टिभागुरिरह्योमितिबचनात् टाबंतोदिशाशब्दः परिश्रमोषितःदुःखसमुद्रवासी १६ तरलैस्तरंगैः १७

१८ १९ ककुदिलजतस्थले २० तस्यवटस्य २१ २२ आसेनमुखवायुनाएजतांकपमानानामलकानांवातेनमिश्रयाश्रियायुक्तं कर्णदाडिमकर्णाभरणंयस्यसतथातं ईषच्छोणाश्लिष्टा २३ पद्मगर्भ
वत्पद्मणावभांगौनेत्रांतौयस्यतंआसेरेजंत्यश्चलंत्योवल्लयस्तिर्यक्रेखास्तभिः संविग्रगंभीरानाभिर्यस्यसतथाचलमुदरंयस्यसतथा आसैजद्वलिसंविग्रनिन्ननाभिश्चलोदरश्चसतथातं दलोदरमितिवापाठः
दलवदश्चलवत्पद्मवत्तदरंयस्येति २४ धयंतंपिबंतं २५ अद्भुतभावेनाश्रयंन्नीलाचेष्टयाशंकितःसन्नपिपुरःप्रसारसमीपंगतः २६ सभागवःमार्कडेयःतावत्ततःपूर्वमेवशसितेनांतर्गच्छतासहशि
शोरैतःशरीरंमशकोयथातथाविशदित्यन्वयः तत्रोदरतिविन्यस्तमदोविश्वंक्रतस्त्रशोऽवष्टदृष्टवान्दृष्ट्वाचपुरायथाबहिर्विस्मितोमुह्यत्तथा मुह्यदित्यन्वयः अन्नमोहोनामाश्रयंनुद्धिरेवनत्वन्पथाज्ञानतथात्वेया
कीनाचीर्णपुष्पराशेर्वैयर्थ्यापत्तेरिति २७ विश्वंविशिनाष्टिं संरोदसीद्व्यादिना आश्रमवर्णवृत्तयोयास्ताश्च २८ महातिभूतानिपंचभूतानिनायुगकल्पनंयेनसतथातंकाळं अन्यार्त्तिकचिद्व्यवहारकारण
क्वचिच्छोकंक्वचिन्मोहंक्वचिहुःखंमुखंभयम् ॥ क्वचिन्मृत्युमवाप्नोतिव्याध्यादिभिरुपद्रुतः १८ अयुतायुतवर्षाणांसहस्राणिशतानिच ॥ व्यतीयुर्ध्रमतस्त
स्मिन्विष्णुमायावृतात्मनः १९ सकदाचिद्धमंस्तस्मिन्प्रथिव्याःककुदिद्विजः ॥ न्यग्रोधपोतंदृष्टोफलपल्लवशोभितम् २० प्रागुत्तरस्यांशाखायांत
स्यापिदृष्टोशिशुम् ॥ शयानंपर्णपुटकेग्रसंतंप्रभयातमः २१ महामरकतश्यामंश्रीमद्वदनपंकजम् ॥ कंबुग्रीवंमहोरस्कंसुनांसुंदरभुवम् २२ श्वासि
जदलकव्रातमिश्रश्रीकर्णदाडिमम् ॥ विह्वमाधरभासेषच्छोणायितसुधास्मितम् २३ पद्मगर्भारुणापांगंहृद्यहासावलोकनम् ॥ आसैजद्वलिसंविग्रनि
न्ननाभिचलोदरम् २४ चार्वंगुलिभ्यांपाणिभ्यामुन्नीयचरणांबुजम् ॥ मुखेनिधायविप्रेन्द्रधयंतंवीक्ष्यविस्मितः २५ तद्वर्णनाद्वीतपरिश्रमोमुदाप्रोत्फुल्ल
हृत्पद्मविलोचनांबुजः ॥ प्रहृष्टरोमाद्भुतभावंशंकितःप्रष्टुंपुरस्तंप्रसारबालकम् २६ तावच्छिशोर्वैश्वसितेनभार्गवःसांतःशरीरंमशकोयथाविशत् ॥ त
त्राम्यदोन्यस्तमचष्टकृत्स्नशोयथापुरामुह्यदतीवविस्मितः २७ संरोदसीभगणानद्रिसारान्द्रिपांसवर्षांककुभःसुरासुरान् ॥ वनानिदेशान्सरितःपुराक
रात्स्वेदान्ब्रजानाश्रमवर्णवृत्तयः २८ महातिभूतान्यथभौतिकान्यसौकालंचनानायुगकल्पकल्पनम् ॥ यत्किंचिदन्यव्यवहारकारणंददर्शविश्वंसदिवा
वभासितम् २९ हिमालयंपुष्पवहांचतानंदीनिजाश्रमंयत्रत्रुष्टानीपश्यत् ॥ विश्वंविपश्यञ्छ्वसतःशिशोर्वैबहिरिर्नस्तेन्यपतल्लयाब्धौ ३० तस्मिन्प्र
थिव्याःककुदिप्ररुढंवटंचतत्पर्णपुटेशयानम् ॥ तोकंचतत्प्रेमसुधास्मितेननिरीक्षितोपांगनिरीक्षणेन ३१ अथतंबालकंवीक्ष्यनेत्राभ्यांधिष्ठितंहृदि ॥
अभ्यगादतिसंहृष्टःपरिष्वक्तुमधोक्षजम् ३२ तावत्सभगवान्साक्षाद्योगाधीशोगुहाशयः ॥ अंतर्दधेऋषेःसद्योयथेहानीशनिर्मिता ३३ तमन्वयवटोब्रह्मन्स
लिल्ललोकसंभवम् ॥ तिरोधायिक्षणादस्यस्वाश्रमेपूर्ववत्स्थितः ३४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वादशस्कंधेभगवन्मायादर्शनंनानामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
द्वाविंशोऽध्यायः ॥ तस्माद्वाहीव सादिवसत्वेनपथार्थत्वेनैवावभासितंप्रकाशितंनमिथ्याभूतत्वेन २९ पुनःकिमभूदन्नाह विश्वमिति बहिःश्वसतःशिशोःआसेनबहिरिर्नस्तेननुजःप्रलयाब्धीन्पतत् ३०
वटंचोक्तेर्चवीक्ष्यतस्यशिशोःभ्रमसुधायाःभ्रमामृतादुद्भूतस्मितसहितेनापांगनिरीक्षणेननिरीक्षितोभूदित्यन्वयः ३१ अथतंबालकंपरिष्वक्तुमभ्यगात् ३२ अनीशेनासमर्थेननिर्मिताइहमायालक्षणा
चेष्टावयाक्षिप्रंयंतर्दधातिस्वयंमत्तथानुस्यूयार्थेनिदर्शनमिदंननुमिथ्यात्वे ३३ अंतर्हितंभगवंतमनुलोकस्यसंभ्रवोयस्मात्तत्तथा तिरोधायितिरोदितमभूत् ३४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वा
दशस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

मार्कण्डेयः पुनः किमकार्षीच्छत्कथां शृण्वतां ह गौभक्तिसमुद्वेककरीतिहाईशौनकादीनां चोच्चपरिहरति स एवमिति यः पूर्वदत्त्वाश्रमे स्थितः सः योगमायायाः अणिशिविभूतेः नैव व्यव्याप्तिरूपशक्तः प्रभा
वेन १ यस्य हरेर्मय्यामोहनशक्त्या विबुधा अज्ञानकातरा इति पदद्वयेनान्योन्यविरुद्धेन मायाशब्दो व्याख्यात इति ज्ञातव्यम् २ निवृत्तात्मानं पूर्णमनसं हरावेति नितरां धृतमनसं दं विविच्योन्नि ३
४ निभूतो ननु पूर्ण एव तपापायेवर्षाकाल ऋषीणां ब्राह्मणव्रतसमूहो यस्य स तथा पूर्वविशेषणार्थे हेतुरयं अस्पृशुनेः ५ रुद्रः प्रसिद्धिं नैवेति मोक्षमपि नेच्छति किमु तान्मायाशिषः एतदेतुमा ॥
मर्कटिगति ६ यच्चप्येवं तथापि भवत्यावचनगौरवाच्च तिष्ठामह इत्याशयेनाह अथापीति हेमवानीति एतेन साधुना मुनिना सह संकथनेन किं प्रयोजनमत्राह अयं ईति साधुना समागमः संग
तिः ७ समुपेयाय संप्राप्य अर्थसाधारणो भगवान् अकितुर्वेदसिद्ध एवेत्याशयेनाह ईशान इति अनेन श्रीहरिज्ञानमपिरुद्रप्रसादात्फलवत्स्यादित्युक्तं भवति तत्कुत इत्यत्राह ईश्वर इति श्रीमार्कण्डेयव्रतजी

सूत उवाच ॥ स एवमनुभूयेदं नारायणविनिर्मितम् ॥ वैभवं योगमायायास्तमेव शरणं ययौ १ ऋषिरुवाच ॥ प्रपन्नोऽस्म्यं ब्रिह्मलंते प्रपन्ना अभ्यदं हरे ॥ य
न्माययापि विबुधामुह्यं त्यज्ञानकातराः २ सूत उवाच ॥ तमिदं तं निभृतात्मानं वृषेण दिवि पर्यटन ॥ रुद्राण्या भगवान् रुद्रो ददर्श स्वगणैर्वृतः ३ अथो
मातमृषिर्वीक्ष्य गिरिशं समभाषत ॥ पश्येमं भगवन् विप्रं निभृतात्मेन्द्रियाशयम् ४ निभृतो न वृषिब्रातस्तपापाये यथार्णवः ॥ कुर्वस्य तपसः साक्षात्सं
द्विसिद्धिदो भवान् ५ श्रीभगवानुवाच ॥ नैवेच्छत्याशिषः कापि ब्रह्मर्षिर्मोक्षमप्युत ॥ मर्कटिपरां भगवति लब्धवान् पुरुषे व्यये ६ अथापि संवदिष्यामो
भवान् ये तेन साधुना ॥ अयं हि परमोलाभो नृणां साधुसमागमः ७ इत्युक्त्वा समुपेयाय भगवान्स सतांगतिः ॥ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वदेहिनाम् ८
तयोरागमनं साक्षादशियोर्जमदात्मनोः ॥ न वेद रुद्रधीवृत्तिरात्मानं विश्वमेव च ९ भगवांस्तदभिज्ञाय गिरिशो भगमायया ॥ आविशतद्गुहाकाशं वायुश्छि
द्रमिवेश्वरः १० आत्मन्यपि शिवं प्राप्तं तद्विर्तिमं जटाधरम् ॥ त्र्यक्षमष्टभुजं शंभुमुद्यंतमिव आस्करम् ११ व्याघ्रचर्मो वरं शूलधनुर्निष्वसि चर्मभिः ॥ अ
क्षमालां डमरुकं कपालं परशुं सह १२ विभ्राणं सह साभातं व्यचष्ट हृदिविस्मितः ॥ किमिदं कुत एवेति समाधेर्विरतो मुनिः १३ नेत्रे उन्मील्य दृष्टुं शोभयामया
गतम् ॥ रुद्रं त्रिलोकैकगुरुं नाम शिरसामुनिः १४ तस्मै स पर्याव्य दधात्स गणाय सहो मया ॥ स्वागता स न पाद्यार्घ्यं गंधस्रग्धूपदीपैः १५ आहवात्मानुभा
वेन पूर्णकामस्य ते विभो ॥ करवामकिमीशानयेनेदं निर्वृतं जगत् १६ नमः शिवाय शान्ताय सत्त्वाय प्रमृडाय च ॥ रजोजुषेऽप्यघोराय नमस्तुभ्यं तमोजुषे १७

वानां शिवाधीनत्वेन तत्तद्विद्यसाध्यस्य ज्ञानस्यापि तत्प्रसादापचत्वं युक्तम् ८ तदामुनिना किमकरीति तत्राह तयोरेति अहंकाररूपेण जगदात्मनोरेति अज्ञानेनिकारणमत्राह रुद्रधीवृत्ति
रिति धीपूर्वकत्वादिन्द्रियवृत्तेस्तद्रोषेस्तद्विपरोधो युक्त इति रुद्रधीवृत्तिरित्युक्तं आत्मानं स्वविश्वं पुरोर्वात्सर्वम् ९ योगमायायाः अणिमादियोगसामर्थ्येन छिद्रो मरूपादिषु विरम् १० न केवलं बहिरे
व आत्मनि विस्वस्मिन् ११ इषु पुक्तं यनुष्य अस्मिन् चर्मचतानि तैर्युक्तं करे डमरुकं अणुवरंतं तु पूर्वाहं चर्मपि न द्रमुसं दारुवाचम् १२ व्यचष्ट अत्रापत् १३ सह उभया सोपायं विदित्यादेः १४
१५ पूर्णकामत्वं व्यनक्ति येन त्वया जगन्निवृत्तं भवति १६ सत्त्वाय पराक्रमयुक्ताय सद्गुणशरणं वाति गच्छतीति सत्त्वस्तस्मै वा प्रमृडाय प्रकृष्टपात्राय तत्तद्गुणयोग्यतां नुसारं परब्राह्मणसत्त्वादिगुणप्र
वर्तकत्वात् सत्त्वप्रजोजुष इत्युक्तम् १७

ननुविध्यादिवर्तितानां भवतां धर्माचरणानां तेजःश्रुतिः स्यादित्यत्राह नेति वृत्तिस्तु ग्रंथसंदर्भे इति वचनात्स्वमायामयवृत्तिभिः स्वेच्छया कृतावृत्तिर्धर्मां तैतथातैः श्रुतवादिभिर्विवृतेनैतावता कर्मणा भगवतोनुभावः प्रभावो न प्रदुष्येत प्रदुष्टो न भवति कुहकैरिन्द्रजालव्यापारेर्मायिनोनुभावः निश्चयो यथा तथेति ३० प्रकारांतरेण दोषाभावं शक्तिं सृष्टेति यां भगवान्मनसा स्वेच्छया इदं दिव्यं सृष्ट्वा तयां पितृपेषांतः प्रविश्य दर्शनादि कुर्वद्भिर्गुणैरिन्द्रियैरहं कर्तते निरूप्य जीवइवाभातीत्येतावता जीववत्प्रदुष्टो न भवति कथमिदं स्वप्रदृग्भगवदिच्छया द्रोधेयं मानसवासनया करितुरगादि पदार्थान् सृष्ट्वा यथा तद्वदेव लोको न भवति ३१ तस्मै भगवते न मङ्गल्यन्वयः त्रयः सत्त्वाद्योगुणायस्य सत्ताया तस्मै गुणित्वं दोषत्वेन व्यासं दृष्ट्वा दत्राह केवलयेति निर्दोषाय निर्दोषत्वं मुक्तस्याप्यस्तीति तत्राह अद्वितीयापेति मुक्तनिर्दोषत्वं हरेरप्रसादाय च न हरेस्तथा तस्य समाधिकशून्यत्वात् कथमयमर्थः संपद्यत इत्यत्राह गुरव इति ब्रह्मादीनां स्वात्परहस्योपदेष्टृत्वेन गुरुत्वात्तेषां सिद्ध इत्यर्थः निराकारस्योपदेष्टृत्वं कथं द्यत इति तत्राह ब्रह्मेति ज्ञानादिगुणाकाराय बृहत्तो ज्ञास्मिन् गुणा इति श्रुतावस्मिन्निति वचनादाकारः सिद्ध इति ३२ यत एव निरूप्यमाणे हरेरधिकः समो वा नास्ति सर्वप्रेष्ठश्चातस्तद्गतिर्मंतरेण

नैतावता मगधतः स्वमायामयवृत्तिभिः ॥ प्रदुष्येतानुभावस्ते मायिनः कुहकैर्यथा ३० सृष्टेदं मनसा विभ्वं स्वात्मनानुप्रविश्यः ॥ गुणैः कुर्वद्भिराभातिकर्तैर्वरप्रदृग् यथा ३१ तस्मै नमो भगवतो त्रिगुणाय गुणात्मने ॥ केवलायाद्वितीयाय गुरवे ब्रह्ममूर्तये ३२ कंठ्येऽतः परं भूमन्वरं त्वद्वददर्शनात् ॥ यददर्शनात् पूर्णकामः सत्यकामः पुमान्मवेद ३३ वरमेतं वृणेत्यापि पूर्णकामाभिवर्षणात् ॥ भगवत्यच्युते भक्तिं तत्परोषु तथा त्वयि ३४ सूत उवाच ॥ इत्यर्थे तोमि श्रुतश्च मुनिना सूक्तया गिरा ॥ तमाह भगवाच्छर्षः शर्वया चाभिनंदितः ३५ कामस्तेम हर्षे सत्यो भक्तिमांस्त्वमघोक्षजे ॥ आकल्पांतं यशः पुण्यमजरामस्ता तथा ३६ ज्ञानं त्रैकालिकं ब्रह्मन्विज्ञानं चाविराकिमत् ॥ ब्रह्मवर्चस्विताभूयात्पुराणाचार्यतास्तुते ३७ सूत उवाच ॥ एवं वरान्समुनयेदत्वागात् त्र्यक्ष ईश्वरः ॥ देवैस्तत्कर्म कथयन्ननुभूतं पुरा मुना ३८ सोऽप्यवाप्तमहायोगमहिमाभार्गवोत्तमः ॥ विचरत्यधुनाप्यद्वाहरावेकांतांगतः ३९ अनुवर्णितमेतत्ते मार्कण्डेयस्य धीमतः ॥ अनुभूतं भगवतो मायावैभवमद्भुतम् ४० एतत्केचिद्विद्वांसो मायाप्रसूतिमात्मनः ॥ अनाद्यावर्तिनं नृणां कादाचित्कं प्रचक्षते ४१

त्वत्परकर्म्यं कंठ्यं वृणे वरं वरेण्यं दर्शनं ज्ञानं यस्य सत्ताया तस्माद् एतदेवाह यददर्शनाच्चेनोपदिष्टज्ञानाद्वा पुमान् पूर्णकामः स्यात् अतएव सत्यकामश्च ३३ यददर्शनात् पूर्णकामत्वे वरं वृणीष्येति मद्भुतं व्यर्थं प्रमुदित्वा शंकीत्याह वरमिति यद्यपि वरो न प्रार्थनीयस्तथापि त्वज्जनसाफल्यार्थं यत्तं वरं वृणे पूर्णकामाभिवर्षणादिति शेषः कोसौ वर इति तत्राह भगवतीति तत्परोषु तद्भक्त्येष्टत्वाच्च ३४ शर्वया पार्वत्या सह ३५ त्वं अघोक्षजे भक्तिमान्मुपादितिशेषः आकल्पांतं पुण्यं यशो जारामरणात्ताचभूयात्तवेति शेषः ३६ किंच वरांतरं च स्यादित्याह ज्ञानमिति ३७ अमुना मार्कण्डेयेन ३८ अवाममहायोगमहिमा प्राप्तमहाज्ञानमहिमा प्राप्तमहाणिमादियोगमहिमावा एकांततां निपत भक्तताम् ३९ ज्ञानवतो मार्कण्डेयस्य देवदत्तनुभूतं हरेर्मायावैभवं तेनुवर्णितमेतन्नृणां मध्ये केचिद्विद्वांस आत्मनो हरेर्मायाप्रसूतित्वा मध्ये विस्तारं कादाचित्कं प्रचक्षते । अकाले पदं शिवत्वेन कादाचित्कं किं न स्यादत्राह अनादीति अनादिकालवर्तिनं ननु तत्तं यद्गोपसंहरति अनुवर्णितमिति मार्कण्डेयस्यैतच्चरितं तेनुवर्णितं किं तच्च रित्यत्राह अनुभूतमिति ४० ४१

वि० अ०

९

१६

इतोप्येतच्छब्दमिति फलमाह पश्यति अनुभावेन भावितं सर्वद्वितीयं तयोः रूपयोः श्रावयितुं श्रोत्रोः कर्मांशपसंसृतिः कर्मणामाशयः स्थानदेहस्तन्मित्रसंसारो भवेदिति स्वरूपनाशश्चोच्यते अथ श्रीहरिभक्ति
 मुख्यहेतुरतोऽप्युतांभक्तिमित्याह ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां नवमाध्यायः ॥ ९ ॥ स्थूलमतीनामुपासनार्थं पुरुषरूपस्य हरेर्यजनप्रकारं वदन्त्यस्मिन् अध्याये सशतद्विभुत्सयाशौ
 नकः पृच्छति अथेति बुद्धिसन्निहितत्वादिममित्युक्तं समस्ततंत्राद्वांते सर्वपंचरात्रतंत्रलक्षणशालोकोत्सिद्धांते उक्तं पद्मागवतं भगवद्विषयं तत्त्वद्वेचीति १ तान्त्रिकाः श्रीनारायणपूजाविधायकशास्त्रपटवः
 श्रियः पतेः पत्युः प्रयोगकृतेः प्राबल्यादिसंज्ञावैकल्यकाइति बोद्धव्यं परिचर्यायां पूजायां यैर्मन्त्रादिपदार्थैः अंगोपांगायुधाकल्पं अंगानि पादादीनि उपागानि गरुडादीनि कल्पयत्याकल्पनाभरणकोस्तुभादि
 २ तान्पदार्थान् क्रियापांगं पूजालक्षणं बुभुत्सतां ज्ञातुकामानां क्रियानैपुण्येन क्रियापटुत्वेन अमर्त्यतां मरणराहित्यं मुक्तपारुष्यं ३ वेदागमतंत्राभ्यावेदाख्यपागमेतंत्रशास्त्रेण च पञ्चजादिभिराचार्यैः
 मतिपादितायास्तविभूतीः ४ मायामकृतिः आदिशब्देन महदहंकारप्रणासिपंचभूतानि च दृष्टान्ते विकारा इन्द्रियादयः विराट् ब्रह्मांडं सचित्केचेतनसहितेयस्मिन् ब्रह्मांडे भुवस्तत्रयं दृश्यते ५ एतद्ब्रह्मांडं
 य एवमेतद्भृगुवर्यवर्णितं रथांगपाणे रनुभावभावितम् ॥ संश्रावयेत्संशृणुयादुतोभयोस्तयोर्न कर्मांशयसंसृतिर्भवेत् ४२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादश
 स्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ शौनक उवाच ॥ अथेममर्थं पृच्छामो भवंतं बहु वित्तमम् ॥ समस्ततंत्राद्वांते भवान् भागवततत्त्वविन् १ तान्त्रिकाः परिचर्यायां के
 शवस्य श्रियः पतेः ॥ अंगोपांगायुधाकल्पं कल्पयंतियथैव यैः २ तान्नो वर्णय भद्रं ते क्रियायोगं बुभुत्सताम् ॥ येन क्रियानैपुणे नमस्त्यौ यायादमर्त्यताम् ३ सू
 त उवाच ॥ नमस्कृत्वा गुरुन्वक्ष्ये विभूती वैष्णवी रापि ॥ यावेदागमतंत्राभ्यामाचार्यैः पञ्चजादिभिः ४ मायाद्यैर्न वभिस्तत्त्वैः सविकारैरयं विराट् ॥ निर्भि
 तो दृश्यते यस्मिन् सचित्के भुवनत्रयम् ५ एतद्द्वैपैरुषं रूपं भूपादौ द्यौः शिरो नभः ॥ नाभिः सूर्योऽक्षिणी नासे वायुः कर्णौ दिशः प्रभोः ६ प्रजापतिः प्रजननमपा
 नो मृत्युरीशितुः ॥ तद्वाहवोलोकपालामनश्चंद्रो भुवो र्यमः ७ लज्जोत्तरो घरो लोभोऽपुतिर्ज्योः त्वास्मयो भ्रमः ॥ रोमाणि भूरुहा भूमेमेवाः पुरुषमूर्धजाः ८
 यावानयं स पुरुषो यावत्यासं स्थयामितः ॥ तावानसावपि महान् पुरुषोलोकसंस्थया ९ कौस्तुभव्यपदेशेन स्वात्मज्योतिर्विभर्त्यजः ॥ तत्प्रभा व्यापिनी
 साक्षात् श्रीवत्ससुरसा विभुः १० स्वमायां वनमालाख्यानानां गुणमर्यादयत् ॥ वासश्छंदो मयं पीतं ब्रह्मसूत्रं त्रिवृत्स्वरम् ११ विभर्ति सांख्ययोगं च देवो
 मकरकुण्डले ॥ मौलिपदं पारमेष्ठ्यं सर्वलोकनमस्कृतम् १२ अव्याकृतमनं तारुण्यमासनं यदाधिष्ठितम् ॥ धर्मज्ञानादिभिर्गुणैस्तत्त्वपद्ममिहोच्यते १३
 ओजः सहो बल युतं मुख्यतत्त्वं गदां दधत् ॥ अपांतत्वं दवरं तेजस्तत्त्वं सुदर्शनम् १४

पौरुषं रूपं पुरुषसन्निधानयोग्यमिति माहुर्यं यैर्गादिकं कल्पयंति तानाह भूरिति अत्र विवरणपूर्वद्वंद्वं ६ प्रजापतिर्दशः प्रजननमुपस्थ ७ उत्तरोऽलोभः लज्जा अधरोऽपुतिः स्वरूपकांतिः ज्योत्स्ना
 भ्रमोऽभ्रोतिः स्मयोऽर्धविशेषः एतावती अंगकल्पना ८ सोऽप्यपुरुषः ब्रह्मांडाख्यः लोकसंस्थया यावत्यासं स्थयामितः परिमितो सोऽमहान् पुरुषस्तदंतरयपुरुषो भगवानपितावान् तावत्परिमाणोऽपेक्षः ९ उपा
 गान्याह कौस्तुभेति अजो विष्णुः स्वात्मज्योतिः ज्योतिः स्वरूपः यद्वा स्वार्थी न ब्रह्माख्य ज्योतिः श्रीरित्यध्याहार्यसाक्षाच्छ्रीस्तस्य श्रीवत्सस्य प्रभा व्यापिनी तितत्प्रभा व्यापिनी तिताह संश्रीवत्ससुरसा विभ
 र्ति १० स्वमायां श्रियं नाना वर्णं गुणमयीं छंदो मयं वेदस्वरूपं त्रिवृत्त्रिजगतीत्येकस्वरं प्रणव लक्षणं ब्रह्मसूत्रं दधत् ११ सांख्यज्ञानयोगं कर्मण एतद्व्याख्ये मकरकुण्डले पारमेष्ठ्यं च दस्थानं मौलिं किरीटम्
 १२ यदाधिष्ठितमासनं पीठं तदं तारुण्यं अय्याकृतं विकाररहितं सत्त्वसत्त्वगुणाभिमानिनी श्रीः पद्मम् १३ मुख्यतत्त्वं मुख्यभागं रूपं गदां दधत् १४

नमोनिभमाकाशवलीलवर्णनमस्तत्त्वं रूपमसिन्दु कंतमोमयंतमो गुणवदाच्छादनकरं चर्मदधत् पुण्यकर्मस्वरूपेऽपुधीच १५ अस्यहरेः स्यंदनमाकृतिः पृथिवीस्याभिव्यक्तिः तन्मात्राणिशब्दा
दीनि इन्द्रियार्थाः कर्मैन्द्रियविषयाः क्रियामताः विसर्गादीनकर्मणिज्ञातव्यानि १६ देवयजनं हरेः पूजास्थानं चक्राज्जादिकं मंडल आत्मनः परमात्मनः सकाशात्संस्कारः शरीरशुद्धिर्दीक्षादीन्प्रा
हिदेहशुद्धिः भगवतः परिचर्या आत्मनः स्वस्यदुरितक्षयः पापनाशनं १७ भगवान्पूज्यः भगवद्वत्तामाभगवद्वत्स्वरूपेऽप्यर्थादिगुणस्वरूपइत्यर्थः धर्मयशआख्येचामरव्यजने १८ निज
धामतद्वैकुण्ठं तदभिमानिदेवता आतपत्रं तद्वैकुण्ठं निजधामाकृतोभयम् १९ साक्षादनपायिनी नित्याविद्यागिनी श्रीहरेरात्मभूता धेदेहानाय विष्वक्सेनः पार्षदाविषो विदितः तं
त्रमूर्तिः तं नम्रं थाभिमानि २० अष्टौ नंदादयो द्वाः स्थाः हरेः णिमाद्या गुणास्तदाश्रिताः मूर्तिव्यूहे मूर्तिस्थापनेवासुदेवः संकर्षणमनुजो निरुद्धः स्वयमभिधीयते २१ सभगवानेव विश्वादिशब्दवाच्यइतिभाष्यते अ
र्थेन्द्रियाशयज्ञानैः वृत्तिभिः अर्थज्ञानलक्षणवृत्त्याज्जादवस्थया विश्वः मनोऽर्थाद्विपगतवासनालक्षणज्ञानवृत्त्या स्वप्रावस्थया तैजसः आशयः सुषुप्तिस्तदवस्थानालक्षणवृत्त्या वर्तमानः प्रातः एतावतं का
लं सुखमस्वाप्स्यत्यनुभवत् किमेतेभिन्ना इत्यत्राह तत्तद्विदिततो व्याप्नोऽपरिच्छिन्नइत्यर्थः बहुत्वसंख्यामात्रयोगित्वं न तु यिषोभिन्नत्वम् २२ अगादिकथनस्योपयोगमाह अंगेति अंगा

नमोनिभनमस्तत्त्वमसिं चर्मतमोमयम् ॥ कालरूपंधनुः शार्ङ्गं तथा कर्ममयेषुधी १५ इन्द्रियाणि शरानाहुराकृतिरस्यस्यंदनम् ॥ तन्मात्राण्यस्याभिव्य
क्तिरिन्द्रियार्थाः क्रियामताः १६ मंडलं देवयजनं दीक्षा संस्कार आत्मनः ॥ परिचर्या भगवत आत्मनोदुरितक्षयः १७ भगवान्भगवद्वत्तामालीलाकमल
मुद्रहत् ॥ धर्मयशश्च भगवान्चामरव्यजनेभजत् १८ आतपत्रं तद्वैकुण्ठं निजधामाकृतोभयम् ॥ त्रिवेदेः सुषुप्तिर्योज्यवहति पूरुषम् १९ अनपायिनी
भगवती श्रीसाक्षादात्मनो हरेः ॥ विष्वक्सेनस्तंत्रमूर्तिर्विदितः पार्षदाधिपः २० नंदादयो द्वाः स्थाः श्रुतेः णिमाद्या हरेर्गुणाः ॥ वासुदेवसंकर्षणः प्रद्युम्नः
पुरुषस्वयम् ॥ अनिरुद्ध इति ब्रह्ममूर्तिव्यूहेभिधीयते २१ सविश्वतैजसप्राज्ञतुरीयइति वृत्तिभिः ॥ अर्थेन्द्रियाशयज्ञानैर्भगवान्भाष्यते ततः २२ अं
गोपांगा युधाकल्पेर्भगवांस्तच्चतुष्टयम् ॥ बिभर्ति स्म चतुर्मूर्तिर्भगवान्हरीश्वरः २३ द्विजवृषभसपन्नह्ययोनिः स्वयं दृक्स्वमहिमपरिपूर्णमायुषाद्यः स्व
यैतत् ॥ रुजतिहरति पातीत्याख्ययानावृताक्षो विस्मजत इव निरुक्तस्तत्परैरात्मलभ्यः २४

विशद्ववाच्यवासुदेवाचार्यैर्भगवान्पूज्यइत्येतदर्थं तेन कथनमित्यर्थः अंगादिचतुष्टयस्यापि हरेर्विधाधारइत्याह तदिति चतुर्मूर्तिर्भगवानंगद्विचतुष्टयं विभक्तिं तत्राये विभागः अगात्पद्माः वासुदेवाद्याः
स्वयमुपांगादिषु ब्रह्मादिषु संनिहितत्वेन पूजाकाले तथा स्मरणार्थं स्मृत्युक्तं भगवान्वसिष्ठश्च न्यतमोनेत्याह हरिरिति हरिरपि पुरंदराच न्यतमः किं न स्यादित्यत उक्तमिष्वरइति सोपि सदाशिवः स्यादइ
उक्तं चतुर्मूर्तिरिति सोऽष्टमूर्तिरिति मसिद्धः २३ यद्वैवातवेचंत देवान्पुरुषरूपेणोच्यते तस्मादिदं मुमुक्षुभिः श्रद्धया पोष्यमिति श्लोकद्वयेनाह द्विजवृषभेति हे द्विजवृषभ तत्परैस्तद्रक्तैः आत्मलभ्यः
आत्मानि मनसिलभ्यः प्रकाशयोभवति यद्वा तमनैव स्वानुग्रहेणैव लभ्यः प्राप्यः यथैवैष वृणुते तेन लभ्यइति श्रुतेः किलक्षणकः कोऽप्यपुरुषइति तत्राह माययोति स्वयमाययास्वेच्छयैव सज्जतीत्याद्याहृदयानि
रुक्तं कर्मसृजतीति सृष्टाहरतीति हरः पातीति पाता सृष्टापातात्तथैवाचानिखिलस्यैकएववित्यादेः अत्रार्क्यमाणं तत्राह ब्रह्मेति ब्रह्मेवादिशब्दराशिर्पोनिज्ञांति कारणं यस्य सत्तथा वेदादिशब्दराशिर्
स्मिन्नर्थे मानमित्यर्थः चतुर्मुसस्यापि सृष्ट्यादिकर्तृत्वस्य प्रमितत्वात्कार्यहरेरेवेति निश्चायते ब्रह्मादेवानां प्रथमः संभवो वेति श्रुतिरित्यतोवाह ब्रह्माति ब्रह्मणश्चतुर्मुसस्य पोनिः कारणं योज्ञापयति पाती
ति श्रुतेः लोकवत्परोपदेशनकर्मणि न प्रवर्तते किंतु स्वच्छः ब्रह्मेनेत्याशयेनाह स्वयं दृग्मिति स्वयंभूतज्ञानत्वेपि कर्मण्यपेक्षा विनाभूतं दृष्टमत्राह स्वमहिमेने स्वमहिम्नादि श्रुतेः स्वयंभूतज्ञानस्य यजोयज्ञानस्य

मेघाधारपैनेवहरेर्ज्ञानस्यापितस्यादित्यत्राह अनावृताक्षइति आवरणरहितदृष्टिः कथं प्रकाशयतइत्यत्राह विसृजतइति स्रष्टाः भित्तुपासमानस्याविधिं कृतइति प्रकाशयते संसारमिति ज्ञानदत्तः तंदर-
 तीव रक्षतीव इतरस्य उपलक्षणमेतत् धाम्यानुगुणानुपसंहृत्यो गस्तेतत्तदुगतत्वेन प्रकाशयतइति २४ श्रीकृष्णकृष्णोऽपुक्तार्थः २५ एवमुपास्ति कुर्वतः फलमाह यदामि ते कल्पेतेषां सहापुरुषलक्षणं
 जपतिसंज्ञाद्विषयगुहायां शेतइति द्विषयगुहाशयं ब्रह्मज्ञानमिति कुशेशयमिति वत् ॥ २६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ सर्वोपास्यत्वेऽप्या-
 दिन्यरथस्यैव हरेर्ब्रह्मस्यैर्विशेषत उपोस्तिः कर्तव्येति तत्स्थितिप्रकारं कथयत्यस्मिन्नध्याये तत्र शौनकः पृच्छति शुक्राति शुक्रो भगवान्विष्णुराताय पृथङ्नामरूपादिसप्तको गणो मासिमासिना नामानं
 सूर्यभगवतं निषेवमाणः सौरोः सूर्यस्य विद्यमाने स्य दने रपे नानावसति सत्ता अन्ये च क्रययोगं धर्वाप्सरसो मागा इत्यादि पंचमस्कंधे यदाह १ तदा तेषां पृथङ्नामानि पृथक् कर्माणि चानुक्तान्यतः भदधाना-
 नानोऽस्माकं तानि ब्रूहीत्यन्वयः सूर्यात्मनः सूर्यात्तर्षाग्निहोरे व्यूहं स्थितिं विशेषं च वद सूर्यात्मनो हरेः परितः स्थितं तेषां व्यूहं पृथक् पृथगिति शेष इति वा २ अयं कल्पो हरेर्बुद्धिपूर्वमणीतत्वात् न मिथ्या भूत-
 इति भावेनाह अनादीति लोकं तत्र पतिव्यापारपतीतिलोकं तत्रो लोकप्रवृत्तिहेतुरयं सूर्यादिः लोकेषु परिवर्तते उदयादिनिमित्तं व्यापाराय उदयादिकं गच्छतीत्यर्थः कीदृशः सर्वदेहिनामात्म-

श्रीकृष्णकृष्णसस्रवृष्णिवृषावनिधुग्राजन्यवंशदहनानपवर्गवीर्य ॥ गोविंदगोब्रजसुरार्तिहरावतारतीर्थश्रवःश्रवणमंगलपाहिभृत्यान् २५ यद्दंकल्पउ-
 त्यायमहापुष्पलक्षणम् ॥ तक्षितः प्रयतो जम्बाब्रह्मवेदगुहाशयम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ शौनकाउ-
 वाच ॥ शुक्रो यदा भगवान्विष्णुराताय पृच्छते ॥ सौरो गणो मासिमासिना नामानावसति सप्तकः १ तेषां नामानि कर्माणि नियुक्तानामधीश्वरैः ॥ ब्रूहि नः श्रद्धा-
 नानां व्यूहं सूर्यात्मनो हरेः २ सूत उवाच ॥ अनाद्यविद्यया विष्णोरात्मनः सर्वदेहिनाम् ॥ निर्मितोलोकं तत्रोयं लोकेषु परिवर्तते ३ एक एव हि लोकानां सूर्य आ-
 त्मादिकृद्धारिः ॥ सर्ववेदक्रियामूलमृषिभिर्बहुधोदितः ४ कालो देशः क्रियाकर्ता कारणं कार्यमागमः ॥ द्रव्यं फलमिति ब्रह्मब्रवधोको जयाहरिः ५ मन्वादि-
 षु द्वादशसु भगवान्कालरूपधृक् ॥ लोकं तत्रायचरति पृथक् द्वादशभिर्गुणैः ६

नो विष्णोः अनाद्यविद्यया कारणशून्येच्छयानि निर्मितः सूर्यावेन्द्रमसौघातायथा पूर्वमकल्पयदिति श्रुतेः ३ सरतीति सूर्य इति सूरिमाप्यत्वात् सूर्य इति तच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तं स्य तदेकाधीनत्वात् मुख्य-
 कर्ता हरिः एक एवेत्याह एक एवेति लोकानामुभयेषां आत्मा सूर्य आत्मा जगतस्तस्युपश्रुतिश्रुतिः दिनस्यादिकृतकृतीच्छेदन इति धातोर्दिनादिच्छित् अस्तकतोच प्रातरुत्थायाय संस्था मुपासीति
 ति श्रुतेः सर्ववेदोक्तक्रियामूलमप्यमृषिभिर्बहुधोदितः उदितमिति पाठे तत्स्वरूपं नानात्वेन कथितं अत्र द्वादशसूर्येष्वेकः स्वयं हरिरन्यत्रातर्षाभित्वेनेति विशेषः ४ नानात्वमुपपादयति का-
 ल इति अजयामापायानाच विषयानवधोक्तः कालः प्रातरादिः देशः समादिः क्रिया अनुष्ठानं कर्ता ब्राह्मणादिः कारणं मित्रं कार्यं देहः द्रव्यं चर्वादि भूतपंचकं वा आगमो वेदादिशास्त्रं फलं स्वर्गा-
 दि कालादिपुष्टित्वा तत्कर्मकारकत्वेन कालादिशब्दवाच्यत्वेन नवधा हरिरुक्तः इति ज्ञातव्यम् ५ एक एव हरिः सर्वप्रेरयतीत्युक्तं तत्प्रकारं दर्शयति मन्वादिष्विति कालरूपधृक् भगवान् लोकं तत्रायचरति
 व्यापारमन्वादिषु चैत्रादिषु द्वादशसु मासेषु द्वादशभिर्गुणैर्द्वादशविधकालगुणैः पृथक् पृथक् चरतीत्यन्वयः ६

इदानीं तेषां नामान्याह धातेत्यादिना धातास्यः कृतस्थलीअप्सराः हेतीराक्षसः वासुकिर्नागः रथकृत्तक्षा पुलस्त्यः ऋषिः तुंबुरुर्गंधर्वः अमीधाम्नादयो यधुमासंनयंति ते उक्ता क्रियाप्रवर्तकत्वेन तान्यासमतिपारयंति ७ अर्थमास्यैः पुलहोऋषिः अथौजाः तक्षा ग्रहेतीराक्षसः पुंजकस्थलीअप्सराः नारदो गंधर्वः कच्छनीरोनागः एते माधवमासाधिपतिमाधवनामानंनयंति शरणाग्राप्योपास ते एवमुत्तरत्रायानुसंधेयं ८ मित्रः सूर्यः अत्रिः ऋषिः पौरुषेयोराक्षसः तक्षकोनागः येन काप्सराः हाहा गंधर्वः रथस्वनस्तक्षा ९ वसिष्ठऋषिः वरुणः सूर्यः रंभाप्सराः सहज्योराक्षसः हूहर्गंधर्वः शुक्रोनागः चित्रस्वनस्तक्षा १० इंद्रः सूर्यः विश्वावसुर्गंधर्वः स्रोतातक्षा एलापत्रोनागः अंगिराऋषिः प्रम्लोचाप्सराः स्वयोनोनामराक्षसः ११ विवस्वानादित्यः उग्रसेनो गंधर्वः व्याघ्रोराक्षसः आसारगणस्तक्षा भृगुऋषिः अनुम्लोचाप्सराः शंसपालोनागः १२ पूषा आदित्यः धनंजयोनागः वातोराक्षसः सुषेणस्तक्षा मुरुचिर्गंधर्वः धृताच्यप्सराः गौतमोऋषिः १३ ऋतुरप्सराः वर्चा गंधर्वः भरद्वाजऋषिः पर्जन्य आदित्यः सेनजित्तक्षा विश्वोराक्षसः ऐरावतोनागः १४ अंशुरादित्यः कश्यपऋषिः ताक्ष्यस्तक्षा धृतसनो गंधर्वः उर्वशीअप्सराः विद्युच्छंक्रः राक्षसः महाशंसो धाताकृतस्थलीहेतिर्वासुकीरथकृन्मुने ॥ पुलस्त्यस्तुंबुरु रिति मधुमासंनयंत्यमी ७ अर्थमापुलहो यौजाः प्रहेतिः पुंजकस्थली ॥ नारदः कच्छनीर श्वनयंत्येते स्म माधवम् ८ मित्रो अत्रिः पौरुषेयो रथकृत् कोमेन काहाहा ॥ रथस्वन इति ह्येतेशु क्रमां संनयंत्यमी ९ वसिष्ठो वरुणो रंभा सहज्यस्तथा हूहः ॥ शुक्रश्चित्रस्वनश्चैव शुचिं मासंनयंत्यमी १० इंद्रो विश्वावसुः स्रोता एलापत्रस्तथांगिराः ॥ प्रम्लोचाराक्षसः स्वयोनो भोमासंनयंत्यमी ११ विवस्वानुग्रसे नश्च व्याघ्र आसारगोभृगुः ॥ अनुम्लोचा शंसपालो नभस्याख्यं नयंत्यमी १२ पूषा धनंजयो वातः सुषेणः मुरुचिस्तथा ॥ धृताची गौतमश्चेति तेषां मासंनयं त्यमी १३ ऋतुर्वर्चा भरद्वाजः पर्जन्यः सेनजित्तथा ॥ विश्वे ऐरावतश्चैव तर्पस्याख्यं नयंत्यमी १४ अथांशुः कश्यपस्तार्क्ष्यो धृतसेनस्तथोर्वशी ॥ विद्युच्छंक्रमुद्राशंसः संहोमासंनयंत्यमी १५ भगः स्फूर्जो रिरिष्टनेमि रूणजायुश्चर्मचमः ॥ कर्कोटकः पूर्वचित्तिः संहस्याख्यं नयंत्यमी १६ त्वष्टा ऋची कतनयः कंबलश्चेति लोत्तमा ॥ ब्रह्मरातो यशतजिह्वतराष्ट्रं वैभराः १७ विष्णुरश्वतरो रंभा सूर्यवर्चो श्वसत्यकौ ॥ विश्वामित्रमुखा एतर्ज्जमासंनयंत्यमी १८ एता भगवतो विष्णोरादित्यस्य विभूतयः ॥ स्मरतां संध्यो नृणां हरंत्यं होदिनेदिने १९ द्वादशस्वपिमासे षु देवोसौ षड्भिरस्य वै ॥ चरन्समंतात्तनुते परत्रेह च स न्मतिम् २० सामर्ग्यजुर्भिस्तल्लिगैर्ऋषयः संस्तुवंत्यमुम् ॥ गंधर्वास्तंप्रगायंति नृत्यंत्यप्सरसाग्रतः २१

नामः १५ भग आदित्यः स्फूर्जोराक्षसः अरिष्टनेमिऋषिः ऊर्णो गंधर्वः आपुस्तक्षा कर्कोटकोनागः पूर्वचित्तिरप्सराः १६ त्वष्टा आदित्यः ऋची कतनयोराक्षसः कंबलाख्योनागः तिलोत्तामा प्सराः ब्रह्मरातऋषिः शतजित्तक्षा धृतराष्ट्रो गंधर्वः षड्विंशतीति इषंभराः इषमासप्रणेता रत्नार्थः १७ विष्णुरादित्यः अश्वतरोनागः रंभाप्सराः सूर्यवर्चो गंधर्वः अश्वोराक्षसः सत्यकस्तक्षा विश्वामित्रऋषिः १८ उपसंदरश्चेतः कश्चनमयोजनमाह एता इति आदित्यातिथ्योमिणोदरेः ध्येयः सदा सवितुर्मंडलमध्यवर्ती इति वचनमत्र प्रमाणं १९ एतदभिप्रेत्य पुनरपिलोकद्वयोपभोग्य कलमाह द्वादशसंनयंति द्वादशसमासेषु षड्भिर्गणैर्धात्रीनादीनृतेषु संख्यामुपगतेः सहस्रमंताच्चरन् देवोस्य सेवकस्येह परत्र लोके च सन्मतिनिर्दुःखस्वानंदानुभवलक्षणान्तनुते यथायोग्यं विस्तृत्य ददातीत्यर्थः २० इदानीं तेषां कर्मण्याह सायेति सामर्ग्यजुर्भिस्तल्लिगैस्तल्लक्षणैस्तत्तत्स्वगमकैर्वाक्यैर्विजृम्भितसम्यग्विजयंति ग्रामण्यस्तक्षणा नैर्ऋताराक्षसाः २१

१ चैत्र । २ वैशाख । ३ ज्येष्ठ । ४ आषाढ । ५ श्रावण । ६ भाद्रपद । ७ मार्ग । ८ फाल्गुन । ९ मार्गशीर्ष । १० पुष्यमास । ११ अश्विनमास । १२ कार्तिकमास । मासक्रमानुलंबनं कौर्मोक्तदिश ।

२१ एवं गणनमन्तरेणान्वेषितं त्वयाह वालखिल्याइति २१ अघ्यायार्थमुपसंहरति एवमिति तपतिश्रावतयति २४ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां एकादशोऽध्यायः ॥११॥ उपसंहारमुखेनानुसंधातुं द्वादशस्कंधात्मकं भागवतार्थसंक्षिप्य कथयत्यस्मिन्नध्याये एतद्ब्रह्म इत्यादिना एताद्विष्णोश्चरितं तद्ब्रह्म कथ्यते हेतुमाह भवद्विरिति प्रश्नोति विस्मयसूचयति नराणां भित्तिनराणां मध्ये सत्तां पुरुषाणां मध्ये श्रोतुमुचितं अनेनाधिकारसामर्थ्यसूचितं १ २ श्रोतव्यार्थं मुख्यहेतुमाह अत्रेति अत्र श्रीभागवते कस्मान्मुख्यत्वमत्राह सर्वेति वृत्तादिसर्वपापहंतृत्वमिदं स्यात्प्यस्तीत्युक्तं नारायण इति नायसां केतिकनारायण इत्याह हृषीकेश इति हृषीकाणामीशोजीवोपि स्यादत आह भगवानिति ऐश्वर्यादिगुणसमुद्रोहिभगवान् एवं विधो नान्य इत्याह सात्वतां पतिरिति ३ सगुण

उन्नहंति रथं नागाग्रामण्योरभयोजकाः ॥ चोदयंति रथं पृष्ठे नैर्ऋता बलशालिनः २२ वालखिल्याः सहस्राणि षष्टिर्ब्रह्मर्षयो मलाः ॥ पुरतोभिमुखं यांति स्तुवंतः स्तुतिभिर्विभुम् २३ एवं ह्यनादिनिधनो भगवान् हरिरीश्वरः ॥ कल्पे कल्पे स्वमात्मानं व्यूह्य लोकान् तपत्यजः २४ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे एकादशोऽध्यायः ॥११॥ सूत उवाच ॥ नमो धर्मार्थमहते नमः कृष्णाय वेधसे ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य धर्मान्वक्ष्ये सनातनात् १ एतद्वः कथितं विप्राविष्णोश्चरितं मद्भुतम् ॥ भवद्विर्यदहं पृष्ठे नराणां पुरुषोचितम् २ अत्र संकीर्त्य ते साक्षात् सर्वपापहरो हरिः ॥ नारायणो हृषीकेशो भगवान् सात्वतां पतिः ३ यत्तद्ब्रह्म परं गुह्यं जगत्प्रभवोऽप्ययम् ॥ ज्ञानं च सदुपाख्यानं प्रोक्तं विज्ञानसंयुतम् ४ भक्तियोगश्च व्याख्यातो वैराग्यं च तदाश्रयम् ॥ पारिक्षितमुपाख्यानं नारदाख्या न मेव च ५ प्रायोपवेशो राजर्षेर्विप्रशापात्परीक्षितः ॥ शुकस्य ब्रह्मर्षभस्य संवादश्च परीक्षितः ६ योगधारणयोत्क्रांतिः संवादो नारदाजयोः ॥ अवतारानुगीतं च सर्गः प्राधानिकोऽग्रतः ७ विदुरो द्वयसंवादः क्षतृभैत्रेययोस्ततः ८ पुराणसंहिता प्रश्नो महापुरुषसंस्थितिः ८ ततः प्राकृतिकः सर्गः सप्तवैकृतिकास्तथा ॥ ततो ब्रह्मांडसंभूतिर्वैराजः पुरुषोत्तमः ९ कालस्य स्थूलसूक्ष्मस्य गतिः पद्मसमुद्भवः ॥ भुव उद्धरणां भो धेहि रणयाक्षवधो यतः १० ऊर्ध्वतिर्यग्धः सर्गो रुद्रसर्गस्तथैव च ॥ अर्धनारीनरस्याथ यथा स्वायं भुवं अमनुः ११ शतरूपा च यास्त्रीणामाद्या प्रकृतिरुत्तमा ॥ संतानो धर्मपत्नीनां कर्दमस्य प्रजापतेः १२ अवतारो भगवतः कपिलस्य महात्मनः ॥ देवहूत्याश्च संवादः कपिलेन च धीमता १३ नवब्रह्मसमुत्पत्तिर्दक्षयज्ञाविनाशनम् ॥ ध्रुवस्य चरितं पञ्चाशत्थोः प्राचीनबर्हिषः १४

मेवोक्तं निगुणमसंनेत्याह यत्तदिति जगत्प्रभवोऽप्ययं कथ्यते परं गुह्यं ब्रह्मतत्त्वोक्तं द्विषपे ज्ञानं सत्तां उपाख्यानयेन तत् ४ साभक्तिराश्रयोऽस्य तत्तदाश्रयं अत्रेत्येतत्प्रातिवाक्यमनुसंधातव्यम् ५ ६ योगधारणयाश्च संवत्सरं लक्षणया नारदाजयोर्नारदब्रह्मणोः अवतारानामनुगीतं कथनं प्राधानिकः प्राकृतिसर्गः सिद्धिस्तुतिविशेषः ७ ८ प्राकृतिकः प्रकृतिविकृतः ते सप्तमहदहंकारपंचभूतानीति वैकृतिकाः ईन्द्रिविषयाः यतो यत्र ब्रह्मांडे ९ पद्मसमुद्भवो नाभेरिति शेषः अर्धो धेर्भुव उद्धरणा उद्धारः १० ऊर्ध्वतिर्यग्धः सर्गः देवतिर्यगसुरसृष्टिः अर्धनारीनरस्य ब्रह्मणः सकाशात् स्वायं भुवोऽमनुर्थयोऽप्यवस्तथा ११ यास्त्रीणां मध्ये आद्या प्रकृतिः स्त्री सा शतरूपा च यत्पञ्चातया १२ १३ नवब्रह्मसमुत्पत्तिः नवप्रजापतीनां मरीच्यादीनां सकाशात् सृष्टिः तेषामुत्पत्तिर्वा १४

१६ यतः संतते देवासुरनरादयः आसन् १७ मन्वंतरानुचरितं मन्वंतरराजानुचरितं १८ १९ २० तारोपाख्यानं ताराधावेध्याउराख्यानम् २१ सुकन्यायाश्चरितं ककुत्स्थस्य

वि० अ०

नास्दस्य च संवादस्ततः प्रैयत्रतं द्विजाः ॥ नाभेस्ततोनुचरितमृषमस्य भरतस्य च ॥ द्वीपवर्षसमुद्राणां गिरिनुपवर्णनम् १५ ज्योतिश्चक्रस्य संस्थानं पाता
लनरकस्थितिः ॥ दक्षजन्मप्रचेतोभ्यस्तपुत्राणां च संततिः १६ यतो देवासुरनरास्तिर्यङ्मनसगादयः ॥ त्वाष्ट्रस्य जन्मनिधनं पुत्रयोश्च दिते द्विजाः १७
दैत्येश्वरस्य चरितं प्रह्लादस्य महात्मनः ॥ मन्वंतरानुचरितं गजेन्द्रस्य विमोक्षणम् १८ मन्वंतरावतराश्च विष्णोर्हयशिरादयः ॥ कौर्म्यमात्स्यं नारसिंहं वाम
नं च जगत्पतेः १९ क्षीरोदमथ नंतद्वदमृतायै दिवौकसाम् ॥ देवासुरमहायुद्धं राजवंशानुकीर्तनम् २० इक्ष्वाकुजन्मतद्वंशः सुद्युम्नस्य महात्मनः ॥ इलोपा
ख्यानमत्रोक्तं तारोपाख्यानमेव च २१ सूर्यवंशानुक्तं नंशशादाद्यानुपादयः ॥ सौकन्यमथ शर्यातं ककुत्स्थस्य च धीमतः २२ स्वर्दांगस्य च मांघातुः सौम
रः सगरस्य च ॥ कोशलेंद्रस्य चरितं मद्रुतं किल्बिषापहम् २३ निमेरंगपरित्यागो जनकानां च संभवः ॥ रामस्य भार्गवंद्रस्य निःक्षत्रीकरणं भुवः २४ ऐ
लस्य सोमवंशस्य ययातेर्नहुषस्य च ॥ दोष्यतेर्भरतस्यापिशंतनोस्तत्सुतस्य च २५ ययातेर्ज्येष्ठपुत्रस्य यदोर्वैशोनुकीर्तितः ॥ यत्रावतीर्णो भगवान्कृष्णा
ख्यो जगदीश्वरः २६ वसुदेवगृहे जन्मतस्य वृद्धिश्च गोकुले ॥ तस्य कर्माण्यपाराणि कीर्तितां ग्युसुरद्विषः २७ पूतनासुपयः पानं शकटोच्चाटनं शिशोः ॥ तृ
णावर्तस्य निष्पेषस्तथैव बकवत्सयोः २८ धेनुकस्य सहस्रातुः प्रलंबस्य च संक्षयः ॥ गोपानां च परित्राणं दावाग्नेः परिसर्पितः २९ दमनं कालियस्याहर्महा
हेर्नंदमोक्षणम् ॥ व्रतचर्या च कन्यानां यत्र तृष्टो व्रतैः प्रभुः ३० प्रसादो यज्ञपत्नीभ्यो विप्राणां चानुतापनम् ॥ गोवर्धनोद्धारणं च शक्रस्य सुरमेरुथ ३१ य
ज्ञाभिषेकः कृष्णस्य स्त्रीभिः क्रीडाचरात्रिषु ॥ शंस्रूढस्य दुर्बुद्धेर्वधोरिष्टस्य केशिनः ३२ अक्रूरागमनं पश्चात्प्रस्थानं रामकृष्णयोः ॥ व्रजस्त्रीणां विलापश्च म
थुरालोकनंततः ३३ गजमुष्टिकचापूरकंसादीनां तथा वधः ॥ मृतस्यानयनं सुनोः पुनः सांदिपनेर्गुरोः ३४ मथुरायां निवसतायदुचक्रस्य यत्प्रियम् ॥ कृत
मुद्धवराभाभ्यां युतेन हरिणा द्विजाः ३५ जरासंधसमानीतसैन्यस्य बहुशो वधः ॥ पातनं यवनेंद्रस्य कुशस्थल्यानिवेशनम् ३६ जादानं पारिजातस्य सुधर्मा
याः सुरालयात् ॥ रुक्मिण्या हरणं युद्धे प्रमथ्य द्विषतो हरेः ३७ हरस्य जूषमण्युद्धे बाणस्य भुजकृतनम् ॥ प्राग्योतिषपतिहत्वा कन्यानां हरणं च यत् ३८
चैद्यपौ द्रुकशाल्वानां दंतवक्रस्य दुर्मतेः ॥ शंबो द्विविदः पीठो मुरः पंचजनादयः ३९ माहात्म्यं च वधस्तेषां वाराणस्याश्च दाहनम् ॥ भारवतरणं भूमेर्निमि
त्तीकृत्य पांडवान् ४० विप्रशापापदेशेन संहारः स्वकुलस्य च ॥ वसुदेवस्य संवादो नारदेन सुरर्षिणा ४१

द्वयस्थैल्येलापुत्रस्य चरितं २५ २६ २७ २८ २९ यत्र व्रतचर्यायां ३० ३१ यज्ञः पूजाभिषेकः तथोद्धैक्यम् ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ दाहनं दहनम् ४० ४१

पञ्चोद्भववासुदेवसंवादे आत्मविद्या परमात्मविद्याः अखिलाः अनुवर्तितत्वेनोक्ताः वर्णाश्रमविनिर्णयश्लोकः ४२ युगलक्षणवृत्तिश्च उपपन्नो नाशः राजमादिभेदेनोत्पत्तिविधिश्च शास्त्रविधिनाशेति
कीर्तिस्थावाः ४३ विष्णुदत्तस्य परीक्षितः ४४ महापुरुषविन्यासः महापुरुषस्यांगोपांगादिस्थितिविशेषः सूर्यस्य स्थितिश्च इतिसमाप्तिपर्यंतं सर्वमुक्तं ४५ ध्रुवधनुतं क्रत्वा ४६ अतिशयितो वातः व्यग्रं स
नीरं नीरदग्निव ४७ अधोक्षजो भगवान्यामिर्भीर्भनीकीर्त्यते नागिरोऽसत्कथा मृषानिष्फलाः अततीरसतोऽमंगलाः यद्वचो भगवद्गुणोदयंतं देवसत्त्वं यथोक्तफलम् ४८ पुनरपि स्तौति तदेवेति तदेव गुणं पुण्य
कंदं रुचिरं सुंदरं महानुत्तमो येन तच्छा ४९ न यद्वचोदित्यादि श्लोकत्रयं व्याख्यातार्थं ५० ५१ ५२ ननु वर्णाश्रमाचारादिनां निःश्रेयसं स्याद्वर्णाश्रमाचारपुत्रो बृहत्स्थोऽपि निष्कृष्ट इत्येतोऽप्युक्तमविनाशितं

उद्भवस्य च संवादो वासुदेवस्य चाद्भुतः ॥ यत्रात्मविद्या ह्यखिलाः प्रोक्ता धर्मविनिर्णयाः ॥ ततो मर्त्यपरित्याग आत्मयोगानुभावतः ४२ युगलक्षणवृत्तिश्च
कलौ नृणामुपप्लवः ॥ चतुर्विधश्च प्रलय उत्पत्तिस्त्रिविधा तथा ४३ देहत्यागश्च राजर्षेर्विष्णुदत्तस्य धीमतः ॥ शास्त्राप्रणयनमृषेर्मांके देवस्य सत्कथाः ४४
महापुरुषविन्यासः सूर्यस्य जगदात्मनः ॥ इति चोक्तं द्विजश्रेष्ठाय तृष्टोहमिहास्मि वः ४५ लीलावतारकर्माणि कीर्तितानीह सर्वशः ॥ पतितः स्खलितो वा
तैश्छुत्वा वा विवशो ब्रुवन् ॥ हरये नम इत्युच्चैर्मुच्यते सर्वपातकात् ४६ संकीर्त्यमानो भगवाननंतः श्रुतानुभावो व्यसनाहिपुंसाम् ॥ प्रविश्य चित्तं विघ्नोत्थ
शेषं यथा तमोर्को भ्रमिवातिवातः ४७ मृषागिरस्ता ह्यसतीरसत्कथानकं यथेयं द्रगवानधोक्षजः ॥ तदेव सत्त्वं तदुहैव मंगलं तदेव पुण्यं भगवद्गुणोदयम् ४८
तदेव पुण्यं रुचिरं नवनंतं देवशश्वन्मनसो महोत्सवम् ॥ तदेव शोकावशेषं नृणां यत्रोत्तमश्लोकयशो नुगीयते ४९ न यद्वचश्चित्रपदं हरेशो जगत्पवि
त्रं यदिकर्हि चिद्वदेव ॥ तद्दध्वांक्षतीर्थेन तु हंससेवितं यत्राच्युतस्तत्र हि साधवो मलाः ५० स वाग्विसर्गो जनताघविघ्नो यस्मिन् प्रतिश्लोकमबद्धवत्यपि ॥ ना
मान्यनंतस्य यशो कितानि यच्छृण्वंति गायंति वृणोति साधवः ५१ नैष्कर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितं न शोभते ज्ञानमलं निरंजनम् ॥ कुतः पुनः शश्वदभद्रमीश्वरे
न चार्पितं कर्म यदप्यकारणम् ५२ यशःश्रिया मेव परिश्रमः परो वर्णाश्रमाचारतपःश्रुतादिषु ॥ अविस्मृतिः श्रीधरपादपद्मयोर्गुणानुवादः श्रवणादिभिर्हरेः
५३ अविस्मृतिः कृष्णपदारविदयोः क्षिणोऽभद्राणि शमंतनोति च ॥ सत्त्वस्य शुद्धिपरमां च भक्तिज्ञानं च विज्ञानविरागयुक्तम् ५४ यूयं द्विजाः प्राबतभूरि
भागायच्छश्च आत्मन्याखिलात्मभूतम् ॥ नारायणं देवमदेवमीशमबाह्यभावाभजताधिवेश्य ५५ अहंच संस्मारित आत्मतत्त्वं श्रुतं पुरा मे परमार्थवित् ॥ प्रा
योपवेशे नृपतेः परीक्षितः सदस्पृषीणां महर्ता च शृण्वताम् ५६ एतद्वचः कथितं विप्राः कथनीयोरुत्कर्मणः ॥ माहात्म्यं वासुदेवस्य सर्वाशुभविनाशनम् ५७

ब्राह्म यश इति यद्यच्युतभाववर्जितं स्तार्हिवर्णाश्रमाचारतपःश्रुतादिषु परः परिश्रमः यशःश्रिया मेवार्थेन तत्वात्प्राप्तिके सिद्धये भवति ननु अच्युतभावः केन रया दब्राह्म अविस्मृतिरिति गुणानुवादश्च दणादिभि
रुद्धताच्युताभक्तेः पुंसः श्रीधरपादपद्मयोर्विस्मृतिः निरंतराभ्यासलक्षणं स्मरणं भवति ५३ साकर्तुः किं करोति फलमित्याह अविस्मृतिरिति सत्त्वस्यांतःकरणस्य ५४ यूयमबाह्यभावाभजताः
अदेवदेवभ्यो न्यनारायणदेवमात्मनि मनस्याधिवेश्य भजतो तिष्ठन्मात्मादुरिभागाभातिभाग्यवतः ५५ अहंच भूरिभागा इति ध्वनयति अहंचेति भवादिरहंचात्मतत्त्वं संस्मारितः परमापीडमात्मतत्त्वं बाह्या
तः प्राप्तिर्याह श्रुतमिति प्रसंगोऽप्यनुकूलइत्याह प्रायेति ५६ ५७

यामंक्षर्षचनान्यान्तरितायाद्वितीया आत्मानंभनः ५८ कालविशेषमाह द्वादश्यामिति ५९ देशविशेषमाह पुष्करइति पुष्करेवराहक्षेत्रे भयात्संसारभयात् ६० अत्रयेद५९। ५९।
 तितास्तेपिसंहितापाठादिकुर्वतोभीष्टानिददतीत्याह देवताइति ६१ किंचक्रगादीन्यधीत्ययत्फलंस्यात्तदेतसंहितामधीत्यस्यादित्याह ऋचइति मधुकुल्यामधुनद्यः मधुनद्यादिकथनंमुखवि
 शेषार्थ ६२ नकेवलमैद्विकंकिंतुमुक्तिरपीतिकथयति पुराणेति यद्विष्णोःपरमंपदंतद्वजेत् ६३ अनुधिमेखलांभूमिम् ६४ इतरपुराणेभ्योस्पमाहात्म्याधिक्यात्फलाधिक्यंमाहात्म्याधिक्यं च
 प्रतिपदंमत्प्रक्षरंचश्रीनारायणस्यगुणरागप्रतिपाकत्वेनेत्याह कलिमलेति कलिमलंसंसारंचकालयति नाशयतीति कलिमलसंभूतिकालनः इतरत्रपुराणेषु इहपुराणे अशेषमूर्तिः कथाप्रसंगैः
 ६५ सुतोत्रिधावसानेपिगुरुनमस्कारं करोति स्वसुखेति स्वातंत्र्यात्स्वःपरमात्मातन्निष्ठं सुखं स्वसुखं तेन निभृतं पूर्णचेतोयस्यसतथा स्वरूपसुखश्च निभृतज्ञानश्च स्वसुखनिभृतचेताः चेतोज्ञानमितिवातेन
 सुखेनव्युदस्तान्यभाषः निरस्तान्यविषयबुद्धिः तेनविज्ञानेननिरस्तान्यज्ञानइतिवा अपिकृत्यकृत्योपि अजितस्पहरेरुचिरपालीलयाआकृष्टसारः विवशीकृताचिन्तस्थैर्यैः तस्यहरेः संबंधि अतएवतत्त्वदीपकं

यश्चसंश्रावयेन्नित्यंयामंक्षमनन्यधीः ॥ श्रद्धावान्यश्चशृणुयात्पुनात्यात्मानमेवसः ५८ द्वादश्यामेकादश्यांवाशृण्वन्नायुष्यवानभवेत् ॥ पठन्ननश्चप्र
 मत्तःपूतोभवन्निपातकी ५९ पुष्करेमथुरायांचद्वारवत्ययितात्मवान् ॥ उपोष्यसंहितामेतांपठित्वासुच्यतेमयात् ६० देवातामुनयःसिद्धाःपितरोमनवो
 नृपाः ॥ यच्छंतिकामान्बहुलान्शृण्वतोयेत्रकीर्तिताः ६१ ऋचोयजूंषिसामानिद्विजोधीत्यानुविंदते ॥ मधुकुल्याःपयःकुल्याघृतकुल्याश्चतःफलम् ६२
 पुराणसंहितामेतामधीत्यप्रयतोद्विजः ॥ प्रोक्तांभगवताविष्णोस्तत्पदंपरमंत्रजेत् ६३ विप्रोधित्यामुयात्पज्ञांराजन्योऽनुधिमेखलाम् ॥ वैश्योनिधिपतित्वं
 चशूद्रःश्रुत्वेतपातकात् ६४ कलिमलसंस्तृतिकालनोसिलेशोहरिरितरत्रनगीयतेह्यभीक्ष्णम् ॥ इहतुपुनर्भगवानशेषमूर्तिःपरिपठितोनुपदंकथाप्रसंगैः ६५
 स्वसुखनिभृतचेतास्तद्व्युदस्तान्यभावोप्यजितरुचिरलीलाकृष्टसारस्तदीयम् ॥ व्यतनुतकृपयायस्तत्त्वदीपंपुराणंतमाखिलवृजिनघ्नं व्याससूनुंततोस्मि
 ६६ तमहमजमनंतमात्मतंत्रंजमदुदयस्थितिसंयमात्मशक्तिम् ॥ घुपतिभिरजशक्रशंकराद्यैर्दुरवसितस्तवमच्युतंततोस्मि ६७ उपचितनवशक्तिभिः
 स्वआत्मन्युपरचितस्थिरजंगमपालनाय ॥ भगवतउपलब्धिमात्रधाप्तेसुरऋषभायनमःसनातनाय ६८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वादशस्कंधेपारम
 हंस्यांसंहितायांप्रतिसंक्रमणलक्षणं नामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

पुराणं व्यतनुतव्याख्ययावितस्तवान्तं व्याससूनुं शुक्रं नतोस्मि ६३ गुरुनमस्कारानंतरंतदुपादिष्टस्वरूपं श्रीनारायणं नमति तमिति योभागवतस्याद्यप्यमारभ्यप्रतिपादितस्तंततोस्मीत्यन्वयः ज
 गदुदयादिपुआत्मशक्तिस्वरूपशक्ति आत्मतंत्रं स्वतंत्रं अजस्रवर्जं देहवत्तत्त्वज्ञानोत्पत्तेः अस्त्यतदभावात् स्वज्ञानेनैव सर्वज्ञानातीतिदेशतः कालतो गुणतश्चानंतं घुपतिभिर्ज्ञानपतिभिरजशंकराद्यैर्दुरवसि
 तस्तवअनिश्चितस्तुतिं अच्युतं मायानिमिनच्युतिरहितम् ६७ उपचितनवशक्तिभिः मूळपकृतिमहदहंकारयनः पंचभूताख्यनवशक्तिभिः आत्मनि स्वाधारतया उपचितयोः स्थिरजंगमयोः पालनये
 न सतथातस्यै उपलब्धिमात्रधाप्ते केवलज्ञानस्वरूपाय सुरऋषभाय देवोत्तमाय सनातनाय सदातनाय शब्दमात्रैकविषयाय नमः अनेन श्लोकद्वयेन जन्माद्यस्य यद्व्यादेरर्थो दर्शितइति ६८ ॥ सत्पंज्ञा
 नमनंतं मधुसूतमर्जनिर्दुःस्वसौख्योदीर्घनिर्दोषाभिस्तदेवैदितमहं वै मुकुंदं सदा ॥ यद्वक्तव्यमलब्धजैरगिरिगानंतादिदेवाः पदसायुष्यं प्रसृतं यनेकाविषयास्त्योविरत्याचतम् १ व्याख्याभागवतस्य

कृष्णरचितत्वात्तीतिकामात्मनाभीष्टश्चेत्प्रददासितत्प्रतिनिधिबन्धनान्तरिष्येवरात् ॥ पाङ्क्तिं कचनतांतवप्रतिभवंपादारविंदात्मनासंसर्गसुखनीर्थशास्त्रविजराहारस्यपारंतथा २ पदरत्नावलीकंठैराज
साहिपुराद्विषः । वनमालेवमालेवभौक्तिकीकृष्णवल्लभा ३ ॥ इति श्रीमन्महेंद्रतीर्थपूज्यपादशिष्यविजयध्वजतीर्थयतीन्द्रकृतायां श्रीमद्भागवतटीकायांपदरत्नावल्यांद्वादशस्कंधेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥
सर्ववैद्वैश्वस्तुंतिस्तुवांते उष्णनिषच्छब्दस्याकारांतत्वं ध्यानेनावस्थितंनिश्चक्रेतद्रूपंनमनस्तेनयस्यांतंनविदुःसुरासुरगणाः १ पृष्ठेभ्राम्यत्त्रयमंदोगरिखोमंदरगिरिस्तस्यग्रावाणरेषामग्राणितैःकं
द्वयनाचेनसुखेननिद्रालोःनिद्राशीलस्य येषांवासानिलांनांसंस्कारास्तेषांकलाश्लेशास्तदनुवर्तनवशात् जलनिधेरभसांपातायांतंविश्राम्यति ननुसमुद्रलोभादेवतसंसंस्काररवशात्तत्राह वेलाक्षो

सुखउवाच ॥ यंब्रह्मावरुणेंद्ररुद्रमरुतस्तुंतिदिद्व्यैस्तैर्वैद्वैःसांगपदक्रमोपनिषदैर्गाथंतिथंयसामगाः ॥ ध्यानावस्थिततद्रतेनमनसापश्यंतिथंयोगिनोय
स्यांतंनविदुःसुरासुरगणादेवायतस्मैनमः १ पृष्ठेभ्राम्यदमंदमंदरगिरिग्रावाग्रकंद्वयनात्रिद्रालोःक्रमटाकृतेर्भगवतावासानिलाःपांतुवः ॥ यत्संस्कार
कलानुवर्तनवशाद्वेलानिलेनामसांयातायातमंतद्रितंजलनिधेर्नाद्यापिविश्राम्यति २ पुराणसंख्यासंभूतिमस्याच्यप्रयोजने ॥ दानंदानस्यमाहात्म्यं
षाढादेशनिबोधत ३ ब्राह्मंदशसहस्राणिपादपंचोचनषष्टिकम् ॥ श्रीवैष्णवंत्रयोविंशच्चतुर्विंशतिशैवकम् ४ दशाष्टौश्रीभागवतंनारदपंचविंशतिः ॥
मार्कंडेयंनवाग्रेषदशपंचचतुःशतम् ॥ चतुर्दशअविष्यंस्यात्तथापंचशतानिच ५ दशाष्टौब्रह्मवैवर्तलिंगमेकादशैवतु ६ चतुर्विंशतिवाराहमेकाशीतिस
हस्रकम् ॥ स्कंदंशतंतथाचैकैवामनंदशकीर्तितम् ७ कौमैसप्तदशख्यातंमात्स्यंतच्चचतुर्दश ॥ एकोनविंशत्सौपरीब्रह्मांडद्वादशैवतु ८ एवंपुराणसंदोह
श्वतुर्लक्षउदाहृतः ॥ तत्राष्टादशसाहस्रंश्रीभागवतमिष्यते ९ इदंभगवतापूर्वब्रह्मणेनाभिपंकजे ॥ स्थितायभवभीतायकारुण्यात्संप्रकाशितम् ॥ आ
दिमध्यावसानेपुर्वैराग्याख्यानसंयुतम् १० हरिलीलाकथानांमृतानांदितसत्सुरम् ॥ सर्ववेदांतसारंयद्ब्रह्मात्मैकत्वलक्षणम् ॥ वस्त्वद्वितीयंतन्निष्ठैकैव
रूपैकप्रयोजनम् ११ प्रौष्ठपद्यांपौर्णमास्यांहेमसिंहसमन्वितम् ॥ ददातियोभागवतंसयातिपरमांगतिम् १२ राजंतेतावदुन्यानिपुराणानिसतांगणे ॥
यावन्नदृश्यतेसाक्षाच्छ्रीमद्भागवतंपरम् १३ सर्ववेदांतसारंहिश्रीभागवतमिष्यते ॥ तद्रसामृततृप्तस्यनान्यत्रस्याद्रतिःकाचित् १४ निम्नगानांयथागंगा
देवानामच्युतोयथा ॥ वैष्णवानांयथाशंभुःपुराणानामिदंतथा १५ क्षेत्राणांचैवसर्वेषांयथाकाशीद्यनुत्तमा ॥ तथापुराणव्रातानांश्रीमद्भागवतंद्विजाः १६

मस्तत्प्रतिभेनाभिषेण २ पुराणसंख्यास्तत्तांसंभूतिसमाहारंवा अस्यश्रीभागवतस्यवाच्यविषयः प्रयोजनंदानंचतस्यपाठादेशमाहात्म्यंनिबोधत ३ त्रयोविंशत्त्रयोविंशतिः चतुर्विंशतिसहस्राणि
शैवकंक्षिपपुराणम् ४ मार्कंडेयंनव ब्राह्मंस्त्रिंशतिपाठः अग्निपुराणंदशपंचसहस्राभिचत्वारिंशतानि ५ ६ स्कंदंशताधिकैकाशीतिसाहस्रम् ७ सौपरीगरुडपुराणंएकोनविंशत्एकोनविंशतिः
८ पुराणानांसंदोहःसमूहःचतुःसंख्याकएव ९ १० हरिलीलाकथानांमृतानांदिताःसंतःसुराश्वेनवत् तचिष्ठंताद्विषयम् ११ प्रौष्ठपद्यांमद्रपद्यांहेमसिंहसमन्वितंस्वर्णसिंहासना
रुद्रम् १२ १३ तद्रसपदामृतंतेनतृप्तस्य १४ १५ १६

पारमहंसपरमहंसैः प्राप्यम् १७ १८ १९ २० २१ २२ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कन्धोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥

श्रीमद्भागवतपुराणममलं यद्वैष्णवानां प्रियं यस्मिन् पारमहंस्यमेकममलं ज्ञानं परंगीयते ॥ यत्र ज्ञानविरागभक्तिसहितैर्नैष्कर्म्यमाविष्कृतं तच्छृण्वन्विपठ
न्विचारणपरो भक्त्या विमुच्यन्नरः १७ कस्मै येन विभासितो यमतुलोज्ञानप्रदीपः पुरातं द्रूपेण च नारदाय मुनये कृष्णाय तं द्वापिणा ॥ योगीन्द्राय तदात्मनाऽ
धैर्यगवद्राताय कारुण्यतस्तच्छुद्धं विमलं विशोकममृतं सत्यं परं धीमहि १८ नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय साक्षिणे ॥ यद्दं कृपया कस्मै व्याचक्षे मुमुक्षवे
१९ योगीन्द्राय नमस्तस्मै शुकाय ब्रह्मरूपिणे ॥ संसारसर्पदंष्ट्रयो विष्णुरातमममूच च २० भवे भवे यथा भक्तिः पादयोस्तव जायते ॥ तथा कुरुष्व योगेशना
थस्त्वमेयतः प्रभो २१ नामसंकीर्तनं यस्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ प्रणामो दुःखशमनस्तनमा मिह रं परम् २२ ॥ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यं
संहितायां वैष्णवसिक्त्यां द्वादशसाहस्र्यां संहितायां द्वादशस्कन्धे मूतौ तौ त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥

विक्रीस तयार.

खाली लिहिलेले ग्रन्थ चांगल्या जाड कागदावर मोठ्या सुन्दर ठायपानीं आह्मी छापिलेले विक्रीस तयार आहेत, प्रत्येक ग्रन्थाच्या दरपुस्तक

अध्यायापूर्वी उत्कृष्ट चित्रे दिली आहेत, व प्रत्येक पृष्ठाखाली कठीण शब्दाचे अर्थ दिले आहेत.

प्राकृत.		संस्कृत.		संस्कृत.		संस्कृत.	
एकनाथी भागवत.....रु.	४ ८	वाल्मीकी रामायण, सटीक . . रु.	१२ ०	अमरमार (संस्कृत इंग्रजी आणि इंग्रजी		श्रीनिवासचम्पू: टिप्पणीसमेता ... रु०	१ ५
जैमिनी अश्वमेध ..	३ ८	सुन्दरकाण्ड, वाल्मीकिरामायण ...	१ ०	संस्कृत कोश) रु०	१ ०	सुभाषितरत्नाकर:	२ ०
संतलीलामृत	१ १२	रामायणमाहात्म्य	० ८	धातुरूपावली	० ३	आर्याशतक टिप्पणीयुतम	० १
नाथलीलामृत.	२ ०	श्रीमद्विष्णुपुराण सटीक	३ ०	दन्तरत्नमाला (भासिक पुस्तक)		अम्बाष्टक सटीकम्	० २
षाडवप्रताप.....	३ ०	पौषमासमाहात्म्य	० ६	वर्षाची वर्गणी...	५ ०	रुसिहपुराण टिप्पणीयुतम् ..	१ ८
भक्तविजय	२ ८	माघमासमाहात्म्य	० १०	श्रीभानुदत्तस्य-रसतरङ्गिणी टिप्पणीस	० १०	चौरपञ्चाशिका ..	० २
हरिविजय	१ ६	फाल्गुनमासमाहात्म्य.	० ८	श्रीनागनाथस्य-भावशतक टिप्पणीस	० ४	सिद्धातचन्द्रिका सटीका.. ..	० ३
रामविजय	१ ६	मार्गशीर्षमासमाहात्म्य	० ६	शङ्कराचार्यस्य-सुन्दरलहरी टिप्पणीयुता.	० ४	कलिविडवन.	० १
काशीखंड	३ ८	ज्येष्ठमासमाहात्म्य	० ६	अध्यात्मप्रदीपिका पाठान्तरैः समेता	० ६	सटीकसत्सङ्गीतश्रीमद्भागवतं ..	१ २
दासबोध	१ १२	आषाढमासमाहात्म्य.....	० ६	भागवतचम्पू टिप्पणीसमेता	१ ४	रसतरङ्गिणी टिप्पणीसमेता , ...	० १०
कथासारामृत	२ ८	श्रावणमासमाहात्म्य ..	० ८	कटाक्षशतकम् टिप्पणीयुतम्	० ४	गीतगोपीपतिसटीक	० १२
शिवलीलामृत ..	० ८	कार्तिकमासमाहात्म्य.....	० ८	कामाक्षिस्तुतिशतकम्	० ४	नाटवाटप्रहसन्नं टिप्पणीसमेतं ..	० ६
शनिमाहात्म्य ..	० २	मलमासमाहात्म्य.	० ६	कृष्णामृततरङ्गिका सटीका.....	० ४	उत्तररामचरित्रचम्पू.टिप्पणीसमेता..	० १०
व्यङ्ग्येशस्तोत्र	० १	मेघदूत	० ३	प्रश्नोत्तररत्नमाला सटीका	० ६	धर्मविजयनाटकं छायासमेत ...	० १०
सिंहासनवतिर्शा ..	० ३	सप्तासचन्द्रिका.....	० १	प्रशस्तिकाशिका	० ६	श्रीवामदेव अलंकारशास्त्रं टिप्पणीसमेतम्	१ ०
उपयुक्त सर्वसंग्रह (४० विषय)..	२ ४	रामासत्रक.	० १	विष्णुसहस्रनाम शङ्कराचार्यकृतभाष्यास	० ८	सूर्यसहस्रनामावली.	० २
गणेशप्रताप.. ..	३ ०	शब्दरूपावली	० २	हलायुधस्य कविरहस्यम् .	० ८	देवीसहस्रनामावली	० २
चेयथारोपजावी (कादंबरी)	१ १	शकसम्वत्सरावली	० ६	शुक्रविरचित निर्वाणाष्टकम् ..	० १	गणेशसहस्रनामावली ..	० २
विक्रमचरित्र	० १०	सतोपख्यानरामायण	१ ८	भार्गवचम्पू. टिप्पणीसमेता	० ६	शिवसहस्रनामावली	० २
सटीक...	० १०						

संस्कृत.

विष्णुसहस्रनाम	२० ॥
विष्णुसहस्रनामावली	० २
ऋष्णभक्तिचिन्त्रिका	० १
वैद्यमनउत्सव	० ७
कुवलयश्वविलासः	१ ०
नीतिवाक्यामृतम्	१ ०
राक्षपान्धवीर्यसटीकम्	२ ०
राधाविनोद सटीक	० २
रामार्थगुच्छा	० २
भाभीरथोचम्पू	१ ४
षट्पदमञ्जरी सटीक	० ४
धातुकारिकावली	० २
भाद्रपदमासमाहात्म्य	० १०
वैशाखमासमाहात्म्य	० ८
रघुवंश इंग्रजीभाषांतरासहित	२ १२
सप्तशती रेशमी	० ५
भगवतगीतारेशमी	० ५
हरिवंशसटीक	६ ०
अध्यात्मरामायणसटीक	२ ०
सत्यगणपतिव्रतकथा	० ४
चातुर्मासमाहात्म्य	० ८
गायत्रीपूरश्चरण	० ४
चैत्रमासमाहात्म्य	० १२
रतिमन्थनाढक छायासमेतम्	० १०
भुद्रुलाचार्यकृतआर्यासटीक	० १०

संस्कृत.

भामिनीविलासः सटीकः.....	२० १
महाभारत सटीक	४० ०
श्रीऋष्णजन्मखंड	१ ८
देवीभागवत	७ ०
गीताश्रीबरी टीका	१ ४
ऋग्वेदसंहिता	४ ०
ऋग्वेद सायनाचार्यकृतभाष्यासहीत	५० ०
धर्मसिंधु	२ ०
विजयध्वजी भागवत	१० ०
स्तोत्ररत्नाकर	१ ०
बोधायनसंनिर्णयप्रयोगमाला	८ ०
मार्कण्डेय पुराण	४ ८
ऋग्वेदी ब्रह्मकर्म	३ ८
हिरण्यकेशी ब्रह्मकर्म	४ ०
व्रतराज टिप्पणीसहीत	५ ०
पंचदशी सटीक	२ ०
यजुर्वेद (तैत्तिरेयऋष्ण) सहिता....	३ ०
योगवासिष्ठ सटीक	२० ०
अमरकोश सटीक	१ ०
हटयोगप्रदीपिका सटीक	२ ८
बृहज्जातक सटीक	२ ०
वीरसिंहावलोकन	१ १२
शंकरानंदीगीता	५ ०
सतोपस्थानरामायण	१ ८
महाशिवपुराणम् सटीकम्	१६ ०

संस्कृत.

श्रीमद्भागवतं विजयध्वजासं०	२० १० ०
आनन्द रामायणम्	५ ०
श्रीमद्भागवतं शुटकात्मकं	३ ८
गरुडपुराण (प्रेतकल्पः) सटीकम्	१ ०
स्तोत्ररत्नाकर	१ ०
सिद्धान्तकौमुदी	२ ८
क्रियापद प्रकाशः	० १२
रामाश्वमेध	२ ८
कथासरित्सागर	१ ०
कुवलयानन्द सटीक	१ ८
दशकुमार चरित्र	१ ८
पञ्चदशी सटीक	३ ०
गीतगोविन्द सटीक	१ ०
श्रीवेङ्कटेश महात्म्य	५ ०
कुमार सम्भव	२ ०
मध्वविजयमृळ	० १२
भोजचम्पू.	१ ०
अमरकोशमृळ	० ८
मध्वविजय सटीक	५ ०
अनुभूति प्रकाश	२ ४
अमरकोश (रामाश्रमी टीका) ..	५ ०
दाणकृत कादंबरी सटीक	५ ०
रामाश्वमेध	३ ८
किराताजुनीय काल	१० ०

संस्कृत

गीतापञ्चमुदनी टीका	२० ४
गीतामृततरङ्गिणी भाषाटीका ...	२ ४
बृहज्ज्योतिषार्णव सटीक	३ ०
सर्वार्थचिंतामणि	१ १२
भोजप्रबन्ध	० ८
शाकुन्तलनाटक सटीक	१ ४
पञ्चरत्नीगीता	० ८
लघुकौमुदी	५ १
हितोपदेश	० ८
नलचम्पू सटीक	२ ०
रघुवंश सटीक	१ ०
तर्कसंग्रह	१ ०
साम्प्रपुराण	२ ०
गर्गसंहिता	५ ०
एकादशीमाहात्म्य	० १०
संस्कार भास्कर	३ ०
चिकित्साक्रमकल्पवली	३ ०

याखेरीज आमुचे बुकडीपोत मराठी, इङ्गजी संस्कृत, गुजराथी, हिन्दुस्थानी, शालोपयोगी, इत्यादि सर्व प्रकारची पुस्तके माफक दराने मिळतील.

भोपाळ नारायण आणि कंपनी,